

Handwritten notes at the top of the page, including the name 'László' and other illegible scribbles.

Handwritten text: Term. László, kény.

ERDŐMÉRNÖKI FŐISKOLA JEGYZETEI.

Handwritten text: Tápminőségítő

Handwritten text: Leghűtő

Handwritten text: gőzhűtő

Handwritten text: 6. tábla, ország

Handwritten text: Term. méret határfék

1. Dm. Stal. Egymal
2. Fy. kény, árabajt
3. Szij. fajt. 90. v. d.

dészeti gépesítés I. Géptan.

Handwritten notes on the left side of the title:
 Term. határfék
 1. a. 200 kg. v. 250 kg.
 2. 1.1

Handwritten notes on the right side of the title:
 kinyújt
 v. 10
 100 kg.
 90. d.

BARTOS ANTAL
 egy. adjuktus előadásai.

KÉZIRAT.
 1954.

KIADJA: az ERDŐMÉRNÖKI FŐISKOLA TANULMANYI OSZTÁLYA, SOPRON.

ERDŐMÉRNÖKI FŐISKOLA JEGYZETEI.

Erdészeti gépesítés I. Géptan.

PARTOS ANTAL
egy. adjunktus előadásai.

KÉZIRAT.
1954.

KIADJA: az ERDŐMÉRNÖKI FŐISKOLA TANULMÁNYI OSZTÁLYA, SOPRON.

I. rész.

Anyagismeret.

A műszaki anyagismeret során a szerkezeti anyagok /fémek, és azok ötvözetet/ tulajdonságait, gyártási módjait, alkalmazásukat ismerkedünk meg. Kitérünk az anyagok kezelésére és a korrózió elleni védelemre is.

Metallográfia az a tudomány, amely a fémek és ötvözetek belső tulajdonságait foglalja magába.

1.1. A fémek sajátosságai.

A fémeket ugyanevezett fémessé tulajdonságok jellemzik: a fémes fény, elektromos és hővezetőképesség, mechanikai szilárdság és alakíthatóság. A fémek legjellemzőbb tulajdonsága az elektromos vezetőképesség.

Azokat az elemeket, amelyeket nem rendelkeznek a fémek összes tulajdonságával, csak egyes sajátosságok hasonlóságot mutatnak, metalloidoknak nevezzük.

Fémeket használunk tiszta /kémiai/ állapotban, vagy más fémekkel /fémekkel/ szennyezve, mint ötvözeteket. Alább felsoroljuk az ötvözetek leggyakoribb alapanyagait; a leggyakoribb ötvözőanyagokat /fémeket és metalloidoikat/.

Ötvözetek alapanyagai:

Magas olvadáspontú fémek	alacsony olvadáspontú fémek	könnyű fémek	nehéz fémek
Fe vas Cu réz	Zn cink Sn ón Pb ólom	Al alumínium Mg magnézium	Au arany Ag ezüst Pt platina

Ötvöző anyagok:

Fémek	Metalloidok:
Be berillium	Mo molibden
Cr króm	Ni nikkal
Cd kadmium	Ti titán
Co kobalt	V vanádium
Mn mangán	W wolfram
	As arzén
	C szén
	P foszfor
	S kén
	Si szilícium

A fémek kristályos szerkezetűek, tehát az atomok szabályos rendszer szerint helyezkednek el. Az atomok térbeli elrendeződése

ést tárránságnak nevezük. A kristályos szerkezet kialakulása a megolvasztott fém dermedésmódjától és a dermedés körülményeitől függ. A fémek ridegségét, szilárdságát a kristályosodás lefolyása döntő mértékben befolyásolja. Mivel a kristályos szerkezet kialakulása nem biztosít mindig megfelelő minőségű anyagot, ötvözeteket készítenek. Ilyen ötvözet pl. a bronz, melyben az ötvözet alkotói a réz és az ón.

Az ötvözeteket kétféleképpen lehet előállítani: 1./ az ötvözetek alkotói külön-külön megömlasztik és folyékony állapotban ezeket összeöntik, esetleg csak az egyiket ömlasztik meg, a másikat ebben feloldják.

2./ Ritkábban poralaku fémeket kevernek össze és az ötvözet alkotói hevítés közben összeesajtolják.

A fémek és ötvözetek kristályos szerkezetét fémipari-mikroszkóppal vizsgálják. A fémipari-mikroszkóppal történő vizsgálat eltér a szokásos mikroszkópius vizsgálatoktól, mert a fémeket nem áthaladó, hanem rősebb fényben vizsgálják. A megvizsgálandó felületet csiszolással és maratással készítik elő és a mikroszkópius vizsgálatról általában fényképfelvételt készítenek.

2. §. Anyagvizsgálat.

A felhasználás alá kerülő, vagy már megmunkált szerkezeti anyagokat szilárdságtól és technológiai vizsgálatokkal ellenőrzik. Az anyagvizsgálat módszereit két csoportba oszthatók:

1./ roncsolással próbatestet készítenek,

2./ az elkészített munkadarabot roncsolás nélkül vizsgálják.

ad 1./ Mechanikai vizsgálatokkal a szerkezeti anyagok szilárdságtól tulajdonságait kutatják. Az anyagot megvizsgálják húzó, nyomó és csavaró igénybevétellel szemben, statikus, dinamikus és ütemelt terhelések mellett. Mint új fogalmat jegyezzük meg, hogy szilvós az anyag akkor, ha annál nagyobb ellenállást tud kifejteni, minél erősebb a deformációt okozó igénybevétel. Képlékenyek azok az anyagok, amelyeknél az igénybevétellel szemben tanúsított ellenállás az erőhatás nagyságától függetlenül gyakorlatilag állandó.

A technológiai vizsgálatok célja, hogy az anyagok viselkedését a megmunkálás alatt, alakítás alatt, hőkezelés, hegesztés esetében felderítse.

ad 2./ A röntgenvizsgálat alatt a röntgensugár a különböző fajsúlyu anyagokon könnyebben, illetve nehezebben hatol át. A vizsgálat a fény elnyelésén alapul és átvilágítással, illetőleg fényképezéssel alkalmazzák. A röntgenkészülékkel kimutatható legkisebb hiba 0.1 mm. Elsősorban a hegesztési varratokat vizsgálják röntgennel.

A mágneses repedésvizsgálat a mágneses erővonalak viselkedése szerint következtet az anyagban levő hibára. Ahol az erővonalak a létesített mágneses térben irányukból kitérnek, ott az anyagban hiba van. Csak esetselt felületű anyagokat lehet vizsgálni, legfeljebb 2 mm mélységig.

Gamma-sugárzással 200 mm vastag anyagot is lehet még vizsgálni. Kénszerint rádiómet használnak.

Kísérletesen alatt van az ultrahang-vizsgálat módszere. Elsősorban vastagabb anyagoknál kívánják felhasználni, ahol már a röntgenvizsgálat nem eredményes. Hibátlan anyagból a visszaverődő hang a vevőkészülék kristályában azonos feszültséget kelt, mint az adókészülékben.

3.3. A vas és ötvözetel.

Legáltalánosabban használt szerkezeti anyag a vas. Fajsúlya $7-7.88 \text{ kg/dm}^3$, olvadáspontja $1,530^\circ \text{ C}$. A legfontosabb vasérek: a mágnesvasérok, a vörös vasérok és a barna vasérok. Mindannyian vasoxidok. Hazai vasgyárainkban a vasérok legnagyobb részét a Szovjetunió szállítja /vörös vasérok/. Ujabbban az aluminium gyártásánál visszamaradó vörösiszapot és a kénvasgyártásánál visszamaradó piritpörköt is felhasználják nyersvas készítésére.

A vaséret az u.n. nagyolvasztókban kezelik és mint végterméket nagy hőfokon az u.n. szürke-nyersvasat, alacsony hőmérsékleten pedig a fehér-nyersvasat állítják elő.

A nyersvasat legtöbb esetben szénrel ötvözik és az iparban általában vas-szén-ötvözeteket dolgoznak fel. Az ötvözetekben maximálisan 6.7 % korbont alkalmaznak. Az 1.7 %-nál kisebb széntartalmu vas-szén-ötvözeteket acéloknak nevezzük.

Acélok hőkezelése.

A különféle acélok tulajdonságait hőkezeléssel lehet megváltoztatni, javítani.

- a./ A lágyításánál az acélt 800-900 fok C-ra hevítik fel és azután lassan lehűtik. A lágyítással az anyag keményedését lehet feloldani.
- b./ Edzésnél az acélt felhevítik és hirtelen lehűtik. Ezáltal az acél nagy keménységet ér el. Edzeni csak acélokat lehet égszák abban az esetben, ha a széntartalom legalább 0.2 %.
- c./ Megeresztésnél az acélt 200-300 fok C-ig hevítik fel és lassan lehűtik. A simára csiszolt acélfelületen ilyenkor u.n. futtatási színek jelentkeznek. A futtatási színskála az anyag keménységére jellemző. A keménységi sorrend szerint sárga, vörös, kék árnyalatú színek mutatkoznak. A sárga futtatási szín keményebb anyagra jellemző, mint a vörös, a vörös pedig keményebbre, mint a kék.

d./ Különleges edzés. Abban az esetben, ha különböző igénybevételek egyidejű fellelése esetén a keresztmetszeten más és más keménységet kívánunk, az acélt különleges edzéssel kezelik. Pl. megkívánjuk, hogy a tengelycsap külső felülete kemény, a belső része pedig szívós legyen.

Különleges edzés a betét-edzés és a lángedzés. A betét-edzésnél a felületre azenet vizsnek /cementáló/, majd az edzési hőfokon az acélt leedatik. A szénben gazdag külső felület kemény lesz, a szénben szegényebb belső rész pedig szívós marad.

A lángedzésnél erős lángsugárral a felületet hirtelen felmelegítik, majd gyorsan lehűtik. Rendszerint szénben gazdag acélokra alkalmazzák és a hirtelen felmelegedés és lehűtés következtében csak az anyag felülete lesz keményebb.

4.§. Az acélok szennyeződését.

A folytaacél gyártási eljárásai a Bessemer-, Thomas-, Siemens-Martin- és az elektromos eljárás. Akármilyen eljárással készül az acél, mindig a minőség rovására szennyeződések kerülnek bele. Legkellemetlenebbek a kén, a foszfor, valamint a salakszennyeződések,

A kén u.n. melegtörést okoz. Pl. kovácsolásnál 1200 fok C-nál a kén hajszálrepedéseket okoz, s az acél könnyen törik. A foszfor ha több, mint 0.1 % mennyiségben van jelen, az u.n. hidegtörést idézi elő.

Az országos szabványok szerint a kén és a foszfor együttesen legfeljebb 0.1 % mennyiségben fordulhat elő.

A salak záródmányokat okoz, az elnyelt gázok pedig üregek alakjában gyengítik a keresztmetszetet.

5.§. Szén-acélok.

Régebben 0.5 % széntartalomig a vas-szén-ötvezeteket kovácsosnak nevezték, ma ezt a megkülönböztetést már nem tesszük. A szén-acélokra jellemző, hogy szívósak, jól alakíthatóak, edzhetőek, könnyen hengerezhetőek és sajtolhatóak. A szénacélok rugalmasak. 300 fok C-on a szénacél nem alakítható, rideg lesz. Kék fűttatás után jelentkeznek és könnyen bekövetkezik az u.n. kéktörés. 1200 fok C-on az acél kovácsolással négyszer könnyebben alakítható, tehát az alakíthatóság szempontjából a megfelelő hőméreteklet döntő jelentőségű.

Ismerünk szerkezeti- és szerszám-acélokat. Az acélokat minőségük alapján jelölik. A kovácsolhatók A, a forgácsolhatók B csoportba tartoznak. A jelölésnél az első két számjegy pedig a szabvány két utolsó számjegyét jelenti. Pl. A 34.11 kovácsolható 34 kg/mm² szilárdságú acélt jelent.

* 6 kg/mm², a második két szám

6. §. Ötvözött acélok.

Az ötvözetanyagok általában a keménységet, szilárdságot, nyúlási képességet, edzhetőséget növelik. Az ötvözött acél vegyi anyagokkal, korrózióval szemben ellenállóbb és magasabb a hőtürési képessége.

a. / Mangánacél. Igen kopástűrő, általában fogaskerekek, járdmürugók, lanotalpak, kötérorok poját készülnék belőle.

b. / Nikkelacél. Kisebb szilárdságu, mint a mangánacél. A nikkel szemcsenyomító és szívósságnövelő hatása miatt nagy karrozírozású géprészeket tudunk átdeszni. A nikkel betétedzésre jól alkalmas, a korrózióval szemben ellenáll. Motortengelyek, tengelysapok, fogaskerekek készülnék belőle. Különleges nikkel-ötvözet: az invar-acél. Az invar-acél szént nem tartalmaz, csak vas és nikkel van benne. Az invaracél hőtágulása alacsony hőmérsékleten igen kicsi, ezért a műszeriparban alkalmassák.

c. / Kromacél. A kromacélok nagy szilárdságúak és csak olajban edzhetőek. Nagy keménységük miatt szerszámok /fűrők, marókések/ golyócsapágyak golyóit készülnék belőle.

d. / Kromnikkelacél. Korrózióval /rozedamentes/, savval, lúggal szemben érzéketlen. Magas a hőtürése és ezért a robbanómotorok kipufogószelepet pl. kromnikkelacélból készülnék, mert még 1800 fok C-nál is hőállóak.

e. / Wolfram-acél. Igen magas ömlesztési hőfoka miatt /3.300 fok C/ a legjobb állandó szerszámok készülnék belőle. A gyorsacél 4-5 % krómot, 20 % molibdént, s 3-20 % kobaldot tartalmaz. A gyorsacélok a közvetlen levegőn hűtve tartani tudják keménységüket, önedző tulajdonsággal bírnak. Igen jó szerszámacélok a keményfémek. Általában fémkarbidok, szén és tiszta fém ötvözetet, tehát vas nincs bennük. A keményfémek még 900 fok C-nál sem lágyulnak ki. Különlegesen kemény szerszámacél a Hidra. Mint a neve is mutatja, gyémántkeménységű /wie Diamant/. Laposok alakjában készítik és a szerszám végére ráforrasztják.

f. / Vanádium-acél. Jól kovácsolható, szívós, rugalmas. Szerszámkulcsok, rugók készülnék belőle.

g. / Szilikium-acél. Magas szilárdságu és nagy rugalmassággal bíró acélok. Nagy vas szerkezeteknél /pl. hidak/ és rugóknál használják fel.

7. §. Gyakorlati acélvizsgálati módszerek.

Az acél hidegvágóval jól forgácsalódik, az öntöttvas azonban a hidegvágóval végzett forgácsolás alatt kisebb darabokban lepattog.

Közismert a szikrapróba. Ha a meghatározandó vas-szén-öntvé-
zetet, pl. egy tengelydarabot forgó kösztrűkhöz szerítjük, ak-
kor a lepattanó szikrák alapján lehet következtetni az anyag tu-
lajdonosságaira. A szikranyalábok hosszúsága, asínáryalata, a
szikrák sűrűsége és oldalirányú elszóródása alapján jellegzetes
szikraképek ismereteseek és konkrét esetben a szikrapróbával való
összehasonlítás alapján az acéljelölésüket meg lehet határozni.

8. §. Az öntöttvas.

Az öntöttvas általában vasat, szenet, szilíciumot, mangánt,
kén-t, foszfort, vanádiumot, esetleg nikkelt tartalmaz. A szén
előfordulása az öntöttvasban különbözik az acélban levő széntől.
Az acélban a szén vaskarbid alakjában, az öntöttvasnál tiagta
szén vagy grafit alakjában fordul elő. Gyors lehűtéssel a tiagta
széntartalmu fehérnyersvasot, lassu lehűtéssel pedig a grafit
tartalmu szürkenyersvasot nyerik.

A szürke öntvény kevésbé szilárd, mert a vaslemezék a hald-
szerűen finom grafitlemezek közé vannak beágyazva. Surlódás esem-
pontjából azonban a szürke-öntvény szerkezetűje igen előnyös,
mert a surlódás közben kimeresolódott grafit-szemcsék helyébe
kondolaj tud behatolni. Motorhengerek részére, ahol a dugattyu
a henger palástfelületén surlódik, az öntöttvas a legjobb anyag.

A szürke-öntvény széntartalma 1.7 %-nál magasabb. Jól for-
gósítható, könnyen megmunkálható, de ridegsége miatt nehezen
szulik. Az országos szabványok alapján az öntöttvas minőségét je-
lölése a következő: O.v. 18.01 /18 kg/mm² szilárdságú öntöttvas/.

A fehér-nyersvas jól önthető, de ridegsége miatt nehezen
alakítható, ezért öntés után hőkezelésnek vetik alá, temperálják.
A temperálás lényege a következő: Megfelelő acélládaiba szígen-
tartalmu anyagba helyezik el az öntvényt. /Pl. vörös vasé-
porba/. Ezután az öntvényt az anyaggal letapasztott ládában
1-1.5 napig 890-900 fok C hőmérséklet mellett hevítik. A hevítés
következtében a vörös vasépor az öntvényből szenet von el és
a kidiffundált szén helyébe a vörös-vaséporból vas-szén-keverék
vándorolnak. A csökkentett széntartalmu öntvény ezután már jól
forgósítható. Pl. kulcsok készítésénél a kulcs nyelvéét temperál-
ják, nehogy a rideg nyersvas eltörjön.

Ha nagy gépezetkezeti részeket kovásolással olosón nem
tudnak előállítani, akkor acélöntvényeket készítenek. Az acél-
öntvény széntartalma természetesen kisebb, mint 1.2 %, elsősor-
ban magas húzó- és hajlító-igénybevételnek kitett géprészek-
nél alkalmazsák.

9. §. Az öntés technikája.

1./ Alapfogalmak.

Forma: az öntvény negatívja. Általában homokot alkalmaznak, mert a homokformában a legváltozatosabb öntvényeket tudják elkészíteni. Fémformákat tömeggyártásnál, illetőleg kéregöntésnél alkalmaznak.

Formahomok: A tiszta kvarchomokhoz agyagot és faszénport kevernek. Az agyag a forma szilárdságát növeli, a faszénpor pedig öntés közben a formahomokban kieg és a vasból felszabadult gázok a formahomok lyukacsába távoznak.

Minta: Rendesen fából készül, pozitív-öntvénynek nevezhetjük. A minták több darabból készülnek, egymásra merőleges szálirányú enyvezettilemezekből. A mintát mindig valamivel nagyobb méretre készítik, mert az öntés után zsugorodás áll be. A zsugorodás értéke általában 1 %.

Mag: Üreges öntvény^{nel} az üreg méretével azonos magot készítenek és ezt az u.n. magfészekben rögzítik. A mag anyaga fűrészporral kevert anyag és vashuzal-vázzal merevítik. Fontos, hogy a mag és formahomok mindig száraz legyen. /1. ábra./

Magszekrény: Fából készül, szétnyitható. A magszekrényben üreg van, amelynek méretet a mag alakjához egyeznek. A magot a magszekrényben készítik elő.

2./ A formázás.

A mintát fából készítik és ez általában kétrészes. A két mintarészt egymásbatlleszkedő csapok és bemélyedések segítségével lehet pontosan és szilárdan összeállítani. A lyukkal ellátott mintarészt elhelyezik a munkadeszkára, az alul és felül nyitott vas-formázókeretben. Ezután nedves formahomokot szítálnak rá és a formahomokot a formázókeretbe bedöngölik. A keretet megfordítják és a mintára ráhelyezik a másik felét. Az alsó formázó-keretre a felső formázó-keretet helyezik és tiszta k kvarchomokot szítálnak rá. A tiszta kvarchomok szítálás azért szükséges, hogy a két formázó-keret érintkezési felületén a formahomok ne tapadjon össze. A felső formázó-keretbe ezután a tiszta kvarchomokrétre formahomokot szítálnak és bedöngölik. Döngölés közben két fakupot helyeznek el, amit a döngölés befejezése után a formahomokból kihúznak. Ennek következtében a formahomokban két kupos üreg marad vissza. A formázó-keretektől a mintát kivesszük, majd azokat ismét összeillesztve, az egyik kupos nyíláson bedöntik a megömlesztett vasat, a másik nyíláson pedig a felszabaduló gázok távoznak el. / 2. ábra./ Az öntvény megdermedése után a keretet szétszedik és az öntvényt abból kivesszük. Az öntvényeket könnyen felismerhetjük arról, hogy a megömlesztet vas a keretek összeillesztési síkjánál kifolyik, az öntvényeken emiatt az osztásuk felismerhető.

Az öntéssel készíthető anyagok minimális falvastagsága 5-6 mm. Az öntést pontosság az anyag nagysága szerint 3-15 mm. Öntéssel tehát pontos méretet készíteni nem lehet, a megfelelő méretek kialakítását utómunkálással kell biztosítani.

Ma már nagy öntőedényben a formázás munkamenetét gépesítették. Általában kétféle eljárást alkalmaznak. Az egyik módnál a keret mosgatása és a minta kiemelése, a másik módnál pedig ezeken felül még a dőngölés is gépi erővel történik.

Ha az öntést fémöntő-formában végzik, akkor az öntvény felülete hirtelen hűl le és emiatt az öntvény külső kérgé nagy keménységű lesz. Az így készült öntvényt kéregöntvénynek nevezik.

10. §. Könnyű fémek.

Általában a könnyű fémekre, így az alumíniumra is jellemző, hogy kis fajhő mellett jó mechanikai tulajdonságokkal rendelkeznek, elektromos vezetőképességük kedvező és előnyös magatartást tanúsítanak vegyi ellenállás szempontjából.

1. / Alumínium és ötvözetek.

Az alumínium fajhője 2,7 kg/dm³, olvadáspontja: 658 fok C, színe: ezüstfehér. Az alumíniumot 100 éve ismerjük, de az ipar csak az elmúlt 10 év óta használja. A Föld kérgének mintegy 8 %-át alkotják alumíniumtartalmú ércék és hazánkban az alumínium alapanyaga, a bauxit jelentős mennyiségben fordul elő. Európa bauxit-készletének 17 %-a hazánkban van.

Az alumínium gyártása két lépésben történik. A bauxitból timföldet, a timföldből pedig kohó-alumíniumot állítanak elő. A bauxitot nátron-lugos oldattal 7 atm. nyomás mellett sűrű tartályokban /autoklav/ hevítik. Eredményül nátrium-alumínátot és vörös-iszapot nyernek.

A nátrium-alumínátból az alumíniumot elektrolízissel választják ki. Az elektrolízis igen költséges, mert nagy villamos-energiára van szükség. Egy tonna alumíniumhoz 4 tonna bauxitból először két tonna timföldet állítanak elő. Az elektrolízishez 5-6 órában, 0,5-1,0 g kriolit és 22-28.000 kwó villamos energia szükséges. A hatalmas villamos-energiaszükséglet az oka annak, hogy hazai bauxitunk legnagyobb részét külföldön dolgozzák fel. A tisztított alumínium jól nyújtható, könnyen alakítható, ellenben nem önthető. Az alumínium ötvözeteket két főcsoportra oszthatjuk:

1. / Az alakítható ötvözetek: a duralumínium, a Fredal- és a hidronalium. Az ötvöző-anyagok: réz, magnézium, nikkel.

2. / Önthető alumínium-ötvözet: a szilumin és az Aldrey.

Ma az alumíniumot az iparban széles körben alkalmazzák. A duralumínium a repülőgépipar leglényegesebb anyaga. Alumínium-

ötvözetből készülnek a hengerfejek, motordugattyúk, stb. Sziluminból készül pl. a sebességváltó-szekrény, forgattyúház, stb.

Nemzetgazdasági okból kifolyólag ma arra törekszünk, hogy a színesfémeket, ahol csak lehet, alumínium-ötvözetekkel pótoljuk.

2. / Magnesium és ötvözetel.

A magnesium a gyakorlatban használt legkönnyebb fém. Fajsúlya: 1.7 kg/dm³. A magnesium olvadáspontja 651 fok C. A magnésit és a dolomit nevű ércekben fordul elő. Általában ötvözetek alakjában használatos. Legelterjedtebbek az u.n. elektron-ötvözetek /MgAlZnMn/. Könnyen forgácsolható, viselkedése forgácsolás közben a fájával vetekszik. Nagyon gyúlékony, meggyulladás esetén csak homokkal oltható. Az izzófejes traktorok hidegindításához magnesium-patronokat használnak. Az igen könnyű magnesium-ötvözetekből autó-alkatrészeket, csapágyfedőket, stb. készítenek.

11. §. Színes fémek.

Réz és ötvözetel.

Vörösréz: fajsúlya 8.98 kg/dm³, olvadáspontja: 1083 fok C. Tiszta vörösréz elsősorban a villamos-iparban használnak. Erdőgazdasági gyakorlatban a mozdonyok tüzsöveit, a tüzszekrény, a gépkocsi hűtőcsöveit készülnek vörösrézből. Lágy vörösrézből tömítéseket használnak. A vörösréz jól kovászolható és jól hegeszthető, a korrozíóval, savval, lúggal szemben ellenállóképesége erős. A vörösréz szilárdsága alacsony és rosszul önthető. Emiatt szerkezeti anyagnak ötvözetel alkalmaznak.

Sárgaréz. Vörösréz és horgany-ötvözet, Csapok, kazánarmatura, permetezőtartályok készülnek sárgarézből. A nikkel- és ólomtartalmu sárgaréz nemes-sárgaréznek nevezük. Ide tartoznak a különböző olvadáspontu kemény forraszok.

Bronz: Az ón-bronz réz és ón ötvözetel. Az alumínium-bronz réz és alumínium-ötvözet. A különböző keveréssel készült bronzok az iparban széles körben nyernek felhasználást. Ha öntés előtt az ón-bronzot dezoxidálják foszforral, akkor a foszfor-bronzot nyerik. A foszfor-bronz surlódási tulajdonságai igen kedvezőek. A gépbronz 10-12 %, a csapágybronz pedig 13-16 % ónt tartalmaz.

Vörösfémek. A vörösfémek horganytartalmu réz-ón-ötvözetek. Foszfor-bronz helyett öntvények készülnek belőle.

12. §. Alacsony olvadáspontu fémek.

A horgany és ötvözetel.

A horganyt öntött és sajtolt állapotban használják fel. A tiszta horganyt elektrolitikus uton állítják elő. A horgany

fajsúly: 7 kg/dm³, ömlesztési hőfoka: 419 C° Kékesszurke, kemény, rideg fém. A horganyt szerkezeti anyagoknak nem használják, lemezeket, drótokat készítenek belőle. Legáltalánosabb alkalmazási területe az acél és vastárgyaknak korrózió ellen történő horganyása. Ötvözeteiben az ötvözőanyag: réz és alumínium.

Ólom és ötvözetei.

Igen lágy, könnyen alakítható, jól önthető fém. Színe kékesszurke, fajsúly: 11.4 kg/dm³, olvadási hőfoka: 327 C° Az ószes fémek közül savakkal szemben az ólomnak van a legkedvezőbb ellenállóképessége. Csöveket, tömítéseket, akkumulátorlemezeket készítenek belőle és a csapágyfémek egyik fontos ötvözőalkotója.

Ón és ötvözetei.

Fajsúly: 7.3 kg/dm³, olvadáspontja: 232 fok C, könnyen olvad, színe fehér és a légköri behatásokkal szemben nagy az ellenállóképessége. Savakkal szemben ellenálló és ezért a tejestannákat, a konzervdobozokat ónbevonattal szokták ellátni. A papírvékonyágu ónfóliákat stantol néven ismerjük.

A csapágyfémek vagy másnéven fehérfémek az ón, réz és antimon ötvözetei. A jó csapágyfém lágyabb, mint a tengelycsap, alacsony az olvadáspontja, jó hővezetőképességgel bír és heterogén szerkezetű. A jó csapágyfémről ugyanis megköveteljük, hogy üzem közben kímélje a tengelycsapot (tehát ne az kopjék), könnyen tudjuk a csapágyat tisztítani és ha a kenés nem kielégítő, a csapágykiolvadást követő kotogás figyelmeztesse a gépkészelőt a kenés hiányosságára. A csapágy felületén a puhább részekbe a keményebb kristályok jobban belemoódva, kisebb mélyedések keletkeznek és a kenderolaj ezekben gyűlik össze. A jó csapágyfém 4-10 % Cu-t, 4-10 % Sb-t és 92-80 % Sn-t tartalmaz. Az óntény miatt ólmos alkalmaznak a csapágyfémeknél.

Az ónforrasztok ón-ólom-ötvözetei. Az olvadáspont: 180-280 fok C között változik. A forrasztó-ónnal a legtöbb fémel össze lehet forrasztani.

13. §. A korrózió elleni védelem.

A korrózió ellen védekezhetünk ötvözéssel, vagy a fémek felületének fémes vagy nem fémes anyagokkal való bevonásával. A fémes bevonás tulajdonképpen öntés, de a megömlött fémel nem formázuk, hanem a fémek felületére visszük rá.

1./ Ónbevonat. Az ónt 260-270 C°-nál felolvasztják, a vas- vagy acélananyagot kb. azonos hőmérsékletű olajfürdőben előmelegítik, majd a megömlasztett ónfürdőbe bemártják. Kétszeri ónosás után a felület egyenletesen hűtve, szép fényes bevonatot kap.

2./ Horganybevonat. A horganyfürdő hőfoka 430-460 fok C. A vastárgyakat a horganyfürdőbe hidegen is belemárthatjuk. Horgany-

bevonattal a légkörtek hatásának kitett vas tárgyakat szokták el-
látni.

3./ Festés. Általában mintumot használnak. Legkíváltságos roz-
sodavédő festékek a króm- és a bitumen-festékek.

14. §. A fémek alakítása.

A fémek alakítása általában képlékeny állapotban történik. Azokat a fémeket, mint pl. az öntött, amelyek a hőmérsékleten is képlékenyek; hidegen lehet alakítani, általában azon-
ban a fémek sűrű meleg-alakítással tudjuk kovácsolni, hengerelni.
Ha az alakítás alatt a hőmérsékletet tudjuk tartani, akkor egy
meleggel a végleges alakúra formálhatjuk az anyagot. Ha azonban a
hőmérsékletet tartani nem tudjuk, akkor szakaszos alakításról be-
szélünk, vagyis a fémeket többször újra felhevítjük.

1./ A meleg-alakítás.

Meleg-alakítással az acél mechanikai tulajdonságai erősen
megjavulnak. A szemcséket finom lesz. A hossz tengellyel pár-
huzamos irányú alakítást az acélok jobban bírják, mint a kereszt-
irányú duzzasztást. A duzzasztásnál az anyagban levő egészen fi-
nom űregek megnövekednek és ezért a szakadás előbb bekövetkezik.

2./ Hideg-alakítás.

A hideg-alakításnál a fémek keménysége változatlan marad.
Sűrű és képlékeny anyagoknál az alakítás után kilágylást al-
kalmassnak, hogy az alakítás közben történő keményedéseket eltün-
tesse.

A meleg-alakítást a lágylásnál magasabb hőmérséklet mellett,
a hideg-alakítást pedig a lágylás alatt hajtják végre.

Az alakítás módja szerint lehet az alakítás olyan, hogy

1./ az egész test együtt marad - kovácsolás, sajtolás, hen-
gerlés, -

2./ a testet részekre bontják - nyírás, vágás, fűrészelés, -

3./ felületi megmunkálást adnak - esztergályozás, reszelés,
gyalulás - .

ad 1./ Kovácsolás.

Az anyagot meleg állapotban ütésszerű erőhatásokkal alakít-
ják. A kovácsolás célja, hogy az anyagot egyenletessé dolgozzák,
továbbá a kovácsolással egyidejűleg nyújtással, hajlítással meg-
felelő alakúra készítsék azt. A hevítés hőfoka acélnál 800-1200
fok C. A tüzelőanyag kén- és foszformentes kovácsészén. /Pl. a
pécset szén./ A kovácsolásnál használt szerszámok a különböző fo-

gók, az üllő, az üllőbetétek, egy- és kétkezes kalapács, sáru, készítetttyu. /3-8. ábrák./ A kovácsoláshoz vagy beépített /9. ábra/, vagy hordozható u.n. tábori tüzhelyet alkalmaznak. Az üllőt tölgy, akác vagy bükkuskóra erősítik. Az üllő súlya általában a kovácsoláshoz felhasznált kalapács súlya kb. harminszorosára. Általános gyakorlati szabály, hogy nyújtásnál az anyagot az üllőn keresztben, egyengetésnél pedig hosszában kell elhelyezni.

A gépi kovácsolást gőz /10. ábra/, pneumatikus /11. ábra/, mechanikai /12. ábra/ kalapácsokkal végzik. A gépi kovácsolásnál az ütés nagyságát és a kovácsolásnál kifejtett munka mennyiségét pontosan tudjuk számítani, tehát a gépi kovácsolásnál a munka minőségének szabályozása a legpontosabb.

Sajtolás.

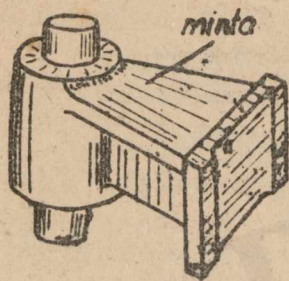
Sajtolásnál egyetlen erőhatással, nyomással alakítjuk a fémeket. Sajtolással sokkal pontosabb munkát tudunk végezni, mint a kovácsolásnál. Sajtolással készülnek pl. a gépkocsimotoroknál a hajtókarok, forgattyus-tengelyek. A sajtoláshoz közönséges vagy hidraulikus préseket alkalmazunk. A nagyteljesítményű hidraulikus prések 2 millió kg erőt is ki tudnak fejteni. /13. ábra./

Hengerlés.

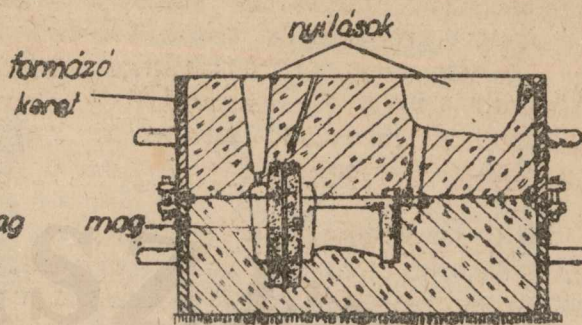
A fémek és az ötvözetek tulnyomó részét hengerléssel alakítják. Hengerléssel készülnek a rudvasak, idomvasak, lemezek, csövek. Hideg-hengerlésnél az anyag keménysége megnövekedik és ezért erősebb alakítást kilyűgítés mellett végeznek. Ha melegen hengerlünk, akkor az anyagot kemencében előmelegítik és a szállító-, valamint irányító berendezések segítségével docsátják át a hengersoron. A hengerlésnél általában az anyagot egymással szemben forgó hengerek között vezetik át és többszöri átdocsátás után az anyagot a kívánt formára alakítják. Meleg hengerlésnél a hengerlést hőfok általában 1100-1200 fok C. Kettős hengereknél csak egy irányban tudnak hengerelni /duójárat/ /14. ábra/, hármashengereknél pedig /trio-járat/ /15. ábra/ az anyagot oda vissza mozgatják és utóbbi esetben a hengerek fokozatos közelítésével készítenek lemezeket. Profilvasak hengerlésére az alakos hengerlési eljárást alkalmazzák. A hengerfelületek nem simák, hanem profilos kiképzésűek /16. ábra/. A hengerlés után a szabványos mérethosszúságot darabolással állítják elő. Üreges tárgyak hengerlésénél, pl. a Mannesmann-csövek gyártásánál a tárgy közepét megtámasztják és forgatják. Két kis henger e közben a középső rétegről a felületi réteget lenyuzza /17. ábra/.

Üregen való áthuzás.

Általában 8 mm vastagságig az anyagokat hengerlik, annál kisebb keresztmetszet elérése esetén pedig üregen áthúzzák. Az üreg alakja körgyűrű, kemény acélból készül, kisebb keresztmetszetű huzalok készítésénél pedig az üreges felület anyaga gyémánt is lehet. Üregen való áthúzással készülnek az acéldrótok, acélhurok, huzott rudak és a kisebb átmérőjű csövek. Az üregen való áthúzásnál az anyag egyenes lesz és keményebb, mint a hengerlésnél.

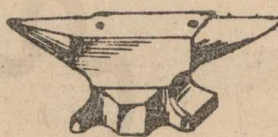
1. ábra.

2. ábra.

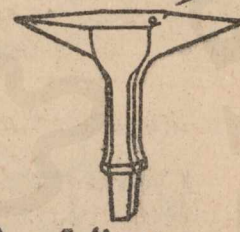
tűzfogó
3. ábra.

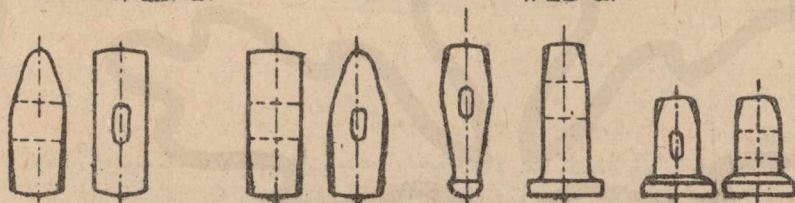
kovácsüllő
4. ábra.

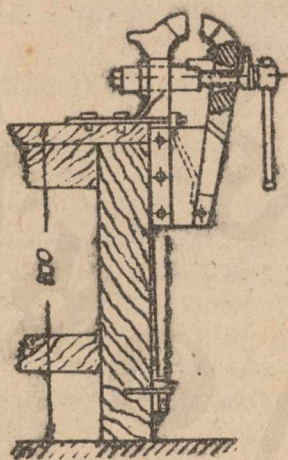
üllő betétek

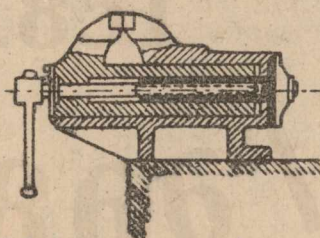
5. ábra.

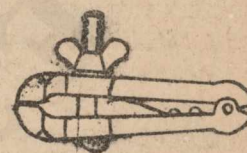
kovácsoló kalapácsok
6. ábra.

Ollós-satu.

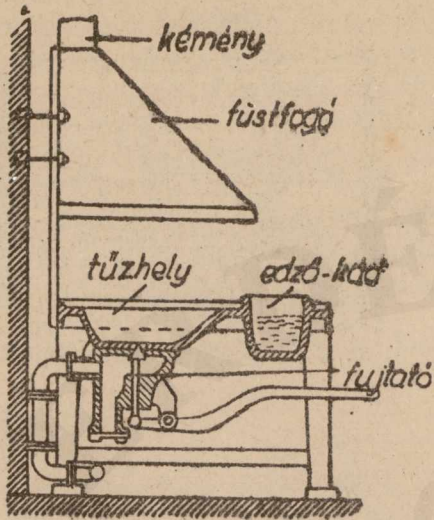
Párhuzamos-satu.

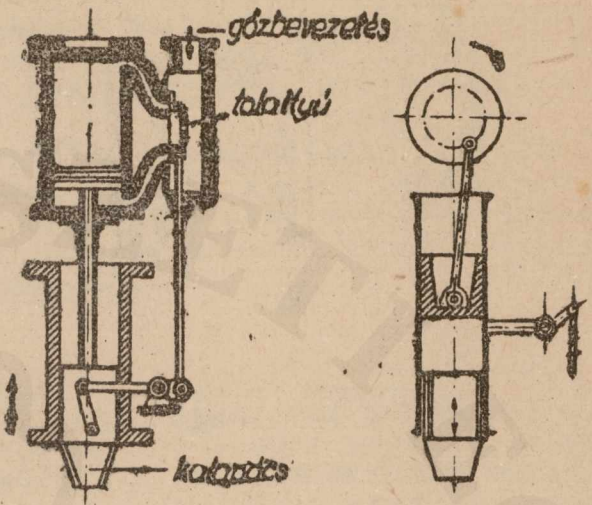
Sikattyú

7. ábra.

8. ábra.

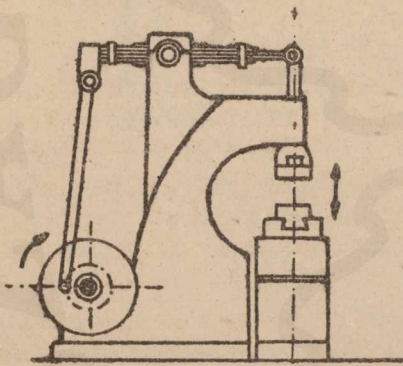

9. ábra.

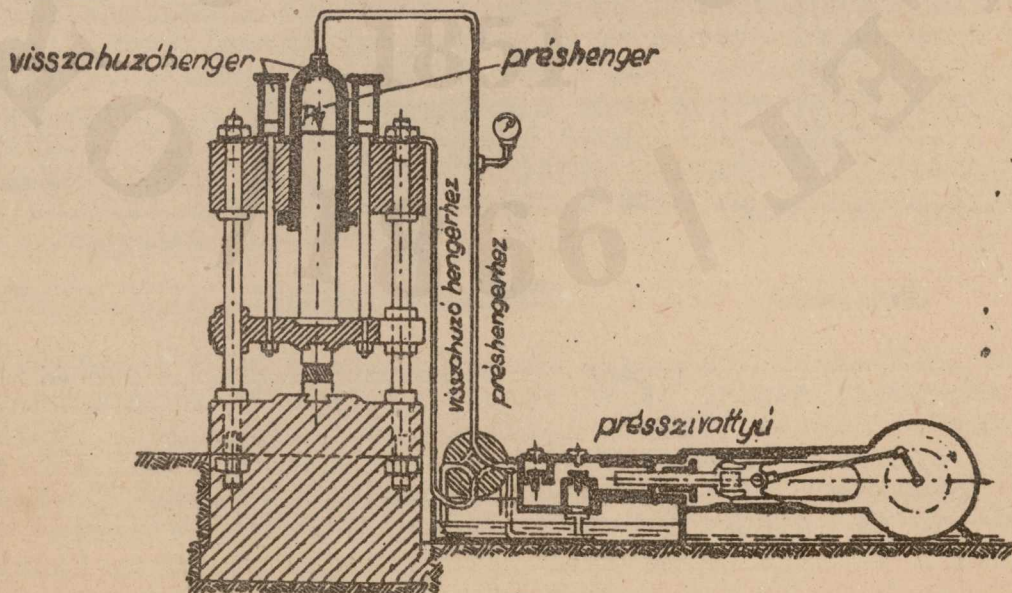

10. ábra.

11. ábra.

12. ábra.

13. ábra.

A huzáznál a munkadarab felülete sokkal simább és pontosabb, mint a hengertől és az u.n. fényesre huzott idomvasak, rudak készítésével későbbi felületi megmunkálás költségeit takaríthatjuk meg.

ad 2./ A fémek darabolása.

Ismertünk szabálytalan és szabályos darabolást. Szabálytalan darabolást végeznek, ha ócska vasanyagot összetörnek, hogy azt újból beolvasszák. A szabályos darabolásnál pontos méretre vágják az anyagot. Alábbiakban az esztergályozásnál ismeretes lesvadászon kívül a fontosabb darabolási módokat ismertetjük.

Vágás, harapás, metszés.

A vágószerszám a tárgyra merőleges irányban mozog. Ismerünk kézi- és gépi vágószerszámokat. Az anyag merevsége szerint a vágás történik meleg, vagy hideg állapotban. Az anyag tulajdonsága erősen befolyásolja a szerszám élezőjét, általában minél kisebb a szerszám élezője, annál könnyebben hatol az anyagba. Leggyakrabban alkalmazott kézi szerszámok: a hidegvágó és a csővágókészülék. /18. ábra./

Harapásnál egyidejűleg kétoldalt vágják az anyagot. A fontosabb szerszámok: a harapófogó és az áttételes csípőfogó.

Metszésnél a vágóél a tárgyra merőlegesen és a vágási sík mentén is mozog. Fémeknél az acélmetsző-tárcsát használják. A tárcsát motor forgatja magas fordulatszámmal /3000/perc/, az anyagot asztalra helyezve sugárirányban nyomjuk a tárcsára és a lágyvas-tárcsa a legkeményebb acélt is tisztán elmetezi.

Nyírás.

Lemezvágnál és lemezek lyukasztásánál nyírásról beszélünk. A nyírás szerszámait: a párhuzamos-élű olló /19. ábra/, a ferde-élű olló, az áttételes olló és a logaritmikus élű olló. A nyírásnál az erőszükségletet az élek egymással alkotott szöge befolyásolja. Minél kisebb ez a szög, annál nagyobb az erőszükséglet. A logaritmikus élű olló előnye, hogy a nyírási szög állandó és így az erőszükséglet is változatlan. A lyukasztáshoz két egymásbalálló vágóéllal ellátott szerszámot alkalmazunk, az egyiket a tárgy alatt, a másikat a tárgy fölött. A nyírási sík általában kör alakú, tehát sárt görbe.

Fűrészelés.

Általában vastag darabokat nem fűrészelünk. A fűrészpenge lehet sík penge, vagy tárcsa. Javító-műhelyeinkben a kézi keretes vasfűrész és a gépi keretes fűrész használják. A gépi keretes fűrész fogattyús hajtómű mozgatja, a fűrészkeret pedig kijelölt pályán csúszik.

ad 3./ Fémek forgácsolása.

A forgácsolás. Forgácsolás alatt azt a folyamatot értjük, amikor a fémek felületéről folyamatosan forgácsot távolítottunk el; hogy annak alakját, felületi minőségét megváltoztassuk. A forgácsolás a szerkesztett anyagok megmunkálásának egyik legelterjedtebb módja. A fémeknek hő és erőhatással /öntés, kovásolás, hengerlés, stb./ egybekötött alakítási eljárása általában nem ad teljesen sima és pontos felületet. Forgácsolással viszont a fémeknek, gépalkatrészeknek pontos felületkialakítását tudjuk elérni.

A megmunkálás finomsága a felületnek egyenlőtlenségi mértékétől függ. Abban az esetben, ha a felületen mutatkozó egyenlőtlenségek 0.1 mm-nél nagyobbak a felületet nagyottnak hívjuk. Ha ezen egyenlőtlenségek 0.1-0.05 mm között változnak, a felületet egyengetettnek mondjuk, ha 0.05-0.01 mm-esek, akkor simítotttnak nevezzük és végül, ha ezen egyenlőtlenségek 0.01-0.005 mm közé esnek, akkor csiszolttnak hívjuk.

A fémeknek forgácsolással történő megmunkálhatósága függ kémiai összetételüktől, anyagi szerkezetüktől, keménységüktől, szívosságuktól, stb.

A fémek forgácsolását ék formájú szerszámokkal végezzük. A szerszámot belenyomjuk a fém felületébe, mivel a szerszám és a munkadarab egymással szemben mozgásban van, abból a belenyomás mélységének megfelelően forgács fog leválasztódni. Ez a folyamat úgy megy végbe, hogy mikor az ék alakú szerszám az anyagba belenyomódik, az anyag kezdetben összenyomódik, majd bereped, felcsuszlik az ék felső lapjára, miközben az anyag tovább tömörödik és reped és végül elválk az anyagtól.

Három féle forgácsképződésről beszélhetünk: /20. ábra./

a./ Szalagforgácsolás van a lágy képlékeny anyagoknak /vörösréz, lágyacél, stb./. Ez a legkellemetlenebb fogócsotípus.

b./ Nyírt forgácsolás van a szívós anyagoknak /kemény acél, stb./.

c./ Szakadó forgácsolás van a rideg anyagoknak /öntővas, stb./

Forgácsolás közben a kemény szerszámacélból készült késnek általában 3 féle mozgást kell végeznie.

i./ Főmozgásnak azt a mozgást nevezük, amellyel a szerszám a forgácsot leválasztja, azaz a forgácsszalag hosszirányába eső mozgás a főmozgás.

A főmozgás sebessége egyik nagyon fontos jellemzője a forgácsolási műveletnek. Ezt a sebességet forgácsolási sebességnek vagy vágósebességnek nevezük és a szerszám által egy perc alatt megtett utat /méterben/ fejezzük ki.

2./-3./ A mellékmozgások a forgács keresztmetszetében eső mozgások /szélesség és vastagság/. Az egyik mellékmozgás a réteg leválasztásánál mint mélyítő mozgás jelentkezik, a másik pedig akkor jelentkezik, amikor a kést újabb forgács vételére állítjuk be.

Az egyes mozgásokat nem mindig a szerszám végzi, azok közül egyeseket a munkadarab is végezhet. A forgácsoló leválasztás szempontjából teljesen közömbös, hogy az egyes mozgásokat a szerszám vagy a munkadarab végzi, mert hiszen csak az a lényeges, hogy azok a munkadarab és a szerszám között relatív mozgásként jöjjenek létre.

A különböző forgácsoló szerszámok és gépek osztályozása a fő és mellékmozgás szerint, valamint a forgácsoló szerszám élek szerint történik. A szerszámgépeken elvégezhető legfontosabb megmunkálási módok a következők:

1./ Esztorgályozás: 1 forgó főmozgás, 2 mellékmozgás, egyélű szerszámmal.

2./ Gyalulás: 1 egyenesvonalú főmozgás, 2 mellékmozgás egyélű szerszámmal.

3./ Mazás: 1 forgó főmozgás, 2 mellékmozgás, többélű szerszámmal.

4./ Fúrás: 1 forgó főmozgás, 1 mellékmozgás, egyélű szerszámmal.

5./ Köszörülés: 1 forgó főmozgás, 2 mellékmozgás, sokélű szerszámmal.

Forgácsolásnál hő keletkezik, melyet hűtéssel kell mérsékelni. A hűtőfolyadéknak lassan és széles sugárban kell folyni a felületre. Hűtésre olajokat, szódaoldatot, szappanosvizet, stb. kell használni. Kőszőrséges vizet használni nem szabad, mert a felület rozsdásodik. Elektronoknál vizet használni egyáltalán nem lehet, mert meggyulladnak.

A megmunkáló szerszámok anyaga:

1./ Szerszámacél a./ szénacél, keménységét 200 C fokig őrzi meg.

b./ alacsonyán ötvözött acél, keménységét 450 C fokig őrzi meg.

c./ gyorsacél vagy önedző acél, keménységét 5-600 C fokig őrzi meg.

2./ Keményfémek, keménységüket 1000 C fokig is megőrzik. Majdnem olyan kemény, mint a gyémánt, de rugalmasabb, nem törik olyan könnyen.

3./ Gyémánt 1600-1800 C fokig használható, azonban rideg.

A forgácsolás elméletét és gyakorlatát részleteiben az esztergályozáson keresztül fogjuk megvizsgálni.

1./ Esztergályozás.

Esztergályozásnak nevezzük azt a munkafolyamatot, amikor egy forgóttest felületéről az u.n. esztergakéssel forgácsot távolítunk el. A forgó mozgást az esztergapad hozza létre.

Esztergályozásnál a forgó mozgást /főmozgás/ra tárgy, a két mellékmozgást pedig az esztergakés végzi. A forgómozgást végző tárgyhoz közelítjük az esztergakést, amelynek éle a forgó tárgy felületéből forgácsot választ le. A kés egyfelől a tárgy tengelyével párhuzamosan, a megmunkálandó henger alkotója irányába tolik, hogy ezáltal a felületről folytonos forgácsot vehessen le. Ez az előtolás. Másfelől az esztergakés a tárgy tengelye felé, azaz a tárgy sugárirányába eső u.n. mélyítőmozgást végzi a forgácsmélységnek megfelelően előretolva. Ez a mozgás mindig akkor áll elő, ha egy réteg teljes leválasztása után az esztergakést eredeti helyébe visszahozza, még egy további réteget is le kell választanunk. A főmozgás és az előtolás az esztergályozásnál folytonos mozgás, a mélyítő mozgás viszont szakaszos.

Esztergakések. Az esztergakések egyéltű forgácsoló-szerszámok. A kés lehet: egyenes, hajlított vagy levékonyított. Lehet továbbá jobb vagy baloldali, a kés élének a késszárhoz való helyzete szerint. A kések általában a megmunkálási módnak megfelelően osztályozzuk. Így megkülönböztetünk: nagyolókést, simítókést, oldalzókést, beszúrókést, leszúrókést és alakkést. /21.sz. ábra./

A kés részei a nyél és a fej. /22.sz. ábra./

Az esztergakést és annak beállítását szögek jellemzik. /23. sz. ábra./

A kés szögei: α hátszög /hogy a kés a felületen ne surlódjon 4-10 fok/.

β ékszög /függ az α és γ szögtől, $\alpha + \beta + \gamma = 90^\circ$ /.

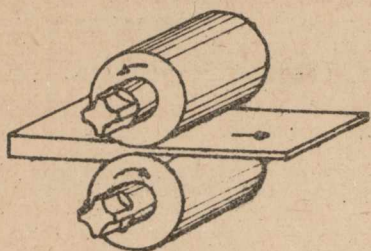
γ forgácsszög /ettől függ a forgács minősége/.

δ vágószög / $\alpha + \beta = \delta$ /.

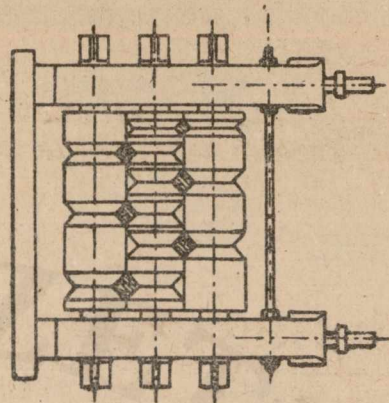
Beállítás szögei: κ fő elhelyezési szög /beállítószög/.

ϵ csúcsszög.

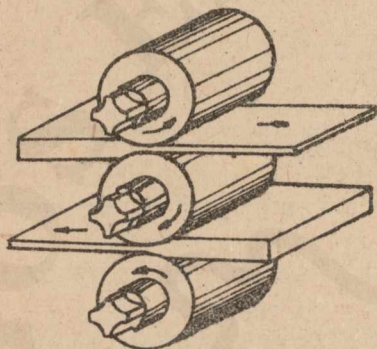
α , másodlagos hátszög /oldalszög/.

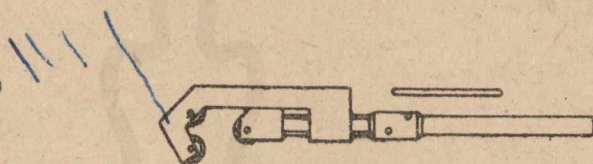
14. ábra.

16. ábra.

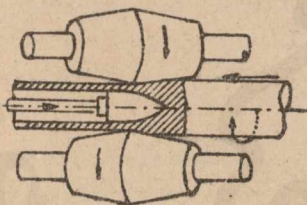
15. ábra.

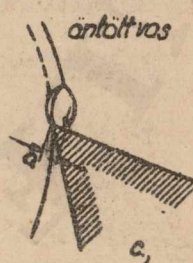
17. ábra.

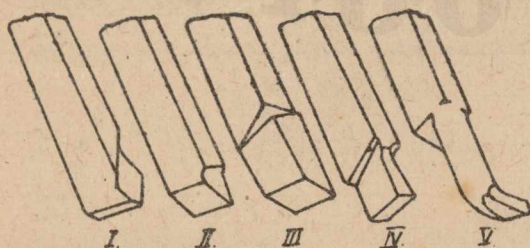
19. ábra.

17. ábra.

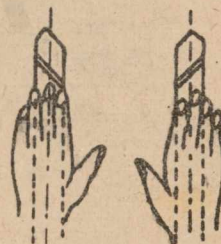

20. ábra.

I. nagyoló, II. simító, III. oldalozó, IV. feszuró, V. lyukkés.

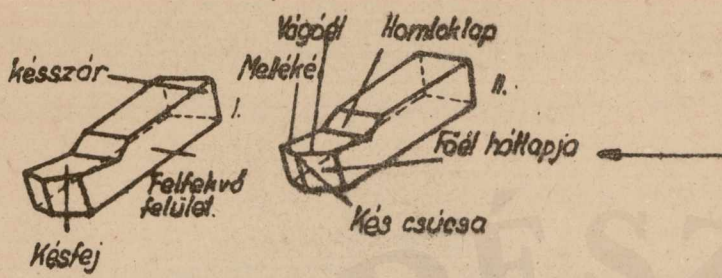
21. ábra.

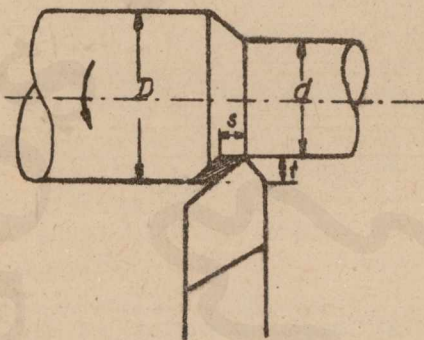
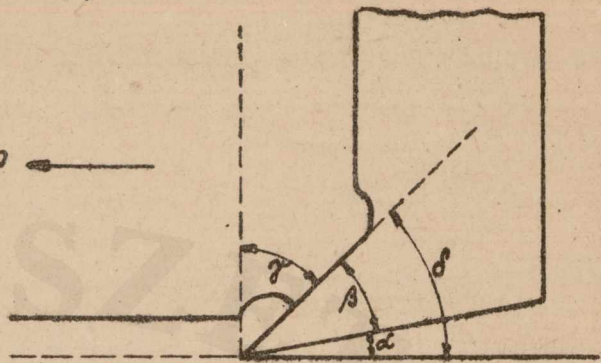
I bal eszte akés

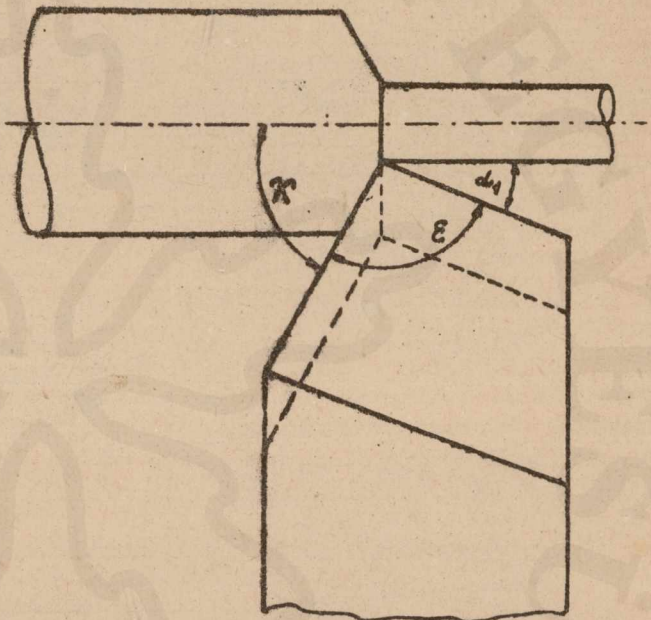
II jobb

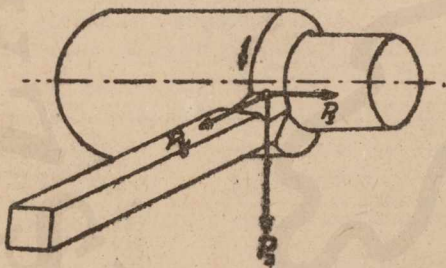
22. ábra.

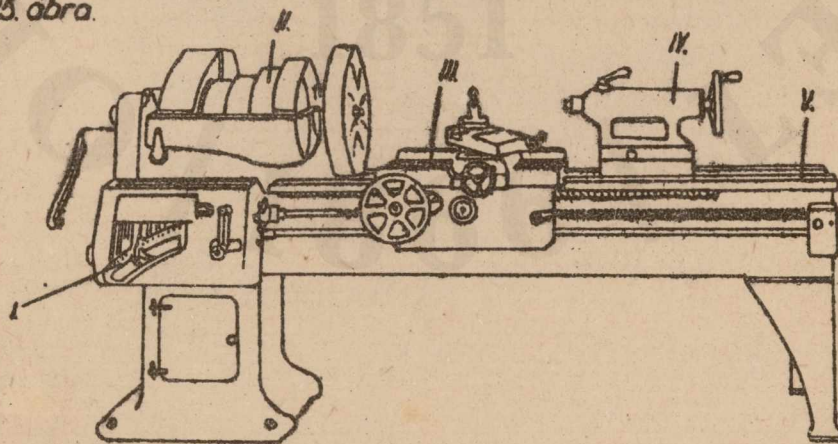
24. ábra.

23. ábra.

25. ábra.

Lépcsős szijtárcsójú esztergapad.

26. ábra.

A kést a késtartóba mereven kell befogni, mert különben a kés részei és eltörnek.

Az esztergályozás munkafolyamatának számítása. /24 és 25. sz. ábra./

Vágási sebesség: $v = \frac{D \cdot \pi \cdot n}{1000}$ m/perc. $n =$ fordulatszám/perc.
 $D =$ átmérő mm-ben.

Előtolás: s mm/fordulat

Forgás mélység: $t = \frac{D-d}{2}$ mm.

Forgás vastagság, forgáskeresztmetszet: $f = s \cdot t$ mm².

Vágóerő, vágási nyomás /forgácsolási erő/. A kése működése alatt 3 erő hat /25. ábra/.

$P_x =$ előtolási erő

$P_y =$ radiális erő

$P_z =$ vágóerő, vágási nyomás /forgácsolási erő/.

Ezek közül legfontosabb a vágóerő: $P_z = k \cdot f \dots \dots \dots$ kg.
 $k =$ forgácsolási tényező /fajlagos vágási nyomás $\alpha = 75$ fok vágószög, $t = 5$ mm forgácsolási mélység, $s = 1$ mm/fordulat előtolás és $\kappa = 54$ fok $f\beta$ elhelyezési szög mellett.

Az átlagos forgácsolási tényezőket a következő táblázat tartalmazza:

Megmunkálendő anyag megnevezése.	Szakítószilárdság σ kg/mm ² .	Brinelli keménység H β	Forgácsolási tényező. kg/mm ² .
Gépezerszerkezeti acél	50	-	130
	60	-	160
	70	-	200
	80	-	230
	90	-	270
Szürkeöntvény	--	150	70
	--	170	90
	--	190	100
	--	210	110
Bronz	--	-	60
	--	-	100

Az esztergapad termelékenységét a percnként leválasztott forgás térfogatával határozzuk meg.

$$w = v \cdot f \dots \text{cm}^3 / \text{perc.}$$

Az esztergályosda munkassükséglete:

$$N_{LE} = \frac{P_2 \cdot v}{60 \cdot 75} \quad /LE/\text{óra}/ \quad N_{Kw} = \frac{P_2 \cdot v}{6,12 \cdot 10^3} \quad /Kw/\text{óra}/.$$

Az esztergapad meghajtásához szükséges munka $N_1 = \frac{N}{\eta}$

$$\eta = \text{a pad hatásfoka} / = 0,5-0,7/$$

Az esztergapad általános leírása.

A 26. számú ábra bemutatja a lépcsős szíjtárcsás és előtétes esztergapadot. Ennek az esztergapadnak főrészei a következők.

1./ Az ágy /V/, mely az orsószéket /II/ és a szegnyeret /IV/ hordja; egyidejűleg a szárn /III/ vezetésére szolgál.

2./ Az orsószékbe /orsónyereg/ /II/ szerelt főorsónak az a rendeltetése, hogy biztosítsa a megmunkálendő munkadarab felfogását és átadja a különböző sebességi fogást /a munkadarab anyagának, méreteinek, stb. megfelelően/.

3./ A szár /III/ az esztergapadnak az a része, amelyre a kés-tartót hordozó szupportot szerelik. A szárn a szupporttal úgy szerkesztik meg, hogy az esztergakés különböző irányban való mozgását biztosítsa, a megmunkálendő darab alakja és méretei szerint.

4./ Az előtolási fogaskerék szekrény /I/ segítségével a szár és vele együtt a kés fentemlitett mozgásai önműködően történnek, tetszőleges irányban és a megkívánt sebességgel.

5./ A szegnyereg /IV/ a megmunkálendő munkadarab kitámasztására szolgál.

Az előzőekben ismertetett esztergapad egy régebbi típusu pad, de a gyakorlatban még elég sűrűn előfordul.

Az esztergapad főbb részeit és azok rendeltetését a 27. sz. ábrán látható korszerű esztergapadon mutatjuk be. A /16/ és /23/ lábakon nyugvó /18/ ágy baloldalán található az /3/ orsószék és sebességváltó szekrény /lépcsős szíjtárcsás esztergapadoknál a főorsónyereg/. Az orsószék csapágyaiban forog a főorsó /az ábrán nem látható/. A főorsót furattal látjuk el, amelybe beállítható a /7/ csucs. A csucs szabad végét kúposra képezik ki. A főorsó az orsószékben elhelyezett sebességváltó szekrénybe szerelt különféle fogaskerék áttételek közvetítésével kapja az elektromotortól a forgómozgást /szíjtárcsán keresztül/. A sebességváltó szekrényt úgy szerkesztik, hogy az elektromotor állandó fordulatszám mellett a főorsó fordulatszámát elég széles határok között változtatható legyen.

A főorsó fordulatszámát 1, 2, 4, fogantyúk elforgatásával lehet megváltoztatni, amelyek a sebességváltó szekrény /5/ belső szerkezetével kapcsolódnak.

Az esztergapad ágyának jobb oldali végén van a /11/ szegnyereg. Ennek az a rendeltetése, hogy a hosszú munkadarabokat kitűnassze. A szegnyereghez, vagy csucsnyereghez /11/ tartozik az orsó /10/ a csucsszal /9/. A csucsnyereg különböző távolságra állítható orsóját a nyeregtestből a kézikerék /12/ forgatásával lehet állítani.

A forgácsoló szerkezémet - az esztergakést - a /8/ szupportra erősített késtartóba fogják be. A szupport az ágy mentén, vagy kézkerékkel, a /19/ kézikerék forgatása által, vagy automatikusan az /13/ előtolás szekrénybe elhelyezett fogaskerekek bekapcsolásával és a /22/ vezérorsó, vagy a /21/ vonórósa segítségével mozgatható. Az előtolás szekrény fogaskerekekkel az esztergapad főorsójához van kapcsolva, ami által a főorsó forgási sebessége és a szupport mozgása szigorú összhangban van. Az előtolás szekrény szerkezete olyan, hogyha a fogantyúk helyzetét megváltoztatjuk, akkor egy és ugyanazon főorsó fordulatszám mellett a szupport különböző sebességgel mozoghat, vagyis az előtolás különböző lesz.

A /8/ szupport több, egymáshoz viszonyítva elmozdítható részből áll. Ezáltal a szupportba befogott esztergakést különféle helyzetekbe állíthatjuk és így hosszirányú, vagy keresztirányú előtolást adhatunk neki.

Munkadarabok befogása.

1. Befogás csucsek közé. Hosszu darabokat az esztergapad csucsal közé fogjuk be. Az egyik csucs az orsónyeregben a másik a csucsnyeregben ül. Mielőtt a darabot a csucsek közé fogjuk, a két végén központosító furattal kell ellátni.

A csucsek közé befogott munkadarabnak megcsuszása ellen való biztosítása az esztergaszivek és menesztőtárcsák segítségével történik. /28. ábra./

A hosszú munkadarabok behajlását a lünetta akadályozza meg, amely lehet álló vagy mozgó /29.sz. ábra./

2. Befogás siktárcsa közé. Egyenlőtlen és nehéz darabok befogásánál a siktárcsát használják. A tárcsán levő 4 befogó pofát külön-külön lehet állítani. /30.sz. ábra./

3. Befogás önbeálló központosító befogó tokmányba /amerikáner/. A tárcsán a befogópofákat /kúpkerék és orsó segítségével/ egyszerre lehet állítani. Centrikus és gyors befogásra szolgál. /31.sz. ábra./

Esztergapadok fajtái.

Általánosságban az esztergapadokat két nagy csoportra osztjuk: fejpadok és hosszpadok. Ezen belül a következő padtípusokat különböztetjük meg.

1./ Csucepad. Leggyakoribb forma és legtöbb művelet elvégzésére használható. /26. sz. ábra./

2./ Fejpad. Nagy keresztmetszvényű darabok befogására szolgál. Csak siktárcsaja van és erre merőlegesen történik az előtolás. Két szupportot is alkalmazhatunk. A siktárcsa átmérője felmenny egészen 5 méterig. A siktárcsa tengelye és csapágya igen erősen igénybe van véve, ezért kopás és ez hátrányos.

3./ Karusszel-pad, vagy függőleges tengelyű fejpad. A fejpad említett hibájan segít. Tárcsaátmérő a 8 métert is elér.

4./ Revolver-pad. Az esztergályozás körében igen sok feladat tartozik. Hogy minél többet és jobbat rövidebb idő alatt tudjunk termelni, célszerű volt a tömeggyártásban egy olyan speciális padot készíteni, amely a tagozottabb alakú forgástestek különbözőféle alakú szerszámokkal történő megmunkálását a megmunkálható felületek természetének megfelelően idővesztés nélkül végzi el. Erre a célra szolgál a revolverpad. Hatszögletes késtartózába, mely függőleges tengely körül elforgatható, hat darab kés helyezhető, hatféle művelet elvégzéséhez. Ezt a késtartót revolverfejnek nevezzük. /32. sz. ábra./

5./ Félautomaták. Minden munkamozzanat automatikus, klvéve a munkadarabok befogását, illetőleg eltávolítását.

6./ Automaták. A munkadarab adagolása és eltávolítása ön-működő.

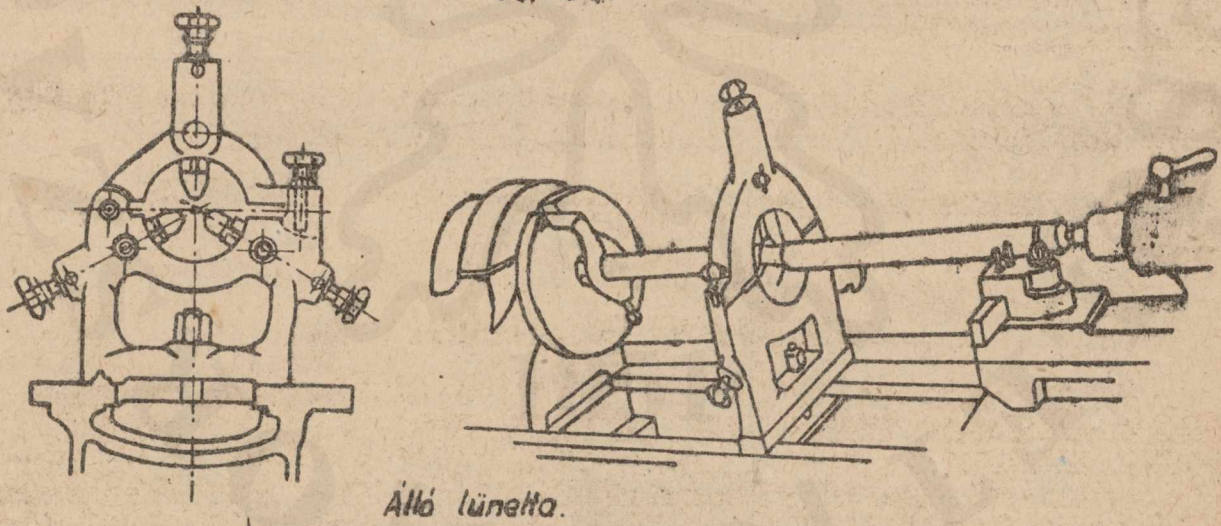
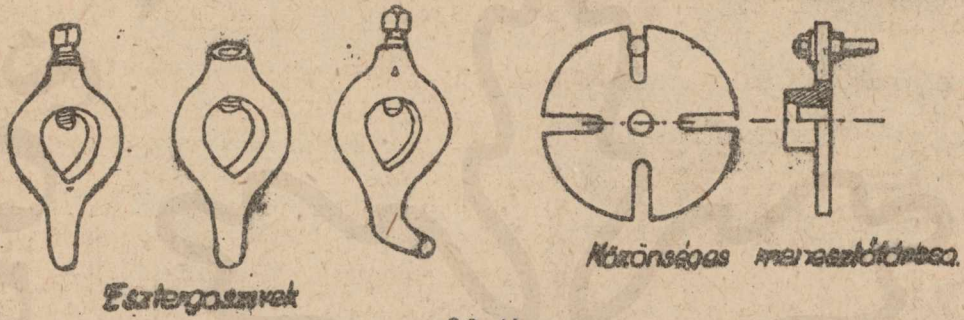
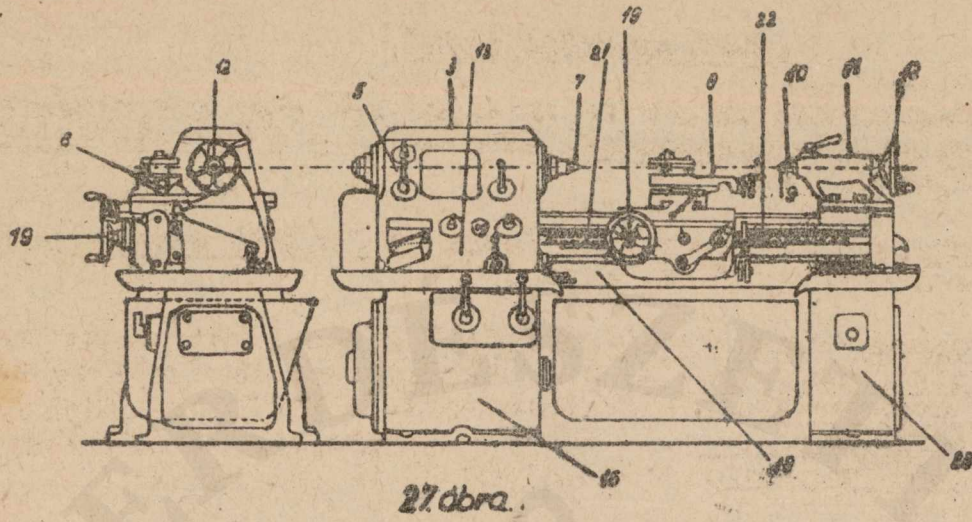
Menetvágás esztergapadon.

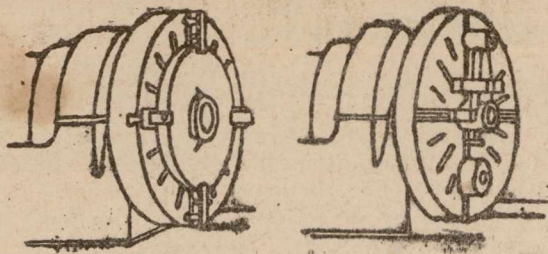
Menetvágás: Menetek esztergályozásánál olyan előtolással kell a menetvágó szerkezétnak haladnia, mint amilyen a vágandó csavar emelkedése. Mivel a vezérorsó, - amely a kést viszi előre, - menetemelkedése más, mint a vágandó csavar menetemelkedése, ennél fogva a vezérorsónak a két menet irányában többet vagy kevesebbet kell fordulnia. A mindenkor megfelelő forgásebbséget fogaskerék áttétellel állítjuk be. Az áttételi fogaskerekeket /váltókerekeket/ aránypárral számítjuk ki. Először megállapítjuk az áttételi viszonyt γ -t, vagyis a készíttendő menet emelkedésének és a vezérorsó menetemelkedésének viszonyát.

Áttételi viszony.

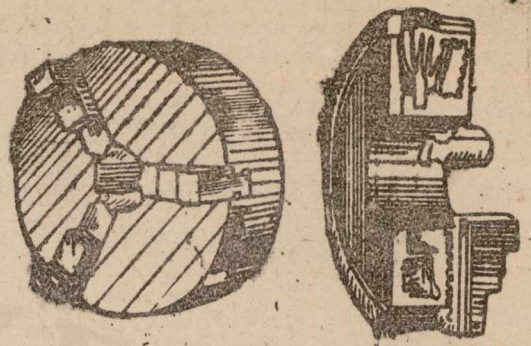
$$\gamma = \frac{S_1}{S_2} \frac{\text{készítendő menet emelkedése}}{\text{vezérorsó menetemelkedése}} \frac{\text{/előtolás/}}{\text{/előtolás/}}$$

Ennek megfelelően választjuk meg a fogaskerék áttételt:

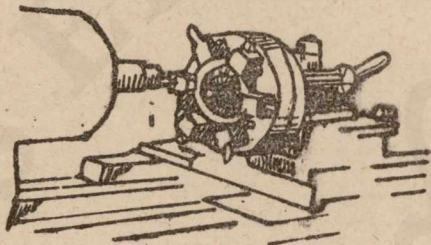

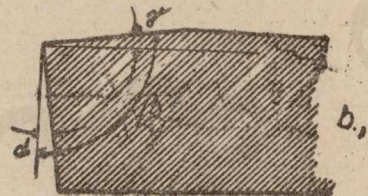
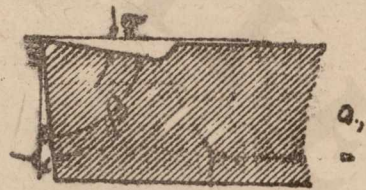
30. ábra.

31. ábra.

32. ábra.

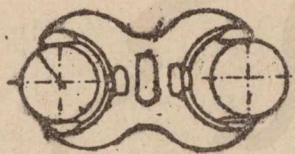

a = pozitív } forgáásszög
b = negatív }

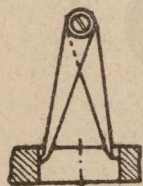
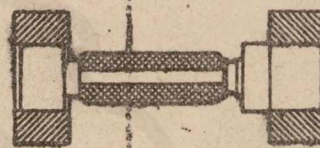
33. ábra.

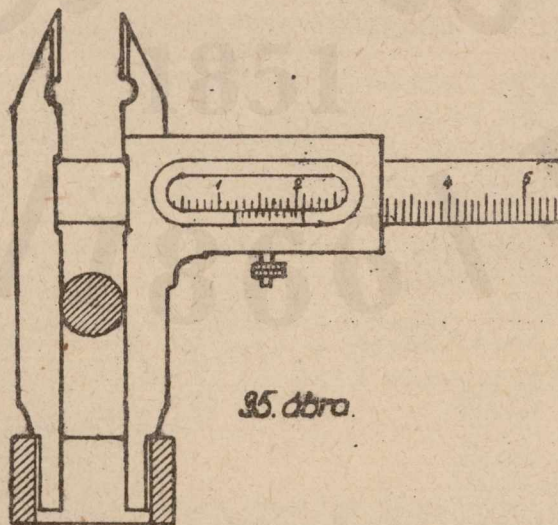
38. ábra.

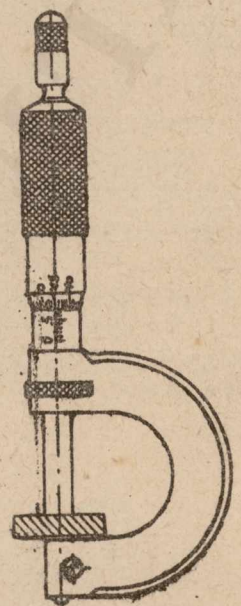
34. ábra.

37. ábra.

35. ábra.

36. ábra.

$$\varphi = \frac{R_1}{R_2} = \frac{R_2}{R_1}$$

z = fogaskerék fogszáma
 n = fordulatszám.

A vezérorodán rendszerint egy angol collra 4 menet esik. Ha a főorsó és a vezérorodó között 1:1-es áttétel van, akkor a kiegészítő esztergáron 4 menet lesz collonként. Ha 1:2-es áttétel van, akkor a vezérorodófélfennnyit fordul, mint a tárgy, tehát 8 menet esik collonként.

Matrikus menet. Kérdés az, hogyan lehet megvalósítani, hogy matrikus menetet is lehessen vágni, az ilyen esztergápadon. Egy olyan áttételt kell keresni tehát, ahol a coll és a milliméter között egészszámu összefüggés van. Egy coll = 25.4 mm, tehát 127-es fogu váltókerékkel lehet átterni egyik menetfajtáról a másikra 1:2-es áttétel esetén, mert $5 \times 25.4 = 127$.

Gyorsvágás.

Gyorevágás. Ha a forgácsolásnál számításba jövő 3 tényezőt: vágósebességet, előtolást és a kések gazdaságos élettartamát vizsgáljuk, akkor a következtetéshez jutunk el, hogy alacsony vágósebességnél hosszú az élettartam, kisebb a szerszámköltség, de a munka is túl hosszú ideig tart. Ha viszont nagy vágósebességet választunk, rövid lesz a megmunkálási idő, de egyben rövid az élettartam, a szerszámköltség viszont nagyon megnő, valamint a szerszámbeállítás is aránylag sok időt vesz igénybe. Kísérleti eredmények azt bizonyítják, hogyha vágósebességet 12 %-al növeljük az élettartam felére esik.

Bortkevics leningrádi vasesztergályos a mult szabálytalvan esaktíva szívos munkával lerakta a gyorsvágás alapjait és megsokszorozta termelékenységét. Két felismerése volt: 1./ Negatív forgácsolásnál hosszabb élettartam adódik, mint pozitív forgácsolásnál. /33. sz. ábra./ 2./ A géprezgések sokkal károsabbak az élettartamra, mint eddig gondoltak.

E két felismerés alapján tette különös gonddal merevebbé gépét, a kotyogásokat kivette, a gyenge keresztmetzeteket megerősítette, a fölös üregeket cementtel kitöltötte és padját külön erős alapra helyezte. Ezután erős kést választott, azt röviden fogta be és a vágósebességet fokozta. Kísérletezésének eredménye a nagyobb termelés és kitűnő sima felület volt. Gyorsvágásnál a helyes forgásszög $-2 - -10^\circ$ között van.

Hazánkban Kékesi Zoltán és Muszka Imre sztahanovisták a szovjet tapasztalatok felhasználásával alkalmazták először a gyorsvágást és adták át elsőnek munkamódszerüket dolgozó társaiknak.

2./ Gyalulás.

Fogalom. Azt a forgácsolási eljárást, amikor a forgácsoló szerszám a vízszintes síkban mozog és a tárgyról a megmunkalendő felülettel párhuzamosan vékony réteget választ le, gyalulásnak nevezzük. Gyalulásnál az alternatív mozgást, ha a tárgy végzi, akkor a kés áll, ha fordítva, a tárgy áll, és a kés mozog.

Mozgás. Ezt az alternatív mozgást főmozgásnak nevezzük. A főmozgás mellett két mellékmozgást különböztetünk meg, mégpedig: az előtolást, amikor a forgács szélességének megfelelő mértékben, vagy a szerszámnak, vagy a tárgynak el kell tolnia. Ez a mozgás akkor következik be, mikor a kés a felületen egyszer végighalad és leválasztott egy vékony forgácsot és a kiindulási helyzetébe tér vissza.

Mielőtt a szerszám az első forgácsot eltávolította a megmunkalendő felületről, függőleges irányú mozgást kellett végeznie, az anyagba az u.n. forgásmélység mértékéig kellett behatolnia. Ezt a második mellékmozgást mélyítő mozgásnak nevezzük.

Gépek: A gyalugépek következő főbb típusait különböztetjük meg:

1./ Hossz gyalugépek. Ennél a munkadarab, asztalra erősítve végzi a kés alatt az alternatív főmozgást.

2./ Harántgyalugépek. A főmozgást a szerszám befogó végzi.

3./ Vésőgépek. Itt a gyalulás műveletét nem vízszintes, hanem függőleges síkban végezzük. A főmozgást a függőlegesen mozgó szerszám végzi.

3./ Marás.

Fogalom: Marásnál egy tárcsa vagy henger alakú forgó részre szerelt, vagy annak palástjában kialakított fogak, kések segítségével távolítottuk el forgácsot a munkadarab felületéről. Itt a kés forog és a munkadarab áll. A marási műveletnél az előtolást és a mélyítő mellékmozgást a tárgy végzi, a forgó főmozgást a szerszám.

Szerszám: A marószerszámok rendszerint forgásfelületek és sokélűek. Egy fog által marott forgács keresztmetszete körcikkszerű alakú, ennek megfelelően a marott felület hullámos. Minél több fog van a marónak, annál simább lesz a felület.

Simításhoz kisfogosztású marót, nagyoláshoz pedig nagyfogosztású marót használunk. Simító-maró szerszámacélból a nagyolómaró gyorsacélból készül. Minél több fog dolgozik, annál több erő kell a forgatáshoz. Minél kisebb a fogosztás, annál gyengébb lehet a fog.

A marószerszámokat két nagy csoportba sorolhatjuk:

1. / Palástmaró. A szerszám forgácsoló élét egy hengerfelület alkotó mentén helyezkednek el. A palástmaró vékony kivitele a tárcsamaró.

2. / Homlokmaró. A szerszám forgácsoló élét egy henger vagy kup. homlokfelületén helyezkednek el.

Gépek: A marógépeket két csoportba oszthatjuk: vízszintes és függőleges tengelyű marógépek.

Erdősükséglet: A marás közepes erdszükségletét a maró-tengelyen mérve a következő képlet fejezi ki:

$$N_e = \frac{K_n}{6,12 \cdot 10^6} \cdot a \cdot b \cdot s \quad / \text{kw/} \quad \begin{array}{l} 1 \text{ LE} = 0,736 \text{ Kw.} \\ / \frac{75,60 \cdot 1000}{0,736} = 6,12 \cdot 10^6 / \end{array}$$

$K_n =$ a közepes vágási nyomás kg/mm^2 , ez állandóan változik, táblázatból és diagrammból lehet megállapítani.

$a =$ a marás mélysége mm -ben.

$b =$ a marás szélessége mm -ben.

$s =$ az előtolás sebessége mm/perc .

A meghajtó motor nagyságát kapjuk, ha a hatásfokkal osztjuk a teljesítményt.

$$\eta = 0,5 - 0,8$$

A teljesítmény egyszerűbb formában történő kiszámítása a gyárak által megadott megengedhető forgásmennyiség alapján határozható meg.

$V_{\text{megeng.}}$: cm^3/Kw perc dimenzióban

Ennek megfelelően

$$N_e = \frac{a \cdot b \cdot s}{1000 \cdot V_{\text{megeng.}}} \quad \text{Kw}$$

Kerületi erő: A marásnál fellépő erő. A kerületi erő a sérv és a maximum között változik minden fogra vonatkoztatva. Ez nagyon igénybeveszi a gépet és rángatja. A legnagyobb kerületi erő

$$U_{\text{max}} = \frac{N_e \cdot 6,12 \cdot 10}{v} \quad \text{kg.} \quad v = \text{vágási sebesség.}$$

A vágási sebesség változik anyagonként és táblázatokból állapítható meg.

Homlok fogaskerék. Homlokfogaskerekek marásánál különleges csoportos, osztófejet és osztótárcsát használnak. Az osztótár-

osa az áttétel biztosítására szolgál.

4./ A furás.

Fogalom: A furás lezármasztatható egy tengelykörűlt forgóból és egy előrehaladásból. A furásnál a tárgy áll, a szerszám forgó fmozgást és egy haladó mellémozgást végez.

A furásnál valamilyen anyagba körszelvényű lyukat állítunk elő. Meglevo furatnak bizonyos hosszön való feltágítását súlylössítésnek nevezzük. Ugyancsak meglevo furatnak pontos méretre való feltágítását, vagy kúpos felületess való kialakítását dörzölésnek nevezzük.

Szerszámok: A furás szerszámait a furók:

1./ Negatívfuró. Elavult, nem jó, a forgács nem jön ki a furatból. A forgácsszög 0° , sőt negatív. Legfeljebb lyukak feltágításánál használjuk.

2./ Csúcsfuró. Fenti hibája nincs, csúcsszöge 116° körül van. Vágószöge 90° -nál kisebb, forgácsszöge 0° -nál nagyobb.

3./ Egyenes hornyu furókat vékony és kis szilárdságu /rés, alumínium/ anyagok furásánál használják.

Hűtés: Hűtésre a furásnál furóolajat használnak. Egyes fémeknél /pl. öntöttvas/ levegőhűtést alkalmaznak. Úveget, márványt, stb. vízűtéssel fúrnak.

Menetvágás: Belső csavarmenetek készítésére menetfurókat használnak, külső csavarmenetek készítésére pedig menetmeteszóket.

Gépek: A furógépek főbb típusai:

1./ Állványos furógép, melynél a furószerszám az állványzatba beerősítve egy függőleges tengely mentén forog és végzi az előtolást mellémozgást is.

2./ Darufurógép, másnéven sugár vagy rádiálfurógép. A gép főoszlopán csuszlik végig a furógép szárnya és ezen kiálló és a főoszlop körül elfordítható karra kerül a furószerszám. A szárny hossza mentén vízszintes irányban kiképzett csuszó-felületeken csuszlik végig a furófej és ebből nyulik ki függőleges irányban a tulajdonképpeni furóorsó, melybe a furószerszám van beerősítve. Ezzel a géppel nagy kiterjedésű munkadarab bármilyen pontján készíthetünk furatokat anélkül, hogy a tárgyat el kellene mozdítani.

3./ Vízszintes furógép. A furószerszám vízszintesen helyezkedik el.

4./ A hengerfurógép. Átmenetet képez az esztergagép és a furók között. A furó vízszintesen van elhelyezve egy hengerbe-

forgó késztartóban, amely késztartó előrehaladó mozgást is tud végezni.

Erdésüképlet: A furás erdésüképlete. Furás közben a furó mindkét oldalra merőlegesen működő forgató erő forgatónyomatékot hoz létre. Ez a nyomaték adja a furógép furást erdésüképletét.

$$M_s = \frac{M_d \cdot n}{71620} \text{ LE} = \frac{M_d \cdot n}{77410} \text{ Kw} \quad 1 \text{ Kw} = 1,36 \text{ LE.}$$
$$\frac{60 \cdot 75}{2 \pi} = 716,2 \cdot 100 \text{ /cm/}$$

Előtoldási erdésüképletet pedig a következőképl. er. fejezt ki:

$$M_y = \frac{P \cdot n \cdot s}{75 \cdot 60 \cdot 1000} \text{ LE} = \frac{P \cdot n \cdot s}{4,5 \cdot 10^6} \text{ LE} = \frac{P \cdot n \cdot s}{6,12 \cdot 10^6} \text{ Kw}$$

M_d = a forgatónyomaték omkg

P = tengelyirányú erő kg

n = a furó fordulása percenként

s = előtolás mm/fordulat

A forgatónyomatékot és a tengelyirányú erőt nomogrammból lehet megállapítani.

5./ Készörülés.

Fogalom. A készörülés olyan forgácsolási folyamat, amikor a munkadarab felületéről ásványi anyagból készült szeresszámmal igen sok apró forgácsot választunk le.

Szeresszám: A készörüléshez használatos szeresszámokat készörülőkőveknek nevezzük. A készörülőkővek igen sokéltű forgácsoló szeresszámok. Elvileg tekinthetjük őket igen sokéltű marónak is és ezért a készörülés tulajdonképpen forgácsoló-megmunkálás és munkamódja legjobban a maráshoz hasonlít. Készörülésnél a forgácsolóváltás nagy sebességgel történik.

Mozgás: A főmozgást a forgó készörülőkő végzi, a két mellékmozgást rendszerint a munkadarab végzi, de végezheti a készörülőkő is.

Készörülés történhetik: pontos méretre készörülés, polírozó, fényező készörülés /0,005 mm/ és szakkészörülés.

Készörülőkővek: A készörülőkővek túlnyomórészt társa, illetve korongalakúak. Legrégibb készörülőkő a természetes előfordulású

homokkő. Vizet kell rácsapogtatni, de alul nem szabad vízbeérnie, mert oldják.

Az iparilag használatos gépi kőszőrűköveket mesterséges úton állítják elő olyan módon, hogy keményszemcséjű természetes eredetű anyagokat /szitgitt, kvarc, mesterséges korund, szilicium, karbid, gyémánt, stb./ kötőanyagba ágyazzanak bele. A kötőanyag lehet kerámiát anyag /agyag, kaolint, földpát/, organikus /gumi, műgyanta, olaj/ és ásványi eredetű /cement, vízüveg/.

Kövek minősége. A kőszőrűkövek tulajdonságait meghatározzák a kőszőrűlő szemcsék anyaga, nagysága, valamint a kőszőrűkő keménysége. A szemnagyság a leválasztott forgódes vastagságát szabja meg. A szemnagyságot azszal a számmal fejezik ki, amelyk a szemcsét osztályozó szita finomságára jellemző. A kőszőrűkő keménysége nem a kőszőrűkő szemcséjére jellemző, hanem a kőszőrűkő kötőanyagára. Ason kőszőrűköveket, amelyekből az egyes szemcsék könnyen kitörredoznek puhaköveknek, amelyekből a szemcsék nehezen távolíthatók el keményköveknek nevezsük.

Kőszőrülés: A kőszőrülést munkák lehetnek:

1./ Tengelykőszőrülés. A kőszőrűkő és a tengely egyirányban forognak. A tengely kerületi sebessége kb. 1/150-ed része a kerületi sebességnek. A kő a tengely hosszirányában mozog.

2./ Belső hengerpálat kőszőrülés, vagy lyuk kőszőrülés. A henger is forog. A hosszirányu mozgást vagy a kő, vagy a henger végzi.

3./ Sítkőszőrülés. Sítkfelületek kőszőrülése kétféleképpen végezhető el: vagy homlokőkőszőrűkővel, vagy tárcsőkőszőrűkővel. A kőszőrűkő alatt a munkadarab mozog.

Megkülönbözetünk még menetkőszőrülést, fogaskerékkőszőrülést, szerszámelesztést, fényezést, bekőszőrülést.

Rayéb felületi megmunkálások.

a./ Leppolás és hónolás. Itt a dörzsdő mozgást, azaz a csiszolást a tárgy és a szerszám között szabad csiszoló anyag és a kötőanyag keveréke végzi. Hónolásnál a szerszám anyaga természetes vagy mesterséges kő, leppolásnál pedig fém vagy műanyag.

b./ Szuperfiniselés vagy tükrösimitás. A finommegmunkálás legújabb módszere, felületi finomság kiképzésére szolgál, de méreteket már nem változtat. A tükrösimitás lényege, hogy két igen finom szemcséjű lágy vagy közép kemény követ enyhe nyomással nyomunk rá a lassanforgó tárgyra, miközben a kövek 400-600 kettős oldalirányu lengést végeznek, természetes kellő kötőanyag használata mellett.

c./ Hántolás vagy tusírozás. A hántolás vagy tusírozás ritkábban alkalmazott megmunkálási módszer. Ennél az eljárásnál kézi erővel állítunk elő pontos sík, vagy hengeres felületeket a következő módon: Pl. Sík felület előállításánál egy pontos síkfelületű ellenőrző lapot kék tusfestékkel bekenünk és a hántolandó munkadarabot rajta végighúszuk. Mivel a kiemelkedéseknél a kék festék a darabra rátapad, tehát ott, ahol kék lesz a felület, éles kapárszerszámmal lekaparjuk. Az eljárást addig ismételjük, amíg összehasonlításnál mindenütt egyenletesen kék lesz a megmunkálendő felület.

15.§. Mérés, tűrés és illesztés.

Az elkészült munkadarab alakjának, felületi minőségének és méreteinek pontosnak kell lennie.

A felülethűséget felületjelekkel jelöljük és a géprajzokon a munkadarab körvonalaira ráírjuk. A használatos felületjelek a következők:

nagyolt; a megmunkálás nyomat jól láthatók.
simitott; a megmunkálás nyomat még láthatók.
csiszolt; a megmunkálás nyomat szabadszemmel nem láthatók.
különlegesen finom utánmunkálás /fényesítés/.

Mérethű a munkadarab akkor, ha a felületek a tűrésen belül vannak. Tűrésnek nevezzük a megmunkálásnál megengedhető méretkülönbséget.

Két csatlakozó alkatrész illeszkedésénél /pl. a furatba helyezett csap/ az alábbi illeszkedési fokozatokat különböztetjük meg:

1./ Laza illeszkedésnél a két szerkezeti elem között hézag van.

2./ Szilárd illeszkedésnél a kötést kötőelem nélkül tudjuk biztosítani és a kötés nem oldható. Pl. a hengertömbben a betét perselyek, vagy a vasuti kocsik tengelyére sajtolt kerekek.

3./Nyugvó illeszkedés. A két szerkezeti elem egymáson nem tud elmozdulni, de a kötés oldható és ezért erőátvitelre a nyugvó illeszkedés nem alkalmas. Erőátvitel esetén kötőelemet kell használnunk, pl. szíjtárcsa felékelése a tengelyre.

Illeszkedési pontatlanságok a játék és a túlfedés. Ha a lyuk nagyobb, akkor játék, ha a csap nagyobb, akkor túlfedés van. A munkadarab méreteinél a legkisebb eltérés és a legnagyobb eltérés közötti különbség a tűrés nagyságát adja. A munkadarabok ellenőrzését a tűrés szempontjából a villás mestermérővel, illetőleg furatoknál a hengeres mestermérővel végzik. A mestermérő egyik oldala a felső, a másik pedig az alsó határértékekre van csiszolva. Az alsó érték a villás mestermérőnél a selejtoldal, a hengeres mestermérőnél pedig a felső érték természetesen a selejtoldal.
/34.sz. ábra./

A munkadarab méretett a megmunkálás, alakítás során mérőeszközökkel ellenőrizzuk. A leghasználatosabb mérőeszközök az alábbiak:

1./ Acél mérőléce, milliméter vagy félmilliméter beosztással. Durvább hosszúságmérésekre használják, a mérés pontatlansága 0,35 mm.

2./ Tolómérce A leghasználatosabb mérőeszköz. Mérést pontossága 0,1-0,02 mm. A tolómércén az egész millimétereket a főskáláról, a milliméter törtrészeit pedig a nőtuszeről olvassuk le. /35. ábra./

3./ Mikrométer. Csapok, tengelyek átmérőjének a mérésére használják. Mérés pontosság 0,01-0,001 mm. A méreteket az állóhüvely beosztásáról, illetőleg a századmillimétereket a forgó-dobról olvassuk le. Ismerünk külső-, furat- és mélységmikrométert. /36. ábra./

4./ Mestermérő. A mestermérőket tömeggyártásnál alkalmazzák. Ezek mindig egy meghatározott méretű munkadarab ellenőrzésére szolgálnak.

5./ Körző. A munkadarabról a méret levételét, vagy a mércéről a munkadarabra a méret felhordását közövel végezhetjük. Képezül, mint hegyes-körző és hajlitott szárakkal, mint tapintó-körző /lyukkörző, marok-körző/. /37.sz. ábra./

6./ Mérőóra. Két mutatója van, a kismutató a millimétert, a nagymutató a századmillimétert mutatja. A mérőórával kis határok között mérünk, kis tűrések esetén. /38.sz. ábra./

7./ Derékszög. Egyik leggyakrabban használt, fémből készült mérőeszköz.

8./ Unverzális szögmérő. Tetszésszerű szögérték mérhető vele.

9./ Csavarmenet-mérő. A menetemelkedés az u.n. menetfésűkészlettel határozható meg. A csavarorsó külső átmérőjét és magátmérőjét tolómércével, illetőleg mikrométerrel határozzuk meg.

10./ Fordulatszámiláló. A tengely fordulatszáma skálán olvasható le. Fordulatszámilálás alatt az időt stopperórával mérjük.

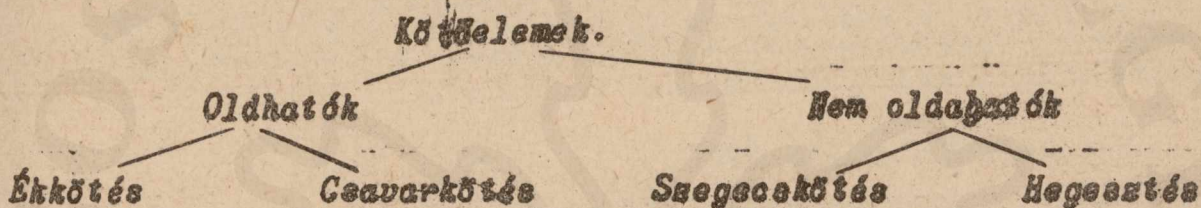
II. rész.

Gépelemek.

- I. Kötőelemek.
- II. Emelőgépelemek.
- III. Ömlés testeket vezető elemek.
- IV. Forgó mozgást átvitel elemek.
- V. Fogantyús hajtómű.

I. Kötőelemek.

A kötőelemek gép szerkezeti részek összekötésére szolgálnak.

A./ Ékkötés.

Az ék csontagula alakú test. Ismertünk egy- és kétlejtésű éket. Az ékek homloklapjai lehetnek síkok, vagy domborúak. Az ék feszítő hatása az oldallapjainak lejtésén alapozik. A lejtést viszonyezással fejezzük ki. /Pl. 1:100./

Ékek igénybevételük

- a./ hossznyírású vagy kerékek,
- b./ keresztékek.

a./ Hossznyírású ékek.

Derékszögű-négyzetű keresztmetszetűek. Anyaguk folytszerű. Az ék a kerékagy /tengely/ hornyában az agy és a tengely között létesít kapcsolatot.

Hossztrányú ékek:

- 1./ feszítő ékek,
- 2./ tangenciális ékek,
- 3./ a rétezeket is ide sorolhatjuk.

1./ Feszítő ék.

Hornyos - a tengelyben is van horny /38.sz. ábra/.

Lapos - a tengelyben nincs horony. Megmunkált tengelyfelület esetén a 39. sz. ábra szerint.

Nyerges - a tengelyben nincs horony. Nem megmunkált tengelyfelület esetén a 40. ábra szerint.

Orros - ha csak egy oldalról tudunk az agyhoz hozzáférni.
/41. ábra./

Kupos rögzítőszeg /42. ábra/.

2./ Tangenciális ék.

Változó forgási irány és nagy nyomaték esetében alkalmaz-
sák /43. ábra/.

3./ Retesz.

A retesz prizmatikus test, amely pontosan illeszkedik a horonykba. Gyakran cserélendő kerekeknél, kisebb erők felvétele esetén alkalmazzák /44. ábra/.

b./ Keresztnyírású ékek.

Rudak, tengelyek összeállítására, toldásra, hüvely, ill. villa alkalmazásával keresztnyírású éket használnak. Kereszt-
nyírású éket használnak továbbá ékbiztosításoknál is.

Hüvely és ék alkalmazását mutatja a 45. ábra. A 46. ábrán villa és ékpár alkotja a kötőelemet.

B./ Csavarkötések.

Csavarvonal akkor keletkezik, ha egy pont egy hengerfelüle-
ten állandó sebességgel forgó- és tengelyirányú mozgást végez.
A síkba fejtett csavarvonal derékszögű háromszög. /47. ábra./

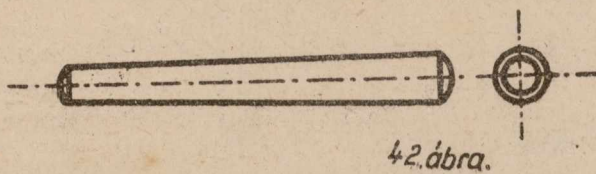
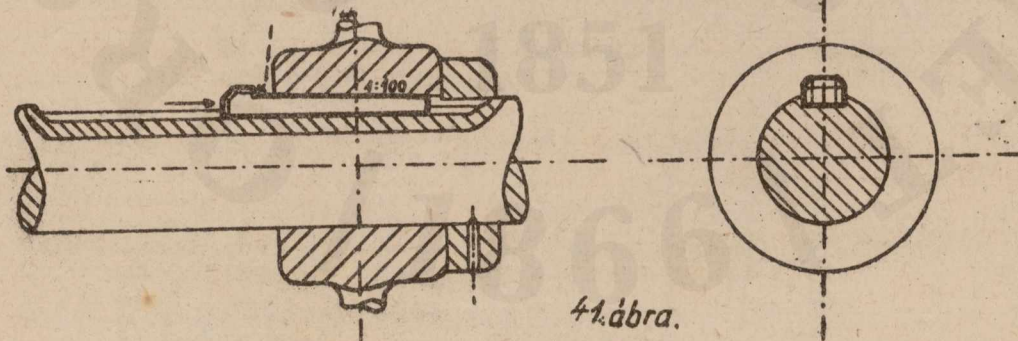
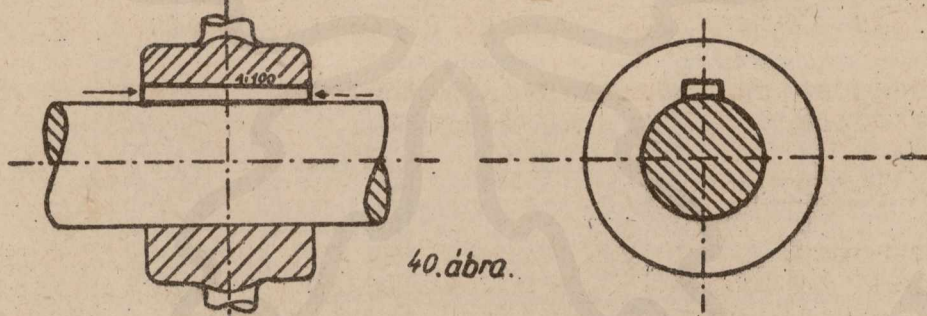
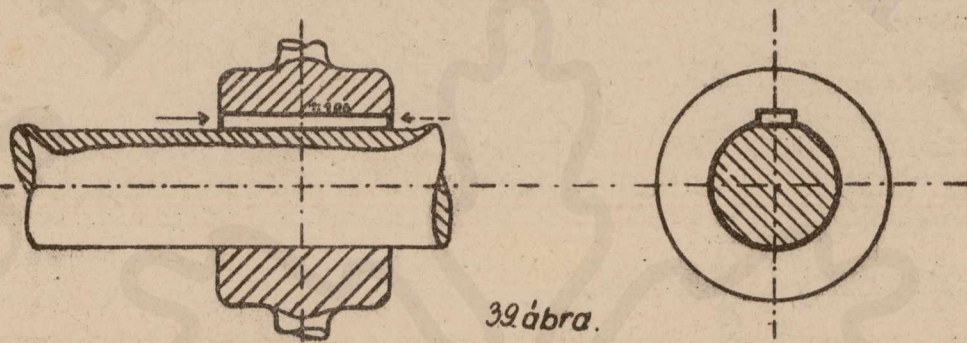
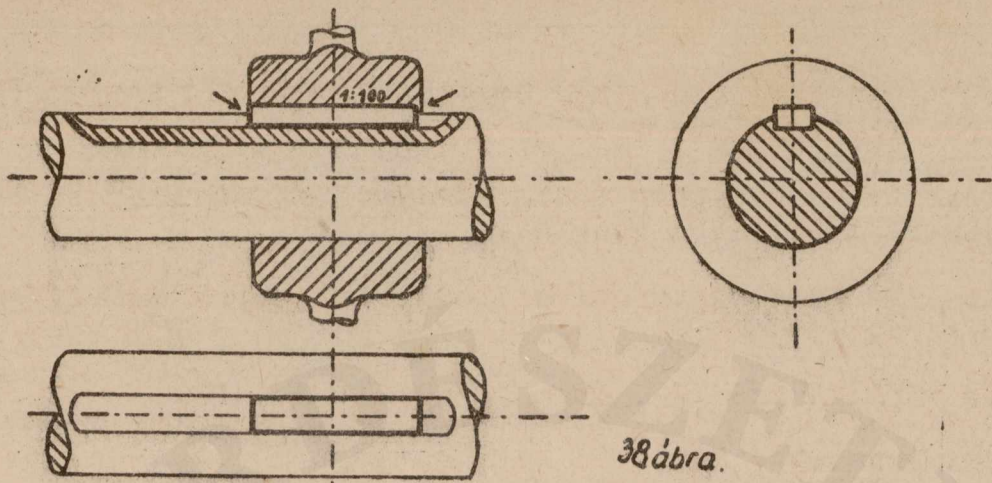
$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{h}{d/2} \quad \begin{array}{l} h = \text{emelkedési /menet-/ magasság,} \\ d = \text{a csavar névleges átmérője.} \end{array}$$

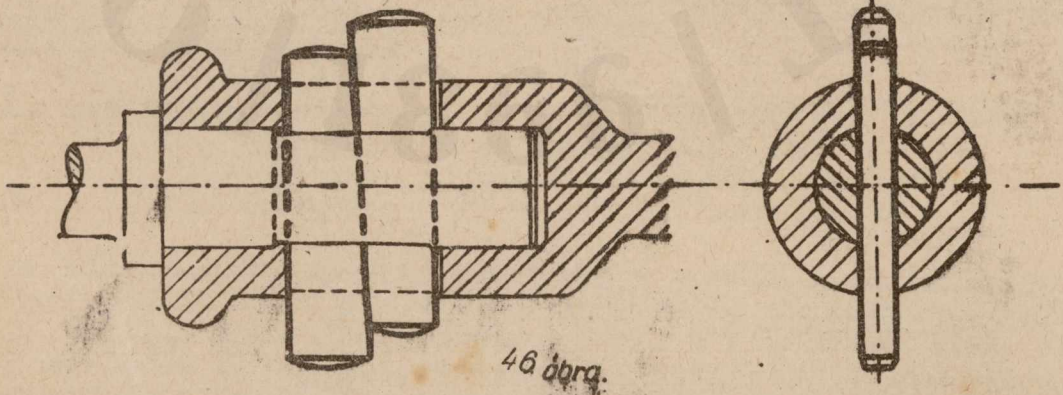
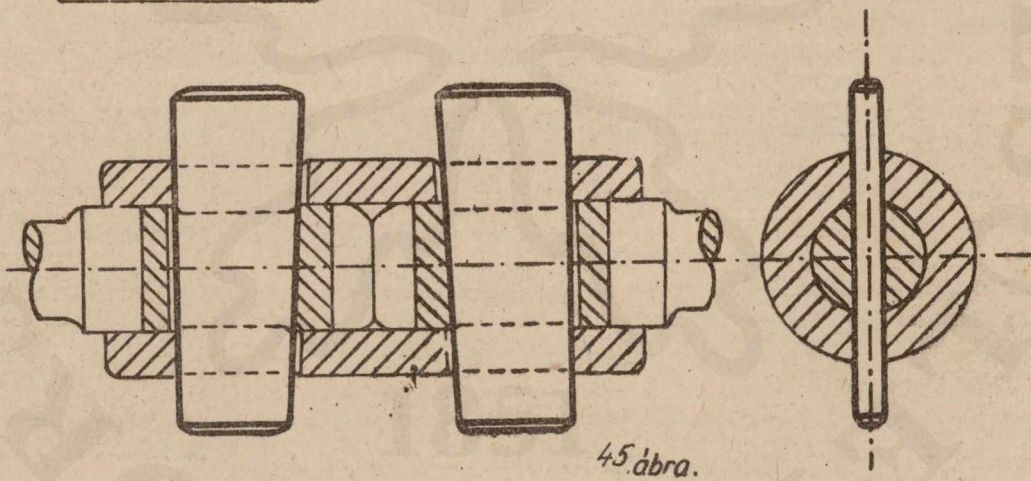
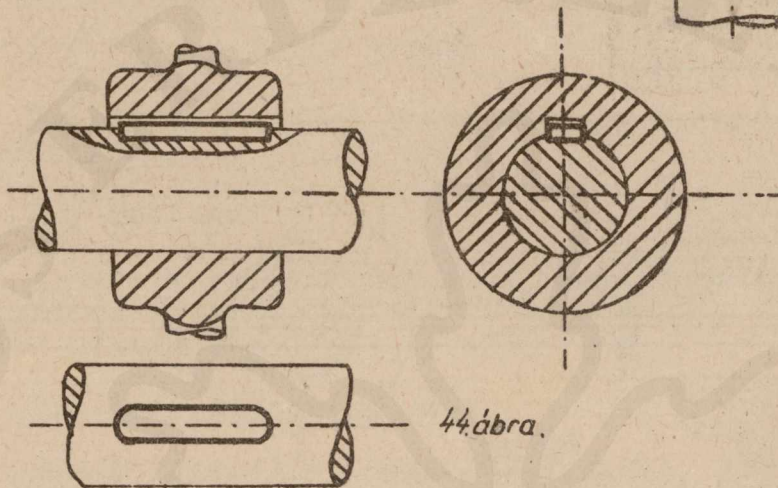
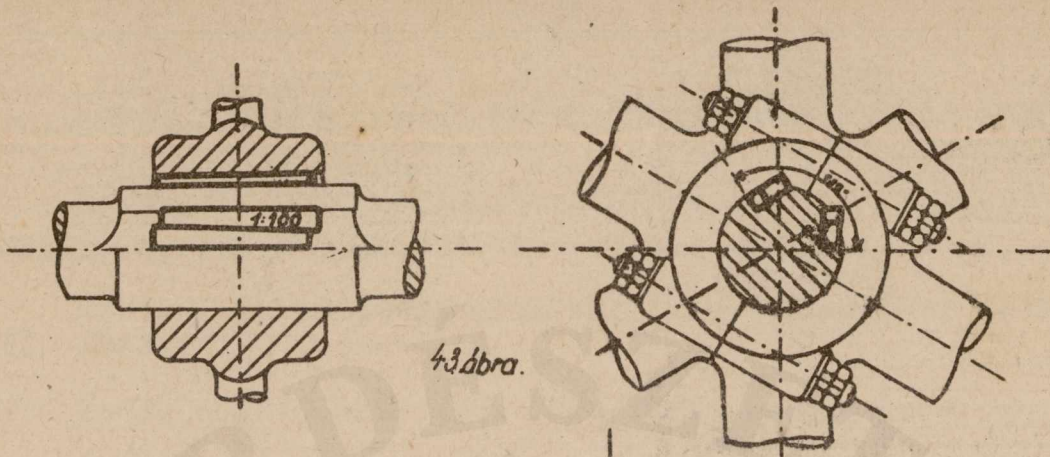
Csavart, mint testet akkor kapunk, ha a csavarvonal mentén
sárt síklódomot mozgatunk.

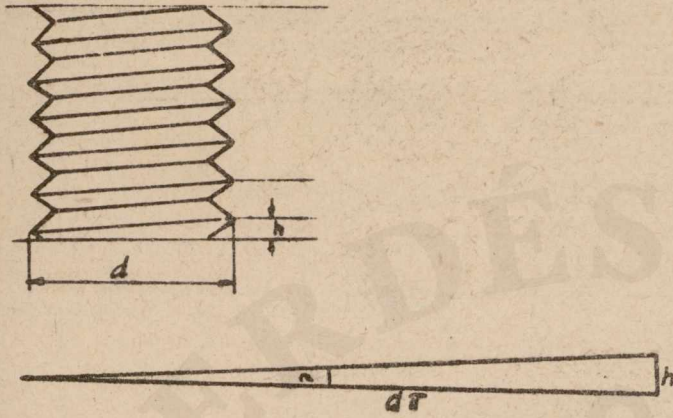
Ha a síklódom háromszög	élesmenetű csavar
" " " derékszögű négyszög	laposmenetű "
" " " félkör	gömbölyűmenetű "
" " " trapéz	trapézmenetű "

As élesmenetű csavarnál erősebb a surlódás, mint a lapos-
menetűnél. Ahol tehát a kötésnek nem szabad meglazulnia, éles-
menetet alkalmaznak. Belsőgépeknél, pl. a csavaremelőnél, ahol
a nagy surlódás hátrányos, viszont laposmenetet alkalmaznak.

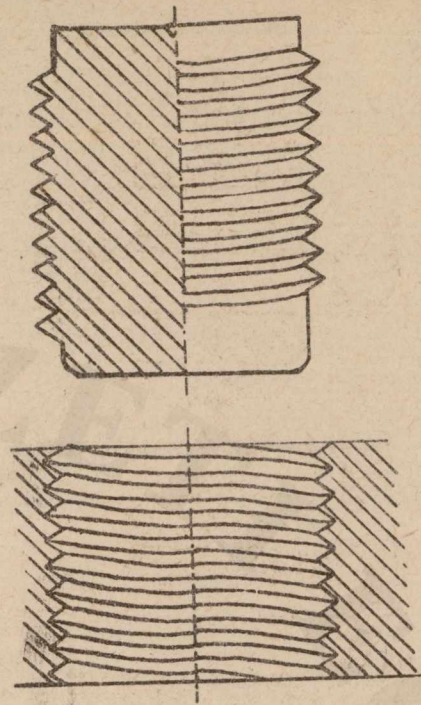
Ha az erőhatás csupán egyirányban működik, pl. hidraulikus

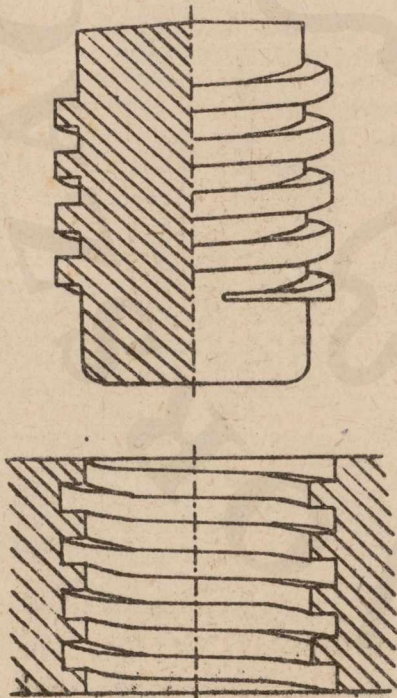

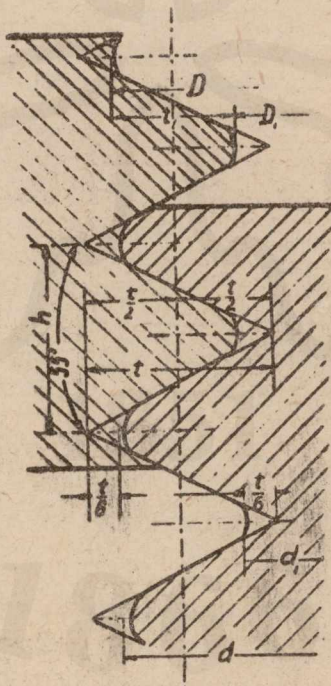
47. ábra.

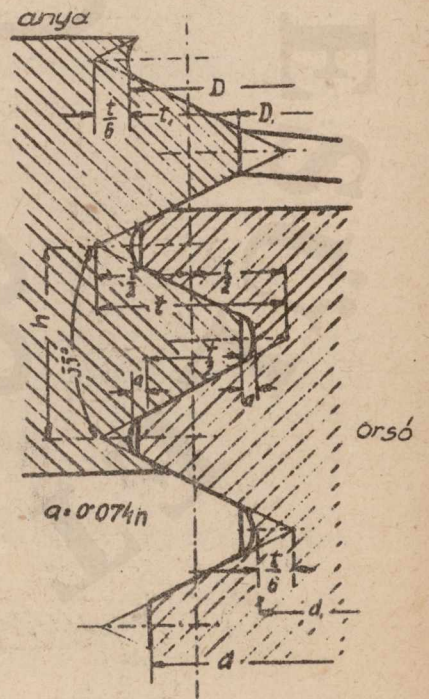
48. ábra.

49. ábra.

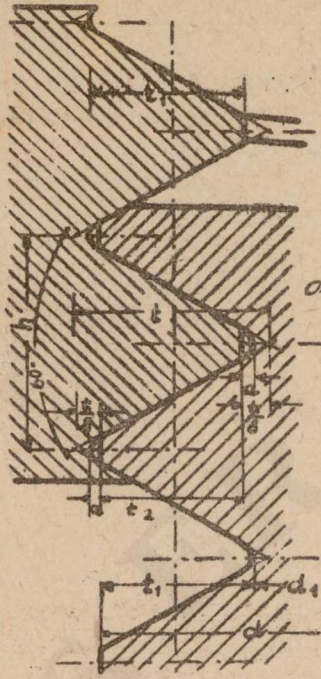

50. ábra.

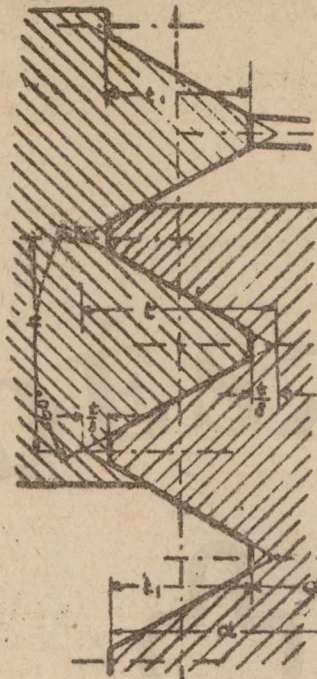

51. ábra.

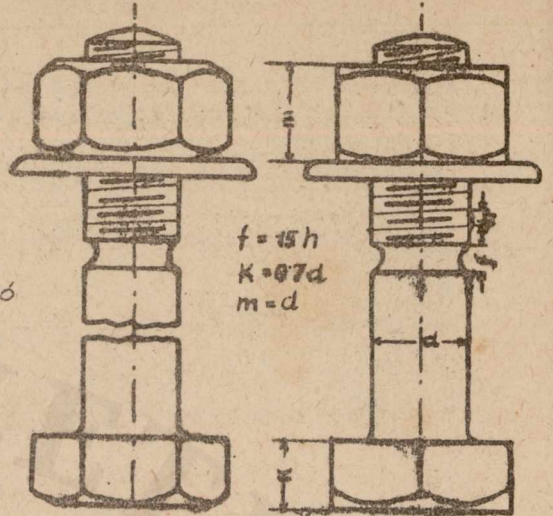
anya

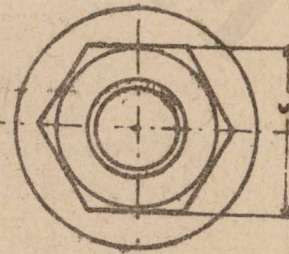
52. ábra.

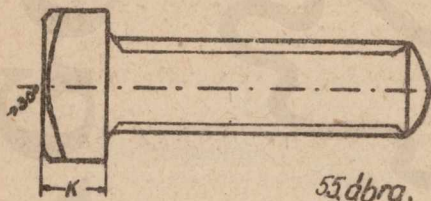
53. ábra.

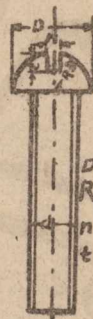
f = 15h
K = 0.7d
m = d

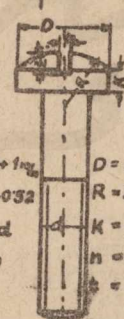
54. ábra.

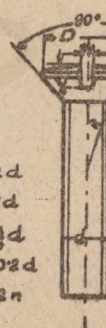
55. ábra.

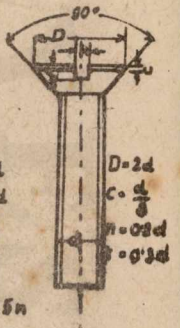
56. ábra.

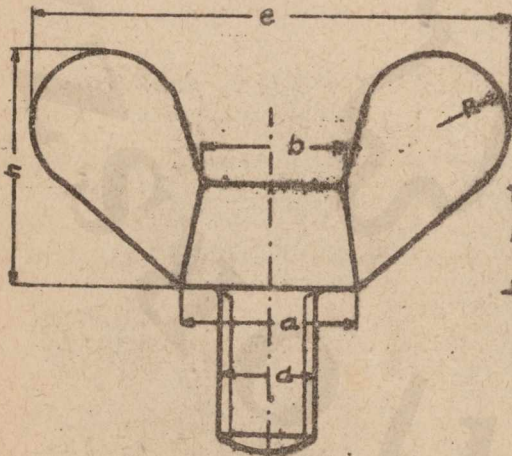
57. ábra.

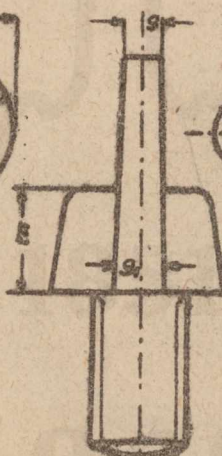
58. ábra.

D = 2d
C = 1.2d
n = 0.2d
t = 0.9d

59. ábra.

60. ábra.

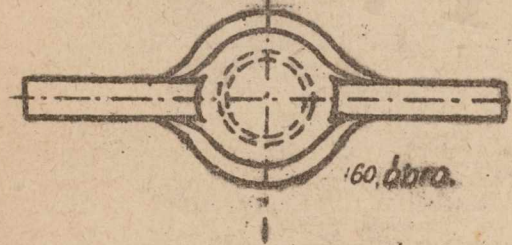

61. ábra.

61. ábra.

61. ábra.

61. ábra.

60. ábra.

60. ábra.

60. ábra.

60. ábra.

préseknél, akkor az u.n. fűrészenetet alkalmazzák. A zsinórmenet jó tömítést biztosít, ezért pl. benzintartályoknál, gépkocsihűtőnél zsinórmenetet alkalmaznak.

A csavarkötés részei: A csavarorsó, csavaranya, tok vagy csavarhas, alátétgyűrű és a csavarbirtosító.

A csavarorsó névleges átmérője a menetek külső szélei között mért \varnothing .

A csavarmag névleges átmérője a menetek belső szélei között mért \varnothing .

Használható ismét?

Csavarrendszerek.

1./ Whitworth. A csavarprofil 55°-os egyenlőszáru háromszög. A háromszög magasságát /t/ geometriai menetmélységnek nevezzük. A menetek le vannak gömbölyítve /50. ábra/, vagy a csavarorsó külső, a csavaranya meneteinek pedig a belső része le van élezve /51. ábra/. Méretek angol collban.

2./ Nemzetközi /S.I./, vagy méterrendszerbeli. A profil 60° egyenlőszáru háromszög. A csavarorsó meneteinek külső, az anya meneteinek belső része le van élezve /52. ábra/. Méretek mm-ben.

3./ Sellers: A profil 60° egyenlőszáru háromszög külső és belső leélezéssel. /53. ábra./

Főbb csavartípusok.

a./ A közönséges gépészeti csavar hatlapu anyával, hatlapfejú kivételben készül. /54. ábra./

A csavaranya aká a következő esetekben alátétlemezt alkalmazunk:

- 1./ a furat bővebb a csavarrudnál,
- 2./ felfekvési felület nyers, vagy ferde,
- 3./ felfekvési felület szilárdsága kisebb a csavaranya szilárdságánál.

b./ Négyszögfejú csavar: a fej megfelelő mélyedésben az elfordulás ellen biztosítva van /szeresangépek lefogó csavarjai, 55. ábra/.

- c./ Leeresztő csavarok: félgömbfejú, 56. ábra,
lencsefejú 57. "
süllyesztett fejú, 58. ábra,
fej nélküli, 59. ábra.

d./ Kézzel hajtható csavarok: szárnyas csavar, 60. ábra,
recézett fejú csavar, 61. ábra.

e./ Alapcsavarok: gépek leerősítésére szolgálnak.

Ha az alapkemest előre beépítik, 62. ábra.
" " " utólag építik be 63. "

f./ Támcsavarok: közeleső részektől határozott távolságban való tartására szolgálnak /pl. mozdonyoknál/, 64. ábra.

g./ Feszítő csavarok: Főrésze egy csavartok. A csavartokba két ellentétes irányu menetet vágunk a tok jobb-, ill. baloldali végén. A csavartokba helyezett csavarorsó egyirányu forgatása közben ellentétes irányban mozognak /egymás felé, ill. egymástól el/. /65.sz.ábra./

h./ Facsavarok: Facsavarokat mutat a 66. sz. ábra.

i./ Csavaranyák: A csavarkötéseknél a kötést a csavarorsónak a csavaranyába történő becsavarásával létesítjük. A csavaranyák alakja lehet:

hengeres, süllyesztett anyáknál, forgó géprészen a kiálló élek veszélyessége miatt és tetszetősebb forma céljából /67. ábra/.

négyszögletes, alárendeltebb szerepre, nyers kivitelben készítenek és ott alkalmazzák, ahol nem fontos a tetszetősség.

zárt, ha a kötést por ellen burkolni kell vagy a csavaranya egyuttal tömitést is szolgál /68. ábra/.

A csavarok anyagai többnyire folytvas, vagy folytacél, ritkábban sárgaréz. A sárgarézcsavarok általában finom menetűek, ezeket műszercsavaroknak is nevezzük.

Aszerint, hogy a csavarokat milyen szerszámmal és milyen felületű menetekkel készítenek, ismerünk:

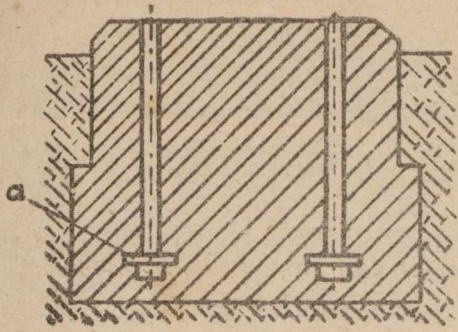
nyers csavarokat, ezek csavarmetszővel, vagy esztergapadon készülnek kovácsolt, vagy hengerelt anyagból /színük fekete/.

fényes csavarokat, amelyek hengerelt rudakból, pontosan megmunkált felületekkel készülnek.

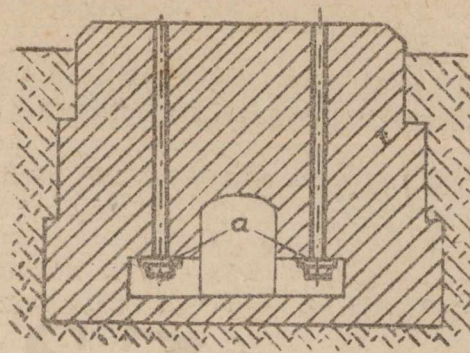
Az esztergán vágott csavarok jobbak, mint azok, amelyeket csavarmetszővel készítenek.

A csavarok biztosítása.

Rázkódásnak kitett csavarokat, továbbá olyanokat, amelyeket nem tudunk erősen meghuzni, oldódás ellen biztosítani kell. A gyakoribb csavarbiztosítások kétfélék. Vannak, amelyek:

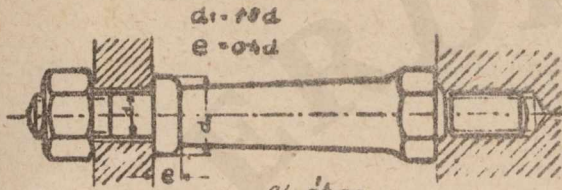

62. ábra.

63. ábra.

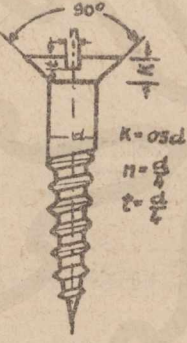
a = alap-
lemez

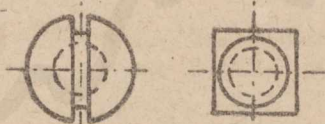
64. ábra.

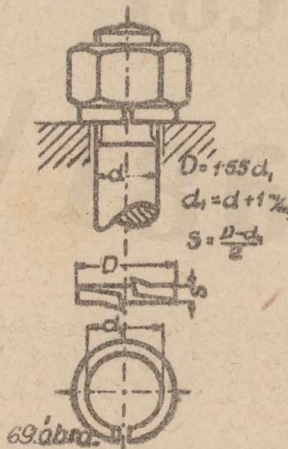
66. ábra.

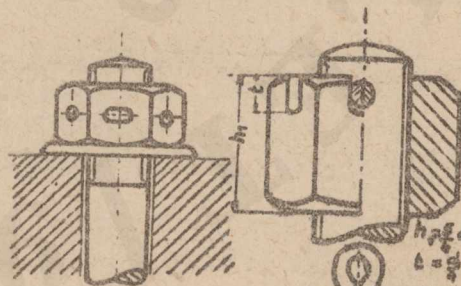
66. ábra

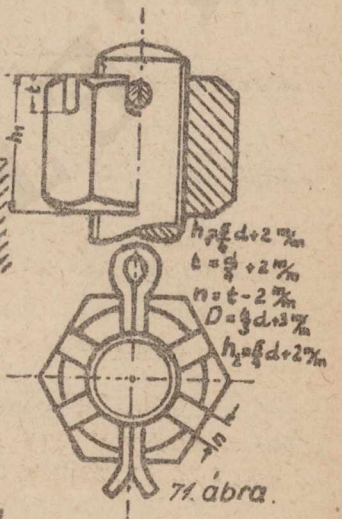
66. ábra

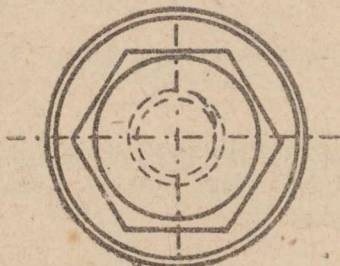
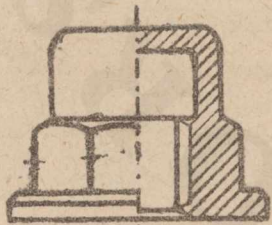
69. ábra.

70. ábra

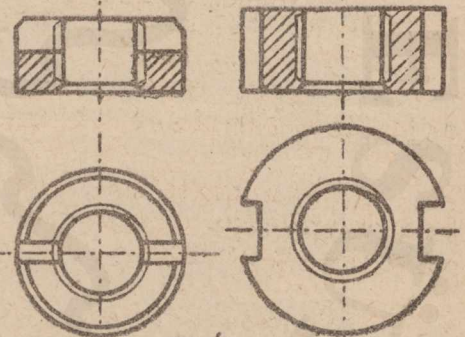

71. ábra.

68. ábra.

65. ábra.

67. ábra.

- 1./ a megoldást nehezítik,
- 2./ a megoldást megakadályozzák.

1./ Kilencanya. A csavarosón két anyát találunk. Az alsó csavaranyával beállítjuk a kötést, a felső anyát pedig utána húzzuk. A csavarosó menetéhez az alsó anya menetének alsó, a felső anya menetének pedig a felső lapja sorul.

Groma-féle gyűrű. A distortiót a felhasított és szét húzott gyűrű ragasztó hatása jelenti /69. ábra/.

2./ A hosszúságot átfurt szabványos anyával, vagy koronás anyával használjuk. Átfurt csavaranyát mutat a 70. ábra, koronás anyát pedig a 71. ábra.

A csavarok meghúzása.

A csavarok meghúzását egy-, ill. kétféjű megfelelő csavar-tulccsal, csavarhúzóval, vagy kulcs nélkül kézzel /pl. szárnyos-anya/ végezzük. A közönséges csavarkulcsa szabványos anyához képestül: A süllyesztett anyákat csdkulccsal húzzuk meg. 6 és 4 oldalú csavaranyával, csavarfejjel ellátott csavarok meghúzására állítható csavarkulcsokat /francia kulcs/ alkalmazhatunk.

C./ Szegecskötés.

Lemezket korlátolt mértékben készítenek. Ha nagyobb lemezfelületet kell alakítani, akkor azt a lemez "összevarrása" útján állítják elő.

A szegecselés előtt a lemezt lyukasztógéppel kilyukasztják, vagy kifurják.

Lyukasztott furat esetén a lemez széle a furatba behúzódik és a furat környékén a lemez ennek megfelelően veszít szilárdságából. A furatot ezért dörzsárral hengeresre dörzsölik.

A furat lyuknál az anya széle egyenletesebb és kisebb igénybevételre szorvad. A lemezeket vagy egymás fölé helyezve furják, ill. lyukasztják, vagy a furatokat külön készítik, azután a lemezeket egymás fölé helyezik és a furatokat összehúzzák. A furatok átmérője:

9 mm szegecsvastagságig 1/2 mm-rel,
9 " " " " -tól 1 mm-rel nagyobb a szegecs átmérőjénél.

A szegecs hengeres rúddal, anyaga rendszeren egyezik a lemezével, általában folytvas, folytaccél. /Egyenlő tömültség a lemezsel./

A szegecsfejet a szegecsszárral rásajtoltják. Az így elkészült szegecset a lemezek furatba húzzák. Ha a szegecsátmérő kisebb, mint 9 mm, hidegen, 9 mm-en felül pedig meleg állapotban

kuszák a furatba. A szárnak a furatból kinyúló végét ezután kalapácsoldással u.n. sárófejű alakítják. A sárófej kialakítását 26 mm-ig kézzel /fejező kalapács/, annál nagyobb Ø esetén pedig géppel végzik. Korszerű szegecs alakját mutatja a 72. ábra.

A szegecskötések lehetnek:

- a./ Kazán-szegecskötések, szilárdsági és tömítő szerepük van. 73.
- b./ Szilárdsági " szilárdsági szerepük van, 72. ábra.
- c./ Tömítő " tömítő szerepük van.

A szilárdsági szegecskötés megtervezésekor ismernünk kell a szegecs átmérőjét, a szegecsok számát és a szegecsok elhelyezését /szegecsosztás/. A szegecsok a kötésekben nyíró igénybevételt szenvednek.

1./ A szegecs vastagságát a lemez vastagságának függvényében táblázatokból vehetjük ki.

$$d = \sqrt{5 \cdot v \cdot \sigma} - 0,2 \text{ cm,}$$

ahol v = lemezvastagság.

2./ A szegecsszám megállapítása:

egynyírási szegecsnél

$$n = \frac{4 \cdot P}{d^2 \cdot \pi \cdot \tau} \text{ meg}$$

kétnyírási szegecsnél:

$$n = \frac{2 P}{d^2 \cdot \pi \cdot \tau} \text{ meg} \quad \text{képletekkel történik.}$$

A képletben:

P = a szegecs keresztmetszet-alkjában működő nyíró erő,
 d = a szegecs átmérője,
 τ_{meg} = a megengedett nyírófeszültség értéke, általában,
 $\tau_{\text{meg}} = 600 \text{ kg/cm}^2$.

A szegecsok számát a palástnyomás alapján ellenőrizzük.

$$n = \frac{P}{v \cdot d \cdot p}, \text{ ahol } p = \text{a megengedett palástnyomás } \text{kg/cm}^2.$$

3./ A szegecsosztás megtervezése szabályok alapján történik.

Szilárdsági szegecskötéseknél a 74. ábra alapján:

$$t = 3d$$

t = szegecs távolság,
 e_1 = 1.5d sortávolság a lemez szélétől,
 $e = 2d$, e = sortávolság " " az erő irányában.

Kazánszegecskötések tervezésekor az u.n. kazánképletet használhatjuk fel. A 75. ábra szerint, ha a kazánköpenyből 1 cm hosszúságú felületet kihasítva képzelünk, akkor a belső túlnyomás vízszintes vetületét egymást kiegyenlítik. A függőleges erőhatások az ábrázolt félgűrűfelületet a metasíkra merőleges irányban akarják elválasztani. Ennek a húzóerőnek a gyűrűfél két végében levő belső feszültségek állanak ellen. Ha a falakban emeként fellépő húzófeszültség σ és a P erő 1 cm hosszúságban összesen $2v$ szélességben működik, akkor a szükséges v falvastagság az erők egyensúlyából kiszámítható. A függőleges irányban működő P erő

$$P = D \cdot p \cdot 1 \text{ cm} = 2v \cdot \sigma \cdot 1 \text{ cm}, \text{ ebből}$$

$$v = \frac{D \cdot p}{2 \cdot \sigma} \dots / \text{kazánképlet} /$$

A szegeccsor azonban erősen gyengíti a lemezt és pedig annál erősebben, minél több szegecs van egy sorban. A szegeccsor gyengítő hatását a 76. ábra alapján

$\frac{t}{t-d}$ viszsonnyal fejezhetjük ki, ahol

t = a szegecs távolsága és
 d = a szegecsátmérő.

A falvastagság gyengítésén kívül még a hengerelést pontatlanságok és a korróziós anyagvesztés miatt a falvastagsághoz 0,1 cm-t hozzá szoktunk adni. Előbbiek szerint tehát a módosított kazánképlet:

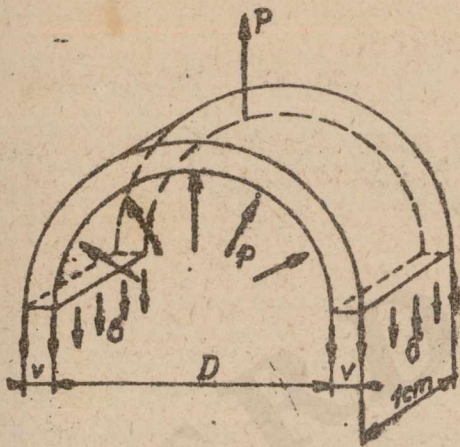
$$v = \frac{D \cdot p}{2 \cdot \sigma} \cdot \frac{t}{t-d} + 0,1$$

Minél több sorban helyezünk el szegecsket, az egy sorban levő szegecs furata annál kevésbé gyengíti a lemezt, ezért a többsoros szegecselést alkalmazzuk. Hogy hány soros legyen a szegecselés és milyen kivitelben készítsük el azt, arra nézve a kazán átmérőnek és a belső nyomásnak a szorzata döntő. Az alábbi táblázat szerint, ha σ értéke 800-1200 kg/cm², a következő szegecselési módokat választják az átmérő és nyomás szorzatának függvényében:

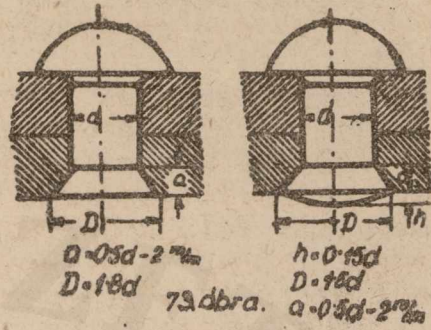
Szegecselési mód:

Átmérő és nyomás szorzata:

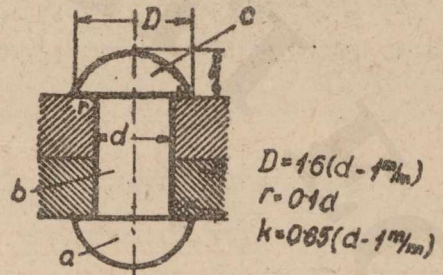
egysoros rálapolás	$Dp = 500-900$ kg/cm
kétsoros "	$Dp = 900-1700$ "
egysoros hevederkötés	$Dp = 800-1700$ "
kétsoros "	$Dp = 1600-2700$ "
háromsoros "	$Dp = 2700-4600$ "

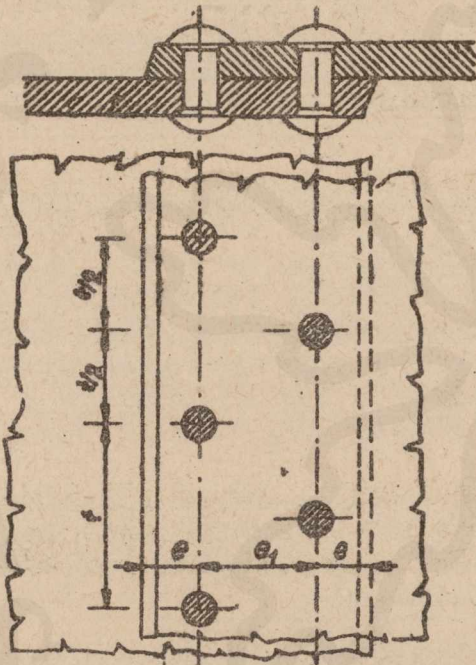
75. ábra.

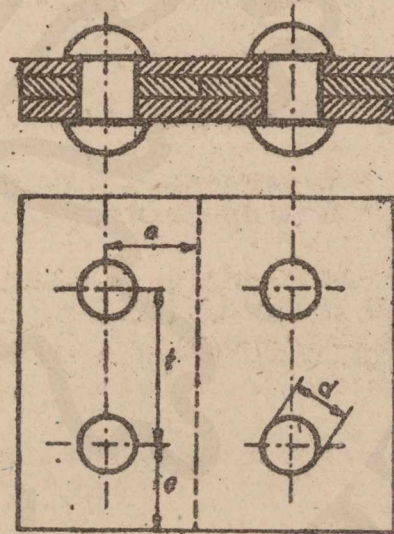
73. ábra.

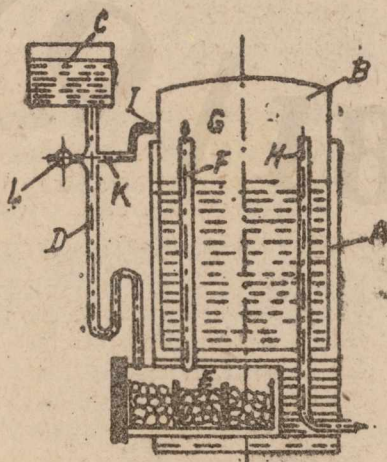
72. ábra.

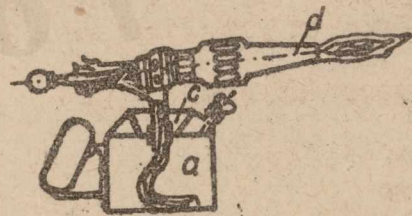
76. ábra

74. ábra.

78. ábra.

77. ábra.

D. / Forrasztás és hegesztés.

Az eddig ismertetett kísérőelemekkel /és, aszvar, szegessel/ mechanikai kapcsolatot tudunk létesíteni. A forrasztás és a hegesztés a szerkezeti elemeket kohéziós kapcsolattal egyesíti, tehát a fémek belső tárréteg-szerkezetét kapcsolja össze.

1. / Forrasztás.

Forrasztásnál az összeforrasztandó fémeket megolvasztott fűzőanyag /forrasztó/ segítségével kapcsoljuk össze. Forrasztásnál tehát először is összeállasztjuk a két összekapcsolandó szerkezeti részt, majd a készített levő részegyet a megolvasztott fűzőanyaggal kitöltjük. Így az egyesítendő darabok között kohéziós kapcsolat jön létre. Ismerünk lágyforrasztást és keményforrasztást.

A lágyforrasztáshoz 300°C alatt olvadó forrasztóanyagokat használunk. Legjobbak az ón-ólom-antimonok. Ezen forrasztóknak olvadáspontja $180-260^{\circ}\text{C}$. A lágyforrasztókat a bennük levő antimon tartalom alapján jelölik. Pl.

60-es forrasztó	60% Sn	40% Pb	olvadáspont: 180°C
50-es	50% Sn	50% Pb	" 200°C
35-es	35% Sn	65% Pb	" 240°C

Különösen könnyen olvadnak a Wood-fémek /60, 5°C /. Önműködő tüstöltőberendezések szórófej-nyílásába betétek alkalmazhatók. Ha tűz üt ki, akkor a Wood-fém kiolvad, s a víz elárastja a tűz ellen biztosított helyiséget.

Forrasztás előtt a felületeket 50 %-os sósav-klórcink-oldattal /forrasztóvíz/ le kell tisztítani. A forrasztáshoz vörderéz, vagy újabbán alumínium forrasztópákát alkalmaznak. Ismerünk kőszénáramú és villamosfűtésű forrasztópákát.

A keményforrasztáshoz 500°C fölött olvadó forrasztóanyagokat használunk:

Forrasztó sárgaréz	42-es	42% Cu, 58% Zn	olvadáspont: 820°C
"	51-es	51% Cu, 49% Zn	" 850°C
"	54-es	54% Cu, 46% Zn	" 875°C

Forrasztás előtt a felületek megtisztítására boraxot szoktak használni. A forrasztást benzilindámpával végzik. A benzilindámpa szerkezetét a 77. sz. ábra mutatja.

A forrasztott szerkezeti elemek szilárdságát az alkalmazott forrasztóanyag szilárdsága befolyásolja. Azél forrasztásánál pl. lágyforrasztással 5 kg/mm^2 , keményforrasztással pedig 20 kg/mm^2 szilárdságot lehet elérni.

2. / Hegesztés.

Hegesztésnél az összekapcsolandó hegesztési elemek végéig le megolvasztjuk. Különbség még a forrasztással szemben az, hogy he-

gesztett kötéseket készíthetünk segédanyag nélkül is.

Hegesztésnél az összekötendő fémeket hőkezeljük és egyes eljárásoknál még erőhatásokat is alkalmazunk. Gyakorlatban alkalmazzák a kovácshegesztést, a lánghegesztést, a villamoshegesztést, azonkívül vasuti sínek egyesítésére a termit-hegesztést.

a./ Kovácshegesztés. Jól hegeszthető, alacsony széntartalmu /0,2-0,3 % C/ acélokak lehet tűzben való, u.n. kovácshegesztéssel egyesíteni. Az összehegesztendő végeket világos vörös izzásig, képlékeny állapotra hevítik fel, majd az izzó vasvégeket egymásra helyezve, kalapácsütésekkel összehegesztik. Mivel a hegesztés alatt oxidáció jön létre, oxidoldó porokat, u.n. hegesztőporokat alkalmaznak, amelyek a vasoxidokkal higfolyós salakot alkotnak és a salak a kalapácsütések következtében leválik.

b./ Lánghegesztés. A lánghegesztést autogénhegesztésnek nevezük. T.i. az összehegedés erőhatás nélkül sajátmagától jön létre. /Autogén./

A lánghegesztés lényege a következő: Az anyagok végeit szurólánggal izzítják, s ez alatt a közöttük levő rést a megömlesztett és általában azonos anyagból készült hegesztőpálcával kitöltik. A szuróláng égő és égést tápláló gáz keveréke. Szurólángot azért alkalmaznak, hogy a felmelegedés csak közvetlenül a hegesztés környékére terjedjen ki.

Az égést tápláló gáz oxigén, az égő gáz pedig acetilén.

Az oxigént 150 atm. nyomás mellett 40 l ürtartalmu acélpalackokba sajtolják. Egy palackban 5 m³ normálnyomásu oxigén van. Az i-
parban a szükséges oxigént gyári uton cseppfolyósított levegőből állítják elő.

Az acetilént karbidból fejlesztik és a fejlesztett gázt vagy palackokba sajtolják, vagy közvetlenül a gázfejlesztő készülékből vezetik a hegesztőpisztolyba. A karbid gyártásánál mészkövet ömlesztenek szénnel villamos kemencében. A karbid erősen higroszkopos és ezért szárazon kell raktározni. Az acetiléngáz képződésének egyenlete, ha a karbidot vízzel kezeljük:

A 78. sz. ábra kisnyomásu vízárasztós acetilénfejlesztő-berendezést ábrázol. Az ábra szerint a vízzel töltött A hengerben felülzárt B henger szabadon mozog. C tartályból D csövön keresztül az E részben elhelyezett karbidra víz folyik. E részben acetiléngáz fejlődik és az F csövön keresztül G térbe áramlik. G térből H csövön keresztül az acetiléngáz a gáztisztítóba, a vízzárba és onnan a hegesztőpisztolyba kerül.

Ha a fejlődő gáz túlnyomása D hengert keleténél jobban felemeli, akkor I kar felemelkedik K emelőkarról és L súly hatására D csövet az elzárócsap elzárja. Ennek következtében C tartályból a víz-

utánfolyás megszűnik, tehát E térben a további gázfejlődés megszűnik.

A visszár biztonsági berendezés. Abban az esetben, ha a hegesztőpisztolyba a láng beégne, a visszár megakadályozza, hogy a láng visszafelé hatolva a gázfejlesztő készülékbe kerüljön és így meggátolja a robbanást.

1 kg karbidból 350 l gázt lehet fejleszteni. Bár az ismertett acetilénfejlesztő-berendezés kisebb üzemekben igen elterjedt, hátránya, hogy szállítása nehézkes, rövid ideig tartó hegesztésnél a gázfejlesztés nem gazdaságos és ma már általában az acetilént palackokban foszák forgalomba.

Az acetilén 2 atm. nyomáson felül robban. Ezért az acélpalackokban az acetilént acetonba nyeletik el és a palackot szilíciumos anyaggal /asbest, kovaföld, cement és faszén keveréke/ bélelik. Így az acetilént 15 atm nyomás mellett tudják a palackba szajtolni és egy palackban általában 5700 liter acetilént préselnek. Az acetonban elnyelt gázt dissous-gáznak nevezik.

A hegesztés 1-1.5 atm nyomás mellett történik. A palackokra ezért nyomáscsökkentő szelepet kell alkalmazni. A hegesztés üzemi nyomását nyomásmérővel ellenőrzik.

A hegesztés munkaszerszáma a hegesztőpisztoly. A pisztolyba az egyik csatlakozó csövön keresztül oxigént, a másikon keresztül pedig acetilént adagolnak. A gázok a 79. sz. ábrán látható C részben keverednek és az égőfej furatán kiáramolva meggyújtás után magas hőfoku, 3200° C szurólángot adnak. A hegesztőlángot az oxigén- és az acetilén-adagolócsavarral gondosan be kell állítani. Legalkalmasabb az u.n. semleges-láng. A semleges-láng mellett a varrat nem oxidálódik és nem szenesedik el.

Hegesztés előtt az összehegesztendő részeket elő kell készíteni. A 80. sz. ábra a varratok elnevezését, a varratok előkészítését és a varratok jelképét mutatja.

Lánghegesztésnél kétféle eljárást ismerünk.

1./ Balra-hegesztésnél elől halad a pálca és utána a pisztoly. Hegesztés közben a pisztollyal és a pálccával ivelő mozgást végeznek, hogy az alapanyag jól megolvadhasson. Balra-hegesztésnél tehát az anyag jobb-szélétől a bal széle felé haladunk. /81. ábra./

2./ Jobbra-hegesztés esetén elől halad a pisztoly és azt követi a pálca. A hegesztést bal-szálen kezdjük és jobb-felé haladunk. Ivelő mozgást nem szükséges végezni, mert az alapanyag és a pálca anyaga egyszerre olvad meg. /82. sz. ábra./

Balra-hegesztésnél a varrat felülete simább, mint a jobbra-hegesztésnél. A jobbra-hegesztés azonban nagyobb szilárdságu kötést ad és általában 4 mm lemezvastagságon felül alkalmazzák. A hegesztés egy rétegben, vagy több rétegben történik. Általában

10 mm-ig a varratot egy rétegben, ezen felül több rétegben készítik.

Az acetiléngázt felhasználják lángvágásnál. A lángvágás a vas azon sajátosságán alapszik, hogy a rohamos oxidáció, tehát a hirtelen elégséges hőfoka kisebb, mint az ömlesztés hőfoka, emiatt, ha eszürő-lánggal kezeljük a vasat anélkül, hogy az felolvadna, a eszürőláng érintkezést vonalában az anyag kettéválk. A lángvágást vágópisztollyal /83. sz. ábra/ végezik. A vágópisztollyal eszürőlángot és tisztá oxigént lövelünk a szétvágandó vasanyagra. A eszürőláng a vágás vonalában a vasanyagot kitégeti, rohamosan oxidálja, az eloxidált anyagot pedig a tisztá oxigén kifujja. A vágópisztollyal tehát acetilén és oxigéngás keverékét, valamint külön még tisztá oxigént használnak.

c./ Villamos hegesztés. Villamos-hegesztésnél az iv-fény hőhatását, vagy a villamos áram Joule-féle hőjét használják fel. Ismerünk tehát villamos iv-fény -hegesztést és villamos ellenállás-hegesztést.

1./ Villamos ivfény-hegesztés. Az áramforrás egyik pólusát a hegesztendő anyaghoz, a másikat pedig az elektroda fogójához erősítik. A munkadarab rendszeren a pozitív pólus. Hegesztéskor az elektrodát a munkadarabhoz érintik, vagyis az áramkört rövidre zárlják. Ennek következtében az érintkezés helyén a legnagyobb ellenállás miatt a munkadarab erősen felmelegszik. Ezután a pálcát kisé eltávolítják, s ennek következtében ivfény keletkezik. Az iv-fény hőhatása következtében a munkadarab és a hegesztőpálcá vége meg megolvad és a lecsöppög elektroda varratot képez. /84. ábra./

A hegesztést egyenárammal, vagy váltóárammal végezhetjük. Egyenáram esetében a pozitív pólus hőfoka kb. 4000°C , a negatívé pedig kb. 3500°C . Váltóáram alkalmazásánál a két pólus hőfoka egyenlő, kb. 3500°C .

Villamos hegesztésre csak kisfeszültségű és nagy áramerősségű áramot használnak. A hálózati áram tehát közvetlenül nem használható. Hálózati áram esetében hegesztő-transzformátort, ha pedig nincs hálózati áram, akkor külön áramforrást, hegesztő-dinamót alkalmaznak.

A hegesztő-pálcákat elektrodáknak nevezik. A pálcák átmérője általában a lencsvastagság fele + 1 mm. Ivhegesztésnél mindig egyenes pálcát használnak, lághegesztésnél tekercs alakban készült hegesztőhuzal is használható.

A lánghegesztésnél a varrat környékén védő gázburkolat keletkezik. Ez a gázburkolat a megömlött acélananyag oxidációját meggátolja. A villamos ivfény-hegesztésnél nincsen védőgáz-burkolat és ezért a hegesztő-pálcákat olyan bevonattal látják el, amely a hegesztés közben védő gázréteg fejlődését biztosítja. A hegesztő-pálcák csúpass, vékony, an bevonat és vastagon bevonat kivételben kerülnek forgalomba. A csúpass pálcák csak egyenáramhoz, a

vastagon bevont pálcák pedig bármilyen áramhoz használhatók. A beles és vékonybevonatu pálcákat elsősorban egyenáramhoz, de váltóáramhoz is használják. A hegesztő-pálcák alacsony szénttartalmu lágy acélok. Hőálló és saválló acélfőtűzetek hegesztésére ötvözött elektrodákat, u.n. austenites pálcákat használnak.

2./ Villamos ellenállás-hegesztés. Az összehegesztendő alkatrészeket a villamosáram ellenállásokozta melegével /Joule-féle hő/ hevítjük fel és az összehegesztendő felületeket a hegesztés alatt összeszorítjuk. Tudjuk, hogy az időegység alatt termelt hő az áramerősség négyzetével arányos. $/I^2 \cdot R/$. Az ellenállás-hegesztésnél tehát alacsony feszültségű /10 Volt/, de igen nagy áramerősségű /egészen 100.000 ampér/ áramot állítanak elő a hegesztő-transzformátorral.

α/ Tompahegesztésnél a hegesztendő darabok végeit összehelyesztik és a szorítópofákba áramot vezetnek. A zárt áramkörben az összehelyesztett anyagok végei izzásba jönnek, pépes állapotba kerülnek és ha ezeket összenyomjuk, akkor összehegednek. /85. ábra./

A leolvasztó tomphaesztésnél a két véget összenyomás előtt egy kisé széthuzzuk és a keletkező villamosív leégeti a tisztatlanságokat.

β/ Ponthegesztés. A lemezeket a villamosáram két vörösréz-pólusa közé helyezik és a lemezeket összeszorítják. A pólusoknál az érintkezés helyén a lemezek izzásba jönnek, összehegednek. A ponthegesztés csak egyes helyeken köti össze a lemezeket /mint a szegecselés/ és 1-2 mm-es lemezek összekötésére használják. /86. ábra./

γ/ Vonalhagesztés. A vonalhagesztésnél nem csucokat, hanem görgöket használnak. A görgők továbbmozgatása alatt az egymás fölé helyezett lemezek vonal mentén összehegednek. /Csövek hegesztése./ /87.sz. ábra./

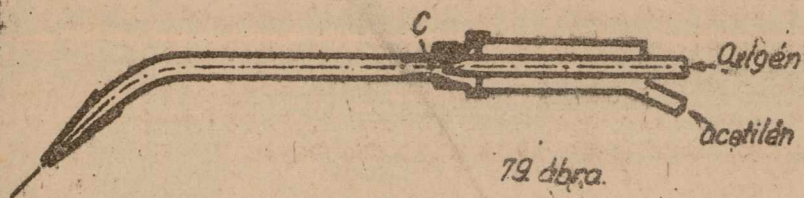
δ/ Védőgázos ívhegesztés. A hegesztést Wolfram-elektrodákkal végzik és a varratképződést hidrogéngáz ráfújásával oxidációmentesen tudják biztosítani.

d./ Termit-hegesztés. Ezt a hegesztési módszert a lánghegesztés és a villamos ívfény-hegesztés előtt használták sinek hegesztésére. A termit-hegesztésnél megolvasztott fémeket vezetnek az összekapcsolandó szerkezeti részek közé. Az olvasztott fém felmelegíti és összeköti a sinegeket. Ma már a sinek hegesztését korszerűen elektromos ívfény-hegesztéssel végzik.

A hegesztési eljárások összefoglalása.

1./ Kováchegesztésre egészen alacsony szénttartalmu anyag alkalmazás /0,25 % C/.

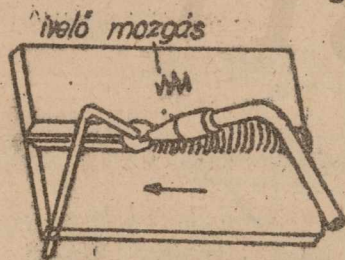
2./ Ellenálláshegesztéssel az ömlesztéssel hegesztő anyagok kivétel nélkül hegeszthetők.

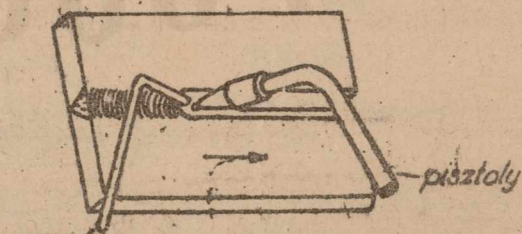
peremvarrat		kettős U varrat	
I varrat		K varrat	
V varrat		1/2 V varrat	
U varrat		J varrat	
X varrat		kettős J varrat	
sarokvarrat		sarok 1/2 V varrat	
		sarok J varrat	
		sarok K varrat	

peremvarrat		kettős J varrat	
I varrat		kettős U varrat	
V varrat		sarok és élvarrat	
U varrat		3 lemez /T/ "	
1/2 V varrat		lyuk és horony "	
J varrat		sőmitett tompa "	
X varrat		átlapolás, lapított	
K varrat		esim. K varrat	

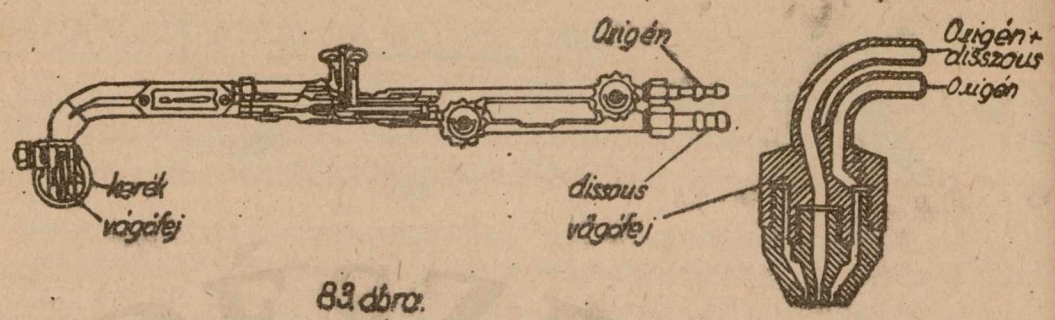
80. ábra.

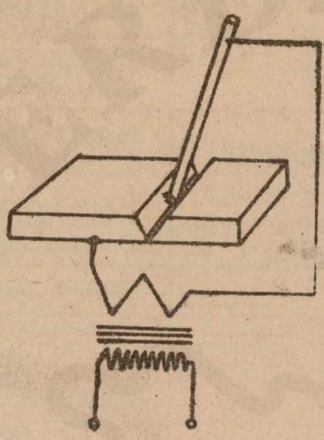
81. ábra.

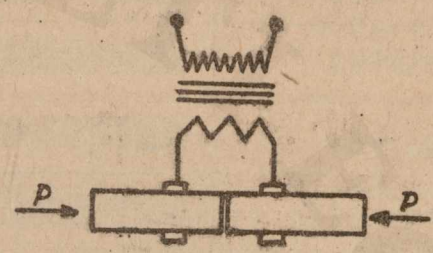
82. ábra.

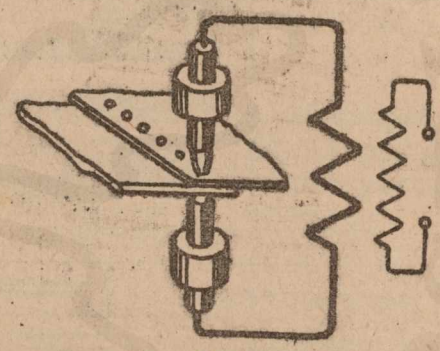
83. ábra.

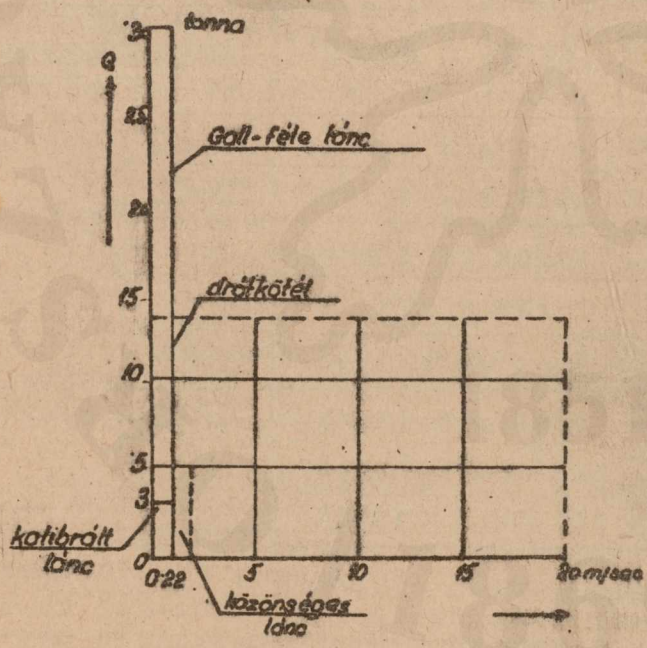
84. ábra.

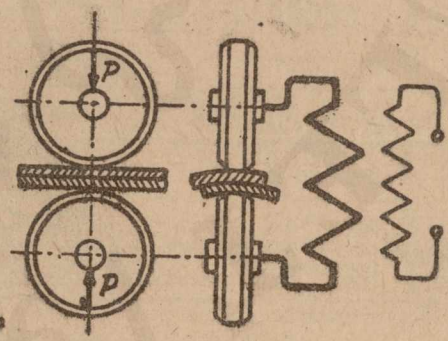
85. ábra.

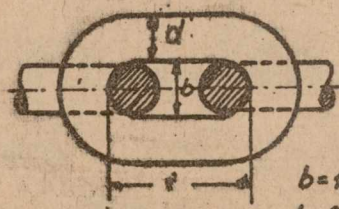
86. ábra.

88. ábra.

87. ábra.

89. ábra.

$b = 12d$
 $t = 28d$

3./ Ivhegesztéssel és lánghegesztéssel az alacsony széntartalmu anyagok és ötvözetek jól hegeszthetők.

4./ Lemezok hegesztésénél a hegesztett részt izzó állapotban kalapálni kell. A kalapálás következtében az anyag finomabb, szilvesabb lesz.

5./ Az öntöttvas nehezen hegeszthető, mert a benne levő grafit gyors lehűlés során, mint cementit válik ki és emiatt a hegesztés rideg lesz. Öntöttvas hegesztésénél a munkadarabot faszéntűzben óvatosan felmelegítik és hegesztés után azt óvatosan egyenletesen lehűtik.

6./ Lánghegesztésnél a hegesztési hő következtében a varrat környékén erősebb elhuzódások léphetnek fel. Ahol tehát ez nem kívánatos, ivhegesztést kell alkalmazni. Ismétlődő erős felmelegedéseknel /pl. izzófejes motorok hengerfeje/ a lánghegesztés előnyösebb.

7./ Az ivhegesztés, mivel kisebb felületen történik felmelegedés, vastagabb darabok hegesztésénél előnyös. Különböző vastagságú szerkezeti részek összehegesztésére az ivhegesztés alkalmasabb, mint a lánghegesztés.

8./ Kopott gépalkatrészek javításánál ráhegesztést alkalmaznak. A kopás csökkentésére esetleg a kopással szemben ellenállóbb anyaggal végezhetjük a hiányosság feltöltését.

9./ A hegesztés általában a legtöbb területről ma már kiszorítja a szegecselést. A szegecseléssel szemben a hegesztés előnye: tömör záródás, nincsenek rozsdásodásra hajlamos zugok, anyagtakarékoság.

Fontos szerepe van a motor- és az autógyártásban a hegesztésnek. Tudjuk, hogy öntéssel csak 5-6 mm falvastagságot érhetünk el. Vékony lemezek összehegesztésével a legkülönbözőbb formájú öntvényeket tudjuk pótolni és kisebb súllyal nagyobb szilárdságú motoralkatrészeket, géprészeket tudnak készíteni. Általában előnye a hegesztésnek az öntéssel szemben, hogy kisebb műhelyekben a gyakorlati élet jól tudja alkalmazni. A hegesztés minőségét a varrat-vizsgálatokkal lehet ellenőrizni. A röntgen-sugarakkal való átvilágítás a hegesztés fejlődésének nagy segítsége, de a jó varratkészítés alapfeltétele a szakképzett, ügyeskezű szakember.

II. Emelőgép-elemek.

Emelőgépeknél a terhek emelésére, felfüggesztésére az u.n. függesztő elemeket: kötelet, láncot használják.

A függesztő elemek felvételére és vezetésére csigák, dobok szolgálnak. Hogy láncot, vagy kötelet használják-e, az a teher nagyságától és az emelés sebességétől függ. A 88. ábrán feltüntetett diagramról leolvashatjuk, hogy bizonyos sebesség és terhelés mellett milyen függesztő-elem lesz gazdaságos.

A₀/ Láncok.

A láncok lehetnek: gyűrűszemű és hevederes láncok.

a./ Gyűrűszemű lánc.

Anyaga folytvas. A lánc láncszemekből áll. A láncszemek úgy készülnek, hogy a körkeresztmetszetű ruddarabokat elektromos úton összehegesztik.

Rövidszemű /angol/ lánc. /89. ábra./ A rövidszemű /angol/ lánc láncdobra van felesavarva.

A kalibrált láncot fogazott lánckerékre csavarják fel. A láncszemek a kerék fogazatának megfelelő, egyenlő méretben készülnek.

A hegesztett láncok méretét, súlyát és megengedett terhelését táblázat tartalmazza.

I. Táblázat.

			Megengedett terhelés	Súly
d mm	b mm	t mm	P kg	q kg/m
5	17	18,5	160	0,50
6	20	18,5	250	0,75
7	23	22	370	1,00
8	26	24	540	1,35
9,5	31	27	850	1,90
11	36	31	1140	2,70
13	42	36	1590	3,80
16	52	45	2500	5,80
18	58	50	3060	7,30
20	65	56	3780	9,00
23	74	64	5000	12,00
26	84	72	6390	15,00

A láncok elsősorban húzó és hajlító igénybevételt szenvednek. A megengedett feszültség értéke általában 600 kg/cm², erős igénybevétel esetén pedig 400 kg/cm². A megengedett feszültségek meghatározásakor a hegesztés teherbíráscsökkentő hatását 25 %-ra szokták felvenni. A fentiek alapján tehát a láncok teherbíróképességét következőképp számítjuk:

$$P = F \cdot \sigma = 2 \cdot \frac{d^2 \tau}{4} \sigma$$

A gyűrűszemű láncok főelőnye a hajlékonyság, ezért kis átmérőjű láncdobokat alkalmazhatnak. Hátrányuk a nagy önsúly, csekély rugalmasság és a váratlan szakadás, ezért a láncokat a használatbavétel előtt kétszeres terheléssel kell kipróbálni.

b./ Hevederes láncok.

A közönséges hevederes láncokkal /Gall lánc/ nagy terheket kis sebességgel tudunk felemleni. A lánc alkotó részét az acél-hevederek és az acél csapok. A láncokat sürünk kell kennünk és csak a pormentes helyen használhatók /90. ábra/. A Gall-lánc láncokerekre fut fel. A láncokere és a csap kopása jelentékeny.

Gépkocsiknál, járműveknél a kerékfogak kopását úgy igyekeznek meggátolni, hogy a lánccsapokra görgőket husnak, melyek a kerékfogakon csuszás helyett legördülnek /91. ábra/.

A II. számú táblázat a hevederes lánc adatait tartalmazza.

II. táblázat.

								Hevederek száma	Súly	Téherbírási
t mm	b mm	d ₁ mm	d ₂ mm	e mm	g ₁ mm	g ₂ mm	s mm	t	q kg/m	P kg
15	12	5	4	26	12	9	2	2	0,70	100
17	13	6	5	30	13	10	2	2	0,80	250
20	15	8	6	32	15	11	2	2	1,10	250
25	18	10	8	41	18	13	3	2	1,75	500
30	20	11	9	57	20	15	3	4	3,40	800
35	22	12	10	60	26	18	3	4	4,50	1.200
40	25	14	12	65	30	22	3	4	4,70	1.600
45	30	17	14	69	35	24	3	4	6,40	2.000
50	35	22	18	94	38	26	3	6	10,6	3.000
55	40	24	21	114	40	28	4	6	15,5	4.000
60	45	26	23	121	45	30	4	6	18,0	5.000
70	50	32	28	152	55	--	6	6	33,5	7.500
80	60	36	32	164	60	--	6	6	38,2	10.000
90	70	40	37	205	70	--	7	6	53,0	15.000
100	80	45	41	245	80	--	7	8	76,6	20.000
110	90	50	44	256	90	--	7	8	90,0	25.000
120	100	54	47	290	100	--	8	8	112,0	30.000

A hevederes láncok teherbírást az alábbi egyenlettel számíthatjuk:

$$P = F \cdot 6 = t \cdot /g - d_2 / \cdot s \cdot 6$$

A hevederes láncok előnye a kisebb kopás, a láncszakadással szemben való biztonság /t. i. először a heveder elreped/ és nagy hajlíkonyság. Hátránya: oldalirányú hajlítás veszélyes, por és nedvességgel szemben érzékeny, önsúlya nagy.

B./ Láncokerekek, láncdobok.

A láncot egyenesben, valamint irányeltérítésnél a tengelyen szabadon futó kerekek vezetik. /92. ábra./

A láncot láncdobra csavarják fel. A láncdobok anyaga öntöttvas. A hengeres láncdobon csavarvonalban kiképzett hornyokban kap vezetést a lánc. /93. ábra./ A hornyok korszerű alakját a 94. sz. ábra mutatja. A láncdob meghajtása fogaskerékáttétellel történik.

Fogazott láncokereket akkor alkalmazunk, ha pl. kisebb emelőgépeknél a dobok helyessége miatt nem tudjuk alkalmazni. A láncokban az esetben nem csavarjuk fel a láncokerekekre, hanem egy szekrényben gyűjtjük.

A kisfogszámú fogazott láncokereket /4-6 fog/ láncdiónak nevezük. A fogazott láncokerek esetében kalibrált, vagy hevederes láncokat használunk.

C./ Kötélek.

Anyaguk szerint ismerünk növényi rostokból készült és drótkötéleket.

a./ Növényi rostból készült kötélek.

A kenderkötél úgy készül, hogy a rostszálakból font fonalakat kötéllel egyesítik /verik/.

A kötél névleges keresztmetszete alatt a kötélátmérővel számított felületet értjük. A tényleges keresztmetszetterület ennek csak kb. 60 %-a.

A kenderkötél erősen hidroszkópus és e-miatt kátrányozni szokták. A kátrányozás következtében a kötél súlya növekedik, szilárdsága pedig kb. 12 %-kal csökken. A megengedett feszültség értéke 8-szoros biztonság mellett $\sigma_{meg} = 130 \text{ kg/cm}^2$ a tényleges keresztmetszettel felületre vonatkozóan.

A kötél húzó, a dobcsavarás miatt pedig még hajlító igénybevételt is szenved. A hajlító-igénybevétel szempontjából a dobátmérő és a kötélátmérő viszonya megfelelő, ha

kézi emelőknél:

motorikus emelőknél:

$$\frac{D}{d} = 7 - 10$$

30 - 40 $d =$ a kötél névleges átmérője.

b./ Drótkötél.

Drótkötélet alkalmazunk akkor, ha nagy terhelést kell nagy sebességgel emelni. A drótkötélek nagy szilárdságú anyagból készül-

nek, rugalmasak és a rángatások, lökőhatások felvételére előnyösebbek, mint a láncok. A drótkötelek anyaga folytasél, ill. tégely-acél.

Az emelőgépek drótkötele pászmas szerkezetű. A pászma úgy készül, hogy kenderkötélből körbe 0,4-2 mm vastag drótszálakat sodornak. A pászmas kötélt több pászmából áll. A kötélt közepén lévő kenderből köré a pászmákat egyező, vagy ellentétes irányú csavarják. /95.sz. ábra./

Az így készült kötélt a nyitott pászmas kötélt. Ezeknek az a hátrányuk, hogy egyidejűleg a dobon csak a legkülső /általában 3/ elemi drótszálak fekszenek fel. A kopás és a rozsdásodás veszélye igen nagy. /96.sz. ábra./

A szűrt kötelek felülete sima. Ezeknél a legkülső kötélszálak helyett, különleges idomdarabokat alkalmaznak.

A drótkötelek a dobon felcsavarva hajlító igénybevételt szenvednek. A hajlító-feszültség szempontjából megfelelő, ha

$$\frac{D}{d} \approx 500$$

D = a dob átmérője,
d = egy szál átmérője.

A kötéltben keletkező összes feszültség értéke:

$$\sigma_{\circ} = \sigma_{\text{huzó}} + \sigma_{\text{hajlító}} = \sigma_{\text{meg}}$$

$$\sigma_{\circ} = \frac{P}{i \frac{d^2 J}{4}} + \beta E \frac{v}{D}$$

i = az elemi szálak száma.

β értéket /97.ábra/: egyértelmű hajlítás: kétértelmű hajlítás /I/

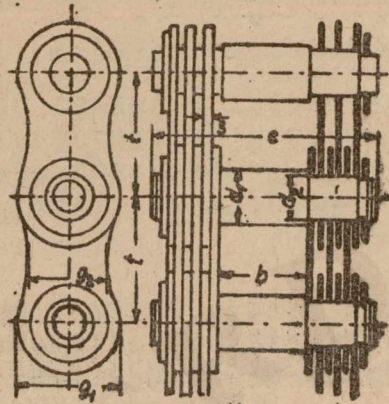
0,5

1,0

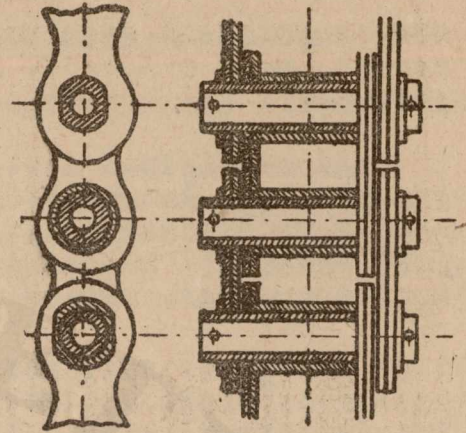
Az összes feszültségek megengedett értéke acéldrótnál teher szállítás esetén $\sigma_{\text{meg}} = 4800 \text{ kg/cm}^2$.

A pászmas köteleket - ha húzamosabb ideig tárolják - be kell zsírosítani. A kötelet száraz helyen kell tartani. A kötélt gombolyításánál vigyázni kell arra, hogy az ábrán feltüntetett huroktól származó dagadás ne keletkezzék. A 98. sz. ábrán a kötélt legombolyításának a helyes és helytelen módját látjuk. A kötélvégeket hajlékony kötőszódróttal kell átkötni, így a kötélt nem tud szétbomlani. Ugyanígy kell eljárni akkor is, ha a köteleket szét kell vágnunk. A szétvágott kötélvégek lezárását védjegyzésnek nevezzük. A védjegyzés sorrendjét a 99. sz. ábrán látjuk.

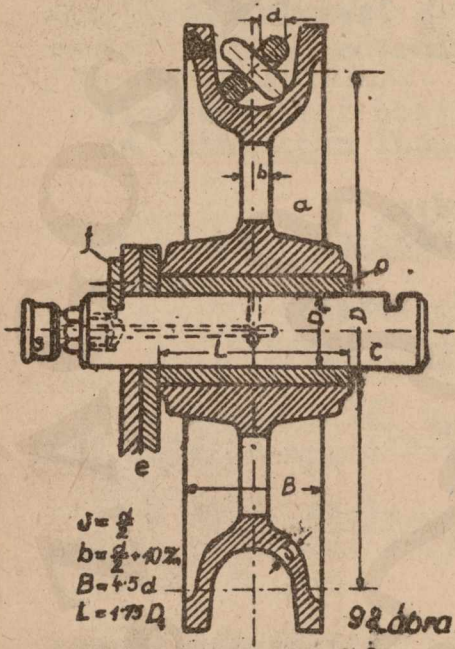
A pászmas kötelek toldását a kötélvégek összekötésével végessük. Lehet ezen kívül a két kötélvéget egyszerű módon össze-

90. ábra.

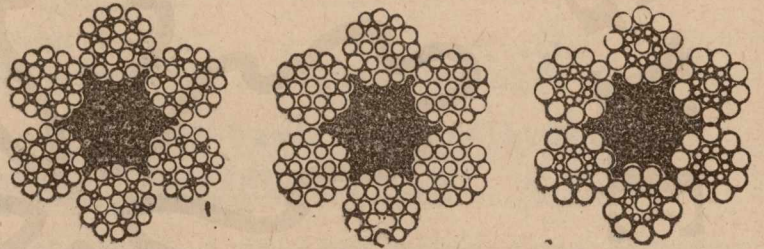

91. ábra.

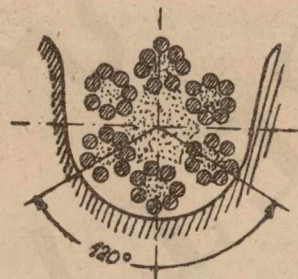

$J = \frac{d}{2}$
 $b = \frac{d}{2} + 10\%$
 $B = 7.5d$
 $L = 17.5D$

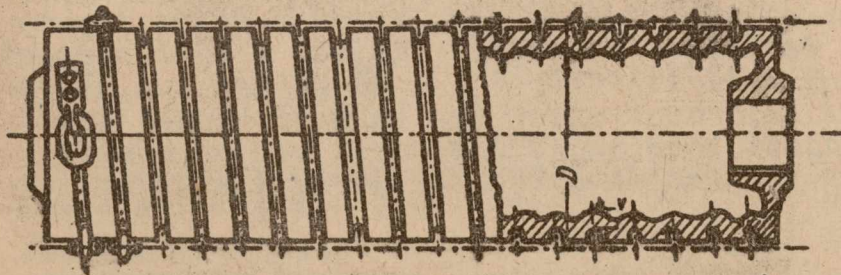
92. ábra.

93. ábra.

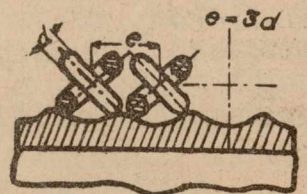

96. ábra.

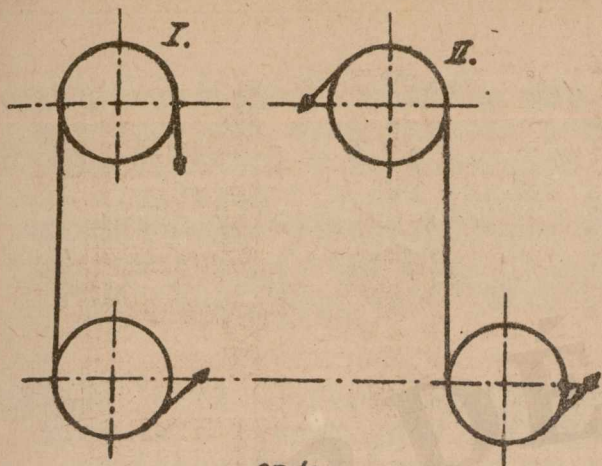

93. ábra

$V = 0.02D + 10\%$

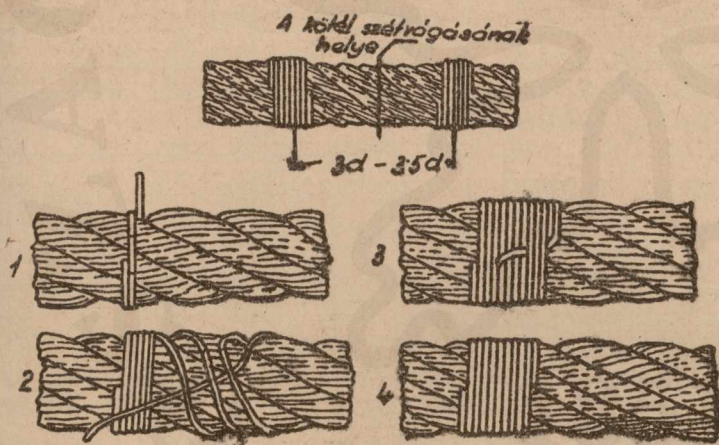
94. ábra.

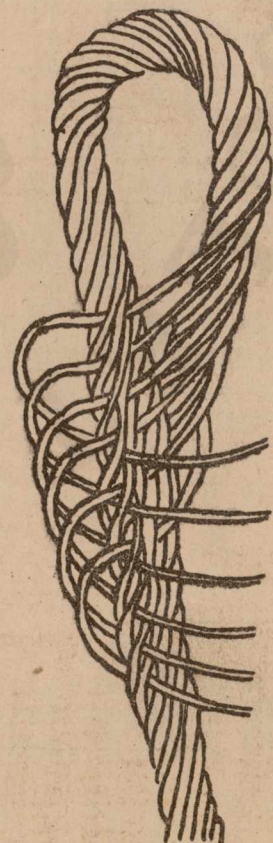
97. ábra

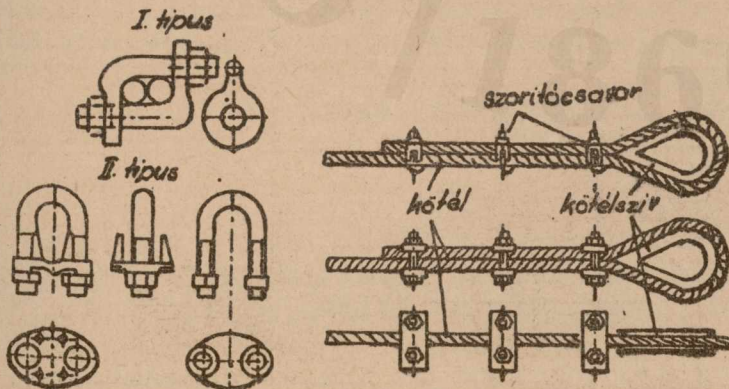
98. ábra.

99. ábra.

100. ábra.

101. ábra.

rokkal vaslemezek közé is szorítani. Ha a kötél végére hurkot kell készítenünk, akkor azt a 100. sz. ábra szerint készíthetjük. Előnyösebb, ha a 101. sz. ábra szerint dolgozzuk el a sodronykötél végét, amikor is a drótkötél végét a fémből készült kötélvezető horvára hurokalakban ráhajlítjuk, majd szorító-hevederekkel összehúzzuk. A szorító-hevederek egymástól való távolsága a kötélméretétől függ. Általában 3, vagy ennél több szorítóhevederet alkalmazunk.

A kötélnél szálat a használat közben elszakadnak. A kötélnél teherbírótsága szempontjából meg kell vizsgálni, hogy mennyi a szakadt szálak száma és a szálszakadások milyen gyorsan következnek be. Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy előfordulnak olyan esetek, hogy az a kötélnél, amelyben több ugyan a szakadt szálak száma, de a szakadások lassan szaporodnak, üzembiztosabb, mint az a kötélnél, amelynél kevesebb szakadt szálat találunk, de a szakadás rohamosan növekszik. Bizonyos számú szálszakadás esetén a kötelet már feltétlenül ki kell cserélni. Az alábbi táblázat emelődaruk acélsodronyköteleinek kicserélési normáit tartalmazza:

A kötélnél eredeti biztonsággyártási tényezője megadásával.	6.19 = 114 és 1 szerves bél		6.37 = 222 és 1 szerves bél		6.61 = 366 és 1 szerves bél	
	kereszt-sodrás-sal	egyold. sodrás-sal	kereszt-sodrás-sal	egyold. sodrás-sal	kereszt-sodrás-sal	egyold. sodrás-sal
	Huzalszakadások száma a kötélnél egy menetének hosszán. /Ennyi szakadás esetén a kötélnél ki-cserélendő! /					
6-ig	12	6	22	11	36	18
6-tól 7-ig	14	7	26	13	38	19
7-nél több	16	8	30	15	40	20

Az acélsodronyköteleket kötélvezetőkkel kell kenni. A kötélvezetők sav- és lúgmentes legyenek.

Javasoljuk az alábbi összetételű kötélvezetők:

- 68 % szurok,
- 10 % bitumen
- 10 % gyanta,
- 7 % műszaki vaselin,
- 3 % grafit és
- 2 % ozokalitt.

Kötelek karbantartására használhatjuk ezenkívül a 90 % staufer-szir és 10 % bitumen keverékét, vagy fáradt motorolajat.

A kenőanyagszükséglet meghatározására az alábbi tapasztalati adatot vehetjük alapul. Fm-enként az átmérő minden mm-e után 3 gr

kendőszírt használjunk. Pl. egy 10 mm átmérőjű és 30 m hosszú kö-
tél kendőshez 3 . 10 . 30 = 900 gramm, vagyis 0,9 kg becsanyag
kell.

A kötél kendőét közvetlenül kézzel nem szabad végezni. Bal-
esetelhárítás szempontjából a kendőszírt kemény esettel, vagy kö-
téltend-sepstvel kell felhordani. Télen a kötélszírt 60° C-ra
fel kell melegíteni.

D./ Horgok és akasztógyűrűk.

Legelterjedtebbek az egyszerű és kettős horgok, valamint a
kondécsolt és eszegecsolt akasztók. A horgok és akasztógyűrűk kondé-
csolással, vagy eszegecsolással készülnek. Öntöttvasból, vagy öntött-
acélból készült horgok használata tilos. A III. sz. táblázat egy-
szerű teheremelő horgok műszaki adatait tartalmazza. /102.sz. ábra./
A IV. sz. táblázatban kettős emelőhorgok műszaki adatait teler-
tetjük. /103.sz. ábra./ Az egyszerű és kettős emelőhorgokat 75,
illetéleg 100 tonna terhelésig használják. 100 tonna terhelés
fölött akasztógyűrűt alkalmaznak.

III. sz. táblázat.

Q	a	d	f	f ₁	h	b ₁	b ₂	h'	b' ₁	b' ₂	l	k	n	o	p
kg	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
1000	56	32	215	320	55	35	15	45	32	23	5	10	50	70	60
2500	70	45	265	390	70	55	20	60	48	30	10	10	60	95	85
5000	90	60	320	460	100	80	30	85	65	40	15	20	75	130	110
7500	104	70	375	535	115	95	35	103	75	45	12	30	85	155	125
10000	120	80	430	600	130	110	40	115	85	50	15	35	95	175	140
15000	140	95	510	690	150	130	50	130	100	60	20	35	105	200	165
20000	160	110	585	800	170	145	60	150	115	70	20	45	120	230	185
25000	180	120	650	895	190	160	65	165	125	80	25	45	135	255	210
30000	200	125	700	1000	205	175	70	180	140	85	25	50	150	280	230
40000	220	135	780	1050	230	200	80	200	155	95	30	55	165	310	255
50000	240	150	840	1100	255	220	90	220	170	105	35	60	180	340	280
60000	260	160	930	1190	280	240	95	240	185	115	40	60	195	370	310
80000	280	185	1030	1300	320	270	105	275	205	125	45	80	210	415	335
100000	300	205	1130	1480	350	290	110	300	225	135	50	80	225	450	370

f₁ hosszú horgonyoknál érvényes.

A 104. számú ábrán csigasorral kombinált teheremelő horgot,
a 105. számú ábrán pedig faanyag emeléséhez használt rönkemelő-
ollót és rönkfogó kampót mutatunk be.

IV. számú táblázat.

Q	a	d	f	f ₁	h	b ₁	b ₂	t	k	n	o
kg	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm	mm
5000	80	60	300	440	79	50	18	310	145	65	120
7500	90	70	350	510	89	60	20	350	160	70	135
10000	100	80	400	570	98,5	70	22	390	180	80	150
15000	115	85	470	650	120	80	26	450	210	90	180
20000	130	110	535	750	137	90	30	510	240	100	205
25000	145	120	590	825	159	100	35	570	265	110	235
30000	160	125	630	930	176	110	40	620	285	120	260
40000	180	135	710	980	196	125	45	690	315	135	290
50000	200	150	770	1030	216	140	50	770	350	150	320
60000	220	160	860	1120	235	155	55	840	380	165	350
80000	240	185	960	1230	255	175	60	930	425	180	380
100000	260	205	1060	1410	275	195	65	1010	465	195	410
125000	280	230	1170	1520	295	220	70	1100	510	210	440
150000	300	250	1280	1630	315	245	75	1190	550	225	470

E./ Kötéldobok, kötélcsigák.

A kötelet lazán felékelt öntöttvas, ill. acélból készült csigák vezetik.

A kötéldobok anyaga öntöttvas, ill. acélöntvény. A hosszabb dobok hengeres palástját bordákkal szokták merevíteni. A kötélnél a dobokon hornyokban helyezkedik el. A hornyok esavarvonal szerűen vannak kiképezve. A horony lehet bal-, illetve jobb-menetű, sőt lehet ugyanazon a dobokon egyidejűleg bal- és jobbmenetű horony is. /106. sz. ábra./

Egyszeres kötélfelcsavaráshoz rendszerint hornyolt dobokat, többszörös kötélfelcsavaráshoz pedig sima dobokat alkalmazunk. Aból a célból, hogy a kötélnél a dobokra szabályosan tekeredjen fel, automatikus fektetőket alkalmazunk.

III. Ömlős testeket vezető elemek.

A csöveket cseppfolyós és légnemű testek vezetésére, elosztására használják. A csövek két végükön nyitott, hosszú, hengeres edények.

Valamely csövön keresztül szállított folyadék vagy gáz mennyisége /m³/sec/, az alábbi egyenlettel fejezhető ki:

$$Q \text{ m}^3/\text{sec} = F \text{ m}^2 \cdot v \text{ m}/\text{sec}$$

Az egyenletben Q = az átbocsátott folyadék, vagy gáz mennyisége m³/sec

F = a cső keresztmetszetterülete m²

v = az áramlás sebessége m/sec.

Az áramlás sebességeinek értékeit:

A közeg vezetésére szolgáló cső		v m/sec
Dugattyús vízszivattyúk szivócsöveiben		0,5 - 1,0
" " nyomócsöveiben		1,0 - 2,0
Centrifugál " szivócsöveiben		2,0 - 2,5
" " nyomócsöveiben		2,5 - 3,5
Gázgépek kipuffogó-csőiben		20,0 - 25,0

A csövek keresztmetszete kör. Behelyettesítve a körszelvény területét, az átbocsátott folyadék, gáz mennyisége lesz:

$$Q = \frac{d^2 \pi}{4} v$$

Az egyenletben d jelenti a cső belső, vagy névleges átmérőjét /méterben/. Ennek értéke:

$$d = \sqrt{\frac{4 Q}{\pi v}}$$

A cső vastagsága pedig

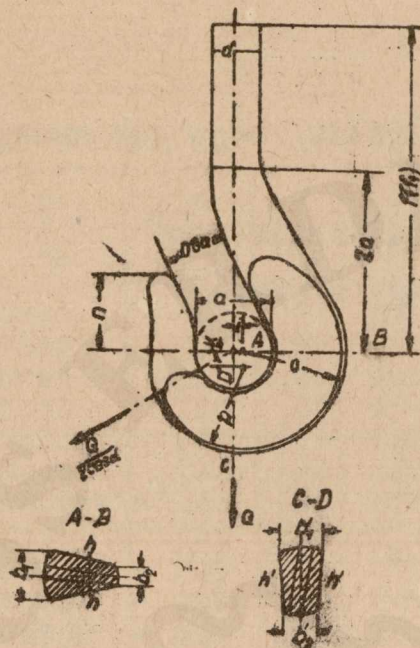
$$\delta = \frac{d \cdot p}{2 \sigma_{\text{meg}}}$$

ahol d_{cm} = a névleges átmérő

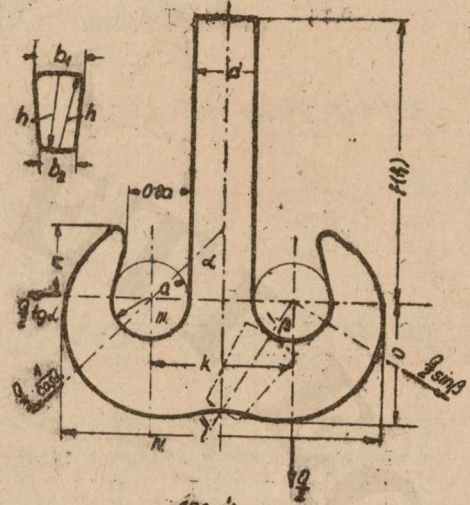
p = a közeg nyomása atmoszférákban

σ_{meg} = a megengedett húzó feszültség értéke kg/cm².

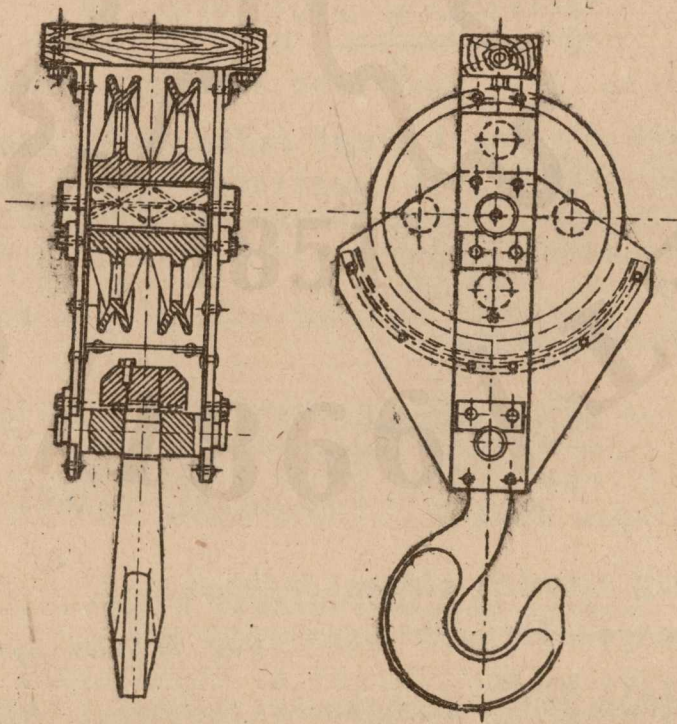
A csövek anyaga lehet öntöttvas, folytvvas, folytácél, réz, ólom, alumínium, kő, fa, gumi, stb.

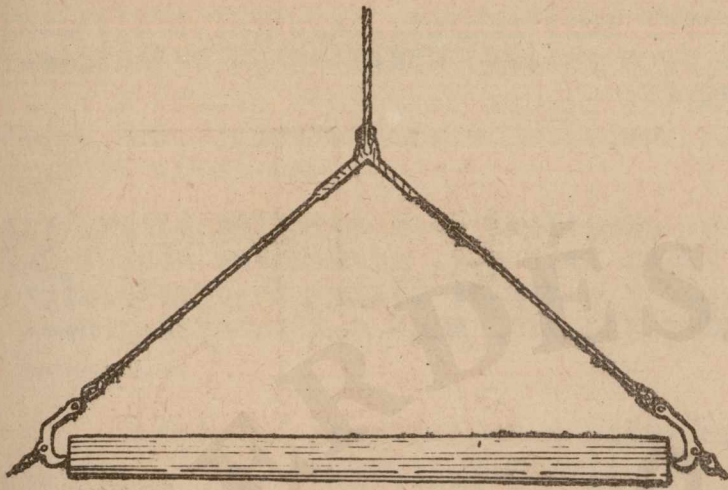
102. ábra.

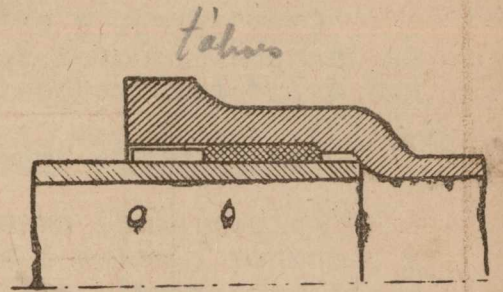
103. ábra.

104. ábra.

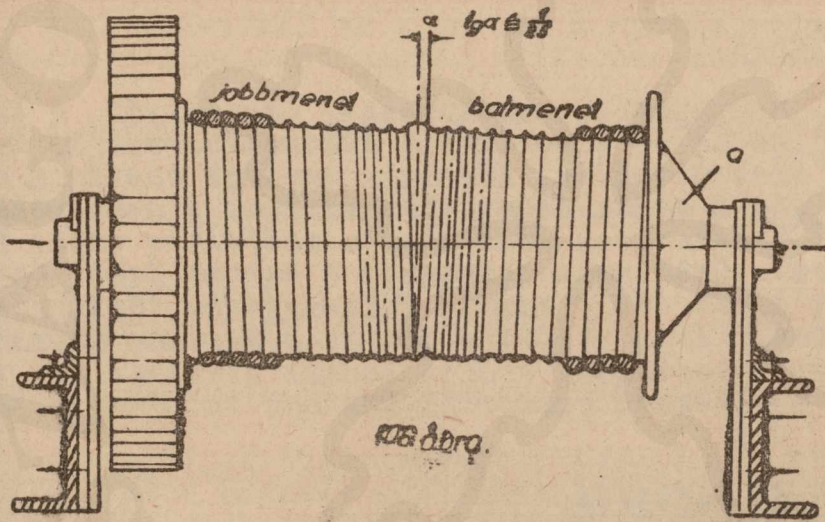

107 dbra.

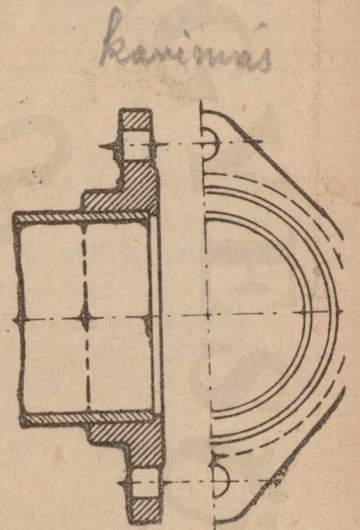

a - dítm
b - kenderelőmítés

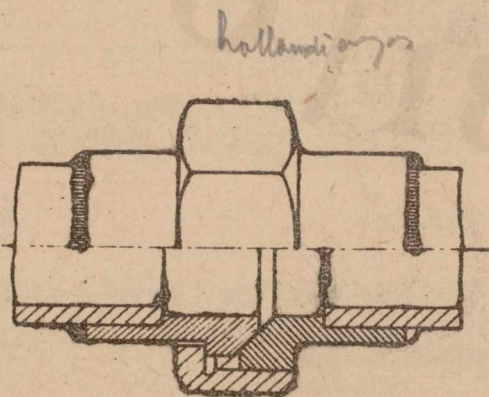
107 dbra.

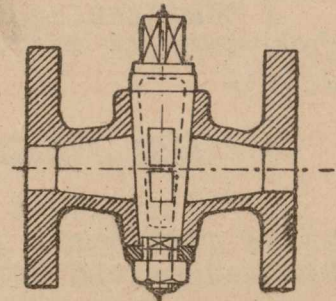
108 dbra.

108 dbra.

109 dbra.

110 dbra.

Csőkötések. A csőkötésektől megkötődjük, hogy jól tömíthetők és könnyen oldhatók legyenek és a fellépő hősztrányu erőhatásokat kellő biztonsággal felvegyék.

d./ Csavaros hüvely.

Folytasókból készült u.n. gázcsövek összekötésre használják. A csavaros hüvelyt a csövek végén levő u.n. gázmenetre húzzák fel. A gázcsavarment profilja egyezik a rondos Withworth-profillal, csak az 1"-re eső menetek száma nagyobb, mint a Withworth-csavaroknál.

e./ Tokos /karmantyus/ kötés.

Öntöttvas csöveknél használják. Az egyik víz- vagy gázvezető cső végébe a másik cső kiöblösödő torkába nyomják. Az alkalmazott tömítőanyag kátrányozott kenderkötél, melyre olomréteget öntenek és azt tompa vésővel tömörítik. /107. ábra./ Földbe fektetett vezetékeknel használják.

f./ Karimás kötések.

Szabadon fekvő, nagynyomású vezetékeknel használják. A karimák közé tömítőanyag kerül és a karimákat összecsuvarozzák. 2 csavar esetén a karima alakja ovális. Kör alakú karimák esetén a csavarok száma 4, vagy ennek egész száma többszöröse. A csavarokat a hajlító igénybevételel csökkentése érdekében a csőfalhoz közel helyezzük el /108. ábra/. Öntöttvas-csőveknél a karima lehet összeréptve, de készülhet külön is. A karima feloldatása történhet csavarral, hegesztéssel, vagy szegeccseléssel. A karimás csőkötések előnye, hogy nagy hősztrányu erőket tudnak átvenni. Jól tömíthetők, továbbá a kötésnek gyakoribb bontása is könnyen lehetséges.

g./ Hollandi anyás csőkötés.

Olyan csőkötéseknel, ahol a kötéset gyakran kell oldanunk, kedveit. A hollandi anya meghúzása után az egyik cső kupos vége megfelelően nekiszorul a másik cső kupos végébe. A kupos kiképzés helyett sima felületet is alkalmaznak. /109. ábra./

Tömítő-anyagok.

A tömítőanyagot a csővezetékben levő közeg nem, nyomása és hőfoka szerint kell megválasztani. Ismerünk lágy és kemény tömítéseket.

a./ Légy tömítések.

1./ Vízvezetékek tömítőanyag általában 2-3 mm vastag vízszigetelő gumilemez. A gumilemezt grafit-bevonattal látják el, hogy a háromszög alakú hornyakhoz ne tapadjon hozzá.

2./ Gázvezetékeknel olajba itatott papírost, asbesztpapírt, ill. asbesztzsinórt, klingerit pakoldat, vagy vulkánfibert használnak.

b. / Kemény tömitések.

A kemény tömitések anyaga kisebb hőfok esetén ólom, vagy egyéb lágy fém. Gázvezetékeknél hullámos rézlemez, acéllemez, ill. rézgyűrűt alkalmazunk.

Szerelvények.

Az elzáró-szerkezeteket, visszacsapó-szerkezeteket biztosító szelepeket, tűzcsapokat, stb. összefoglalóan csőszerelvényeknek nevezzük.

Csőelzáró-szerkezetek a csapok és a szelepek. A csapoknál a nyitást és az elzárást a csapházban kuposan illeszkedő zárótest elforgatásával végezzük. A csap elzárása a csővezetékben az üzemi nyomás lökésszerű emelkedését okozhatja. A 110.sz. ábra csapos elzáró-szerkezetet ábrázol. Ismerünk egyenes és háromágú csapokat. /111.sz. ábra./

A tolózáraknál az elzárást a nyomás irányára merőlegesen elmozdítható záró-test végzi. /112. sz. ábra./

A szelep záró-teste az áramlás irányában mozog. /113.sz. ábra./

IV. Forgó mozgást átvivő elemek.

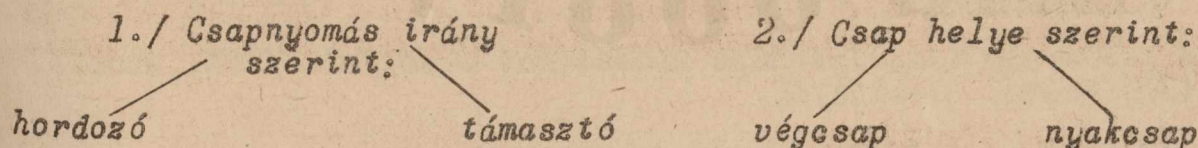
Ide tartoznak a tengelyek, tengelykapcsolók, csapágyak, kerek, szalaghajtás, fogaskerék-hajtás, darukötélhajtás.

A. / Tengelyek.

A tengelyek hosszúságukhoz képest kis keresztmetszetű tartók. A tengelyekre szerelt gépelemek forgó mozgást tudnak végezni. A tengelyeket csapágyakban helyezük el. A tengelynek a csapágyban lévő hengeres darabját tengelycsapnak nevezzük.

a. / Tengelycsapok.

A csapok anyaga lehet folytvas, folytacél, ritkán acélöntvény, vagy öntöttvas. A csapok anyaga rendszerint egyezik a tengely anyagával. A tengelycsapokat a következőképpen osztályozhatjuk:

3. / Külön elnevezés szerint:

α / homlokcsap	hordozó végcsap
β / fésűcsap	támasztó nyakcsap
δ / talpcsap	támasztó végcsap.

/ Hordozó végesapok /homlokcsap/

A homlokcsap a sugárirányú erőkn kívül kisebb tengelyirányú erőknél is ki lehet téve. A csap a végén levő vállalval veszi fel a tengelyirányú erőhatást. A homlokcsap hajlító igénybevételt szenved. Az 114. sz. ábra homlokcsapot ábrázol.

A homlokcsap méretezését két lépésben végezzük:

1./ Megállapítjuk a csap két főméretének viszonyát:

$$\frac{l}{d} = m = \sqrt{0,2 \frac{\sigma_{meg}}{p}}$$

2./ $\frac{l}{d}$ ismeretében meghatározzuk a csap átmérőjét:

$$d = \sqrt{5 \frac{P}{\sigma_{meg}}} \cdot m$$

A megengedett hajlítófeszültség értéket:

A csap anyaga:	σ_{meg} kg/cm ²
Tégely-acél	600 - 800
kovácsolt Martin-acél	500
folytvas	400
acél-öntvény	350
öntöttvas	250

A megengedett felületi nyomás $n = 100$ fordulatszám esetén:

A csap anyaga:	A csapágypersely anyaga:	p kg/cm ²
Kovácsolt vas	bronz	40
" "	fehér fém	40
" "	öntöttvas	25
edzett tégelyacél	edzett tégelyacél	120
edzetlen "	bronz	90
öntöttvas	"	60
kovácsolt vas	"	25
	fa	25

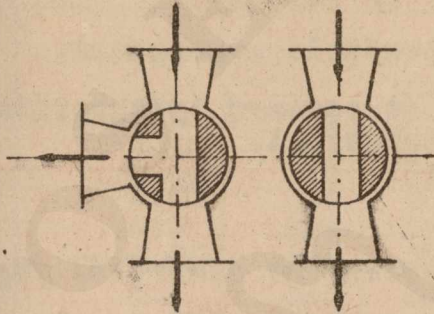
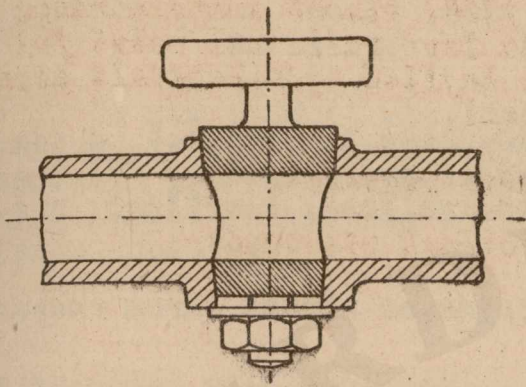
6/ Fésűs-csap.

A fésűs-csap tengelyirányú nyomásokat vesz fel. /115. ábra./
Víz turbináknál használják.

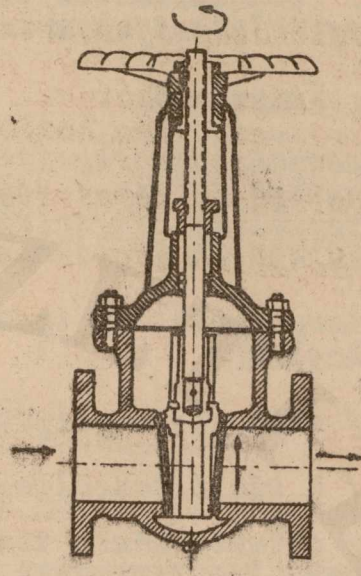
7/ Talpcsap.

A talpcsapok kétfélék:

1./ Darucsap. A tengelyirányú csapnyomást bronzlap veszi fel. A bronzlap elfordulás ellen csappal van biztosítva és gömbfelületre támaszkodik. /116. ábra./ A tengely fordulatszáma alacsony.

111. ábra.

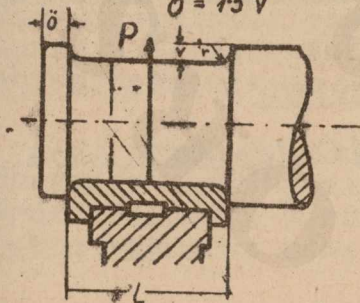

112. ábra.

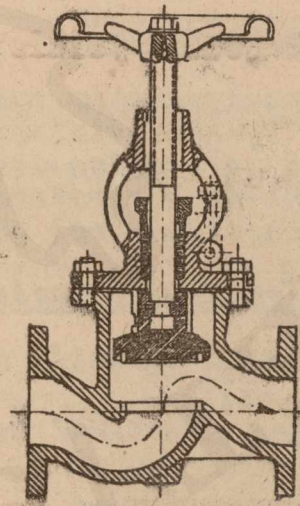
$$v = \left(\frac{d}{16} \sim \frac{d}{10} \right) + 0.5 \text{ cm}$$

$$r = \frac{d}{12}$$

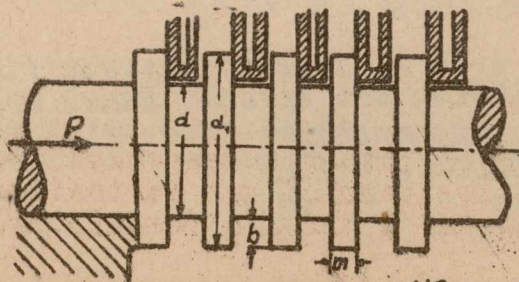
$$\delta = 1.5 v$$

114. ábra.

113. ábra.

115. ábra.

$$d_1 = d + 26$$

$$b = (0.15 \sim 0.45) d$$

$$m = (0.4 \sim 1) b$$

2./ Transzmissziós talposap. Nagya fordulatszámú tengelyek talposapját láthatjuk a 117. ábrán.

b./ Tengelyek.

Ismertünk egyenes, forgattyús és könnyűkezes tengelyeket. A tengelyek anyaga Martin-, tégely-, krómnikkel-acél, esetleg folytvas. Az acéltengelyek hengerléssel, vagy kovácsolással készülnek, a gögész felületükön meg vannak munkálva.

A tengelyeket az igénybevétel alapján az alábbi három csoportra oszthatjuk:

1./ a tartó-tengelyek csupán hajlító igénybevételt szenvednek.

2./ a közlő tengelyek csavaró igénybevételt szenvednek.

3./ a tartó-közlő tengelyek hajlító és csavaró igénybevételt szenvednek. Ide tartoznak az erőgépek fő-tengelyei.

Közösleges közlő-tengelyek.

A közlő-tengelyek szokásos tengelyhosszai az átmérettől függően:

$d = 30-45 \text{ mm}$	$l = 5 \text{ m}$	$d =$ tengelyátmérő
$d = 50-55 \text{ mm}$	$l = 6 \text{ m}$	
$d = 55 \text{ mm}$	$l = 7 \text{ m}$	$l =$ tengelyhossz.

Tengelyméretezés.

A tengelyeket az igénybevétel alapján tiszta csavarásra, vagy összetett igénybevételre: csavarás és hajlításra kell méreteznünk. A méretezés elvégzése után hosszú tengelyeket előcsavarodásra kell ellenőrizni és a méretezést és ellenőrzést számítások után a nagyobbik tengelyátmérőt vesszük figyelembe.

1./ Tengelyméretezés tiszta csavarás esetén.

A csavaró-nyomaték az ismert összefüggés alapján

$$M_{cs} = 71620 \frac{M}{R}$$

A tengely-átmérő

$$d_0 = \sqrt[3]{\frac{M_{cs}}{0,2 \cdot \tau_0}}$$

Ha a méretezésnél A.34.11 anyagot vesszük figyelembe, akkor $\tau_0 = 212 \text{ kg/cm}^2$, közelítőleg 200 kg/cm^2 . Ennek megfelelően:

$$d_0 = \sqrt[3]{\frac{M_{cs}}{0,2 \cdot 200}} = \sqrt[3]{\frac{M_{cs}}{40}}$$

M_{0a} értékét behelyettesítve és a műveleteket elvégezve:

$$d_0 = 12 \cdot \sqrt[3]{\frac{H}{h}}$$

Ha nem A.34.11 minőségű anyagot alkalmazunk, akkor a tengelyátmérő az előbbi számítás elvégzése után "a" korrekciós tényezővel való beszorzás eredményeképpen kapjuk. Egyéb anyag, vagy más megengedett feszültség esetén a tengelyátmérő méretezésének általános egyenlete:

$$d = a \cdot d_0$$

a értékeit az alábbi táblázat tartalmazza

a	Hozzá tartozó		Székhelyes megfelelő anyagminőség		
	τ	σ			
1	212	424	A 34.11		
0.95	248	496	A 42.11		
0.9	290	580	A 50.11	AC 25.61	
0.85	345	690	A 60.11	AC 35.61	
0.8	413	826	A 70.11	AC 45.61	Cr Ni 15.69
0.75	502	1004		AC 60.61	Cr Ni 25.69
0.7	617	1234			Cr Ni 35.69
0.67	705	1410			Cr Ni 45.69
0.6	980	1960			

2./ Tengelyátmérő méretezése összetett igénybevételnél.

Abban az esetben, ha a tengely nemcsak csavaró, hanem hajlító igénybevételt is szenved, akkor a méretezés módját a hajlítókör- és csavaró-nyomatékok egymáshoz való nagysága dönti el. Méretezése szempontjából összetett igénybevételnél háromféle esetet szoktunk megkülönböztetni:

Első eset: M_h kisebb, mint $0,25 M_{0a}$. Ebben az esetben M_h -t a méretezésnél figyelmen kívül hagyjuk, mert a hajlítókör- és csavaró-nyomatékok egymáshoz való nagysága dönti el. Méretezés szempontjából összetett igénybevételnél háromféle esetet szoktunk megkülönböztetni:

$$d = a \cdot d_0$$

Második eset: Ha M_h nagyobb, mint $0,25 M_{0a}$, de kisebb, mint $4 M_{0a}$, akkor a méretezését az alábbi egyenlet segítségével végezzük:

$$d = a \cdot h \cdot d_0$$

h értékeit az alábbi táblázat tartalmazza:

$M_h =$	0,25	0,5	0,75		1,5	2	3	4
	M_{cs}	M_{cs}	M_{cs}	M_{cs}	M_{cs}	M_{cs}	M_{cs}	M_{cs}
$h =$	1,01	1,04	1,08	1,12	1,22	1,31	1,47	1,50

A számsorokat vizsgálva megállapíthatjuk, hogy $M_h = 4M_{cs}$ hajlító igénybevétel fellépése esetén a tengelyátmérőt már 50 %-kal kell növelni.

Harmadik eset: Ha M_h nagyobb, mint $4M_{cs}$, akkor a tengelyt tisztán hajlításra kell méreteznünk. A méretezést az alábbi egyenlettel végezzük:

$$d_{h_0} = \sqrt[3]{\frac{M_h}{0,1 \sigma_{meg}}}$$

A szokásos A.34.11 anyagot figyelembevéve $\sigma_{meg} = 400 \text{ kg/cm}^2$ és így

$$d_{h_0} = \sqrt[3]{\frac{M_h}{40}}$$

Más minőségű anyag és egyéb feszültség esetén a tengelyátmérő általános méretezési egyenlete pedig:

$$d_h = a \cdot d_{h_0}$$

A méretezés elvégzése után a tengelyátmérőt csavarodásra kell ellenőrizni. Különösen hosszú tengelyeknél torziós lengések léphetnek fel és ennek következtében a tengely elcsavarodik. Abban az esetben, ha a tengely folyóméterenkénti $1/4$ foknál kisebb, a lengések még nem károsak. A megengedett elcsavarodással bíró tengely szükséges átmérőjét az alábbi egyenlettel számíthatjuk ki:

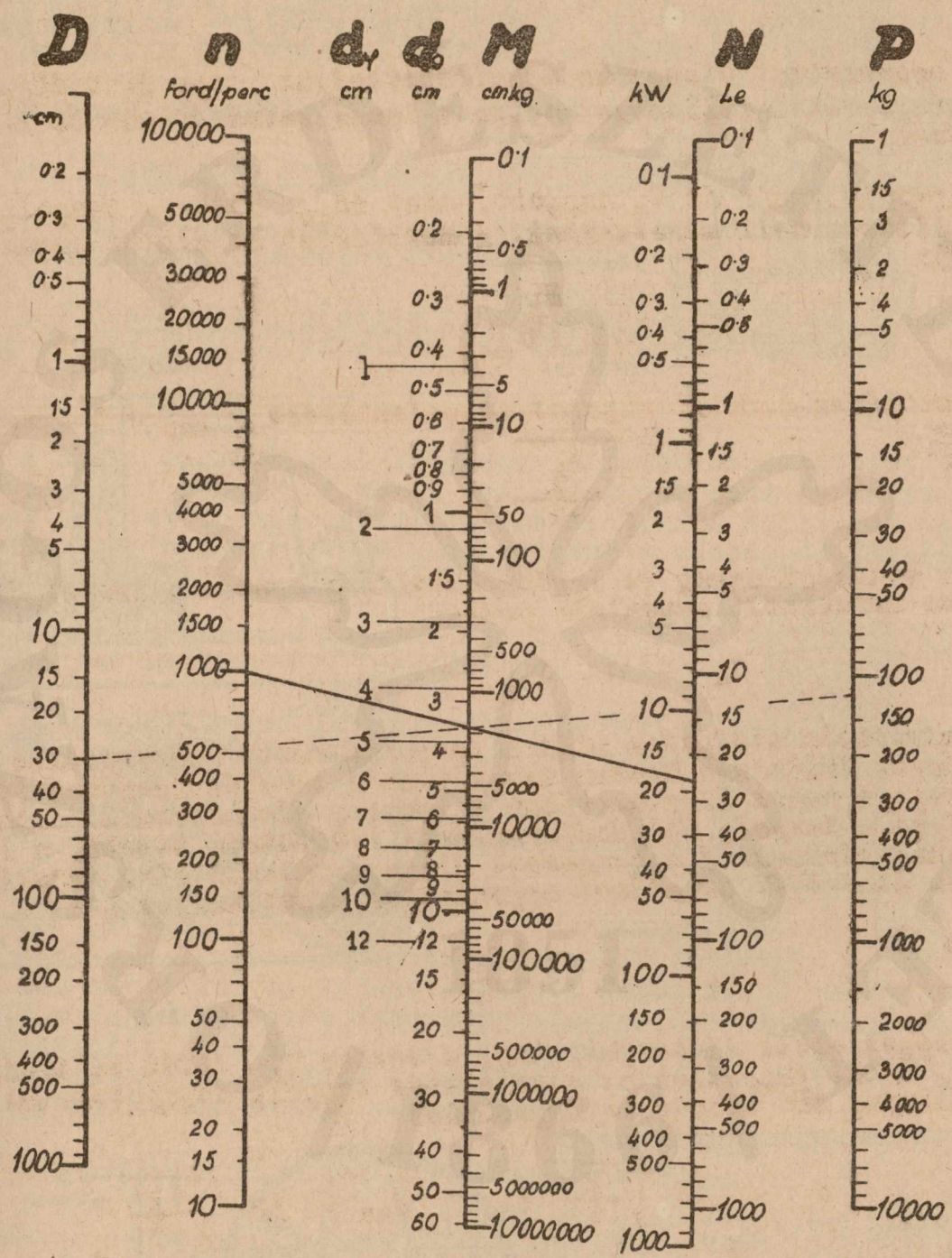
$$d_{cs} = 12 \cdot \sqrt[4]{\frac{M}{n}}$$

Az egyenletből láthatjuk, hogy d értéke $\frac{M}{n}$ érték változódásával függ, tehát független az alkalmazott tengely anyagától. Ha összehasonlítjuk két alapösszefüggésünket

$$d_0 = 12 \sqrt[3]{\frac{M}{n}} \quad \text{és} \quad d_{cs} = 12 \sqrt[4]{\frac{M}{n}}$$

láthatjuk, hogy ha $\frac{M}{n} > 1$, akkor d_0 mértékadó és ha $\frac{M}{n} < 1$, akkor d_{cs} mértékadó.

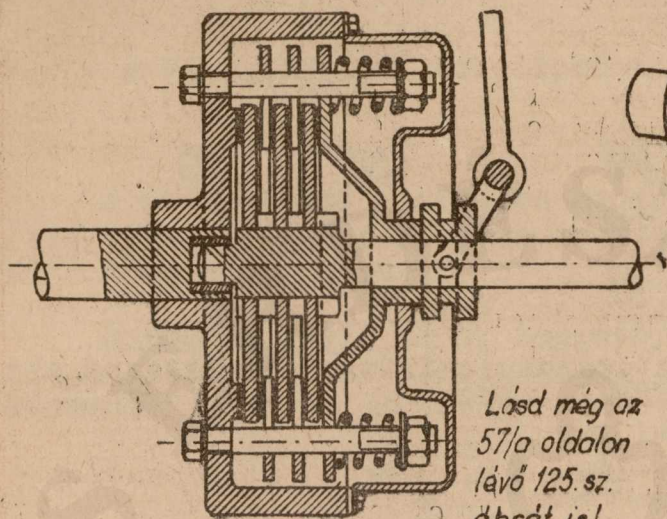
A tengelyek méretezését egyszerű módon végezhetjük a 118. sz. ábrán látható nomogramm segítségével.

Példa: $N = 25$ Le, $n = 1000$ ford/perc
 1., $M_{cs} = 1800$ cmkg
 2., $d_o = 3.5$ cm
 A 70:11 anyagra $a = 0.8$
 $d = 0.8 \cdot 3.5 = 2.8$ cm.

3/a. Azonos 2-vel
 3/b. Ha $M_h = 3600$ cmkg = $2 M_{cs}$; $h = 1.31$
 $d = a \cdot h \cdot d_o = 0.8 \cdot 1.31 \cdot 3.5 = 3.7$ cm
 4., $d_f = 4.7$ cm
 5., $D = 30$ cm átmérőjű tárcsán $P = 120$ kg.

118 dbra.

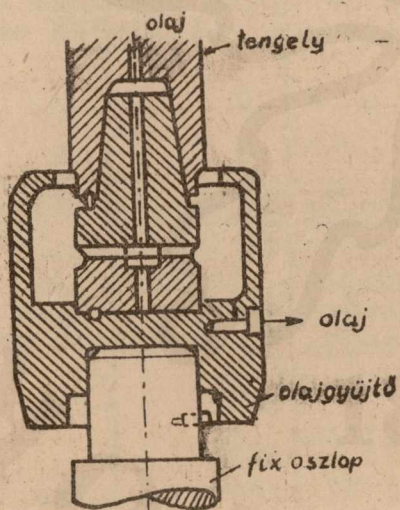

125. ábra.

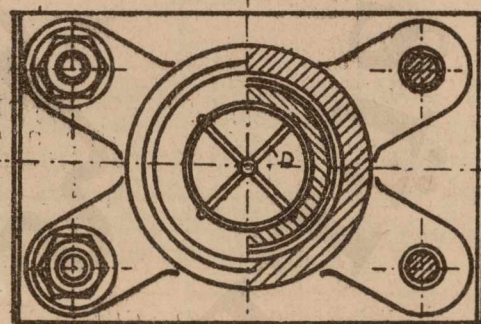
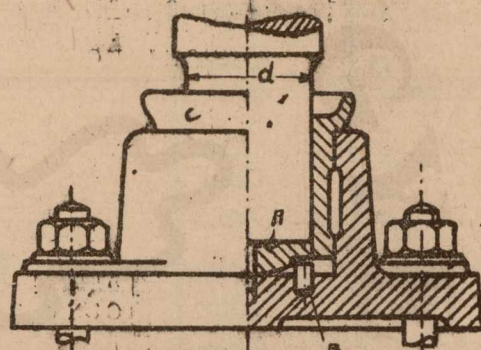
Lásd még az
57/a oldalon
lévő 125. sz.
ábrát is!

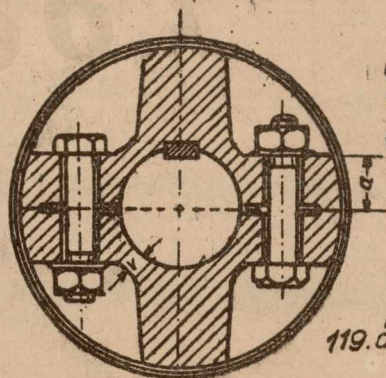
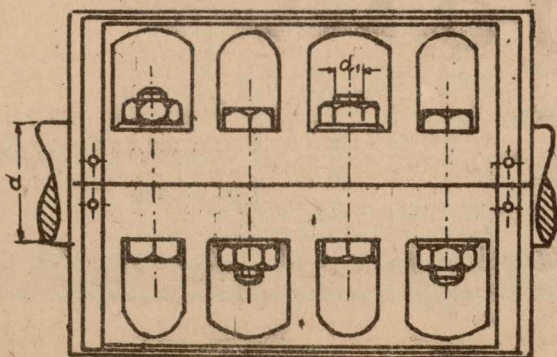
123. ábra.

117. ábra.

116. ábra.

$$\begin{aligned}
 L &= 3d + 40\% \\
 V &= \frac{1}{4} a = 0.25d \\
 d &\geq \frac{a}{4}
 \end{aligned}$$

119. ábra.

B./ Tengelykapcsolók.

Hosszabb transzmisszió-tengelyeknél a tengelydarabokat tengelykapcsolóval egyesítjük egyetlen tengellyé. Tengelykapcsolót használunk azon kívül abban az esetben is, ha az összekapcsolódó tengelyek közül az egyik állandó forgást végez és a másik tengellyel csak időszakos kapcsolatot akarunk létesíteni.

A tengelykapcsolókat a következőképpen csoportosíthatjuk:

a./ Üzem közben nem oldható tengelykapcsolók:

- 1./ Merevkapcsolók: héjas, tárcsás, kétrészes szorítógyűrűs.
- 2./ Csuklós kapcsolók /Cardan-féle/.

b./ Üzem közben oldható tengelykapcsolók: körmös-kapcsoló, kupos dörzskapcsoló, lamellés, tárcsás, tuskós kapcsoló.

1./ Merev kapcsolók.

A merev kapcsolókkal tengelyek állandó összekötését, tengelyek toldását végzik. A merev kapcsolók sul osak és ezért a tengelyek hajlító igénybevételre is szenvednek. A hajlítást úgy csökkentik, hogy a merev tengelykapcsolókat a csapágycsuklók közelében helyezik el.

A héjas-kapcsoló anyaga öntöttvas. Ékkel erősített fel a legfeljebb 100 mm átmérőjű tengelyekre. /119. sz. ábra./

A tárcsás kapcsolót nagyobb erők átvitelénél, váltakozó forgásirány mellett alkalmazzák /120. sz. ábra/.

A kétrészes szorítógyűrűs kapcsolóval a tengelyek gyorsan és könnyen össze-, illetve szétkapcsolhatók. /121. ábra./

2./ Csuklós kapcsolók.

A csuklós kapcsolókkal összekapcsolt tengelyek egymáshoz képest kis mértékkel el tudnak hajolni. Gépkocsiknál sebválogatótengelyre is a Kardán tengely összekapcsolására használják a köztismert kardáncsuklót /122. sz. ábra/. Az egymáshoz kapcsolódó tengelyek végei villaszerűen vannak kiképezve. A villák végeiben a keresztalaku görgőtestek vannak csapágyazva.

b./ Üzem közben oldható tengelykapcsolók.

A 123. sz. ábra különös kapcsolót ábrázol. A frikciós kapcsolóknál a kapcsolatot a fokozatosan létesíthető surlódási ellenállás-erő biztosítja. A surlódási erőt felületeknek az egymáshoz való szorításával létesíthetjük.

Frikciós kapcsolókat találunk a gyakorlatban az autókban, traktorokban, vontatóknál.

A kupos dörzskapcsolónál a kupos lendítőkerékbe a kupos tárcsa illeszkedik. A tárcsát rugó szorítja a lendítő-kerékhez. A tárcsa felülete zsirozott bőrrel van bevonva. A kapcsolatot pedállal lehet megszüntetni. /124.sz. ábra./

A lamellás kapcsolónál minden kis lamellát két nagy lamella fogja közre. A nagy lamellák külső hornyolt részükkel a lendítő-kerékkel, a kicsik pedig "orr"-részükkel egy hornyolt dobban vannak összefüggésben. A hornyolt dob a kapcsoló tengelyéhez csatlakozik. A kapcsolatot a kis és nagy lamellák összeszorításával létesítik. /125.sz. ábra./

A tárcsás kapcsolók a ma általában elterjedt tengelykapcsolók. A tárcsa acélból készül. A tárcsa két oldalán a ferdo anyagot /présselt azbeszt és réz/ szegecsekkel erősítik fel. A tárcsát rugók szorítják a lendítőkerékhez. A tárcsa és a rugók között a nyomólap van. A tárcsát az agyhoz tekeresrugók szorítják. A 126. ábra a gépkocsikon igen elterjedt tárcsás tengelykapcsolót mutatja be.

Tuskós kapcsolót a Hofherr és Schranz-gyár használt a traktoroknál. Ennek a szerkezetét a 127. sz. ábrán látjuk: a motor munkája a kapcsolón át kerül az ábrán látható fogaskerékhez, ahonnan tovább kerül a hátsó kerekek felé. E fogaskerék az 1-gyel jelölt tengelyen laza hüvelyben van, amely ekvezetékét látunk a 9-es mozgatható hüvely számára. E hüvely a 8-as ruddal hozható mozgásba és a mozgás az 5-ös rud és 12-es csuklón át kerül a 3-as fatuskókra, amelyek a 2-es lendkerékre fekszenek fel. A lendkerék a beiktatott kapcsolónál a fatuskó révén mozgásba hozza a 4-es hüvelyt a fogaskerékkel együtt.

C./ Csapágjak.

A csapágjakban a tengelycsapok forgó mozgást végeznek. A csapágjakat a következőképpen osztályozhatjuk:

I. A nyomás iránya szerint megkülönböztetünk:

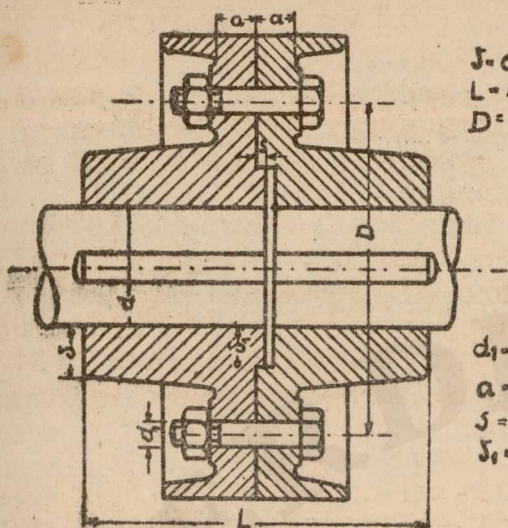
- 1./ hordozó - csapnyomás radiális és
- 2./ támasztó csapágjakat - csapnyomás ~~radiális~~

II. A tengelycsap és a csapágy között fellépő surlódás szerint:

- a./ sikló csapágy - csuszó surlódás
- b./ görblő csapágy - görbdülő surlódás
- α./ golyós csapágy.
- β./ görgős csapágy.

1./ Hordozó csapágjak.

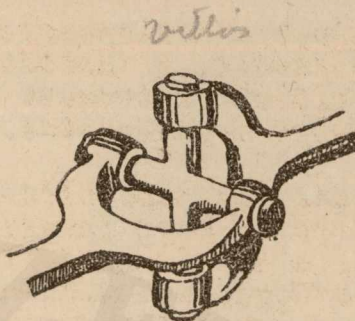
A hordozó csapágjak felosztását az alaplemez helyzete és a csapágy szerkezete szerint végezzük.

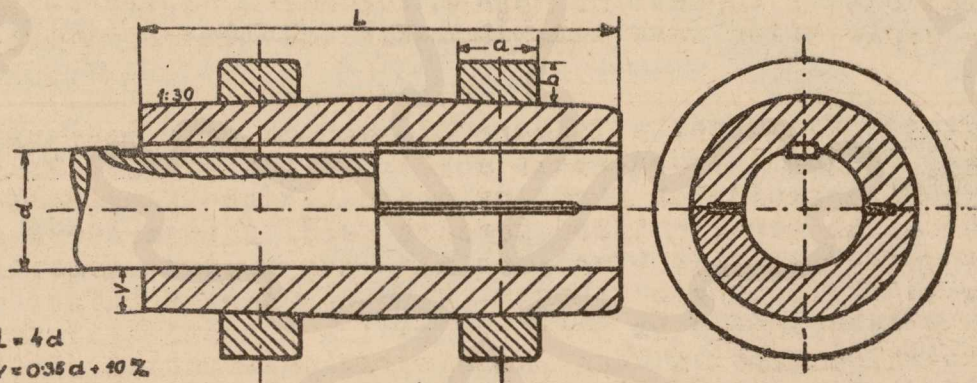
$J = 0.35d + 10 \frac{m}{m}$
 $L = 25d + 50 \frac{m}{m}$
 $D = 2.5d \sim 3d$

$d_1 = \frac{a}{3} + 10 \frac{m}{m}$
 $a = 125 \delta$
 $S = 5 \frac{m}{m} - 10 \frac{m}{m}$
 $J_1 = \frac{2}{3} \delta$

120. ábra

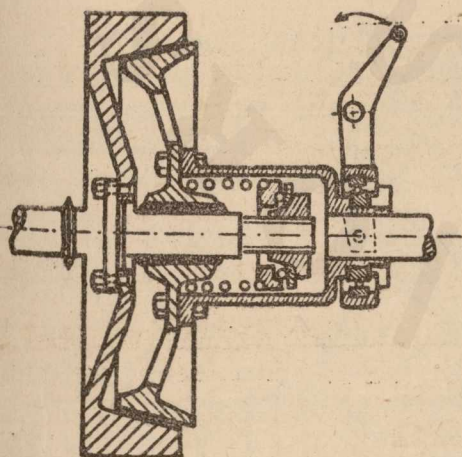
122. ábra.

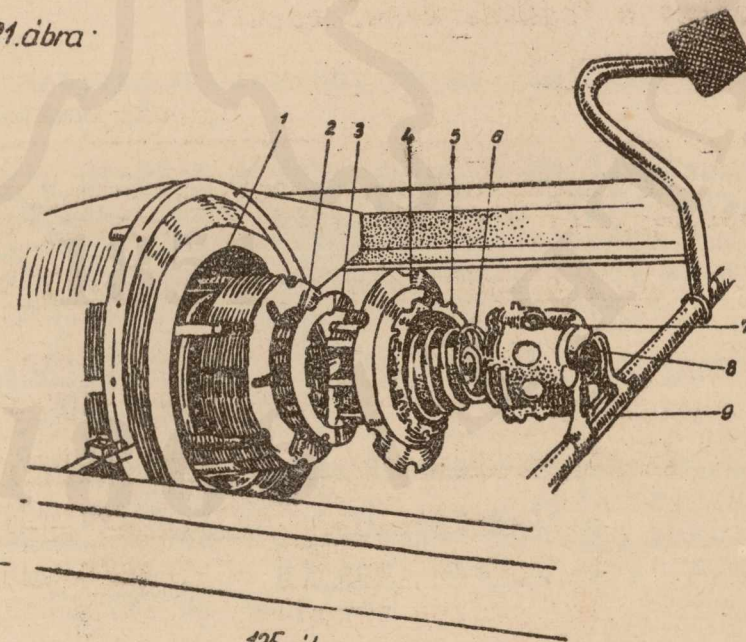
$L = 4d$
 $v = 0.35d + 10 \frac{m}{m}$
 $ab = \frac{1}{4} \cdot \frac{a^2}{2}; \frac{b}{a} = \frac{2}{3}$

121. ábra

Kuppa

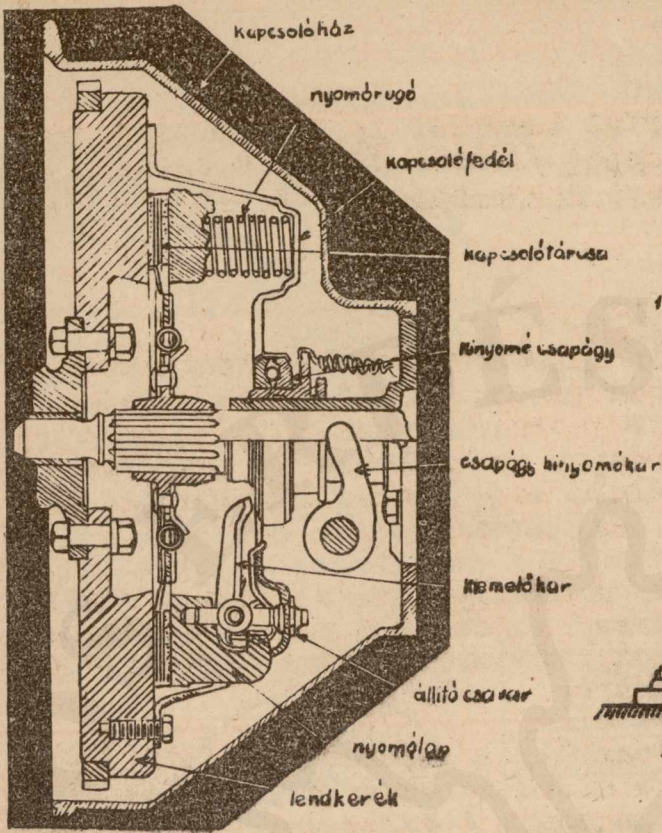

124. ábra

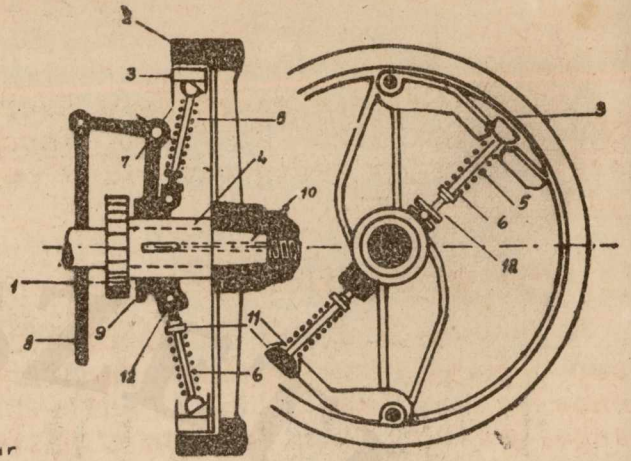
125. ábra.

huskai

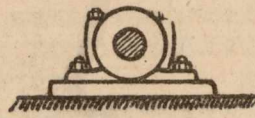

126. ábra.

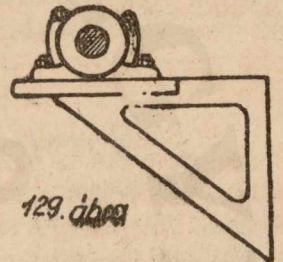
kanalas

127. ábra

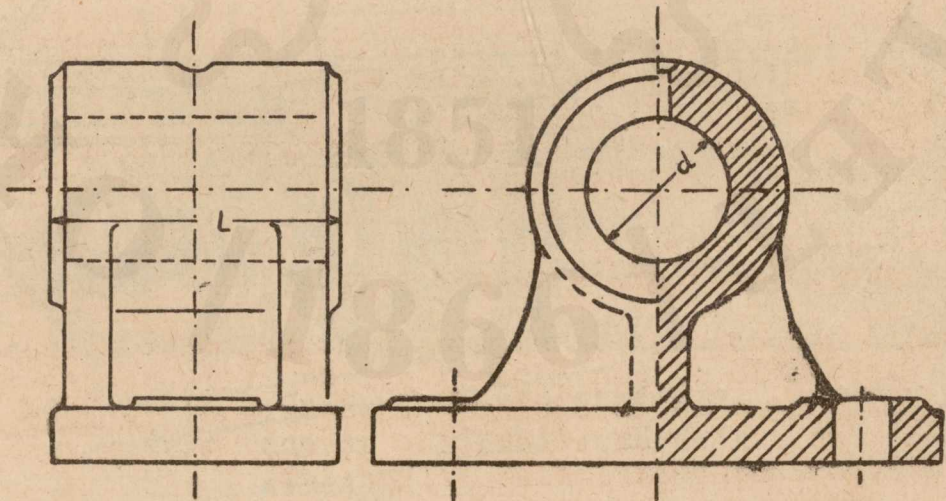
128. ábra.

129. ábra

130. ábra.

131. ábra.

Az alaplemez szerkezete szerint ismerünk álló /128.sz. ábra/, falt /129.sz. ábra/ és függő csapágyat /130.sz. ábra/, a csapágy szerkezete alapján pedig osztatlan vagy szemcsapágyat és osztott vagy fedős-csapágyat.

a./ Sikló csapágyak.

A szemcsapágyak öntöttvasból, egyetlen darabból készülnek. A csap a csapágy megmunkált furatában forog. Kisebb fordulatszámú tengelyeknél használják. Csak végsapoknál használhatják, mert a tengelyre úgy kell felhuzni. Hátrányos az a körülmény, hogy ha kikapik, új csapággal kell kicserélni, vagy a kopott csapágyat kifúrás után perselyezni kell /131. sz. ábra/.

Az osztott csapágyak főrésze: a csapágyház és csapágypersely. A csapágyház részét: a csapágy-törzs, a fedél, a fedélkötő csavarok, az alaplemez, rögzítő csavarok, olajozó nyílás. Szabályos osztott csapágyat tüntet fel a 132. ábra.

A csapágypersely rendszeren bronzból, két darabból készül. A perselyen az oldalirányú eltolódás ellen peremek, elfordulás ellen pedig középen hengeres nyulványok vannak. A perselyek belső felületén hossz- és keresztirányban hornyokat képeznek ki. A hornyolás azért szükséges, hogy a perselyek belésére alkalmazott u.n. fehér-fém /kompozíció/ a perselyben jól tapadjon. A fehér-fém önt, antimont, s rézet tartalmaz. A fehér-fémbeelés megakadályozza a perselyek kopását, mert a csapágy perselyben forgó csap közvetlenül a fehér-fém-persellyel érintkezik és forgássa közben ezt a könnyen pótolható részt koptatja.

A csapágyperselyeken olajozó-nyílásokat és az olaj vezetésére furatokat, vájatokat helyeznek el.

A normál csapágypersely alakját a 133. ábra, a Sellers-csapágyak perselyalakját pedig a 134. ábra tünteti fel. A Sellers-csapágyak perselye közepén két gömbfelületen támaszkodik a csapágy-törzshöz, ill. a fedélhez. A hosszú csapágypersely ilyen elhelyezés mellett a tengely kisebb-nagyobb mozgását követni tudja.

b./ Gördülő csapágyak alkatrészei a futópályát képező gyűrűk és a ketrechen /golyókosár/ vezetett golyók, ill. görblők.

A gördülő csapágyazás elve, hogy a csapnyomást a csap körül kialakított megfelelő pályán gördülő golyók, ill. görblők fogják fel. A futópálya és a gördülő elemek között tehát gördülő surlódást ellenállás lép fel és az ellenállás ki-ebb, mint a sikló csapágyaknál fellépő csuszó surlódási ellenállás.

A gördülő csapágyak előnyeit az alábbiakban foglalhatjuk össze:

- 1./ A terhelés és sebesség ingadozása nem befolyásolja a gördülő surlódás értékét,
- 2./ a gördülő csapágyak olajfogyasztása csekély,

3./ a gördülő csapágyak méretei a megfelelő síkló csapágyakkal összehasonlítva kisebbek és ezért felszerelésükhöz kisebb helyet igényelnek.

4./ a gördülő csapágyak karbantartása egyszerű.

Az előbb említett előnyökön kívül azonban vannak a gördülő csapágyaknak hátrányos tulajdonságai is:

1./ Lökései terhelésekkel és szennyeződésekkel szemben érzékenyebbek a síkló-csapágyaknál,

2./ bizonyos körülmények között /nyakcsap/ nehezebben szerelhetők, mint a síklócsapágyak.

A gördülő-csapágyakat általában ott alkalmazzuk, ahol

1./ a terhelés és a fordulatszám gyakran változik és

2./ ahol kis fordulatszám mellett a csapágyra nagy terhelés hat.

A gördülő-csapágyak legjobban igénybevett, legkényesebb része: a golyók /görgők/ és a gyűrűk simára esztisztított acélból /chromacél/ készülnek.

A ketrec anyaga lágyabb, mint a golyók és gyűrűk anyaga, általában sárgaréz, bronz, folytvas, vagy folytacél. A lágyabb anyag ketrec tehát nem tudja koptatni a gördülő elemeket.

A ketrec készült sajtoltt vagy öntött fémalagokból, összezsgecselt lemezekből, vagy kifurt tömör gyűrűkből.

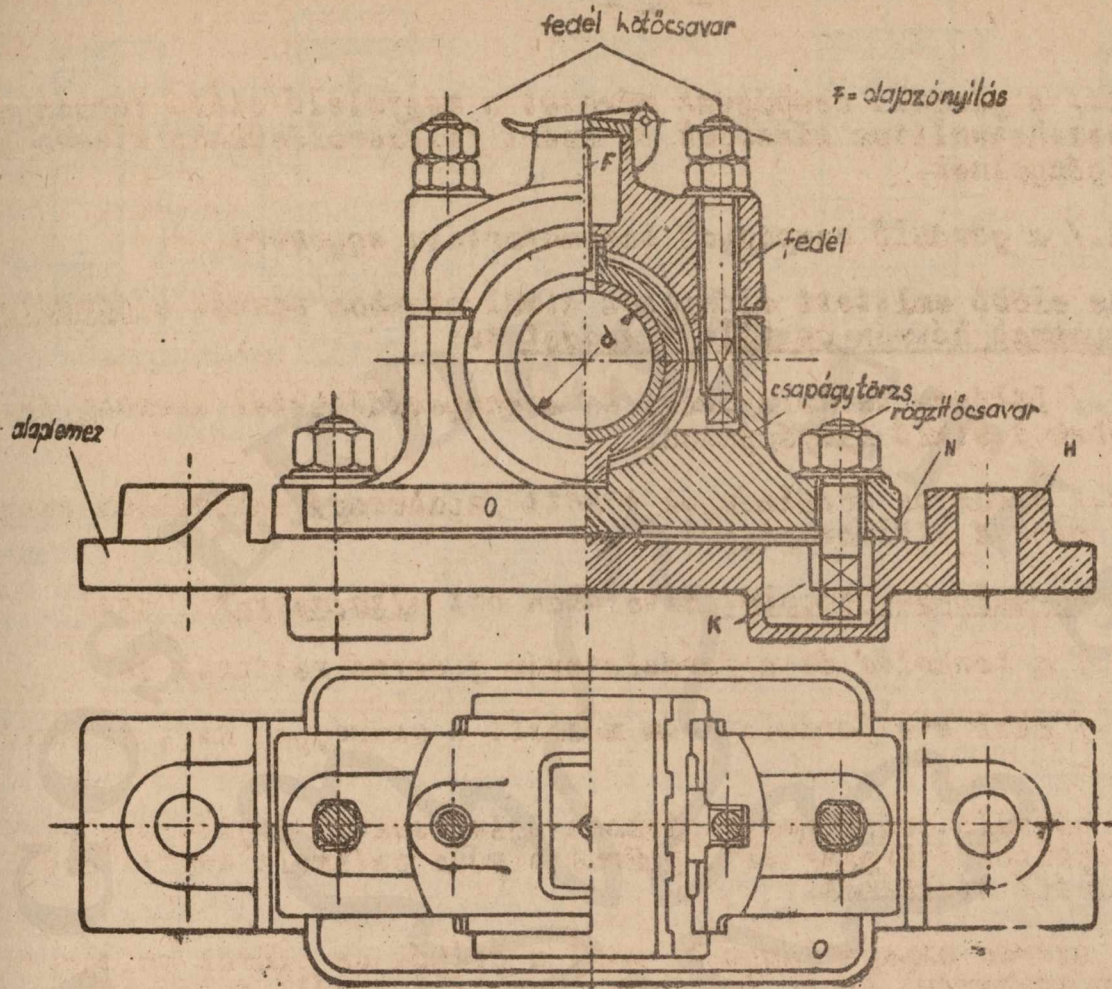
2./ Radiális golyóscsapágyak.

1./ Egy- vagy kétsoru ferdehatásvonalu golyóscsapágy. Az egysoru csapágynál a golyók futófelületének kiképzése olyan, hogy a golyók által átadott erő a tengellyel hegyesszöget alkot. Az erő ferde hatásvonala miatt ez a csapágy nagy tengelyirányu erők felvételére alkalmas. /135. sz. ábra./

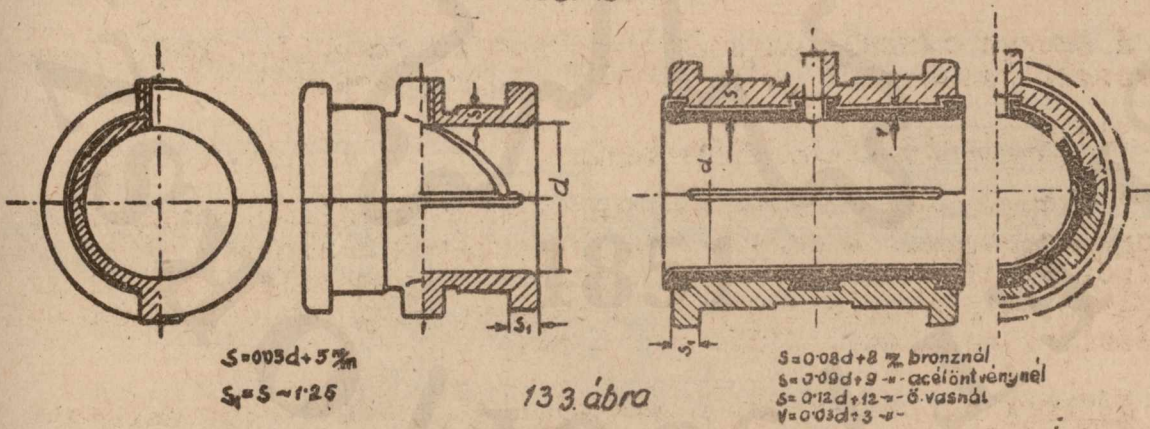
Kétsoru golyóscsapágy a tengely helyzetének elmozdulásait még változó tengelyirányu megterhelésnél is kis határok között tartja. Ennek a csapágyaknak az alkalmazása különösen előnyös olyan esetekben, amikor a tengelycsapot két pontban kellene megtámasztani, de csak egy csapágy építhető be a helyszűke miatt. /136. sz. ábra./

2./ Egysoru mélyhornyu golyóscsapágy. A csapágy mindkét gyűrűjén mély futóhornyot találunk. A golyók nagy átmérővel készülnek. Sugár és tengelyirányu terhelések felvételére még igen nagy fordulatszám mellett is tudjuk használni. /137. sz. ábra./

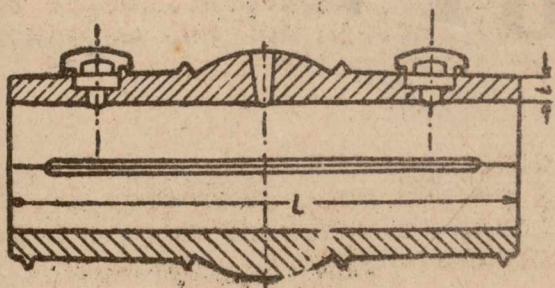
3./ Öndeállós golyóscsapágy. A külső gyűrűn levő két futóhorny felülete homoru gömbfelület. A csapágy a tengelynek a csap-

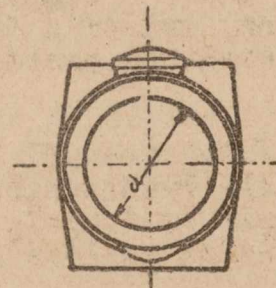
132. ábra

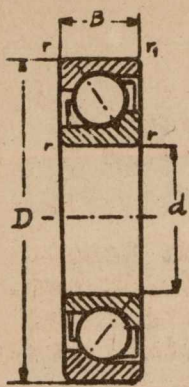
133. ábra

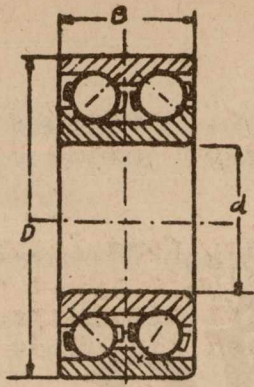
$l = 4d$
 $m = \frac{1}{2}d + 10\%$
 $z = 0.015m + 4\%$
 $k = 1.1m$
 $f = 0.58m$

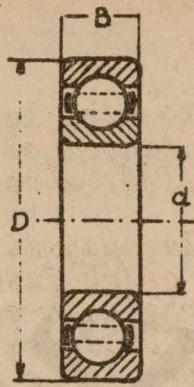
134. ábra.

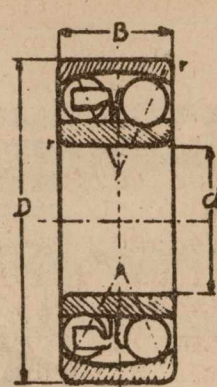
135. ábra

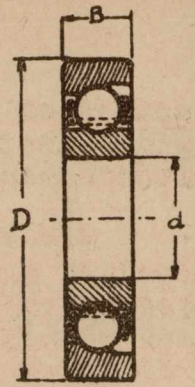
136. ábra

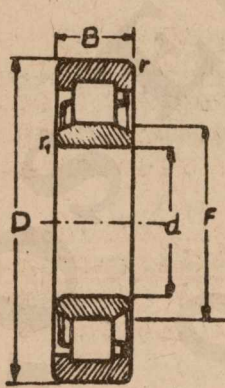
137. ábra.

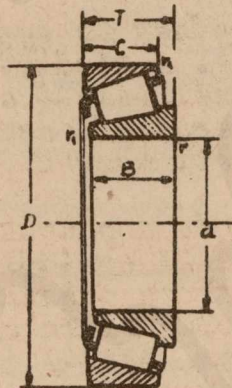
138. ábra

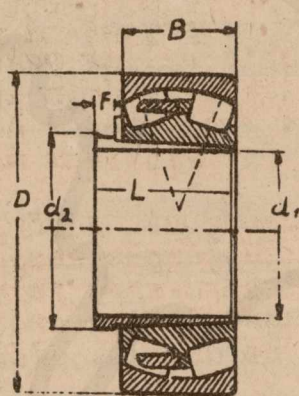
139. ábra

140. ábra.

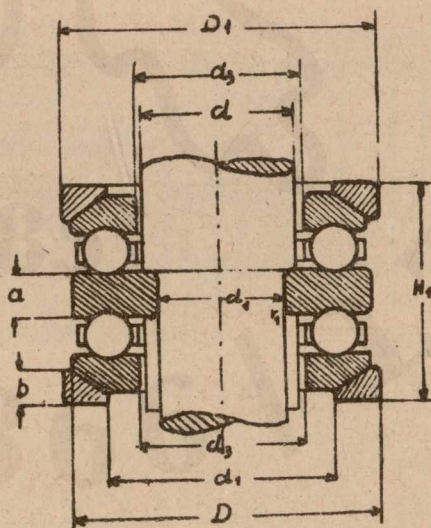
141. ábra.

142. ábra.

143. ábra

144. ábra.

ágyháshoz viszonyított kisebb elhajlásával szemben érzéketlen. Gyorsjáratu, nagy pontosságú tengelyek csapágyazása önbeálló golyóscsapágyakkal történik. /138. ábra./

4./ Válloscsapágy. A válloscsapágyat nagy fordulatszámú tengelyeknél használjuk. A külső gyűrű futópályája egyik oldalán hengeres, ezért csak kisebb terhelések esetén alkalmazzák. A külső gyűrűk oldalirányban történő behúzása igen könnyű és emiatt szerelése egyszerű. /139.sz. ábra./

β / Radiális görgős csapágyak.

1./ Hengergörgős csapágyak. A görgőket az egyik, esetleg mindkét gyűrűn kiképzett vállak vezetik. A mindkét gyűrűn alkalmazott váll csekély tengelyirányú erőknél vezető csapágyként való alkalmazását teszi lehetővé. A hengergörgős csapágyakat nagy terheléseknél, magas fordulatszám mellett használják. /140. ábra./

2./ Kuppgörgős csapágyak. A görgők és a gyűrűk futófelülete kúposan kiképzett. A kuppgörgős csapágyakat egyidőben fellépő sugárirányú és tengelyirányú erők felvételére alkalmazzák, de mintáig egy ellenkező tengelyirányú erők felvételére alkalmas csapágyal együtt építik be azokat. /141. sz. ábra./

3./ Szférikus görgős csapágyak. Ezek önbeálló-csapágyak. Hasonló esetben alkalmazzuk őket, mint az önbeálló golyós csapágyakat. /142. ábra./

2./ Támasztó csapágyak.

A támasztó csapágyak vízszintes, vagy függőleges helyzetű tengelyek tengelyirányú megtámasztására szolgálnak.

a./ Síkló csapágyak.

Vízszintes helyzetű tengelyek támasztására a fésűscsapágyakat, függőleges helyzetű tengelyek megtámasztására pedig a talpcsapágyakat használják.

b./ Axiális golyóscsapágyak.

Az axiális golyóscsapágyaknál a futópályák a tárcsák homloklapjain vannak kiképezve.

1./ Egyfelé ható axiális golyóscsapágy. Csak egyirányú tengelymenetirányú terhelések felvételére alkalmas. /143. sz. ábra./

2./ Kétfelé ható axiális golyóscsapágy. Az alsó és felső tárcsát fésűctárcsának, a középső tárcsát, melynek mindkét oldalán hornyok vannak, tengelytárcsának nevezük. /144.sz. ábra./

A gördülő csapágyak megválasztása.

Kisméretű, nagyfordulatszámú tengelyek csapágyazását golyóscsapágyakkal, a nagyméretű és nagy terhelésű csapágyazásokat pedig általában görgős csapágyakkal végezzük.

A gördülő csapágyak nagyságát befolyásoló főbb tényezők a következők:

- 1./ a csapágyterhelés iránya és nagysága,
- 2./ a csapágy szükséges élettartama,
- 3./ a terhelés esetleges irányváltozásai és a fordulatszám.

Golyóscsapágyak méretezése.

A golyós-csapágyak méretezését a golyóscsapágygyárak műszaki szolgálata által kidolgozott méretezési táblázatokkal, képletekkel szoktuk végezni. A méretezést megelőzőleg a csapágyfajta kiválasztásánál az üzemi követelményeket tartjuk szem előtt. Ezek ismeretében döntjük el, hogy milyen típusú: golyós, illetőleg görgős csapágyra van szükségünk.

A méretezésnél új fogalmakkal kell megismerkednünk. A méretezést általában nem a szokásos szilárdságtani feltételek kielégítésével végezzük, hanem figyelembe vesszük az anyag kifáradását. Lényeges, hogy előre meg tudjuk állapítani, hogy a csapágy milyen hosszú ideig, milyen nagyságú terhelést tud felvenni, tehát kicseréléséről mikor kell gondoskodni. Eppen ezért a magas fordulatszámmal bíró csapágyak méretezésénél az anyag kifáradását vesszük alapul és általában csak az álló és lassan forgó csapágyaknál méretezzük szilárdsági alapon.

Méretezési alapfogalmak.

Az élettartam az anyag kifáradásáig megtett körülfordulások vagy állandó fordulatszám esetén az eddig eltöltött üzemórák száma. Az élettartamot, tehát a megtett körülfordulások számával $/L_N/$, illetőleg állandó fordulatszám mellett a megtett üzemórákkal $/L_h/$ fejezzük ki. A két érték között az összefüggést az alábbi egyenlet mutatja:

$$L_N = 60 \cdot n \cdot L_h \cdot 10^{-6}, \text{ ahol } n/\text{perc} \text{ a fordulatszám.}$$

A terhelés és az élettartam közötti összefüggést a dinamikus alapterherbirás mutatja. A dinamikus alapterherbirás az a terhelés kg-ban, amely mellett az élettartam 1 millió körülfordulás. A csapágy tényleges terhelése, élettartama és a dinamikus alapterherbirás között az összefüggés:

$$C = P \cdot \sqrt[3]{L_N} \text{ kg.}$$

A képletben: C = dinamikus alapterherbirás, kg.
 P = a csapágy tényleges terhelése,
 L_N = a csapágy élettartama millió körülfordulásokban kifejezve.

A fenti egyenlet még így is írható:

$$C = P \cdot f,$$

ahol $f = \sqrt[3]{L_N}$, az u.n. teherbirási tényező, f értéke, - mivel a gyakorlatban a fordulatszám általában állandó, - az üzemórakkal kifejezve:

$$f = \sqrt[3]{60 \cdot n \cdot L_h \cdot 10^{-6}}$$

f és L_N értékei pl.

Személygépkocsinál:

f	L_h
3,7	50

Tehergépkocsinál:

f	L_h
4,6	100

Ha a fordulatszám kétszeresére nő, akkor az üzemórakkban kifejezett élettartam a felére csökken, viszont a félfordulatszám mellett az élettartam kétszeresére növekedik. A terhelés változása az élettartamot lényegesen befolyásolja, mert amíg kétszeres terhelés mellett az élettartam a nyolcszorosára csökken, addig félterhelésnél az élettartam nyolcszorosára növekszik.

Lassu forgást végző csapágyaknál /pl. fordító-korong/ L_N értéke gyakorlatilag = 0 es emiatt a dinamikus alapterherbirás egyenletéből P értéke végtelenre adódna. Lassu fordulatszám esetén azonban az élettartamnak nem az anyagkifáradás, hanem a gördülőtestek alakváltozása szab felső határt. Statikus alapterherbirásnak azt a kg-ban meg adott terhelést nevezzük, amely mellett a gördülő elemek felületén a maradó alakváltozás kisebb, mint a gördülő test átmérőjének 0,001-része. A lassu fordulatszámú csapágyakat a következő egyenlettel méretezhetjük:

$$C_0 = P_0 \cdot s_0$$

A képletben: P_0 = statikus terhelés.

s_0 = biztonsági tényező.

s_0 általában = 1, ha nagy terhelések mellett a csapágy csak időnként mozog, akkor $s_0 = 0,5$ és lengőmozgás esetén $s_0 = 0,25$. A dinamikus és statikus alapterherbirás között elméleti összefüggés nincs. A dinamikus teherbirás az anyag kifáradását, a statikus alapterherbirás pedig a maradó alakváltozások nagyságát veszi figyelembe.

A csapágyak terhelése általában igen változatos, tehát egyidejűleg többirányú, különböző nagyságú, és váltakozva jelentkező erők működhetnek. Egyenértékű terhelésnek azt a képzelt, tisztán sugárirányú terhelést nevezzük, amelynek hatására a csapágy élettartama ugyanakkora, mint a ténylegesen működő erők mellett.

Ha a terhelés sugár- és tengelyirányú összetevőkből áll, akkor az egyenértékű terhelés nagysága:

$$P = X \cdot F_r + Y \cdot F_a$$

A képletben: F_r = a terhelés sugárirányú összetevője,
 F_a = a tengelyirányú erőhatás,
 X és Y = a forgást, ill. axiális tényező.

Lassu fordulatszám mellett az u.n. statikus egyenértékű terhelést számítjuk ki: A statikus egyenértékű terhelés ugyanakkora alakváltozást okozna, mint a ténylegesen működő erő.

Ha a terhelés változik, akkor az élettartam az alapegyenlet szerint, a terhelés harmadik hatványa szerint változik. Az egyenértékű terhelés meghatározásánál a mértékadó középértéket a fel lépő különböző részterhelések köbös középértéke adja meg.

$$F_k = \sqrt[3]{\frac{F_1^3 N_1 + F_2^3 N_2 + F_3^3 N_3 + \dots}{LN}}$$

Az egyenletben: F_k = a köbös középértékű terhelés,
 F_1, F_2, F_3 az N_1, N_2, N_3 körülfordulás
 mellett terhelés és
 LN = az összes körülfordulások száma.

A terhelések egy részét ki tudjuk számítani. Pl. a fognyomás számításokkal meghatározható. Azonban a gépek egyenetlen járása, stb. számításokkal előre nem állapítható meg, ezért a számítható terhelés értékét megszorozzuk az üzemtényező értékével, tehát dinamikus faktort vonunk be a számításba. Úgyisintén a számítható terhelés nagyságát növelnünk kell fogaskerék és szíjhajtás esetében, mert a terhelés a fogazás pontatlansága, valamint a szíjhúzás miatt a számítottnál magasabb. A dinamikus tényező nagysága:

Lökésmentes üzemi gépeknél	$f_u = 1,0 - 1,2$
Dugattyús gépeknél	$f_u = 1,2 - 1,5$
Ésős lökések esetén	$f_u = 1,5 - 3$

Ha a hajtó és a hajtott gép járása egyenetlen, akkor az üzemtényező a megfelelő számértékek szorzata adja.

A többletterhelési tényező pedig:

precíziós fogaskerekeknél	$f_k = 1,05 - 1,1$
közönséges " "	$f_k = 1,1 - 1,3$
ékszíjhajtásnál	$f_k = 2,0 - 2,5$
lapos szíjhajtás feszítő görgővel	$f_k = 2,5 - 3,0$
" " közönséges "	$f_k = 4,5 - 5,0$

Az üzemtényező és a terheléstöbblet figyelembevételével a tényleges terhelés nagysága:

$$P_{eff} = f_u \cdot f_k \cdot P$$

A csapágyak fordulatszáma a terheléstől, a kenőanyagtól és a hűtés minőségétől függ elsősorban. A legnagyobb fordulatszámot a megengedett üzemi hőmérséklet befolyásolja. Az üzemi hőmérséklet a surlódástól függ, s mivel a csapágyasurlódás igen kicsi, a gördülő csapágyazás igen magas fordulatszám mellett használható. A megengedhető legmagasabb fordulatszámra vonatkozólag 10 mm-nél vastagabb tengelycsapok esetében az $n \cdot d_k$ érték nyújt tájékoztatást. A szorzatban n a csapágy percenkénti fordulatszáma és d_k a csapágy kösepes átmérője, vagyis a belső és külső gyűrűátmérő számtani közepe. $n \cdot d_k$ szorzat értéke pl. önbeálló golyóscsapágyaknál 500.000. A szorzatból kiszámítható fordulatszámnál magasabb fordulatszámot alkalmazni nem előnyös, mert a megnövekedett hőmérséklet mellett a csapágy teherbírása csökken. Amíg pl. 125 fok C üzemi hőmérséklet mellett a teherbírása 5 %-kal, addig 250 fok C mellett már 40 %-kal csökken és figyelembe kell venni azt is, hogy az egyszer már felhevült csapágy később, a lehűlés után sem nyeri vissza eredeti keménységét, tehát a keleténél jobban felmelegedett csapágy teherbírása egyszer és mindenkorra kisebb lesz.

Csapágyfőméretek.

A jelenleg érvényben levő nemzetközi szabvány szerint a csapágyakat több palást-átmérsorban gyártják és minden egyes palást-átmérsorban többféle szélességű csapágyat készítenek. Minden furathoz tehát több szabványos palástátmérsővel, illetőleg azon belül többféle szélességgel készülnek a csapágyak. A méretsort két számjeggyel jelöljük. Az első számjegy a szélességsort, a második pedig a palástátmérsősort jelenti. Pl. 00, 02. A leg többet használt méretsorok vázlatát a 145. sz. ábra mutatja.

A csapágy szabványos jelölése a következő: Az első szám, esetleg betű a csapágy fajta, a második két számjegy a szabványos méretsorozat, az utolsó 1 vagy 2 számjegy pedig a csapágy furatmérete. Pl. D 29 38. D = csapágytípus, 29 = szabványos méretsorozat, 38 = furatméret.

A csapágyak tengelyirányu rögzítése.

A belső gyűrűket legtöbbször biztosító lemezzel ellátott tengelyanyával rögzítik. A biztosítás úgy történik, hogy a biztosítólemez egyik fogát az anya rászorítására szolgáló kulcskivágásba behajlítják. /146. sz. ábra./ Ha egymástól nem nagy távolságban két csapágy van a tengelyen, akkor a közöttük levő távolság biztosítására távhüvelyt alkalmaznak. /147. ábra./ A belső gyűrű rögzítésére használják a lehúzóhüvelyt és a szorítóhüvelyt. A lehúzóhüvelyt biztosítólemezzel és anyával biztosítják /148. ábra./ A szorítóhüvely felhasított kupos hüvely. Biztosítását ennek is 180 mm átmérőig biztosítólemezzel és anyával végzik. /149. ábra./

A külső gyűrűk a csapágyfészkekben támaszkodnak és aszerint, hogy a külső gyűrű a fészkekfuratban milyen szorosan illeszkedik, megkülönböztetünk laza-csapágyakat és szorosan illeszkedő csap-

ágyakat. Pl. ha ugyanazon tengelyen több csapágyat kell alkalmaznunk, akkor csak az egyik csapágy külső gyűrűjét szabad tengelyirányban rögzíteni, a többi csapágyat laza csapágyként kell ki képezni.

Tömítő- és kenő-berendezések.

A csapágyak kenését zsírozással vagy olajozással végezzük. A tömítés célja az, hogy a gördülő-csapágyazást megvédjük a kopató- és szennyező anyagoktól. Olajkenésnél ezen felül még a tömítésnek az olaj elszívárgását is meg kell akadályoznia.

A 150. számú ábrán a közismert tömítési módokat láthatjuk. A nemez-tömítőgyűrűket kétharmadrész meleg hengerolaj, egyharmadrész faggyukeverékben kell áztatni. Szokás egyidejűleg két nemezgyűrű használata. A tömítés elé alkalmaznak védőgyűrűket is. Magas fordulatszámú tengelyeknél pedig nemezgyűrűk nélkül labrint-tömítés alkalmazása előnyös. Olajkenés esetén a tengelyen levő esztergált hornyok, illetőleg a tengelyen együttforgó gyűrűk a centrifugális erő következtében az olajat visszaröptetik a csapágyháza megfelelő gyűjtőcsatornán keresztül.

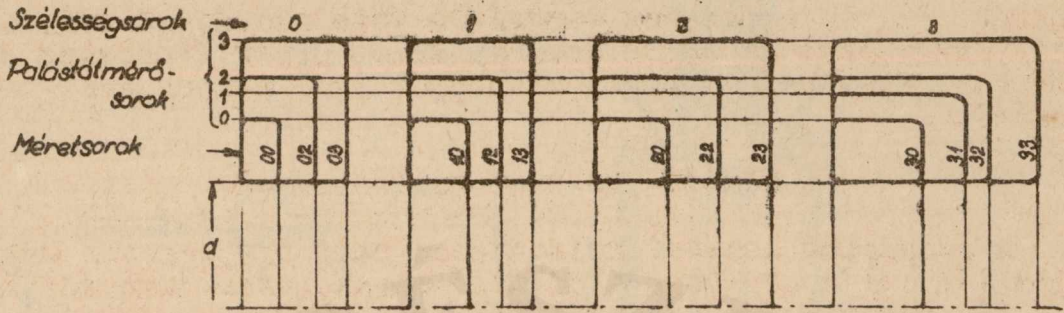
A csapágyak kenését kenőanyaggal és kenőberendezés segítségével végezzük. A kenőanyagok növényi, vagy ásványi eredetű olajok és zsírok. A jó kenőanyagtól megkivánjuk, hogy

- 1./ víz-, sav- és idegen szennyező anyagoktól mentes legyen,
- 2./ legyen állékony, tehát besűrűsődésre, olajkivállásra, gyantásodásra ne legyen hajlamos és ragadóképessége megfelelő legyen,
- 3./ az olajok lobbanáspontja, illetőleg a zsírok cseppenéspontja a legnagyobb üzemi hőmérséklet felett legyen.

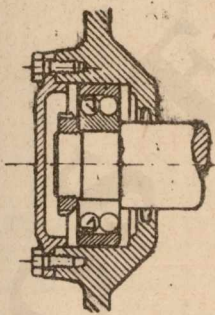
A növényi eredetű kenőanyag kénsavval tisztított és a tisztósav maradékaitól mentesített, általában ásványi olajjal kevert repce-, napraforgóolaj.

Az ásványi eredetű kenőanyagok a petroleum gyártásánál visszamaradt finomított termékek. A csapágyzsír kapcium, alkáli vagy nátronzsír. Tiszta növényi, illetőleg állati zsírokat még jó kenőtulajdonságuk ellenére sem alkalmazunk, mert ezek könnyen avasodnak, beszáradnak.

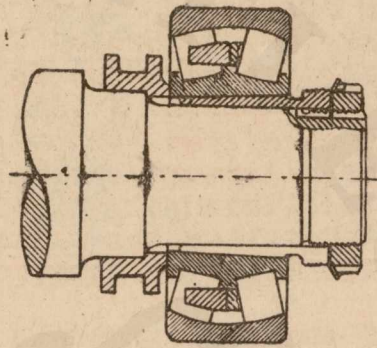
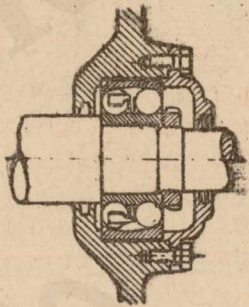
Alacsony fordulatszámoknál közepes viszkozitású olajokat, magasabb fordulatszámoknál, tehát általában magasabb üzemi hőmérsékletnél, magasabb viszkozitású olajokat kell alkalmazni. Az alábbi táblázatban a megadott üzemi hőmérséklet mellett szükséges biztosítás értéke a szokásos 50 fok C-ra vonatkoztatva van összefoglalva. A táblázatban cSt = centistock, E° = Engler-fok, R" = redwood másodpercek és S" = Saybolt-másodpercek, az olaj viszkozitás használatos egységei.

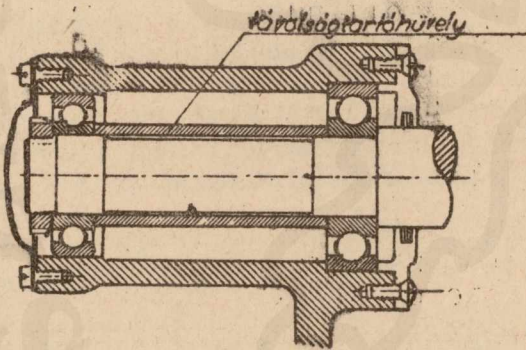
145. ábra.

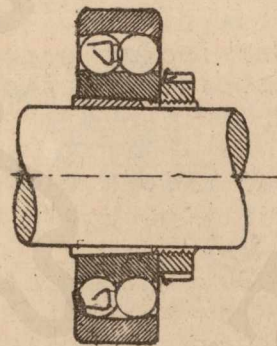
146. ábra.

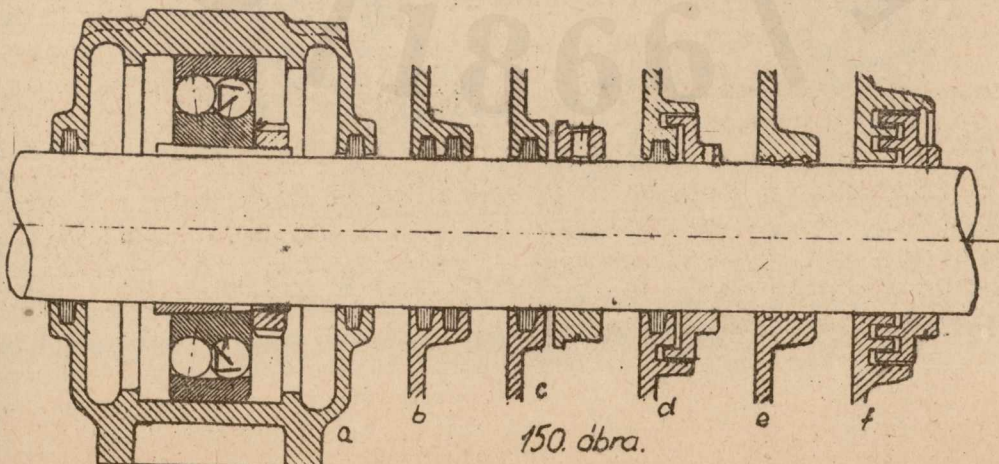
148. ábra.

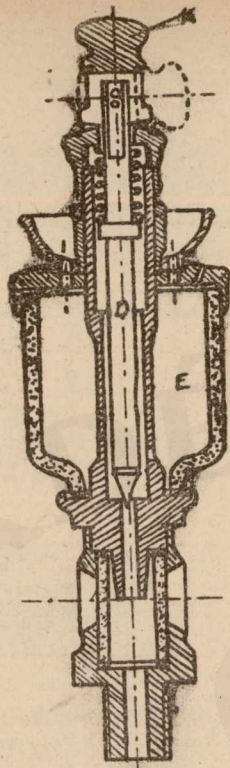
147. ábra.

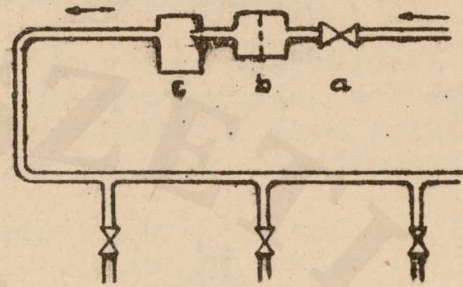
149. ábra.

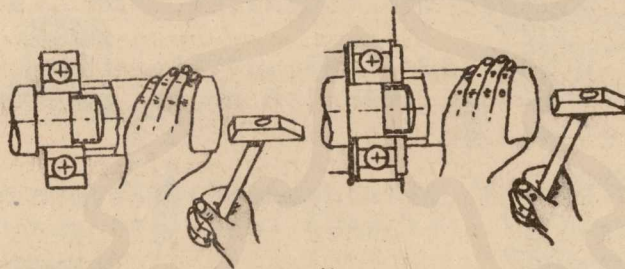
150. ábra.

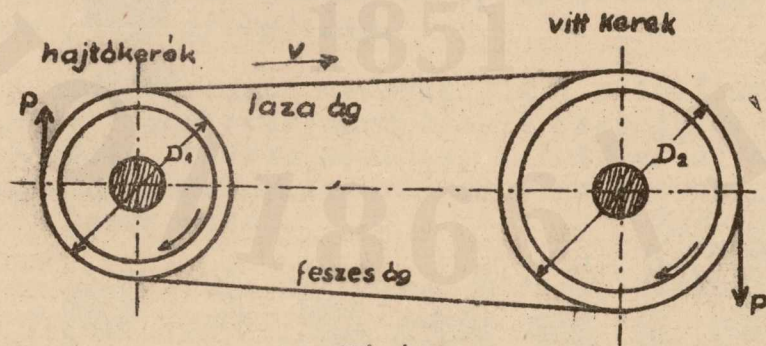
152. ábra

151. ábra.

153. ábra.

154. ábra.

Olajviskozitás.

Üzemi hőmérséklet C°	Szükséges olajviskozitás 50 fok C-nél			
	cSt	E°	R"	S"
30	7	1,55	43	49
40	8,5	1,7	47	54
50	12	2	58	66
60	17	2,5	75	86
70	25	3,5	103	120
80	35	4,7	143	164
90	50	6,6	203	232
100	70	9,2	284	325

A csapágyak kenését különféle kenőberendezésekkel végzik. A kenés lehet időszakos, állandó és csak az üzem tartama alatti. Időszakos kenés pl.: a kézi-zsírozás, amit zsírozó préssel végzünk. Állandó kenés a kenőcs-olajozás. A Henry-féle csepegtető olajzóznál az olajozás csak az üzem tartama alatt történik. Az olajvezető nyílást D tüzselep nyitja, illetőleg zárja, K emeltyűs gomb függőleges helyzete mellett az olajzó kenést végez. A vízszintes helyzetében pedig a kenés szünetel /151. ábra/. A golyóscsapágyaknál alkalmazzák az olajfürdő-kenést és az olajkód-kenést. Az olajfürdős kenésnél az olajsint általában a legalsó gördülőttest közép-pontja alatt van és magas fordulatszám esetében az olajsintet olyan alacsonyra kell tartani, hogy az olaj közvetlen a csapágyba ne tudjon bejutni. Az olajkód kenésnél a nyomó légvezetékből érkező levegő a nyomásszabályzó szelepen megy át. A 0,5-1 kg/cm² nyomásra lecsökkent levegő a b szűrőn át a c porlasztóba kerül. Itt történik az olaj hozzákeverése és a porlasztóból csövek szállítják a keveréket a csapágyakhoz. Az olajkód nem gyullad és attól eltekintve, hogy a tömítőrésen keresztül olajjal kevert levegő távozik, egyéb hátrányos tulajdonsága nincs /152. ábra/.

Gördülő csapágyak beépítése.

A csapágyakat közvetlenül a beépítés előtt vegyük ki eredeti csomagolásukból. A csapágyakat rozsdamentesítő anyaggal vonják be és ezeket csak nagy fordulatszámú kisfuratú csapágyaknál kell eltávolítani. Ha a rozsdamentesítő anyagot benzinnel kimos-tuk, akkor a kimosás után azonnal a csapágyakat be kell zsírozni. A belső gyűrűket a tengelycsapokra csőformájú szerszámmal kell felerősíteni /153. ábra/. A kosárra vagy a gyűrűre közvetlen ütések mérni nem szabad. Szoros illesztésnél a csapágyak belső gyűrűjét 70-80 fok C hőmérsékletű olajfürdőben kell előmelegíteni és a gyűrűket melegen kell felhuzni. A szerelés után a csapágyakat be kell járítani, a bejáratás alatt pedig a csapágyakat lehallgatjuk. A lehallgatás úgy történik, hogy csavarhuzót szorítunk a csapágyházhoz, a csavarhuzó nyelét pedig a fülünkhöz. A füttyölő hang hiányos kenést, az érdes hang pedig szennyeződése-

ket jelent. A csapágy kisserelését a szerkeszeti rajz alapján kell elvégezni és a kisserelt alkatrészeket olyan sorrendben helyezzük el, ahogy azok be voltak építve.

D./ Szijhajtás.

Egymással párhuzamos és egymástól nagyobb távolságban levő, továbbá egymásra merőleges kitérő-tengelyek között a forgómozgást szijhajtással lehet átvinni. A szijhajtásnál a hajtótárcsát és a hajtótengelyre ékelt vitt tárcsát végtelenített szij kapcsolja össze. (154. sz. ábra.) A szijhajtásnál a szijkerekek és a páldástjukra fektetett szij között surlódás lép fel és a surlódó erő biztosítja, hogy a hajtótárcsa körülfordulásakor vele együtt haladjon a végtelenített szij és mozgásba hozza a vitt tárcsát. Azt a szijágat, amelyik a hajtótárcsára felfut: feszes szijágának, amelyik pedig a hajtótárcsáról lefut: laza szijágának nevezzük.

Nyugalmi helyzetben a feszes és a laza szijágban lévő megfeszülés a következőképpen fejezhető ki:

$$\varepsilon = \frac{S_1}{S_2} = e^{\mu \alpha} \quad \text{vagy másképp}$$

$$S_1 = S_2 \cdot e^{\mu \alpha}$$

A képletben ε = feszültségi viszony,
 μ = surlódási tényező,
 α = átfogóív.

Láthatjuk tehát, hogy a feszes és laza ágban lévő megfeszülések a surlódást ellenállások miatt nem egyenlő nagyságúak. A hasznosítható kerületi erő a két szijágban lévő megfeszülések különbsége.

$$S_1 - S_2 = S_2 \cdot [e^{\mu \alpha} - 1] = P$$

Ha a szijhajtással a forgómozgást továbbítjuk, akkor megváltozik a feszültségi viszony, mert működik a megfeszülésnek a centrifugális erőből fellépő összetevője.

Feszültségi viszony a mozgószijnál:

$$\varepsilon = \frac{S_1 - C}{S_2 - C}, \quad \text{ahol} \quad C = \gamma_0 \cdot \frac{v^2}{100} \cdot b \cdot s$$

- C = a centrifugális komponens,
- γ_0 = kg/cm a szalag fajszúlya,
- v = m/sec a szij sebessége,
- b = cm-ben a szij szélessége és
- s = cm-ben a szij vastagsága.

Kammerer kísérletai szerint a mozgásnál a feszültségi viszony többek között a szijsebességtől is függ és gyakorlatilag:

$$\varepsilon = e^{\mu d} \left[1 + \frac{v}{40} \right]$$

összefüggéssel fejezhető ki.

A képletben: d = a szijtárcsa kerületén átfogott lv ,
 μ = pedig a surlódási együttható.

Schütz kísérletai szerint a surlódási tényező értéke a szijsebesség függvényében:

$$\mu = 0,22 + 0,012 v$$

A szijhajtásnál, ha a szijtárcsák különböző átmérőjűek, akkor a tengelyek különböző fordulatszámmal fognak forogni. A különböző tengely-fordulatszámok közötti viszonyt módosításnak, vagy áttételnek nevezzük. A 154. sz. ábra alapján, ha feltételezzük, hogy a forgómozgás továbbítása csuszásmentesen történik, a kerületi sebességek egyenlősége alapján írhatjuk, hogy:

$$v = \frac{D_1 \cdot \pi \cdot n_1}{60} = \frac{D_2 \cdot \pi \cdot n_2}{60} \quad \text{és ebből}$$

$$\frac{D_1}{D_2} = \frac{n_2}{n_1} = a$$

A fordulatszámok viszonyát n_2/n_1 módosításnak, áttételnek nevezzük. A fenti összefüggés alapján az átmérők és a fordulatszámok fordítottan arányosak.

Ha a hajtótárcsa átmérője kisebb, mint a vitt tárcsáé, akkor a meghajtott tengely fordulatszáma kisebb lesz, tehát az áttételzés lassító /leggyakoribb eset/. Ha pedig a hajtótárcsa átmérője nagyobb, mint a vitt tárcsa átmérője, akkor a meghajtott tengely fordulatszáma az áttételzésnél megfelelően nagyobb lesz. Ebben az esetben gyorsító áttételzésről beszélünk.

A módosítás értékének meghatározásakor feltételeztük, hogy a szijtárcsák kerületi sebessége egyenlő. A gyakorlatban azonban a vitt tárcsa kerületi sebessége mindig kisebb, mint a hajtótárcsa kerületi sebessége. A tárcsafelületeken a szij ugyanis csuszik. A csuszásnak kétféle oka van. A rugalmas csuszás /kúszás/ a szij pillanatnyi megnyúlása. T. i. a szij a hajtótárcsán összehúzódik, a vitt tárcsán pedig megnyúlik és ennek következtében a tárcsafelületeken alosuszik. Ha a hajtószijat erősen megterheljük, akkor a szij teljes hosszában is megcsuszik a tárcsafelületeken és ezt valódi csuszásnak nevezzük. A szij teljes csuszása az előbb említett két csuszásból tevődik össze. A csuszásra jellemző a relatív csuszás /slip/.

Értéke:

$$\gamma = \frac{v_1 - v_2}{v_1}$$
, ahol v_1 a hajtótárcsa, v_2 a vitt tárcsa kerületi sebessége és $v_1 - v_2$ az u.n. lineáris csuszás.

A viszonylagos csuszás átlagos értéke 2-3 %. Ha a slip eléri a 10 %-ot, akkor a szíjkerekek levetik magukról a szíjat.

Amikor a szíj a tárcsákra felfut, hajlító-igénybevételt szenved. Az igénybevétel okozta hajlító-feszültség:

$$\sigma_h = \frac{s}{D} \cdot E_i$$

A képletben: s - a szíj vastagsága,
 D - a kisebbik tárcsa átmérője,
 E_i - az ideális rugalmassági modulusz.

E_i a valódi rugalmassági modulusz közepes értékének kb. a fele. Értéke bőrszajaknál 1000 kg/cm². A szíjhajtásnál a hajlító-igénybevétel gyakran ismétlődik és ezért a szíj anyaga erősen elfárad. A feszítőtárcsa-nélküli szíjhajtásnál a kifáradás mértékére jellemző a hajlítgatások óránkénti száma:

$$F_b = 2 \cdot 3600 \cdot \frac{v}{L}$$

Feszítőtárcsa esetében pedig, mivel három tárcsára kell a szíjnak felfutnia

$$F_b = 3 \cdot 3600 \cdot \frac{v}{L}$$

A képletben: v - a szíj sebessége m/sec.
 L - a szíj hosszúsága.

A méretezés szempontjából a szíjban keletkező legnagyobb feszültség a mértékadó. A feszés ágban húzó erő lép fel, a kisebbik tárcsán pedig a legnagyobb hajlító-igénybevétel. A hajtószíjban tehát húzó- és hajlító-feszültségek keletkeznek, vagyis

$$\sigma = \frac{S_1}{b \cdot s} + E_i \cdot \frac{s}{D}$$

A hasznos kerületi erőhöz számított húzófeszültség pedig:

$$\sigma_h = \frac{P}{b \cdot s}$$

A megengedett feszültségeket, valamint a szíjanyagok szilárdságát a következő táblázat adja:

Anyag	Rugalmassági modulus, E kg/cm ²	Fajsúly kg/dm ³	Szaktípusi szilárdság Kb. kg/cm ²	Megengedett terhelés m kg/cm ²
Bőr	900-6000 számításokhoz 1000-1500	1,0	200-360	35- 60
Szőr	2500-6000	0,95-1,15	300-500	30- 60
Pamut	5000-14000	1,06-1,1	360-520	30- 60
Balata	9000-15000	0,91-0,98	400-500	30- 60
Gumi	500-2400	1,2	250-400	30- 60
Selyem	500	1,0	600-700	60-100

A szíjhajtás méretezése.

A szíjhajtás méretezésekor a szíj keresztmetszetét és a hajtó- vagy módoított tárcsa átmérőjét kell meghatároznunk.

A szükséges adatok ismeretében /teljesítmény, a hajtó tengely fordulatszáma, a kerék átmérője, a szíj anyaga és vastagsága, a megengedett hasznos szíj feszültség értéke és az áttétel nagysága/ a szíjhajtás méretezését a következő lépésekben végezzük el:

1./ A szíjsebesség meghatározása:

$$v = \frac{D_1 \pi n_1}{60}$$

D_1 = a hajtókerék átm. m-ben,
 n_1 = a hajtókerék percenkénti fordulatszáma,
 v = szíjsebesség m/sec

2./ A hajtótárcsán fellépő kerületi erő:

$$P = \frac{H \cdot 75}{v \cdot \eta}$$

H = az átviendő teljesítmény lóerőben,
 v = szíjsebesség m/sec,
 η = szíjhajtás hatásfoka,
 P = kerületi erő kg-ban.

3./ A kerületi erő felvételére szükséges szíjkeresztmetszet:

$$F = \frac{P}{k_n}$$

P = kerületi erő kg-ban,
 k_n = megengedett hasznos szíj feszültség kg/cm²,
 F = szükséges szíjkeresztmetszet cm²-ben.

F kifejezve a szij méretével:

$$F = b \cdot s \quad \begin{array}{l} a = \text{szijvastagság cm-ben /felvesezők/} \\ b = \text{szij szélesség cm-ben /ismeretlen/} \end{array}$$

4./ A szij szélessége:

$$b = \frac{P}{k_n \cdot s} \leq 50 \text{ cm}$$

5./ A módosított tárosa /általában a nagyobb tárosa átmérője az áttétel ismeretében meghatározható:

$$D_2 = a \cdot D_1$$

A szij méretezését a 155. sz. ábrán látható diagram segítségével is könnyen elvégezhetjük. A diagram segítségével az 1 cm² szijkeresztmetszet által átvihető teljesítményt /LE/ határozzuk meg. Az összes teljesítmény és a diagramnál leolvasott 1 cm² keresztmetszeten átvihető teljesítmény hányadosa megadja a szükséges szijkeresztmetszetet cm²-ben. A szij választott vastagságával ebből a szij szélesség értékét meg tudjuk határozni.

A szijhajtás elrendezése.

Nyitott szijhajtást egymással párhuzamosan elhelyezett, azonos forgásirányú tengelyek meghajtására használunk. /156.sz. ábra./

Kereszttezett szijhajtást párhuzamosan elhelyezett, de ellentétes forgásirányú tengelyek meghajtásánál alkalmazunk. /157.sz. ábra./

Félig kereszttezett szijhajtást akkor alkalmazunk, ha a kerek középsíkjai egymásra merőlegesen helyezkednek el. /158.sz. ábra./

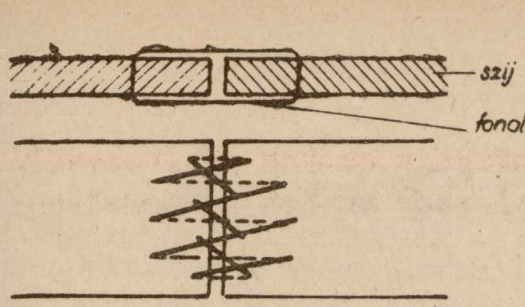
A gazdaságos szijhajtás feltételeit az alábbiakban foglalhatjuk össze:

1./ A tengelyek távolsága /T/ megfelelő, ha

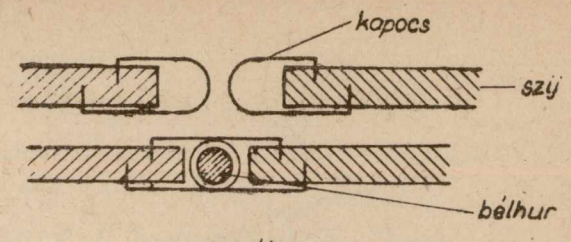
Nyitott	Félig kereszttezett	Kereszttezett
s z i j h a j t á s n á l		
$T \leq 2 \cdot D$	$T \leq 20 \cdot b$	$T \leq 20 \cdot m$

2./ A módosítás megfelelő, ha értéke $a \leq 5$

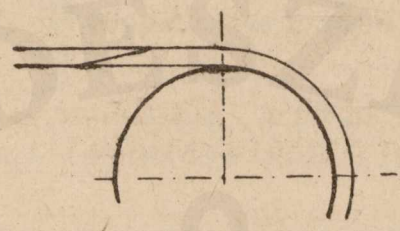
3./ A módosított /vitt/ tárosa átmérője $D_a \leq 50 \cdot s$, ahol s a szij vastagsága.

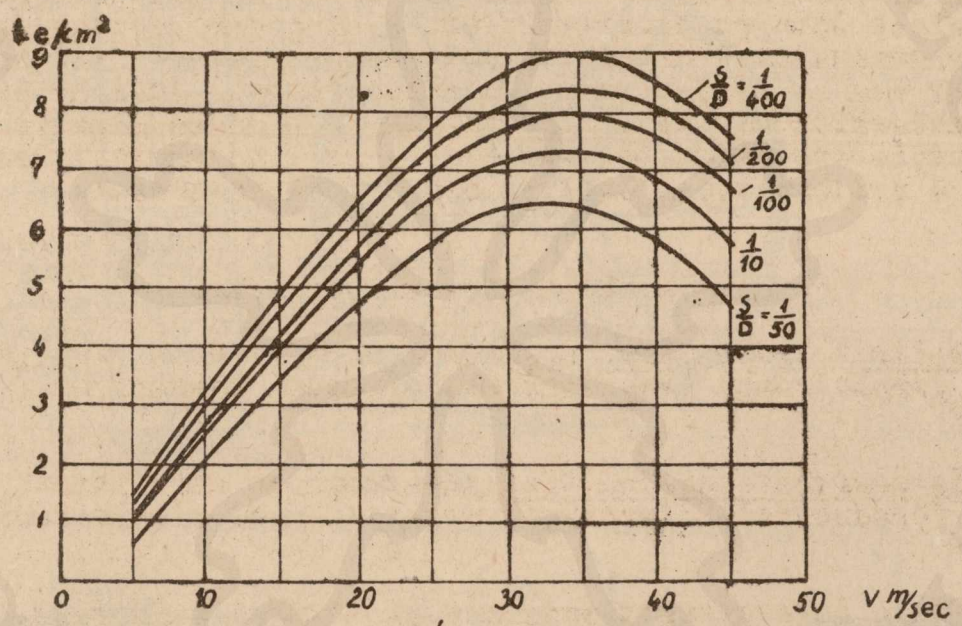
160. ábra.

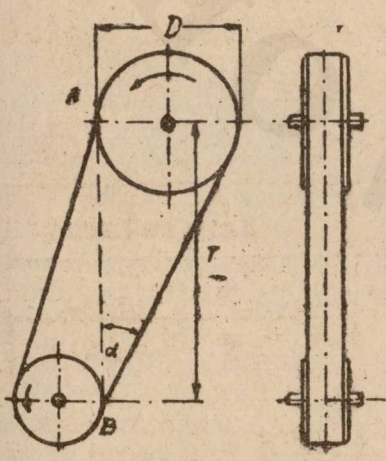
161. ábra.

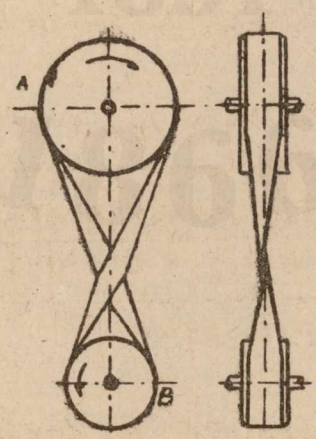
152. ábra

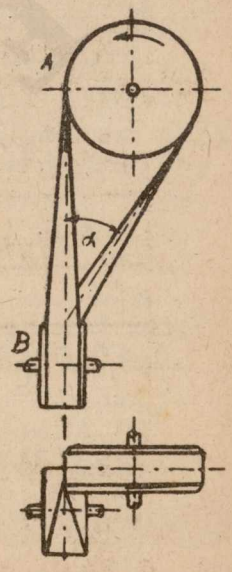
155. ábra.

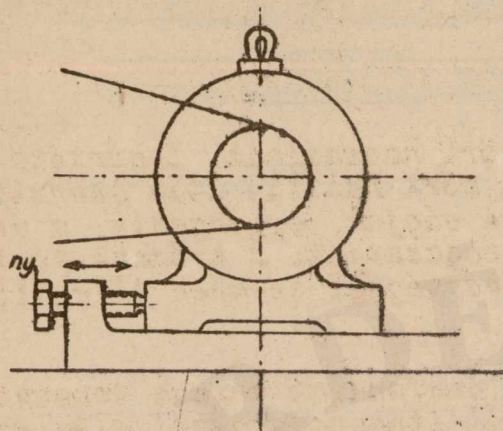
156 ábra

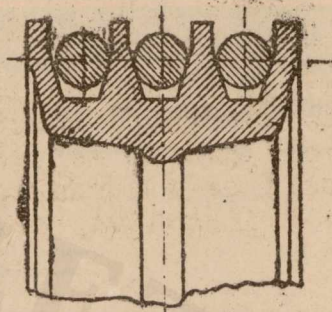
157. ábra.

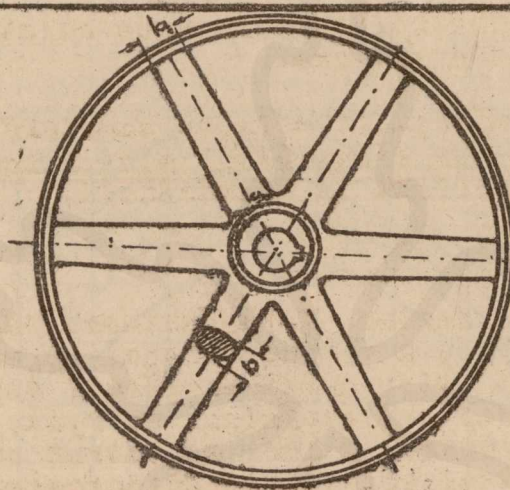
158. ábra.

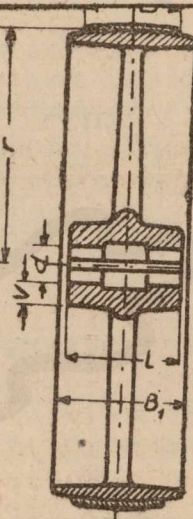
162. ábra.

164. ábra.

163. ábra.

$$B_1 = 1.1B + 10\%$$

$$e = 2\sqrt{B_1} \%$$

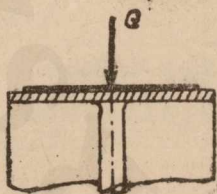
$$k = \frac{f_0}{100} + 3\%$$

$$a = 2.5b$$

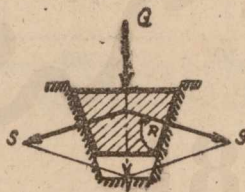
$$a_1 = 0.8a$$

$$v = 0.35d + 10\%$$

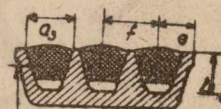
$$l = 1.5d (= 0.8B + B)$$

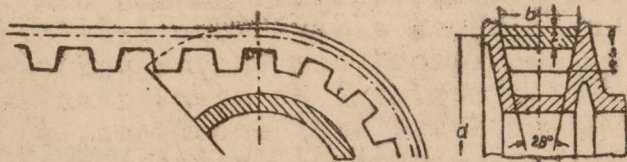
166. ábra.

165. ábra.

167. ábra.

168. ábra.

4./ A szij szélessége $b \leq 0,5 \text{ m}$

A hajtószij.

Bőrszjak. Általában fiatal ököbőrt használnak. Legértékesebb a hátközéprészből készült szij. A bőrt hasítás után cserzik, majd nyújtják, azután megfelelő formára vágják, egyengetik, a végeket leélezik és a bőrdarabokat összeragasztják. A krómcserezést szjak igen hajlékonyak, meleggel, nedvességgel szemben ellenállóak.

Textilszjak. A vetülék pamut, a láncfonalak anyaga teveszőr, kecskeszőr, Pamutszjakat leginkább szállítóhevedereknél alkalmaznak.

Balataszjak. Pamutszövetből készülnek és balatával impregnálják, valamint ragasztják a szjakat.

Gumiszjak. Gumival impregnált réteges pamutszövetből készült szij. Olajra igen érzékeny, de előnyösebb, mint a balata-szj, mert egészen 70°C hőmérséklet mellett is használható.

Szijkötések.

Legjobb szijkötés a ragasztás. A ragasztásnál ügyelni kell arra, hogy a leélezett szijvég a forgástránnyal egyező irányban álljon /159. ábra/. Lehet a szijvégeket varrással összeerősíteni. A leélezett szijvégeket lapos szijszalaggal varrják, vagy különböző kapsokkal kapcsolják össze. A 160. sz. ábrán varrással, a 161. sz. ábrán pedig kapsokkal egyesített szijvégeket látunk. A kapsok közé vastag bérhürt húznak.

A lapos szijhajtásnál a használatos szijvastagságok:

Egyszerű szij:	4- 8 mm
Kettős szij:	8-10 "
Hármas szij:	12-15 "
Négyes szij:	16-20 "

A szij szélességét számítással határozzák meg, a maximális szijszélesség $0,5 \text{ m}$. A szjak hajlékonyságát zsirozással biztosítják. Évenként legalább egyszer a szijat nedves ronggyal le kell törölni és halzsirral, vagy halzsir és marhafaggyu keverékével be kell kenni. A gyantázás csak pillanatnyilag segít, a szijat törékennyé teszi, ezért használatát kerüljük. Az ásványolaj alkalmazása szintén káros. A szijnak a szijkerekeken feszesen kell feküdnie. A feszeséget többféleképpen biztosíthatjuk. Ha mód van rá, már a gépek alapozásánál az egyik gépek eltávolíthatóan kell alapozni /162. sz. ábra/. Ha a tengelytávolságot nem tudjuk változtatni, akkor bizonyos idő múlva a szij meglazul és ezért a szijbál ki kell vágni egy darabot és újból össze kell erősíteni. A használaton kívül helyezett szjakat a kerekekről le kell venni és azokat felfüggesztve kell tárolni.

Szíjkeretek szerkezete.

A szíjkeretek lehetnek tárosásak, vagy kúllősek. A keretek részeit: az agy, a koszorú, a kúllők, illetve tárosa. A szíjkeretek fából, kovacsolt vasból, öntöttvasból készülnek /163. ábra/. A szíjkoszorúk szélességét különféle szíj szélességek esetében az alábbi táblázat adja:

b	30	40	50	60	70	85	100	120	140	170	200	230	260	300	350	400	450	500
B	40	50	60	70	85	100	120	140	170	200	230	260	300	350	400	450	500	600

Kerekesztett szíjhajtás esetében a koszorúszélesség értéke 25 %-kal nagyobb. A kúllők rendszeren állított kereszímetzetben készülnek és az agyba lekerekítéssel mennek át. A kúllők száma: 4, 6, 8, 10.

A szíjkereteket a tengelyre felékeléssel erősítjük. Ha a munkagépet üzemkészen a szíjhajtásról le akarjuk kapcsolni, akkor a transzmissziótengelyen a felékelte hajtókerék mellé üresjárati lazsa keréket szerelnek fel. Ha a szíjat a szíjváltóval a felékelte kerékről áttoljuk a lazsa kerékre, a a forgó mozgás továbbítása megszűnik.

Kötélhajtás, ékszíjhajtás, lánc-hajtás.

Kötélhajtást nagy tengelytávolságoknál /12-25 m/, valamint akkor alkalmaznak, ha a szükséges szíj szélesség meghaladja a 0,5 m-t. A hajtókötél párhuzamos szerkezetű. A kötelek a kötéltárossá közztergályozott hornyokban fekszenek, de a horony fenekével nem érintkeznek /164. sz. ábra/. A henderkötélek adatait az alábbi táblázat tartalmazza.

Miután a több kötélből álló hajtásnál az egyes kötelek hosszúsága eshason lehet pontosan egyenlő, 1-2 kötéllal többet alkalmaznak. A tárossán felfutó kötélnél húzó- és hajtó-igénybevételre eszervek. A hajtó igénybevételre való tekintettel a kötéltárossa legkisebb átmérője: $D = 30 d$, ahol "d" a hajtókötél névleges átmérője.

Henderkötélek megengedett igénybevétele:

Átmérő v: vas- tegeág d	Névle- ges ke- reszt méret	Hasznos feszültség: 6 k'				Egy kötéllal átvitt kerületi erő: P		
		cm ²	kg/cm ²	kg/cm ²	kg/cm ²	kg	kg	kg
25	23	4.9	6	7	8	29	34	39
30	27	6.9	6	7	8	41	48	55
35	32	9.7	6	7	8	58	68	78
40	36	12.6	6	7	8	76	88	101
45	40	16.0	6	7	8	96	112	128
50	45	20.0	6	7	8	120	140	160

Kisebb tengelytávolságoknál, ahol már a lapos szíjhajtás nem megfelelő, ékszíjakat alkalmaznak. Az ékszíj szerkesztését a 165. sz. ábra mutatja. A külső húzott részen gumiba ágyazott cord-fonnyalak, a belső nyomot részen pedig rugalmas gumibetétt van. Az ékszíjhajtásnál a súrlódást növeli a korony és a szíj oldal-felülete között fellépő ékhatás, /166. ábra/, ezért az ékszíjaknál a valódi esuszás értéke minimális. Az alábbi táblázatban az ékszíjjal lényegesebb adatait foglaljuk össze:

a/b	$\frac{5}{3}$	$\frac{6}{4}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{10}{6}$	$\frac{15}{8}$	$\frac{16}{10}$	$\frac{20}{12,5}$	$\frac{22}{14}$	$\frac{25}{16}$	$\frac{32}{20}$	$\frac{40}{25}$	$\frac{50}{32}$	
S_n kg	1.6	2.8	5	8	14	22.5	36	43	56	90	140	225	
Horony- mélység	b	5	6	8	9	12	15	19	21	24	28	36	45
	e	5	6	7	8	10	13	17	18	20	24	31	38
	f	6	7	9	12	15	19	24	26	30	38	46	58
Legki- sebb D_m népártsz	D_m 28	40	50	63	90	125	180	200	240	315	450	630	
D_m értéke	36°	56	71	80	112	150	200	265	315	375	500	710	1000
	340	40	56	63	80	118	160	212	250	300	400	560	800
λ_s -nél	32°	28	40	50	63	90	125	180	200	240	315	-	-

A táblázat jelöléseit a 167. sz. ábra tünteti fel. Ékszíjhajtásnál a szíjkeréken legfeljebb 15 db ékszíjat szoktak alkalmazni.

Kötélhajtásnál, valamint az ékszíjhajtásnál a méretezést táblázatok könnyítik meg. A táblázatból kiválasztunk egy megfelelő kötélt- vagy ékszíj-keresztmetszetet és kiolvassuk a keresztmetszettel átvihető kerületi erő nagyságát. Az összes kerületi erő és az egy keresztmetszeten átvihető kerületi erő hányadosa megadja a szükséges kötélszíj számát.

A 168. sz. ábra fogazott ékszíjat ábrázol. A fogazott ékszíjak hajlékonyabbak, de a hasznos keresztmetszet kisebb.

Lánchajtásokat párhuzamos tengelyek esuszásmentes hajtására alkalmaznak. A hajtólánc lehet esapos és fogaslánc. Csapos-lánccal kisebb sebesség mellett alárendelt célokra használják. Nagyobb terhelések és sebesség esetében görgős-lánccal kell alkalmazni. Görgős-lánccal 10-20 m/sec sebesség mellett is nagy terhelést tudunk továbbítani. Kisebb teljesítmény esetében az áttételezést viszony 10, közepes teljesítménynél 7, nagyobb teljesítménynél 6.

A mozgó láncot húzóerő és centrifugális erő terheli, a méretezésénél tehát a mértékadó legnagyobb terhelés a két erő összege. A hajtólánccal 15-20-szoros biztosításra méretezik.

A fogaslánccok fogazott lemezekből állanak. A fogazott lemezek a lánckerék fogközeibe sajtalanul illeszkednek bele és a lánccok közepén, vagy két szélén vezetőlemezzel vannak ellátva. Új és használt fogazott lánc elhelyezkedését a lánckeréken a 169. sz. ábra mutatja. Ma már a fogaslánccokat a pontos kivitelű görögslánccok mindinkább kiszorítják.

Surlódó kerek /Dörzskerek/.

Közelfekvő, egymással párhuzamos, vagy egy síkban szög alatt hajló tengelyek meghajtását surlódó kerekkel lehet végezni. A surlódó kerekeket általában akkor használják:

- 1./ ha a forgómozgást a kerek eltávolításával akarják megszüntetni,
- 2./ ha a tengely fordulatszámát üzemi közben változtatni kell,
- 3./ ha nem akarják, hogy az egyik tengely hirtelen szögsebesség változása a másik tengely forgását befolyásolja.

A surlódó kerek alapesetét a 170. sz. ábra mutatja.

A surlódó kerekknél a kereknek egymáshoz való összeszorítása következtében a kerületen $P = \mu \cdot Q$ surlódó erő lép fel /171. ábra/. Ha feltételezzük, hogy a tárcsák felületén nincs csuszás, akkor a két tárcsa kerületi sebessége egyenlő. A módosítás a tárcsaátmérek és fordulatszámok viszonyából határozható meg, tehát:

$$\frac{D_1}{D_2} = \frac{n_2}{n_1} = a$$

A nagyobbik tárcsa tehát a módosításnak megfelelően lassabban, a kisebbik tárcsa pedig gyorsabban forog. P surlódó erőt a szorító erő és a surlódási tényező nagysága befolyásolja. A surlódási tényező értékét a következők:

Öntöttvas öntöttvason:	0,1 - 0,15
" bőr, papír:	0,15 - 0,30
" aszbeszt:	0,3 - 0,5
" fa:	0,2 - 0,3

Q nyomóerő a csapágyazást veszi igénybe. A dörzskerék-hajtásnál a hatásfok általában $\eta = 0,90$.

Fogaskerek.

Fogaskerék-hajtást akkor alkalmazunk, ha azt akarjuk, hogy a módosítás állandó értékű legyen. Ismerünk homlok-kerekeket és kup-kerekeket.

I. Homlokkerekek.

A homlokkerekek rézei: az agy, a fogakkal ellátott koszorú és az ezeket összekapcsoló tárcsa, ill. küllő /172. ábra/. A kisebb kerekek egy darabból, a nagyobb fogaskerekek /2,000 mm-en felül/ - és néha szereléstechnikai okokból a kisebbek is - két részből készülnek.

A fogak a koszorún helyezkednek el. A fogaknak elhelyezkedése alapján ismerünk egyenes-, eltolt-, ferde-, nyílás- és ívelt fogazású homlokkerekeket /173. ábra/.

A fogaskerekeknél a koszorún egyenletesen elosztva fogakat és fogközöket találunk. A kapcsolódó fogaskerekek fogai a megfelelő fogközökbe illeszkednek. A kerekek forgása közben a kapcsolódó fogpároknak mindig más és más pontjai érintkeznek egymással. A fogak érintkezése a kapcsolódó pontoknak kisebb-nagyobb oszszásával jár együtt. A fogaskerekek ama elméleti köreit, amelyek mentén a foggörbék kapcsolódó pontjai oszszás nélkül legördülnek, osztóköröknek nevezük. Ha az osztókörök mentén a fogakat elvágva képzeljük, akkor hengeres palástfelület, u.n. osztófelület keletkezik. Az osztófelülettel határolt fogaskerekek működésükben tulajdonképpen dörzskerekeknek foghatók fel. Ha tehát valamely dörzskerékpárt a kerületén egyenlő osztással részekre osztunk és az osztástávolságoknak megfelelően fogozással látjuk el, akkor vele azonos módosítással bírő fogaskerékhatást kapunk.

A 174. ábrán a fogazott koszorú főrészeit láthatjuk. A fogak oldalait a foggörbe határolja. A fogak a koszorúhoz a lábkör mentén csatlakoznak, a fogak fejevonalaát összekötő görbe pedig a fejkör. A lábkör és a fejkör között van az osztókör. Két azonos méretű fog azonos helyzetű foggörbéjének az osztókörrel való metszése közötti íven mért távolságot fogosztásnak /t/ nevezük. A fogaskerekeknél a módosítást a sűrűlő kerekkel való hasonlóság alapján vezethetjük le, tehát:

$$\alpha = \frac{D_1}{D_2} \cdot \frac{n_2}{n_1}, \text{ ahol } n_1 \text{ és } n_2 = \text{ a tengelyek percenkénti fordulatszámja,}$$

D_1 és D_2 az osztókörök átmérője.

Az osztókör kerülete $D_1 \cdot \pi$ és $D_2 \cdot \pi$. Ha az osztókörök kerületét ugyanazon t osztással z_1 és z_2 számú részre osztjuk, vagyis z_1 számú foggal látjuk el, akkor az osztókörök kerülete:

$$D_1 \cdot \pi = z_1 \cdot t$$

$$D_2 \cdot \pi = z_2 \cdot t$$

az két egyenlet egymással elosztva:

$$\frac{D_1}{D_2} = \frac{z_1}{z_2}, \text{ de mivel } \frac{D_1}{D_2} = \frac{n_2}{n_1} = \alpha$$

$$\frac{z_1}{z_2} = \frac{n_2}{n_1} \text{ vagyis}$$

a módosítást a fogszámok viszonyával könnyen ki tudjuk fejezni.

Fejezzük ki az osztókör átmérőjét a fogosztással és a fogak számával, akkor:

$$D \cdot \pi = z \cdot t \text{ egyenlőség alapján}$$

$$D = z \cdot \frac{t}{\pi} \quad \frac{t}{\pi} \text{ kifejezést modulusznak } /m/ \text{ nevez-}$$

zük, vagy másképpen $D = z \cdot m$ és ebből

$$m = \frac{D}{z}$$

A moduluszt tehát megkapjuk, ha az osztókör átmérőjét elosztjuk a fogszámmal. A modulusz hosszúságrendű mennyiség és értékét kerek milliméterben szokták megválasztani. A fogaskerekek szerkezeti adatait a modulusz segítségével határozzák meg. A jellemző méreteket az alábbi felsorolás tartalmazza:

osztókör-átmérő	$D = m \cdot z$
fejkör- "	$D_f = D + 2m$
láb kör- "	$D_l = D - 2,32m$
koszoru vastagsága	$k = 1,6m, \text{ de } k \leq 0,5t$
a fog szélessége	$b = \beta \cdot m, \beta - 10\text{-től } 16\text{-ig}$
a fej magassága	$a_f = m$
a láb magassága	$a_l = 1,16m$
a fog vastagsága	$v = 0,5t$

Az értékeknél m modulusz.

A fogaskerekéknél olyan foggörbét választanak, hogy az érintkező fogprofil-pontok legörbülése egyenletes szögsebességgel, tehát lassulás és gyorsulás nélkül történjék. Ilyen görbe a ciklois és az evolvens. A normál fogazásnál ma már általában evolvens foggörbét használnak, mert az evolvens fogazást egyenesélű vágószerszámmal lehet készíteni. Ha egy kör területén egy egyenest lefejtünk és annak egyik pontját megfigyeljük, akkor a vizsgált pont evolvens görbét ír le. A görbe gyakorlati megszerkesztésének egyik egyszerű módját alább ismertetjük. A 175. ábrán a kör fél kerületét hat egyenlő részre osztottuk fel. "g" pontból a körhöz érintőt húzunk és az érintőre felmérjük a félkör területét. Az érintő-egyeneset ugyancsak felosztjuk hat egyenlő részre. gg, távolsággal, mint sugárral "g" pontból körívet húzunk, ge távolsággal fe pontból körívet húzunk, ge távolságból körpontból körívet húzunk és így tovább. A körívek burkológörbéje evolvens lesz.

Az evolvens fogazást a következőképpen tervezzük meg. Tudjuk, hogy a foggörbe mentén kapcsolódó pontok, mivel közben a fogaskerekék továbbmozdulnak, egy egyenest, az u.n. kapcsolási vonalat eredményezik. A kapcsolási vonal helyzetétől függ a fogprofilok kapcsolódása. Az evolvens fogazásnál általában a kap-

csatlósítási vonal a vízszintessel 15° -os szöveget zár be, tehát a 176. sz. ábrán a fogaskerékek középpontját összekötő centrális egyenessel 75° -os szöveget. A görbülő kör sugárát, amelyen az egyenes lefejtődik, megkapjuk, ha a fogaskerék középpontjából a görbülő egyenesre merőlegest állítunk. Ezután az előbb ismertetett módon felosztjuk egyenlő részekre a görbülő-egyeneset, illetve a görbülő kör területét. Kiszámoljuk 20° távolságot és a felelő kör-görbülő körhöz körvet húzunk. Azután kiszámoljuk 10° távolságot és d pontból körvet húzunk. Ugyanígy 5° távolsággal a pontból és szűkebb szerint $2,5^\circ$ távolsággal d -ből. Ha a szerkesztést a jobboldali osztásokkal végessük, megkapjuk a felelfog fejrésezt, majd a szerkesztést a baloldali osztásokkal elvégezve, kapjuk az alsófog fejrésezt. A láb részeket egyenes vonallal húzzuk meg. Ha előzetesen kiszámítottuk a modulusz segítségével a fogprofil méretét, akkor az osztókörön felmérjük a fog vastagságát, majd azt felhasználva sugártrány-egyeneset húzunk és ezen egyenesre felmérjük a fej- és lábmagasságot és a fogprofilat ezáltal meg tudjuk szerkeszteni. A láb résznél $r = \frac{m}{6}$ sugárral a fogtő csatlakozását lekerekítjük. Az osztókörre felmérve a fogosztástávolságot, a fogprofilat a fogaskerék területén egyszerű átmérolással a fogszámnak megfelelően megrajzolhatjuk.

Az említett szerkesztési mód $z = 30$ fogszámig $\alpha = 15^\circ$ hajlású csatlósítási vonal mellett az u.n. normálfogazású fogaskeréket eredményez. Ha a fogszámot csökkentjük, akkor az átmenet a fogtő és az osztókör között tetszőleges lehet, s a jó görbülés miatt u.n. alámetszett fogakat készítenek. Az alámetszés csökkenthető úgy, hogy a csatlósítási szöveget növeljük, pl. a szokásos $\alpha = 20^\circ$ -ra. $\alpha = 20^\circ$ mellett $z = 17$ számú fog esetén a fogak még nem lesznek alámetszve. Határkerékeknek nevezzük azokat a fogaskerékeket, amelyek még alámetszés nélkül készülhetnek, vagyis ha $\alpha = 15^\circ$ akkor a határkeréknél $z = 30$, és ha $\alpha = 20^\circ$, a határkeréknél $z = 17$.

A fogaskeréket alárendeltébb célokra kisebb fordulatszám esetén öntéssel készítik. Nagyobb sebesség, fognyomás, illetőleg a tökéletesebb csatlakozás miatt tömör tárcsából marással alkották ki a közörsen lévő fogakat. A fogak marását evolvens fogszelével, vagy u.n. ujjmaróval végzik.

Fogaskerékek méretezése.

A fogaskeréket élettartamra és a hajlítási igénybevétel alapján méretezik, az ellenőrzést pedig a melegezésre végzik.

A méretezésnél a fogosztást illetőleg a moduluszt határozzuk meg /177. sz. ábra/.

1./ A fognyomás Bach-szerint:

$$P = b \cdot s \cdot \sigma$$

$$b = \gamma \cdot s, \text{ ahol}$$

$$\gamma = 2,5 \text{ nyerafogaknál,}$$

$$\gamma = 3,5 \text{ megmunkált fogaknál,}$$

$$\gamma = 8, \text{ a magas fordulatszámú közelművek fogaskerékei-}$$

nél.

A nyomaték: $M = P \cdot R = 71620 \cdot \frac{t}{n} = \psi \cdot t^2 \cdot c \cdot R$

A kerület a fogosztással és a fogszámmal kifejezve:

$$2R\pi = z \cdot t \text{ és ebből:}$$

$$R = \frac{z \cdot t}{2\pi} \text{ behelyettesítve:}$$

$$M = \psi \cdot t^2 \cdot c \cdot \frac{z \cdot t}{2\pi} = 71620 \cdot \frac{z}{n}$$

2./

$$t = \sqrt[3]{\frac{71620 \cdot 2\pi \cdot M}{\psi \cdot c \cdot z \cdot n}} = \sqrt[3]{\frac{M \cdot 2\pi}{c \cdot \psi \cdot z}}$$

és a modulus:

3./

$$\frac{t}{\pi} = \sqrt[3]{\frac{2M}{c \cdot \psi \cdot z \pi^2}}$$

Az egyenletben c = fajlagos fognyomás. Értéket a sebesség-től függően, ha

$v =$	0,25	0,5	1	2	3	5	7	9	11	15	...	m/sec
$c =$	52	48	45	42	38	35	32	27	25	23		

A fogméret meghatározását a hajlítógénybevitel alapján az alábbiak szerint végezzük:

1./ az átvitendő teljesítmény alapján a kerületi erő:

$$P = \frac{M}{R} = \frac{2M}{D} = \frac{71620 \cdot 2M}{n \cdot D}$$

2./ A foggal átvitendő nyomaték:

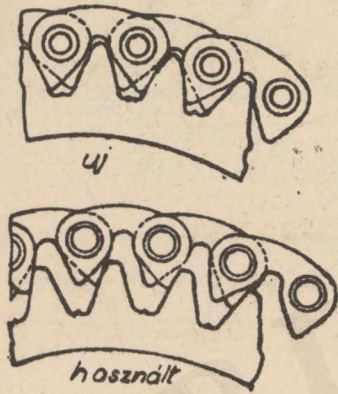
$$P \cdot h = \frac{D \cdot c^2}{6} \cdot \sigma_m$$

Behelyettesítve a szokásos $h = 0,7 t$ és $c = 0,5 t$ értékeket, a tényleges hajlítófeszültség értéke:

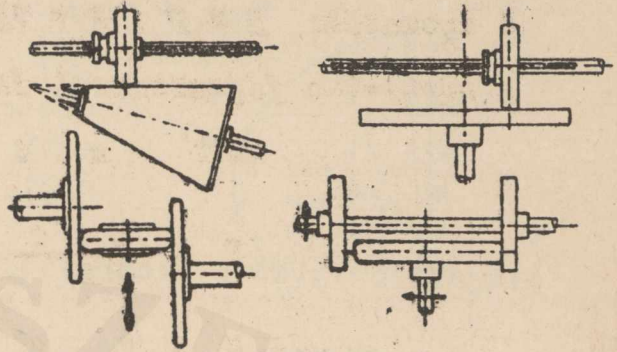
$$\sigma = \frac{P}{0,06 \cdot D \cdot t} \leq \sigma_m$$

A megengedett feszültségek értékét a sebesség függvényében az alábbi összefüggés adja:

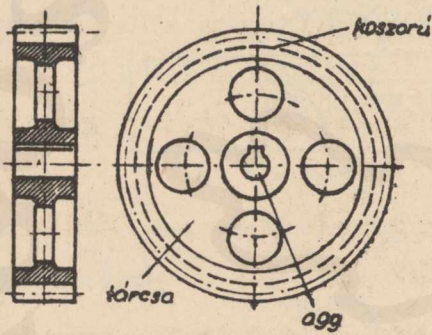
$$\sigma_m = \frac{10}{10 - v} \cdot \sigma_v, \text{ ahol } \sigma_v \text{ értéket:}$$

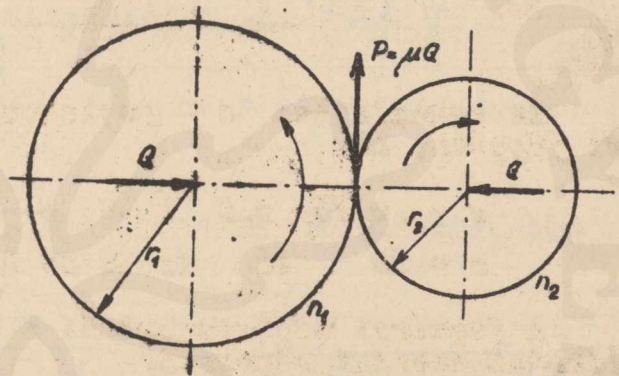
169. ábra.

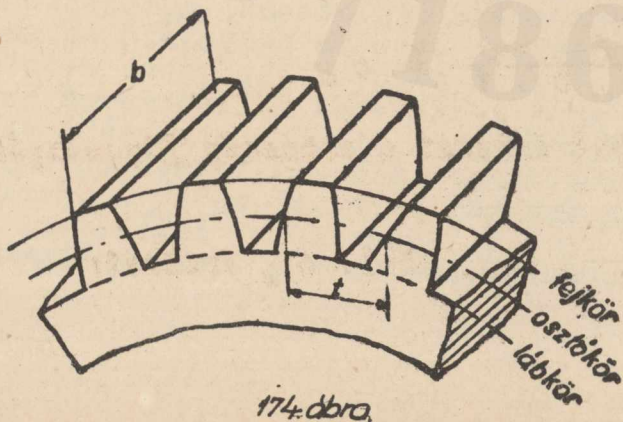
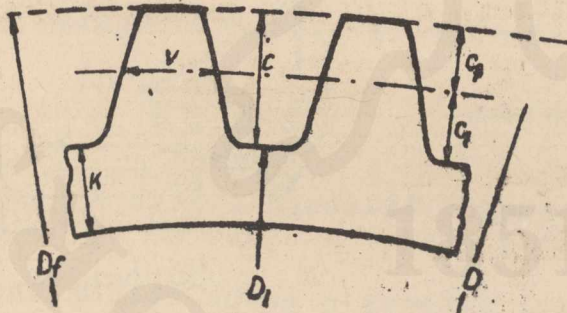
170. ábra.

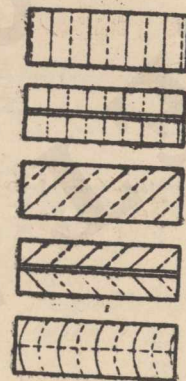
172. ábra.

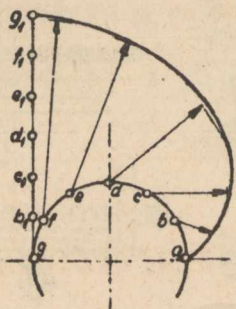
171. ábra.

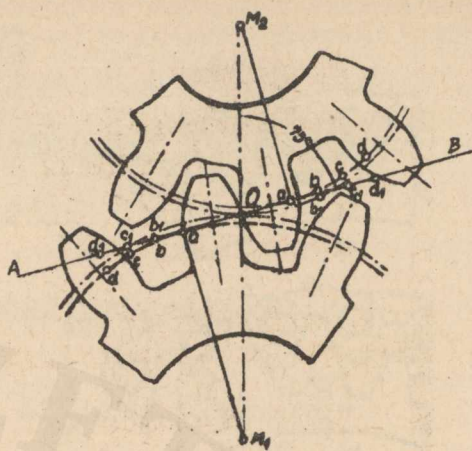
174. ábra.

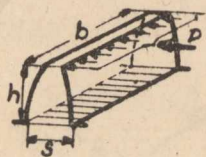
173. ábra.

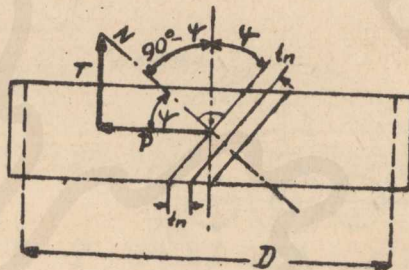
175. ábra.

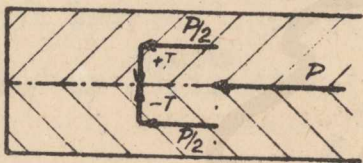
176. ábra.

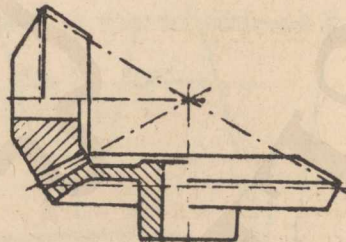
177. ábra.

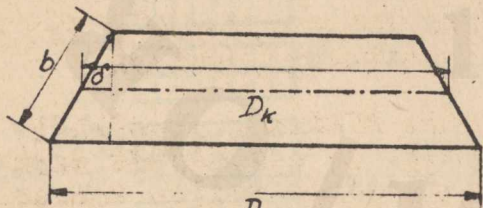
178. ábra.

179. ábra.

180. ábra.

182. ábra.

181. ábra.

Öntöttvas	350 - 450	kg/cm ²
Acélöntvény	500 - 600	"
A34.11 folytácél	700 - 900	"
A-60.11	950 - 1200	"
Krómnikkel-acél	1400 - 1800	"

3./ A modulusz közvetlenül kifejezhető a hajlítógénybevétele alapján az alábbiak szerint:

$$\text{a foggal átvihető erő } P = \frac{b \cdot s^2}{6 \cdot h} \cdot \sigma_m$$

Mivel $b = \beta \cdot m$, $s = 1,7 m$ és $h = 2,16 m$

$$P = \frac{\beta \cdot m^2}{4,5} \cdot \sigma_m$$

A két erő egyenlőségéből következik, hogy

$$\frac{2M}{z \cdot m} = \frac{\beta \cdot m^2}{4,5} \cdot \sigma_m \text{ és ebből a modulusz:}$$

$$m = \sqrt[3]{\frac{9M}{\beta \cdot \sigma_m \cdot z}} \text{ vagy } M \text{ értékét be-}$$

helyettesítve:

$$m = \sqrt[3]{\frac{9 \cdot 71620 \cdot N}{\beta \cdot \sigma_m \cdot z \cdot n}}$$

4./ A melegedésre való ellenőrzést Hofer szerint

$$\frac{N}{b \cdot D} \leq 5 \text{ összefüggéssel végezzük.}$$

A képletben: b és D a kisebbik fogaskerék fok - szélessége és osztókörátmérője mm-ben, N pedig a teljesítmény lóerőben.

A fogak kapcsolódása a kerek forgása közben a fogörbék más és más kapcsolódási pontjainál történik. Az osztókörök azonelfordulási ívhosszusát, amely alatt a forgópár teljes kapcsolódása végbemegy, kapcsolási ívnek nevezzük. A kapcsolási ív és a fogosztás hányadosa az u.n. kapcsolási szám. A kapcsolási szám azt mutatja, hogy egyidejűleg hány fogpár kapcsolódik. Az egyenes fogazású kerekknél a kapcsolási szám aránylag kicsi, tehát a kapcsolódási időtartama rövid. A kapcsolási időtartamot a fogak arányos elforgatásával növelik, tehát ferde fogazású fogaskereket készítenek. A ferde fogazású kerek járása zajtalan, nyugodt, mert a kapcsolási ív hosszabb. A 178. sz. ábrán t_h = homlokosztás, t_n = normálosztás, D = az osztókör átmérője.

Ha a foghajlás szöge ψ , a kerületi erő pedig P , akkor az ábra szerint

$$\cos \psi = \frac{P}{N} \quad \text{és} \quad \sin \psi = \frac{T}{N} \quad \text{és összefüggé-}$$

sekből a tengelyirányú erőhatás:

$$T = P \cdot \operatorname{tg} \psi$$

Fentiek szerint tehát T értékű tengelyirányú erőhatás lép fel, amit a csapágyazások méretezésénél kell figyelembe venni. A tengelyirányú erőhatás kiküszöbölésére egymás mellett két ferde fogazásu, vagy egyetlen nyílás fogazásu komlókeréket alkalmaznak. A 179. sz. ábra szerint ugyanis a nyílás fogazásu kerékeknél a tengelyirányú erőhatások kiegyenlítődnek.

A ferde fogazás méretezésénél a fogak teherbírást kétszeresre vesszük. A fognyomás tehát

$$P = 2 \cdot \frac{\beta \cdot m^2}{4,5} \cdot 0,6 m$$

Est behelyettesítve a hajlítógénybevitel alapján levezetett modulus képletébe:

$$m = \sqrt[3]{\frac{4,5 M}{\beta \cdot 0,6 m \cdot z}}$$

II. Kupos fogaskerékek.

A kupos fogaskerékek egyenes és ferde fogazással készülnek. Az egyenes fogazásnál a fogoldal alkotói közös csúcspontban /a kupkerék kiegészítő kupjának csúcspontjában/ találkoznak /180. ábra/. Ferdefogazásu kupkerék látható a 181. sz. ábrán. A kupos fogaskerékek méretezésénél a fogazélesség felében levő középső átmérőhöz tartozó moduluszt számítjuk ki. m_k . A 182. sz. ábra alapján

$$D = D_k + b \cdot \sin \psi, \quad \text{továbbá} \quad \frac{D}{D_k} = \frac{m}{m_k} \quad \text{és ebből}$$

$$m = m_k \cdot \frac{D}{D_k}$$

A fogaskerékmeghajtás hatásfoka.

Egy fogaskerékpár hatásfoka - a csapsurlódást is beleértve -
mégmunkálatlan fogazásnál: $\eta = 0,98$
és mégmunkált fogazásnál: $\eta = 0,98$

Csavarhajítás.

Igen eltérő fordulatszámú kitérőtengelyek meghajtására csavarhajítást alkalmaznak. A csavarhajításnál a tengelyek egymással derékszöveget zárnak be. A csavarhajítás részeit: a csiga /végtelen csavar/ és a csavarkerék. A csavar tengelyirányú metszete fogasléó és ez a metszet a csavar forgása alatt egyenes vonalon szelődik el. A fogprofil evolvens. A csavar menetmagassága a fogosztással egyezik, vagy annak egészszámu többszöröse, eszerint, hogy egy vagy több bekezdésű a csavar. A 183. sz. ábra alapján

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{e \cdot t}{D_{cs} \pi} = \frac{e \cdot m}{D_{cs}}$$

A képletben: t = fogosztás,
 e = a csavarmenet bekezdéseinek a száma,
 D_{cs} = a csavar osztókör-átmérője és
 α = az emelkedés szöge.

A módosítás a fogak és a menetek /bekezdések/ számától függ

$$t = \frac{z}{e} = \frac{\text{kerékfogszám}}{\text{bekezdések száma}}$$

A csavarhajítás előnye a nagy módosítás lehetősége, hátránya a fogak négyérvü-kopása. Ha az áttételezés 1:30 fölé van, akkor egy bekezdésű csavar megfelelő. 1:30 áttételezésnél kisebb módosítás esetén pedig kettő vagy három bekezdéssel bíró csavar szükséges, mert a normál-evolvens fogazású fogaskerekeknél a háttérkerék fogszáma $z = 30$.

A csavar méretezését a 184. sz. ábra alapján a tengelyre merőleges irányú erőhatások figyelembevételével hajlításra végezzük:

$$M = T \cdot \frac{l}{4}$$

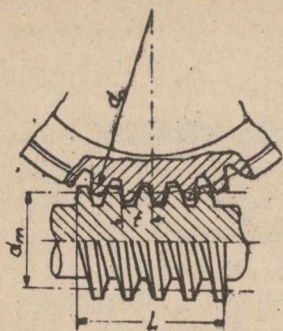
A csavarkerék méretezését a szokásos fogaskerékméretezési eljárással végezzük.

A csavarhajítás hatásfoka, ha $v = 10 \text{ m/sec}$, az alábbiak szerint alakul:

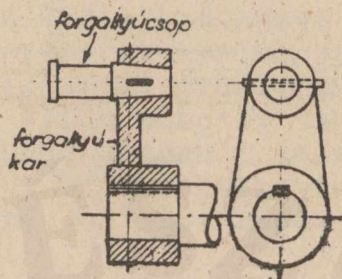
e	1	2	3	4	5
η	0,7	0,8	0,85	0,9	0,95

V. A fogaskerék hajtómű.

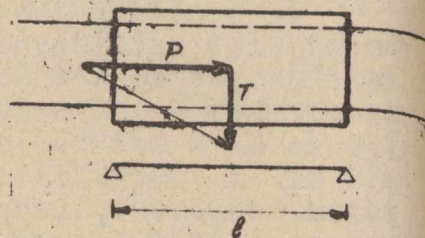
A fogaskerék hajtóművekkel a forgómozgást lengő, egyenesvonalu, mozgássá lehet átalakítani. Ugyancsak fogaskerék hajtóművel alakítjuk át az egyenes vonalú mozgást lengő, vagy forgómozgássá.

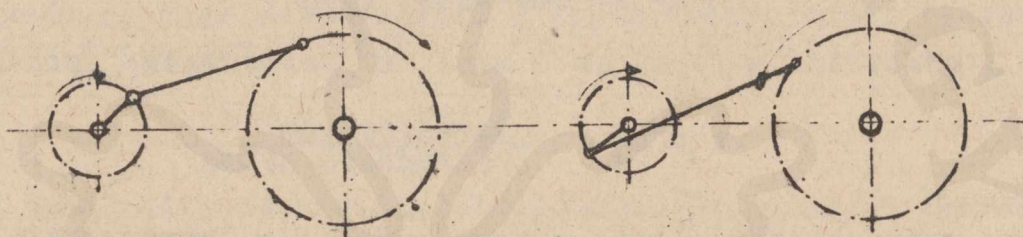
183. ábra.

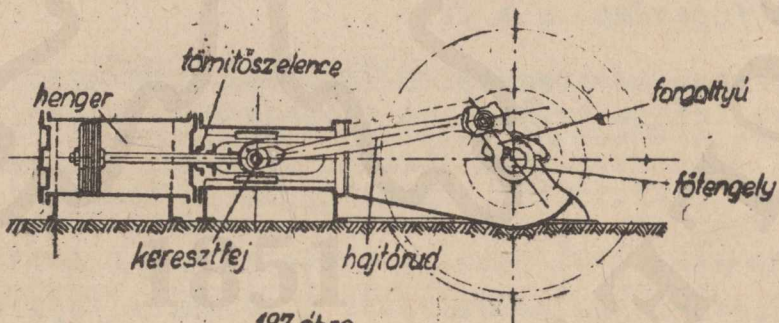
189. ábra.

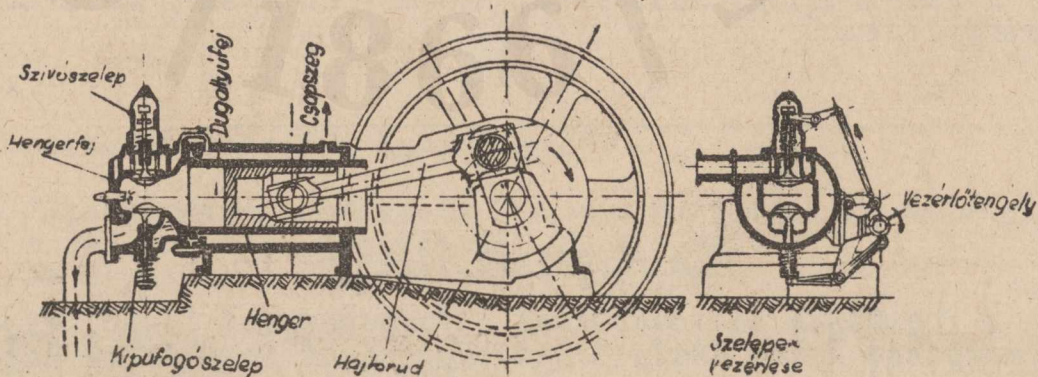
184. ábra.

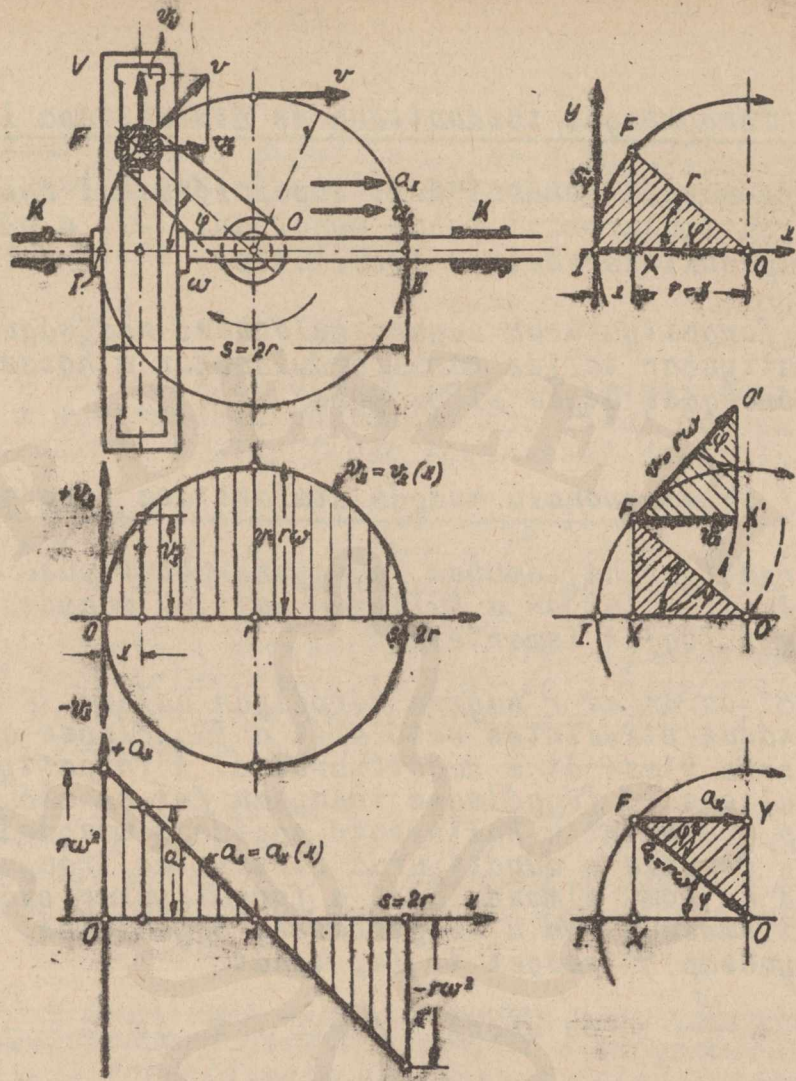
185. ábra.

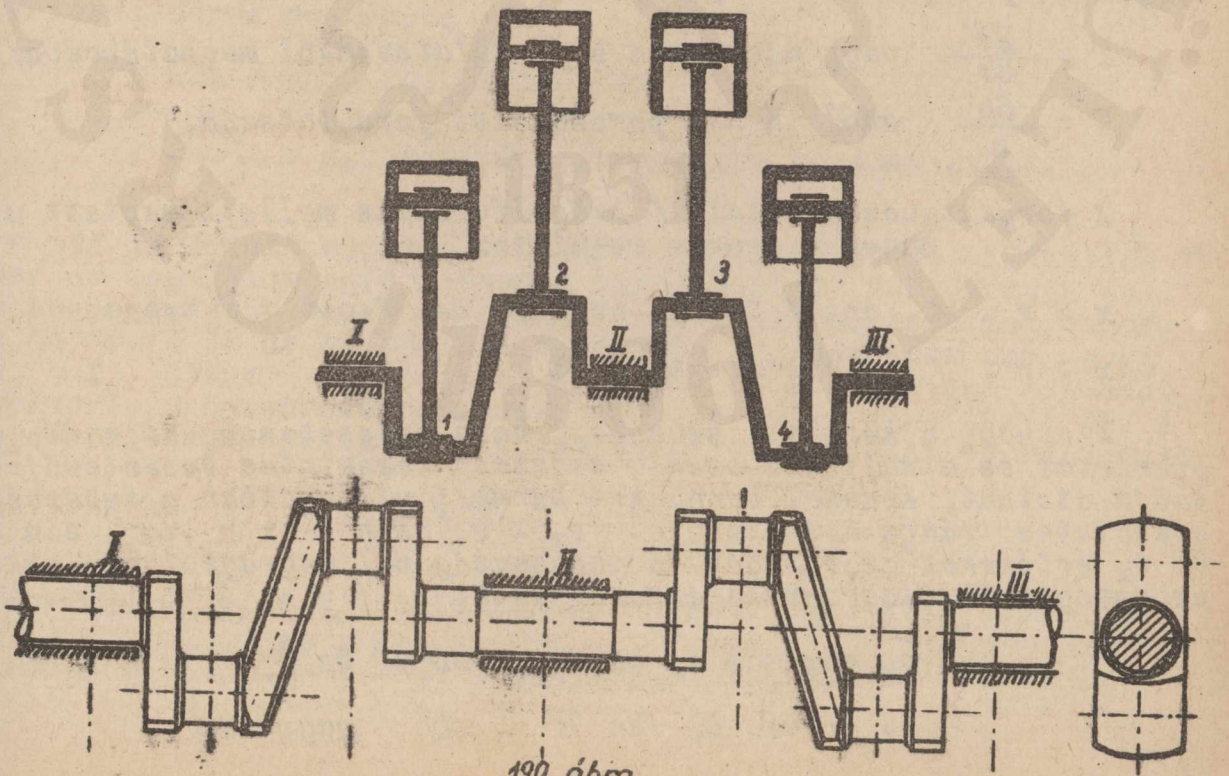
187. ábra.

188. ábra.

188 ábra

190 ábra

A./ Forgómozgás továbbítása és átalakítása lengőmozgássá.

A forgómozgás továbbítását kapcsolórúddal összekötött egyenlő sugarú forgattyukarokkal lehet megoldani. Pl. a gőzmozdonyok hajtott és kapcsolt kerekeinek összekötése.

Ha a forgattyukarok sugara különböző nagyságu, akkor a rövidebb forgattyukar teljes körülfordulásakor a hosszabb forgattyukar csak lengőmozgást végez /185. ábra/.

B./ Egyenesvonalu mozgás átalakítása forgómozgássá.

A forgattyus hajtóművek legegyszerűbb típusa az u.n. kuliszás hajtómű. Az alábbiakban a kuliszás hajtómű mozgásának alapvető összefüggéseit fogjuk ismertetni.

A 186. ábrán az r sugaru körpályán haladó "F" forgattyucsap elmozdulásának vízszintes vetületét a függőleges csuszóvezetékekkel bíró kulissza viszi át a dugattyurudra. A forgattyucsapot körülforgó u.n. kulisszakő függőleges irányban fel és alá csuszik és a forgattyucsap, valamint a kulisszakő egyidejű mozgásának eredménye a kulisszav és vele a dugattyurud vízszintes irányu elmozdulása. A forgattyus hajtómű elmozdulását a forgattyukar szögelfordulásával φ -val jellemezzük. Ha a szögsebesség egyenletes, akkor t idő alatt a forgattyucsap φ szöget ír le, tehát

$$\omega = \frac{\varphi}{t} \quad \text{és ebből} \quad \varphi = \omega \cdot t \quad \text{és} \quad t = \frac{\varphi}{\omega}$$

Ha egy körülfordulás ideje T és a forgattyukar által leírt szögérték pedig $\varphi = 2\pi$, akkor

$$T = \frac{2\pi}{\omega} \quad \text{vagy másképpen a fordulatszámól meghatározva:}$$

$$T = \frac{60}{n} \quad \text{ahol } n = \text{a percenkénti fordulatszám.}$$

A forgattyucsap által φ szögelfordulás mellett megtett út $s_{\varphi} = r \cdot \omega$. Ennek x irányu vetülete:

$$x = r - r \cdot \cos \varphi = r / 1 - \cos \varphi /, \quad \text{de } \varphi = \omega \cdot t, \quad \text{tehát}$$

$$x = r \cdot [1 - \cos \omega \cdot t]$$

Mint hogy a kerületi sebesség, ha a szögsebesség állandó, egyenletes és a kulissza csak a sebesség vízszintes összetevőjét tudja átvinni, érdekel bennünket bármely pillanatban a sebesség vízszintes irányu összetevője. $v_x = v \cdot \sin \varphi = r \cdot \omega \cdot \sin \omega \cdot t$. Ha v_x értékeket az r sugar mérőhosszuságával megrajzoljuk, akkor a sebességek kördiagrammban ábrázolhatók.

$$v_x \text{ maximális, ha } \varphi = 90^\circ \quad \text{és}$$

$$v_x \text{ értéke } 0, \quad \text{ha } \varphi = 0^\circ \quad \text{vagy } 180^\circ$$

A holtpontokban tehát a dugattyurud és a dugattyu sebessége \emptyset . A dugattyu gyorsulása a centripetális gyorsulásból vezethető le.

$$a_x = a_c \cdot \cos \varphi \quad \text{és mivel} \quad a_c = r \cdot \omega^2$$
$$a_x = r \cdot \omega^2 \cdot \cos \omega \cdot t$$

A gyorsulás a holtpontokban a legnagyobb /mivel $\cos \emptyset = 1/$ és 90° -nál pedig \emptyset . A gyorsulások változása egy löket hosszúság, tehát a főtengely félfordulata alatt, ferde egyenessel ábrázolható.

A gyakorlatban a kulisszás hajtómű helyett a forgattyus hajtóműnek az a változata terjedt el, amikor a forgattyucsap körmozgását a hajtórúd veszi át az alternatív mozgást végző keresztfejre. Minél nagyobb a hajtórúd és a forgattyu sugara közötti viszony, annál kisebb torítással követi a keresztfej a forgattyucsap vetületének végtelen hajtórúd feltételezésével adódó és gyakorlatilag $1/r = 20$ érték mellett már végtelen hajtórúdat tételezhetünk fel. Dugattyus erőgépeknél az $1/r$ viszony általában 5.

A forgattyus hajtómű a keresztfejhez kapcsolt tömegeket lengő mozgásra kényszeríti. A lengő tömegekben a gyorsulással ellentétes értelmű tehetetlenségi erők, u.n. lendítőerők ébrednek. A lendítő erők legnagyobbak a holtponti helyzetben és egyenlők a működő centrifugális erővel.

A lendítőerők a dugattyus gépek üzemében nagy jelentőséggel bírnak, mert a gépalapozásra átvitt rázóerők a szögsebesség négyzetével növekednek. A fordulatszám emelésének felső határa alapozási okokból kifolyólag a lendítőerők nagyságától függ.

A lendítőerők nagysága:

$$K = m r \omega^2 \quad \text{vagy másképpen}$$
$$K = \frac{G}{g} \cdot a_c, \quad \text{ahol } G \text{ a forgattyus hajtómű súlya.}$$

A gép járásának egyenletességét a hajtóerő és az ellenállás /terhelés/ egymáshoz való viszonya befolyásolja. Forgómozgás esetén a szögsebesség, tehát a fordulatszám addig változatlan, ameddig a hajtóerő és az ellenállás nyomatéka egyensúlyban van, vagy ha $M_p = M_Q$, akkor $\omega = \text{állandó}$. Ha a két nyomaték nincs egyensúlyban, akkor a szögsebességváltozás, szöggyorsulás következik be. A szöggyorsulás a szögsebesség időegységére vonatkoztatott változása:

$$\varepsilon = \frac{d \cdot \omega}{dt}$$

A szöggyorsulás a tehetetlenségi nyomatékkal kifejezve:

$$\varepsilon = \frac{M_p - M_Q}{I} \quad \text{ahol} \quad I = \frac{m \cdot R^2}{2}$$

A szöggyorsulás tehát arányos a gyorsítónyomatékkal és fordítottan a tömeg tehetetlenségi nyomatékával. A gyorsítóerő /P-G/ változása megváltoztatja a gép munkasebességét. A sebesség egy legnagyobb v_1 és egy legkisebb v_2 érték között változik, tehát a gép járása egyenlőtlen lesz. Az egyenlőtlenlégi fok a sebesség ingadozásának a sebesség középértékeére vonatkoztatott viszonylagos értéke:

$$\mathcal{J} = \frac{v_1 - v_2}{v_k} \quad \text{ahol} \quad v_k \approx \frac{v_1 + v_2}{2} \quad \text{illetve}$$

$$\mathcal{J} = \frac{\omega_1 - \omega_2}{\omega_k} \quad \text{ahol} \quad \omega_k = \frac{\omega_1 + \omega_2}{2}$$

A gép járásának egyenlőtlenlége kedvezőtlen, s a gyorsított tömeg nagyságától függ. Ha ismerjük a gyorsítóerők ütemes változását, akkor az egyenlőtlenlégi fok megengedhető értékének megszabásával megfelelő lendítőkereket tudunk méretezni. A lendítőkerek tulajdonképpen a gyorsításkor felszabaduló munkafeleslegeket raktározza. m tömeg legnagyobb lendületváltozása v_1 és v_2 sebességnél:

$$E_1 - E_2 = \frac{m \cdot [v_1^2 - v_2^2]}{2} = m \cdot \frac{v_1 + v_2}{2} [v_1 - v_2]$$

Fenti egyenletben

$$\frac{v_1 + v_2}{2} = v_k \quad \text{és} \quad v_1 - v_2 = \mathcal{J} \cdot v_k,$$

tehát a munkafelesleg legnagyobb értéke, amit a lendítőkereknek el kell raktározni:

$$E_1 - E_2 = m \cdot v_k^2 \cdot \mathcal{J} = L$$

$$m = G/g, \quad \text{tehát} \quad L = G/g \cdot v^2 \cdot \mathcal{J}. \quad \text{Másképp} \quad E = \frac{m \cdot v^2}{2} = \frac{G \cdot v^2}{2g}$$

tehát az egyenlőtlenlégi fok az előbbiek szerint:

$$\mathcal{J} = \frac{L}{2E} \quad \text{és a lendítőkerek súlya:} \quad G = \frac{g \cdot L}{v_k^2 \mathcal{J}}$$

A 187. ábrán látható gőzgép hengerében mozgó dugattyu a fojtószelencén átvezetett dugattyuruddal mereven kapcsolódik a számvetékekben mozgó keresztfejben. A keresztfejet és a forgattyút a csuklóban izülvő hajtórúd kapcsolja össze. A keresztfej a dugattyuval együtt egyenesvonalu mozgást végez. Ezt a mozgást a csuklóban izülvő hajtórúd a forgattyu segítségével alakítja át forgómozgássá.

A forgattyus hajtómű elrendezését belső égésű motoroknál a 188. ábra tünteti fel. A belső égésű motorok dugattyuja nem tömör, hanem belül üreges könnyűfémöntvény. A dugattyu szerepét tulajdonképpen a dugattyu gyűrűzött felső része, a keresztfej

szerepét pedig az alsó rész a vezetőpaláccsal és a dugattyúcsap-
sággal együtt tölti be.

A belső égésű motoroknál tehát külön keresztfejet nem találunk. A hajtórúd a dugattyúcsapszeghez csuklósan kapcsolódik és hozzá forgómozgásba az u.n. könyökös tengelyt.

C./ A forgattyús hajtómű részelt.

1./ Végforgattyúk.

A végforgattyúk a hajtott tengely végén közvetítik a forgó-
mozgást. A végforgattyú részelt: a forgattyúkar és a forgattyú-
csap. /189.sz. ábra./

2./ Könyökös tengelyek.

Belső-égésű motoroknál a forgattyúcsap a tengely közbeneső
helyén van kialakítva. A forgattyúcsap a tengely kinyúló két kar-
ja /könyök/ között van elhelyezve. A tengely tehát a forgattyú-
csapoknál könyökszerű kiugrásokkal van ellátva és az ilyen ten-
gelyeket könyökös, vagy görbített tengelyeknek nevezük.

A nagyobb erőhatásoknak kitett könyökös tengelyek általában
acélból, egy darabból, kovácsolással készülnek. A könyök kereszt-
metszete derékszögű négyzet. A könyökös tengelyek felületét a
kovácsolás után minden részen gondosan megmunkálják. Hosszu kö-
nyökös tengelyek készülhetnek több összekapcsolt darabból is.

A szomszédos könyököket egymáshoz képest a tengely körül el-
forgatva képezik ki. Az elforgatás szögértéke négykönyökös ten-
gelynél 0° és 180° /190.sz. ábra/, hatkönyökös tengelynél 0° és
 120° .

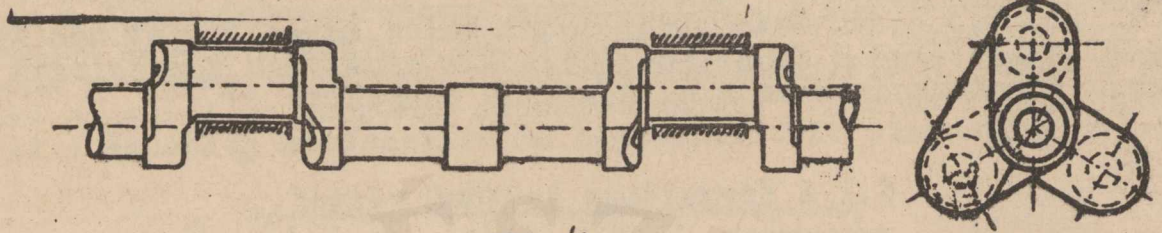
A tengelyek csapágyazását közvetlenül a könyökök mellett vé-
gezzük. A csapágyak számát és egyben a tengely hosszát szokták
oly módon csökkenteni, hogy két szomszédos könyököt egyesítsenek.
/191.sz. ábra./

3./ Excenterek.

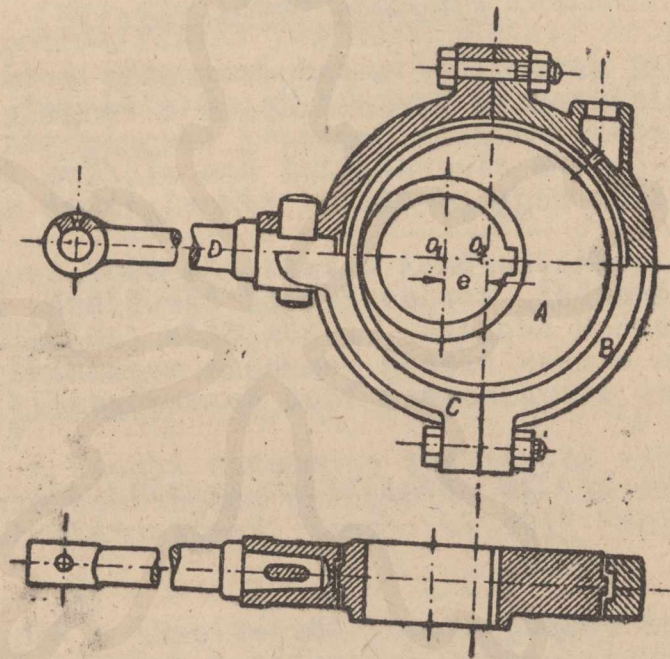
Excentereket akkor alkalmazunk, ha:

- a./ a végforgattyú sugara kicsi,
- b./ a könyökös tengelyt nehézkesen, vagy
- c./ egyáltalában nem tudjuk kiképezni.

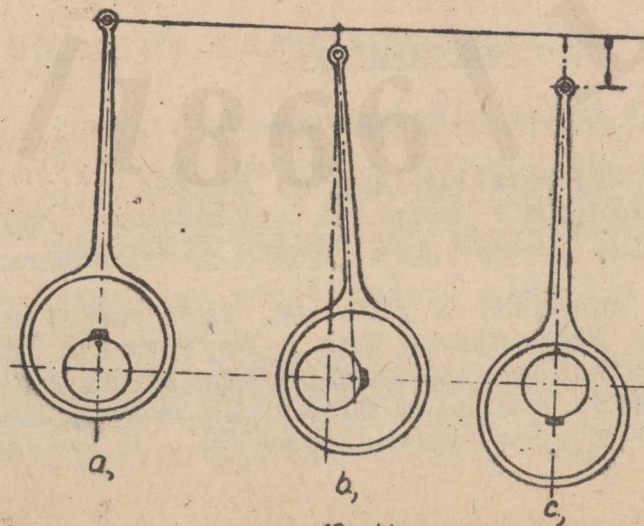
Az excenter mozgását a 192. sz. ábra mutatja. Mivel az ex-
center tárcsa nem középpontosan van a hajtórúdra felékelve, a tár-
csaközéppont a hajtótengely középpontja körül az excentricitás
sugarának megfelelő r sugaru körpályán mozog, az excenterhez
kapcsolódó hajtórúd vége maximálisan $12 \dots 14^\circ$ értékű elmozdulást
tud megtenni.

191. ábra.

193. ábra.

192. ábra.

Az excenter főrészei a következők: /193.sz. ábra./

/A/ A tárcsa. A tárcsát a tengelyre ékeléssel erősítjük fel. A tárcsa felékelése nem központos, vagyis a tárcsa középpontja nem esik egybe a tengelykeresztmetszet középpontjával, hanem attól -e excentricitással helyezkedik el. Az excentricitás értéke a helyettesített forgattyúkar sugárának nagyságával egyezik. A tárcsa anyaga öntöttvas, acélöntvény, vagy folytacél. Rövid tengelyeknél egyrészű, hosszabb tengelyeknél kétrészű tárcsát alkalmaznak.

/B/ A kengyel. A tárcsát a kengyel fogja körül. Az alsó és felső kengyelrészt csavarokkal erősítjük össze. A kengyel helyzetét a tárcsán kiképzett vállak biztosítják. A kengyel belső felületén a tengely forgása közben a tárcsa surlódik. A surlódást úgy csökkentik, hogy a kengyelt belül csapágyfémmelel bélelik. A futófelületet ezen felül még kenőberendezés is olajozza. A kengyel anyaga megegyezik a tárcsa anyagával.

/C/ Az excenterrud. Az excenterrudat ékkötéssel /193.sz. ábra/, csavarkötéssel, vagy kupos rögzítőruddal erősítjük a kengyelhez. Az excenterrud kör, nagy hosszúság esetén pedig derékszögű négyszög keresztmetszettel készül.

3./ Hajtórudak.

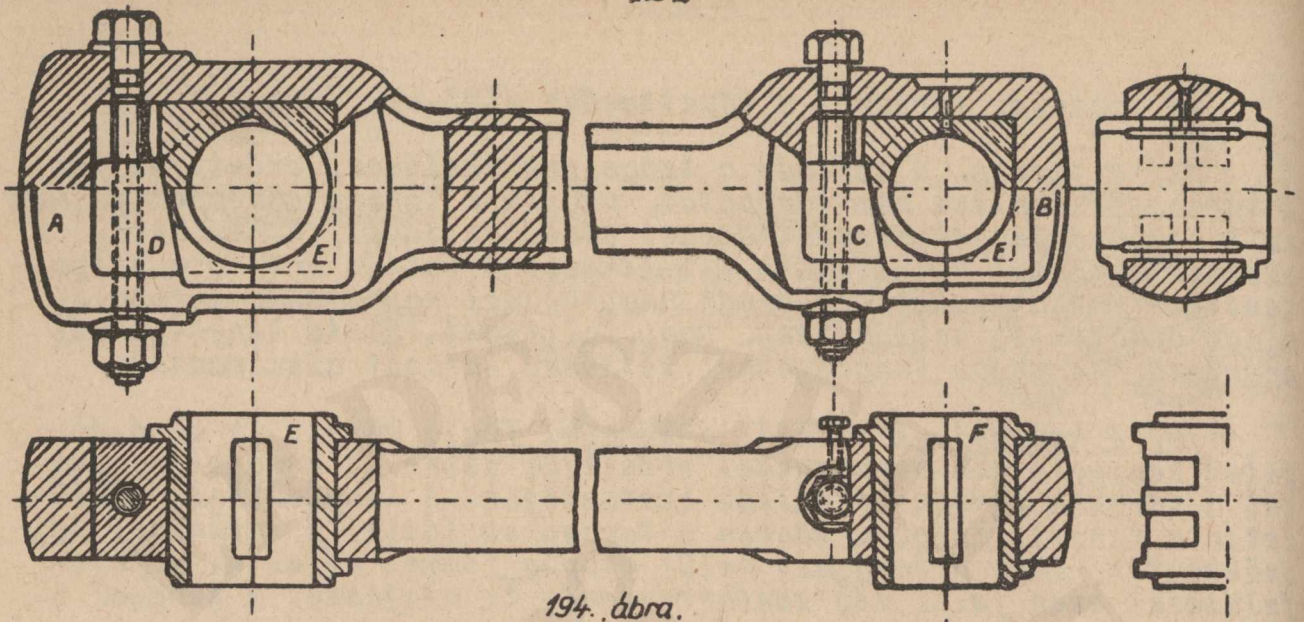
A hajtórudat a forgattyúcsaphoz, ill. keresztfej- /dugattyúcsapszeg/ csaphoz csuklóosan kapcsolódnak. A hajtórudak főrészei: a csapágyazással ellátott fejek és az ezek közé eső szár.

A hajtórud szárát a rud tengelyvonalába eső erő kkihajlásra, a felgyorsulások és lelassulások miatt fellépő u.n. ostorozó erők pedig hajlításra veszik igénybe. Ezen igénybevételek alapján a szár keresztmetszete legnagyobb a forgattyúcsaptól a szár közepéig. Középtől kezdve a keresztfej felé pedig fokozatosan csökken. A szár keresztmetszete gőzgépeknél kör, belső égésű motoroknál lapos.

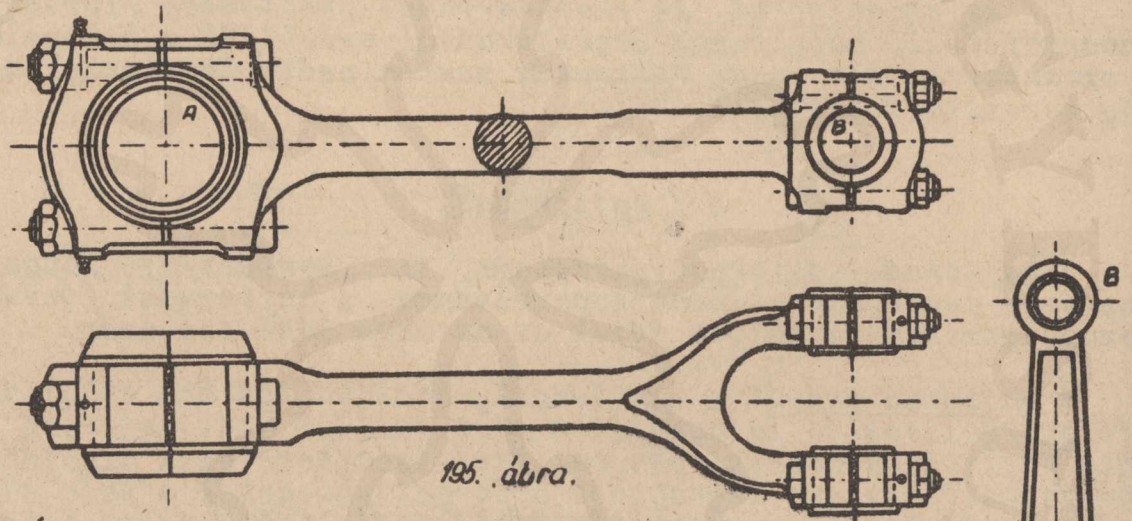
A hajtórudak anyaga folytacél, vagy acélöntvény és alumínium ötvözet. A rudfejek lehetnek zártak /194. ábra/, nyitottak, vagy villások /195. ábra/. Villás hajtórudfejet akkor alkalmazunk, ha a keresztfej csapja kétoldalas, vagy ha a csapágyazás a keresztfejben van kialakítva. A rudfejekben lévő csapágy lehet osztatlan, illetoleg osztott.

Az egyszerű kengyeles hajtórudat /194.sz. ábra/ általában stabil gőzgépeknél alkalmazzák. A hajtórudfejekben két-két daraból álló csapágyazást alkalmazunk. A kétrészű csapágyperselyek összeszorítását szorítóékkal végezzük.

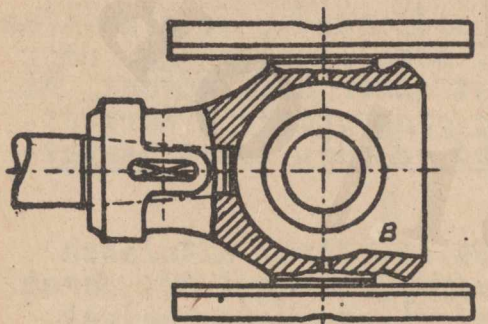
A belső-égésű motorok hajtórudja Cr.Ni. acélból készül. A hajtórud felső csapágya /dugattyúcsapszegnél/ bronzból készül és zárt kivitelű, az alsó csapágy /könnyű tengelynél/ osztott kivitelű /196. sz. ábra/.

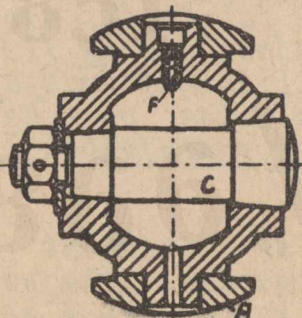
194. ábra.

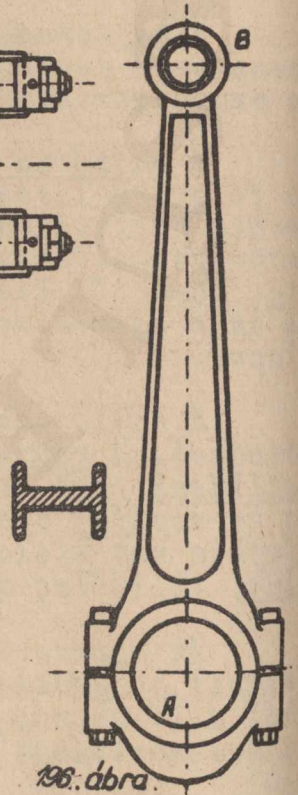
195. ábra.

197. ábra.

196. ábra.

4./ Keresztfejek.

A keresztfej a dugattyurudat a hajtórúddal kapcsolja össze.
A keresztfej részlet: a keresztfej-test, keresztfej csap és a saruk.

A keresztfej-test lehet villaszerűen nyitott vagy sárt. Utóbbi esetben a hajtórúdfej villacsalaku /197. sz. ábra/. A keresztfej-test öntöttvasból, acélöntvényből, vagy kovacsolás útján folytacélből készül.

A keresztfejesap anyaga folytacél. A csapot kúposan illesztik a keresztfej oldalába és csavarral, vagy csavarokkal lefogott lemez segítségével rögzítik.

A saruk arra szolgálnak, hogy a keresztfejre átzármazó erőt nagy felületen vigyék át a keresztfej-vezetékre.

A saruk a gondosan esztergályozott két pár keresztfejvezető között mozognak.

A dugattyurud a keresztfej megfelelő kúpos furatu nyulványába illeszkedik. A kúposan esztergályozott végü dugattyurudat a keresztfejhez keresztéssel rögzítjük.

A rugók.

Rugalmas kapcsolatot rugókkal tudunk létesíteni. A fontosabb egyszerűbb rugóformákat a 198. és 199. sz. ábrák mutatják. A rugók alakja rendeltetése szerint igen változatos. A rugókat nagy alakváltozás jellemzi és az alakváltozásnak mindig a rugalmasságuk határán belül kell maradnia. Ez a tulajdonsága erősen megkülönbözteti a többi gépelemektől, mert hiszen a gépelemek mértezésénél általában arra törekedünk, hogy a terhelések csak egészen kis alakváltozást okozzanak. A rugó alakváltozása lehet megnyúlás, összenyomódás, elhajlás, vagy elcsavarodás.

A rugó terhelése és alakváltozása között a Hooke-féle arányossági törvény adja az összefüggést. Az arányossági tényezőt, vagyis az egységnyi terhelésre vonatkoztatott alakváltozást rugóállandónak nevezzük. Ha P terhelés hatására a rugó összenyomódása x , akkor a rugóállandó:

$$c = \frac{x}{P} \dots \text{cm/kg}$$

Fenti összefüggés alapján megrajzolható a rugó jelleggörbéje. A jó rugó jelleggörbéje a koordinátarendszer kezdőpontján átmenő ferde egyenes. /200. sz. ábra./

A rugó megfeszítésére, összenyomására fordított munka nem vész kárba, hanem a rugó munkaképességét növeli. A rugó összenyomásakor tehát a rugóban potenciális energiát tárolunk és a tárolható energia a rugó teherbírástól függ. Mivel a rugó eredeti alakját visszanyerheti, tehát a rugót tehermentesítjük, a poten-

ciális energia teljes egészében visszatérül.

Ha P_a a rugó teherbírása, akkor a megengedhető legnagyobb alakváltozás $x_a = c \cdot P_a$. A 200. sz. ábra alapján a legnagyobb alakváltozási munka a háromszög-alaku munkaterülettel határozható meg:

$$L_a = \frac{P_a \cdot x_a}{2} = \frac{c \cdot P_a^2}{2} = \frac{x_a^2}{2c} \quad \dots \text{ mkg}$$

A laposrugókat hajlításra méretezhetjük, amikor is a rugó végein a félterhelés működik. Ha középen elvágva képzeljük a rugót /201. sz. ábra/ és a félrugót, amelyen $P/2$ erő működik, mint egy végén befogott tartót vizsgáljuk, akkor a fellépő hajlítónyomaték:

$$M = \frac{P}{2l} \cdot \frac{l}{2} = W \cdot \delta_m$$

De $W = \frac{b \cdot h^2}{6}$ és ha "h" értékét felvesszük, akkor a rugó szélessége:

$$b = \frac{6W}{h^2}$$

Mivel a nyomaték a befogásnál /rugó középvonal/ a legnagyobb és itt van szükség a teljes keresztmetszetre, a szélek felé a keresztmetszet a nyomaték csökkenésével arányosan kisebb lehet. A felfüggesztési pontnál hajlítónyomaték nem működik és a rugólapot nyírófeszültségre kell ellenőrizni. A 201. sz. ábra szerint tehát a rugót nem egyetlen b szélességű és h magasságú lemezről, hanem pl. 10 rugólapból állítják össze, az egyes rugólapokat egymás alá helyezve, változó rugólap hosszúsággal.

III. rész.

E r ő g é p e k .

Dugattyus gőzgépek.

A gőzgépek hőerőgépek. Főrészeit: a gőzt termelő kazán és a gőzt felhasználó, munkát végző gép. A tüzelőanyag elégetésekor keletkezett hővel a kazánban levő vízből tulnyomással bíró gőzt termelünk és ezt megfelelő csővezetéken keresztül a gőzgép hengerébe vezetjük. A hengerbe vezetett, tulnyomással bíró gőz terjeszkedik és eközben a dugattyút maga előtt tolja. A dugattyu mozgását használjuk fel közvetlen munkavégzésre, illetve alakítjuk át a munkagépek meghajtására.

A gőzgépek működését tehát a tüzelőanyagban rejlő hőenergia célszerű kihasználása teszi lehetővé.

A kazán és a gőzgép kölcsönös helyzete szerint a gőzgépeket a következőképpen osztályozzuk:

A./ Stabil-gőzgépek. A kazánt a kazánházban, a dugattyusgépet pedig a gépházban helyezik el. A kazán és a dugattyusgép helyhez kötött, tehát szilárdan van beépítve. A fűrésztelepek erőgépei gyakran stabil gőzgépek.

B./ Lokomobil-gőzgépek. Az egybeépített kazán és dugattyusgép kerekeken gördülő kocsiszerkezetre van szerelve. Ha saját magukat vontatják, lokomotivoknak nevezzük /vasuti mozdony/.

C./ Félstabil-gőzgépek. Az egybeépített kazán és dugattyusgép szilárdan be van építve.

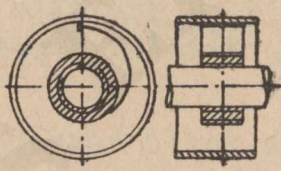
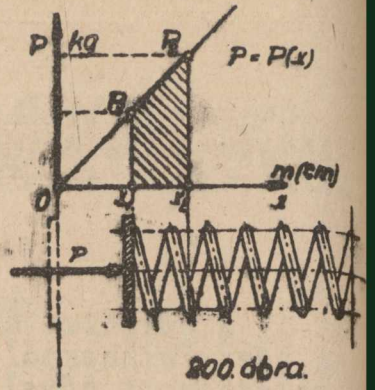
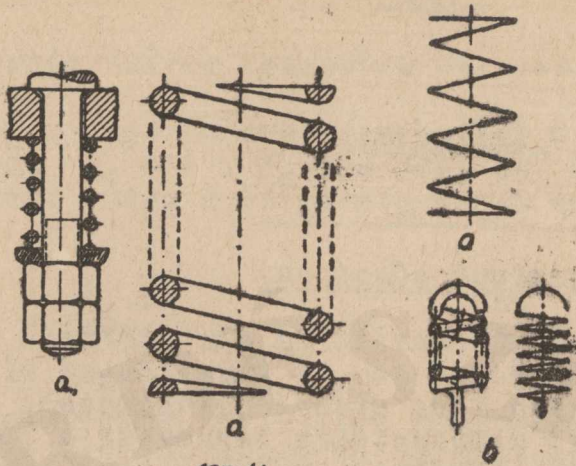
A./ Stabil gőzgépek.

1./ A kazán működése.

A gőzkazánban a gőz termelése következőképpen történik /202. sz. ábra/. A kazán vízterébe /tulajdonképpen kazán, a továbbiakban egyszerűen kazán/ a tápvíz bevezetésére szolgáló csövön keresztül vizet táplálnak. A kazán táplálására csak tiszta és lágy víz alkalmas. Mész, stb. tartalmu, továbbá zavaros, piszkos víz hevítése közben a mechanikai és kémiai tisztátalanságok kiválnak és szilárd alakban, az u.n. kazánkő formájában lerakódnak a kazán falára. A lerakódott kazánkő nagymértékben veszélyezteti a kazán üzembiztonságát.

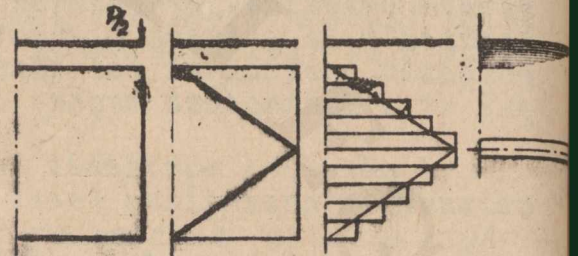
A kazán összeszegecselt folytvas, hegesztett vas, vagy acéllemezekből készül. A kazánt téglafalazattal veszik körül, de vigyázni kell arra, hogy a kazánfal közvetlenül sehol se érintkezzen a falazattal. A kazánt kb. 2 m-ként elhelyezett öntött vagy kavicsoltvas-talpak támogatják.

a., nyomórúgó
b., húzórugó

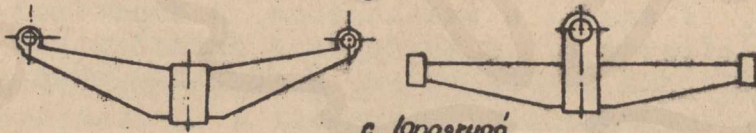

198. ábra.

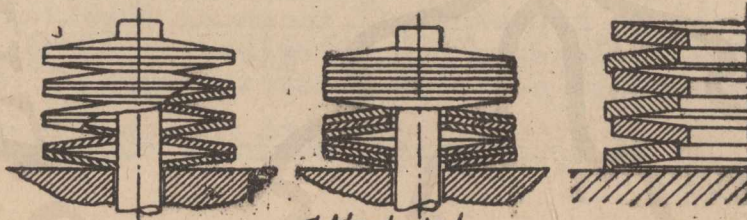
a., spirálrugó

201. ábra.

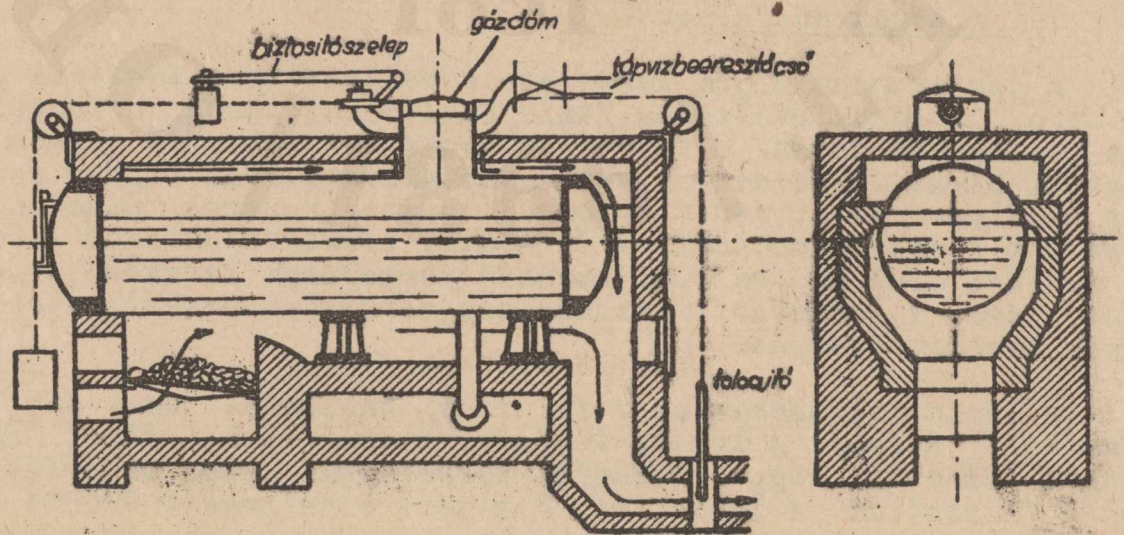

c., laposrugó

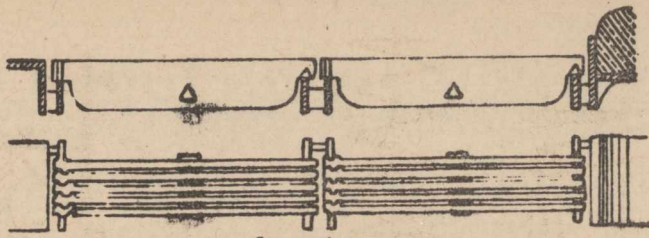

a. tápyérrúgó

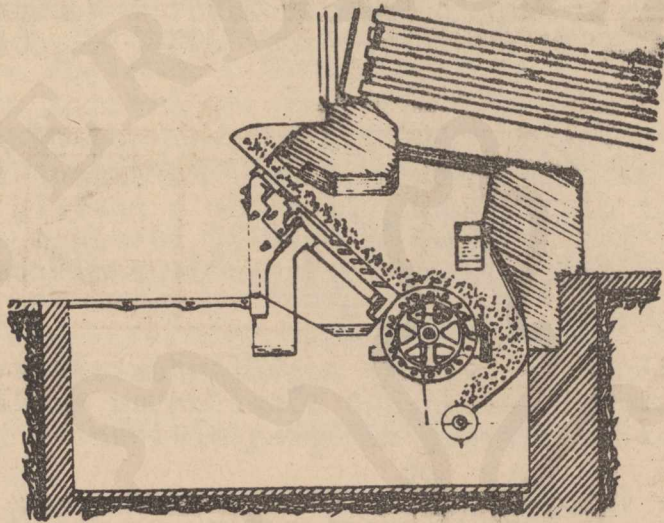
199. ábra.

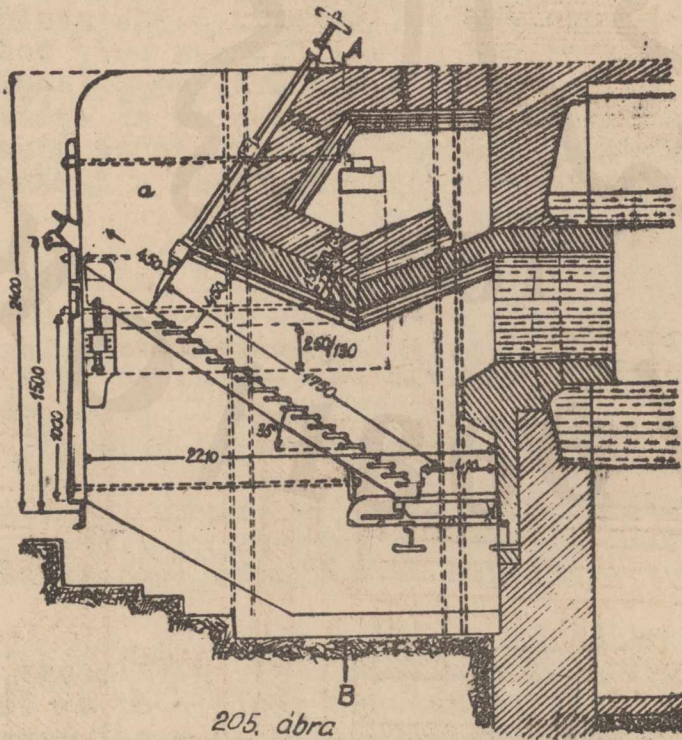
202. ábra.

Sikrostély
203. ábra.

204. ábra

205. ábra

A felfekvés síkja a homlokfaltól hátrafelé lejtéssel bír, hogy a kazánból a vizet teljesen ki lehessen ereszteni.

A tüzelőanyag elégetése a tüzelőtérben történik. A tüzelőtér tűzálló téglával van kifalazva.

A tüzelőanyagot az ajtóval felszerelt tüzelőnyíláson keresztül a rostélyra helyezük. A rostély rostélypálcákból áll. A rostélypálcák anyaga öntött-, kovácsolt vas, esetleg acél. A rostélyfelület két részből áll: A holt felületet a rostélypálcák, az eleven felületet pedig a rostélypálcák közötti hézagok alkotják. Az eleven rostélyfelület annál nagyobb, minél nagyobb szemű a tüzelőanyag.

A kézi tüzelésű rostély sík /203. ábra/, ferde /204.sz. ábra/ vagy lépcsős /205. sz. ábra/ elrendezésű. Fűrészpör tüzelése esetén lépcsős rostélyt alkalmazunk. Ilyenkor a rostély hajlásszöge a vízszinteshez kb. 30° . A lépcsős rostély hátránya, hogy a képződő hamu és salak nem hullik át rajta és piszkáló vassal kell azt onnan eltávolítani.

A rostély elhelyezése szerint megkülönböztetünk alsó, belső és előtüzelésű kazánokat. Silányabb tüzelőanyag esetén /pl. fűrészpör/ az előtüzelésű rostély a legmegfelelőbb.

Az automatikus tüzelőberendezések főbb típusai: a szórótüzelés /216.sz. ábra/, a láncrostély /207.sz. ábra/ és a vándorrostély.

A rostély alatt van a hamuszekrény, ide hullik a salak és a hamu. A füstgázok a tüzelőtérből kifelé, a füstcsatorna felé igyekeznek. A füstcsatornának a tüzelőtérben való betorkolásánál a füstgázok a falazatból készült tüppert, vagy lángboltnak ütköznek. A tüppert rendeltetése, hogy a láng és az éghető, de meg nem gyulladt füstgázok jól összekeveredjenek, ennek következtében a meg nem gyulladt füstgázok eléggjenek, tehát a kéményen át minél kevesebb éghető anyag távozzék el.

A meleg füstgázok a tűzálló téglából falazott füstcsatornán és a kéményen keresztül a szabadba távoznak. Ott, ahol a füstcsatorna a kéménybe torkollik, tolóajtót találunk. A tolóajtó állításával megváltozik a légáramlás és ezáltal az égés erőssége.

A kémények célja kettős:

- 1./ a füstgázokat elvezetik,
- 2./ az égéshez szükséges természetes légáramlást biztosítják.

Ismerünk falazott és vaskéményeket. A falazott kémények keresztmetszete kör, falvastagságuk alul 40-60 cm és felfelé csökken. A falazott kémények általában 15 m-nél magasabbak.

A körkeresztmetszetű vaskémények falvastagsága alul 7-8 mm, felül 3-4 mm. A vaskéményeket feszítő-dróttal merevítik. A vas-

kémények magassága rendszerint 15 m-nél kisebb. A vaskémények gyorsan rozsdásodnak és bennük a meleg füstgázok gyorsan lehűlnek.

Kesterséges léghuzatot ventilátorral állítják elő. Modern, nagy telepeken általában két ventilátort alkalmaznak. A rostély alatt elhelyezett ventilátor a levegőt a tüztérbe nyomja, a másik pedig a keletkezett füstgázokat onnan elszívja.

A léghuzam erőssége annál nagyobb, minél melegebbek a távozó füstgázok /fajsúlyuk annál kisebb/ és minél magasabb a kémény. A gyakorlatban a füstgázoknak a kéményből kilépő sebességét 200-300° C hőmérséklet esetében a kéménymagasság 1/10-ére szokták felvenni 80 m-es kéménymagasságig. 80 m-nél magasabb kéményeknél a kilépési sebesség már kisebb mértékben növekedik. Ezek szerint tehát pl. egy 40 m magas kémény mellett a kilépési sebesség 4 m/sec.

A kémény alján a kémény szívóhatását U-alaku csőben lévő vízoszlop magasságával mérik. A cső egyik szárára a légköri nyomás, a másik szárára pedig a kémény alján uralkodó nyomás hat. A két csőszárban lévő vízoszlop magasságkülönbsége mm-ben adja a szívóhatás magasságát.

kéményhőmérséklet	kéménymagasság	a /mm-ben/
200	50	20
200	75	35
200	100	40
200	120	50

A rostélyon lévő tüzelőanyag elégetésekor termelt hőmennyiségnek jelentékeny része elvész.

A hőveszteség okai:

1./ Az égés az elméletinél nagyobb levegőmennyiséggel folyik le,

2./ tökéletlen égés esetén az égéstermék még éghető gázokat tartalmaz.

A tökéletlen égésnek két oka lehet:

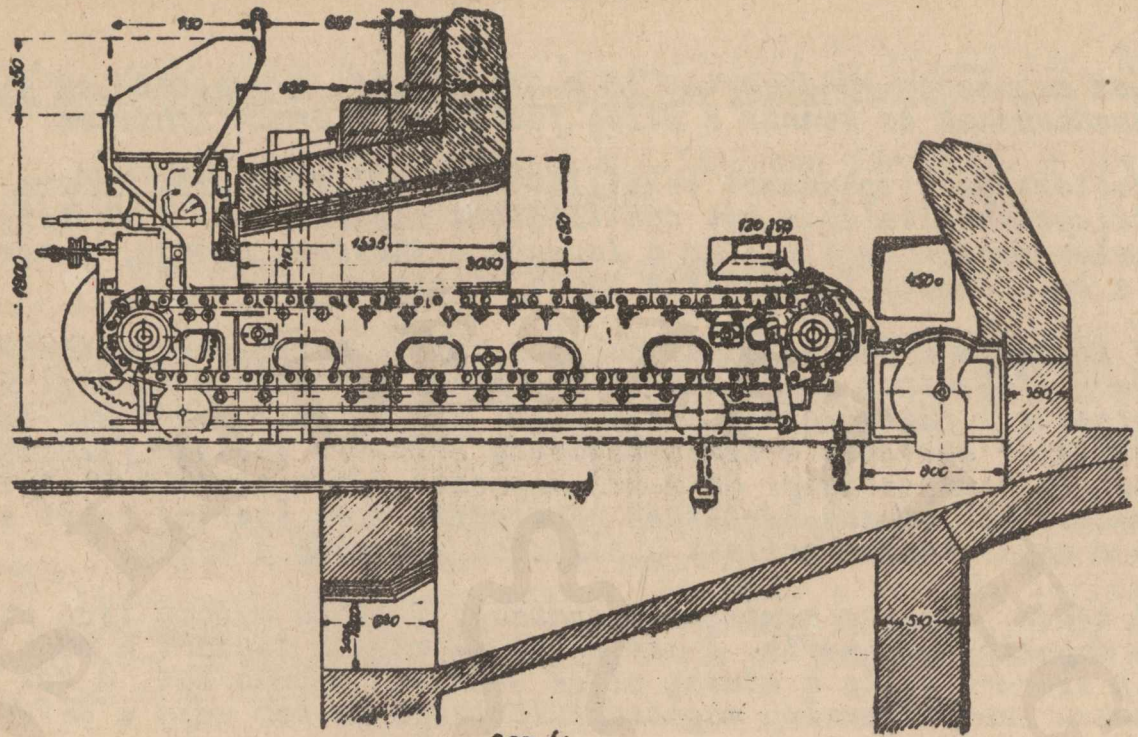
a./ elégtelen levegőmennyiség,

b./ a tüztéren nincs meg a kellő hőfok.

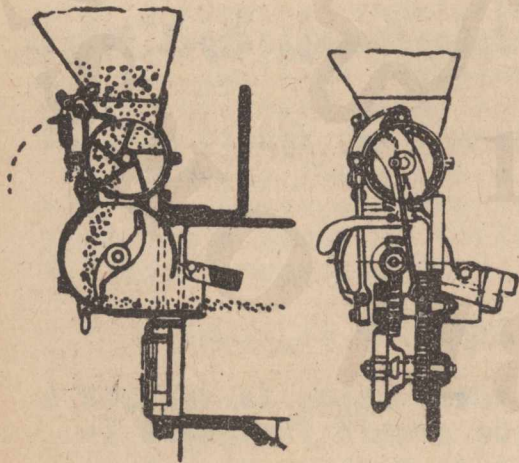
3./ A salakkal együtt el nem égett tüzelőanyag is távozik a rostélyon keresztül, ugyancsak a kéménybe áramló füstgázok is sok meleget visznek magukkal.

4./ hőelnyelés és hőkisugárzás a tüztérben. A hőkisugárzást veszteség nagymértékben függ a kazánrendszerrel.

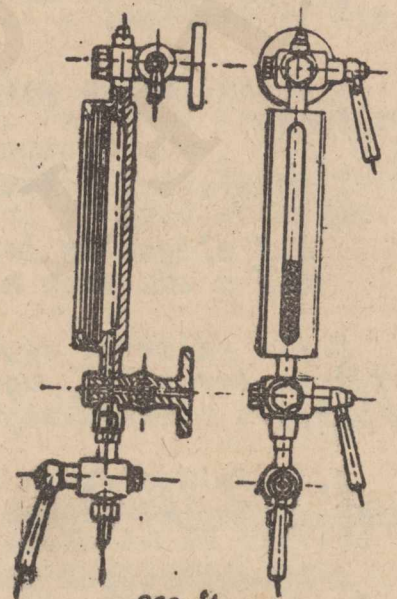
A hőveszteségek után fennmaradó hasznos hőmennyiség a kazánban lévő vizet melegíti. A hőátadás a kazán futófelületén történik. A futófelület a kazánnak a lángokkal /direkt futófelület/, ill.

207. ábra.

206. ábra.

208. ábra.

a füstgázokkal /indirekt fűtőfelület/ érintkező része.

A fűtőfelület felmelegíti a vele közvetlenül érintkező vízrétet. A felmelegedett víz fajsúlya kisebb, mint a hideg víz fajsúlya. A kisebb fajsúlyú melegvízréteg tehát felfelé kezd áramlani. Az áramlás erősségét a felmelegedés mértéke és a közben keletkező gőzbuborékok csak fokozzák. A víz áramlása a kazánban csak akkor megfelelő, ha zárt körfolyamatot képez. A víz természetes áramlását a kazánban elhelyezett szivattyúkkal mesterségesen is elősegítik.

A kazánviz hevítése következtében a gőz a párolgási felületen keresztül a kazán felső részében a gőztérbe, ill. a kazán tetjén levő gőzdómba jut. A gőzdóm a gőztér legmagasabban fekvő helye. Itt gyűlik össze a legszárazabb, legnagyobb túlnyomással bíró gőz.

A vizgőzt a gőzdomból szelep beiktatásával a gőzvezető csövön keresztül a gőzgép hengerébe vezetjük.

Gőztermelés közben a kazánban lévő víz térfogata egyre csökken. Az elgőzölt vizet a tápvizbeeresztő-csővön keresztül pároljuk. A vízszint mindig a kazánra nézve megállapított alsó és felső szintvonal között maradjon. Az alsó és felső szintvonal közötti tér az u.n. táplálótér.

2./ Kazánszerelvények.

Azokat a berendezéseket, melyek segítségével a kazánba a vizet táplálni, illetőleg a kazán működését ellenőrizni tudjuk, kazánszerelvényeknek /armatura/ nevezzük.

a./ Kazántápszivattyú. Ismerünk dugattyús és centrifugális szivattyúkat. Legelterjedtebb dugattyús tápszivattyú a Worthington-féle szivattyú. A szivattyú dugattyúja külön kis gőzgép dugattyújával van közvetlen kapcsolva, az általában szokásos hajtórúd és forgattyúrendszer nélkül. A tápszivattyú mérete akkor megfelelő, ha legalább a kétszeres tápviz táplálására alkalmas. Biztonsági okokból két tápszivattyút szerelünk fel.

b./ Vizállásmutató. A vizállásmutató alsó része a víztérrel, felső része pedig a gőztérrel van összeköttetésben. Hogy a vízszint jobban látható legyen, a Klinger-féle üveget szokták használni, melyen át a víz közel feketének látszik. A vizállásmutató ellenőrzése és tisztítása az alul és felül elhelyezett lefuvató-csapokkal történik /208.sz. ábra/.

c./ Tápfej. A szivattyú és a kazán közé iktatjuk be a tápfejet. A tápfej fő részei: az elzáró és a visszacsapó szelep. A visszacsapó szelep akadályozza meg a viznek a víztartályba való visszaáramlását.

d./ Próbacsapok. A kazánban lévő vizállás magasságának ellenőrzésére szolgálnak a kazán homlokfalán elhelyezett próbacsapok. Az 1. próbacsap a felső vízszint felett, a 2. próbacsap közvetle-

nál a felső vizszint alatt, a 3. próbacsap pedig az alsó vizszinttel egy magasságban van elhelyezve. A kazánban a vízállás akkor megfelelő, ha az 1. csapon keresztül mindig gőz, a 2. csapon keresztül vagy gőz vagy víz, a 3. csapon keresztül pedig mindig víz jön.

Ha a legalsó próbacsapon keresztül is gőz jön, akkor a tüstést be kell szüntetni. Ezzel egyidejűleg a gőzt a szelepeket keresztül óvatosan ki kell engedni. A kazánt csak akkor szabad újra vízzel felönteni, ha az teljesen kihűlt.

e./ Ólomazóg. Az ólomazóg kb. 150-200° C-nál olvadó ötvözetből készül. A legkisebb vízállás magasságában a kazánfal megfelelő furatában helyezzük el. Ha a vizszint az ólomazóg alá süllyed, az ötvözet megolvad és a kazánfal furatán kiáramló gőz figyelmezteti a kazán kezelőjét, hogy a további üzemelés már életveszélyes.

f./ Vészjelző. A vészjelző részlet az uazó, összekötő emeltyűrud és gőzslp. A vizszint süllyedésével az uazó lejjebb száll és az emeltyűrud segítségével a gőzslpot fokozatosan működésbe hozza.

g./ Lefuvaró csap. A lefuvaró csapokon keresztül a kazán teljesen kiüríthető.

h./ Tisztítónyitások, buvólyuk. A kazán tisztítását a kisebb méretű tisztítónyitások és a nagyobb méretű buvólyuk teszi lehetővé. A buvónyitás befelé nyitva ajtóval van felszerelve. Az ajtót bezárt állapotban a kazánvíz szorítja a kazán falához.

i./ Nyomásmérő /manométer/. A nyomásmérő a gőz túlnyomását mért. A manométeren a megengedett maximális gőznyomás piros vonalal van megjelölve.

j./ Biztosító szelep. A kritikus nyomásnál a szelep kinyitlik és a többletgőzt a szabadba engedi. A szelepterhelés vagy emeltyűáttételen elhelyezett súly, vagy pedig rugó.

3./ A fűtőfelület hatásfoka.

A fűtőfelület hatásfoka azt fejezi ki, hogy a tüstérben keletkező füstgázok melege nek mekkora hányadát sikerült hasznosítani, tehát a fűtőfelületen át a vízzel közölni. A tüstérben keletkező füstgázok melegtartalma függ a tüstér hőfokától és pedig a melegtartam növelése egyenesen arányos a tüstér hőmérsékletének emelkedésével.

$$Q_1 = at_1$$

ahol: Q_1 = a füstgázok hőmennyisége kg cal.

a = a füstgáz mennyiségétől és a fajmelegtől függő állandó.

t_1 = a füstgáz hőmérséklete.

A távozó füstgázokban lévő meleg pedig az előbbiekhöz hason-

l6an:

$$Q_2 = at_2$$

A fűtőfelületnek átadott hasznos meleg a fűtőfelülethez érkező és onnan távozó füstgázok hőtartalmának különbsége $|Q_1 - Q_2|$.

A fűtőfelület hatásfokát a fűtőfelületnek átadott hasznos meleg és a fűtőfelülethez érkező füstgázok hányadosa adja:

$$\eta = \frac{Q_1 - Q_2}{Q_1} = \frac{at_1 - at_2}{at_1} = \frac{t_1 - t_2}{t_1}$$

Az egyenlet alapján a hatásfok emelése szempontjából a tüztér hőmérsékletének növelése és a távozó füstgázok hőmérsékletének csökkentése előnyös.

4./ A kazán teljesítménye.

A kazán teljesítményét az egységnyi fűtőfelületen óránként átadott hőmennyiséggel fejezzük ki. A víz melegítéséhez a víznél nagyobb hőfoku füstgázok szükségesek, a kéményben pedig a léghez a kémény magasabb hőmérséklete esetében kedvező. A teljesítmény arányos a kazánvíz és a füstgáz között fennálló hőfokkülönbséggel. A víz hőfok a fűtőfelület minden pontján ugyanaz. A füstgáz hőfoka azonban a tüzelőtér és a kémény között csökken és ezért számításoknál a füstgázok középhőfokértékét alkalmazzuk:

$$t_k = \frac{t_1 + t_2}{2}$$

ahol: t_1 = a tüzelőtér,
 t_2 = a távozó füstgázok hőfoka.

Az egységnyi fűtőfelületen átadott hőmennyiség a közepes füstgáz hőfok és a víz hőfok közötti különbséggel arányos.

$$\begin{aligned} \text{Pl.} \quad t_1 &= 1600^\circ \text{ C} \\ t_2 &= 400^\circ \text{ C} \\ t_v &= 160^\circ \text{ C} \end{aligned}$$

$$t_k = \frac{1600 + 400}{2} = 1000^\circ \text{ C}$$

$$t_k - t_v = 840^\circ \text{ C,}$$

tehát a gőztermelés 840° C hőfokértékkel arányos. A második esetben közepes füstgáz hőfok és a kazánvíz hőfoka közötti különbség:

$$t'_k - t_v = 900 - 160 = 740^\circ \text{ C,}$$

tehát kb. 12 %-kal kisebb.

A teljesítmény fentiek szerint a tüzelőtér és a távozó füstgázok hőfokának emelkedésével növekszik.

Ha a hatásfok és a teljesítmény alakulását vizsgáljuk, a következőket állapíthatjuk meg: a tüztér emelkedése a teljesítmény és hatásfok szempontjából előnyös, a füstgáz hőfokemelése a teljesítmény szempontjából kedvező, hatásfok szempontjából ellenben kedvezőtlen. Ez utóbbi ellentétet úgy küszöböljük ki, hogy távozó füstgázok melegét újabb munkára használjuk fel, tápvizmelegítésre, tulhevitésre és csak azután vezetjük a füstgázokat a kéményen keresztül a szabadba.

5./ Határfok-növelő és teljesítmény-fokozó berendezések.

a./ Tápvizmelegítő. A víz előmelegítését egyetlen hengeres edényben, vagy csőrendszerből álló előmelegítő-berendezésben végezzük. Tápvizmelegítő alkalmazásakor a tápszivattyú a vizet a tápvizmelegítőbe nyomja és a tápviz már felmelegedve kerül a kazánba.

Az előmelegítés következtében a kazánban a gőzfejlesztéshez kevesebb melegmennyiség szükséges, mert a távozó füstgázok melegének egy részét közvetlen gőzfejlesztésre használtuk fel.

Az előmelegítés tüzelőanyagmegtakarítást eredményez, az előmelegített tápviz pedig ezenfelül kíméli a kazánt.

b./ Léghevitő. Ha a távozó füstgázok melegével a tüztérbe vezetett levegőt hevítjük, közvetve javítjuk az üzemviszonyokat, mert a tüztér hőfoka a léghevitőből érkező levegő hőfokával emelkedik.

c./ Tulhevitő. A kazánban csak telített gőzt lehet termelni. A gőz a kazánvízzel érintkezik és ezért tartalmaz vízrészecskéket. A hőenergia mechanikai munkára való átalakítása szempontjából a telített gőz hátrányos, mert a dugattyus gép hengerfalán a gőznek jelentékeny része lecsapódik.

Tulhevitésnél a gőzt a füstkamrában elhelyezett 20-40 mm átmérőjű u.n. tulhevitő csöveken keresztül vezetik a gőzgépbe. A tulhevitett gőz nyomása egyezik a kazánban levő gőz nyomásával, hőmérséklete azonban 250°-400° C-ra emelkedik. A tulhevitett gőz nem csapódik le a hengerben és így az egész gőzmennyiség résztvesz az expanzióban.

Azonos munkavégzés esetén a tulhevitett gőzzel működő gépek hatásfoka 15-20 %-kal kedvezőbb, mint a közönséges gőzgépek hatásfoka.

6./ A gőzkazános műszaki jellemzői.

a./ A kazán méretei: a kazán hossza, átmérője és lemeztagsága.

b./ A csövek méretei: a csövek hossza, méretei és lemeztagsága.

c./ A kazán teljesítménye: a kazán futófelületén óránként termelt gőz mennyisége kg-ban.

d./ A kazán terhelése: a kazán 1 m² felületére vonatkoztatott teljesítmény kg/cm²-ben.

e./ A kazán hatásfoka: a gőztermeléshez felhasznált hőenergia hőmennyisége viszonyítva a tüzelőanyagban fejlesztett összes hőmennyiséghez.

7./ Egyszerű kazánrendszerek.

a./ Egyszerű hengeres kazán.

A legnagyobb vísterrel rendelkező kazántípus. A kazán tisztítása könnyű, hirtelen gőzelvételrel szemben érzéketlen. Nagy helyet foglalnak el, felfűtésük sok időt igényel és ezért csak kisebb teljesítményre alkalmasak. Építésük ma már nem korszerű.
/202. sz. ábra./

b./ Tüzelőcsöves kazán. /Cornwall-kazán./

A kazánban 1, 2, vagy több kisebb átmérőjű cső van elhelyezve. A rostélyokat rendszeren a tüzelőcsőben helyezsük el /beleő tüzelés/ és ezért nevezik ezeket a kisebb átmérőjű csöveket: tüzelőcsöveknek. Kisebb üzemek kedvelik ezeket a típusokat, mert vísterük nagy terhelés változására kevésbé érzékenyek és könnyen tisztíthatók
/209. sz. ábra./

Műszaki jellemzők: terhelés 10-25 kg/m², hatásfok 55-65 %.

c./ Tüzelőcsöves kazánok.

A fekvőhengeres kazán két fenéklemezbe /csőfal/ kis átmérőjű csövek vannak behengerelve. A tüzelőcsöves kazánok kizárólag hűlő tüzelésűek. A meleg füstgázok vezetására szolgáló tüzelőcsövek: a kazán füstcsatornáit. Az alkalmazott sok apró tüzelő miatt ezek a kazánok könnyes szerkesztések.

A tüzelőcsöves kazános műszaki jellemzők: terhelés 15-30 kg/m², hatásfok 55-60 %.

d./ Vizcsőves kazánok.

A lejtős és meredek vízcsőves kivittelt alkalmazzák. A vízcsőves kazánok ma már kiszorítják a füstcsőves kazánokat.

A rendszer előnye, hogy könnyen tisztítható, rövid idő alatt felfűthető. Hátránya, hogy a termelés ingadozásaira kis víztérforogata miatt érzékeny.

8./ A kazán üzembeállítása.

A kazán üzembeállítása előtt és minden 5 év elteltével, valamint minden nagyobb javítás után kazánpróbát tartanak. A kazánpróba eredményét a kazán "használati engedélye és nyilvántartási könyve"-be jegyezik be. A kazán használati engedélyébe a kazánra vonatkozó adatok és a kazánkezelő szakember adatai vannak feljegyezve.

9./ A kazán hatásfokának megállapítása.

A kazánok hatásfokát kísérleti úton /kazánkísérlet/ állapítjuk meg. A kazánkísérlet végrehajtása a következő lépésekben történik:

a./ a vizsgálat céljára a kazánt előkészítik /tisztítás, javítás/,

b./ a gőzvezetést úgy szabályozzák, hogy a gőztermelés állandó legyen,

c./ a tüzelést úgy állítják be, hogy a gőz nyomása, a túlhevítés és az előmelegített levegő hőfoka ne változzék.

d./ a termelt gőzmennyiséget gőzmérővel /gőzóra/, vagy a kazánba táplált víz mennyiségének mérésével határozzák meg. A víz mérésénél a víz súlyát mérik meg.

e./ Megvizsgálják a tüzelőanyagot. Szénttüzelés esetén minden szénadagból mintát kell venni a kémiai analízis számára.

f./ Rövid időközönként feljegyzik a kazán-kísérleti-jegyzőkönyvbe a következő adatokat: /1/4 óránként/:

1./ gőznyomást,	} atm.
C°
2./ a túlhevítés hőfokát,	
3./ léghőfokot a léghevítő után	
4./ füstgázok hőfokát	
5./ tápvíz hőfokát.	

g./ A kazánkísérletek végén megméri a salakot és a kémiai elemzés részére mintát vesznek.

A hatásfok megállapítását a következőképpen végezzük:

h./ A túlhevített gőz nyomása és hőfoka alapján táblázatból megállapítjuk azt a hőmennyiséget /i/, amellyel 0° C vízből az adott hőfokon a túlhevített gőzt termelhetjük. Ebből levonjuk azt a hőmennyiséget, amely a tápvízben van:

$$Q_1 = t_{g\ddot{o}z} - t_{t\ddot{a}p}$$

i./ A gőztermelésre értékesített hőt az óránkénti termelt gőz mennyiségének /W/ és a termelt gőz melegtartalmának szorzata adja. /WQ₁/.

j./ A gőztermeléshez fogyasztott hő az elhasznált tüzelőanyag mennyiségnek /T kg/ fűtőértékével /f/ való szorzata.

k./ A kazán hatásfokát a gőztermelésre értékesített és a gőztermeléshez fogyasztott hőnek a hányadosa fejezi ki:

$$\eta = \frac{W \cdot Q_1}{T \cdot f} = \frac{\text{a gőzfejlesztéshez értékesített hő}}{\text{a tüzelőanyagban elhasznált hő}}$$

10./ A kazán tisztítása.

a./ A tüzet a tüzelőtérből kizsedjük és a légkiszárat elszárjuk.

b./ A gőzt az összes szelepek óvatos megnyitásával 1/2-légkönyomásig kieresztjük.

c./ A gőz kieresztése közben a kazánba hideg vizet szivattyuzunk, hogy a kazán fala egyenletesen hűljön le.

d./ A kazánból a vizet lefuvatjuk.

e./ A buványtiláson keresztül bemászunk a kazánba és kitisztítjuk. A kazán mosását hideg víz befecskendezésével végesszük.

11./ A kazánrobbanás okai.

a./ Zsíros, olajos, szappanos tápvíz. A zsír, olaj a víz felületén hárttyát képez. Ezen hárttya alatt a gőzhőlyagocskák összegyűlnek. A gőzhőlyagocskák nyomása egyre növekszik és hirtelen szétszakítja a zsír-, olajhárttyát. A gőznek hirtelen, nagy erővel történő kiszabadulása a vízből kazánrobbanást okoz.

A szappanos víz a kazánban habzik. A vízállásmutatóüvegbe került szappanos víz nem mutatja a kazán pontos vízállását, s így nem tudjuk a víz táplálását kellőképpen biztosítani.

b./ Eltömődött, elromlott biztosító-szelepek.

c./ Rosszul működő szivattyú. Ha romlik a szivattyú és a kazán vízállása alacsony, nem tudunk idejében vízpótlásról gondoskodni.

d./ Kazánkö-lerakódás. A kazánkö lerakódik a kazánfalra. A kazánlemez a vízzel ilyenkor nem érintkezik, kitüzesedik, elgörbül, megnyulik. A kazánlemez alakváltozása közben a kazánkö megrepedezik. A repedéseken keresztül a víz a kitüzesedett kazánfalra jut. A hirtelen gőzképződés a kitüzesedett helyeken gyengébb kazánfelületet felrepeeszt.

e./ A kazánfalak romlása. A kazánlemez legveszélyesebb ellensége a rozsdásodás. A rozsdásodás hamar bekövetkezik, ha a tüzelőanyag nedves, ha a tüzelőanyagban használt kőszén sok ként tartalmaz, ha a kazánvíz sós, vagy zsíros.

f./ A gőznyomás alatt álló kazán rázkódtatása. A gőzzel telt kazánnál a legekélyebb ütés is elegendő ahhoz, hogy a kazán megrepedjen. A gőzzel telt kazánon tehát semmiféle javítási munkát nem szabad eszközölni.

g./ Hosszu ideig nyitva tartott kazánajtón keresztül beömlő hideg levegő.

h./ A kazánház túlhevítése.

12./ A kazánszerkezetek fejlődése.

A kazánszerkezetek és a tüzelőberendezések fejlődése mindinkább a gépesítés felé vezet. A század eleje óta a gőzkazánok szerkezetében beálló fejlődés kitűnő hatások mellett a teljesítmény nagymértékű fokozását eredményezte. Röviden felsoroljuk azokat a lényeges változtatásokat, melyek a kazánok gazdaságos működését nagymértékben elősegítik.

As állórostélyról mindinkább áttérnek a mozgórostélyra és szükség szerűen a nagyobb légssebesség elérésére ventilátorokat kell alkalmazni. Tudjuk, hogy a gőznyomás növekedésével a víz és a gőz közötti fajhőkülönbség csökken és így a fajhőkülönbségen alapuló természetes cirkuláció mértéke is kisebb lesz. A gyors vízkeringést kényszerített cirkulációval a kazán vízterében alkalmazott szivattyúkkal biztosítják. A rostélytüzelésű kazánok nem rugalmasak. Porszéntüzeléssel nagynyomású és nagyterjesztményű kazánoknál a tüzelőberendezés megfelelő rugalmasságát biztosítani tudják és a porszéntüzelésnél csak a tüzelőtér méretét kell megnövelni, ami egyszerűbb, mint a rostélytüzelésnél szükséges rostélyfelület növelése. A porszéntüzelésnél a porszén bevezetése, a szlak eltávolítása, a füstgázok portalanítása gépek alkalmazását kívánja.

Általában a kazánoknál a teljesítmény fokozására és a hatások növelésére fordítottak legnagyobb gondot. A teljesítmény fokozásával, vagyis a fűtőfelületegységen termelt gőzmennyiség növelésével csökken a kazán mérete, a hatások növeléssel pedig javul a tüzelőeszer önköltsége.

Jelenleg a legkorszerűbb kazánnak a Velox-kazánt tekinthetjük. A kazán folyékony-tüzelőeszerrel működik. Tulajdonképpen a

Velox-kazán gázturbina, melyet vizsgálókazán égéstermékkelvel hajt-
nak. A Velox-kazán működése a következő:

1./ A tüzelőszert /n₂ ersolaj/ 2-3 atmoszféra-nyomás mellett
a tüzelőtérben elégetik.

2./ A tüzelőtérben keletkező égéstermék egy gázturbinát
működtetnek és ez a gázturbina az elégéshez szükséges levegőt
szállítja. A kazán tulhevitővel és vízmelegítővel van felszerel-
ve és a vízmelegítőben a fűadott égéstermék melegíti elő a vi-
zet.

3./ A kazánviz melegítését a csőrendszerben áramló égéster-
mék végzik. Az áramlási sebesség 200 m/sec. A tulhevitőnél és
a vízmelegítőnél pedig 100 m/sec. A kazán teljesítménye egészen
400 kg gőz/m².

A Velox-kazánnak hátránya, hogy csak folyékony-, vagy gáz-
alakú tüzelőszerral működik és ezért hazánkban, mint önálló erd-
forrás valószínűleg nem jön számításba.

II. A g ő z g é p.

1./ A dugattyus gőzgépek felosztása.

A gőzgépeket a következő szempontok szerint szoktuk osztá-
lyozni:

1./ A hengerek elhelyezkedése szerint:

- a./ fekvő gépek. A hengerek vízszintesen fekszenek.
- b./ állógépek. A hengerek függőlegesen állanak.
- c./ ferde gépek.

2./ A hengerek száma szerint:

- a./ egyhengeres gépek,
- b./ többhengeres gépek.

d./ Ikergépek. Az egymás mellett elhelyezett henge-
rekbe a kazándól friss gőzt vezetünk. A hengerek átmérője egyenlő
nagyágú.

β./ Alacsony- és magasnyomású hengerekkel dolgozó
gépek. A kisebb átmérőjű hengerbe a kazándól érkező gőzt, a na-
gyobb átmérőjű hengerbe pedig a kisebb átmérőjű hengerből kivese-
tett, mánkát-végzett gőzt vezetjük. A kisebb átmérőjű hengert
magasnyomású, a nagyobb átmérőjű hengert pedig alacsonynyomású
hengereknek nevezzük. Ha a hengereket egymás mellett helyezik el;
kompund-gépnek /210.sz. ábra/, ha a hengereket egymás mögött he-
lyezik el: tandem-gépnek /211.sz. ábra/ nevezzük. A tandem-gépek-
nél a két dugattyu közös dugattyurúdra van egymás mögött felerő-
sítve.

3./ A gépből elvezetett gőz felhasználása szerint:

a./ kipufogós gőzgépek. A hengerből kiáramló, munkát végzett gőzt a szabadba vezetik.

b./ sűrítő /kondenzációs-/ gőzgépek. A gépből kiáramló, u.n. fáradt gőzt a sűrítőben lehűttük és a hűtés következtében a gőz lecsapódik. A lecsapódott vizet a sűrítőből elvezetik.

c./ ellennyomású gépek. A fáradt gőzt a hengerből zárt gőzvezető-csőveken keresztül egyéb célokra használjuk fel /pl. gőzölő fűrésztelepeken/.

d./ gőzelvételes /megcsapolt/ gépek. Kompund-, illetve tandem-gépeknél használatos rendszer. A magasanomású hengerből kiáramló gőzt az u.n. rezziverbe vezetik. A rezziverből a gőz egyik részét az alacsonynyomású hengerbe bocsátják, a másik részét pedig egy csővezetékén keresztül elvezetve, egyéb célokra használják fel. A rezziverben tehát a gőzt megcsapolják, innen a rendszer elnevezése.

4./ A gép vezérműve szerint megkülönböztetünk tolattyus, szelepes, csapos vezérművel ellátott gépeket.

5./ Különleges működésük szerint:

a./ egyenáramú gőzgépek. A gőzbeömlőnyílások a henger két végén vannak elhelyezve. A gőz kiáramlása a henger közepén elhelyezett nyílásokon keresztül történik. Az egyenáramú gépek általában sűrítő gépek.

b./ egyhengeres vegyesüzemű gépek. A gép egyik vagy másik oldala felvéltva kondenzációval, vagy ellennyomással működik. A kondenzáció be- és kikapcsolása önműködő szabályozóval történik.

2./ A dugattyus gőzgépek elvi működése.

A gőzvezető csövön keresztül a kazánból érkező gőz az u.n. vezérműbe, a vezérműből gőzbeeresztő nyíláson és a túlnyomással bíró gőz a dugattyút maga előtt tolja.

A dugattyunak egy bizonyos előrehaladása után a vezérmű a gőzbeömlő-nyílást elzárja. A hengerbe levő gőz terjeszkedik és a dugattyút tovább tolja maga előtt előre. Eközben a henger másik oldalán a gőzkivezető nyíláson keresztül megkezdődik az előző munkakütemből visszamaradt, már munkát végzett gőznek a kiáramlása. A dugattyunak további előrehaladása után a vezérmű a 4.sz. gőzkivezető nyílást elzárja. Ettől a pillanattól kezdve a henger összes nyílásai /be- és kiömlő nyílások/ zárva vannak. A henger egyik részében a túlnyomással bíró gőz tovább terjeszkedik és ugyanakkor a dugattyú a henger másik részében levő gőzt összepréseli, komprimálja. A terjeszkedő gőz nyomása állandóan csökken, másrészt az összepréselt gőzréteg a dugattyú előrehaladásának

sebességét fékezi, tehát a dugattyu járása egyenletesen lassul.

Amikor a dugattyu egyenletesen lassuló mozgással a hengerfedél elé ér, az u.n. felső holtponthelyzetben megáll. A dugattyu felső holtponthelyzetében a dugattyu és a henger fedele között tér van. Ez a tér a gőzbevezető- és gőzkivezető nyílásokkal együtt alkotja az u.n. káros teret. Káros-térnek azért nevezzük, mert a benne levő gőz hasznos munkát nem végez. A dugattyu és a henger fedele közötti távolság általában 8-12 mm.

A dugattyut szélső helyzetéből /holtponthelyzet/ semmiféle nyomás sem tudja kimozdítani. Ezért nevezzük a dugattyu szélső helyzetét holtponthelyzetnek. A holtponthelyzeten a dugattyut a fő tengelyre szerelt nagy átmérőjű, nagyszúlyú lendítőkerék segíti át.

A lendítőkerék a fő tengellyel együtt forgó mozgást végez és ezt a mozgást tehetetlenségénél fogva igyekszik megtartani. A lendítőkerék a holtponthelyzeten visszaleng a gőzgépre és elindítja a dugattyut a további munka végzésére.

A dugattyu a hengerben két szélső helyzet: a holtponthelyzetek között mozog. A dugattyunak az alsó és felső holtponthelyzet között megtett útját löketnek nevezzük. Egy lökethosszuság alatt a fő tengely és a rászerezelt lendítőkerék félfordulatot végez. A dugattyunak teljes oda-vissza való mozgását /két löket/ nevezzük járathoz. A fő tengely a rászerezelt lendítőkerék teljes körfordulásáért két löket /egy járat/ alatt végez.

A hajtórud a forgattyuhoz kapcsolódik. A forgattyukar a holtponthelyzetekben vízszintesen áll. Egy löket alatt a forgattyukar félförte jár le, ebből következik tehát, hogy a hengerben egy löket hosszúsága egyenlő a forgattyukarja által leírt kör sugarának kétszeresével.

3./ A dugattyus gőzgépek főrészei.

A dugattyus gőzgépek főrészei: a gőzhenger, a dugattyu, a dugattyurud, a forgattyus hajtómű, a fő tengely a csapággyakkal, a vezérlőmű, a lendítőkerék és a szabályozók.

a./ A henger. A gőzhenger pontosan hengeralakúra kifurt, vagy esztérgálgázott öntvény /212.sz. ábra/. A henger kemény öntöttvasból készül. A henger külső oldalán alul a két hengercsapot találjuk. A csapokon keresztül a hengerből a lecsapódó vizet eresztjük ki. A hengercsapokat a gép megindítása után addig kell nyitva tartani, amíg azokon keresztül már száraz gőz jön. A hengerben levő olajozó a belső hengerfalat és a dugattyunak a belső hengerfalán mozgó részét keni. A gőzbeeresztő és a gőzkieresztő nyílások a henger falában vannak elhelyezve.

A hengerfedeleket fedőkötő csavarokkal rögzítjük a hengerfalhoz. Az egyik hengerfedél közepén kör alakú nyílás van a dugattyu-

rud kivezetésére. A nyíláshoz a tömítő-szelence csatlakozik. A hengerfedél alá miniumos firniszel áttitatott papír vagy aszbeszt pakolat tesznek.

A tömítőszelence belül simára esztergált karimás részű. A tömítőszelence és a dugattyurud között a tömítőanyag lehet olajba áttitatott gyapju- vagy kenderfonal, aszbeszt zsinór, illetőleg grafitos aszbeszt-zsinór.

b./ A dugattyu. A dugattyu anyaga tömör vas. Részlet: a dugattyutest és a dugattyugyűrű. A dugattyutesten a dugattyugyűrű részére megfelelő mélyedések vannak /213.sz. ábra/.

A dugattyugyűrűk a henger falánál puhább anyagból, lágy öntöttvasból készülnek. A dugattyugyűrűk egy helyen át vannak metesve és a dugattyutesten átmetszett végekkel ellenkező irányban állanak. A henger falával közvetlenül a dugattyugyűrűk érintkeznek és ilyen módon a dugattyu és a henger belső fala között kisebb a surlódás.

Mielőtt a dugattyut a hengerbe helyezzük, a dugattyutestet és a gyűrűket gondosan összecsiszoljuk. Ha a dugattyu a hengerben nem zár jól, akkor a hengerből jellegzetes kotyogást hallunk, /t. i. a dugattyugyűrűk sűrögnek/. Ezenkor a gép nagyobb gőz- és tüzelőanyagfogyasztással dolgozik.

A dugattyut a dugattyurudra préseléssel erősítik fel.

c./ A dugattyurud. A dugattyurud acélból készül. Szokás a dugattyurudat a dugattyutesten keresztül meghosszabbítani és a hengerfedélen keresztül egy tömítőszelencébe át a hengerből kivezetni. Ezzel a megoldással a kopásnak legjobban kitett helyen, a henger fenekén, csökkenthetjük a surlódást, mert a dugattyutest így nem teljes súlyával nehezedik a hengerfal alsó részére és a dugattyunak jó vezetést biztosíthatunk.

d./ Forgattyus hajtómű.

e./ A főtengely. A főtengely két vége osapágyakban forog. A forgattyu egyik oldalán van a lendítőkerék, a másik oldalán pedig a gőzkazanon lévő tápszivattyu működését irányító körhagyótárcsa /excenter/.

f./ A lendítőkerék. A lendítőkerék a főtengelyre van ékelve. A lendítőkerék nagy átmérőjű, nagy súlyú, küllős vaskerék. A lendítőkerék saját súlyánál és sebességénél fogva a gőzgépet a holtponthelyzeteken átsegíti és a gőzgép járásának egyenletességét biztosítja.

A lendítőkeréknek a forgattyuval szemben levő küllője nehezebb, mint a többi. A lendítőkerék súlypontja ezért a nehezebb küllő felé tolódik el.

A nehezebb küllő saját súlyánál fogva a gépet a holtponthelyzetre

helyzetből kimozdítja. A lendítőkereket a vízszintes helyzetű fő-tengelyre pontosan merőlegesen helyezik el. A lendítőkereknek ilyen állásánál ugyanis forgás közben oldalirányú kitérése nem lesz és így a lendítőkerek okozta rángatásokat és a fő-tengely csapágyak erős kopását megakadályozzuk.

g./ Vezérlőmű. A gőz beömlését a hengerbe és a gőzkiömlést a hengerből a vezérlőmű szabályozza. A vezérlőművet a fő-tengely irányítja.

1./ Tolattyus vezérlőművek:

A tolattyu formája szerint ismerünk lapos /kagylós/- és kör-tolattyút. A tolattyuk vezérlése a fő-tengelyen elhelyezett excenter /körhagyó/ segítségével történik.

A kagylós tolattyu működési elvét a 214.sz. ábra szemlélteti a gép egy lökete alatt.

a./ Előbeömlés kezdete baloldalon, gőzkiömlés a jobboldalon.

b./ Legnagyobb nyitás mellett gőzbeömlés baloldalon, gőzkiömlés a jobboldalon.

c./ Gőzbeömlés vége.

d./ Baloldalon terjeszkedés, jobboldalon kompresszió.

e./ Gőzkiömlés kezdete a baloldalon, kompresszió a jobboldalon.

f./ Előbeömlés kezdete a jobboldalon, gőzkiömlés a baloldalon, gőzkiömlés a 2. jelű csatornán keresztül.

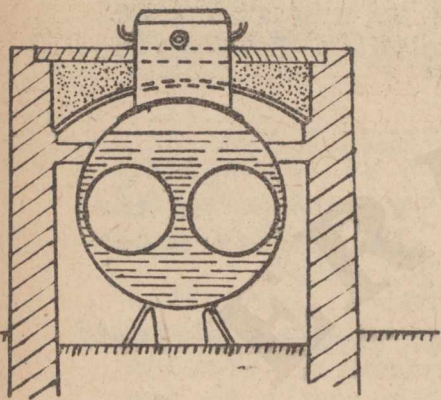
A tolattyu excenter-tárcsája teljes körfordulatot végez a fő-tengely félfordulata, tehát a dugattyu lökete alatt. A forgattyu és a körhagyó sugara egymással mindig tompaszöveget zár be.

Az egytolattyus vezérmű részei: a tolattyu, a tolattyurud, keresztfej, körhagyó, körhagyórud.

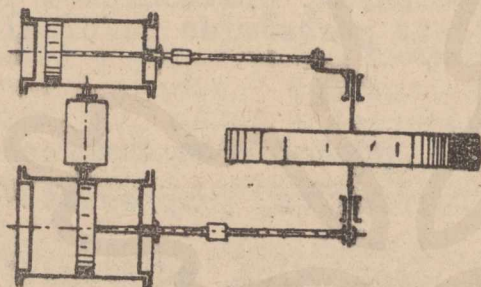
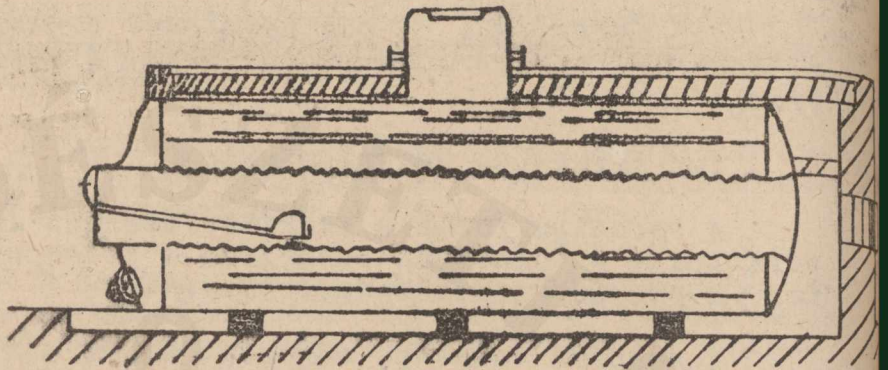
A tolattyu lapos, négyszögletes alakú öntvény. A tolattyu teljesen simára lecsiszolt u.n. tolattyutükrön mozog. A tolattyunak a felvekvési felülete simára van gyalulva. A tolattyút, ha nem zár jól és rajta kopások keletkeznek, egyszerűen felcsiszolják.

A tolattyutükrök két oldalán helyezkednek el, a gőzbevezető nyílások, középtű pedig a gőzkivezetésre szolgáló csatornákat látjuk.

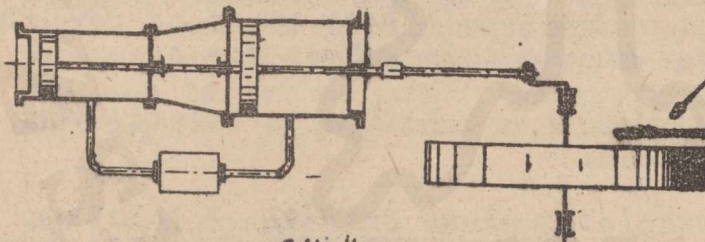
A hengerbe beocsátott gőzt töltésnek nevezzük. A töltést a löket törtrészeiben fejezzük ki. $1/2$ -töltés tehát azt jelenti, hogy a tolattyu a gőzbeömlést akkor zárja el, amikor a dugattyu a löket felét befejezte. Az egytolattyus gőzgépek legkisebb töltésfoka $1/3$. Ez azt jelenti, hogy $1/3$ lökethosszuság alatt gőzbeömlés, $2/3$ lökethosszuság alatt pedig terjeszkedés, ill. komprimálás történik.

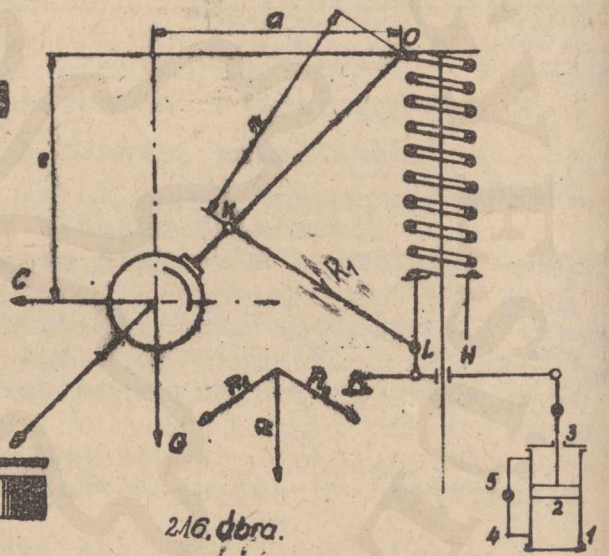
209. ábra.

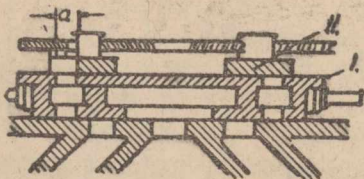
210. ábra.

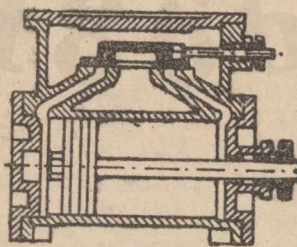
211. ábra.

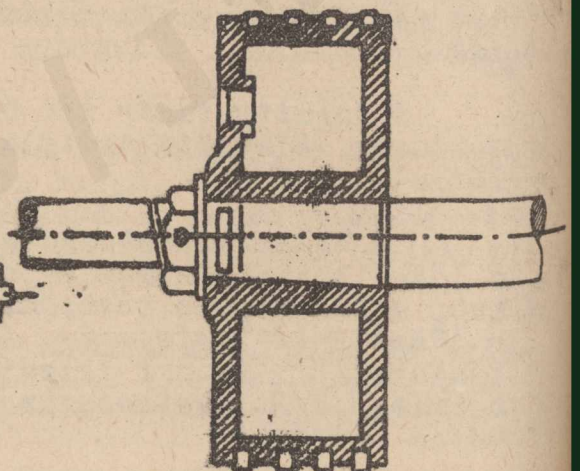
216. ábra.

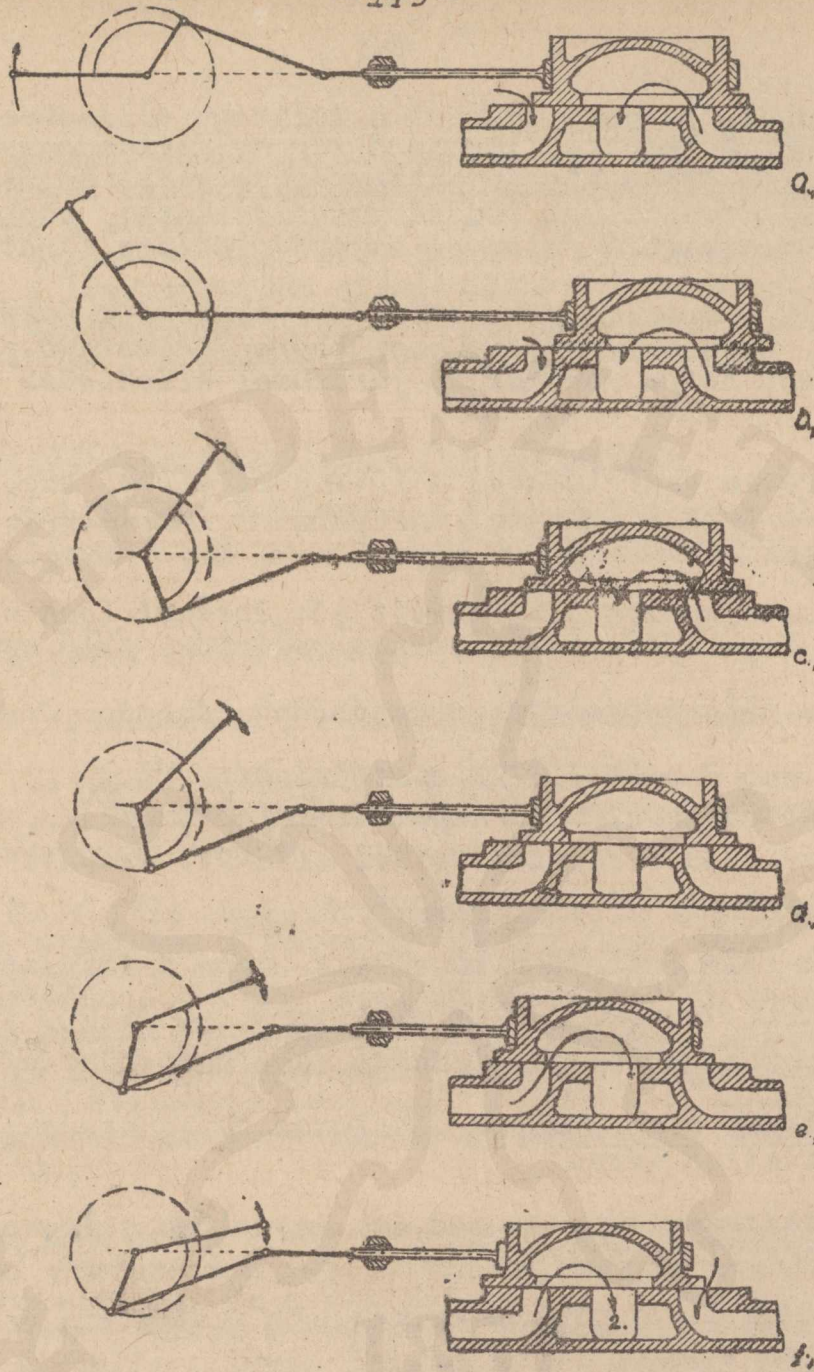
215. ábra.

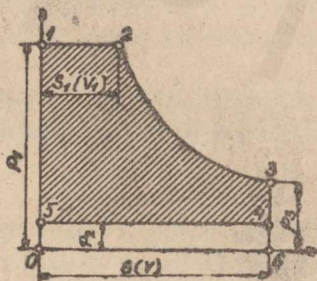
212. ábra.

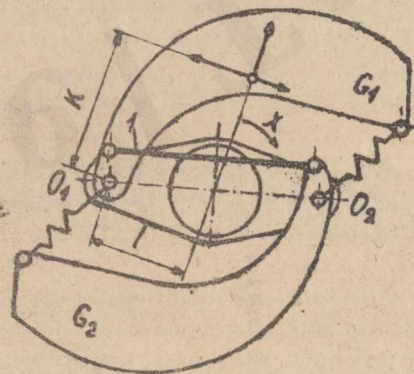
213. ábra.

214. ábra.

218. ábra.

217. ábra.

A főtengely forgási irányát a tolattyu állásából könnyen meghatározhatjuk. A tolattyu körhagyó korongjának magasabbik fele ugyanis mindig a főtengely forgattyucsapja előtt helyezkedik el. A gép forgási irányát úgy tudjuk megváltoztatni, hogy a forgattyu korongjának magasabbik felét ellenkező oldalára fordítjuk.

Egyszerű, egytolattyus vezérlőmű: egyirányu vezérlőmű. Ez azt jelenti, hogy a főtengely vagy előre /óramutató járásával egyezően/, vagy hátra /óramutató járásával ellentétes irányban/ forog.

A kétirányu vezérlőművek a főtengely előre, vagy hátra történő forgását teszik lehetővé a vezérlőmű leállítására és átalakítása nélkül.

A fűrésztelepeken alkalmazott gőzgépeknél igen elterjedt vezérlőmű a Mayer-féle kéttolattyus vezérlőmű /215.sz. ábra/.

A Mayer-féle kéttolattyus vezérlőmű részlet:

- 1./ Az egy darabból álló osztótolattyu /I./,
- 2./ a két darabból álló expanzió-tolattyu /II./,
- 3./ a kétoldali csavarmenettel ellátott excenterszár /c./,
- 4./ az expanzió tolattyulapok.

A Mayer-féle vezérlőművek előnye, hogy a töltésfokot a gép működése közben is lehet kisebbiteni, ill. nagyobbítani. Hátránya, hogy az expanzió tolattyulapok erős kopásnak vannak kitéve. A Mayer-féle vezérlőművel beállítható legkisebb töltésfok: 2/10.

A tolattyus vezérlőművek általános tulajdonságait az alábbiakban foglalhatjuk össze:

a./ A teljesen két-szermozgásu vezérlőmű a legnagyobb fordulatszámú gépeknél is használható.

b./ Kb. 40 %-nál kisebb töltéseknél a gőz ki- és beömlését erősen fojtja.

c./ Nagy nyomásnál és magas túlhevítésnél a fellépő surlósások miatt kértolattyut alkalmaznak.

2./ Szelepes vezérlőművek:

A szelepes vezérlőművekkel lehet a leggazdaságosabb gőzelátás elérni. Nagynyomásu és túlhevítésű gőzgépeknél szelepes vezérlőműveket használunk.

Minden hengeren négy szelepet találunk, két gőzbeeresztőt és két gőzkiocsátó szelepet. A rugós szelepeket a henger mellett elhelyezett tengelyen, az u.n. vezértengelyen lévő bütykös tárcsák, vagy excenterek mozgatják. Ujabbán a kétfőt kombinálva alkalmazzák.

A szelep nyitásának pillanatában nagy erőt kell legyőzni, mely a következő pillanatban majdnem nullára esik. A hirtelen változó erőhatás a szelep rudcsatlóban és a regulátorban kellemetlen rezgéseket, kopásokat idéz elő. Emiatt alkalmasnak tehermentesített szelepeket. A leggyakrabban alkalmazott tehermentesített szeleptípusok: a csőszelep, a kihajszolószelepes vezérlőmű /Collmann-féle/, kombinált /lengőbűtykös emeltyűs/ vezérlőmű.

h./ Teljesítményszabályozók /regulátorok/.

A gép egyenletes járását, az állandó fordulatszámot biztosítják. A szabályozók a gép mennyiségét a terhelésnek megfelelően változtatják.

A szabályozók működhetnek:

a./ gőzfojtással. A gőzbeömlő nyílás nagysága változik.

b./ a változatlan nagyságú beömlő nyíláson keresztül töltés változtatással. Legelterjedtebbek: 1./ centrifugál-regulátorok, 2./ a tengely-regulátorok.

1./ A Watt-féle regulátor tengelyét /T/ a gőzgép főtengelye hossza forgó mozgásba. A tengelyt hüvely fogja körül /H/, melyhez megfelelő csuklós rudakat erősítünk. A rudak alsó végén egy-egy súlyos öntöttvas-golyó van. A regulátor tengelye forgómozgást végez. A forgómozgás következtében a forgás sebességének megfelelően a forgósúlyok magasabb /gyorsabb fordulat/, vagy alacsonyabb /lassabb fordulat/ helyzetbe kerülnek. A súlyokkal együtt a csuklórudakkal kapcsolatban levő hüvely is emelkedik, illetve süllyed. /216.sz. ábra./

A hüvelynek ezt a mozgását /emelkedés, süllyedés/ megfelelő szerkezettel átviszük a fojtószelepre, vagy a vezérlő töltésű változó szerkezetre. Ha a gép felgyorul, a hüvely felemelkedik és kevesebb gőzt juttat a hengerbe. A kevesebb gőzzel működő gép ugyanolyan terhelés mellett lelassul. A lassabban forgó gép lassabban forgatja a regulátor tengelyét, következésképpen a hüvely lejjebb fog esni. A hüvely alacsonyabb állása most több gőz bejutását teszi lehetővé. A magnagyobbodott gőztöltéssel a gép ismét fel akar gyorsulni. A hüvelynek ezen felfelé és lefelé történő elmozdulása a gép terhelésvátozásától függ.

Ha a gép állandó terheléssel dolgozik, a hüvely sem felfelé, sem lefelé nem mozdul el, a gőztöltés és a gép fordulatszáma állandó.

A modern regulátorokban rugót alkalmazunk.

A forgásokozta centrifugális erő kilendíti a forgó súlyokat /ingát/ olyan helyzetbe, ahol az egyensúly ismét helyreáll.

A nyugalmi helyzetben működő erők nyomtatéka a "0" forgási pontra vonatkoztatva 0.

$$G_a + R_1 r_1 + C_e = 0$$

A regulátor energiája alatt azt a munkát értjük, amelyet a H hűvelyen működő erő kifejt a regulátor szélső helyzetébe való kimosduláskor.

A regulátor egyenlőtlenlégi fokát a következő kifejezés jelenti:

$$e = \frac{n_2 - n_1}{n_k} \cdot 100, \text{ ahol}$$

n_2 = a regulátor bizonyos helyzetéhez tartozó fordulatszám,
 n_1 = a regulátor legalsó helyzetéhez tartozó fordulatszám,
 n_k = a közepes fordulatszám értéke.

$$n_k = \frac{n_1 + n_2}{2}$$

A regulátor érzéketlenségi foka:

$$e = \frac{C_{vált}}{C}$$

Az egyenletben $C_{vált}$ jelenti azt a centrifugális erőváltást, amely szükséges ahhoz, hogy a regulátor egyensúlyi helyzetéből kimosduljon, C pedig a közepes fordulatszámhoz tartozó centrifugális erőt.

2./ A tengely-regulátorokat a tolattyús vezérműveknél a gép főtengelyén, a szelepes vezérműveknél az u.n. vezérlőtengelyen /dűtyős-tengely/ helyezzük el. A tengelyregulátoroknál a súlyokat csavarrugók és kapcsolórúd kötik össze. /217. sz. ábra./

Dugattyús gépeknél a regulátor ne legyen túlérzékeny. A lendkerék minden körülfordulása alatt ugyanis a forgattyúra ható körületi erő nagymértékben változik a dugattyú helyzetétől függően /nullpontban 0, töltés végén maximális/. A regulátor akkor megfelelő, ha érzéketlen a főtengely u.n. momentán-fordulatszám változásával szemben.

A szabályzó működését a teherváltozással járó fordulatszám-változás görbéjével, az u.n. tachogrammal jellemezhetjük.

1./ Kondenzátorok.

Ha a gőzgépből kiáramló gőzt más célokra nem használják fel, akkor korszerű gőzgépeknél az u.n. kondenzátorba, vagy sűrítőbe vezetik. A kondenzátorban a gőzt lehűtik. A tüstést hűtővízzel végzik.

A lehűtött gőz a kondenzátorban lecsapódik. A lecsapódott

vizet, az u.n. kondenzvizet a kazán táplálására használják fel. A kondenzvizet felhasználása azért előnyös, mert ezt a vizet már egyszer a kazánban a gőzképződés megindításakor felforraltuk és most, ha a kazánba visszavezetve, másodszor is felforraltjuk, a kondenzvizből kazánkba nem fog lerakódni.

4. / Elméleti energia-átalakulás.

A hengerben a gőz nyomása mozgatja a dugattyút. A végzett munkát a dugattyúra ható erőnek a dugattyú utjával való szorzata adja.

Ha a töltési gőznyomást p_1 -vel /kg/cm²/, a dugattyúfelületet F -el /cm²/ jelöljük, akkor a dugattyút mozgató erő:

$$P = F \cdot p_1 \dots \dots \text{kg, ahol } F = \frac{d^2 \pi}{4}$$

d = a dugattyú átmérője.

ds lökethosszuságu uton pedig a végzett munka:

$$L = P \cdot ds$$

A dugattyús gőzgépnél friss gőz a löketnek csak s , részén áramlik be a hengerbe. A gőztöltést ennek megfelelően:

$$\frac{1}{e} = \frac{s_1}{s} \text{ viszony fejezi ki.}$$

Az expanzió-viszony az expanzió végső és kezdeti térfogatának /lökethosszuságnak/ hányadosa:

$$e = \frac{s}{s_1}$$

Az egy löket alatt teljesített munka két részből áll: A töltés és az expanzió munkájából. Minthogy a gőz nyomása az expanzió végéig fokozatosan csökken, a munka számításánál egy közepes gőznyomást kell alapul venni. A közepes nyomással számított munka ugyanast a munkát eredményezi, mint a valóságban működő, de a löket teljes hosszában változó munka.

$$L_0 = p_k \cdot F \cdot s = F \cdot p_1 \cdot ds \dots \text{kgm} \quad p_k = \epsilon p_1 \text{ és}$$

$$\epsilon = \frac{4,06}{2,8 + e} + \frac{e}{1000}$$

Ha a dugattyú sebessége $v = \frac{2 sn}{60}$, akkor az elméleti teljesítmény lóerőkben kifejezve:

$$NHP = \frac{F \cdot p_k \cdot v}{75}$$

A hengerben végbemenő munkafolyamatot a munkadiagrammal ábrázolják. A diagram vízszintes tengelyén a lökethosszat, a függőleges tengelyre pedig bármely lökethossz mellett a gőznyomás értékét hordjuk fel /218.sz. ábra/.

Az ábra alapján a gőzbeömlés a baloldali holtpontban kezdődik p_1 nyomással. A gőzbeömlés a löketrész befutása után p_1 nyomással a 2 pontban szűnik meg. A 3 pontig a dugattyút az állandóan esőknövekvő nyomásu, terjeszkedő gőz nyomja előre /expansió/. A löket végén a gőznyomás p_3 . A löket végéig a dugattyú ellenkező oldalán p_2 kiömlőnyomás uralkodik. A dugattyú mozgását tehát töltés esetén $p_1 - p_2$ állandó nyomás, az expansió alatt pedig a változó p_2 és p_1 ellennyomás különbsége hozza létre.

A teljesített munka nagyságát a munkadiagram területe jelenti. A dugattyú munkáját két munka különbsége és pedig a töltés és expansió alatt működő gőznyomás /0-1-2-3-6-0/ és az ellennyomás munkájának /0-5-4-6-0/ különbsége adja.

5./ Fajlagos gőzfogyasztás.

A fajlagos gőzfogyasztás azt fejezi ki, hogy 1 lóerőnek 1 órára keresztül való teljesítése /1 lóerőóra/ hány kg gőzfogyasztással jár. Meghatározása úgy történik, hogy az óránkénti gőzfogyasztást elosztják a gép teljesítményével.

Az óránkénti gőzfogyasztást a töltés alatt a hengerbe áramló gőz súlyának és az óránkénti löketek számának szorzata adja.

Egy töltés súlyát úgy állapítjuk meg, hogy a töltésnek megfelelő hengertérfogatot szorozzuk a gőz fajsúlyával / $G_{tölt}$ /. \bar{v}

Az óránkénti töltések száma kettős működésű gőzgépeknél, ha n a percenkénti fordulatszám = $2 \cdot n \cdot 60$.

Az óránkénti gőzfogyasztás $G_{össz} = 2 \cdot n \cdot 60 \cdot G_{tölt}$ kg.

A fajlagos gőzfogyasztás pedig:

$$G_{fd} = \frac{G_{tölt} \cdot n \cdot 120}{N_{fd}} \dots \text{kg/LEó}$$

6./ Indikált teljesítmény és gőzfogyasztás.

Az előbbiekben levezetett képletek csak ideális körülmények között érvényesek és lényegében azt az eredményt mutatják, melyek eléréséhez a technika fejlődése során mind közelebb kerülünk.

A valóságban különféle veszteségek lépnek fel, amelyek a gőzgépek teljesítményét lerontják. Veszteségek lépnek fel a gőz-

beömlés, az expanzió és a kipufogás munkafolyamatoknál.

1./ A káros tér okozta veszteség abban nyilvánul meg, hogy a kiömlésnél a káros tér kiömlőnyomású gőzzel van töltve. A gőz beömlésekor először annyi gőznek kell a hengerbe bejutnia, mely a káros térben a gőz nyomását a friss gőz nyomására felemeli. Ekkor a friss gőz a hidegebb falakra le is csapódik. A veszteség csökkenthető az által, hogy a kiömlést a holtpont előtt elzárjuk és a visszamaradt gőzt a dugattyú komprimálja.

2./ A fojtási veszteség a gőznek a vezérlőművön keresztül történő áramlása közben keletkezik. Minél gyorsabban nyílik és záródik a beömlő-nyílás és minél nagyobb a teljes nyitás ideje, annál kisebb a fojtás.

3./ A gőz és a hengerfal között végbemenő melegáramlási veszteségeket túlhevítéssel teljesen ki lehet küszöbölni.

A hengerben végbemenő valóságos munkafolyamatot az indikátor-készülékkel pontosan fel lehet rajzolni. A felrajzolt diagramm a gőzgép indikált diagrammja.

Az indikált diagrammból a gép teljesítményét az indikált középnyomás segítségével határozzuk meg. Az indikált középnyomást a diagramm területéből határozhatjuk meg, ha azt átalakítjuk egy vele egyenlő területű paralelogrammává, melynek alapja a lökethossz, magassága pedig az indikált középnyomás lesz.

Az indikált hatásfok az indikált és elméleti teljesítmény hányadosa:

$$\eta_i = \frac{N_i}{N_{id}} \cdot 100 \dots \%$$

A 220. sz. ábra egyhengeres gőzgép indikátor-diagrammáját tünteti fel. Az ábrán

- E_p = előbeömlés kezdete,
- E_1 = expanzió kezdete,
- E_k = előkiömlés kezdete,
- C = kompresszió kezdete,
- s_0 = a káros tér lökethosszúsága,
- s_1 = töltés.

Az indikátor-diagramm segítségével csak az indikált munkát tudjuk megállapítani. A fogyasztott gőzmennyiséget kísérleti úton /kazánkísérlet/ kell meghatároznunk. A hengerbe becsátott gőz mennyiségét megkapjuk, ha a fogyasztott tápvíz mennyiségéből levonjuk a gőzvezető csövekben lecsapódott gőzt.

$$G_0 = G - V \quad [G = \text{tápvíz mennyiség - kg.}]$$
$$V = \text{lecsapódott gőz - kg.}$$

Az indikált lóerőóra teljesítményének megfelelő gőzfogyasztás:

$$G_1 = \frac{G_0}{N_1} \dots \text{kg/LE6.}$$

7./ Effektív munka, mechanikai hatásfok és fajlagos gőzfo- gasztás.

Effektív munka alatt azt a munkát értjük, melyet a gőzgép fő-
tengelyéről le lehet venni. Az indikált munka ugyanazon körülmé-
nyek mellett kisebb, mint az ideális munka. Ennek oka a gép szer-
kezete, stb. miatt fellépő különféle veszteségek. Az effektív mun-
ka kisebb, mint az indikált munka, mert az indikált munka egy ré-
szét azoknak a surlódásoknak a legyőzésére kell fordítani, amelyek
a gép működése közben fellépnek. Az a munka tehát, amit a gép fő-
tengelye hasznosít, kisebb az indikált munkánál és nagyságát a
fellépő surlódások befolyásolják.

1./ Állandó surlódások. Ezek a surlódások a gép terhelésé-
től és teljesítményétől függetlenül állandóan jelentkeznek. Ide-
sorolható a dugattyú és a henger, a dugattyúrúd és a tömítőszele-
nce közti surlódás, továbbá a lendítőkerék forgásával szemben fel-
lépő légellenállás.

2./ A terheléssel együtt változó surlódások. Ezek a ke-
resztfejen forgattyúcsap felületén és a tengelycsapágyakban je-
lentkeznek. Nagyobb terhelésnél az említett felületeken nagyobb
erő hat és emiatt a fellépő surlódások értéke is nagyobb lesz.

Az effektív munka meghatározása a következő lépésekben tör-
ténik:

1./ Megállapítjuk az üres járás fenntartásához szükséges in-
dikált munkát, vagyis a gépet terheletlen állapotban indikáljuk.

2./ A gépet terhelt állapotban indikáljuk. $/N_1./$

3./ A gép tengelyéről levehető effektív munkát a terhelt és
üres járású indikált munkák különbsége adja:

$$N_e = N_1 - N_s$$

A mechanikai hatásfok az effektív és indikált munka hányado-
sát jelenti, vagyis

$$\eta_m = \frac{N_1 - N_s}{N_1}$$

A mechanikai hatásfok nagyságát a gép terhelése lényegesen
befolyásolja. Legkedvezőtlenebb üres járásnál, amikor $N_1 = 0$.
Fokozódó terhelésnél a hatásfok egyre javul és teljes terhelés
esetén éri el a legkedvezőbb értékét.

A mechanikai hatásfok változásától függ nagymértékben az effektív munkára eső fajlagos gőzfogyasztás. Ezt a gőzfogyasztást úgy kapjuk, hogy az indikált fajlagos gőzfogyasztást elosztjuk a mechanikai hatásfokkal. Gyakorlati szempontból az effektív lőerőre eső gőzfogyasztás fontos, mert a gőzgép gazdaságos üzemét az dönti el, hogy a főtengelyről levett lőerőteljesítmény hány kg gőz felhasználásával jár. A gép nagyságának megállapításakor tehát főszempont az, hogy a gép a csúcsterhelést is bírja /esetleg többletgőz bevezetésével/ és az átlagos terhelés esetén az effektív munkateljesítmény minél kevesebb gőzfogyasztással járjon, vagyis a fajlagos gőzfogyasztás minél kisebb legyen.

8./ A gőzgépek rendelése.

A gőzgépek rendelésekor a gőzgépek szerkezeti és üzemi adatait kell megadnunk az egyéb kikötésekkel együtt.

a./ A gőzgépek szerkezeti adatai:

1./ Teljesítmény - az indikált teljesítmény lőerőben kifejezve.

2./ hengerátmérő /furat/ - milliméterben,

3./ a gép lökete milliméterben,

4./ percenkénti fordulatszám,

5./ forgásirány. A forgásirány megállapításakor a henger elé állunk és a nyíl irányában ránézünk a lendítőkerékre /221.sz. ábra/. Ha a kerék felső része tőlünk távolodik, akkor a gép előre forog. Ha a lendítőkerék felső része felénk közeledik, akkor a gép hátrafelé fordul.

6./ a főméretek - a gépház méretet és a gép alapozási mélysége, a daru maximális teherbírása, a daruhorog maximális emelőmagassága,

7./ a gép típusa,

8./ s. sűrítő rendszere,

9./ a lendítőkerékről való erőtvitel jellemzése /szij-, kötélahajtás/.

b./ A gőzgép üzemi adatai:

1./ a gőznyomás nagysága - atmoszféra /vezérmű előtt mérve/,

2./ a gőz hőmérséklete a hengerben /C^o/,

3./ a kondenzátor hűtővizének hőfoka /C^o/ és a hűtővíz tulajdonságai.

c./ Teljesítőképeség:

A gőzgépnek állandó üzemben az előírt névleges teljesítményt a szabotolt fordulatszám mellett kell leadnia. A gép állandóan legalább 20 %-kal túlterhelhető legyen és fordulatszáma eközben

legfeljebb 1,5 %-kal csökkenhet.

d./ Szabályozás:

A szabályozó érzékenysége olyan legyen, hogy a fordulatingadozások az alábbi relatív értékek alatt maradjanak:

állandó terhelésnél	0,5 %
25 % hirtelen terhelésváltozásnál	1,5 %
teljes terhelés lekapcsolásánál	5 %
teljes terhelés és üresjárat fordulatszámkülönbsége	4 %

e./ A terheléshez tartozó gőzfogyasztást indikált lóerőórákban kell megadni.

f./ Olajozás. A szavatossági időtartam alatt a géphez előírt olajat kell használni.

g./ Tartozékok. A gőzgéppel együtt a következő alkatrészeket kell leszállítani.

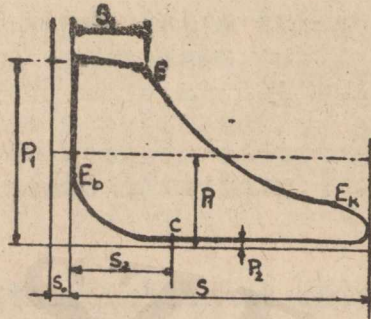
- 1./ indítószелеp,
- 2./ forgatókészülés hideg állapotban való indításhoz,
- 3./ gőz- és olajnyomásmérő vezetékekkel együtt,
- 4./ a forgató- és vezérlőmű kupkerékpár-burkolatok,
- 5./ olajozó, olajfogó-burkolatok,
- 6./ csavarok, csavarok, alaplemezek,
- 7./ védőkorlát a lendítőkerék körül,
- 8./ tartalékalkatrészek.

9./ A gőzgép üzembeállítása.

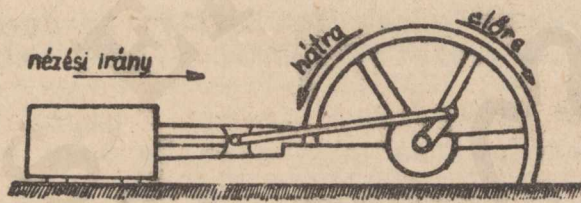
A gépet munkába állítása előtt esetenként előmelegítjük. Az előmelegítés célja az, hogy a gépalkatrészek a meleg hatására egyenletesen és fokozatosan táguljanak, továbbá, hogy a hengerből a lecsapódott vizet kiereszszük.

Az előmelegítést úgy végezzük, hogy az indítószелеpet egy kézzel megnyitjuk és ezáltal a gépbe egy kis gőzt engedünk. A gépen lévő szelepeket, csapokat /hengercsapok/ teljesen kinyitjuk. A nyitott csapokon keresztül a kondenzvíz ezután szabadon elfolyik. Az előmelegítés időtartama általában 1/2-től 1 óra. Az előmelegítéssel egyidejűleg a kenőkészülékeket megtöltjük kenőanyaggal, megnézzük, hogy működésük megbízható-e. A csavarokat, a gőzgép mozgó részeit gondosan megvizsgáljuk, nincsen-e valahol lazulás.

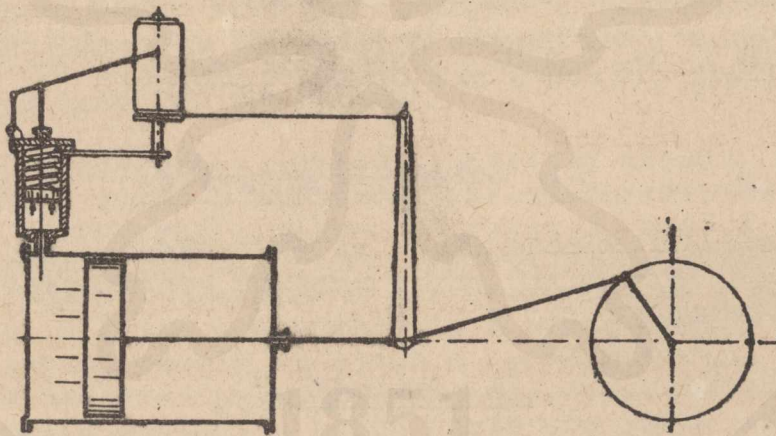
Az előmelegítés befejezése után a kenőberendezéseket megnyitjuk és a lendítőkeréket legalább egyszer körülforgatjuk. A kenőberendezések működését a gép főtengelye, illetve a vezérlőmű irányítja. A lendítőkerék legalább egyszeri körülforgatásakor a kenésre szoruló géprészek kenőanyagot kapnak.

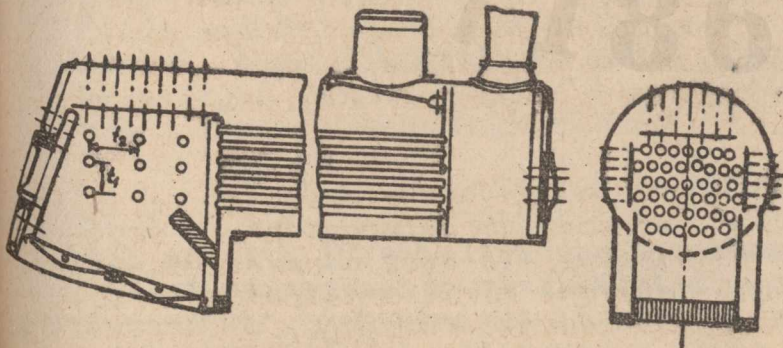
220. ábra.

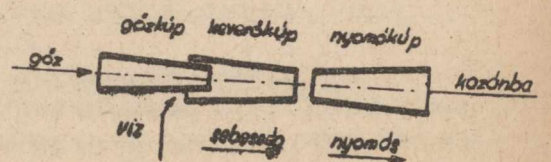
221. ábra.

219. ábra.

222. ábra.

223. ábra.

Ezután történik a gép megindítása. Az indítószzelepet fokozatosan tovább nyitjuk mindaddig, amíg a gép eléri a normális fordulatszámot. Ha a gép az üres járásnak megfelelő fordulatszámmal dolgozik, akkor rákapcsoljuk a munkagépeket. Most tehát a gőzgéppel megindult a rendes üzemelés, utolsó teendők az előmelegítés előtt kinyitott víztelenítő csapok és a szelepek bezárása.

10./ A gőzgép üzemekívül helyezése.

Ha az üzem hosszabb ideig -hónapokig- szünetelni fog, a következő szükséges munkákat kell elvégezni:

1./ A hengereket, szelepeket ki kell bontani és az összes felületeket víztől való alapos megtisztítás után jól be kell zsírozni.

2./ Tömítőszelencéket víztelenítés után szintén bezsírozzuk.

3./ A gép valamennyi fényesre megmunkált felületét jól bezsírozzuk.

A gépet lehetőleg mindennap forgassuk el és pedig úgy, hogy első állásába ne kerüljön vissza. Így meggátolhatjuk a mozgó alkatrészek berozsdásodását.

Ha a gépet újra üzembe helyezzük, ne terheljük meg mindjárt, hanem egy ideig célszerű azt üresen járatni.

B./ Lokomobil gőzgépek.

Az erdészeti gyakorlatban az erdőgazdaság szállításainál komoly szerepet tölt be az erdei vasutak vontatógépe: a gőzlokomotív vagy gőzmozdony.

A gőzmozdony.

A gőzmozdony a vasuti járművekből összeállított, u.n. vonatot /szerelvényt/ vontatja. Az erdei vasutaknál használatos gőzmozdony általában szertartályos mozdonyok. A szertartályos mozdonyoknál az üzemanyagot /tűzelőanyag, víz/ a mozdonyon elhelyezett szertartályokban tárolják.

1./ A gőzmozdony főrészei. /222. sz. ábra./

- a./ a mozdonykazán,
- b./ a gép,
- c./ a keret és a futómű.

a./ A mozdonykazán. A mozdonykazán két részből áll: az állókazánból és a fekvő, vagy hosszkazánból. Az állókazánban belül találjuk a rendszeren vörösrézről készült tűzszelekrényt. A tűzszelekrény alján van a rostély, alatta pedig a hamuláda. Az állókazán fala

vasból készült.

A tüszekrényből a meleg füstgázok a szegecselt folytvas-csővekből álló hosszkazánba jutnak. A hosszkazán füstcsőves rendszerű. A füstgázok a csöveken keresztül a füstszekrénybe jutnak. Itt a pernye egy része lerakódik, a gázok pedig a kémény szikrafogó-berendezésén keresztül a kéményen át a szabadba jutnak.

A mozdonyoknál a tüzelőanyag elégését mindig mesterséges léghuzam biztosítja, /stabil gépeknél mesterséges léghuzatot csak ventilátor alkalmazásakor találunk/. A hengerből kiömlő fűradt gőzt a kéményben elhelyezett fűvőcsővön keresztül vezetik el. a fűvőcsővön kiáramló gőz a kéményben légritkulást idéz elő. A megritkult légterű kéményből a fűstgázok gyorsabban távoznak. Ez gyorsabb levegőáramlással jár és ezáltal a tüszekrényben a tüzelőanyag elégésének erősségét növeljük.

Ha a gép nem működik, akkor a kéménybe egy gőzvezető csővön keresztül a kazánból friss gőz áramlik. A légritkítást a kéményben a bevezetett friss gőz végzi. A mozdony tehát álló helyzetben is megfelelő léghuzammal rendelkezik.

A gép működése és a kazánban az égés hevessége a mozdonyoknál szorosan összefügg. Ha a gép gyorsabban jár /a mozdony nagyobb sebességgel megy/ több gőzt fogyaszt, egyidejűleg a kéményen át több fűradt gőzt vezetünk el és ezáltal a léghuzam erősödik. Az erősebb léghuzat mellett a hevesebb égés következtében a kazánban a gőztermelés meggyorsul.

A mozdony működéséhez szükséges vizet a mozdony viztartályába raktározzuk. A vizet a viztartályból az injektorok táplálják a kazánba. Ha a viztartály mélyebben fekszik, mint a kazán, akkor az u.n. szívó-nyomó injektort /követtyűt/ alkalmaznak. Ezek a követtyűk a vizet felszívják a viztartályból és a felszívott vizet benyomják a kazán vizterébe. Ha a viztartály a kazán vizterénél magasabban fekszik, a vizet a nyomókövettyűk juttatják a kazánba. A nyomókövettyűk a rajtuk keresztülvezetett gőz segítségével bepréselik a vizet a kazán vizterébe /223. sz. ábra/.

Erdői vasuti mozdonyaink a viztartályba a vizet rendszerint kutakból, vagy kútakból, tehát mélyebben fekvő helyről veszik. A vízfelvételt a tartályba a mozdonyon levő u.n. ejektor-berendezés teszi lehetővé. Az ejektor tulajdonképpen gőzszivattyú. Fűtőházakban, mozdonyszínekben a vízfelvételt úgy is szokták megoldani, hogy a szivattyút kutba helyezik el. Ilyenkor nevezik a szivattyút pulzométernek. A pulzométer szintén a mozdony gőztéréből kivezetett gőzzel működik.

A vízállás ellenőrzése az álló kazánon elhelyezett vízállásmérő és próbacsapok segítségével történik.

A gőznyomást a nyomásmérővel ellenőrizzük. A nyomásmérő /manométer, feszmérő/ mellett még két biztonsági szelepet szerel-

nek fel. Ezek akkor jönnek működésbe, ha a kazánban levő gőznyomás nagysága már veszélyes.

A gőzt a gőzdomból gőzvezető csöveken keresztül vezetik a hengerbe. A gőzdómon levő szelepet a mozdonyvezető a gőzszabályzókar mozgatóásával állítja a megfelelő helyzetbe.

A gőzsip a mozdony hangjelző berendezése.

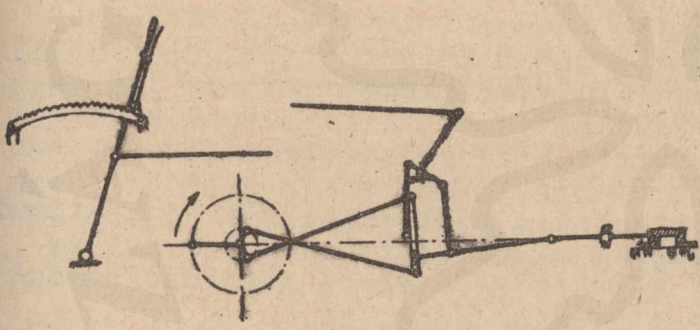
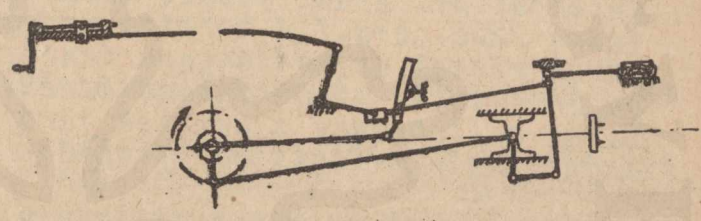
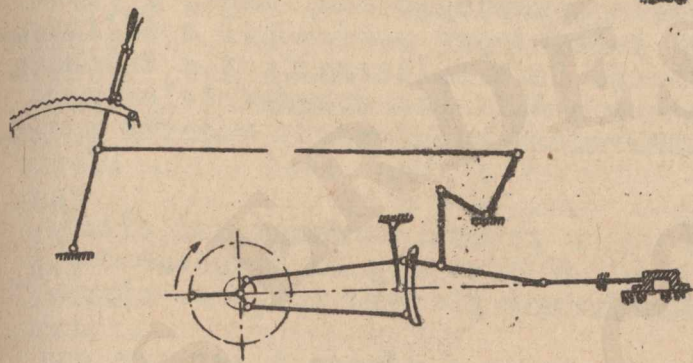
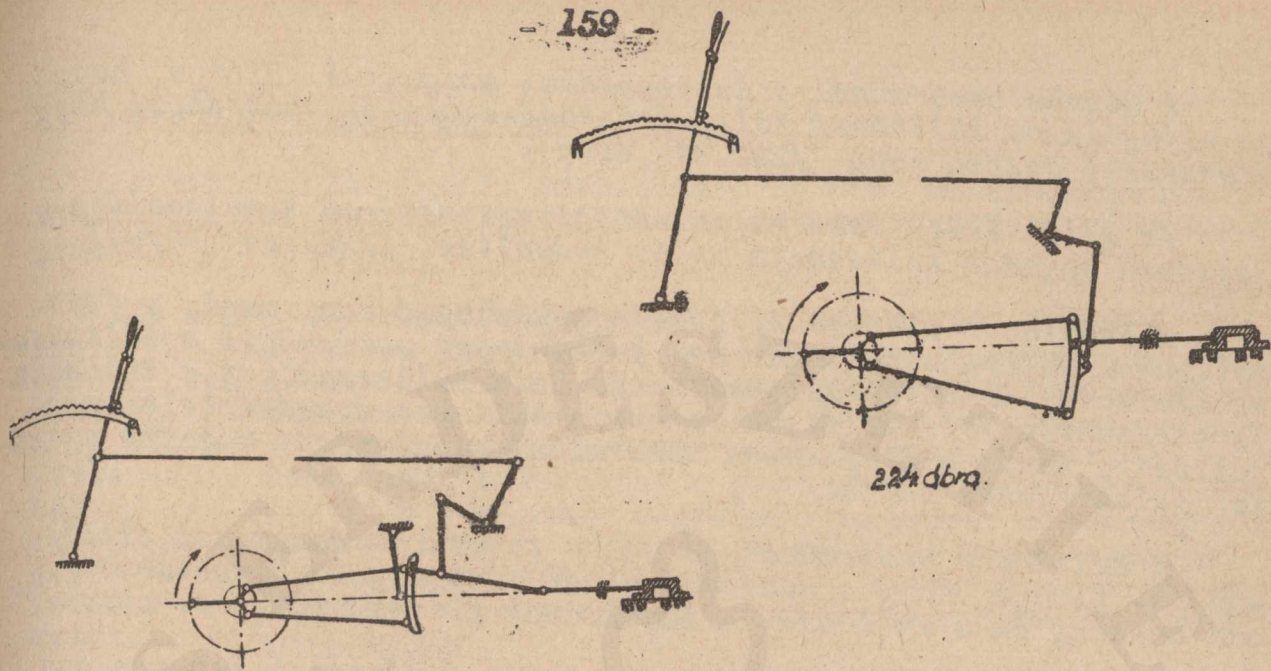
b./ A-gép. A gőznek a gőzhengerbe való elosztását a vezérmű végzi. A vezérmű áll belső és külső vezérműből. A belső vezérmű az az erdei vasuti mozdonyokon sik-, vagy körtolattyús. A belső vezérműhöz kapcsolódik a külső vezérmű, az u.n. kulisszás vezérmű. A kulisszás vezérművek nemcsak a töltés nagyságát, tehát a gőzbeömlést szabályozzák, hanem a mozdonynak előre, vagy hátrafelé történő mozgását is biztosítják különböző nagyságú gőzbeömlés/hengertöltés/mellett. A kulisszás vezérműnek típusai a Stephenson, Gooch, Heusinger és az Allan Trick vezérmű.

A Stephenson vezérműnél a mozdony egyik kerékének, az u.n. hajtókeréknek a tengelyére két körhagyo-tárcsa van erősítve /224. ábra/. A körhagyo-hoz kapcsolódik a két körhagyo rud. Az egyik körhagyorud a kulissza /csuszóív/ felső részével, a másik körhagyorud pedig a kulissza alsó részével van csuklósan összekötve. A kulissza ugyancsak csuklósan egy függvasra van felfüggesztve. A függvas a mozdonykerethez kapcsolódik és a mozdony kormányserkezetének segítségével fel- és lemozgatható. A kulisszában a kulisszakő /csuszópofa/ helyezkedik el. A kulisszakő a tolattyuruddal van összekötve.

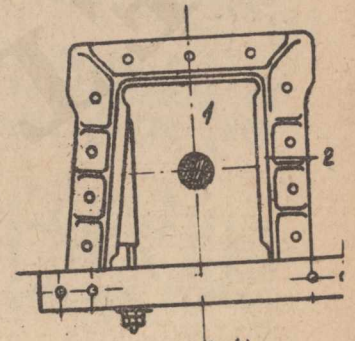
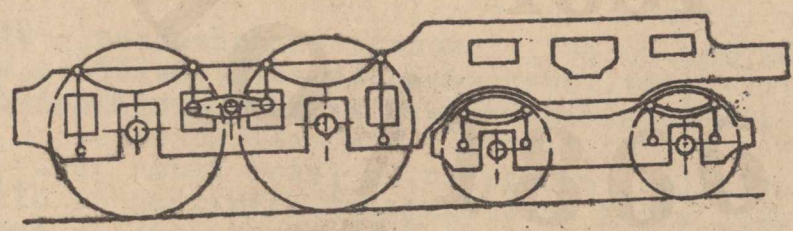
A kulisszai a felfüggesztési pont körül el tud mozdulni, a tolattyu mozgását tehát a kulisszai követi. A kulisszai alsó és felső részének egyidejű mozgása természetesen ellentétes irányú.

A kulisszai helyzetét a kormányserkezettel változtatjuk. Ha a kulisszai felső pontja van a kulisszakőnél, akkor a mozdony előre fog haladni és a hengerben a tolattyun keresztül a legnagyobb gőztöltés jut, mert a tolattyu a kulisszai ilyen állása mellett teszi meg a leghosszabb utat.

Ha a kormányrudat fokozatosan hátrább állítjuk, a kulisszai-ét mind feljebb és feljebb emeljük. A kulisszakő ezáltal egyre közelebb kerül a kulissza forgáspontjához. A tolattyu utja e közben kisebb lesz, következésképpen a hengerbe kevesebb gőz jut, vagyis a henger kisebb gőztöltést kap. Ha a kormányrudat a forgáspontja középre állítjuk, akkor a kulisszakő a kulisszai forgáspontja elé kerül. Ebben a helyzetben a tolattyu mozgást nem tud végezni, a gép tehát nem működik. A kulisszai ilyen állása mellett a gép holtponthelyzetben van. Ha a kulisszai-ét tovább emeljük, akkor a kulisszakő az iv felfüggesztési pontja alá kerül, a mozdony most az előbbi mozgáshoz képest ellentétes irányban, vagyis nem előre, hanem hátrafelé fog haladni.

1 - tengelyggy
2 - tengelyggyvezeték

A Gooche vezérműnél a kulisszakövet mozgatjuk. Előnye, hogy az előnyilások különböző töltésfokoknál egyenlők, hátránya, hogy szerkezeti hossza nagy. /225.sz. ábra./

Az Allan Trick vezérmű az előbbi két vezérmű kombinációja. Régebben egyenes kulisszája miatt kedvelték. /226. sz. ábra./

A Heusinger vezérműnél csak egy körhagyó van, amely a főfogattyúval 90^oos szöveget zár be. A Heusinger vezérműnél a kulisszaköv emelhető, illetve süllyeszthető. Ha a kulisszakövet a kulissza forgáspontja fölé állítjuk, akkor a kulissza mozgásértelme megváltozik, tehát a Stephenson vezérműnél alkalmazott második excenter feleslegessé válik.

A Heusinger vezérművet az újabb típusu mozdonyoknál alkalmazzák. Előnye, hogy a vezérmű, mivel csak egy körhagyótárcsára van keskeny és a surlódási ellenállások kicsik. /227.sz. ábra./

c./ A keret és a futómű. A kazán és a gőzgép a keretre van felerősítve. Erdői vasuti mozdonyoknál a lemezkeret van elterjedve /228.ábra./ A keretbe vannak ágyazva a kerékpárok. A kerékpárok részei az acélanycu tengely és a kerek. A kerek anyaga öntöttvas. Az öntöttvas-keréktárcsára acélabroncot húznak. Ez az acélabronc a kerek járőfelülete. A tárcsát a tengelyre nagy nyomás mellett rásajtolják.

A tengelyek a tengelyágyban vannak összefogva. Az ágy részei a tok és az ágyaséze /229.sz. ábra/. A tengelyek között a terhelést a mozdony hímák osztják el egyenletesen.

A mozdony egyik kereke közvetlen meghajtást kap. A hajtórúd a közvetlen meghajtott kerékről a meghajtást kapcsolórudak segítségével viszik át az u.n. hajtott kerekre. A kapcsolórudak a kerekken levő fogattyúkkal kapcsolódnak.

A kerékpárok hordrugók közbeiktatásával veszik át a mozdony teljes terhelését. A hordrugók kiegyenlítik a pálya egyenetlenségeiből és a gép működéséből származó kedvezőtlen mozgásokat, rángatásokat.

A mozdonyt fékberendezéssel, homokoló-berendezéssel, ütköző- és vonókészülékkel látják el. Gondoskodniuk kell továbbá a mozdony világításáról és a kezelőszemélyzet részére mentőládáról.

A mozdony viztartályai rendszerint a fekvő kazán jobb- és baloldalán helyezkednek el. A tüzelőanyagot általában az állókazán felett levő u.n. mozdonyátorban raktározzák el. Az erdei vasuti mozdonyok lehetnek szén-, de legtöbbször fatüzelésesek.

A mozdony kezelőszemélyzete /mozdonyvezető, mozdonyfűtő/ az állókazán mögött levő mozdonyátorból irányítja a gép működését.

2./ A mozdonyok üzembeállítása.

A mozdonyokat fedett szin alatt, az u.n. mozdony-szin alatt tartják. Mivel itt történik a mozdonyok előkészítése, előfűtés, nevezzük fűtőháznak is.

Az előfűtést csak szakképzett fűtő végezheti. Előfűtés közben a fűtő állandóan figyelemmel kíséri a mozdonykazan gőztermelését, gondoskodik a gőzfejlődés közben elhasznált kazánvíz pótlásáról, a tüzelőanyag utánadagolásáról és szemmel tartja a mozdony ellenőrző-berendezéseit, biztonsági felszereléseit. Az előfűtés addig tart, amíg a kazánban a gőznyomás a megengedett értéket el nem éri. Ha a gőznyomás megfelelő nagyságu, a mozdony viztartályát megtöltik vízzel, a mozdonyt ellátják tüzelőanyaggal, a kenőberendezéseket megtöltik kenőanyaggal, a csapokat, kenőkészülékeket, csapógyakat mégegyszer gondosan átvizsgálják és a mozdony üzemkész állapotban van.

3./ A gőzmozdony üzemeltetése.

A mozdony megindítása előtt a mozdonyvezető a gőzsippal jelet ad.

A kormány szerkezet a mozdony megindítása előtt holtponti állásban van, tehát a kormányrud a fogasív közepén áll. Ebben a helyzetben a mozdony mozgásképtelen. Mielőtt a mozdonyvezető a gőzbeömlést megnyitná, a kormányrud kilincsét a fogasívból kiemeli, a kormányrudat a fogasív elejére, vagy ellenkező végére állítja; a szerinti, hogy a mozdonyjal előre, vagy hátra akar menni. A kormányrud szélső állása mellett a tolattyu a legnagyobb utat teszi meg, a henger teljes gőztöltéssel dolgozik. A mozdonyvezető ezután lassan meghuzza a gőzszabályzókart és a hengercsapokat nyitó vonórudat.

Amint a mozdony megindul, a gőzszabályzókar állításával fokozatosan több gőzt kap a henger, ugyanakkor pedig a kormányrudat fokozatosan szélső helyzetből közép felé kell állítani. Így a tolattyu rövidebb utat tesz meg. A gyorsuló mozgás következtében rövidebb tolattyulökethosszuság szükséges, hogy a tolattyu a kulisszáit ne rángassa. Kisebb törtésfoknál ugyanis a kulisszáinak a kulisszakóval csatlakozó pontja rövidebb utat tesz meg, mert nem a kulisszáiv szélén, hanem beljebb helyezkedik el. Amikor a gép mozgásba jön és a hengercsapokon keresztül már szász gőz jön ki, a hengercsapokat a mozdonyvezető elzárja.

Gyakran előfordul, különösen ködös reggeleken, vagy télen, amikor a sinek csuszósak, hogy a mozdony nehezen indul, a kerekek helyben forognak, "kőszörülnek", mert a kerekek és a sín között nincs meg a kellő tapadás. Ugyanez az eset áll akkor is elő, ha száraz pályán a mozdonynak túl nagy terhelést kell vontatnia, Ilyenkor a kerekek elé homokot szórunk, hogy a surlódást növeljük. Ha nincs homoktartály a mozdonykazanon, akkor a mozdony-sátorban elhelyezünk egy vödör homokot és szükség esetén abból szórunk a sinre.

A mozdony megindításakor a mozdonyfűtő a mozdony fékberendezését kezeli. Amikor a mozdonyvezető a gőzszabályzót megnyitja, a mozdonyfűtő fokozatosan kiengedi a féket.

A mozdonyvezető a gőzszabályzót, a kormányrudat és a gőzsi-
pot kezeli, a pályát, a vízállásmutatót és a gőznyomásmérőt figyeli.

A mozdonyfűtő táplálja a tüzelőanyaggal a tüzet, kezeli a
követtyüket és szükség esetén a féket, figyeli a pályát, a víz-
állásmutatót és a gőznyomásmérőt.

Ha a mozdonyvezető a mozdonyt meg akarja állítani, azt gőz-
sippal jelzi. A jelzés leadása után a gőzszabályzókar fokozatos
állításával a gőzbeömlést mérsékli. Ezzel egyidejűleg a hengerben
a töltésfokot fokozatosan növeli, tehát a mozdonyrudat a fogasi-
ven fokozatosan előbbreállítja.

Közvetlenül a megállás előtt a mozdonyvezető a gőzbeömlést
teljesen elzárja, a kormányrudat a fogasi-
ven elejére állítja. A mozdonyfűtő pedig a szükségeshez mérten a mozdonyt fékezi. Abban
a pillanatban, amikor a mozdony megáll, a mozdonyvezető a kormány-
rudat holtpontra helyezte, vagyis a fogasi-
ven közepére állítja. Így
ha bármi okból kifolyólag gőz jutna a hengerbe, a gép nem tud meg-
indulni.

4./ A gőzmozdony indikált vonóereje.

A gőzgép hengerében a dugattyúfelületre ható gőznyomás a du-
gattyút egyenesvonalu mozgásra kényszeríti. Az egyenesvonalu moz-
gást a kerekek meghajtásához itt is forgattyúshajtóművel alakítjuk
át forgó-mozgássá.

Az erőt, amely a hajtórudhoz kapcsolt mozdonykereket /hajtott
kerék/ forgó mozgásba hozza, indikált vonóerőnek nevezzük.

Legyen a mozdony teljesítmény N_{HP} , sebessége s m/sec és
indikált vonóereje V , akkor

$$V = \frac{75 N}{s}, \text{ mert } N = \frac{V \cdot s}{75}$$

Fejezzük ki a sebességet km/órákban v /

$$s = \frac{v \cdot 1000}{3600} = \frac{v}{3,6} \text{ behelyettesítve:}$$

$$N = \frac{V \cdot v}{270} \text{ és } V = \frac{270 \cdot N}{v}$$

Az indikált vonóerő nagyságát elsősorban a következő három
tényező befolyásolja:

1./ A hárón gőzfejlesztőképessége. A futófelület "F" m² és az egy négyzetméter-felületen fejleszthető löörök száma "a", akkor:

$$H = a \cdot F = \frac{V \cdot v}{270} \quad \text{és ebből:}$$

$$V = 270 \cdot \frac{a \cdot F}{v}$$

A hordony méretei akkor megfelelőek, ha a gőzfejlesztés és a gőzfogyasztás mindenkor /még lassu menetben is/ egynesulyban van egymással.

2./ A gőzgép teljesítménye. Az indikált vonóerőt a gőzgép teljesítményéből azon elv alapján határozzuk meg, hogy a hajtókerék egyszeri körülfordulása alatt annak kerületén kifejlett munkateljesítménynek egyenlőnek kell lennie a dugattyu által ugyanazon idő alatt végzett munkával.

a./ Ikergépeknél /két egyenlő átmérőjű henger/:

$$V \cdot D \cdot \pi = 2 \cdot \frac{d^2 \cdot \pi}{4} \cdot p_k \cdot 2s \quad \text{és ebből:}$$

$$V = \frac{d^2 \cdot s}{D} \cdot p_k$$

Az egyenletben: V = indikált vonóerő,
 D = hajtókerék átmérője,
 d = furat,
 p_k = a közepes gőznyomás,
 s = löket.

b./ Compound-gépeknél /a hengerek átmérője d_1 és d_2 /. Az üzemeltetett indikált vonóerő meghatározásakor az alacsonynyomású hengernek egy kerékfordulása alatt végzett munkájából indulunk ki:

$$V \cdot D \cdot \pi = \frac{d_2^2 \cdot \pi}{4} \cdot p_k \cdot 2s \quad \text{és ebből:}$$

$$V = \frac{d_2^2 \cdot s}{2D} \cdot p_k$$

Indításkor mindkét hengerbe magasnyomású gőzt bocsátunk. Ezáltal a Compound-gép indító-vonóereje:

$$D \cdot \pi \cdot V_{ind} = \frac{d_1^2 \cdot \pi}{4} \cdot p_k \cdot 2s + \frac{d_2^2 \cdot \pi}{4} \cdot p_k \cdot 2s$$

és ebből:

$$V_{ind} = \frac{(d_1^2 + d_2^2) \pi \cdot s}{2D} \cdot p_k$$

3./ A vonóerő felad értékét a hajtott és kapcsolt kerek és a sik között fellépő tapadás/adhézió/ szabja meg. Az adhézió értéke $f = 0,12-0,18$, átlagban $0,155$.

Az adhéziós vonóerő:

$$V = f \cdot Q_a = 0,155 Q_a = \frac{Q_a}{6}$$

Q_a jelenti a mozdony adhéziós súlyát, értéke:

$$Q_a = \alpha \cdot L, \text{ ahol } L = \text{a mozdony szolgálatti súlya.}$$

Az adhéziós súly a mozdony hajtott és kapcsolt kerekre /tengelyekre/ eső súly. α tehát azt a viszonyt fejezi ki, hogy a mozdony teljes /szolgálatti/ súlyából mekkora súly esik a hajtott és kapcsolt tengelyekre. Erdeti vasutaknál általában $Q_a = L$, vagyis $\alpha = 1$ -el, mert a mozdony minden kereke hajtott és kapcsolt.

5./ A gőzmozdony hasznos vonóereje.

A gőzmozdonnyal az utána kapcsolt gördülőanyag /vasuti kocsi/ vontatását végezzük. A vonatszerelvényt a mozdony vonóhorgára kapcsoljuk. A vontatás során a mozdony vonóhorgán leadott vonóerőt hasznos vonóerőnek nevezük. A hasznos vonóerő kisebb, mint az indikált vonóerő, mert a gőzmozdonynak saját magát is el kell vontatnia. Értékét tehát megkapjuk, ha az indikált vonóerőből levonjuk a mozdonynak saját maga vontatásához szükséges vonóerejét.

III. Fejezet.

B e l s ő é g é s ű m o t o r o k .

Belső égésű motoroknál a tüzelőanyagban felhalmozott kémiai energiának meleggé, majd mechanikai energiává történő átalakítása a henger belsejében megy végbe.

A hengerben a levegő oxigénjével egyesített tüzelőanyag elég. A nagy nyomással rendelkező égéstermékek expandálnak és a dugattyút mozgásba hozzák. A dugattyu egyenesvonalú mozgását forgattyús hajtómű segítségével alakítjuk át forgó-mozgássá.

1./ A belső égésű motorok felosztása.

1./ A motorok működése szerint:

a./ négyüteműek. A tüzelőanyag elégése négy ütem alatt egyszer, tehát minden második körülfordulásnál következik be.

b./ kétüteműek. A tüzelőanyag elégése két ütem alatt egyszer, azaz a forgattyutengely minden körülfordulásánál következik be.

2./ A tüzelőanyag beadagolása és meggyújtása /elégése/ szerint:

a./ robbanómotorok. A gázalaku /vagy elporlasztott/ tüzelőanyagot az égéshez szükséges levegővel visszük be a hengerbe, ahol az robbanásszerűen /exploziószzerűen/ ég el.

b./ lassu égésű motorok. Diesel-rendszer. Csak levegőt szívunk és sűrítünk és csak azután kerül a tüzelőanyag a hengerbe, mégpedig nem egyszerre, hanem olyan adagolással, hogy az égés nem robbanásszerű, hanem közel-egyenlő nyomáson történik, ezért ezeket egyenlőnyomású-motoroknak is nevezzük.

3./ A felhasznált tüzelőanyag szerint:

Benzin-, benzol-, petroleum-, nyersolaj-, spirittusz-, kohótorokgáz-, generátorgáz- /szívógáz/, földgáz-, bután-, propán motorok.

4./ A motorok elrendezése szerint:

a./ fekvő motorok. Általában nagy helyet igényelnek, stabilak, üzembiztosak, gazdaságos fogyasztásuk, lassu fordulatszámuk, nagy élettartamuk. Rendszeren nagy egységeknél használják, de némely esetben a gyors és könnyű motorokat is fekvő elrendezésében építik.

b./ álló-elrendezésűek. Kis- és közép teljesítményűek. Rendszeren gyors fordulatszámuk /autó, repülőgép/, kis súlyuk, élettartamuk rövidebb, hatásfokuk rosszabb. De bizonyos kivételeknél, mint pl. a hajó-, s stabil Diesel-motoroknál építenek lassu járatú, nagy élettartamu, nagy teljesítményű és igen jó hatásfoku, álló elrendezésű motorokat is.

5./ A hengerek száma szerint:

a./ egyhengeres motorok. Többnyire helyhez kötött, lassujárású gépek.

b./ többhengeres motorok. Rendszeren álló elrendezésűek, járműveknél használják. Nagyteljesítményű motorok.

6./ A motor fordulatszáma szerint:

Lassujárású és gyorsjárású motorok.

2./ A belső égésű motorok munkafolyamata.

A belső égésű motorok munkafolyamata munkafejlesztő, vagy direkt körfolyamat. A munkafejlesztő körfolyamat úgy jön létre, hogy a hengerbe körfolyamat alatt több meleget vezetünk be, mint amennyit abból hűtés által elvezetünk. A munkafolyamatot zárt görbe ábrázolja, a nyomástérfogat /v, p/ koordináta-tengelyrendszerben.

A./ A négyütemű robbanómotor munkafolyamata.

A 230.sz. ábra négyütemű robbanómotor ideális, a 231.sz. ábra pedig a négyütemű robbanómotor valóságos munkadiagramját tünteti fel.

Az ideális munkafolyamat négy üteme a következő: /232. sz. ábra./

1./ Szívás. A gázalak, illetve elporlasztott keverék atmoszférikus nyomás mellett szívólöket alatt áramlik be a hengerbe. A szívólöketet a diagramban VI vonal jelenti.

2./ Sűrítés. A beszívott keveréket a dugattyu fokozatosan összenyomja. A térfogatcsökkenés miatt a keverék nyomása állandóan növekedik. A sűrítést IV vonal ábrázolja.

3./ Terjeszkedés. A sűrítés végén a magasnyomású keveréket elektromos szikrával meggyújtjuk. A meggyuladt keverék elméletileg 0 idő alatt robbanásszerűen elég. A heves égésnél felszabaduló hőmennyiség a hengerben levő nyomást a sűrítési végnyomásról a maximálisra emeli. /III vonal./ A maximális nyomással bíró égéstermékek terjeszkedni akarnak és a dugattyút maguk előtt tolják visszafelé.

A terjeszkedés alatt történik a tulajdonképeni munkavégzés, ezért a terjeszkedési ütemet "hasznos" vagy "munka" ütemnek is nevezzük. A terjeszkedés lökétét a munkaábrán osztkkenőnyomású görbe vonal ábrázolja. /II vonal./ A terjeszkedés végén a nyomás kb. 2-5 atm.

4./ Kipuffogás. A terjeszkedés végén nyit a kipuffogószelep. A kipuffogószelep nyitása pillanatában a hengerben levő nyomás a terjeszkedési végnyomásról elméletileg 0 idő alatt az atmoszféri nyomásra esik vissza /I vonal/. A dugattyu visszafelé halad és a munkát végzett égéstermékeket a kipuffogószelepen keresztül a szabadba nyomja /V vonal/. A körfolyamatot ábrázoló diagramm a kipuffogási löket végén 0 pontban zár.

A hengerben lejátszódó valóságos munkafolyamat eltér az ideális körfolyamattól. A valóságban az egyes munkaütemek a következőképen játszódnak le:

1./ Szívás. A szívás a valóságban az atmoszférikus nyomás alatt történik /0,8-0,9 atm./. Emlatt az elméletihez kevesebb keverék jut a hengerbe, tehát a munkavégzés is kisebb lesz. A szívólöketet VI vonal ábrázolja. A beszívott keverék mennyisége csökken azon okokból kifolyólag is, mert a beáramló keverék keveredik a hengerben lévő meleg égéstermékekkel és hőmérséklete felnövekedik. A meleg hengerfal szintén növeli a keverék hőmérsékletét. A felmelegedett keverék fajsúlya kisebb, tehát ugyanazon térfogat mellett kevesebb fér el a hengerben.

A szívólöket alatt a henger felmelegedését hűtéssel csökkent-

jük. A szívás hatásosságát a henger hűtése előnyösen befolyásolja. A szívószelep a valóságban a holtpont előtt nyit $5-15^{\circ}$ -kal és a szívólöket után 20° /lassu/, $42^{\circ}-60^{\circ}$ /gyorajárásu/ zár.

2./ Sűrítés. A sűrítési végnyomás kisebb az elméletinél, mert:

a./ a sűrítés kezdeti nyomása az atm.nyomásnál kisebb nyomásról indul,

b./ a hengerfal hűtőhatása a sűrítés alatt is érvényesül.

A sűrítési végnyomás határa függ a tüzelőanyag öngyulladás hőmérsékletétől, a kompresszió-tűréstől, a korai gyújtás, illetve kopogás veszélyétől.

Ha az összesűrített keverék hőmérséklete a holtpont előtt eléri a gyulladási hőfokát, akkor a keverék a holtpont előtt gyújtás nélkül felrobban. A lendítőkerékben az előbbi munkalöket alatt felhalmozódott igen nagy kinetikai energia miatt a dugattyú tovább mozog a holtpont felé és az égéstermékeket komprimálja. A komprimált égéstermékek nyomása erősen felnövekedik és emiatt a dugattyú, hajtórúd, stb. fokozott igénybevételt szenved, ami káros. Lassujárásu motoroknál az öngyulladásból bekövetkező robbanás miatt a motor esetleg "visszavág".

Kompressziótűrés alatt azt értjük, hogy a keveréket eredeti térfogatának hányadrészére lehet összenyomni öngyulladás, illetve kopogás veszélye nélkül. A kompressziótűrést úgy növeljük, hogy a keverékhez kopogástgátló anyagot adagolunk /alkohol/.

Korai gyújtás esetén /nem öngyulladás/ kezdetben a keveréknek csak egy része ég el. A dugattyú továbbmozgása közben a már meggyulladt keverékrészecskék a még el nem égett keveréket annyira összenyomják, hogy annak hőfoka az öngyulladás hőfokot túllépi. Az öngyulladási hőfokon lévő gázkeverék hirtelen ütősszerűen ég el és ilyenkor azt mondjuk, hogy a motor kopog. A motor kopogását ki kell küszöbölni.

3./ Terjeszkedés. A keverék elégeése a sűrítési ütem végén történik. Az égés alatt kétféle ok miatt van veszteség:

a./ az égés valóságban nem \emptyset idő alatt történik,

b./ a hűtés csökkenti a sűrítési végnyomást.

Miután az égéshez idő szükséges, a keveréket nem a holtpontban, hanem az előtt kell már meggyújtani. Az előgyújtás akkor van helyesen beállítva, ha az égés a holtpont előtt annival kezdődik, mint amennyivel a holtpont után befejeződik. Ebben az esetben a diagramm 28 vonala legjobban megközelíti az elméleti függőleges egyenest.

A hűtés csökkenti a sűrítési végnyomást és mérsékli az égéstermékek hőmérsékletét, tehát csökkenti ezek nyomását is. A hűtés

állandóan jelentkezik és ezért a hűtés okozta veszteségeket csökkenteni sajnos nem tudjuk.

A hengerben a sűrítési végnyomás, valamint az égést követő maximális nyomás kisebb az elméletinél. A terjeszkedési ütem tehát az elméletinél kisebb nyomásról indul és a terjeszkedési ütem alatt a tüetés további veszteséget okoz. Emiatt a diagramban a valóságos terjeszkedési vonal az elméleti alatt van / 34 /.

4./ Kipuffogás. A valóságban a kipuffogás az atmoszférikusnál nagyobb nyomás mellett történik, mert az égéstermékek kiöblítésekor a túlnyomásnak le kell győznie a szelepek, kipuffogócső, stb. ellenállását. Ezért a kipuffogószelep a holtpont előtt 45° -kal nyit és a holtpont után $5-15^{\circ}$ -kal zár.

A valóságos diagramnál két területet, egy felső nagyobb és egy alsó kisebb területet kapunk. A felső nagyobb terület a hasznos munkával, az alsó kisebb terület a szívási és kipuffogási veszteségekkel, a motor tényleges teljesítménye pedig a két terület különbségével arányos. Minél nagyobb tehát a felső terület, s minél kisebb az alsó terület, annál előnyösebb a hengerben a munkafolyamat.

A keveréknek a hengerbe történő be- és kiáramlását a szívó- és kipuffogószelep szabályozza. A négy ütem alatt a szelepek működését az u.n. szelepnnyitási és -zárási diagrammal ábrázoljuk. /282.sz. ábra./

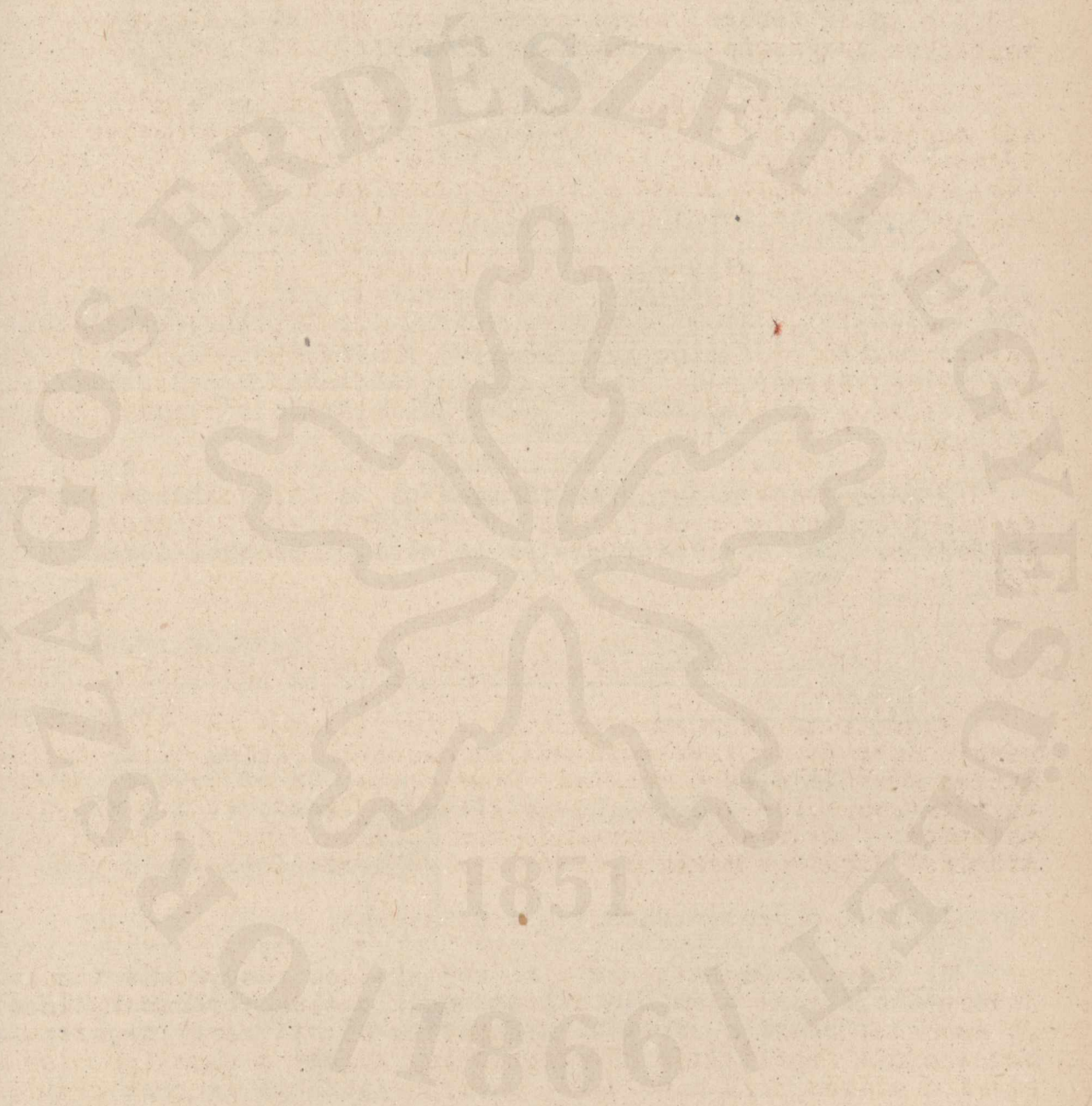
B./ A kétütemű robbanómotor munkafolyamata.

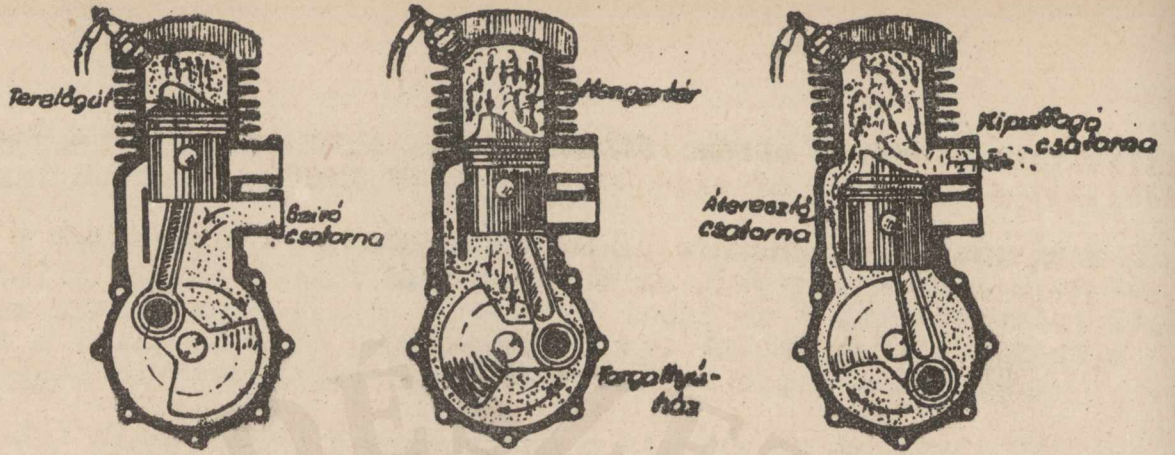
A kétütemű robbanómotoroknál a körfolyamat két ütem alatt zárul. Égés és terjeszkedés minden második löketre esik, vagyis minden második ütem munkalütem. Elméletileg tehát ugyanolyan méretű kétütemű motor teljesítménye kétszer akkora, mint a négyütemű motoréké. A kétütemű motoroknál nem találunk szelepeket, a be- és kiömlést dugattyu mozgása irányítja /234.sz. ábra/.

A kétütemű motor működése a következő:

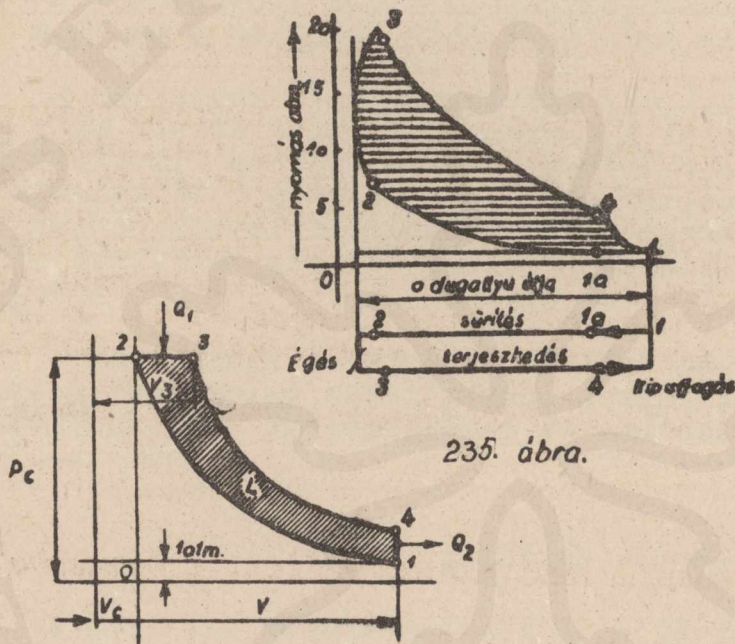
I. Ütem: A dugattyu az alsó holtpontból visszafelé indul. Utközben zárja az átömlő csatorna, majd a kipuffogócső nyílását és kezdetét veszi a sűrítés. A dugattyu alatti zárt forgattyutérben ezalatt légritkítás következik be. Amikor a dugattyu alsó élé eléri a szívónyílás alsó élét, a forgattyutérbe keverék áramlik. Az első ütem a dugattyu felső holtponti helyzetében végződik.

II. Ütem: A dugattyu felső holtponti helyzetében véget ér a sűrítés. A robbanás után a terjeszkedő égéstermékek a dugattyut lefelé tolják. A lefelé haladó dugattyu a dugattyuszekrényben lévő keveréket elősűríti, zárja a beömlőnyílást, majd lejjebb nyitja a kipuffogónyílást. A kipuffogás kezdete után valamivel a dugattyu nyitja az átömlő nyílást és az elősűrített gázkeverék átáramlik a hengerbe. A beáramló keverék a dugattyufej megfelelő

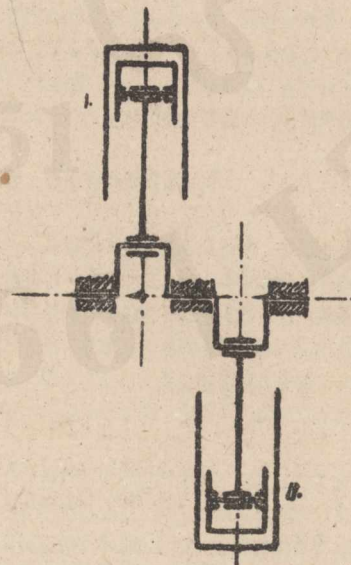

234. ábra.

235. ábra.

236. ábra.

237. ábra.

kialakítása miatt az ábrán látható vonal utját követi és a hengert kiöblíti. A II. ütem az alsó holtpontra ér véget.

A kétütemű robbanómotorok munkafolyamatát a 235. számú ábrán levő diagramm tünteti fel. Az ábra alapján

I. Ütem: 1. a kiömlés vége,
2. a sűrítés vége,
3 a robbanás.

II. Ütem: 4 a terjeszkedés,
5 a kipuffogás.

C./ Négyütemű, lassu égésű motorok munkafolyamata.

A lassuégésű, Diesel-rendszerű motoroknál a hengerbe szívott levegőt összenyomással a deporlasztott tüzelőanyag gyulladási hő fokára kell felmelegíteni. A tüzelőanyagot a sűrítés végén és a terjeszkedés elején porlasztják be. Az égés következtében a hengerben a nyomás felnövekedne, azonban közben az égési tér térfogata is növekedik /a terjeszkedés elején a dugattyu tovább mozog/ és így az égéstermékek nyomása közel állandó marad. A lassu égésű motoroknál tehát az égés egyenletes nyomás mellett történik.

A Diesel-motorok ideális munkafolyamatát a 236. sz. ábrán láthatjuk.

I. Ütem. Szívás.

VI. A dugattyu az atmoszférikus nyomás mellett a hengerbe levegőt szív.

II. Ütem. Sűrítés.

/ I-2 / a beszívott levegőt összenyomjuk.

III. Ütem. Terjeszkedés.

A sűrítési löket befejezése előtt megkezdődik a tüzelőanyag deporlasztása. A tüzelőanyagot úgy kell adagolni, hogy az égés közel állandó nyomás mellett menjen végbe / 33 vonal/. Az égéstermékek terjeszkedését a 34 vonal ábrázolja. A terjeszkedés alatt az égéstermékek nyomása és hőmérséklete lecsökken.

IV. Ütem. Kipuffogás.

A kipuffogó szelep nyitásával a terjeszkedési vágnomás leestek az atmoszférikus nyomás nagyságára / 41 /, majd a dugattyu az égéstermékeket a szabadba nyomja / 10 /. A munkafolyamat diagramja 0 pontban zárul.

D./ Kétütemű lassu-égésű motor munkafolyamata.

A kétütemű robbanómotorhoz hasonlóan itt is megrövidül a szívás és kipuffogás szakasza. A kipuffogást és szívást öblítőszivattyúval gyorsítják.

E./ A négy- és kétütemű motorok összehasonlítása.

A motorok összehasonlítását az alábbi szempontok alapján végezhetjük:

1./ A hengertérfogat szükséges nagysága.

Azonos teljesítmény eléréséhez a kétütemű motorok hengertérfogata elméletileg fele a négyütemű motorok hengertérfogatának. A valóságban ez az eszményi viszony nem áll fenn, mert a kétütemű motoroknál igen nagy veszteségek lépnek fel. A megrövidült szívás miatt a kétütemű motorok kisebb töltéssel dolgoznak. A kipuffogás időtartama nem egy teljes löket, hanem annak csak egy része. Az említett veszteségek miatt a kétütemű motorok azonos lökettérfogat mellett csak 30-40 %-kal nyújtanak nagyobb teljesítményt, mint a négyütemű motorok.

2./ Gazdaságosság.

A porlasztós motoroknál a négyütemű megoldás előnyösebb. A négyüteműeknél minden negyedik ütemben, tehát nagyobb időközökben van égés. Emiatt a hűtés kedvezőbb, mint a kétüteműeknél. A négyüteműeknél a sűrítési végnyomás magasabb és ezért a fajlagos tüzelőanyagfogyasztás kb. 30-40 %-kal kisebb, mint a kétüteműeknél.

Kisteljesítményű kerékpármotoroknál, ahol nincs külön légsűrítő, nincsenek szelepek, a kétütemű motor olcsóbb.

3./ Élettartam.

A kedvezőbb hűtési viszonyok miatt a nagy és tartós terheléseknél a négyütemű motor hosszabb életű.

4./ Üzembiztonság.

Kismotoroknál, kis teljesítmény esetén a kétütemű motor előnyösebb.

5./ Egyenletes járás.

Egy-két hengeres kivételben a kétütemű motor járása egyenletesebb, mert minden második ütem munkáütem.

6./ Rugalmasság.

A terhelések felvételével szemben a négyütemű motor viselkedése rugalmasabb.

F./ Többhengeres motorok.

Egyetlen henger teljesítményét úgy tudjuk növelni, hogy nagyobbítjuk a lökettérfogatát és növeljük a fordulatszámot. A motoroknál a fordulatszámnak bizonyos határon túl való növelése kellemetlen rázó hatásokat eredményez. A lökettérfogat növelésének szerkezeti okokból kifolyólag szintén van egy felső határa.

Többhengeres motoroknál a járás egyenletes és rázásmentes, amellett előnyösen lehet nagyobb teljesítményt kifejteni, mert kisebb henger esetén a fordulatszám és az összhenger-ürtartalom nagyobb lehet. A hengerek száma szerint ismerünk: 2, 4, 6, 8, 12, stb. hengeres motorokat. A hengerek elhelyezése szerint a többhengeres motorok lehetnek soros V elrendezésű és csillagmotorok.

I./ Soros motorok.

a./ Kéthengeres motorok.

Az egymással szembenálló hengerek egyenletes, kiegyensúlyozott járást biztosítanak /237.sz. ábra/.

A gyújtási sorrend: 1-0-2-0-1 vagy 2-0-1-0.

b./ Négyhengeres motorok.

Két dugattyú mindig egymással szemben mozog. A forgattyúk egymással 180° -ot zárnak be. A motor rázásmentesen jár /238.sz. ábra/. Gyújtási sorrend: 1-3-4-2, vagy 1-2-4-3.

c./ Hathengeres motorok.

A forgattyúk egymáshoz képest 120° -os szöget zárnak be. A motor járása egyenletesebb és ugyyszólván teljesen rázásmentes. A hathengeres motoroknál az 1 és 6, 2 és 5, 3 és 4 dugattyú jár közös forgattyúállásban /239.sz. ábra/. Gyújtási sorrend: 1-5-3-6-2-4, vagy 1-4-2-6-3-5.

d./ Nyolchengeres motorok.

Teljesen rázásmentesen és egyenletesen járnak. A nyolchengeres motoroknál az 1 és 8, 2 és 7, 3 és 6, 4 és 5 dugattyúk járnak közös forgattyúállással. A gyújtási sorrend nagyon sokféle, de mindig úgy állapítják meg, hogy egymás mellett levő hengerekben ne következzenek be egymásután gyújtás /240. sz. ábra/.

II./ V motorok.

Nyolc- és tizenkéthengeres motoroknál a motor hosszát V motor elrendezéssel szokták csökkenteni. Nyolchengeres motoroknál pl. ebben az esetben két sorban V alakban 4-4 hengert helyeznek el. /241. sz. ábra./

III./ Csillagmotorok.

Repülőgépek motorjai a következő ^{keverező} súlykihasználás szempontjából sugárirányban elhelyezett páratlan számú hengerekből állnak. Az egy síkban elhelyezkedő hengerek száma: 5, 7, 9 szokott lenni. Ezt a motortípust csillagmotoroknak nevezik /242.sz. ábra/. Nagyobb teljesítmény esetén a hengereket két sorban helyezik el.

3./ A tüzelőanyag elégése a belsőégésű motoroknál.

Az égés általában lehet lánggal való égés, izzással való égés és robbanással való égés. A belsőégésű motoroknál a tüzelőanyag a gyulladási hőfoknál hirtelen exploziószerűen ég el.

A./ Égés a robbanómotoroknál.

Az ideális állapot az lenne, ha az égés nulla idő alatt, tehát térfogatváltozás nélkül történne. A valóságban az égéshez idő kell, s bár az égés robbanásszerű, a valóságos munkadiagramban az égés vonala nem függőleges.

Az égés időtartamát befolyásoló tényezők a következők:

a./ Az égési sebesség. Ez a tüzelőszer-levegő keverést anyagátó függ. Legnagyobb az égési sebesség a keverék elméletileg helyes összetétele mellett. A gázzegény és gázdús /kevés O/ keverék nehezebben és lassabban ég el.

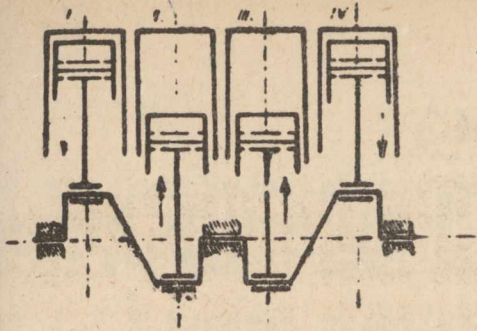
b./ A gyújtás időpontja. A gyújtás időpontjának változtathatónak kell lennie. Indításkor mindig utógyújtást kell adnunk, nehogy a még kisebb fordulatszámú motor visszavágjon. Ha a motor az üzemi fordulatszámmal dolgozik, akkor a gyújtást előgyújtásra állítjuk. Vigyázzunk arra, hogy ne adjunk túl nagy előgyújtást, mert az kopogást eredményez. Ma már általában az előgyújtás mértékét különböző fordulatszámoknak megfelelően a motorok automatikusan szabályozzák.

c./ Az égési tér alakja. Az égés a hengerben gömbfelületen terjed. A felül vezérelt szelep elrendezés és az égéstér megfelelő kialakítása gyorsabb égést eredményez.

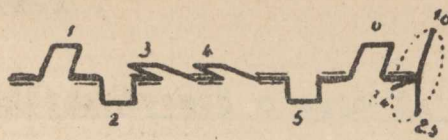
d./ A gyújtás helye és módja. Nagyon lényeges a gyertya helyes elrendezése. Igen nagy teljesítmények esetén /pl. versenyautók/ sikerrel alkalmaztak két gyertyát. Az elért teljesítménynövekedést a 243. sz. ábra szemlélteti.

e./ Fordulatszám. A fordulatszám emelkedésével a gyújtást arányosan korábban kell kezdeni, hogy az égés a holtpont előtt és után egyforma ideig tartson.

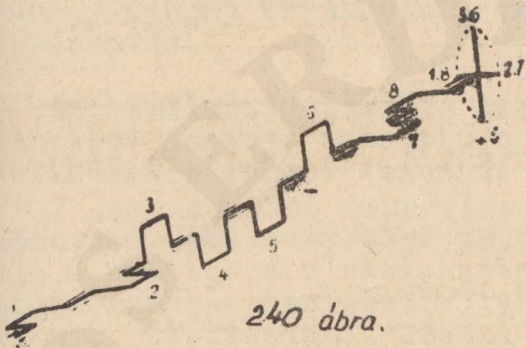
f./ Sűrítési végnyomás. A gázzegény keverék nagyobb sűrítésnél lassabban ég el. A sűrítési végnyomással emelkedik a keverék hőfoka. A keverék hőfoka az öngyulladási hőfokig emelhető és a kompressziótűrés függvénye.

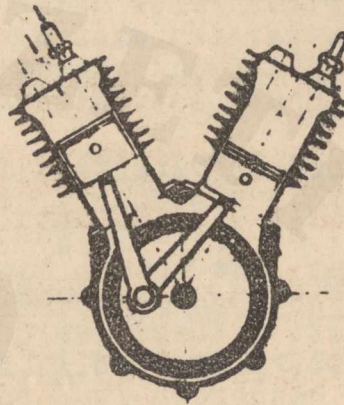
238. ábra.

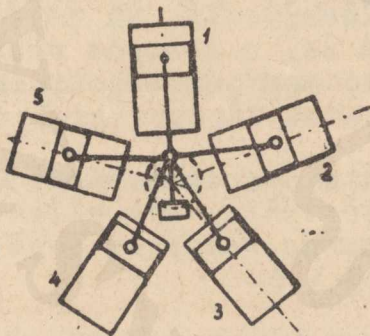
239. ábra.

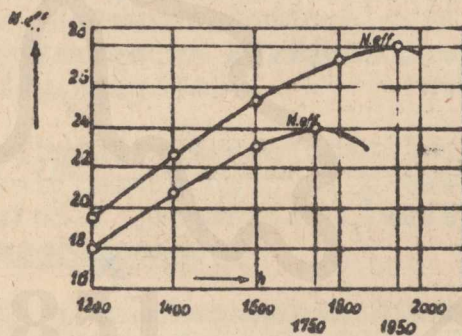
240. ábra.

241. ábra.

242. ábra.

243. ábra.

B./ Az égés a Diesel-motoroknál.

A Diesel-motoroknál az égés az öngyulladásra alapul. Az indítás biztonsága megköveteli, hogy az összesűrített és felmelegedett levegő a beporlasztott tüzelőanyagot még hideg motor esetében is /pl. télen/ biztosan meggyújtja.

A sűrítés felső határát, tehát a sűrítési végnyomás nagyságát mechanikai tényezők korlátozzák: anyag, megmunkálás, stb. A Diesel-motorok pontosabb megmunkálást, különleges anyagot, több dugattyugyűrűt, stb. kívánnak.

Az égés lefolyásához itt is rövid idő áll rendelkezésre, /1/100-1/500 másodperc/, s ezért a gyújtásnak gyorsan kell megtörténnie. Az égési folyamatnál két szakaszt tudunk elkülöníteni.

a./ Gyulladásási késedelemnek azt az időt nevezzük, ami eltelik, mielőtt a tüzelőszercseppek hőmérséklete a hengerben a gyulladás hőfokára emelkedik. A gyulladási késedelmet a tüzelőanyag hőfoka, a hengerben levő komprimált levegő hőmérséklete, a porlasztás finomsága erősen befolyásolja. Különösen fontos, hogy a tüzelőanyag finoman elporlasztva és nagynyomású sugárral kerüljön a hengerbe.

b./ Az égés második időszakában a meggyulladt cseppek elégnek. Az égés a hengerben a levegő örvénylő áramlása által terjed, ezért az elégés időtartama a levegő örvénylésétől függ. Az égés alatt a hengerben a nyomás és a hőfok felemelkedik. Ha az égés hirtelen, közel-robbanásszerűen játszódik le, a kopogás veszélyével kell számolnunk. A kopogós égés káros, mert keményebb lesz a motor járása.

A Diesel-motoroknál a tüzelőanyag a hengerbe történő befecskendezése általában háromféleképpen történik: közvetlen befecskendezéssel, előkamrás, illetve légkamrás rendszer segítségével.

Az általában használatos előkamrás rendszerrel a tüzelőanyagot az előkamrába fecskendezik. Az előkamrában ebből annyi ég el, amennyit a henger levegőtartalma megenged. Az előkamrában elégett tüzelőanyag nyomása nagymértékben megnő és a felnövekedett nyomás a tüzelőanyagot beporlasztja a hengerbe /244. sz. ábra/.

A befecskendezési időtartam rövid és a holtpont előtt 5-7°-kal kezdődik. A kamra térfogata a henger lökettérfogatának 1-2 %-a.

Az előkamrás rendszer előnye, hogy a nyersolajszivattyú nyomása lemehet egészen 80-100 atmoszférára. Ezért a motor járása puhább, zajtalanabb.

Hátránya, hogy nagy terhelésnél az égés robbanásszerű, kis terhelésnél pedig elnyújtott lesz.

4./ Keverékképzés.

Robbanó égésű motoroknál a tüzelőanyagot tüzelőszer és levegő keverékből állítjuk elő. A folyékony tüzelőanyagot porlasztani kell. A porlasztás akkor megfelelő, ha:

1./ A keverék egyenletes és a tüzelőszercseppek a levegőben finom köd alakjában találhatóak.

2./ Minden terhelésnél megfelelő keverési arányban történik a porlasztás.

Az elméletileg helyes keverék összetételét táblázatokból olvashatjuk ki.

A leggazdagabb keverékben csak annyi levegő van, amennyinek oxigéntartalma az égéshez feltétlenül szükséges.

A leghigabb keveréktől azt követeljük, hogy még robbanóképes legyen.

A keverési arányt a következő esetekben kell megváltoztatni:

- 1./ Indításnál - gázdusabb keverék kell,
- 2./ gyorsításnál - átmenetileg dusabb keverék kell,
- 3./ más fajsúlyú tüzelőanyag esetén,
- 4./ ha a levegő nyomása megváltozik /pl. magas hegy/,
- 5./ ha a levegő hőmérséklete megváltozik /pl. télen/.

A motor a legnagyobb teljesítményt az elméleti keverési aránynál 20 %-kal dusabb keverék esetén nyújtja.

A legkisebb fogasztás 10 % légf felesleg mellett következik be.

5./ Motorok szabályozása.

A szabályozás biztosítja, hogy a motor munkavégzése mindenkor egyenlő legyen a terhelés által megkívánt munkavégzéssel.

A./ A robbanómotorok szabályozása.

a./ Kihagyásos szabályozás. A terhelés csökkenésekor egyes munkaköteket kihagyunk addig, amíg a motor ismét a rendes fordulatszámra jár. Kisteljesítményű, stabil motoroknál használjuk.

b./ Minőségi szabályozás. A keverék sulya változatlan, a keverési arányt változtatjuk. Kis teljesítmény esetén nem megfelelő, mert a keverési arány alsó határa alá nem mehetünk.

c./ Mennyiségi szabályozás. Legelterjedtebb szabályozási mód. A hengerbe jutó keverék mennyiségét a következőképpen változtatjuk:

1./ a szívószelepet a holtpont előtt zárjuk, tehát kevesebb keveréket szívunk,

2./ a szívószelepet a holtpont után nyitvahagyjuk. Ennek következtében a sűrítés alatt a keverék egy része visszaáramlik a szívósőbe.

3./ A szívóvezetékbe folytószelepet helyezünk.

B./ A Diesel-motorok szabályozása.

A Diesel-motoroknál terhelésváltozáskor a változatlan nyomásra összesűrített levegőbe befecskendezett tüzelőanyag mennyiségét változtatjuk.

C./ A belső-égésű motorok főméretet:

Lökethossz: a felső és az alsó holtpontok közötti távolság mm-ben.

Furat: a henger átmérője mm-ben.

Lökettérfogat: a holtpontok közötti hengertérfogat /furat x löket/. Literben, vagy cm³-ben adjuk meg.

7./ Hatásfok.

a./ Termikus hatásfok alatt az elméletileg számított munka meleg-egyenértékének /A/ a ténylegesen bevezetett melegmennyiséghez való viszonyát értjük /Q₁/.

$$\eta_1 = \frac{A \cdot L_{elm}}{Q_1}$$

b./ Az indikált termikus hatásfoknál az indikátor-diagramból megállapított munkának /L_i/ meleg-egyenértékét viszonyítjuk a motorba bevezetett meleghez:

$$\eta_2 = \frac{A \cdot L_i}{Q_1}$$

c./ A gazdasági hatásfok az effektív /fékezéssel mért/ munka meleg-egyenértékének és a bevezetett melegmennyiségnek hányadosa:

$$\eta_3 = \frac{A \cdot L_e}{Q_1}$$

A robbanómotorok gazdasági /össz/ hatásfoka 24 %, a Diesel-motoroké 37 %.

d. / As indikált határfok az indikátor diagramból szmitott és az elméletileg meghatározott munka hányadosa:

$$\eta_i = \frac{L_i}{L_{elm}} = \frac{\eta_2}{\eta_1}$$

e. / A mechanikai hátfok az effektív és indikált munka viszonya:

$$\eta_m = \frac{L_e}{L_i} = \frac{\eta_2}{\eta_1}$$

7. / As indikált és effektív teljesítmény.

As indikált teljesítmény az teljesített és elfogyasztott munkák különbsége.
elméletileg

As effektív teljesítmény a gép fő tengelyén leadott teljesítmény, amelyet a motor fékezésével állapítunk meg.

As indikált és effektív teljesítményt a fordulatszám függvényében a teljesítménygörbékkel szoktuk ábrázolni.

A négyütemű motorok effektív teljesítményét a következő egyenlettel fejezhetjük ki.

$$N_e = \frac{p_k \cdot V \cdot n \cdot i}{900} \quad \text{LE}$$

A literteljesítmény pedig: $N_e / \text{liter} = \frac{p_x \cdot n}{900}$

A kétütemű motoroknál a teljesítmény:

$$N_e = \frac{p_k \cdot V \cdot n \cdot i}{450} \quad \text{LE}$$

As egyenletekben:

p_k = a dugattyúra ható közepes nyomás kg/cm²

n = a percnkénti fordulatszám,

i = a hengerek száma,

V = a lökettérfogat. $V = \frac{d^2 \pi \cdot s}{4} \cdot s$ ahol d = furat,
 s = löket.

A belső égésű motorok munkateljesítménye.

A négyütemű motor indikátor-diagramjának a területe a fő tengely két fordulata alatt végzett u.n. indikált munkát jellemzi /245.sz. ábra/. A munkaterület helyettesíthető egy derékszögű négyszöggel, magassága pedig az u.n. indikált középnyomás. Mivel

$$L = p_i \cdot V_h, \quad \text{ahol } p_i = \text{az indikált középnyomás}$$
$$V_h = \text{a lökettérfogat}$$

és ebből:

$$p_i = \frac{L}{V_h} \quad \dots \text{ kg/cm}^2$$

Ha nem rajzoljuk meg az indikátor-diagrammot, akkor a gyakorlatban az indikált középnyomást az alábbi értékek szerint választják:

acetilén-, petroleum- és gázolajmotor	$p_i = 3,8 \text{ kg/cm}^2$
kohógáz-, generátorgáz- /szívógáz/motor	$p_i = 4-5,5 \text{ kg/cm}^2$
benzin-, világítógázmotor	$p_i = 5-6 \text{ kg/cm}^2$

Fenti értékek teljes terhelésű motorokra vonatkoznak.

A négyütemű motornál munkaterület minden második fordulatra esik, tehát $n/2$ munkaterület keletkezik. Ha n a percenkénti fordulat és i a matorok ütemszáma, akkor a percenkénti munkalököt

$$\frac{2n}{i}, \quad \text{a másodpercenkénti pedig:}$$

$$\frac{2n}{i \cdot 60}$$

Az indikált munkateljesítmény:

$$N_i = \frac{2n \cdot L}{i \cdot 60 \cdot 75} = \frac{2n \cdot p_i \cdot s \cdot F}{60 \cdot 75 \cdot i}$$

de $\frac{2n \cdot s}{60} = v_k$ a dugattyu középsebessége,

$$N_i = \frac{p_i \cdot F \cdot v_k}{75 \cdot i} \quad \dots \text{ LE} \quad \text{és} \quad \frac{F \cdot p_i}{i} = \text{közepes dugattyuerő}$$

$$N_i = \frac{P_k \cdot v_k}{75} \quad \dots \text{ LE}$$

vagyis az indikált munkateljesítmény a közepes dugattyuerő és a közepes dugattyusebesség szorzata.

Az effektív-teljesítmény a motor tengelyén hasznosítható munkateljesítmény. Lassú járású motoroknál a mechanikai hatásfok $= 0,80 - 0,85$ és ezért a hasznos teljesítmény

$$N_h = \eta \cdot N_i$$

Ugyanígy az effektív-középnyomás

$$p_h = \eta \cdot p_i$$

Példa. Négyütemű szivógázmotor adatai:

dugattyuátmérő: $D = 500 \text{ mm /furat/}$

lökét: $s = 700 \text{ mm}$

fordulatszám: $n = 160/\text{perc}$

robbanónyomás: $p_a = 26 \text{ atm}$

indikált középnyomás: $p_i = 4,2$

Határozzuk meg a hasznos munkateljesítményt és a legnagyobb dugattyuerőt!

A dugattyu középssebessége:

$$v_k = \frac{2 \cdot s \cdot n}{60} = \frac{0,7 \cdot 160}{30} = 3,74 \text{ m/mp.}$$

a közepes dugattyuerő pedig $F = D^2 \pi / 4 = 1960 \text{ cm}^2$ felületen,
 $i = 4$ ütemre elosztva

$$P_k = \frac{F \cdot p_i}{i} = \frac{1960 \cdot 4,2}{4} = 2060 \text{ kg}$$

Az indikált munkateljesítmény tehát:

$$N_i = \frac{P_k \cdot v_k}{75} = \frac{2060 \cdot 3,74}{75} = 103 \text{ LE}$$

A hasznos munkateljesítmény pedig $\eta_m = 0,83$ mechanikai hatásfok mellett

$$N_h = \eta_m \cdot N_i = 0,83 \cdot 103 = 85 \text{ LE}$$

A forgattyus hajtóművet az üzemben előforduló legnagyobb dugattyuerőre kell méretezni, amelynek nagysága $p_0 = 1$ ata légköri nyomás helyettesítésével:

$$P_a = F_a [p_a - p_0] = 1960 \cdot [26 - 1] = 49000 \text{ kg}$$

A mennyiségi fok.

A motor teljesítménye a hengerbe szivott gázkeverék mennyiségétől függ. A hűtés tökéletlensége és az áramlási veszteségek miatt a gyorsjárata motorok hengerébe a henger hasznos térfogatánál kevesebb keverék jut be. A teljes terhelésű motorok mennyiségi fok, vagyis a beszívott gázelegy normálállapotra átszámított térfogatának a hasznos hengertérfogathoz való viszonya az alábbiak szerint alakul:

lassu járású motor vezérelt szivószeleppel	= 0,80 - 0,93
gyorsjárata " " " "	= 0,75 - 0,85
" " léghűtéssel	= 0,50 - 0,65

A mennyiségi fok a mennyiségi szabályozásnál a fojtószelep állásának változtatásával szabályozható. Ha a motor részterheléssel jár, akkor nincs szükség a szívócsatorna teljes keresztmetszetére, s ezért a fojtószelep állításával fél-, háromnegyed-gáz-mennyiséget adagolunk. A tüzelőanyagfogyasztás tehát részterhelésű motornál a fojtószelep állításával csökkenthető.

Az alábbi táblázat négyütemű Diesel- és porlasztós-motorok fojtótényezőit tünteti fel. A táblázat számsoraiból kiolvashatjuk, hogy a különböző részterhelések mellett a fajlagos tüzelőanyagfogyasztásnak milyen a viszonya a teljes terhelés fajlagos fogyasztásához.

Diesel-motorok fojtótényezői:

Motor- tgénybevétel $e =$	0	0,25	0,5	0,75	1
2 henger	0,12	0,263	0,47	0,72	1
3 "	0,125	0,27	0,48	0,725	1
4 "	0,15	0,29	0,49	0,74	1
6 "	0,23	0,36	0,54	0,75	1

Porlasztós motorok fojtótényezői:

$e =$	0,1	0,25	0,4	0,5	0,75	1,0
6 henger	0,32	0,43	-	0,60	0,80	1,0
12 "	-	-	0,64	0,66	0,75	1,0

A táblázat számsoraiból látható, hogy kisebb terhelésnél a fajlagos fogyasztás a terheléssel nem arányos, mert az üresjárat fogyasztás jut jobban érvényre. Ezért a fogyasztás megállapításához a teljes- és a részterhelés fogyasztását ismernünk kell.

A belső égésű motorok karakterisztikája.

A motorok karakterisztikájának a nyomatékot, teljesítményt, fajlagos fogyasztás nevezzük. A karakterisztikák megállapítását a motorok fékezésével végezzük, fékezési kísérletekkel. A fékezési kísérleteknél különböző fordulatszámok mellett méri a motor teljesítményét, fogyasztását és ebből számítják a nyomatékot és a fajlagos fogyasztást. Tekintettel arra, hogy különböző terhelések mellett érdekelnek bennünket teljes-, háromnegyed-, fél- és negyedmotor-terhelés esetében szokták elvégezni. A 246. sz. ábra gépkocsimotor teljesítmény, nyomatékgörbét ábrázolja, teljes terhelés mellett, vagyis nyitott fojtószelep esetén. A görbét

vizsgálva láthatjuk, hogy "a" pontig kb. egyenes futásu, vagyis a teljesítmény a fordulatszámmal arányos. Ettől kezdve a görbe erőteljesen eltér az egyenestől. Ennek oka, hogy a szívócső, valamint a szelep fojtása növekedik és így romlik a motor volumetrikus hatásfoka. A maximális teljesítményt "n" fordulatszám mellett kapjuk és további fordulatszámnál a teljesítmény csökken. A 246. sz. ábra alján a forgatónyomaték-görbét szerkesztettük meg. A forgatónyomaték arányos az egy fordulatra eső munkával, vagyis

$$M = \frac{L}{2\pi}$$

$$\text{A teljesítmény: } N = \frac{p_k \cdot F \cdot s \cdot n \cdot i}{2 \cdot 60 \cdot 75}$$

ahol p_k = a dugattyura ható közepes nyomás kg/cm^2

F = furat cm^2

s = löket cm

n = fordulatszám/perc

i = henger száma

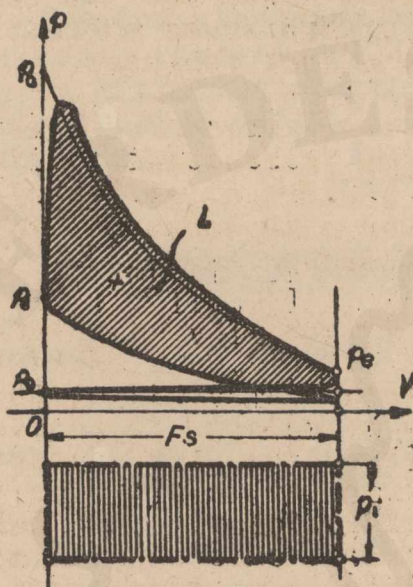
Az egy fordulatra jutó munka:

$$L = \frac{p_k \cdot F \cdot s \cdot i}{2}, \text{ tehát}$$

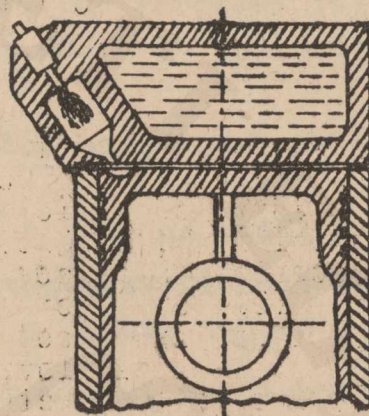
$$N = \frac{L \cdot n}{60 \cdot 75} \quad \text{és} \quad \frac{N}{n} = \frac{L}{4500} = \frac{2\pi \cdot M}{4500} = \frac{M}{716}$$

A nyomatéki görbe megszerkesztésénél a fenti arányosságot használjuk fel. A koordinátarendszer kezdőpontjából a teljesítménygörbe egyes pontjaihoz húzott sugarak a $n = 716$ függőlegesből lemetszik a nyomatéki görbe pontjait. Legnagyobb a nyomaték azon a helyen, ahol a kezdőpontból húzott sugár érinti a teljesítmény görbét.

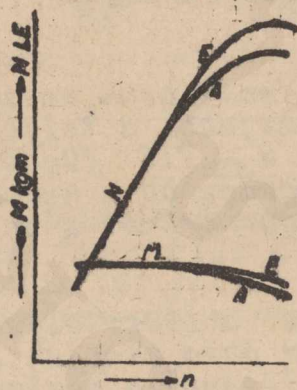
A belső égésű motorok két főtulajdonsága: a literteljesítmény és a rugalmasság ellentétes követelmények. Az ábra alapján láthatjuk, hogy a teljesítmény a fordulatszám növelésével a maximális teljesítmény értékéig növekedik, a nyomaték pedig a fordulatszámmal csökken. Ha a nyomaték csökkenését vizsgáljuk, akkor rugalmasnak azt a motort nevezzük, amelynél a M_0/M_e viszony nagy, tehát ha a fordulatszám csökkenésével a motor forgatónyomatéka erősen növekedik. Minél rugalmasabb pl. a gépkocsimotor, annál kevesebb sebességfokozat alkalmazásával tudunk változó emelkedőket leküzdeni, mert a csökkenő fordulatszámnál annál nagyobb vonóerő-felesleg áll rendelkezésre. Ha növekvő fordulatszámnál jó a motor volumetrikus hatásfoka, tehát a teljesítménygörbe meredek futásu, akkor a literteljesítmény kedvező, de a motor rugalmassága csökken. A 247. sz. ábrán rugalmas és kevésbé rugalmas motor jellegzetes teljesítmény- és nyomatékgörbét ábrázoljuk.

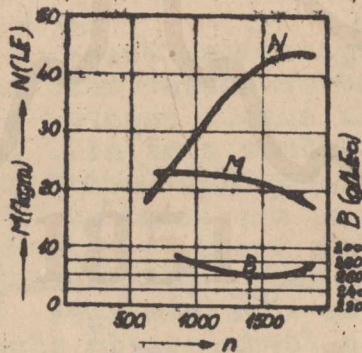
245. ábra.

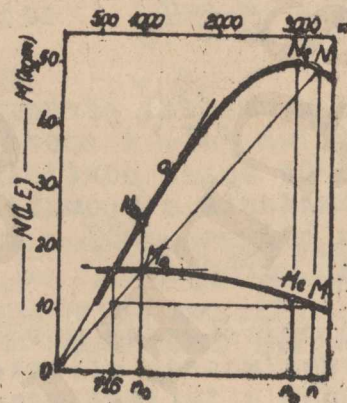
244. ábra

247. ábra.

248. ábra.

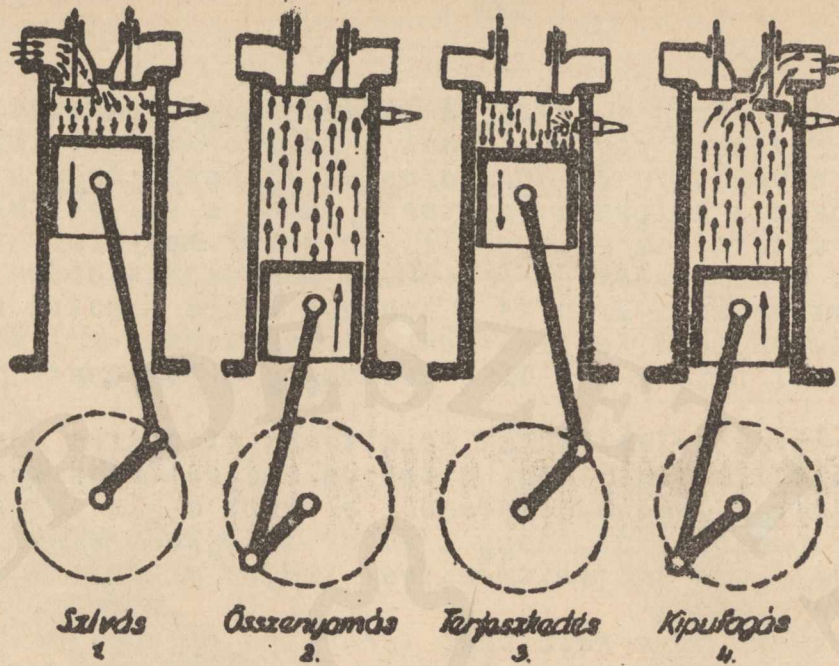
246. ábra.

A 248. sz. ábrán a fajlagos tüzelőanyagfogyasztás görbáját ábrázoljuk. Fajlagos fogyasztásnak a lóerőóránkénti tüzelőanyagfogyasztást nevezzük. Az ábra alapján látható, hogy a fajlagos fogyasztás azon a helyen a legkisebb, ahol a teljesítmény görbéje erősen kezd eltérni az egyenestől. Az ennek megfelelő fordulatszámnál t. i. a kompresszió végnyomása még számottevően nem csökken, másrészt az üresjárás és a hasznos munka közötti viszony kedvező. A legnagyobb teljesítmény fordulatszáma mellett a motor az optimálisnál 5-15 %-nál több üzemanyagot fogyaszt.

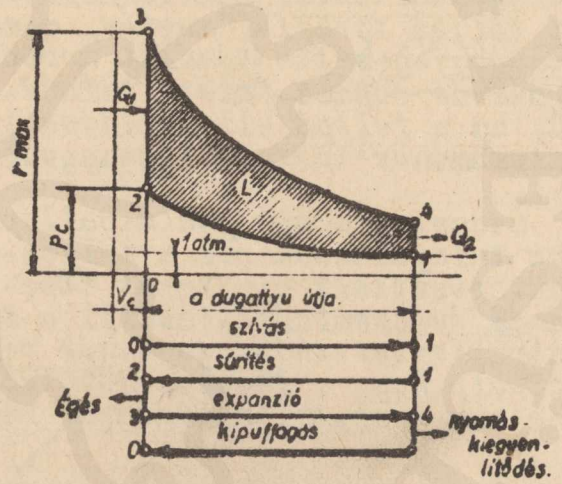
A motorkarakterisztikákat együttesen vizsgálva, azt a következtetést lehet levonni, hogy a teljes teljesítmény mellett az üzemeltetés nem a leggazdaságosabb, s ezért olyan terheléssel kell a motorokat igénybevenni, hogy a motor a legkedvezőbb fajlagos fogyasztás melletti teljesítményével tudjon működni.

A 249. számú ábra részleges terhelésű gépkocsimotorteljesítmény és üzemanyagfogyasztás görbáját ábrázolja. A részletterhelés üzemanyagfogyasztás-vonalai teljes terhelés üzemanyagfogyasztás-vonalát átmetszik. A metszéspontokig a fajlagos fogyasztás kisebb, mint teljes terhelés esetén, a metszéspontok után a részletterhelés üzemanyagfogyasztás vonalai meredek futásúak és a teljes terhelés-fogyasztás vonala felett haladnak. Részletterheléssel akkor halad a járómű, ha a felépő ellenállások leküzdése nem kívánja a motor fordulatszámához tartozó legnagyobb teljesítmény kifejtését.

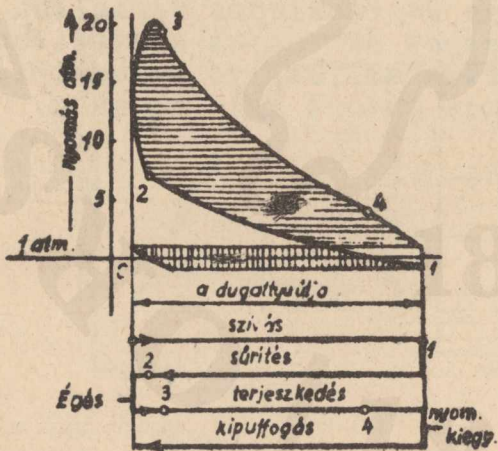
Összefoglalásképpen megállapíthatjuk, hogy a belső-égésű motorok tulajdonságairól a teljes- és részletterheléssel készült motorkarakterisztikák nyújtanak tiszta képet. A motortípusok kiválasztásánál és üzembeállításánál a teljes és részleges terhelésű motorkarakterisztikák nyújtanak segítséget és tudjuk biztosítani ez által, hogy a legkedvezőbb fogyasztás mellett jó volumetrikus hatásfoku, nagyteljesítményű, rugalmas motort alkalmazzunk.

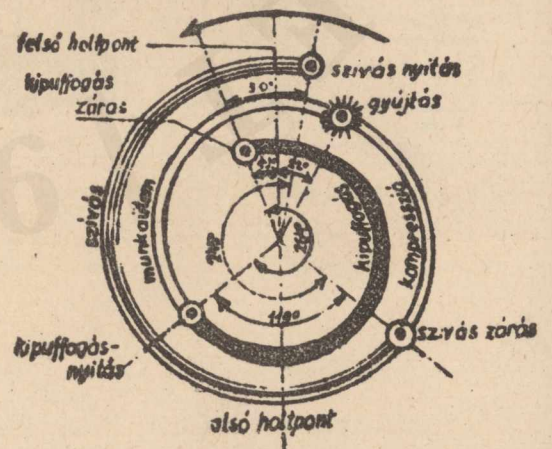
232. ábra.

230. ábra.

231. ábra.

233. ábra

Tartalomjegyzék.

I. rész.

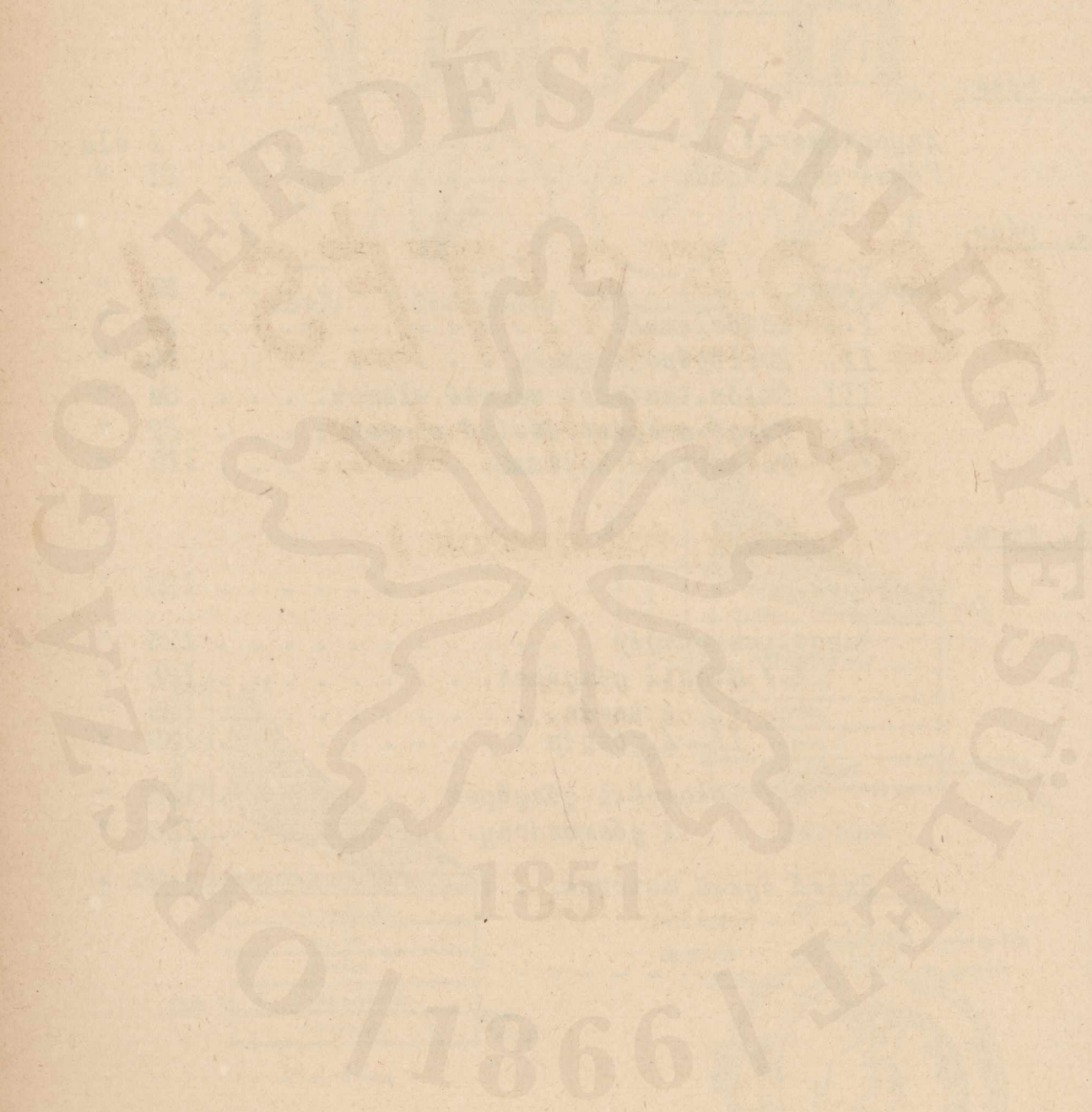
Anyagtömeg	1 old.
Fémek alakítása.	11 "

II. rész.

Gépelemek.	35 "
I. Kötőelemek.	35 "
II. Belsőgépelemek.	55 "
III. Ömlés-testeket vezető elemek.	64 "
IV. Forgó-mozgást átvitelő elemek	69 "
V. Forgattyus hajtómű.	113 "

III. rész.

Erőgépek.	125 "
Gugattyus gőzgép	125 "
A./ Stabil gőzgépek.	125 "
I. A kazán.	125 "
II. A gőzgép	139 "
B./ Lokomobil gőzgépek	156 "
A gőzmozdony.	156 "
Belső égésű motorok.	164 "

Erdőmérnöki Főiskola jegyzetel.

GÉPESÍTÉS I.

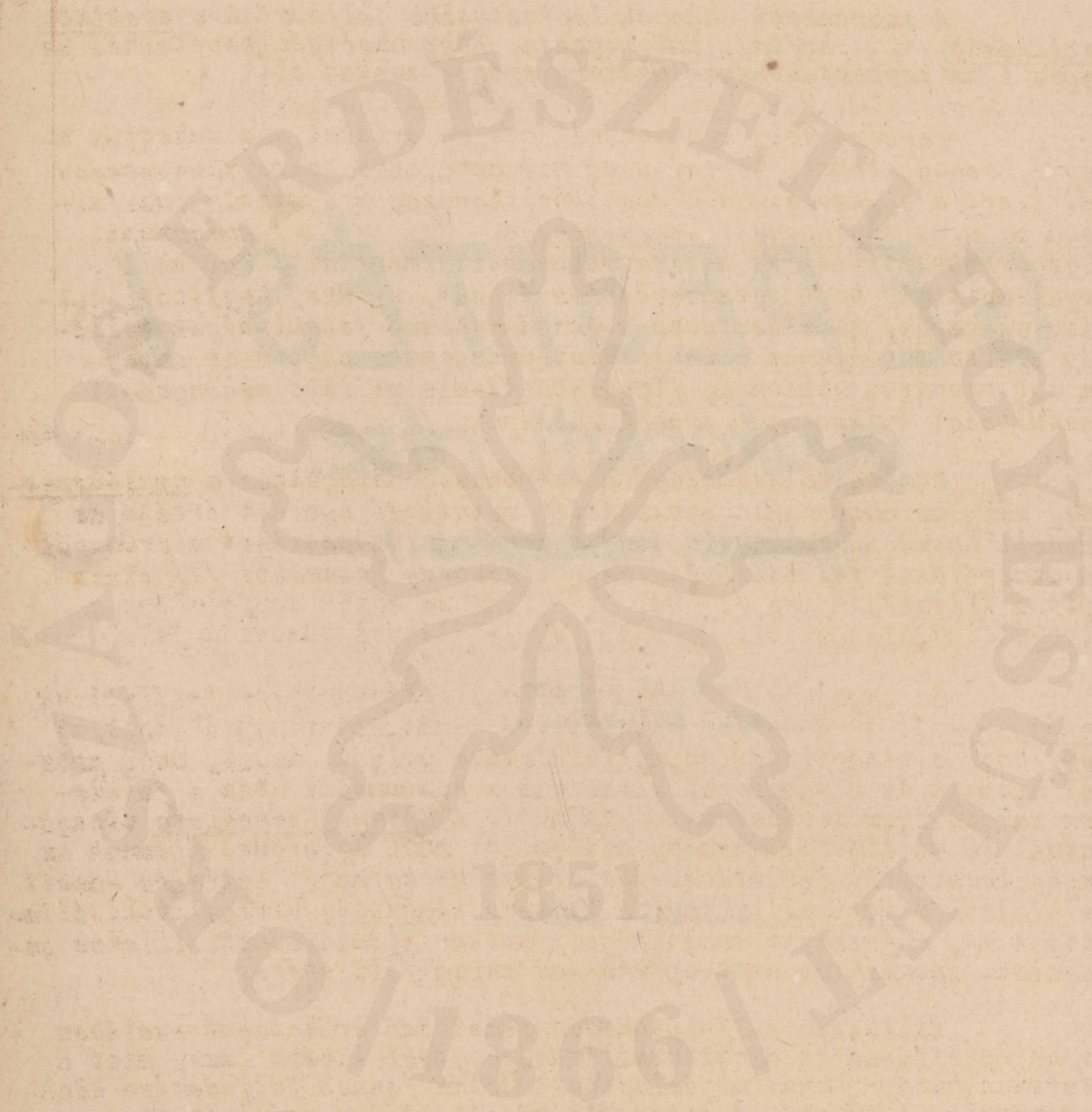
gyakorlati rész.

(példák, táblázatok.)

Perlakt Ferenc
egy. adjunktus.

KÉZIRAT. 1954.

Kiadja: Erdőmérnöki Főiskola Tanulmányi Osztálya Sopron.
Készült 60 példányban.

Gépszerkezeti anyagok mechanikai tulajdonságai.

A szerkezeti anyagok legfontosabb jellemzője a szakitószilárdság $\sigma_B \dots \text{kg/mm}^2$, ami megadja, hogy húzóigénybevételnél az anyag 1 mm keresztmetszete mekkora erőnél szakad el.

Tervezésnél, számításnál ezt az értéket nem vehetjük alapul, nehogy komoly törés, vagy mátao alakváltozás következzen be. Ezért a gyakorlatban a szakitószilárdság értékénél jóval kisebb az u.n. megengedett feszültséggel $\sigma_n \dots \text{kg/mm}^2$ dolgozunk. A gépszerkezeti részek keresztmetszeit /méreteit/ úgy kell megállapítani, hogy igénybevételek /húzás, nyomás, hajlítás, nyírás, csavarás/ következtében a bennük ébredő feszültségek kellőképp alatta maradjanak a szakitószilárdságnak, vagyis az anyagra egy bizonyos biztonság figyelembevétele mellett megengedett feszültségt értéket nem szabad túllépni. $\sigma_m; \sigma_{ny}; \sigma_n; \tau_{ny}; \tau_{cs} \dots \text{kg/mm}^2$ vagy kg/cm^2 /

Fontos tulajdonsága a szerkezeti anyagoknak a nyulóképesség, mely az anyagnak a szakadásig mutatózó nyulási értéke az eredeti hossz %-ában. Jelölése: δ %. A nyulóképességet a próbapálcá átmérőjének /d/ ötszörös, vagy tízszeres hosszához /l/ viszonyítva állapítják meg / $l = 5d$; $l = 10d$ / és ennek megfelelően a vizsgált anyag nyulását δ_5 vagy δ_{10} jelöléssel tüntetik fel.

Az anyag szilárdságira ellenállóképességére felületének keménységéből is következtethetünk. A keménységet úgy állapítjuk meg, hogy a vizsgálandó anyag felületébe golyót, kupot, vagy prizmat nyomnak és a nyomóerőt elosztják a benyomódás után a felületen maradt nyom területével. $/\text{kg mm}^2/$. A Brinell-keménység vizsgálatnál 10 mm átmérőjű kemény acélgolyót 3000 kg erővel nyomnak az anyag lecsiszolt felületébe. Jelölése: HB kg/mm^2 /. Keményre edzett felületnél a Rockwell-, vagy a Vickers-keménység vizsgálatlall állapítják meg a felületi keménységet, amikor gyémántkupot, illetve golyó alakú gyémánt csucst nyomnak az anyag felületébe.

Váltakozó és folytonosan ismétlődő erőhatások esetében az anyag kifárad és azakítószilárdsága jóval kisebb lesz, mint a statikus húzópróbával megállapított érték /ennek felfedezése Wöhler nevéhez fűződik/. A kifáradás következtében beállott törés jellegzetes: a felületen hajszálrepedések keletkeznek, melyek fokozatosan beljebb és beljebb hatolnak és a törés külső alakváltozás /pl. nyulás...stb./ nélkül hirtelen következik be. Azt a megengedhető legnagyobb igénybevételt, melynek - az eltörés veszélye nélkül akárhányszor ismétlődve /gyakorlatilag kb. 10 milliószor/ - alávethetjük az anyagot, kifáradási határnak nevezzük.

Háromféle terhelési esetet különböztetünk meg:

- I. Nyugodt terhelés - statikus igénybevétel.
II. Változó igénybevétel 0 és egy felső határ között.
III. Változó igénybevétel egyenlő nagy \pm határérték között.
Ezen három terhelési esetnek megfelelően Bach a megengedhető feszültségek értékeit a következő arányban javasolta: 3:2:1. Pl. az A 34, 11 jelű folytacélnál a szakítószilárdság $\sigma_B = 3400-4200$ kg/cm. $\sigma_B = 3600$ kg/cm közepes értéket véve az I. esetre, $\beta = 3$ biztonsági tényezővel kiszámítjuk a megengedett feszültség értékét:

$$\sigma_m = \frac{\sigma_B}{\beta} = \frac{3600}{3} = 1200 \text{ kg/cm}^2$$

akkor a háromféle igénybevételi esetre a következő feszültségeket engedhetjük meg:

- I. Statikus terhelésnél $3/3$ részre $\sigma_m = 1200$ kg/cm.
II. Terhelés esetén $2/3$ része $\sigma_m = 800$ kg/cm.
III. Terhelés esetén $1/3$ része $\sigma_m = 400$ " .

Vizsgálatok igazolják, hogy nemcsak az anyag minőségétől függ bizonyos alkatrészek élettartama, hanem a kialakítástól is. /Pl. éles átmenet, kis furatok, éles szögletek/. Pl. egy kis esztergályozási mélyebb karcolás elég ahhoz, hogy az alkatrész rövidebb ideig használat után már eltörjön.

A gépszerkezeti anyagok megengedett feszültségértékeit az I. sz. táblázat tünteti fel.

S z a b v á n y o k .

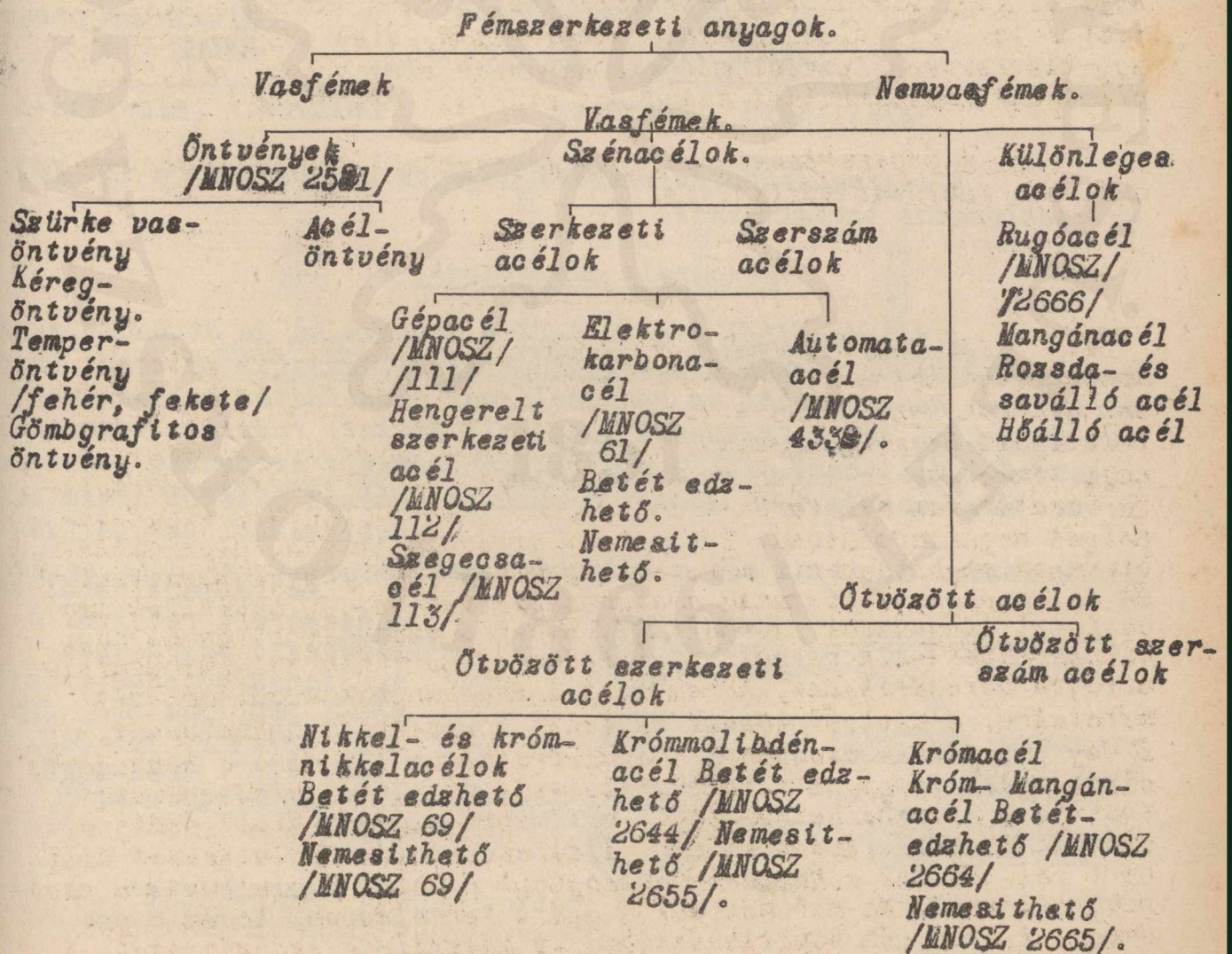
Az ipari termelésben gyakran fordul elő az, hogy bizonyos gépalkatrészt /pl. kötőcsavart, szegecsset stb./, anyagot egy alakban ugyanolyan kivitelben azonos minőségben több gyár, feldolgozó üzem, fogyasztó használni tud, mégpedig rendszerint nagy tömegben. Az ilyen gyakran használt alkatrészekre, anyagokra vonatkozóan célszerűnek látták az érdekelt gyárak, vagy személyek megállapodásokat létesíteni arravonatkozóan, hogy azokat bizonyos meghatározott méreteken, minőségben fogják készíteni. Ez az egységesítési munka a szabványosítás és így születtek meg az ipari szabványok /normálták/. Ennek a szabványosításnak nagy előnye mutatkozik részben a gyártásnál, mert nem kell mindenféle méretre berendezkedni, hanem csak a szabványban megállapított méretekre, a azokból többet is lehet egyszerre munkába venni. Előny mutatkozik azonban a használóra nézve is, mert a szabványos alkatrészek, anyagok egyalaku kivitele és azonos minősége biztosítja a kicserélhetőséget, s a tömeges gyártás miatt pedig olcsóbban kapható. Ezért minden állam szabványosító intézetet állított fel. Nálunk a Magyar Szabványügyi Hivatal foglalkozik a szabványosítással. Ma már nemcsak a gyári termelésben, hanem a gazdasági élet egyéb vonatkozásaiban is használunk szabványokat. A

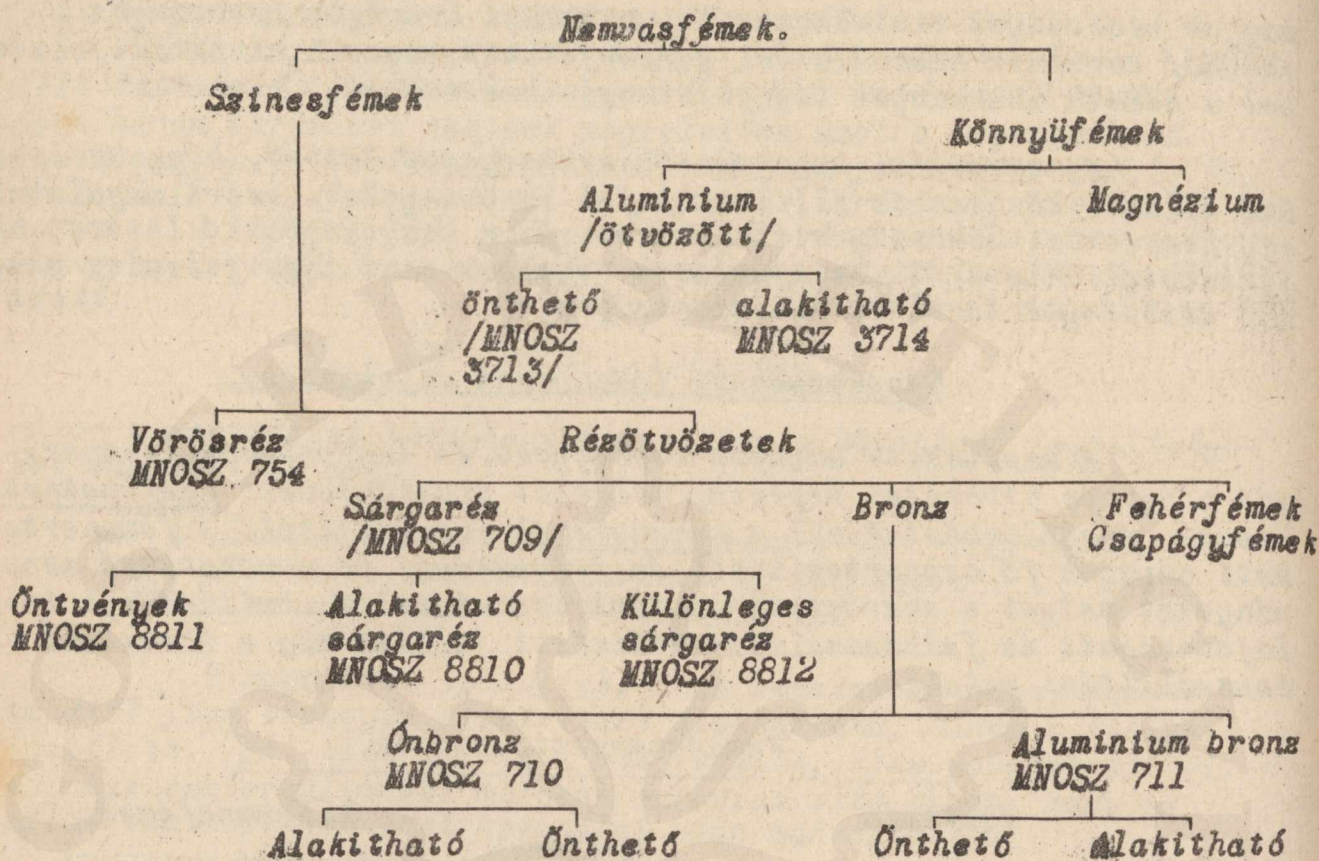
magyar szabványok mint Magyar Népgazdasági Országos Szabványok /MNOSZ/ kerülnek használatba. A Szovjetunió szabványait FOSZT jelzéssel a német szabványok DIN jelzéssel ismeretesek.

A nemzetközi kapcsolatok szükségessé tették, hogy az ipart űző államok közösen is állítsanak fel szabványokat, ezért megalakult egy Nemzetközi Szabványosító Intézet. Ez a Szabványosító Intézet ajánlásokat dolgoz ki. Az ajánlások régebben mint ISA, jelenleg mind ISO szabványok kerülnek nyilvánosságra.

Gépezszerkezeti fémanyagok áttekintése.

A szerkezeti anyagok legnagyobb és legfontosabb csoportját a vas- és ötvözetek képezik, melyeket gyűjtőnévvel: vasfémeknek hívunk, megkülönböztetve a nemvasfémek csoportjától. A fém szerkezeti anyagok fő csoportosítását és felosztását és a vonatkozó szabványokat melyek a szerkezeti anyagok összetételét, szilárdsági tulajdonságait és felhasználási területét jelölik meg a következő összeállítást mutatja:

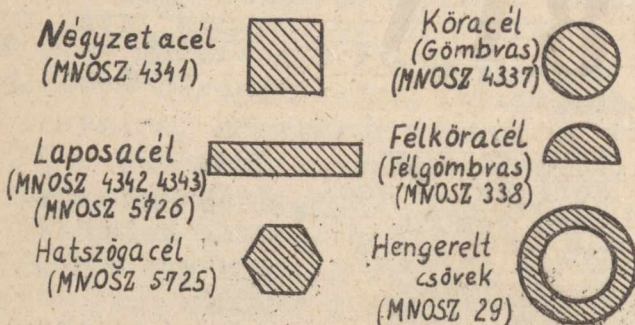

A legfontosabb szerkezeti anyagok szabványait a II.-XVI. sz. táblázatok tartalmazzák.

Hengerelt szelvények.

A folytacélból s a különböző ötvözetlen és ötvözött szerkezeti acélokból, továbbá szerzácélokból, amelyek melegen, tiszta állapotban hengerléssel és kovácsolással alakíthatók hengerművekben különböző keresztmetszetű hengerelt árukat, rudakat, idomacélokat stb. állítanak elő. A gyakrabban használt hengerelt rudak az 1. sz. ábra szerintiék. Ezeket a rudakat nemcsak acélból hanem színesfémekből is gyártják.

Hengerléssel állítjuk elő a különböző szelvényeket is: 2-12. sz. ábrák.

Az idomacélokról és a hengerelt rudakról a következő szabványok nyújtanak tájékoztatást: MNOSZ 320, 324-326, 329, 337-339, 341-343, 1742, 4337, 4341-4345, 4370-4372, 4374-4378, 4380.

Hengerléssel állítjuk elő a különböző mé-

1. ábra. Különböző keresztmetszetű hengerelt idomacélok ill. fémek.

retben és vastagságban kapható lemezeket is. A leggyakoribb gyártási táblalemez méret az 1000x2000 mm. Anyagminőségeik az MNOSZ 21, 23, 322 szabványokban vannak a következő csoportosítás szerint:

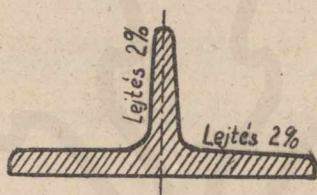
vékony ugynevezett finomlemezek: 3 mm-nél vékonyabbak,

1. kereskedelmi finomlemez,
2. minőségi feketelemez,
3. előírt szilárdságú finomlemez.

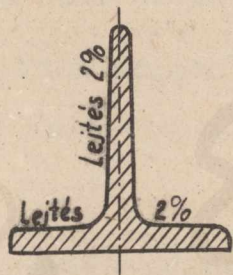
Középlemezek: 3-7,5 mm vastagságban.

Durvalemezek: 8 mm és ennél vastagabb méretekben.

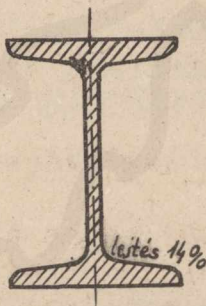
A lemez méreteket a XVII. sz. táblázat tartalmazza.

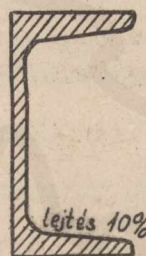
2. ábra. Tⁿ-szelvény (hosszú lalppal) (MNOSZ 324)

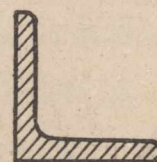
3. ábra. Tⁿ-szelvény (hosszú gerincével) (MNOSZ 324)

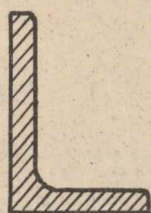
4. ábra. Iⁿ-szelvény (MNOSZ 325)

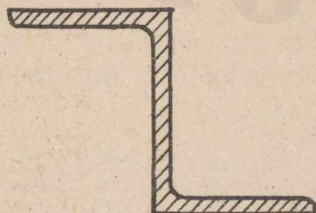
5. ábra. Uⁿ-szelvény (MNOSZ 326)

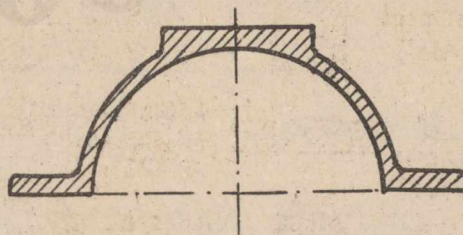
6. ábra. Egyenlőszárú vagy Lⁿ-szelvény. (MNOSZ 328.)

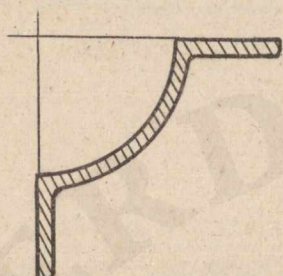
7. ábra. Egyenlőtlen szárú szelvény (MNOSZ 329)

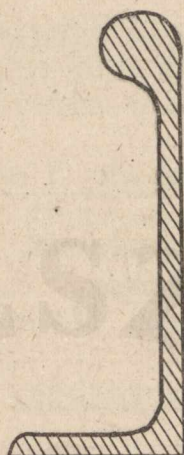
8. ábra. Zⁿ-szelvény (MNOSZ 431)

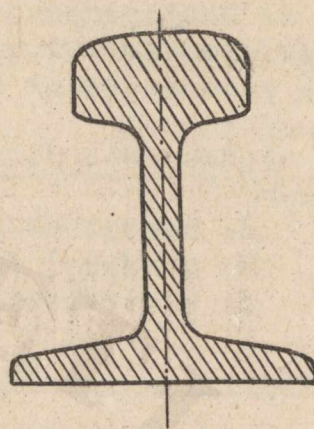
9. ábra. Félkörszelvény (vasuti szerkezeteknek)

10. ábra. Negyed-körszelvény.
(oszlopokhoz)

11. ábra. Göbös-szelvény.

12. ábra. Vasuti sín.

Forgácsolás.

A forgácsolás technológiájának legfontosabb fogalmait az esztergályozás munkafolyamatain keresztül ismertetjük.

Az esztergakést és annak beállítását szögek jellemzik. A kés szögei: /lásd: Gépesítés I. jegyzet/ 23. sz. ábrája/.

- α = hátszög /hogya kés a felületen ne surlódjon 4-10 /.
- β = éksszög /függ az α és a δ szögtől, $\alpha + \beta + \delta = 90^\circ$
- δ = forgácsszög /homloksszög, ettől függ a forgács minősége/
- δ = vágószög ($\alpha + \beta = \delta$)

A beállítás szögei:

- κ = beállítószög
- ϵ = csúcsszög
- α_1 = oldalszög /másodlagos hátszög/.

Az esztergályozásra jellemző mozgások meghatározása:
/lásd: Gépesítés I. jegyzet 24. sz. ábrája/.

A forgó főmozgást, melyet a munkadarab végez vágási sebességnek nevezünk. Kifejezhető a forgó munkadarab kerületi sebességével:

vágási sebesség:
$$v = \frac{\pi \cdot D \cdot n}{1000} \dots\dots m/perc$$

n = ford. szám/perc.

D = a munkadarab átmérője mm-ben.

A forgó munkadarab forgást tengelyével egyirányú késmozgást előtolásnak nevezünk: $s \dots mm/ford.$

Egy újabb forgácsréteg leválasztásához szükséges /a forgástengelyre merőleges/ mozgást mélyítőmozgásnak nevezünk és a

fogásmélységgel határozzuk meg:

$$t = \frac{D-d}{2} \dots m$$

A fogásmélység növelésével a szerszám éltartóssága lényegesen kisebb mértékben csökken, mint az előtolás növelésekor. Ezért a fogásmélységet választjuk nagyra és az előtolást a megengedhető forgáskeresztmetszetből számítjuk ki.

A forgáskeresztmetszet: $f = t \cdot s \text{ mm}^2$.

A forgáskeresztmetszetet a megengedhető legnagyobb forgácsoló erő a vágóerő /vagy vágási nyomás/ szabja meg:

a vágóerő: $P_f = k \cdot f \dots \text{kg}$

$k = \text{forgácsolási tényező} \dots \text{kg/mm}^2$

k értéke megközelítőleg: $k = c \cdot \sigma_B$

$c = 2.5 \sim 3.2$ acélnál

$c = 4.5 \sim 5.5$ öntöttvasnál

k forgácsolási tényező értékét a XVIII. sz. táblázat tartalmazza.

Mindig a megengedhető legnagyobb vágóerőből indulhatunk ki, mert a forgácsolás akkor a leggazdaságosabb, ha a forgáskeresztmetszet minél nagyobb.

A vágóerő és a vágási sebesség szorzata az esztergályozás munkaszükségletét adja, melyből a szükséges teljesítmény:

$$N = \frac{P_f \cdot v}{60 \cdot 75} \dots \text{LE/óra}$$

vagy

$$N = \frac{P_f \cdot v}{612 \cdot 10^3} \dots \text{KW/óra}$$

Az esztergapad meghajtásához szükséges teljesítmény:

$$N_1 = \frac{N}{\eta}$$

$\eta = \text{a pad hatásfoka} = 0.5 \sim 0.7$

Az esztergapad termelékenysége alatt a percenként leválasztott forgácestérfogatot értjük:

$$W = v \cdot f \dots \text{cm}^3/\text{perc}$$

A megismert összefüggések kapcsolatát vizsgáljuk meg a következő példán keresztül: egy esztergapadon melynek adatait az alábbi táblázat tartalmazza közepes keménységű / $\sigma_B = 60 \text{ kg mm} / \text{acélrudat}$ kell kimunkálni. A rudanyag átmérője a megmunkálás előtt $D = 112 \text{ mm}$, megmunkálás után pedig $d = 86 \text{ mm}$. Milyen forgácsolási sebesség és előtolás mellett lehet elérni a legmagasabb termelékenységet figyelembevéve az esztergapad adott jellemzőit. /XIX. sz. táblázat/.

A feladat menete a következő:

A termelékenység kiszámításához / $w = v \cdot f \text{ cm}^3/\text{perc}$ / szükséges:

1. a forgáskeresztmetszet meghatározása / $f = s \cdot t \text{ mm}^2$ /,
2. a forgácsolási sebesség /vágósebesség/ meghatározása /

Orsófordulatszám percben	n	Hasznos teljesítmény LE	Hosszanti előtolás s mm/ford.	Megjegyzés.
Fogaskerék előtét nélkül	323	5,03	0,70	Az esztérgapad előtolási mechanizmus sa által megengedett maximális forgácsolási erő: $P_f = 1508 \text{ kg.}$
	218	4,20	0,80	
	147	3,38	0,86	
			0,93	
Egy fogaskerék előtéttel	28,4	4,60	1,02	
	19,2	3,77	1,12	
	12,9	3,10	1,18	
			1,24	
	92,8	4,60	1,40	
	62,5	3,77	1,60	
	42,0	3,10	1,72	
			1,86	
			2,04	
			2,24	
			2,38	

XIX. sz. táblázat.

1. A forgácsolás keresztmetszet meghatározása:

$$f = s \cdot t \text{ mm}^2.$$

tehát ki kell számítani a fogásmélységet: $t = \frac{D-d}{2}$ mm-ben. Ha ez megvan, akkor meg kell állapítani, hogy az esztérgapad szilárdságomilyen maximális forgácsolási keresztmetszetet enged meg:

$$P_f = f \cdot k \text{ kg}$$

ebből

$$f = \frac{P_f}{k} \dots \text{mm}^2$$

k forgácsolási tényező értéke a XVIII. sz. táblázatból vehető fel σ_B alapján.

Az így kapott forgácsolási keresztmetszet alapján kiszámíthatjuk az előtolás nagyságát: $s = \frac{f}{t} \dots \text{mm.}$

A kapott előtolást összevetjük a padon alkalmazható előtolásokkal. Ha nem egyezik a pad valamelyik előtolási adatával, akkor a hozzá legközelebb álló legkisebb előtolást választjuk ki. Az így kapott helyes előtolási értékkel újból kiszámítjuk a padon teljesíthető forgácsolási keresztmetszetet.

2. Forgácsolási sebesség /vágósebesség kiszámítása/.

A forgácsolási keresztmetszet ismeretében táblázatból kivesszük /XIX. táblázat/, a forgácsolási sebesség nagyságát. Ehhez a forgácsolási sebességhez tartozó fordulatszámot ellenőrizni kell,

hogy megfelel-e a teljesítőképességének: $n = \frac{1000 \cdot v}{\pi \cdot D}$ ford/perc.

Ha eltérés mutatkozik, akkor a hozzá legközelebb álló legkisebb fordulatszámot választjuk. Így megkapjuk a helyes fordulatszámot, mely alapján a pontos vágási sebesség már számítható.

Ezután a termelékenységet is számítani tudjuk, de előbb még ellenőrizniük kell, hogy a választott fogásmélység, előtolás és forgácsolási sebesség mellett milyen hasznos teljesítményre van szükség a következő képlet alapján:

$$N = \frac{P_f \cdot v}{60 \cdot 75} \dots \dots \text{LE /óra}$$

Ehhez viszont először P_f értékét kell kiszámítani és ellenőrizni: $P_f = f \cdot k \dots \text{kg}$. Ha P_f megvan és megfelelő, akkor kiszámíthatjuk N értékét. Az így kapott teljesítményt ellenőrizzük a pad hasznos teljesítménye alapján. Ha eltérés mutatkozik pl. a kiszámított teljesítmény nagyobb mint a padon elérhető, akkor vagy a forgácsolási sebességet, vagy az előtolást kell csökkenteni. Először csökkentjük a forgácsolási sebességet: vegyünk a pad adatai alapján, az eddig használt fordulatszám helyett kisebbet, és az ennek megfelelő új vágási sebesség alapján újból számítsuk ki a teljesítményt. Ha így sem kapnánk megfelelő teljesítményt, akkor a korábbi fordulatszám és sebesség megtartása mellett csökkentjük az előtolást. Vegyünk tehát az eddig használt előtolásnál kevesebbet, a pad adatai alapján és számítsuk ki újból a vágóerőt, majd a kapott vágóerő alapján ismét a teljesítményt. Ezt a menetet addig kell ismételnünk míg megfelelő eredményt nem kapunk.

Fentieknek megfelelően a feladat számszerű kidolgozása a következő.

Adatok: $D = 112 \text{ mm}$ $G_B = 60 \text{ kg/mm}$
 $d = 96 \text{ mm}$ $P_f = 1508 \text{ kg}$

Meghatározandó: $s = ?$ $v = ?$ $w = ?$
Kiszámítjuk a fogásmélységet: $t = \frac{D-d}{8} = \frac{112-96}{8} = 8 \text{ mm}$
A megengedhető maximális forgácsoló keresztmetszet $P_f = f \cdot k$ -ből, $k = 160 \text{ kg/mm}^2$

ω XVIII.sz. táblázat alapján: $f = \frac{P_f}{k} = \frac{1508}{160} = 9.42 \text{ mm}^2$

Az előtolás: $s = \frac{f}{t} = \frac{9.42}{8} = 1.18 \text{ mm/ford}$. az így kapott előtolás megfelel a padon beállítható előtolásnak.

Forgácsolási sebesség: $v = \frac{D \cdot \pi \cdot n}{1000} \text{ m/perc}$ ebből $n = \frac{1000 \cdot v}{D \cdot \pi}$

Egyenlőre v -nek vegyünk fel

24,8 m/perc értéket, akkor $n = \frac{1000 \cdot 24,8}{112 \cdot 3,14} = 70,5$ ford/perc.

Az így kapott fordulatszám alapján a pad adatai közül a hozzá legközelebbeső legkisebb fordulatszámot vesszük $n = 62,5$ ford/perc és ezzel kiszámítjuk az így elérhető vágási sebességet, $v = \frac{112 \cdot 3,14 \cdot 62,5}{1000} = 22$ m/perc. Az így kapott v -t ellenőrizzük: $N = \frac{P_f \cdot v}{60,75} \dots$ LE/óra alapján.

$N = \frac{1508 \cdot 22}{60,75} = 5,37$ LE ; $n = 62,5$ ford. szám mellett

azonban a pad hasznos teljesítőképessége csak $N = 3,77$ LE/óra, tehát a tervezett előtolást és sebességet nem használhatjuk. Csökkentünk ezért először a forgácsolási sebességet a pad adatai alapján egy alacsonyabb fordulatszám érték felvétele mellett pl: $n = 42$ ford/perc.

$v = \frac{3,14 \cdot 112 \cdot 42}{1000} = 14,8$ m/perc

Ennek megfelelően a szükséges teljesítmény lesz: $N = \frac{1508 \cdot 14,8}{60,75} = 3,7$ LE/óra

Ez is sok mert $n = 42$ ford. szám esetén a pad hasznos teljesítőképessége $N = 3,1$ LE/óra. Hagyjuk meg az előző forgácsolási sebességet $v = 22$ m/perc/ és fordulatszámot $n = 62,5$ / és csökkentünk az előtolást. Legyen $s = 0,59$ mm/ford, akkor

$P_f = k \cdot f = k \cdot s \cdot t = 160 \cdot 0,59 \cdot 8 = 755$ kg

$N = \frac{755 \cdot 22}{60,75} \approx 2,7$ LE/óra (ez már jó)

A termelékenység tehát:

$w = v \cdot f = v \cdot s \cdot t = 22 \cdot 0,59 \cdot 8 = 108$ cm³/perc

Az előzőekben kidolgozott példában szerepelt a vágási sebesség numerikus kiszámítása. Egy bizonyos fordulatszámhoz tartozó vágási sebességet a munkadarab átmérőjének ismeretében nomogramm segítségével is meghatározhatjuk. A nomogramm használata végtelenül egyszerű célunk most az, hogy inkább a nomogramm készítésével ismerkedjünk meg, mivel a későbbiek folyamán és általában a műszaki gyakorlatban nagyon gyakran használunk nomogramokat. A nomogramm készítését a vágási sebesség /vd nomogramm/ nomogramján keresztül fogjuk ismertetni.

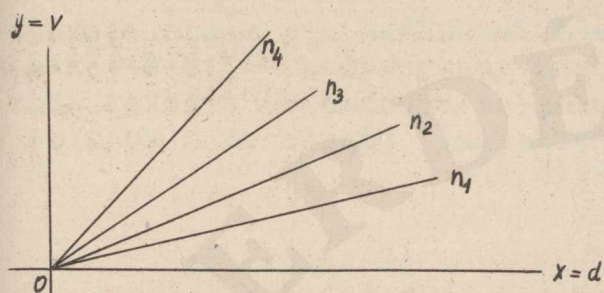
A vágási sebesség: $v = \frac{\tilde{r} \cdot d \cdot n}{1000} \dots$ m/perc.

v = a függőváltozó /y/; d = függetlenváltozó /x/

$\frac{\tilde{r} \cdot n}{1000}$ együttható = irányhatározó /m/.

A fenti összefüggés így írható: $y = m \cdot x$, mely az origon átmenő

egyenes egyenlete. Az iránytangens m értéke a fordulatszámától függ, ezért különböző fordulatszámok esetén az origóból kiinduló sugársort kapunk. /13. sz. ábra/. Ez enm felel meg gyakorlati alkalmazásra.

13. sz. ábra.

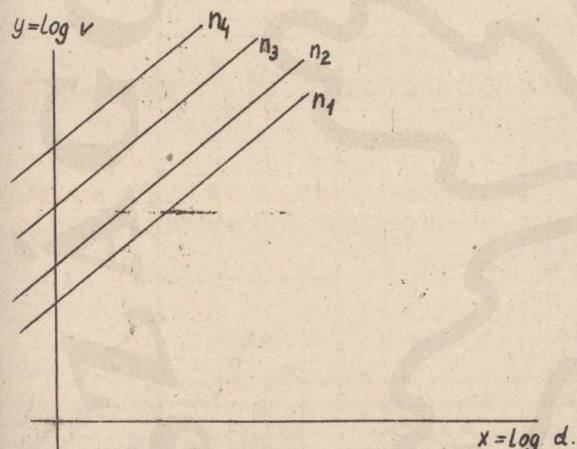
Logaritmizáljuk a vágási sebesség képletét, de előbb írjuk a következő alakba:

$$v = \frac{n \cdot d}{\pi}$$

$$\log v = \log d + \log n - \log \frac{1000}{\pi}$$

$$y = x + b$$

Az $y = x + b$ alak egy 45° -os hajlású egyenes egyenlete, mely az y tengelyt b értékben metszi. A b tiszta tag értéke különböző fordulatszámok esetében más és más. Grafikus ábrázolás esetén egymással párhuzamos 45° alatt hajló egyenes sereget kapunk.

14. sz. ábra.

/14. sz. ábra/. Abban az esetben ha a fordulatszámok mértani sorban következnek, egyenlő távolságra fekvő vonalakat kapunk, ellenkező esetben a vonalak ~~el-~~ rőtisége nem egyenletes.

Az x és y tengelyeket logaritmusos skálával látjuk el és a megfelelő $\log. v$ és $\log. d$ értékek helyére mindjárt a v és d egyszerű számértékeit írjuk. Logaritmusos léptéknek a logaritmikus négyzetekdőláját lehet használni. Vd nomogramot tüntet fel a 15.sz. ábra.

Mint láttuk minden n fordulatszámra egy n vonal felel meg a nomogramban, tehát az egyenlet állandójában /a tiszta tagban/ a

$$b = \log n - \log \frac{1000}{\pi} \text{ - ben}$$

a különböző n fordulatszámoknak megfelelően a $\log. \frac{1000}{\pi}$ érték változatlan lesz, vagyis az állandó értékében egy mindvégig változatlan érték szerepel.

$$\text{Továbbá ha a } \log. v = \log d + \log n - \log \frac{1000}{\pi}$$

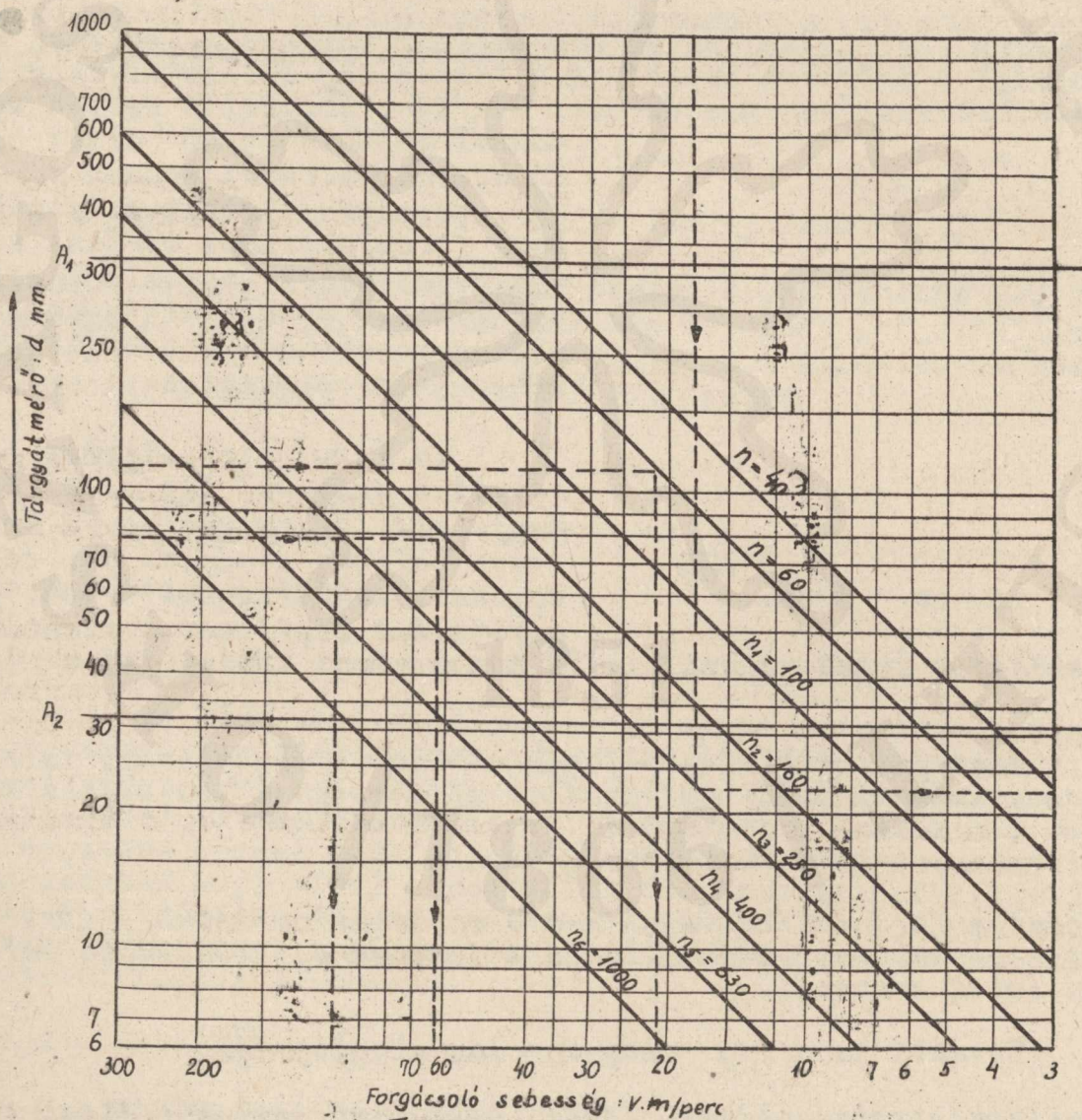
alapösszefüggést vizsgáljuk, látjuk, hogy a független változó értékének változásával a függő változó $\log. b$ értéke egy esetben egyenlő lesz az állandó $\log. n$ értékét tartalmazó tagjával. Mondhatjuk tehát, hogy ha $\log. v = \log n$, vagyis $v = n$ esetében a $\log. d$, illetve a d értéke mindig egyenlő az állandó $\log. \frac{1000}{\pi}$,

illetve $\frac{1000}{\pi}$ értékű tagjával. Vagyis ha $v = n$ akkor

$$\log n = \log d + \log n - \log \frac{1000}{\pi} \quad \text{ebből}$$

$$\log d = \log \frac{1000}{\pi} \quad \text{illetve } d = \frac{1000}{\pi} \approx 318.$$

Ez az érték a felvett koordináta rendszerünkben egy olyan egyenesnek felel meg, mely az x tengellyel párhuzamosan $d = 318$ értékre halad. Ez annyit jelent, hogy $d = 318$ mm vonalon a sebesség értékek számszerűleg egyeznek a fordulatszám értékekkel, vagyis az n vonalak egy pontja ezen a vízszintesen kikereshető.

15. sz. ábra.

Az előzők alapján igazolható, hogy az átmérő 1/10 értékének megfelelő vízszintes vonal mentén a sebességek 1/10 értékét egyeznek a fordulatszám számértékével. Ezt a két vonalat alapvonalnak /A A / hívjuk és vele a nomogrammba bármely n vonal könnyen berajzolható. Pl. a n = 200 ford/perc vonalát úgy szerkesztjük meg, hogy a v = 200, illetve 20 értéknél a d = 318, illetve 31,8 értéket felkeressük /az alapvonalakon/ és a két pontot összekötjük.

Ékek és reteszek.

Az ékeket és a reteszeket ma már nem méretezzük, mert a helyesen megválasztott átmérőjű tengelyhez szabványos méretű éket, vagy reteszt kell alkalmazni. A tengelyátmérő ismeretében a megfelelő ék vagy retesz az MNSZ szabványokból kiválasztható. Az ék és retesz szabványokat a XX-XXVII. sz. táblázatok tartalmazzák. Jegyezzük meg jól, hogy a meglazult éket, vagy reteszt azonnal ki kell cserélni.

Példa: válasszunk 38 mm átmérőjű tengelyhez orros éket. A XXII. sz. táblázat alapján D = 38 mm átmérőjű tengelyhez b = 12 mm szélességű és h = 8 mm magasságú ék tartozik.

Csavarok.

A csavar és a csavaranya a leggyakrabban használt elem-pár, melyet egyrészt kötések létesítésére, másrészt mozgások átszármaztatására használunk. /Pl. kötőcsavar, emelővas, gépkocsi kormánykerék stb./.

Gyakran fontos annak az elbírálása, hogy a csavarkötés önzáró-e. Ez attól függ, hogy a csavar menetemelkedésének szöge / α / kisebb-e mint a csavar anyagára jellemző surlódási határszög / φ /, vagyis az önzárás feltétele $\alpha < \varphi$. Ilyen esetben a csavar önmagától nem oldódhat ki.

A menetemelkedés szögét, a menetemelkedés és a középatmérő segítségével számíthatjuk ki.

$$\text{A középatmérő: } d_2 = \frac{d + d_1}{2}$$

$$d = \text{névleges átmérő} \\ d_1 = \text{magátmérő}$$

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{h}{d_2 \pi}$$

$$h = \text{menetemelkedés.}$$

A surlódási határszög az anyagra jellemző surlódási tényező tangense: $\mu = \operatorname{tg} \varphi$

Példa: önzáró-e egy $d = 36$ mm névleges és $d_1 = 30$ mm

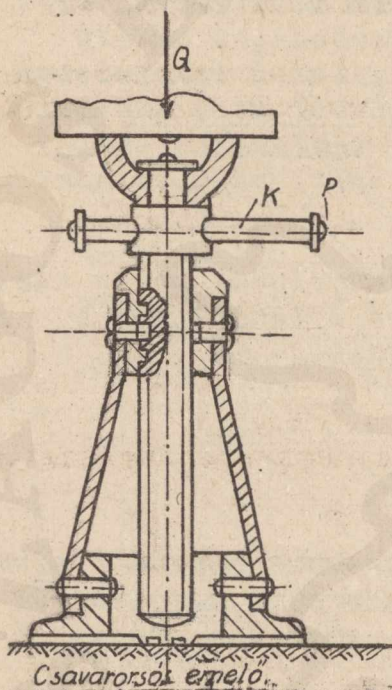
magátmérőjü $h = 6$ mm menetemelkedésű laposmenetű acélsavar. $[\mu = 0,1]$

$$d_2 = \frac{36+30}{2} = 33 \text{ mm}; \quad \operatorname{tg} d = \frac{6}{33} = 0,1818 \dots d = 3^\circ 19'$$

$$\mu = \operatorname{tg} \rho = 0,1 \dots \rho = 5^\circ 42' \text{ mivel } d < \rho,$$

acélsavar tehát önzáró.

Fontos erőátalakító és egyuttal emelőgép a csavarorsós emelő. /16. sz. ábra/. Ezen az elven működik az egyszerű csavarorsós tuskóirtó gép.

16. sz. ábra.

A csavarorsós emelőnél Q terhet tulajdonképpen a menetemelkedésnek megfelelő lejtőn kell felemelni. Vízszintes P erő kifejtése mellett és egyidejűleg az anya és az orsó közötti surlódást is le kell győzteni. Legyen a csavar menetemelkedési szöge d , közepes átmérője d_2 , és surlódási tényezője μ , akkor a 17. sz. ábra alapján felírhatjuk az egyensúlyi egyenleteket:

$$|P_x| = 0 \quad P = \mu \cdot N \cos d + N \sin d;$$

$$P = N / \mu \cdot \cos d + \sin d / =$$

$$= N / \frac{\sin \rho}{\cos \rho} \cos d + \sin d /$$

$$P = N / \frac{\sin \rho \cdot \cos d + \cos \rho \cdot \sin d}{\cos \rho} / =$$

$$= N \frac{\sin(\rho + d)}{\cos \rho}$$

$$|P_y| = 0 \quad Q = N \cdot \cos d - \mu N \cdot \sin d = N / \cos d - \mu \cdot \sin d / = N / \cos d - \frac{\sin \rho}{\cos \rho} \cdot \sin d) =$$

$$Q = N \left(\frac{\sin d \cdot \cos \rho - \sin \rho \cdot \cos d}{\cos \rho} \right) = N \frac{\sin(\rho + d)}{\cos \rho}$$

A nyomaték viszont $M = \frac{P \cdot d_2}{2} = \frac{N \cdot \sin(\rho + d)}{\cos \rho} \cdot \frac{d_2}{2}$ vagy N értékét be-

helyettesítve

$$M = \frac{Q \cdot d_2}{2} \cdot \operatorname{tg}(d + \rho)$$

Hasonlóképpen igazolható, hogy ha a testet lefelé kényszerítjük, akkor mivel a súrlódás iránya megváltozik a nyomaték:

$$M' = \frac{Q \cdot d_2}{2} \operatorname{tg} |d - \rho|$$

ha $\rho = d$, akkor $\operatorname{tg} d = 0$, tehát nem kell külső P erő, az orsó a teher hatására magától süllyed.

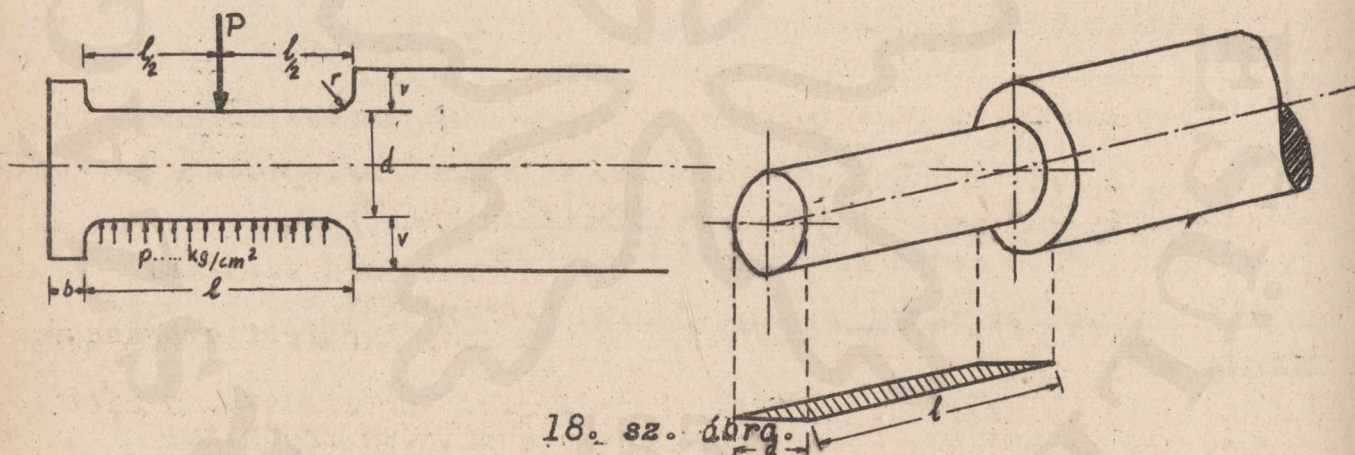
Homlokcsap méretezése.

A csap és a siklócsapágy méretezése közösen történik, mert a csap méreteinek megállapítása egyúttal a siklócsapágy méreteit is jelenti. A méretezés három lépésben történik:

- 1./ kenhetőségre,
- 2./ hajlításra,
- 3./ melegedésre való méretezés.

Méretezés kenhetőségre.

A jó kenhetőség feltétele, hogy a csap terheléséből /P/ a persely felületegységére eső nyomás /p ... kg/cm²/ megfelelő legyen. Egy adott P csapterhelés /radiális trányu/ esetén a persely felületére eső csapnyomás a csap fő méreteitől: a csap hosszától /l/ és átmérőjétől /b/ függ. /18. sz. ábra/.

18. sz. ábrq.

A felületegységre eső nyomás:

$$p = \frac{P}{l \cdot d} \dots \text{kg/cm}^2 \quad \text{ebből} \quad \underline{P = l \cdot d \cdot p \dots \text{kg.}}$$

A P csapnyomást, mint koncentrált terhelést a csap közepére / / vehetjük fel, mely a csapot 1/2 karon hajlításra veszi igénybe.

Irhatjuk tehát $\sigma_m = \frac{M_n}{K}$ alapján: $M_n = \sigma_m \cdot K$ viszont $M_n = P \cdot \frac{l}{2}$

tehát $P \cdot l = 0,2 d^3 \cdot \sigma_{meg}$ $/K = \frac{d^3 \pi}{32} \cong 0,1 d^3 /$ P előbbi értékét behelyettesítve $l \cdot d \cdot p \cdot l = 0,2 d^3 \cdot \sigma_{meg}$; $l^2 \cdot p = 0,2 d^2 \cdot \sigma_{meg}$,

$$\frac{l^2}{d^2} = 0,2 \frac{\sigma_{meg}}{\rho} \quad \text{vagy} \quad \frac{l}{d} = \sqrt{0,2 \frac{\sigma_{meg}}{\rho}} = m.$$

Ezzel az összefüggéssel tehát először a csap két fő méretének viszonyát határozhatjuk meg. Kívánalom, hogy l/d viszony felső határa 1,5-2,0 legyen.

és ρ értékeit a XLVII-XLVIII.sz. táblázatok tartalmazták, vagy a 19. sz. ábrán lévő grafikon alapján határozható meg.

Méretezés hajlításra.

Az előzőek alapján írhatjuk: $P \cdot l = 0,2 d^3 \sigma_m$ ebből

$$d^2 = \frac{P \cdot l}{0,2 \cdot d \cdot \sigma_m} = \frac{P}{0,2 \cdot \sigma_m} \cdot \frac{l}{d} = 5 \frac{P}{\sigma_m} \cdot m$$

$$d = \sqrt{5 \frac{P}{\sigma_m} \cdot m} \quad \dots \text{ cm}$$

$$l = m \cdot d \quad \dots \text{ cm}$$

Méretezés melegedésre.

A fentiek alapján leméretezett csapot melegedésre ellenőrizzük a következő empirikus képlet alapján:

$$l \geq \frac{P \cdot n}{1900 \cdot p \cdot v}$$

n a csap fordulatszáma percenként

v a csap kerületi sebessége.

A p és v értékeit a XLIX. sz. táblázat tartalmazza. A váll $/v/$ δv $/b/$ és a lekretítés sugarára $/r/$ vonatkozó empirikus összefüggések a következők.

$$v = \frac{d}{16} + 0,5 \dots \text{ cm} \quad \text{vagy} \quad v = \frac{d}{10} \quad 0,5 \dots \text{ cm}$$

$$b = 1,5 \cdot v \dots \text{ cm.}$$

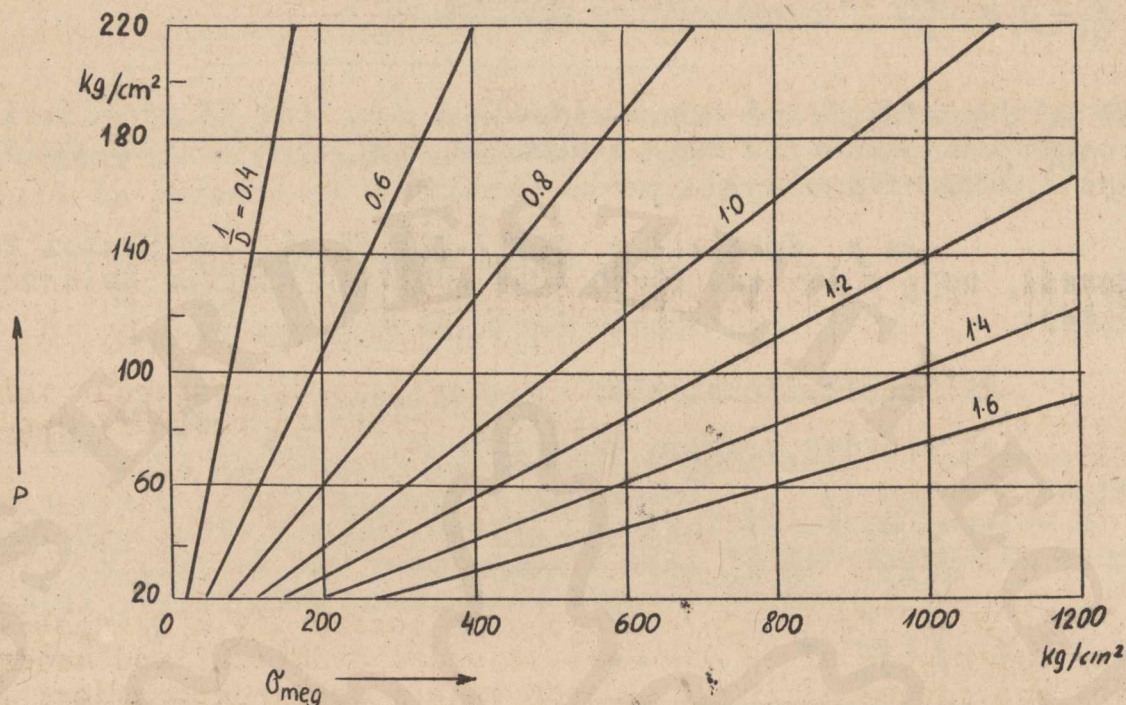
$$r_{min} = \frac{d}{12} \dots \text{ cm.}$$

Az δv alkalmazása csak akkor szükséges, ha a csapágy tengelyirányú erőhatásokat is vesz fel.

A homlokcsap méretezését a következő példán mutatjuk

be:

Példa: Méretezendő egy homlokcsap /hordozó végcsap/ ha a csapra ható radiális sugárirányú erő $p = 3000$ kg. A csap fordulatszáma

19. sz. ábra.

$n = 300$ ford/perc. A tengely anyaga A 5011 jelű edzetlen tengelyacél, a persely anyaga bronz. /lásd 18. sz. ábrát/.

A XLVII sz. táblázat alapján $\sigma_{meg} \approx 600 \text{ kg/cm}^2$

XLVIII. " " $p = 60$ "

XLIX " " $p.v = 80 \text{ kgm/cm}^2\text{sec.}$

A csap két főméretének viszonya:

$$\underline{m} = \frac{l}{d} = \sqrt{0.2 \frac{\sigma_m}{p}} = \sqrt{0.2 \frac{600}{60}} = \underline{1.41}$$

$$\underline{d} = \sqrt{5 \frac{p}{\sigma_m}} \cdot m = \sqrt{5 \cdot \frac{3000}{600}} \cdot 1.41 = 5.94 \text{ cm} \approx \underline{60 \text{ mm}}$$

$$\underline{l} = m \cdot d = 1.41 \cdot 60 = 84.6 \approx \underline{85 \text{ mm}}$$

Ellenőrzés melegedésre:

$$l \geq \frac{p \cdot n}{1900 \cdot p.v} = \frac{3000 \cdot 300}{1900 \cdot 80} = \underline{5.92 \text{ cm}} < l = 85 \text{ cm}$$

A csap tehát jó!

$$\underline{v} = \frac{d}{10} + 0,5 = \frac{6}{10} + 0,5 = 1,1 \text{ cm} = \underline{11 \text{ mm.}}$$

$$\underline{b} = 1,5 v = 1,5 \cdot 11 = \underline{16,5 \text{ mm}}$$

$$\underline{r_{\min}} = \frac{d}{12} = \frac{60}{12} = \underline{5 \text{ mm.}}$$

!Nyakcsap méretezése.

A nyakcsap igénybevétele: hajlítás és csavarás, tehát összetett igénybevétel. Mohr elmélete szerint a redukált nyomaték:

$$\underline{M_r = K \cdot \sigma_{\text{meg}} = \sqrt{M_h^2 + M_{cs}^2}}$$

Mivel fenti képletben a csap hossza /l/ a M_h nyomatékban a négyzetgyök alatt szerepel az előző számítási mód nehézkes. Ezért úgy járunk el, hogy először csak a csavarónyomatékot / M_{cs} / vesszük tekintetbe, mivel ez rendszerint nagyobb mint a hajlítónyomaték. / M_h / Irhatjuk tehát, hogy

$$\sigma_{\text{meg}} = \frac{M_{cs}}{K_p}$$

$$K_p = \text{poláris keresztmetszeti tényező}$$
$$K_p = \frac{d^3 \pi}{16} \approx 0,2 d^3$$

$$M_{cs} = 0,2 d^3 \sigma_m \quad \text{ebből} \quad d^3 = \sqrt[3]{5 \frac{M_{cs}}{\tau_{\text{meg}}}} \dots \text{cm.}$$

Fenti képlettel a csapátmérőt megkapjuk, melyet felkerestünk, majd kiszámítjuk a homlokcsap méretezési eljárás alapján, hogy a kenhetőség és a melegedés feltételével mekkora csaphosszúság adódik ki. Ezek közül a nagyobbik értéket tartjuk meg. 1 ismeretében az összetett szilárdságnak megfelelő képlettel a megengedett feszültség értékét a nyakcsap tövénél leellenőrizzük:

$$\sigma_{\text{meg}} \approx \frac{\sqrt{M_n^2 + M_{cs}^2}}{0,1 \cdot d^3}$$

Általában a tengely átmérőjéhez képest a csapok méretei gyakran túlságosan kis értékre adódnak. Ilyen esetben a számított értéknél nagyobb méretű csapokat alkalmazunk a tengelyméret alapján.

Tengelyméretezés.

A tengelyek rendeltetésük szerint:

1./ forgórészeket hordanak, de maguk nem forognak. /Pl. szekértengely/.

2./ szerkezeti részeket hordanak, de munkát nem származtatnak át /pl. vasuti kocsi tengelye/,

3./ szerkezeti részeket hordanak és mechanikai munkát származtatnak át /pl. közlőmű, tengelyek/. A tengelyek igénybevétele lehet:

- A./ hajlítás /tartótengelyek/,
- B./ csavarás /közlőtengelyek/,
- C./ összetett igénybevétel /hajlítás és csavarás/
/tartó-, közlőtengelyek/.

A tengelyek anyaga szénacél, krómnikkelacél és öntöttvas.

Az öntöttvas üreges, csőtengelyek készítésére alkalmas. A különböző tengelyanyagokat és azok megengedett feszültségi értékeit a XLVII. sz. táblázat tartalmazza.

A hajlításra megengedett feszültség értéke általában $\sigma_m = \frac{1}{3} \sigma_B$ mely acélöntvényeknél: $\sigma_{meg} = 400 \text{ kg/cm}^2$

öntöttvasnál: $\sigma_{meg} = 250$ " .

A megengedhető csavarófeszültség / τ_{meg} /:

Folytvasnál és acélnál: $\tau_{meg} = 0,5 \sigma_{meg}$ /

Öntöttvasnál: $\tau_{meg} = \frac{5}{8} \sigma_{meg}$

Ha a tengelyt megmunkálással akarjuk kialakítani, akkor a következő méretű anyagot választjuk:

$$d_1 = 1,05 d + 2 \dots \text{mm.}$$

d = a számított fengelyát-
mérő mm-ben.

A számított tengelyátmérőket felkerekítjük. A felkerekítés értékét a L. sz. táblázat tartalmazza.

Általában a használatos tengely fordulatszámokat az LI. sz. táblázat tartalmazza.

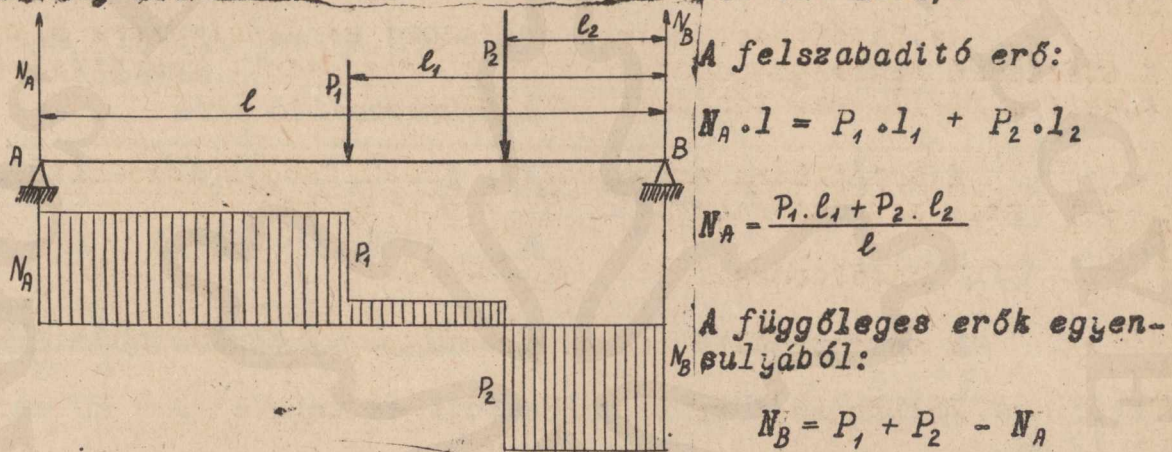
A. Hajlításra történő méretezés.

A szij-, ékszij-, kötél-, fogaskerék, ... stb. hajtásból származó erők, továbbá szerkezeti elemek /tárcsa, kerék stb./ súlya a tengelyt hajlításra veszi igénybe.

Hajlításra történő méretezésnél a tengelyt mint két végén elátámasztott tartót tekintjük, és meghatározzuk rajta a legnagyobb hajlítónyomatékot / $M_{max}^{hajt.}$ /, majd a szükséges tengelyátmérőt ez alapján számítjuk ki.

Mivel a tengelyátmérő kiszámításánál a veszélyes keresztmetszet adatát /átmérőjét/ akarjuk meghatározni, ez viszont ott van, ahol a nyomaték maximális; a nyomaték viszont ott a legnagyobb ahol a nyírőerő 0, ezért először a nyírőerők ábráját szerkesztjük meg. Ehhez viszont a reakció erőket / N_A, N_B / kell ismerni, amit számítással könnyen meghatározhatunk. A veszélyes keresztmetszet helyének meghatározása után a maximális nyomaték számítható ha azt a felszabadító erőt, amelyikhez közelebb esik a veszélyes szelvény, megszorozzuk a szelvénytől való távolsággal.

Nézzük a számítás menetét egy olyan tengelyen keresztül, melyre legalább két tárcsa van felékelve. /Két végén alátámasztott tartó, két koncentrált terheléssel /0. sz. ábra/.

20. sz. ábra.

melynek N_B -től való távolsága, l_2 , tehát:

$$M_{max}^{hajl} = N_B \cdot l_2 \quad \text{viszont} \quad M = \sigma \cdot K \quad K = \frac{d^3 \pi}{32} \approx 0,1 d^3$$

$$M_{max}^{hajl} = \sigma_{meg} \cdot 0,1 d^3 \quad \text{melyből a tengelyátmérő}$$

$$d_h = \sqrt[3]{\frac{M_{max}^{hajl}}{0,1 \cdot \sigma_{meg}}} \dots \dots \text{cm.}$$

Ha a leggyengébb tengelyanyagunk az A 3411 tengelyacélnak a $\sigma_{meg} \approx 400 \text{ kg/cm}$ értékét fenti képletbe behelyettesítjük, akkor ezen tengelyanyagra nézve a tengelyátmérő következő egyszerű kifejezését kapjuk.

$$d_{h0} = \sqrt[3]{\frac{M_{h,max}}{0,1 \cdot 400}} = \sqrt[3]{\frac{M_{h,max}}{40}} \dots \dots \text{cm.}$$

Ezen képlet segítségével egyéb más anyagból készült tengelyek mérete is meghatározható, ha a megengedett feszültségi viszonytól függő tényezővel /a/ a d_{h0} értékét megszorozzuk:

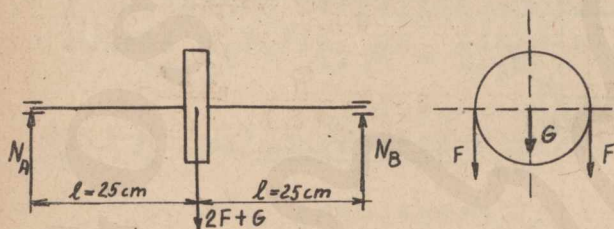
$$d_h = a \cdot d_{h0}$$

a tényező értékeit az XVVII. sz. táblázat tartalmazza.

Hosszabb tengelyek esetében az önsúlyból származó hajlítónyomatékot is számításba kell venni.

A tisztán hajlításra történő tengelyméretezést a következő példán keresztül mutatjuk be:

Példa: Méretezendő egy olyan tartótengely amelyre felékelt szíjtárcsa súlya $G = 75 \text{ kg}$, a szíjágak húzóereje egyenként $F = 800 \text{ kg}$. A tengely anyaga A 50ll tengelyacél. A tengely elrendezését a 21. sz. ábra mutatja.

21. sz. ábra.

$\sigma_{meg} = 580 \text{ kg/cm}^2$ /XLVII. sz. táblázatból/.

A. felszabadító erők

$$N_A = N_B = \frac{G + 2F}{2} = \frac{75 + 2 \cdot 800}{2} = 837,5 \text{ kg.}$$

$$M_{h,max} = N_A \cdot l = 837,5 \cdot 25 \approx 21000 \text{ cmkg}$$

$$d_h = ad_{h0} = \alpha \sqrt[3]{\frac{M_{h,max}}{40}} = 0,9 \sqrt[3]{\frac{21000}{40}} = 726 \text{ cm.}$$

A XXII. sz. táblázat alapján választott ék mérete: $b = 20 \text{ mm}$, $h = 12 \text{ mm}$.

A horony mélységével növelt tengelyátmérő:

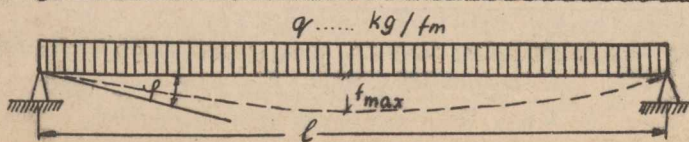
$$d_H = \frac{72,6 \text{ mm} + 6,0 \text{ mm}}{78,6 \text{ mm}} \approx 80 \text{ mm.}$$

Ellenőrzés hajlítás okozta alakváltozásra.

Szilárdsági méretezés mellett a tengelyt ellenőrizni kell arról, hogy terheléskor a legnagyobb behajlás f , vagy a tengely végek szögelhajlása φ a megengedettnél nagyobb ne legyen. Általában megengedett legnagyobb behajlás értéke: $f_{max} = 0,333 \text{ mm/fm}$; a szögelhajlás tangense pedig: $\text{tg } \varphi \approx 0,001$.

f és φ értékeinek meghatározását a következő tengelyelrendezések esetében a 22-25 sz. ábrák tüntetik fel.

Önsúlyból származó osztott terhelés esetén:

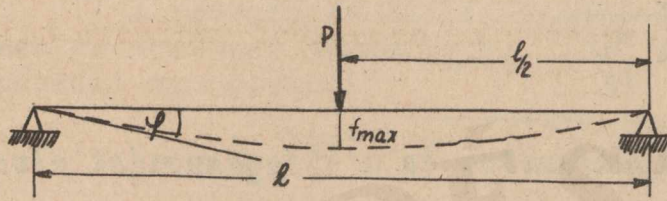
22. sz. ábra.

$$f_{max} = \frac{5}{384} \cdot \frac{q \cdot l^4}{E \cdot J}$$

$$\text{tg } \varphi = \frac{1}{24} \cdot \frac{q \cdot l^3}{E \cdot J}$$

több koncentrált terhelés esetén $q = \frac{EP}{l} \dots \text{kg/fm}$.

Szimmetrikusan ható egy koncentrált terhelésnél:

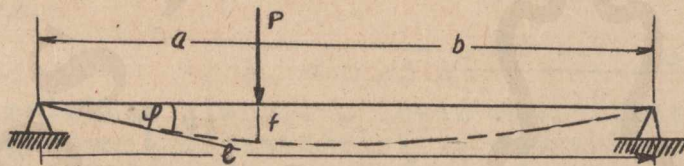

23. sz. ábra.

$$f_{max} = \frac{5}{384} \cdot \frac{q \cdot l^4}{E \cdot J}$$

$$\operatorname{tg} \varphi = \frac{1}{24} \cdot \frac{q \cdot l^3}{E \cdot J}$$

Asszimmetrikusan ható egy koncentrált terhelésnél:

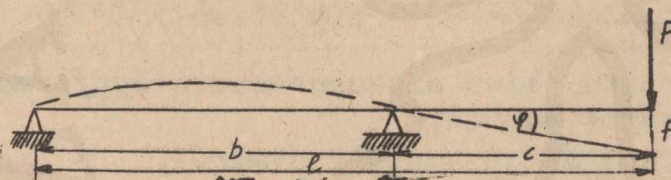

24. sz. ábra.

$$f = \frac{P}{3 \cdot E \cdot J} \cdot \frac{a^2 \cdot b^2}{l}$$

$$\operatorname{tg} \varphi = \frac{P}{3 \cdot E \cdot J} \cdot \frac{a \cdot b^2}{l}$$

Konzolos terhelésnél:

25. sz. ábra.

$$f = \frac{P \cdot c^2 \cdot l}{3 \cdot E \cdot J}$$

$$\operatorname{tg} \varphi = \frac{P \cdot c \cdot l}{3 \cdot E \cdot J}$$

E rugalmassági modulus /acélnál $2,1 \cdot 10^6 \text{ kg/cm}$
öntöttvasnál $1,0 \cdot 10^6 \text{ kg/cm}$ /

I inercianyomaték /körnél $\frac{d^4 \pi}{64} \dots \text{ cm}^4$ /

B. / Csavarásra történő méretezés.

A tengelynek csavaró igénybevétele, mellyel szemben a belső csuszátófeszültségek állnak ellen, a mechanikai munka, forgatónyomaték továbbításából származik.

A forgatónyomaték, vagy csavarónyomaték: $M_{cs} = 71620 \frac{N}{n} \dots \text{ cmkg}$

N teljesítmény LE-ben; n fordulatszám percenként.

Viszont: $\zeta = \frac{M_{cs}}{K_p}$ $K_p = \text{poláris keresztmetszeti fényező} / K_p = \frac{d^3 \pi}{16} /$

$\zeta_{meg} = \frac{M_{cs}}{0,2 d^3}$ melyből

$$d_{cs} = \sqrt[3]{\frac{M_{cs}}{0,2 \tau_{meg}}} \dots \text{cm.}$$

Itt is, ha az A 3411-es tengelyacélt vesszük figyelembe ($\tau_{meg} \approx 200 \text{ kg/cm}^2$)

$$d_{cs0} = \sqrt{\frac{M_{cs}}{40}} \dots \text{cm}$$

vagy M_{cs} fenti értékét behelyettesítve és a köbgyökvonást elvégezve:

$$d_{cs0} = 12 \sqrt[3]{\frac{N}{h}} \dots \text{cm}$$

Fenti képletből más tengelyanyag esetén a tényező beszorzásával kapjuk a tengelyátmérőt:

$$d_{cs} = a \cdot d_{cs0} \dots \text{cm.}$$

A fogatónyomaték hatása a csavaráson kívül a tengely szálainak szögelfordulásában, elcsavarodásában is jelentkezik. A megengedett szögelfordulás legnagyobb értéke: $\varphi = \frac{1}{40}$

A tengelyeket elcsavarodásra mindig ellenőrizni kell a következő összefüggés alapján:

$$d\varphi = 12 \sqrt[4]{\frac{N}{n}} \dots \text{cm} \quad \text{/az anyag minőségétől független!}$$

Ha $\frac{N}{n} = 1$ akkor mind csavarásra, mind elcsavarodásra egyforma értéket $d = 12 \text{ cm}$ átmérőt kapunk,

ha $\frac{N}{n} > 1$ akkor a tiszta csavarás ad nagyobb átmérőt,

ha $\frac{N}{n} < 1$ akkor az elcsavarodás ad nagyobb átmérőt az A 3411-es anyag esetében.

A szisztán csavarásra történő méretezést a következő közlőtengely méretezésén keresztül mutatjuk be.

Példa: Mekkora átmérőjű közlőtengelyre van szükség ha $N = 50 \text{ LE}$ teljesítményt $n = 760$ fordulat/perc fordulatszámmal kell továbbítani. A tengelyt A 3411 jelű tengelyacélból készítjük ($\tau_{meg} \approx 200 \text{ kg/cm}^2$).

$$d_{cs} = 12 \sqrt[3]{\frac{N}{n}} = 12 \sqrt[3]{\frac{50}{760}} \approx 5 \text{ cm} = \underline{50 \text{ mm}}$$

Ellenőrzés elcsavarodásra:

$$d\varphi = 12 \sqrt[4]{\frac{N}{n}} = 12 \sqrt[4]{\frac{50}{760}} = 6,07 \text{ cm} = \underline{60,7 \text{ mm}},$$

tehát az elcsavarodás jelent nagyobb igénybevételt és ez ad nagyobb tengelyátmérőt.

C./ Összetett igénybevételre történő méretezés.

A csavaró és hajlítónyomaték ismeretében a körkereaszt-metszetre érvényes összefüggés /Móhr elmélet/ alapján kiszámítjuk a redukált nyomatékot:

$$M_r = \sqrt{M_h^2 + M_{cs}^2} \quad \sigma_r = \frac{M_r}{K} \quad /K = 0,1 d^3/$$

viszont

$$\sigma_r = \sigma_{meg} \quad /öntöttvas esetében nem áll!!!/$$

Összetett igénybevételnek kitett tengelyek méretezését gyakorlatilag a következő egyszerűbb módon is megoldhatjuk. A hajlító- és a csavarónyomaték nagyságától függően három eset lehetséges.:

I. ha

$$M_h < 0,25 M_{cs}$$

Tiszta csavarásra méretezünk, elcsavarodásra ellenőrizzük, a hajlítást elhanyagoljuk.

II. ha

$$0,25 M_{cs} < M_h < 4 M_{cs}$$

Tiszta csavarásra méretezve megállapítjuk a tengelyátmérőt, majd korrekciós tényezővel /h/ növeljük a csavarásra kapott átmérőt és végül elcsavarodásra ellenőrizzük. A korrekciós tényező /h/ a csavaró és hajlítónyomaték nagyságától függ /LII. sz. táblázat/.

$$d = h \cdot d_{cs}$$

III. ha

$$M_h > 4 M_{cs}$$

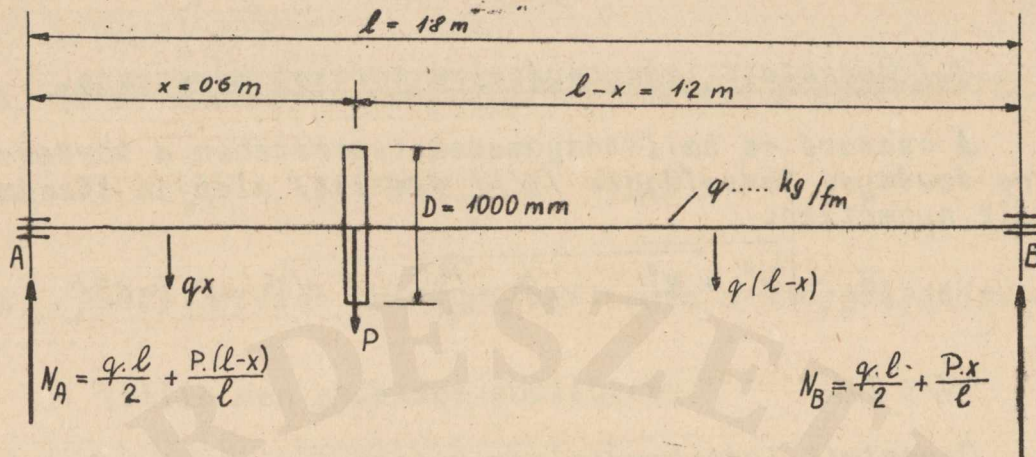
Tiszta hajlításra méretezünk, a csavarást figyelmen kívül hagyjuk, mivel 1 %-nál kisebb eltérést jelent csak.

- . - . -

Általában a számított tengelyátmérőt az ék vagy retesz bemélyedésének nagyságával növelni kell, mivel az egyengeti a keresztmetszetet.

Összetett igénybevételre történő tengelyméretezést a következő példán keresztül mutatjuk be.

Példa: Méretezendő a 26. sz. ábra szerinti közlőtengely, ha az átviendő teljesítmény $N = 16$ LE, a tengely fordulatszáma $n = 500$ ford./perc. A tengely anyaga A 341 jelű tengelyacél a szíjtárcsa súlya $G = 100$ kg, átmérője $D = 1000$ mm. A szíjhajtás hatásfoka $\eta = 0,98$.

26. sz. ábra.

A maximális hajlítónyomaték /önsúly koncentrált terhelés/ kiszámításához ismerni kell a tengely q folyóméter súlyát, amit hozzávetőlegesen tiszta csavarásra történő előzetes méretezés alapján tudunk meghatározni.

$$d_{cs} = 12 \sqrt[3]{\frac{N}{n}} = 12 \sqrt[3]{\frac{16}{500}} = 3,84 \text{ cm} \approx 40 \text{ mm.}$$

Ellenőrzés elcsavarodásra:

$$d_{\varphi} = 12 \sqrt[4]{\frac{N}{n}} = 12 \sqrt[4]{\frac{16}{500}} = 5,16 \approx 55 \text{ mm} \quad /d_{\varphi} > d_{cs}/$$

Az elcsavarodásra kapott tengelyátmérő alapján fogjuk az önsúlyból származó hajlítónyomatékot meghatározni.

Önsúly: $q = \frac{d_{\varphi}^{2n}}{4} \cdot \gamma = \frac{0,055^2 \cdot 3 \cdot 14}{4} \cdot 7880 = 18,5 \text{ kg/m}$

A hajlítónyomaték önsúlyból:

$$M_{h. \text{öns}} = \frac{q \cdot l}{2} x - q x \frac{x}{2} = \frac{q x}{2} (l - x) = \frac{18,5 \cdot 0,6}{2} (180 - 60) = 666 \text{ kgcm.}$$

A koncentrált terhelésből származó hajlítónyomaték meghatározása: Először a P koncentrált terhelést kell meghatározni. Ez összevondik a tárcsa súlyából $/G/$ és a szíjágak húzóerejéből $/H/$ értékét a tárcsán fellépő kerületi erőből számíthatjuk ki.

A kerületi erő $P_0 = \frac{N \cdot 75}{v \cdot \eta}$ $(N = \frac{P \cdot v}{75} \cdot \eta)$

a kerületi sebesség: $v = \frac{D \cdot \pi \cdot n}{60 \cdot 1000} = \frac{1000 \cdot 3,14 \cdot 500}{60 \cdot 1000} = 26,15 \text{ m/sec.}$

tehát $P_0 = \frac{75 \cdot 16}{26,15 \cdot 0,98} = 47 \text{ kg.}$

H viszont = $3 P_0$ /majd a szíjhajtásnál tárgyaljuk/.

Tehát: $P = H + G = z P_0 + G = 3,47 + 100 = 241 \text{ kg}$.

P erőből származó hajlítónyomaték a veszélyes szelvényre

$$\underline{M_{h \text{ szíjhajtás}}} = \frac{P \cdot (l-x)}{l} \cdot x = \frac{241 \cdot (180-60)}{180} \cdot 60 = \underline{9640 \text{ cmkg}}$$

Az összes hajlítónyomaték:

$$\underline{M_h^{\text{összes}}} = M_h^{\text{önsúly}} + M_h^{\text{szíjh.}} = 666 + 9640 = \underline{10306 \text{ cmkg}}$$

A fellépő csavarónyomaték:

$$\underline{M_{cs}} = 71620 \frac{16}{500} = \underline{2292 \text{ cmkg}}$$

A két nyomaték viszonya

$$\frac{M_h^{\text{összes}}}{M_{cs}} = \frac{10306}{2292} \approx 4,5 > 4 \text{ tehát a III. oszt.}$$

A tengelyt tiszta hajlításra kell méretezni!

$$\underline{d_h} = \sqrt[3]{\frac{M_h^{\text{összes}}}{40}} = \sqrt[3]{\frac{10306}{40}} = \underline{6,36} \approx 65 \text{ mm.}$$

Ellenőrzés behajlásra:

$$f = \left(\frac{P \cdot a^2 \cdot b^2}{3 E \cdot J \cdot l} \right) = \frac{241 \cdot 60^2 \cdot 120^2}{3 \cdot 21 \cdot 10^6 \cdot 180 \cdot \frac{65^4 \cdot 3,14}{64}} = 0,0071 \text{ mm/fm}$$

$$f > \frac{1}{3} \text{ mm/fm. Tehát jó!}$$

Tengelyméretezés grafikus uton.

A Gépesítés I. jegyzet 118. sz. ábráján látható nomogram segítségével könnyen méretezhetünk tengelyt. A nomogram használatát a következő feltüntetett jelzések: D = tárcsaátmérő cm-ben; n = percnkénti fordulatszám, d_0 = tengelyátmérő elcsavarodás esetén; $d\varphi$ = tengelyátmérő csavarásra, M = csavarónyomaték cmkg-ban; N = teljesítmény LE-ben, illetőleg kW-ban, P = kerületi erő kg-ban. A nomogramon feltüntetett értékek /tengelyátmérő értékek/ A 3411 jelű anyagra vonatkoznak és tisztán csavarásra, illetve elcsavarodásra adják ezen anyag esetén szükséges tengelyátmérő értékét. Más

anyagra nézve az a tényező, illetve más igénybevétel esetén h tényező számításbavételével lehet a tengely méreteit meghatározni /a már ismert módon/. Rendszerint ismerjük a teljesítményt és a tengely fordulatszámát. E két értéknek a nomogrammon való felkeresése és összekötése a nyomaték nomogramján kimetszi a megfelelő nyomaték értékét és ott a szükséges tengelyátmérő leolvasható. Ha a nyomaték értékét ismert tárcsaátmérő esetén összekötjük a tárcsaátmérő nomogram megfelelő értékével és az összekötő vonalat meghosszabbítjuk, akkor az a kerületi erő nomogramján a megfelelő kerületi erőt fogja adni. Vagy fordítva a nyomaték és a kerületi erő ismeretében a szükséges tárcsaátmérő olvasható ki a nomogrammból. A nomogram használatát mutatja az ábrán feltüntetett példa is.

Gördülő csapágyak kiválasztása.

A gördülőcsapágyak kiválasztása katalógus alapján történik. Mi az SKF katalógus alapján történő csapágykiválasztást fogjuk ismertetni.

Alapkövetelmény, hogy a gördülőcsapágy a megadott terhelés és fordulatszám mellett megfelelő élettartammal bírjon és karbantartása egyszerű legyen. A megfelelő csapágyhelyes kiválasztásának menete a következő:

1./ csapágyfajta kiválasztása.

Általános irányelv:

Golyóscsapágy: kis terhelésnél, kis méreteknél, magas fordulatszám esetén.

Gördülőcsapágy: nagy méreteknél, nagyobb vagy lökészerű terhelésnél.

Önbeálló golyós, vagy görgőscsapágy: ha a csapágy és a ház középvonala között szögeltérés lép fel.

Tárcsás csapágy /axiális/:

Mélyhornyu gyűrűs golyóscsapágy /radiális/:

Ferde hatásvonalu golyóscsapágy:

} Tengelyirányu erők esetén.

Hengergörgős csapágy: nagy terhelés /csak radiális/ magas fordulatszám és tengelyirányu elmozdulás esetén.

Kuppgörgős csapágy: nagy sugár- és tengelyirányu terhelés és magas fordulatszám esetén.

A helyes csapágyfajta kiválasztásához a fenti általános irányelveken kívül a katalógus beépítési példákon keresztül is irányt mutat.

2./ Az élettartam meghatározása:

A csapágyak élettartamát vagy üzemórákban / L_h /, vagy millió körülfordulások számában / L_n / határozzuk meg. Az ajánlatos csapágy élettartamokat az LIII. sz. táblázatot tartalmazza. Az L_h és L_n között az összefüggés: $L_n = 60 \cdot n \cdot L_h \cdot 10^{-6}$ / n = fordulatszám/perc./

3./ Teherbírási tényező /f/ kiszámítása.

a./ Kiszámítható a következő összefüggés alapján:

$$f = \sqrt[3]{L_n} = \sqrt[3]{60 \cdot n \cdot L_h \cdot 10^{-6}}$$

b./ vagy L_h és n ismeretében az LIV. sz. táblázatból olvasható ki.

c./ Vagy L_h és n ismeretében az 27. sz. ábrán látható nomogramm segítségével határozhatjuk meg.

4./ Csapágyterhelés /csapnyomás kiszámítása/.

a./ Ha $L_h > 27$, vagyis $f > 3$ /magas fordulatszámú/.

Mindig a sugárirányú terhelést határozzuk meg. A csapágyterhelés meghatározása részben számítással, részint pedig dinamikus faktor bevonásával történik.

I./ Számítható csapnyomás.

a./ Tisztán sugárirányú terhelés. /P/ Ez a különböző hajtásokból /szíjhajtás, fogaskerék-hajtás, stb, kerületi erő, fognyomás, tárcsasúly, stb./ számítható, melyekre majd a hajtások számításánál fogunk kitérni.

b./ Egyenértékű terhelés. Ha a sugárirányú terhelésen kívül tengelyirányú terhelés is fellép, akkor tényezők bevonásával egyenértékű terhelést kell kiszámítani. Az egyenértékű terhelés tisztán sugárirányú terhelés, a következő összefüggéssel határozható meg:

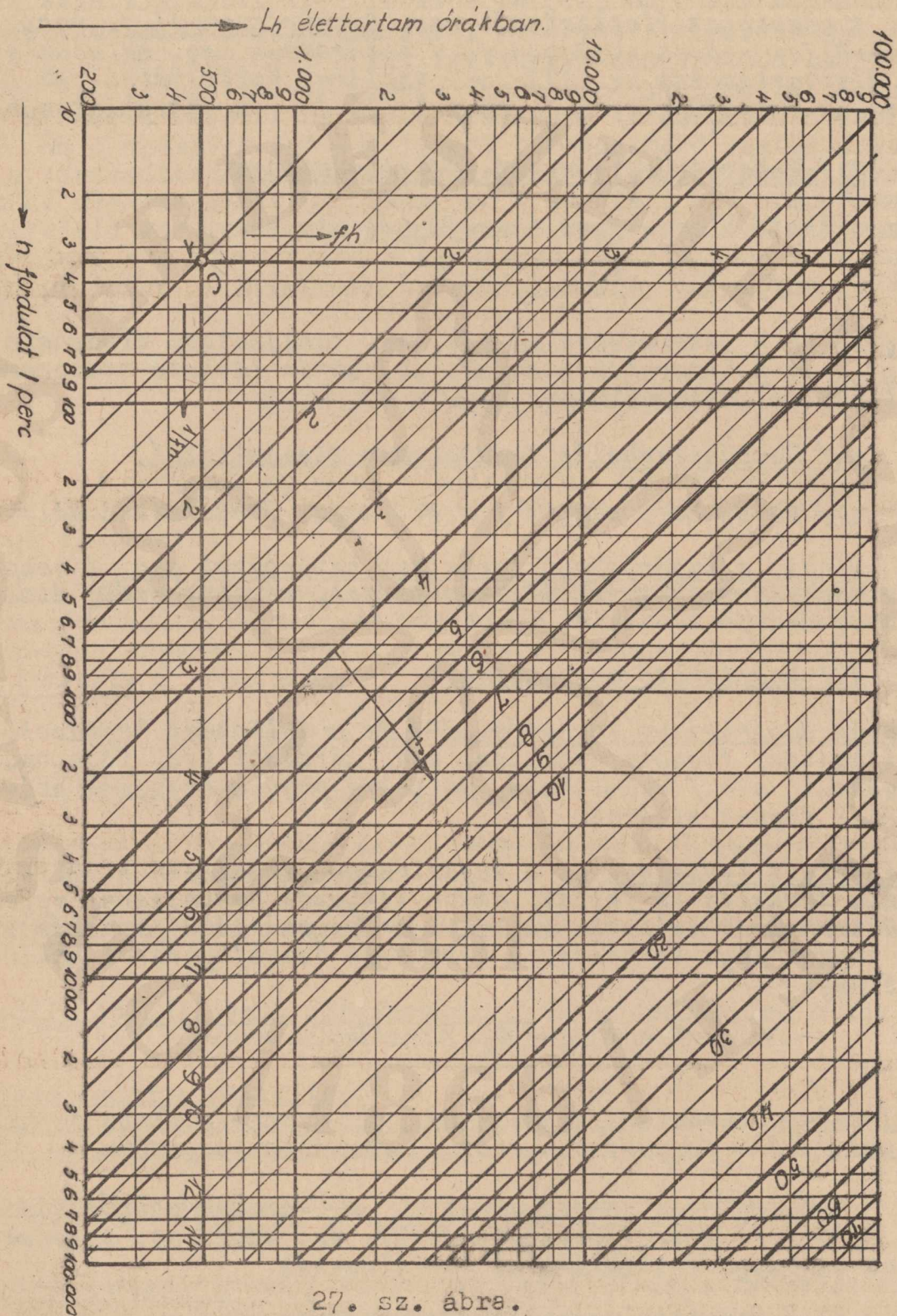
$$P = F_r \cdot X + F_a \cdot Y \dots \text{kg.}$$

F_r sugárirányú terhelés /számítandó/, F_a = tengelyirányú terhelés /számítandó/, X = forgási tényező, Y = axiális tényező.

Hengergörgős csapágyaknál $Y = 0$, tárcsás golyóscsapágyaknál $X = 0$, $Y = 1$. X és Y értékelt az LV. sz. táblázat, illetve a katalógus csapágy mérettáblázatait tartalmazzák.

II./ Effektív terhelés meghatározása.

A számított csapnyomást a hajtás jellegétől függően dinamikus faktoral növelni kell. Az így kapott terhelés az effektív terhelés:

Az f teherbírási tényező diagramja.

27. sz. ábra.

A faktorok értékeit az LVI. sz. táblázat tartalmazza.

$$P_{eff} = \delta_u \cdot \delta_k \cdot P \dots \text{kg.}$$

B./ Ha $L_n < 27$; $f < 3$ /alacsony fordulatonál/. E esetben: a statikus egyenértékű terhelést határozzuk meg:

$$P_0 = X_0 \cdot F_{r0} + Y_0 \cdot F_{a0} \dots \text{kg.}$$

F_{r0} és F_{a0} számítható. Y_0 és X_0 értékelt pedig az LVII. sz. táblát tartalmazza.

5. Dinamikus alapterhelés meghatározása.

A magasabb fordulatszámú / $L_n > 27$ esetén/ csapágyak kiválasztása a katalógusból a dinamikus alapterhelés alapján történik, mely a következő összefüggéssel számítható.

$$C = P_{eff} \cdot f \dots \text{kg.}$$

6. Statikus alapterhelés kiszámítása.

Ha $L_n < 27$ akkor a csapágy kiválasztása statikus alapterhelés alapján történik, mely a következő összefüggéssel határozható meg:

$$C_0 = s_0 \cdot P_0 \dots \text{kg.}$$

lengőmozgás esetében $s_0 = 0,25$,

állóhelyzet esetén, ha a csapágy időnként forog $s_0 = 0,50$

egyébként $s_0 = 1,00$.

Forgó csapágyaknál az esetben ha lökésszerű terheléseknek van kitéve és amikor a legnagyobb terhelés értéke jóval nagyobb lehet, mint a dinamikus alapterhelés számításánál figyelembe vett egyenértékű terhelés, akkor a csapágyat statikus alapterhelésére méretezzük, illetve ellenőrizzük.

- . . . -

A csapágyak kiválasztása számítás nélkül a katalógusban található nomogramok alapján is történhet.

- . . . -

7. Ellenőrzés melegezésre.

A 10 mm furat átmérőnél nagyobb csapágyatnak ki kell elégítenie az $n \cdot d_k$ szorzatot, ahol n = a csapágy fordulatszáma percenként, d_k = a csapágy közepes átmérője:

$$d_k = \frac{d + D}{2} \dots \text{mm}$$

Az $n \cdot d_k$ szorzat értékeit az LVIII. sz. táblázat tartalmazza.

Önbeálló tárcsács görgőcsapágyaknál fenti ellenőrző összefüggést a következő képlet adja:

$$n \cdot \sqrt{D \cdot H} \leq 150000$$

D = palástátmérő ... mm-ben /külső/,

H_k = csapágymagasság ... mm-ben.

Példák csapágyak kiválasztására:

1. Válasszunk önbeálló golyócsapágyat ha a csapágy fordulatszám n 1000 ford./perc, megkívánt élettartama $L_h = 16000$ óra, a tisztán sugárirányú terhelés $P = 325$ kg.

A C dinamikus alapterherbírást kell meghatározni. Ezért először kiszámítjuk a terherbírást tényezőt.

$$f = \sqrt[3]{L_n} = \sqrt[3]{60 \cdot n \cdot L_h \cdot 10^{-6}} = \sqrt[3]{\frac{60 \cdot 1000 \cdot 16000}{10^6}} = \sqrt[3]{960} = 9,83$$

f értéke meghatározható még az LIV. sz. táblázat, vagy a 27. sz. ábrán lévő nomogramm segítségével is. f ismeretében a szükséges dinamikus alapterherbírást:

$$C = f P = 9,83 \cdot 325 \approx 3200 \text{ kg.}$$

A katalógus mérettáblázatából $C = 3200$ kg-nak megfelelően választom az 1212 jelű önbeálló golyócsapágyat, melynek furata $d = 60$ mm. Ha a furat miatt ezen csapágy nem megfelelő, akkor a közvetlen nagyobb terherbírásu csapágyak közül választhatok. Pl:

2212	jelű	60 mm furat	C	3450	kg.
1309	"	45 " "	C	3450	"
2308	"	40 " "	C	3600	"
10407	"	35 " "	C	3450	"

2. Önbeálló görgőcsapágy választandó ékszíjhajtáshoz a következő feltételek mellett: $F_1 = 1400$ kg, $F_2 = 350$ kg, $n = 550$ ford./perc, a megkívánt élettartam $L = 22000$ óra. A terhelés irányához viszonyítva a belső gyűrű forog. A csapágy szükséges furata $d = 100$ mm.

Először az egyenértékű terhelést kell kiszámítani, ehhez viszont X és Y tényezők felvétele szükséges. Ezen tényezőknek az LV. sz. táblázatból való felvételéhez a furat jelén kívül a csapágytípus sorozatszámát is ismerni kell. A csapágytípus sorozatszámoknak és a furatjelnek megfelelően a LV. sz. táblázatból kiválasztom a számításba jöhető csapágyakat, és azoknak dinamikus alapterherbírást értékeit a mérettáblázatból kiírom. Majd a választott csapágyakat leellenőrzöm.

Jelen példánkban $d = 100$ mm furat jele 20. Az önbeálló görgőcsapágy sorozatszámait 222, 232, 213 és 223. Mivel a csapágyak jele a sorozatszámából és a furatszám jeléből tevődik össze a következő csapágyak jöhetnek tehát számításba:

				X	Y
22220	jelű	C	21200 kg	1	4,4
23220	"	C	29000 "	1	3,4
21320	"	C	25000 "	1	5,5
22320	"	C	45500 "	1	3,2

Fenti csapágyak közül válasszuk ki a 22320 jelűt és ellenőrizzük le dinamikus alapterherbírás szempontjából. Az egyenértékű terhelés lesz:

$$P = X F_r + Y F_a = 1 \cdot 1400 + 3,2 \cdot 350 = 2520 \dots \text{kg.}$$

Ékesíthajtás miatt az egyenértékű terhelést $d_k = 2$ tényezővel növelve/LVI. sz. táblázat/ kapjuk az effektív terhelést:

$$P_{\text{eff}} = P \cdot d_k = 2520 \cdot 2 = \underline{5040 \text{ kg.}}$$

A teherbírási tényező számítható:

$$f = \sqrt[3]{60 \cdot 550 \cdot 22000 \cdot 10^{-6}} \approx \underline{9,05}$$

A dinamikus alapterherbírás tehát:

$$C = P_{\text{eff}} \cdot f = 5040 \cdot 9,05 \approx \underline{45500 \text{ kg.}}$$

Tehát a 22320 jelű csapágy megfelelő.

Ellenőrizzük a csapágyak melegedésre is:

$$d_k = \frac{d+D}{2} = \frac{100+245}{2} = 157,5 ; n \cdot d_k = 86625 < 200000 \quad 300000$$

Tehát jó!

5. Tehergépkocsihoz kell önbeálló görgőcsapágyat választani.

A csapágyra ható egyenértékű effektív terhelés: P_{eff} 4000 kg. A meglévő élettartam 400000 km ut megtétele. A gépkocsi kerekének átmérője $D = 130$ cm.

Először a csapágy szükséges élettartamát számítjuk ki:

$$L_n = \frac{út}{3,7 \cdot 10^6} = \frac{400.000 \cdot 1000}{13,314 \cdot 10^6} \approx 100$$

Az élettartam ismeretében a teherbírási tényező:

$$f = \sqrt[3]{100} \approx \underline{4,6}$$

A dinamikus alapterherbirás tehát most már számítható:

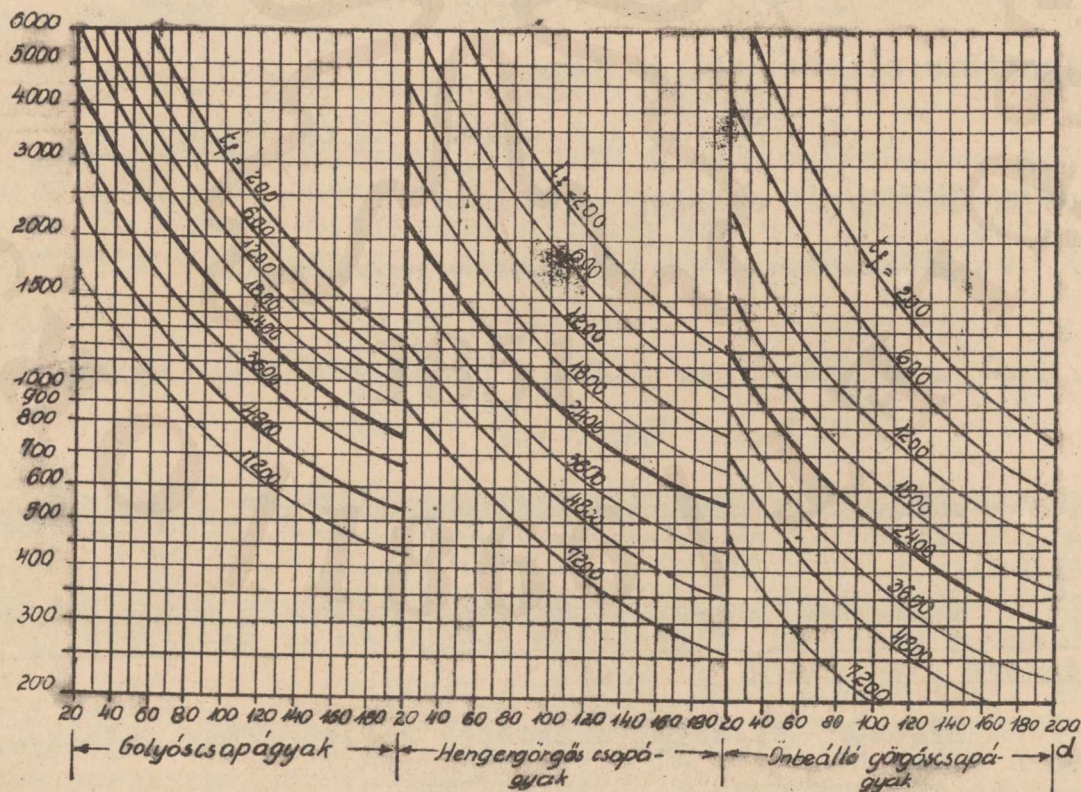
$$C = f \cdot P = 4000 \cdot 4,6 = 18400 \text{ kg}$$

A dinamikus alapterherbirás ismeretében a mérettáblázatból a következő csapágyakat választhatjuk:

22219	jelű	95 mm furat	C	18300 kg.
22220	"	100 " "	C	21200 "
22218	"	90 " "	C	22000 "
21318	"	90 " "	C	20000 "
22314	"	70 " "	C	22400 "

Csapágyak kenése.

A gördülőcsapágyak helyes kenéséhez hozzátartozik, hogy azt megfelelő időközökben, az üzem közben elhasználódott, vagy elpiszkolódott kenőanyag pótlására friss kenőanyaggal látjuk el. Stabíl gépek csapágyai a 28. sz. ábrán látható diagram szerinti időközökben kenhetők. A csapágyfurat és a fordulatszám függvényében a kenési időköz t_f a nomogrammból kiolvasható.

Zsirkenés időközei

t = kenés időköze üzemórákban.

28. sz. ábra.

Lépcsőszíjhajtás méretezése.

A két szíjágban /28.sz. ábra/ S_1 és S_2 megfeszülések működnek és ezekkel egy bizonyos nagyságu P kerületi erőt tudunk átszármasztani. A két megfeszülés között az összefüggést a közismert egyenlőség adja:

$$\underline{S_1 - S_2 = e^{\mu d} \quad \text{vagy} \quad e^{\mu d} = \frac{S_1}{S_2} = E = \text{feszültség viszony}}$$

μ = surlódási tényező a tárcsa és a szíj között.

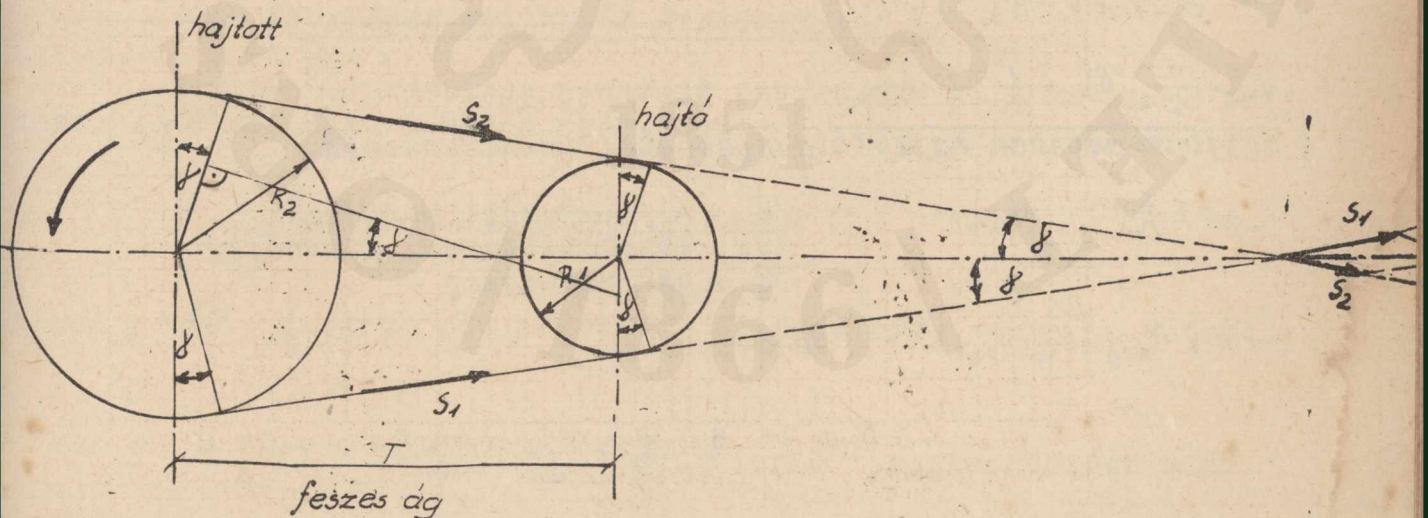
A házasítható kerületi erő:

$$\underline{S_1 = S_2 = P}$$

F Forgás alkalmával a szíjra ható centrifugális erőhatás csökkenti a megfeszülést. A centrifugális erők /melyek sugárirányúak/ vízszintes vetületeinek eredőjét jelöljük C -vel. A szíjot tehát a tárcsa felületére mindkét szíjágban C -vel csökkentett erők szorítják rá. Tehát az előző összefüggés módosul:

$$\underline{S_1 - C = S_2 - C / e^{\mu d} \quad C \text{ értéke} = \frac{\mu}{g} b \cdot v^2 \quad \text{vagy} \quad \frac{v^2}{100} b \cdot s}$$

/bőrszíj esetén a megfelelő értékek helyettesítése után/

29. sz. ábra.

- γ = a szíj fajtsúlya /bőrszíjnál: 0,9 ~ 1 kg/dm³, gumiszíjnál: 1,2 kg
- δ = 981 cm/sec b = szíjszélesség cm-ben.
- V = kerületi sebesség m/sec s = szíjvastagság cm-ben.

Határozzuk meg S_1 és S_2 értékét a következő két alapszefüggés alapján:

$$S_1 - S_2 = P \quad | \quad S_1 = P + S_2$$

ezt behelyettesítve a második egyenletbe és rendezve:

$$\frac{S_1 - C}{S_2 - C} = e^{\mu d}$$

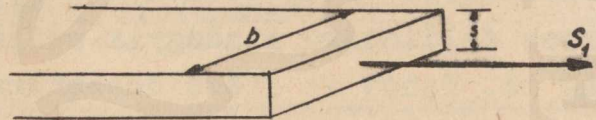
$$S_2 - C = \frac{P}{e^{\mu d} - 1} \quad \text{vagy} \quad S_2 = \frac{P}{e^{\mu d} - 1} + C$$

vagy $S_2 = S_1 - P$ behelyettesítése után kapjuk.

$$S_1 - C = \frac{P \cdot e^{\mu d}}{e^{\mu d} - 1} \quad \text{vagy} \quad S_1 = \frac{P \cdot e^{\mu d}}{e^{\mu d} - 1} + C$$

A nagyobb igénybevétel a feszes szíjágban fog ébredni, S_1 hatására. S_1 erő a szíjat húzásra veszi igénybe, /30. sz. ábra/ tehát

$$\sigma_{hu} = \frac{S_1}{b \cdot s}$$

30. sz. ábra.

Vagy S_1 értéket behelyettesítve:

$$\sigma_{hu} = \frac{e^{\mu d}}{e^{\mu d} - 1} \cdot \frac{P}{b \cdot s} + \frac{C}{b \cdot s}; \quad \text{mivel } e^{\mu d} = \varepsilon \quad \text{és} \quad \frac{P}{b \cdot s} = \sigma_F \quad \text{hasznos feszültség és}$$

$$\sigma_{hu} = \frac{\varepsilon}{\varepsilon - 1} \cdot \sigma_F + \frac{\nu^2}{100} \dots \text{kg/cm}^2$$

$$C = \frac{\nu^2}{100} b \cdot s$$

A szíjban azonban hajlítógénybevétel is keletkezik.

$$\sigma_{hajl} = E \frac{S}{D_1} \dots \text{kg/cm}^2 ;$$

E = rugalmassági modulusz,
 D_1 = kisebbik tárcsa átmérője,
 S = szíjvastagság

viszont $\sigma_{meg} = \sigma_{hu} + \sigma_{hajl}$ tehát,

$$\sigma_{meg} = \frac{\varepsilon}{\varepsilon - 1} \sigma_F + \frac{\nu^2}{100} + E \frac{S}{D_1}$$

Mivel σ_F hasznos feszültség az, amely a szíjkeresztmetszet méreteit tartalmazza, azért fenti képletből fejezzük ki:

$$\sigma_F = \frac{P}{b \cdot s} = \frac{\varepsilon - 1}{\varepsilon} \left(\sigma_{meg} - \frac{\nu^2}{100} - E \frac{S}{D_1} \right) \dots \text{kg/cm}^2$$

Fentiek után a lapos szijhajtást a következő lépésekben méretezzük:

1. Kerületi sebesség meghatározása. Ajánlott szijsebesség
 $v = 3-33 \text{ m/sec}$, új szijaknál $v = 20-25 \text{ m/sec}$.

A kerületi sebesség:

$$V = \frac{D \cdot \dot{\gamma} \cdot n}{60} \dots \text{ m/sec.}$$

2. Surlódási tényező megállapítása.

A surlódási tényező a következő összefüggéssel számítható.

$$\mu = 0,22 + 0,008 v \quad / \text{vagy} \quad \mu = 0,22 + 0,012 v /$$

A surlódási tényező értékétől függ az átvihető kerületi erő nagysága. μ értéke sima tárcsán nagyobb mint durva tárcsán. /Simatárcsán jobb a tapadás. /A surlódási tényező értéke növelhető a tárcsa felületére helyezett kis kenőzsír réteggel. A gyakorlatban a surlódási tényező értéke $\mu 0,2 \sim 0,7$ -ig változik. A különböző sebességekhez tartozó surlódási tényező értékét az LX. sz. táblázat tartalmazza.

3. Feszültségi viszony megállapítása.

$$\varepsilon = e^{\mu d} \quad e = 2,7183$$

d = a kisebbik tárcsán táfogott szög ívmértéke.

$d = 180^\circ$ -nál és $v = 0$ -nál /indításkor $e^{\mu d} = 2$ -nek vehető fel/.

$e^{\mu d}$ különböző értékei d és μ függvényében az LXI. sz. táblázat tünteti fel.

4. Szükséges szijhossz kiszámítása: L.

A tengelytávolság ajánlott értéke $T = 4-10$ méter. A szijhossz a 29 sz. ábra alapján számítható:

$$L = \frac{D_2 + D_1}{2} \dot{\gamma} + \frac{2(D_2 - D_1)}{2} \dot{\gamma} + 2 \cdot T \cdot \cos \rho$$

mivel $\rho = 90 - \frac{d}{2}$ tehát $\cos \rho = \sin \frac{d}{2}$, viszont $\sin \rho = \frac{D_2 - D_1}{2 \cdot T}$ tehát

$$L = \frac{D_2 + D_1}{2} \dot{\gamma} + \frac{2(D_2 - D_1)}{2} \left(90 - \frac{d}{2}\right) \frac{\dot{\gamma}}{180} + 2T \cdot \sin \frac{d}{2} \quad \text{egyszerűsítés után.}$$

$$L = \frac{D_2 + D_1}{2} \dot{\gamma} + \frac{\dot{\gamma}}{180} \left(90 - \frac{d}{2}\right) (D_2 - D_1) + 2T \cdot \sin \frac{d}{2}$$

Amilyen dimenzióban helyettesítjük be D és T értékeit, olyan dimenzióban kapjuk L értékét.

5. A szijfajta kiválasztása.

A szijfajta kiválasztása a szijfrekvenciától, az óránkénti hajtogatások számától függ.

$$F_r / \text{óra} = \frac{V}{L} \cdot 3600 \cdot i$$

V = sebesség ... m/sec

L = szijhossz ... m

i = a hajtásban lévő szijtárcsák száma.

Gyakorlatt tapasztalat alapján a szijfrekvenciától függően a következő fajtájú gépszij anyagok használatosak:

- 20000/óra F_r -ig beégetett gépszij,
- 20000/óra F_r felett hidegen, vagy melegen zsirozott gépszij.
- 30000/óra F_r felett bőrszij már nem jó, más anyag választandó pl. gubóselyemszij.

6. σ_{meg} a szijágban megengedett feszültség értékét táblázatból felvevsem, ajánlatos a bőrszijaknál $\sigma_{meg} = 33 \text{ kg/cm}^2$ értéket venni. Egyébként σ_{meg} értékeit az LXII. sz. táblázat tartalmazza.

7. Meghatározzuk a hasznos feszültséget:

$$\sigma_F = \frac{\epsilon - 1}{\epsilon} \left(\sigma_m - \frac{v^2}{100} + E \frac{S}{D} \right) \dots \text{kg/cm}^2$$

a = szijvastagság /4 ~ 7 mm/

E = rugalmassági modulusz kg/cm^2 , értékét bőrszijakra LXIII. sz. táblázat tartalmazza.

8. Kiszámítjuk a kerületi erőt.

$$P = \frac{75 \cdot N}{V} \dots \text{kg}.$$

9. A szijvastagság /s/ felvétele mellett meghatározzuk a szij szélességet

$$b = \frac{P}{s \cdot \sigma_F} \dots \text{cm. } 0,5 \text{ m-nél szélesebb szij nincs.}$$

10. A hatásfok alapján megállapítjuk az átvihető teljesítményt $\eta = 0,92 \sim 0,97$

$$N_2 = \eta N_1$$

11. A tengelyre ható húzóerő kiszámítása.

A tengelyre a centrifugális erővel csökkentett két megfeszülés összege hat, / 29. sz. ábra/ vagyis P kerületi erő átszarmaztatásához

$$H = \sqrt{S_1 - C} + \sqrt{S_2 - C}$$

tengelyhúzásra van szükség. Fenti összefüggésbe $/S_1 - C/$ és $/S_2 - C/$ korábbi értékeit behelyettesítve kapjuk:

$$H = \frac{\varepsilon + 1}{\varepsilon - 1} \cdot P$$

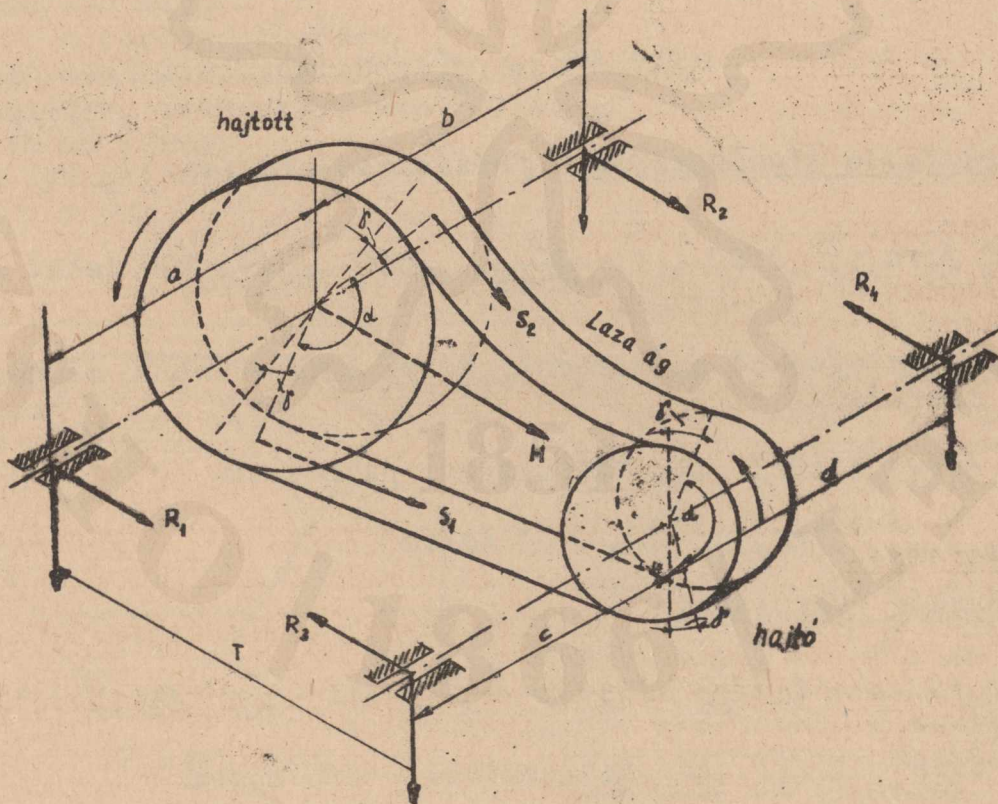
Indításkor $V = \emptyset$ és $\varepsilon \approx 2$ tehát

$$H = 3P$$

A csapágyakra ható sugárirányú terhelések: /31 sz. ábra/.

$$R_1 = H \frac{b}{a+b} \quad ; \quad R_2 = H \frac{a}{a+b}$$

$$R_3 = H \frac{d}{c+d} \quad ; \quad R_4 = H \frac{c}{c+d}$$

31. sz. ábra.

A laposszijhajtás méretezését a következő példán keresztül mutatjuk be:

$N_1 = 74$ LE teljesítményt kell szíjhajtással továbbítani. Adatok:
 $a = 1:2$ /gyorsító/ hajtótárcsa $D_1 = 500$ mm, $n_1 = 800$ ford/perc, szíj-
vastagság $s = 0,5$ cm, $\mu = 0,95$, tengelytávolság: $T = 8$ m.

1./ kerületi sebesség: $v = \frac{D_1 \cdot \pi \cdot n_1}{60} = \frac{0,5 \cdot 3,14 \cdot 800}{60} \approx 21 \text{ m/sec}$

2./ Surlódási tényező: $\mu = 0,22 + 0,008 v = 0,22 + 0,008 \cdot 21 = 0,39$

3./ Feszültségi viszony: $\epsilon = e^{\mu d} = e^{0,39 \cdot 178 \cdot \frac{\pi}{180}} = 3,36 / d$ értékének kiszámítását lásd 4. p. alatt! /

4./ Szükséges szíjhossz kiszámítása.

a kisebbik tárcsa átmérője: $D_2 = a D_1 = 500 \cdot \frac{1}{2} = 250 \text{ mm} = 25 \text{ cm}$

$\sin \gamma = \frac{D_1 - D_2}{2T} = \frac{0,5 - 0,25}{2 \cdot 8} = \frac{0,25}{16} = 0,0156 \dots \dots \gamma = 0^\circ 53'$

$\frac{d}{2} = 90^\circ - \gamma = 90^\circ - 53' = 89^\circ 07' ; d = 178^\circ 14'$

$$L = \frac{D_1 + D_2}{2} \cdot \pi + \frac{\pi}{180} (90 - \frac{d}{2}) (D_1 - D_2) + 2T \sin \frac{d}{2} =$$
$$= \frac{500 + 250}{2} \cdot 3,14 + \frac{3,14}{180} (0^\circ 53') (500 - 250) + 2 \cdot 8000 \cdot 0,99988 =$$
$$= 18179,6 \text{ mm}$$

5./ A szíjfajta kiválasztása a frekvencia alapján.

$F_r / \text{óra} = \frac{v}{L} \cdot 3600 \cdot i = \frac{21}{18 \cdot 180} \cdot 3600 \cdot 2 \approx 8300$ tehát beé-

tett gépszíjat fogunk választani, mivel $8300 < 20000$ mégpedig növényi cserzésűt.

6./ σ_{meg} értékét LXII. sz. táblázatból felveszem.

legyen $\sigma_{meg} = 33 \text{ kg/cm}^2$

7./ A hasznos feszültség:

$$\sigma_F = \frac{\epsilon - 1}{\epsilon} \left(\sigma_m - \frac{v^2}{100} - \epsilon \frac{s}{D_2} \right) = \frac{3,36 - 1}{3,36} \left(33 - \frac{21^2}{100} - 500 \cdot \frac{0,5}{25} \right) = 13 \text{ kg/cm}^2$$

E értéke a LXIII. sz. táblázatból $= 500 \text{ kg/cm}^2$

8./ Kiszámítjuk a kerületi erőt:

$$P = \frac{75 \cdot N}{v} = \frac{75 \cdot 74}{21} \approx 270 \text{ kg}$$

9./ Szíj szélesség

$$b = \frac{P}{s \cdot \sigma_F} = \frac{270}{0,5 \cdot 13} = 42 \text{ cm.}$$

10./ Az átvihető teljesítmény:

$$N_2 = \eta N_1 = 0,95 \cdot 74 \cong \underline{70 \text{ LE}}$$

11./ A tengelyre ható húzóerő /induláskor a legnagyobb!/
 $H = 3 P = 3,270 = 810 \text{ kg.}$

12./ A szükséges szíjtárcsa szélesség:

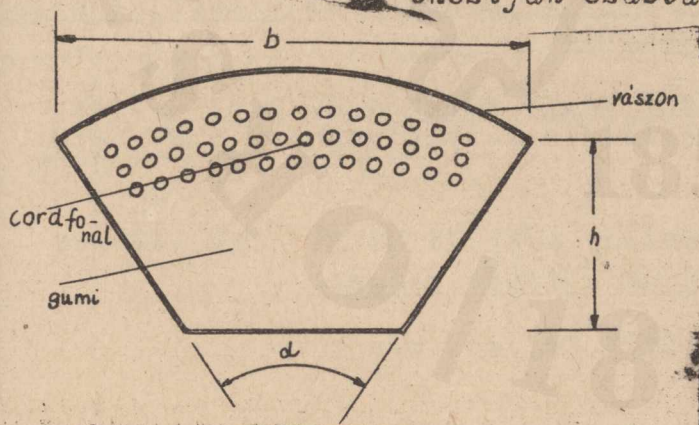
$$B = 1,16 + 1 \text{ cm} = 1,142 + 1 = 46,2 + 1 = \underline{47,2 \text{ cm}}$$

Ékszíjhajtás.

Az ékszíjhajtás a legkorszerűbb hajtások egyike, mert nagyon sok előnnyel rendelkezik:

- 1./ kicsi a helyszükséglete,
- 2./ bármilyen erőátvitel megvalósítható vele,
- 3./ hatásfoka nagyon jó,
- 4./ kicsi a csapágyterhelése,
- 5./ nagy a módosítás lehetősége / $\alpha = 1:10$ /,
- 6./ lökésekre, lengésekre nem érzékeny,
- 7./ zajtalan járása,
- 8./ nem igényel kezelést,
- 9./ üzembiztos.

Az ékszíjak szabványos jelölése /32. sz. ábra/
a következő:

32. sz. ábra.

$b \times h \times l_b \cdot d^\circ$. Cord. például
 $17 \times 11 \times 2500 \cdot 40^\circ$ Cord.
A b és h az ékszíj keresztmet-
szetének két főmérete. $l_b = a$
szíj belső hossza, d pedig az
oldallapok hajlásszöge. Az új
ékszíjaknál /1952. XII.hó el-
őta/. $d = 40^\circ$, a régi gyárt-
mányuknál $d = 38^\circ$. Az ékszíjak
végtelenítve szabványos méretek-
ben készülnek. A szabványos
ékszíjméreteket az LXIV. sz.
táblázat tartalmazza. Az ékszi-

jak méretezése, kiválasztása a laposszíjhajtás elvéhez hasonlóan
a következő lépésekben történik.

1. Az átvihendő teljesítmény / N / és a fordulatszám / n / ismeretében az 33. sz. ábrán lévő nomogramm alapján meghatározzuk a szükséges ékszíj méretét, vagy LXV sz. táblázatból olvassuk ki / $b \times h$ /.

2./ Meghatározzuk a legkisebb tárcsaátmérőt:

$$D_1 \approx 10 b \quad \text{vagy értékeit a XLVI. sz. táblázat tartalmazza.}$$

3./ Ellenőrizzük a kerületi sebességet.

$$V_{mcsd} = 24 \text{ m/sec.}$$

4./ Felvesszük a megközelítő tengelytávolságot

$$D_2 < T < D_2 + D_1$$

5./ Meghatározzuk az átfogási szögét:

$$\cos \frac{d}{2} = \frac{D_2 - D_1}{2T} \quad \dots \dots d^\circ$$

ha $d < 120$, akkor növelni kell a tengelytávolságot, mert nagyon rossz lesz a hatásfok. Készíthető a $a = 1:15$ módosítással is ékszíjhajtás, ilyenkor le lehet menni $d = 70$ -ig /természetesen a hatásfok csökken/.

6./ Megállapítjuk a belső szíjhosszuságot /29. sz. ábra nyomán/

$$l_b = \frac{D_1 + D_2}{2} r + 2T \cdot \sin \frac{d}{2} + \frac{\pi}{180} (90 - \frac{d}{2}) (D_2 - D_1) - 2b$$

7./ Táblázatból /LXIV. sz./ 1 alapján kiválasztjuk a legközelebbi szabványos szíjhosszuságot.

8./ A választott szíjnak megfelelően a 6. pont alatti képlet segítségével /kifejezve belőle T-t/ kiszámítjuk a pontos tengelytávolságot.

9./ Az új T tengelytávolság alapján az 5. pont szerint ellenőrizzük a kisebbik tárcsán az átfogás szögét.

10./ Kiszámítjuk az átvitt teljesítményt:

$$N_2 = \frac{N_1 \psi_1}{\psi_2}$$

tényező értéke az d szögtől függ és a LXVII. sz. táblázatból állapítható meg /interpolálás/.

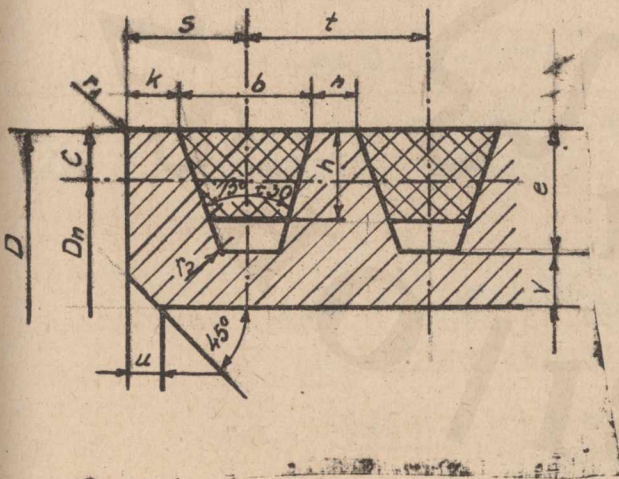
tényező az üzemeltetés körülményeitől függ, értékeit az LXVIII. sz. táblázat tartalmazza.

11./ A szíjméret és a kerületi sebesség függvényében meghatározzuk, hogy egy drb. ékszíj hánynak LE teljesítményt képes átvinni /No/.

No értékeit a LXIX. sz. táblázat tartalmazza.

33. sz. ábra.

34. sz. ábra.

LXX. sz. táblázat mutatja.

Megemlítjük, hogy számításainknál az ugynevezett névleges tárcsaátmérővel dolgozunk, melyből a tényleges tárcsaátmérőt számítjuk ha hozzáadunk 2 c értéket.

12./ Kiszámítjuk a szükséges éksziszámot:

$$Z = \frac{N_1 Y_2}{N_0 Y_1} \dots \text{ drb}$$

13./ Meghatározzuk a tengelyre ható húzóerőt:

$$H = 1,5 \sim 2,5 P$$

P = kerületi erő kg.

14./ A szükséges szíjtárcsa méretek jelöléseit a 34. sz. ábra értékeit pedig

A horony oldallapszögekhez tartozó megengedhető névleges, tárcsaátmérő értékeket a LXXI. sz. táblázat tartalmazza.

Példa: Méretezendő a következő ékszíjhajtás:

$$N_1 = 74 \text{ LE}; n_1 = 160 \text{ ford/perc}; a = 1,5 \text{ /gyorsító/}$$

1./ A 33 sz. ábrán lévő nomogramm alapján választjuk a: 32x19 szelvényű ékszíjat.

2./ Kisebbik tárcsaátmérő:

$$D_2 \cong 10 \cdot b = 10 \cdot 32 = 320 \text{ mm} < 340 \text{ /LVI. táblázat/}$$

Tehát választom $D_2 = 340 \text{ mm}$.

3./ Nagyobbik tárcsaátmérő: $D_1 = a D_2 = 5 \cdot 340 = 1700 \text{ mm}$.

4./ A hajtott tárcsa fordulatszáma:

$$n_2 = a \cdot n_1 = 5 \cdot 160 = 800 \text{ ford/perc}$$

5./ Kerületi sebesség $v = \frac{D_1 \cdot \pi \cdot n_1}{60} = \frac{1700 \cdot 3,14 \cdot 160}{60} = 14,23 \text{ m/sec}$

$$14,23 < v_{\max} = 24 \text{ m/sec} \quad \text{tehát jó!}$$

6./ Közelítő tengelytávolság:

$$D_1 < T < D_1 + D_2; \quad T = 1700 \sim 2040 \text{ mm}$$

között vehető fel. Felvesszük $T = 2000 \text{ mm}$ -nek.

7./ Belső szíjhosszúság

$$l_b = \frac{D_1 - D_2}{2 \cdot T} \pi - 2b + 2T \sin \frac{d}{2} + \frac{\pi}{180} (90 - \frac{d}{2}) (D_1 - D_2)$$

$$\cos \frac{d}{2} = \frac{D_1 - D_2}{2 \cdot T} = \frac{1700 - 340}{2 \cdot 2000} = 0,34 \dots \dots d = 140^\circ$$

tehát

$$\begin{aligned} l_b &= \frac{1700 + 340}{2} \cdot 3,14 - 2 \cdot 32 + 2 \cdot 2000 \sin 70^\circ + \\ &\quad + \frac{\pi}{180} (90 - 70^\circ) (1700 - 340) = \underline{7375 \text{ mm}} \end{aligned}$$

8./ l_b alapján a LXIV. sz. táblázatból választom

$$l_b = 7100 \text{ mm} \text{ hosszú ékszíjat.}$$

9./ Az $l_b = 7100$ mm hosszának megfelelő pontos tengely távolság:

$$T = \frac{l_b - \frac{D_1 + D_2}{2} r + 2b - \frac{T}{180} (90^\circ - \frac{d}{2}) (D_1 - D_2)}{2 \cdot \sin \frac{d}{2}}$$

$$T = \frac{7100 - \frac{1700 + 340}{2} + 2 \cdot 32 - \frac{T}{180} (90 - 70) (1700 - 340)}{2 \cdot \sin 70^\circ}$$

$$\underline{T = 1853 \text{ mm.}}$$

10./ A kisebbik tárcsán átfogott szög ellenőrzése.

$$\cos \frac{d}{2} = \frac{D_1 - D_2}{2T} = \frac{1700 - 340}{2 \cdot 1853} = 0.3669 \dots \underline{d = 137^\circ}$$

11./ A LXIX. sz. táblázat alapján megállapítjuk, hogy 1 db. ék-szija mekkora teljesítményt képes átvinni:

$$\underline{M_o = 14,3 \text{ LE}}$$

12./ Meghatározzuk a szükséges szíjszámot:

$$\underline{Z = \frac{N_1 \psi_2}{N_o \psi_1} = \frac{74 \cdot 12}{14.3 \cdot 0.88} \approx 7 \text{ db}}$$

$\psi_1 = 0,88$ LXVII. sz. táblázat alaeján.

$\psi_2 = 1,2$ LXVIII. sz. " "

13./ A tengelyre ható húzóerő

$$P = \frac{75 \cdot M_1}{V} = \frac{75 \cdot 74}{14.23} \approx 390 \text{ kg}$$

$$\underline{H. = 2,5 \cdot P = 2,5 \cdot 3000 = 750 \text{ kg.}}$$

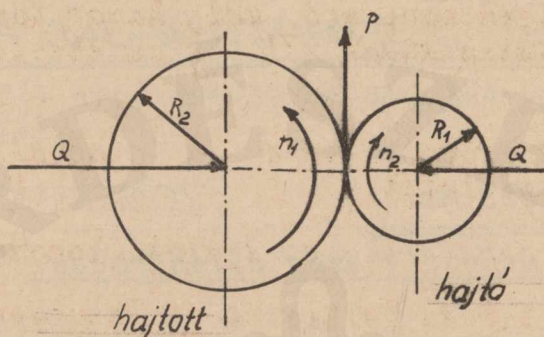
Dörzskerékajtás méretezése.

A dörzskerékajtás számítását a következő példán keresztül mutatjuk be;

$N = 15 \text{ LE}$ teljesítményt kell dörzskerékajtással továbbítani. Rendelkezésre álló adatok: kisebbik kerék átmérője: $D_1 = 70 \text{ cm}$; fordulatszama: $n_1 = 360 \text{ fordulat/perc}$, megkívánt módosítás a $-1,8$ /lassító/. A kerekek palástja öntöttvas.

1./ Meghatározzuk azt a sugárirányú erőt /Q/, mellyel

a tengelyeket egymáshoz kell szorítani, hogy a kívánt teljesítmény átvihető legyen /35. sz. ábra/.

35. sz. ábra.

a./ A megadott $N = 5$ LE teljesítmény átviteléhez szükséges kerületi erő /P/

$$N = \frac{P \cdot v}{75} \quad \text{ből} \quad P = \frac{75 \cdot N}{v} \quad \text{..... kg}$$

v = kerületi sebesség = $\frac{D_1 \cdot \tilde{n} \cdot n_1}{60}$ melyet fenti összefüggésbe behelyettesítve:

$$P = \frac{75 \cdot N \cdot 60}{D_1 \cdot \tilde{n} \cdot n_1} = \frac{75 \cdot 5 \cdot 60}{0,70 \cdot 3,14 \cdot 360} = \underline{28,4 \text{ kg}}$$

b./ P kerületi erő keletkezéséhez szükséges összeszorító erő /Q/ a következő ismert összefüggés alapján számítható:

$$P = \mu \cdot Q \quad \text{..... kg}$$

μ = súrlódási tényező, melynek értékét LXXII. sz. táblázatból vehetjük: $\mu = 0,12$

Tehát az összeszorító erő:

$$Q = \frac{P}{\mu} = \frac{28,4}{0,12} = \underline{236 \text{ kg}}$$

c./ A szükséges tárcsaszélességet /b/ az l cm tárcsaszélesség által átvihető kerületi erő nagyságának ismeretében könnyen számítjuk.

A mi esetünkben az l cm tárcsaszélességen átvihető kerületi erő legyen 5 kg/cm /LXXII. sz. táblázat/, akkor a tárcsa

szélesség:

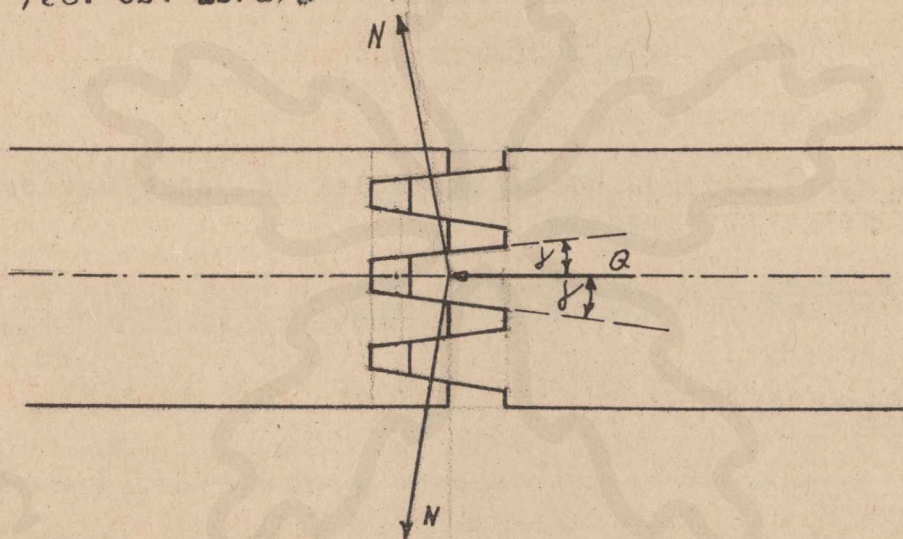
$$\underline{b} = \frac{P}{5} = \frac{284}{5} = 5.68 \approx \underline{6.00 \text{ cm}}$$

Ez aránylag igen nagy erő, mely hamar tönkreteszi a csapágyakat. Ezért csökkentenünk kell. A csökkentésre két lehetőség van:

a./ nagyobb surlódási tényezőjű anyaggal borítjuk be a tárcsák felületét,

b./ a két tárcsa felületét ékalaku horonnyal látjuk el.

b./ Ha a két tárcsa felületét ékalaku horonnyal látjuk el, akkor jelentősen megnő a surlódása horonnyalás miatt. Így kisebb összeszorítóerővel nagyobb tapadást, nagy kerületi erőt érünk el. /36. sz. ábra/

36. sz. ábra.

A sugárirányú /Q/ összeszorító erőhatására a horony felületére merőleges irányú /N/ szorítóerő ébred, melynek értéke:

$$N = \frac{Q}{2 \cdot \sin \gamma} \dots \text{kg.}$$

γ = a horony oldalap hajlásszöge.

Az átvihető kerületi erő lesz:

$$P = \mu (2N) = \frac{\mu}{\sin \gamma} Q ; \quad Q = \frac{P \cdot \sin \gamma}{\mu}$$

ha $\gamma = 15^\circ$ akkor

$$\underline{Q} = \frac{284 \cdot \sin 15^\circ}{0.12} = \underline{61.5 \text{ kg}}$$

A horony mélysége 20~40 mm. szokott lenni.

2./ A nagytárcsa átmérője:

$$D_2 = a \cdot D_1 = 1,8 \cdot 700 = \underline{1260 \text{ mm}}$$

3./ A tengelytávolság:

$$T = \frac{D_2 + D_1}{2} = \frac{1260 + 700}{2} = \underline{980 \text{ mm}}$$

Homlokfogaskerék méretezése.

A méretezés számára adott:

a./ teljesítmény /N/ nagy nyomaték /M/

b./ fordulatszám /n/ és a

c./ módosítás /a/

A következőkben közöljük azokat az összefüggéseket, melyekkel a módosítás kifejezhető:

$$a = \frac{n_1}{n_2} = \frac{D_2}{D_1} = \frac{R_2}{R_1} = \frac{z_2}{z_1} = \frac{w_1}{w_2} = \frac{R_1 w_1}{R_2 w_2} = \frac{V_1}{V_2} = \frac{M_2}{M_1}$$

w = szögsebesség

z = fogsám.

A fogaskerékpár méretezését a következő lépésekben végezhetjük el:

1./ Meghatározzuk a fogaskerékpár tengelytávolságát /T/

$$T^3 = u \frac{71620}{\sin 2\alpha} \cdot \frac{(a+1)^3}{a} \cdot \frac{N}{K_D \cdot n} \dots \text{cm}$$

uⁿ tényező $\approx \frac{a+1}{2}$

a = módosítás

N = teljesítmény LE-ben

α = kapcsolódási szög. Az MNOSZ 433 előírása szerint evolvens

fogazásnál $\alpha = 20^\circ$, régebben $\alpha = 15^\circ$ volt.

K = palástnyomás kifáradási határa ... kg/cm

n = a kisebbik kerék fordulatszáma percenként.

2./ Megválasztjuk a modulszt: m .

Ez történhet:

a./ a következő gyakorlati összefüggés alapján:

$$m \cong 0,01 \sim 0,02$$

b./ vagy a fogszám előzetes felvétele esetén:

$$m = \frac{2 \cdot T}{z(a+1)}$$

$Z =$ a kisebbik fogaskerék fogszáma.

A fogszám megválasztásánál lehetőleg kis fogszámra törekszünk, hogy ne kapjunk nagy méreteket, továbbá olyan fogszámot kell választani, hogy alámetszés nélkül lehessen a fogakat kialakítani.

Iránylelként szolgálhat:

ha $d = 20^\circ$ akkor $z \geq 17$

ha $d = 15^\circ$ " $14 \geq z \geq 30$

Az így meghatározott modulusz értéket összehasonlítjuk a szabványban előírt értékekkel és a hozzá legközelebb esőt választjuk /LXIII.sz. táblázat/.

3./ A modulusz ismeretében a fogaskerék összes többi adata számítható. A további ellenőrző számításokhoz a következő méreteket számítjuk ki:

a./ osztókör átmérő: $D = z \cdot m \dots \text{mm /vagy cm/}$

b./ fogszélesség : $b = \beta \cdot m \dots \text{" "}$

β -fogszélességtényező: nyersfogaknál $\beta = 6 \sim 10$
megmunk. " $\beta = 10 \sim 16$
csiszolt " $\beta = 15 \sim 20$

4./ A teljesítmény $/N/$ alapján meghatározzuk a csavarónyomatékot $/M_{cs}/$ és a kerületi erőt $/P/$.

$$M_{cs} = 71620 \frac{N}{n} \dots \text{cm kg.}$$

$$P = \frac{2 \cdot M_{cs}}{D} \dots \text{kg}$$

5./ Meghatározzuk a dinamikus tényezőt és ezzel növeljük a kerületi erőt.

A dinamikus tényező: (ξ) értékei:

Az akaszos működésű gépeknél $\xi = 1,5 \sim 3 \sim 4$
ingadozó /lúktetős/ " $\xi = 1 \sim 0,03 \sqrt{V}$

ahol $V = \frac{n \cdot D}{1910}$ ahol n és D , a fordulatszám és osztókör átmérő a kisebbik fogaskerékre vonatkozik.

6./ Szilárdságilag /hajlításra és nyomásra/ ellenőriz-
sük a fogat:

$$\sigma_{\text{össz}} = \frac{P \cdot \xi}{m \cdot b} \cdot \delta$$

$\gamma =$ fogalaktényező

/LXXIV sz. táblázat/.

továbbá: $\sigma_{\text{össz}} \leq \sigma_{\text{meg}}$

σ_{meg} értékeit a LXXIV. sz. táblázatban található, fogtő kiféradási határának /ismételt hajlítás esetén/ feszültség értéke alapján (σ_{hfw}) számíthatjuk.

$$\sigma_{\text{meg}} = \frac{1}{1,5} \sigma_{\text{hfw}} \sim \frac{1}{1,0} \sigma_{\text{hfw}}$$

A szilárdsági ellenőrzést mindkét kerékre el kell végezni.

Példa: $N = 15$ LE teljesítmény átvitelére alkalmas fogaskerék
áttételezést kell méretezni. A kiskerék fordulatszáma:
 $n_1 = 1440$ ford./perc, a szükséges módosítás $a = 2,4$ /lassító/. A
fogaskeréket az A 4211 jelű acélból akarjuk készíteni.

1./

$$\frac{T^3}{u} = u \frac{71620}{\sin 2\alpha} \cdot \frac{(a+1)^3}{a} \cdot \frac{N}{K_D \cdot n_1} = 1,7 \frac{71620}{\sin 40^\circ} \cdot \frac{(2,4+1)^3}{2,4} \cdot \frac{15}{17 \cdot 1440} =$$
$$= 13,077 \text{ cm}$$

$$u = \frac{a+1}{2} = \frac{2,4+1}{2} = 1,7$$

K_D értéke a LXXV. sz. táblázatból = $0,17 \text{ kg/mm}^2 = 17 \text{ kg/cm}^2$

2./ A kisebbik kerék fogszámát felvesszük:

$$\underline{Z_1 = 17}$$

A modulusz: $m = \frac{2 \cdot T}{Z_1(a+1)} = \frac{26 \cdot 154}{17(2,4+1)} \cong 0,45 \text{ cm}$

A modulusz érték a szabvány szerint megfelelő $m = 4,5 \text{ mm}$ /. Vagy a tapasztalati képlet alapján $m \cong 2,75 \text{ mm}$ -nek is felvehető, de akkor a fogszámot kell növelni:

3./ $D_1 = Z_1 \cdot m = 17 \cdot 4,5 = 76,5 \text{ mm.}$

$b = \beta \cdot m = 10 \cdot 4,5 = 45 \text{ mm} \quad / \beta = 10/$

4./ $M_{cs} = 71620 \frac{N}{n} = 71620 \frac{15}{1440} = 746 \text{ cm kg.}$

$P = \frac{2 \cdot M_{cs}}{D_1} \approx \frac{1500}{7,65} \approx 200 \text{ kg}$

5./ legyen $\xi = 2$ -vel

6./ A kis kerék ellenőrzése:

$\sigma_{össz} = \frac{P \cdot \xi}{m \cdot b} \cdot \sigma = \frac{200 \cdot 2}{4,5 \cdot 0,45} \cdot 3,46 \approx 700 \text{ kg/cm}^2$

$\sigma = 3,46 ; \sigma_{hlw} = 18 \text{ kg/mm}^2 = 1800 \text{ kg/cm}^2$

$\sigma_{meg} = \frac{1800}{1,5} \sim \frac{1800}{1,9} = 1200 \sim 940 \text{ kg/cm}^2$

tehát $\sigma_{össz} < \sigma_{meg}$.

A nagykerék is hasonlóképpen megfelelő lesz!

- . . . -

A fogaskerékajtások hatásfoka: η

$\eta = 0,90 \sim 0,95$ megmunkálatlan kerekeknél

$= 0,94 \sim 0,98$ megmunkált "

$\sim 0,99$ gondosan olajozott és csiszolt fogaskeréknél.

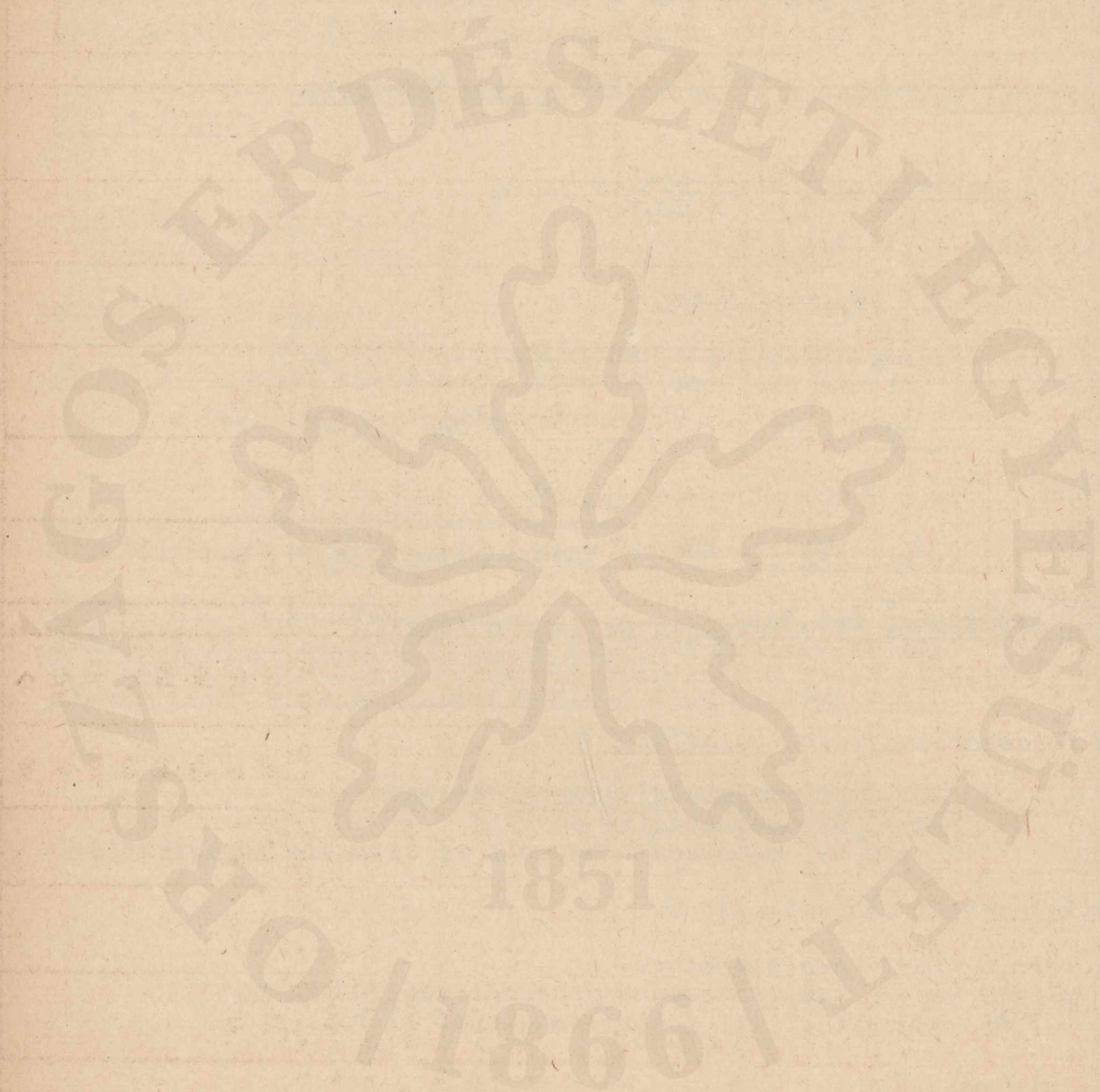
Alkalmazható módosítások: a.

$a = 1:10 \sim 12$ kéziemelőknel.

$= 1:9$ -ig folytonosüzemű gépeknél egy fokozatban.

$= 1,75$ módosítást két fokozatban lehet elérni.

- . . . -

I. Táblázat. Géprekezeseti anyagok megengedett feszültségei

Szerkezeti anyagok	Az anyag meg		Megengedett feszültségek															
	Kivárt közeps		Huzárta σ_m kg/cm ²			Nyomárta σ_{ny} kg/cm ²		Hajlítási erejében σ_h kg/cm ²			Nyírás erejében τ_{ny} kg/cm ²			Csuvarási erejében τ_{cs} kg/cm ²				
	Szakító erő σ kg/cm ²	nyúlás δ %	Wöhler eset			Wöhler eset		F cs	Wöhler eset			Wöhler eset			F cs	Wöhler eset		
			I.	II.	III.	I.	II.		I.	II.	III.	I.	II.	III.		I.	II.	III.
A. 37. 11	3000-4500	20-12	900-1200	600-800	300-400	900-1200	600-800		900-1200	600-800	300-400	720-900	480-640	240-320		360-480	240-320	120-150
Folytácél <small>A. 37. 11-A. 37. 11. A. 37. 11. A</small>	3400-5000	25-15	900-1500	600-1000	300-500	900-1500	600-1000		900-1500	600-1000	300-500	720-1200	480-800	240-400		600-1200	400-800	200-400
Folytácél <small>A. 37. 11. A A. 37. 11.</small>	5000-7000	20-10	1200-1800	800-1200	400-600	1200-1800	800-1200		1200-1800	800-1200	400-600	960-1440	640-960	320-480		900-1440	600-960	300-480
Edzett rugóacél	-	-	-	-	-	-	-		7500	5000	-	-	-	-		6000	4000	-
Elektrokarbonacél	4200-9000	20-6	1200-2500	800-1670	400-830	1200-2500	800-1670		1200-2500	800-1670	400-830	960-2000	640-1330	320-670		900-2000	600-1330	300-670
Krómnikkelacél	6000-9000	20-16	1600-2700	1060-1800	530-900	1600-2700	1060-1800		1600-2700	1060-1800	530-900	1300-2100	870-1400	430-720		1200-2100	800-1400	400-720
Acélöntvény	3800-6000	20-10	600-1200	400-800	200-400	900-1500	600-1000		7500-1200	500-800	250-400	480-960	320-640	160-320		480-960	320-640	160-320
Negatív öntvény	2800-3600		300-350	200-230	100-120	900-1000	600-650	⊙	460-600	310-400	150-200	300-350	200-230	100-120		-	-	-
-	2800-3600		300-350	-	-	-	-	⊙	370-480	250-320	120-160	-	-	-	⊙	270-350	180-230	90-120
-	2800-3600		-	-	-	-	-	I	310-400	210-270	100-130	-	-	-	⊙	220-290	150-190	70-100
Megmunkált öv	1350-1750		300-350	200-230	100-120	900-1000	600-650	⊙	560-720	370-480	190-240	300-350	200-230	100-120	⊙	380-500	250-330	130-160
-	1350-1750		-	-	-	-	-	⊙	460-600	310-400	150-200	-	-	-	⊙	420-550	280-370	140-180
-	1350-1750		-	-	-	-	-	I	400-510	270-340	130-170	-	-	-		-	-	-
Temperált öntvény	2000-3100	25-1	450-700	300-490	150-230	600-900	400-600		450-700	300-490	150-230	-	-	-		300-400	200-270	100-130
Hengerelt vörösréz	2000-2700	25-25	400-540	270-360	130-180	400-540	270-360		400-540	270-360	130-180	-	-	-		-	-	-
Hengerelt saigatéz	2000-3000	30-20	400-600	270-400	130-200	400-600	270-400		400-600	270-400	130-200	320-480	210-320	110-160		320-480	210-320	110-160
Alumínium öntvény	900-1200	3	400-120	70-80	30-40	-	-		150-200	100-130	50-70	-	-	-		-	-	-
Bronz	2000-2500	20-6	400-500	270-330	130-170	400-500	270-330		400-500	270-330	130-170	-	-	-		300-400	200-270	100-130
Foszforbronz	300-4500	25-10	600-900	400-600	200-300	600-900	400-600		600-900	400-600	200-300	450-700	300-470	150-230		460-700	300-470	150-230
Gépfém, vörösréz	1500-2000	15-5	300-400	200-270	100-130	300-400	200-270		300-400	200-270	100-130	-	-	-		-	-	-
Keményfák	350-500		180	120	60	90	60		130	90	45		40					
Puhafák	250-400		150	100	50	75	50		105	70	35		8					
Gránit						60	40											
Mézkő						30	20											
Homokkő						20	14											
Tégla fal						10	7											
Tégla fal betomb.						16	10											
Beton						40	7											

- 2 -
II. sz. táblázat.

Szürke vasöntvény.							
Fel	Szakító szilárdság σ_B kg/mm ²	Hajlítási szilárdság	Lehajlás f.mm	Brinell keménység HB	Megnevezés	Tulajdonság	Felhasználás.
Öv. 00	-	-	-	-	Épület és kereskedelmi öntvény	Fél megmunkálható	Építkezési öntvények mint oszlopok, ablakok, alapok. Tűzhelyek és alkatrészei, fűtőtestek, bordáscsövek. Háztartási cikkek, sulyok.
Öv. 12	12	-	-	150			Lényegtelen igénybevételű géprészek. Vékony öntvények. Villamos gépek csapágypajzsai. Mezőgazdasági, szövő-, fonóipari gépek. Háztartási készülékek.
Öv. 14	14	28	7	150	Közönséges öntvény		Lefolyócsövek, közlőmialkatrészek. Gépállványok. Alaplemezek. Csapágyak. Szijtárcsák. Lendítőkerék. Kötéltárcsák.
Öv. 18.	18	34	7	170		Forgácsalással jól megmunkálható	Nyomócsövek. Gázmotor- és gőzgépkerekek. Hengerek és dugattyúk. Dugattyúgyűrűk. Spirálházak. Fogaskerekek. Nagy igénybevételű csapágyak. Lendkerék.
Öv. 22	22	40	8	180	Minőségi öntvény		Nagy igénybevételű gépalkatrészek. Fogaskerekek. Ekszijtárcsa. Lendítőkerék. Sebességváltóház darunál és szerszámgép-nél. Olajszivattyúház.
Öv. 26.	26	46	8	210			Igen tömör öntvény. Hidraulikus préshenger, hengerfej, dugattyú, csapágy persely. Nagy igénybevételnek és kopásnak kitett géprészek, fogaskerekek.
Öv. 30	30	48	8	210	Különleges öntvény		Kopásellenálló öntvények. Hidraulikus présdugattyúk, Hengeres törők fogaskerekei. Hengerek szék örlő hengerei. Vasuti kerekek. Kötőrők pofái, lapjai. Kolléjáraatok. Triumph kapcsoló dobja. Uthengerek járókerekei.
Öv. K	Teljes keresztmetszet kemény vagy kemény kéreggel /kokilla öntvény/.			kemény öntvény és kéregöntvény		Köszörülhető, Vidiával nehezen megmunkálható	

- 3 -
III. sz. táblázat.

Temperöntvény.				
Jel		Szakító szilárdság σ_B kg/mm ²	Megnevezés.	Felhasználás.
fehér	fekete			
Tö. 00	Tö.fk 00	-	Szilárdságt követelmény nélkül.	Alárendeltebb géprészek- nél. Emelőkarok. Villák.
Tö. K 35	Tö.K fk 35	35	Kereskedelmi minőségű temperöntvény	Vékonyfalú gépalkatré- szek, emeltyúk, karok, csökkentő elemek, tagolt csavaranyák.
Tö. M 40	-	40	Kiváló minőségű temperöntvény	Hajlítáira és dinamiku- san igénybevett alkat- részekhez. Szigváltó- villa, láncok és szállító láncok, kulcs, emelőkarok. Vil- lamos gépalkatrészek. Varrógépalkatrészek. Mezőgazdasági géprészek.
-	Tö.M fk 38	38		

IV. sz. táblázat.

Acélöntvény				
Jel		Szakító szilárdság σ_B kg/mm ²	C. %	Felhasználás.
Kereskedel- mi minőség	Különleges minőség			
Aö. 00 Aö. OR	-	-	-	Csak alárendelt célokra, szilárdsági és anyag- összetételi követel- mény nélkül.
Aö. 38	Aö 38 F Aö 38 FK	38	0,10-0,20	Gőzarmaturák, csőelága- zások, csapágycsészék, kerekek, gépállványok, vezetékek, emelőkarok. Általános gép és villa- mos gépalkatrészek.
Aö. 45	Aö 45 F Aö 45 FK	45	0,20-0,30	Kopásnak kitett alkat- részek. Futókerekek. Csillekrekek. Kis i- génybevételű fogaskere- kek. Emelőkarok. Henger, dugattyú, keresztfej. Szelepházák és idomda- rabok tulhevítt gőzzel.

Aö. 52	Aö 52 F Aö 52 FK	52	0,30-0,40	Nagy kopoásnak kitett fogaskerek, kalapácsfejek, üllők, egyszerű süllyesztők. Erősen igénybevett dugattyúk és préhengerek. Csuszólapok. Tárcsás lendítőkerek.
Aö. 60	Aö 60 F	60	0,40-0,55	Igen nagy terhelésű fogaskerek. Örlőmalmok rostényai. Csuszbetétek. Úthengerkoszoruk.
Aö. 72	-	72	0,55-0,70	Váltók, csucasinak, sínátszelések. Koller-járat.

V. sz. táblázat.

Gépacél, ötvözetlen, hengerelt, illetve kovácsolt.				
Jel	Szakító szil.σ _B kg/mm ²	C %	Technológiai tulajdonság.	Felhasználás.
A.00.11	legfeljebb 50	-	Tűzben nem mindig hegeszthető. Jól kovácsolható, jól forgácsolható.	Kevéssé igénybevett, kovácsolt alkatrészekhez. Kereskedelmi áruk, lapos acél, kerek acél, szalagvas, fekete lemez.
A.37.11	37-46	-	Tűzben nem mindig, önlesztő módszerrel jól hegeszthető. Jól kovácsolható, jól forgácsolható.	Kovácsolási célra, nyersen maradó, esetleg kevésbé megmunkált alkatrészeknek. Idomvasak, rudvasak. Szívóssága miatt lökésszerű terheléssel is igénybe vehető.
A.34.11	34-42	0,12	Betétkben edzhető, tűzben jól hegeszthető, könnyen megmunkálható, menetvágás és dörzsölés körülményes.	Nagy szívósságot követelő alkatrészekhez, csavarok, zsugorodó gyűrűk, rudazatok, karok esetén. Kazán- és keretlemezek, mennyezetcsavarak, tömszelencék. Ha a szilárdság elegendő, erős lökésre vagy változó irányban igénybevett géprészekhez, betétedzett csap persely.

<p>A.42.11 42-52 0,25</p>	<p>Tűzben nehezen, ömlesztő módszerrel hegeszthető. Jól kovácsolható. Jól forgácsolható. Csavarmenet jól vágható.</p>	<p>Kis igénybevételű fogaskerekek. Lökésszerű és változó igénybevételnek kitett részek. Kopásnak kevésbé áll ellen. Mozdonyhajtórudak, forgattyúk, kapcsolórudak. Kisebb igénybevételű tengelyek. Közlőmű-tengelyek. Sajtolt géprészek. Horgok. Csőkarimák. Vezérlő emelőkarok.</p>
<p>A.50.11 50-60 0,35</p>	<p>Betétedzésre nem alkalmas. Kevésbé edzhető, nemesíthető. Tűzben alig, ömlesztő módszerrel elég jól hegeszthető. Kovácsolható. Jól forgácsolható. Menet jól vágható, jól dörzsölhető.</p>	<p>Erősen terhelt tengelyek, görbitett tengelyek, turbína, villamos gép- és kocsi-tengelyek, kézi forgattyúk. Természetes keménységet megkívánó alkatrészek. Dugattyurudak, tolattyurudak, vezérlő emeltyűk, vezértengelyek, nagyobb hajtórudak, excenter-rudak. Tengelykapcsolórészek. Csapok, nagyobb igénybevételű csavarok, horgok. Kevésbé igénybevett, nem edzett fogaskerekek, fékszalagok. Nemesítve: lökésszerűen, közepes igénybevételű fogaskerekhez.</p>
<p>A.60.11 60-72 0,45</p>	<p>Edzhető, nemesíthető. Tűzben nem hegeszthető. Ömlesztő módszerrel rosszul heged. Kovácsolható. Menet jól vágható, jól dörzsölhető. Jól forgácsolható.</p>	<p>Felhasználása ugyanaz, mint A.50.11-nél, de nagyobb igénybevételekre, nagyobb felületi nyomásra, ahol a súly- és helytel takarékoskodni kell. Erősen igénybevett alkatrészek, kovácsolt ékek, reteszek, dugattyurudak, tengelyek, állítógyűrűk, csapok, rögzítőszegek. Nemesítve: közepesen igénybevett fogaskerekhez és egyéb változó irányban igénybevett alkatrészekhez. Edzve: egyszerűbb szerszámokhoz és gépalkatrészekhez.</p>

Folyt. köv. oldalon.

A. 70.11 70-85 0,60	Jól edzhető, nemesíthető. Ömlesztő módszerrel nem hegeszthető. Nehezen kovácsolható, forgácsolása költséges.	Egyirányú terhelésnek és erős kopásnak kitett, nem edzett alkatrészekhez; vezérlőműalkatrészekhez. Közepesen igénybevett, nem edzett fogaskerékekhez. Kemény hengerek, üllőbetétek, alakmások, huzógyűrűk, tüskék. Vasuti kerékabroncsok, sinék, váltónyelvek. Váltakozó igénybevételhez nemesítendő. Lap- és spirálrugók, csapok és görgők. Egyszerűbb szerszámokhoz.
---------------------	--	--

VI. sz. táblázat.

Betétben edzhető és nemesíthető ötvözetlen acél, kovácsolt, illetve hengerelt.					
1. Betétben edzhető acél.					
Jel	Szakító szil. σ _B kg/mm ²		C %	Tulajdonság	Felhasználás.
	norma- lizálva	edzés után a magban			
C 10 és C 10 K	32	45-70	0,06-0,13	-	Az MNOSZ 111 szerinti hasonló szilárdságú anyagoknak megfelelően. Kisebb idomszerek. Betétedzésű csapszegek és perselyek. Fogaskerékek.
C. 15 és C 15 K	34	50-75	0,11-0,18	Nagy nyulás. Jól hegeszthető. Szívós, lágy mag. Üvegkemény felület.	Fogaskerékek. Büttykös tengely. Szelepemelő himba. Csuklócsap. Rugócsap, dugattyúcsap. Vezércsapok. Nyomólap.

Folyt. köv. oldalon.

2. Nemesíthető acél.

Jel	Szakító szilárd. σ_B kg/mm ²		C. %	Felhasználás.
	normálít- zálva	nemesít- ve.		
C. 20 és C 20 K	min. 37	42-50	0,15-0,25	Csavarok, anyák, közepes igénybevételre. Fogaskerek kis igénybe- vételre.
C. 25 és C 25 K	" 42	50-60	0,20-0,30	
C. 30 és C 30 K	" 46	52-60	0,25-0,35	
C. 35 és C 35 K	" 50	55-65	0,30-0,40	Lökésnek és váltakozó i- génybevételnek kitett ré- szek, melyek szívós anya- got követelnek, vezére- mellyük, első tengelyek, kardántengelyek, karcsó- lók csapjai, ékek, közep- es igénybevételű fogas- kerek, fogaskoszorúk. Bordás tengely. Illesz- tő szeg, kúpszeg, gömb- csukló, fékrud. C 40 és C 45 lángedzett és nagy- frekvenciával edzett fogaskerekhez.
C. 40 és C 40 K	" 55	60-75	0,35-0,45	
C. 45 és C 45 K	" 60	65-80	0,40-0,50	
C. 50 és C 50 K	" 63	70-85	0,45-0,55	
C. 55 és C 55 K	" 66	75-90	0,50-0,60	
C. 60 és C 60 K	" 70	85-105	0,55-0,65	

VII. sz. táblázat.

Nikkel és krómnikkel acél; betétben edzhető és nemesíthető.				
1. Betétben edzhető nikkel és krómnikkel acél.				
Jel	Szakító szilárd. σ_B		C. %	Felhasználás.
	lágylítva	betéte- ve mag		
Ni 15.68	max 55	60-80 vizben	1,5	Nagyon igénybevett ré- szekhez, melyek üvegke- mény külső réteget és szí- vós magot kívánnak: fo- gaskerek, kardánkeresz- tek, szelepemelő görgők, rugó és dugattyúcsapsze- gek, repülőgép- és autó- alkatrészek. Görbitett, büttyös és sima ten- gelyek.
CrNi 25.68	" 70	80-100 vizben 80-100 olajban	2,5	
CrNi 35.68	" 75	90-120 olajban	3,5 0,1-0,17	
CrNi 45.68	" 83	120-140 olajban	4,5	

2. Nemesíthető krómnikkel acél.

Jel		Szakító szilárdság ^{σ_B} kg/mm		Ni %	C %	Felhasználás.
		lágítva	nemesítve			
CrNi 15.69	1 k	70	65-75 75-85	1,5	0,25-0,32	Nagy igénybevételű kis görbitett tengelyek, csapok, emelők, vezérlő részek, dugattyurud, tolattyurud. Villamos mozdonytengelyek, motorhajtórudak, motortengelyek, sebességváltó tengelyek, kocsitengelyek. Fogaskerek, fogaskoszorúk, kardánkapcsolók, gömbcsuklók, csavarkerek, motorcsavarok.
CrNi 25.69	1 k	75	70-85 80-95	2,5	0,25-0,32 0,32-0,40	
CrNi 35.69	1	80	75-90 90-105	3,5	0,20-0,27 0,27-0,35	
CrNi 45.69		90	100-115	4,5	0,30-0,40	

VIII. sz. táblázat.

Króm-molibdén acél; betétben edzhető és nemesíthető.							
1. Betétben edzhető króm-molibdén acél.							
Jel	Hőkeze- lés	Szakító szilárdság ^{σ_B} kg/mm		C %	Cr %	Mo %	Felhasználás.
Cr Mo 80	H.	85-100	0,12-0,17	1,0-1,3			Fogaskerek, keresztfejcsapok, lánckerek, szelepmelő görgők, csapszegek, bűgykös tengelyek, sima tengelyek, forgattyus tengelyek.
Cr Mo 100	H.	100-145	0,18-0,23	1,1-1,4	0,2-0,3		

2. Nemesíthető króm-molibdén acél

Jel	Szakító szilárd- sán kg/mm	C %	Cr %	Mo %	Felhasználás.	
Cr Mo 125	H. vagy T	65-80	0,22-0,29		Közepes igénybe- vételi géprészek, tengelyek, illesz- tőcsapok, fogas- kerekek emelő- karok.	
Cr Mo 135	H. vagy T	80-100	0,3-0,37	0,9-1,2	0,15-0,25	Közepes igénybe- vételi és na- gyobb méretű szerkezeti ré- szek, hajtómű alkatrészek, ten- gelyek, emel- tők, fogaskere- kek. Forgattyus tengelyek.
Cr Mo 140	i. H.	90-110				Közepes és na- gyobb igénybevé- teli, nagyobb méretű szerke- zeti részek, fo- gaskerekek.
Cr Mo 240	H.	100-130	0,38-0,45	1,6-1,9	0,3-0,4	Legnagyobb i- génybevételű, kapásnak kitett nagyobb méretű szerkezeti ré- szek, hajtómű alkatrészek, tengelyek, fo- gaskerekek.
A táblázatban a H olajedzést, a T vízedzést jelent.						

IX.sz. táblázat.

Krómacél, króm-mangán acél,
betétben edzhető és nemesíthető.

1. Betétben edzhető krómacél, króm-mangán acél

Jel	Szakító szilárdság σ_B kg/mm edzés után a magban	C %	Cr %	Mn %	Felhasználás.
Cr 30	55- 75	0,10-0,18	0,3-0,6	max.0,6	Közepes igénybevételű, keménykérő és szívós magu alkatrészekhez. Csuszóvilla, tengely, bütőkös tengely, csapok, csapszegek, perselyek.
Cr 60	70- 80	0,12-0,20	0,6-0,9	max.0,6	
Cr 80	85-110	0,14-0,20	0,8-1,2	1,0-1,4	Fogaskerek, bütőkös tengelyek. Bordás tengely.
Cr 100	110-145	0,17-0,25	1,1-1,5	1,1-1,5	

2. Nemesíthető krómacél, króm-mangán acél. Mangánacél
Mangán-szilícium, króm-vanádium acél.

Jel	Szakító szil. σ_B kg/mm	C %	Cr %	Mn %	Felhasználás.
M 125	65- 80	0,28-0,36	-	1,1-1,5	Közepes igénybevételű géprészek, ékek, tengelyek, illesztőcsapok, fogaskerek. A Cr Ni 15.69 helyettesítésre tekintetbe jöhet.
M 175	70-85	0,32-0,42	-	1,6-1,9	U.a. mint fent. A Cr Ni 25,69 helyettesítésére tekintetbe jöhet.
Cr 135	75-90	0,30-0,37	0,9-1,2	0,5-0,8	Közepes és nagyobb méretű szerkezeti részek, fogaskerek, hajtóműalkatrészek, tengelyek, emeltük. A Cr Mo 135 helyettesítésére tekintetbe jöhet.

Folyt. köv. oldalon.

MS 135	80-95	0,32-0,42	-	1,1-1,5	Közepes és nagyobb méretű szerkezeti részek, fogaskerek, hajtóműalkatrészek, tengelyek, hajtórudak, kormányműsuklók, emeltük.
MCr 140	95-105	0,35-0,45	1,0-1,3	1,0-1,3	Legnagyobb igénybevételű, kopásnak kitett nagyobb méretű szerkezeti részek, hajtóműalkatrészek, tengelyek. A Cr Mo 140 helyettesítésére tekintetbe jöhet.
CrV 150	95-110	0,45-0,55	0,9-1,2	0,6-0,9	Legnagyobb igénybevételű, kopásnak kitett nagyobb méretű szerkezeti részek, hajtóműalkatrészek, tengelyek, fogaskerek.

X. sz. táblázat.

Rugóacél, lemezes hordrugó, tekercsrugó és melegen alakított csavarrugó számára.					
Jel	Szakító szil. σ_B kg/mm	C. %	Si %	Mn %	Felhasználás.
65 M	120	0,6-0,7	$\leq 0,4$	0,7-1	Közuti járműhöz, közepes igénybevételre.
48 S 7	130	0,40-0,55	1,4-2	0,5-0,75	Vasuti járműhöz. Rugós alátéthez, belső és külső fogazásu alátéthez.
60 S 7	130			0,6-1	Vasuti és gépjárműhöz közepes igénybevételre.
60 SM 5	130	0,55-0,65	1-1,5	1, -1,4	Vasuti járműhöz és gépjárműhöz nagy igénybevételre.
60 SM 6	130	0	0,8-1,4	1,2-1,5	Tekercsrugóhoz nagy igénybevételre.
50 CV 4	135	0,45-0,55	$\leq 0,4$	0,6-0,9	Gépjárműhöz nagy igénybevételre, fogaskerek lángrugó v. nagyfrekvenciás edzésre.

XI.sz. táblázat.

Sárgaréz.			
1. Öntvények.			
Jel	Cu %	Felhasználás.	
Srö-60	60	Kereskedelmi öntvények.	
Srö-63	63	Házak, szerelvények, armaturák, szelepek kézikerekei. Kisebb szilárdságú öntvények. Vasuti szerelvények.	
Srö-67	67		
2. Alakítható sárgaréz			
Jel	Cu %	Megmunkálás.	Felhasználás.
SrA-58	59	Melegsajtolás, kovácsolás, forgácsolás.	Rudautomata - eszterga munkához. Csavar, anya, alátét. Armaturarészek orsói, orsóanyák. Tömszerlence. Idomdarabok. Szerelvények. Lemezek, óraalkatrészek. Sterrofém.
Sr-60	60	Melegsajtolás, kovácsolás, mérsékelt hajlítás.	Kovácsolható sárgaréz. Műszötvözet, rudhuzal, lemez, cső, veret, érem, előmelegítők és hűtők csövei.
Sr-63	63	Lemezmélyítés és nyomás, huzás, kemény forrasztás	Lemez, rud, szglag, huzal, érem, cső
Sr-67	67		Lemez, rud, cső, huzal, facsavar, rugó, töltényhüvely
SrK-70	70	Hidegen való alakítás, lemeznyomás, huzás	Különleges kondenzátorcső
Sr-72	72		Huzal, lemez, rud különleges célra
Sr-80	80		Világos Lemez, szitaszövet, cső
Sr-85	85	Hidegen való alakítás /Műipar/	Közép tombak. Rud különleges célra.
Sr-90	90		Sötét Disztárgyak.

XII. sz. táblázat.

Ónronz és vörösötvetet alakítás
és öntvények céljaira.

1. Alakítható ónronzok.

Jel	Megnevezés	Cu %	Sn %	Felhasználás.
Bz 2	2-es ónronz	98,5-97,5	1,5-2,5	
Bz 5	5-ös ónronz	95,7-94,5	4,3-5,5	Rud, lemez, cső, huzal.
Bz 8	8-as ónronz	93,0-91,5	7,9-8,5	

2. Önthető ötvözetek. Vörös ötvözetek.

Jel	Megnevezés	Cu %	Sn %	Zn % Szak. sztl.	Felhasználás.
Bz-ö 12	12-es ónronz Foszforbronz	88,5-86,5	11,5-13,5	- 20	Csapágy. Fogaskerék, csigakerék. Egyes szavaknak ellenálló öntvények. Használata öntakarékosság miatt kerülendő.
Vöt 9	9-es vörös ötvözet	85,5-84,5	8-10	5-6 20	Gépszerelevény, géprész, vasúti járműcsapágycsésze
Vöt 8	8-as vörös ötvözet	83-81	7-9	5,5-7 15	Gépszerelevény, géprész, mozdonycsapágycsésze
Vöt 5	5-ös vörös ötvözet	86-84	4,5-5,5	5-7 15	Gépszerelevény, géprész, vasúti járműszerelevény, csapágypersely. Gőzkazánalkatrész.
Vöt 4	4-es vörös ötvözet	94-92	3-4,5	1,5-2,5 20	Kemény forrasztási alkatrész, fűvókás hűtőszerelevény, fillamos géprész.
Vöt 3	3-as vörös ötvözet	86-70	2-4	9-13 18	Édesvízi és gőzarmaturák 25 atm-ig.

XIII.sz.t. Alumíniumbronz öntés és alakítás céljára.

1. Önthető ötvözetek.

Jel	Elnevezés	Al %	Fe %	Szakító szil. kg/mm	Felhasználás.
Albz-ö 10	10-es alumíniumbronz	8-10,5	-	35	Vegyipari öntvények, armaturák, kevésbé igénybevett csapágybélés-ötvözetek
Albz-ök 9	9-es különleges alumíniumbronz	8-10	2-4	40-50	Fogaskerék és csigakerék, dugattyugyűrű, magasnyomású szivattyu alkatrészek

2. Alakítható ötvözetek.

Jel	Minőség	Elnevezés	Al %	Szakítószil. kg/mm	Felhasználás
Albz 5	Lágy Félkemény Kemény Rugókemény	5-ös Al.bronz	5	30	Lemez, szalag, huzal, rud, cső.
				42	
				50	
				65	
Albz.9	Lágy Félkemény Kemény	9-es Al.bronz	9	40	
				50	
				55	

XIV. sz. táblázat.

Alumíniumötvözetű öntvények.

Jel	Öntési mód és hőkezelés	Szakító szil. kg/mm	Technológiai tul.	Felhasználás.
ö Al-Si	Homok, hőkezelt	18-22	Igen jól önthető, hegeszthető, korrozóálló. Jól megmunkálható	Bonyolult, vékonyfalú tömör öntvényekre. Hőkezelt állapotban dinamikai és fáziszórási igénybevételre.
	Kokilla; hőkezelt	20-26		
ö Al-Si-Cu	Homok	17-22	Igen jól önthető, hegeszthető. Mérsékelt korrózióálló, jól megmunkálható	Bonyolult, vékonyfalú, fáziszórási igénybevételre kitett alkatrészek
	Kokilla	18-24		

δ Al-Si-Mg	Homok, hőkezelt Kokilla, hőkezelt	25-32 26-34	Igen jól önthető, hegeszthető, korrózióálló. Igen jól megmunkálható.	Bonyolult, vékonyfalú fűrésztő és nagy mechanikai igénybevételre. Diesel-motor forgattyúház, csigahajtásszekrény. Csigakerék.
δ Al-Si5-Cu	Homok hőkezelt Kokilla hőkezelt	20-27 27-32	Igen jól önthető, kevésbé hegeszthető. Mérsékelten korrózióálló, jól megmunkálható.	Vékonyfalú öntvényekhez.
δ Al-Mg 3	Homok, hőkezelt Kokilla, hőkezelt	21-28 28-33	Jól önthető, hegeszthető, közepesen korrózióálló. Jól megmunkálható.	Közepes mechanikai igénybevételre, hajógép-, repülőgép-, épületszerelvényekhez.
δ Al-Mg 5	Homok Kokilla	16-19 17-25	Jól önthető, kevésbé jól hegeszthető. Jó korrózióálló. Jól megmunkálható.	Nagyobb mechanikai igénybevételre. Tömör szelvények. Magasabb hőmérsékletre. Hengerfejek. Épületszerelvények. Kémiatípus.
δ Al-Mg 7	Homok Kokilla Kokilla, hőkezelt	15-19 20-26 20-30	Jól önthető. Kevésbé jól hegeszthető. Jó korrózióálló. Jól megmunkálható.	Mindenfajta igen jól korrózióálló öntvényre.
δ Al-Mg-Si	Homok, hőkezelt Kokilla hőkezelt	16-28 30-30	Jól önthető, hegeszthető. Igen jó korrózióálló. Jól megmunkálható.	Kémiati és élelmiszeripari szerelvényekhez.
δ Al-Cu	Homok Kokilla	12-18 12-20	Jól önthető, hegeszthető. Mérsékelt korrózióálló. Jól megmunkálható.	Magasabb hőmérsékleten is jó szilárdságú öntvény.
δ Al-Cu-Ni	Homok, hőkezelt Kokilla, hőkezelt	22-27 24-32	Kevésbé jól önthető, jól hegeszthető. Mérsékelten korrózióálló, Igen jól megmunkálható.	Nagy igénybevételre és magasabb hőmérsékletre. Hengerfejek. Dugattyúk.

XV. sz. táblázat.

Alumíniumötvözet alakítás céljára.

Jel	Jellemző Tulajdonságok	Felhasználás.
Al-Cu 3 Mg Al-Cu 4 Mg	Edzés után szobahőmérsékleten keményednek.	Nagy szilárdságú szerkezeti anyagok, erősen igénybevett szerkezetek. Repülőgépek, vasuti kocsik, gépjárművek, hid, gépalkatrészek.
Al-Cu-Ni	Nemesíthetők	Nagyobb mechanikai igénybevételt elviselő, magasabb hőmérsékletnek kitett sajtolott és kovácsolt darabok. Robbanómotor, hengerfejek és dugattyúk.
Al-Mg-Si	Jobb szilárdság elérésére meg kell ereszteni. Jól alakítható, fényesíthető. Korrozióálló.	Repülőgépek és egyéb közlekedési eszközök korrózióknak kitett alkatrészei. Kémiai és élelmiszeripari tartályok, csővezetékek, gépalkatrészek, dísz tárgyak, éületveretek, borítások. Mint szerkezeti anyag, közepes szilárdságú.
Al-Mg 3 Al-Mg 5 Al-Mg 7 Al-Mg 9	Al-Mg 7 és Al-Mg 9 nagyszilárdságú ötvözetek. Korrozió ellenállása jó.	Nagy igénybevételnek kitett alkatrészekhez, ahol fontos a korrózióellenálló képesség. Víz repülőgép és hajógyártás. Vegyi és élelmiszeriparban, építészetben veretek, borítások készítésére.
Al-Mg-Mn	Közepes szilárdságú ötvözet. Korrozióálló.	Korrozióknak kitett közepes mechanikai igénybevételre. Szárazföldi és vízi járművek külső borítására.
Al-Mn	Jó korrózióálló.	Élelmiszeripar tartályai és gépei számára.

XVI. sz. táblázat.

Fehérfének.

Jelölés	Sn %	Sb %	Cu %	Pb %	Alkalmazás
Csf-80	80	12	8	-	Főcsapágy, hajtórud csapágy.
Csf-72	72	12	7	9	
Csf-14	14	16	2,5	67,5	Közönséges csapágyfémek.
Csf-6	6	15	1,5	77,5	

XVIII. sz. táblázat.

Forgácsolási tényezők.

Megmunkálendő anyag	Szaktószilárdság kg/mm	Brinell keménység H	Forgácsolási tényező: kg/mm
Gépszerkezeti acél	50	-	130
"	60	-	160
"	70	-	200
"	80	-	230
"	90	-	270
Szürkeöntvény		150	70
"		170	90
"		190	100
"		210	110
Bronz			60
"			100

XVII. táblázat.

Hengerelt lemezek

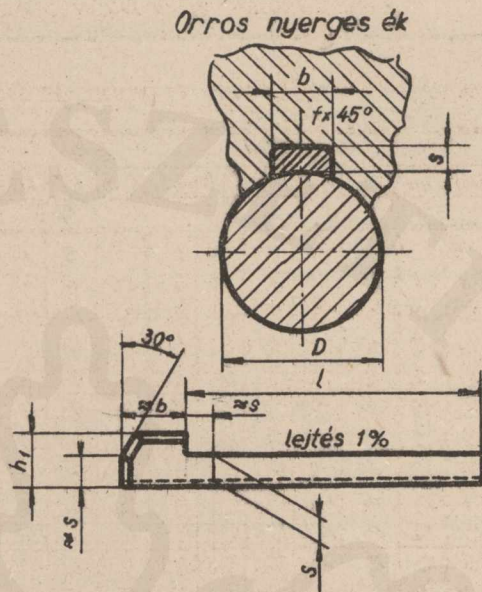
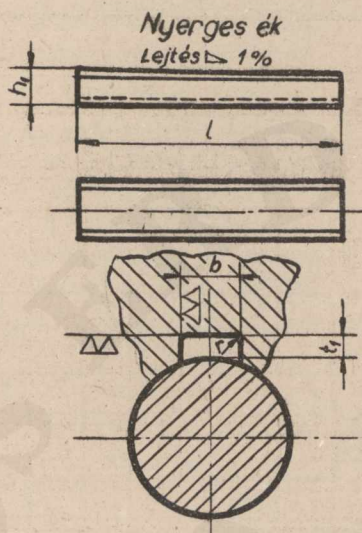
max. 50 kg/mm² szilárdságú ötvözetlen carbonacélból.

v - vastagság b - szélesség l - legnagyobb gyártható hosszúság.

v (mm)	b (m)																										
	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9	1,0	1,1	1,2	1,3	1,4	1,5	1,6	1,7	1,8	1,9	2,0	2,1	2,2	2,3	2,4	2,5	2,6	2,7	2,8	2,9	3,0	
	l (m)																										
3	8	8	8	8	8	8	8	7,5	7	6,5	6	5	5	4	3,5	3											
3,5	8	8	8	8	8	8	8	7,5	7	6,5	6,5	6,5	5	4	3,5	3											
4	10	10	10	10	10	10	10	10	10	8	8	6	6	5	5	4											
4,5	10	10	10	10	10	10	10	10	10	8	8	6,5	6,5	5	5	4											
5	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	8	7	7	5,5	5	5											
6	12	12	12	12	12	12	12	12	11	10	9,5	9	8,5	8	7,5	7,5	7	6,5	6,5	6	6	5,5					
7	12	12	12	12	12	12	12	12	11	10,5	9,5	9	8,5	8	7,5	7,5	7	6,5	6	6	6	5,5					
8	13	13	13	13	13	13	13	13	12,5	11,5	11	10	9,5	9	8,5	8	8	7,5	7	7	6,5	6,5	6	6			
9	14	14	14	14	14	14	14	14	13	12	11	10,5	10	9	9	8,5	8	7,5	7,5	7	6,5	6,5	6	6			
10	15	15	15	15	15	15	15	14,5	13,5	12,5	11,5	11	10,5	9,5	9	8,5	8,5	8	7,5	7,5	7	6,5	6,5	6	5,5	5,5	
11	15	15	15	15	15	15	15	14,5	13,5	12,5	11,5	11	10,5	10	9	9	8,5	8	7,5	7,5	7	7	6,5	6	5,5	5,5	
12	15	15	15	15	15	15	15	15	13,5	12,5	12	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8	7,5	7,5	7	7	6,5	6	5,5	5,5	
13	15	15	15	15	15	15	15	15	13,5	12,5	12	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8	7,5	7,5	7	7	6,5	6	5,5	5,5	
14	15	15	15	15	15	15	15	15	15	14	14	13	12	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8,5	8	7,5	7	6,5	6	6	
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	14	14	13	12	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8,5	8	7,5	7	6,5	6	6	
16	15	15	15	15	15	15	15	15	15	14	14	13	12	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8,5	8	7,5	7	6,5	6	6	
17	15	15	15	15	15	15	15	15	15	14	14	13	12	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8,5	8	7,5	7	6,5	6	6	
18	15	15	15	15	15	15	15	15	15	14	13,5	13	12	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8,5	8	7,5	7	6,5	6	6	
19	15	15	15	15	15	15	15	15	14,5	13,5	12,5	12	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8	8	7,5	7	6,5	6,5	6	6	
20	15	15	15	15	15	15	15	15	14,5	13,5	12,5	11,5	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8	8	7,5	7	6,5	6,5	6	6	
21	15	15	15	15	15	15	15	15	13,5	12,5	12	11	10,5	10	9,5	9	8,5	8	7,5	7,5	7	7	6,5	6,5	6	6	
22	15	15	15	15	15	15	15	14	13	12	11,5	10,5	10	9,5	9	8,5	8	7,5	7,5	7	7	6,5	6,5	6	6	5,5	
23	15	15	15	15	15	15	15	13,5	12,5	11,5	11	10	9,5	9	8,6	8,1	7,8	7,4	7,1	6,8	6,5	6,3	6	5,8	5,6	5,5	
24	15	15	15	15	15	15	13	12	11	10,5	10	9,5	9,2	8,7	8,2	8	7,4	7,1	6,8	6,5	6,2	6	6	5,8	5,6	5,4	5,1
25	15	15	15	15	15	15	13	12	11	10,5	10	9,4	9	8,5	8	8	7,1	7	6,5	6,5	6	6	6	5,3	5,2	5	
26	14	14	14	14	14	14	13,1	12	11	10	9,6	9	8,5	8	8	7,5	7	6,5	6,3	6	5,8	5,5	5,3	5,1	5	4,8	
27	14	14	14	14	14	14	12,6	11,6	11	10	9,3	9	8,2	8	7,5	7,2	7	6,5	6	5,8	5,5	5,3	5,1	5	4,8	4,6	
28	13	13	13	13	13	13	12,2	11,2	10,5	9,6	9	8,4	8	7,5	7	6,8	6,5	6,1	5,8	5,6	5,4	5,2	5	4,8	4,6	4,5	
29	13	13	13	13	13	13	12	11	10	9,2	8,6	8,1	7,6	7,2	6,8	6,5	6,3	6	5,6	5,4	5,2	5	4,8	4,6	4,5	4,3	
30	12	12	12	12	12	12	11,5	10,5	9,6	9	8,5	7,8	7,5	7	6,6	6,3	6	5,7	5,5	5,2	5	4,8	4,6	4,5	4,3	4,2	
31	12	12	12	12	12	12	11	10,1	9,3	8,6	8,1	7,5	7,1	6,7	6,4	6	5,7	5,5	5,3	5	4,8	4,6	4,5	4,3	4,2	4	
32	11,7	11,7	11,7	11,7	11,7	11,7	10,6	9,7	9	8,4	7,8	7,3	6,9	6,5	6,1	5,9	5,6	5,3	5,1	4,9	4,7	4,5	4,3	4,2	4	3,9	
33	11,4	11,4	11,4	11,4	11,4	11,4	10,3	9,4	8,7	8,1	7,6	7,1	6,7	6,3	6	5,7	5,4	5,1	4,9	4,7	4,5	4,4	4,2	4	3,9	3,8	
34	11	11	11	11	11	11	10	9,2	8,4	7,9	7,3	6,9	6,5	6,1	5,8	5,5	5,2	5	4,8	4,6	4,4	4,2	4,1	3,9	3,8	3,7	
35	10,7	10,7	10,7	10,7	10,7	10,7	9,7	8,9	8,2	7,6	7,1	6,7	6,3	5,9	5,6	5,3	5,1	4,9	4,6	4,4	4,3	4,1	4	3,8	3,7	3,6	
40						9,4	8,5	7,8	7,2	6,7	6,3	5,9	5,5	5,2	4,9	4,7	4,5	4,3	4,1	3,9	3,8	3,6	3,5	3,4	3,2	3,1	
43						8,3	7,6	6,9	6,4	5,9	5,6	5,2	4,9	4,6	4,4	4,2	4	3,8	3,6	3,5	3,3	3,2	3,1	3	2,9	2,6	
50						7,5	6,8	6,3	5,8	5,4	5	4,7	4,4	4,2	3,9	3,8	3,6	3,4	3,3	3,1	3	2,9	2,8	2,7	2,6	2,5	
55						6,7	6,1	5,6	5,2	4,8	4,5	4,2	4	3,7	3,6	3,4	3,2	3,1	2,9	2,8	2,7	2,6	2,5	2,4	2,3	2,3	
60						6,3	5,7	5,2	4,8	4,5	4,2	3,9	3,7	3,5	3,3	3,1	3	2,8	2,7	2,6	2,5	2,4	2,3	2,2	2,1,5	2,1	
65						5,8	5,2	4,8	4,4	4,1	3,9	3,6	3,4	3,2	3	2,9	2,8	2,6	2,5	2,4	2	2,2	2,1,5	2,1	2	1,9	
70						5,4	4,9	4,5	4,1	3,8	3,6	3,3	3,1	3	2,8	2,7	2,6	2,4	2,3	2,2	2,1,5	2,1	2	1,9	1,8,5	1,8	
75						5	4,5	4,2	3,8	3,6	3,3	3,1	2,9	2,8	2,6	2,5	2,4	2,3	2,2	2,1	2	1,9	1,8,5	1,8	1,7	1,6,5	
80						4,7	4,3	3,9	3,6	3,3	3,1	2,9	2,8	2,6	2,5	2,3	2,2	2,1	2	1,9,5	1,9	1,8	1,7,5	1,7	1,6	1,5,5	
85						4,4	4	3,7	3,4	3,1	2,9	2,8	2,6	2,4	2,3	2,2	2,1	2	1,9	1,8	1,7,5	1,7	1,6,5	1,6	1,5	1,4,5	
90						4,2	3,8	3,5	3,2	3	2,8	2,6	2,4	2,3	2,2	2,1	2	1,9	1,8	1,7	1,6,5	1,6	1,5,5	1,5	1,4,5	1,4	
95						3,9	3,6	3,3	3	2,8	2,6	2,5	2,3	2,2	2,1	2	1,9	1,8	1,7	1,6,5	1,6	1,5	1,4,5	1,4	1,3,5	1,3	
100						3,8	3,4	3,1	2,9	2,7	2,5	2,3	2,2	2,1	2	1,9	1,8	1,7	1,6	1,5,5	1,5	1,4,5	1,4	1,3,5	1,3	1,2,5	

A megadott szélességnek megfelelően körlemezek is szállíthatók.

Nyerges ék.

b illesztése: $H9$; $h11$; s illesztése: $max + IT 12$; $min + IT 11$; $t1$ illesztése: $N 10$

D tengely átmérő	b szélesség		s és t_1		b_1		f és r		
	Tűrése		Tűrése		orr nélküli	orros	Tűrése		
	ék	horony	S-nél	t_1 -nél			f-nél	r-nél	
22-30	8	-0,09	3		4	6	0,4		
30-38	10		3,5		5	7,5			
38-44	12		5		5	7,5			
44-50	14		5		6	8			
50-58	16	-0,11	5,5	+0,12	7	10			
58-68	18		5,5	+0,075	7	10	0,6		
68-78	20		6		8	13			
78-92	24	-0,13	7		9	15			
92-110	28		8		10	17			
110-130	32		9	+0,15			1		
130-150	36	-0,16	10	+0,09	-0,058	11	19	+0,3	-0,3
						12	22		

l hosszúság: $min 20^{+0,4}$; $max 400^{+1}$ /átmérő szerint/

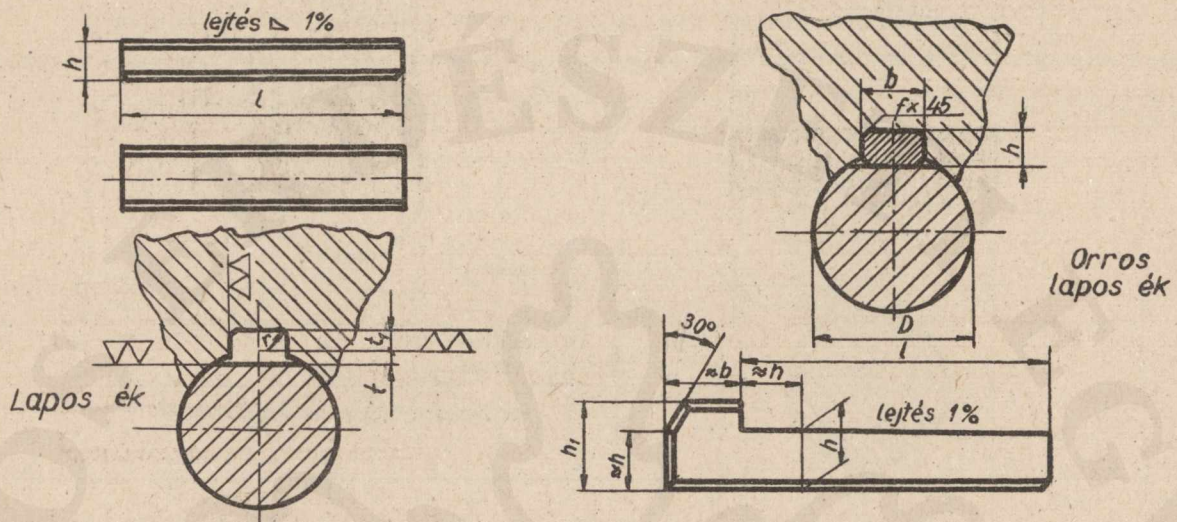
Megnevezési példák:

Nyerges ék 36x10x113 MNOSZ 306. Anyagminőség: A 60,11 vagy A 50 H
 Orros nyerges ék 24x7x80 MNOSZ 307 " A 60,11 vagy A 50 H

XXI. sz. táblázat.

Lapos ékek.

MNOSZ 304, 305, 2521.

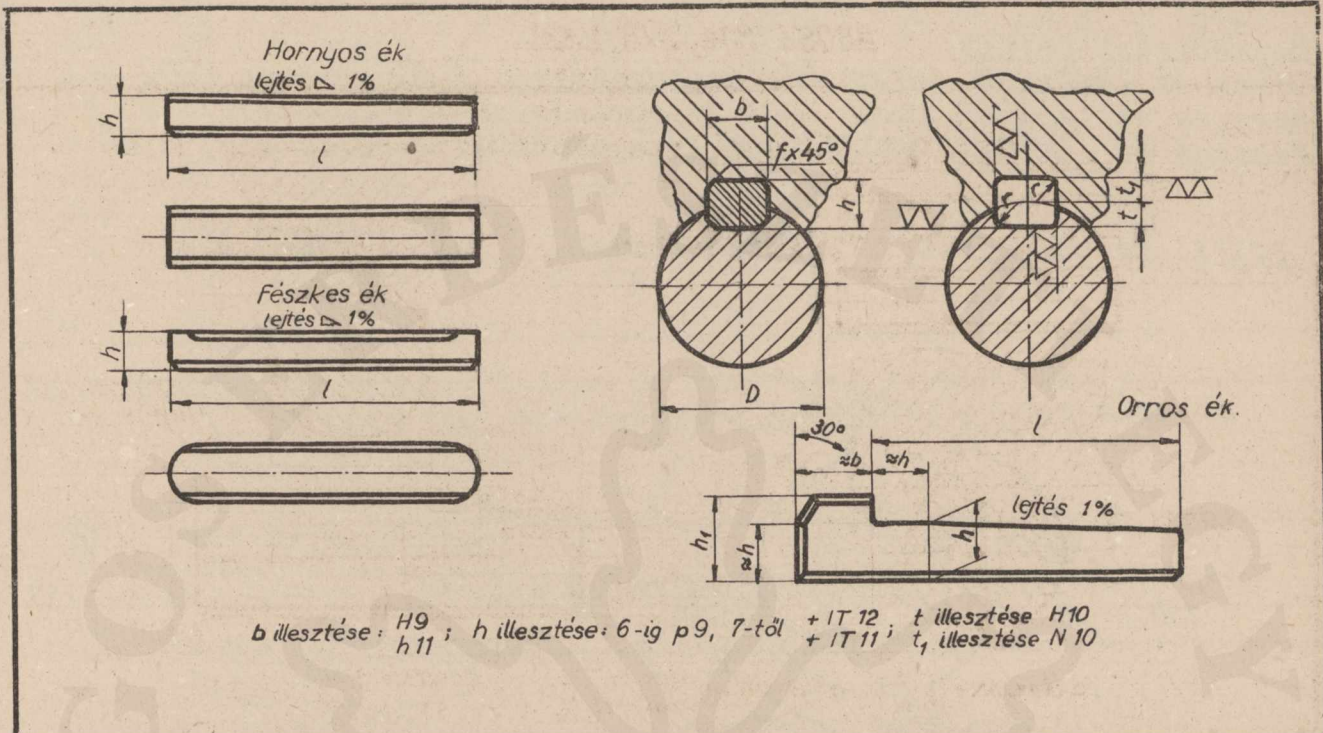

b illesztése: $\begin{matrix} H9 \\ h 11 \end{matrix}$; h illesztése: $\begin{matrix} \text{max} + IT 12 \\ \text{max} + IT 11 \end{matrix}$; t illesztése: $\begin{matrix} H 10 \\ t_1 \end{matrix}$: N 10

D teng. átmérő	b szélesség		b	t	t ₁	f és r				
	Tűrése					tűrés	Tengely	Agy	Tűrése	
	ék	Mo- rony							f-nél	r-nél
17-22	6	-0,075	4	7	1	3				
22-30	8		5	9		4	0,4			
30-38	10	-0,09	6	11		4,5				
38-44	12		6	11		4,5	-0,048			
44-50	14	-0,11	6	11	1,5	4,5				
50-58	16		7	13		5,5				
58-68	18		7	13		5,5		+0,2		
68-78	20		8	15	2	6,5		-0,2		
78-92	24	-0,13	9	17		7	-0,058			
92-110	28		10	19	2,5	7,5		0,6		
110-130	32		11	21		8				
130-150	36		12	24		9				
150-170	40	-0,16	14	28	3,5	10,5				
170-200	45		16	31		12	-0,07			
200-240	50		18	34	4	14		1		
								0,3	-0,3	

L hosszúság: lapos éknél: min $16 \pm 0,4$ Orros éknél: min $22 \pm 0,4 \pm 1$
 /átm.szerint/ lapos éknél: max 355 ± 1 orros lapos éknél: max 450
 Megnevezési példák:
 Lapos ék $20 \times 8 \times 100$ MNOSZ 304 Anyagminőség: A 60.11 vagy A 50 H
 Orros lapos ék $18 \times 7 \times 56$ MNOSZ 305 Anyagminőség: A 60.11 vagy A 50 H.

XII. sz. táblázat. Orros, hornyos és fészkes étek. **MNOSZ 303, 2303, 2304, 2320.**

D tengely- átmérő	b. szélesség		h	t	t1	f és r				
	tűrés					h1	Tengely tűrés	Agy tűrés	tűrés	
	ék	Horony							tűrés	f-nél
6-8	2	-	+0,025	2	-	1,2	0,2	-	-0,01	
8-10	3			3		1,8	0,2			
10-12	4			4		2,5	0,4			
12-17	5	-0,075	+0,03	5	+0,042	3	0,48			
17-22	6			6	+0,012	3,5	0,48			
22-30	8			7		4	0,58			
30-38	10	-0,09	+0,036	8	+0,15	4,5	0,58	+0,2	-0,2	
38-44	12			8	+0,15	4,5	0,58			
44-50	14	-1,0	+0,043	9	+0,15	5	0,58			
50-58	16			10		5	0,58	0,6		
58-68	18			11		5,5	0,58			
68-78	20			12	+0,18	6	0,58			
78-92	24	-0,13	+0,052	14	+0,18	7	0,07			
92-110	28			16	+0,18	8	0,07			
110-130	32			18	+0,21	9	0,084	1	+0,3	-0,3
130-150	36			20	+0,21	10	0,084			
150-170	40	-0,16	+0,062	22	+0,21	11	0,084			
170-200	45			25	+0,13	13	0,084			
200-240	50			28	+0,21	14	0,084	1,6		
240-280	60			32		16	0,084			
280-330	70		+0,074	36		18	0,1	2,5	+0,5	-0,5
330-400	80			40		20	0,1			
400-500	100		0,087	50		25	0,1			

L hosszúság: min 12, max 400 /átmérő szerint/
 Tűrés: 1 - 12; hornyosnál: $\pm 0,4$; fészkesnél: ék: $- 0,2$, horony: $+0,2$
 Tűrés: 1 - 400; hornyosnál: ± 1 ; fészkesnél: $- 0,5$ horony: $+ 0,5$

Megnevezési példák:

Orros ék 18x11x90 MNOSZ 303 Anyagminőség: A 60,11 vagy A 50 H

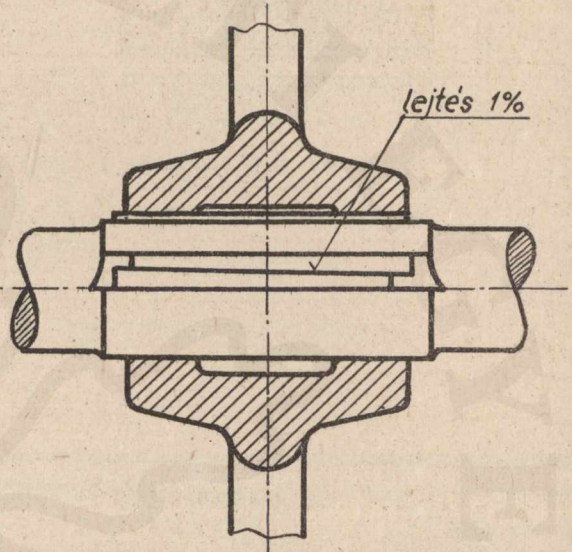
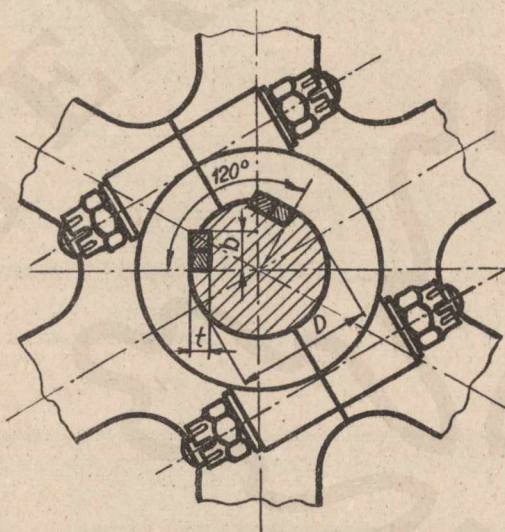
Hornyos ék 12x8x75 MNOSZ 2303 Anyagminőség: A 60,11 vagy A 50 H

Fészkes ék 16x10x66 MNOSZ 2304 Anyagminőség: A 60,11 vagy A 50 H

XXIII. sz. táblázat.

Érintőa ékek

MNOSZ 308.

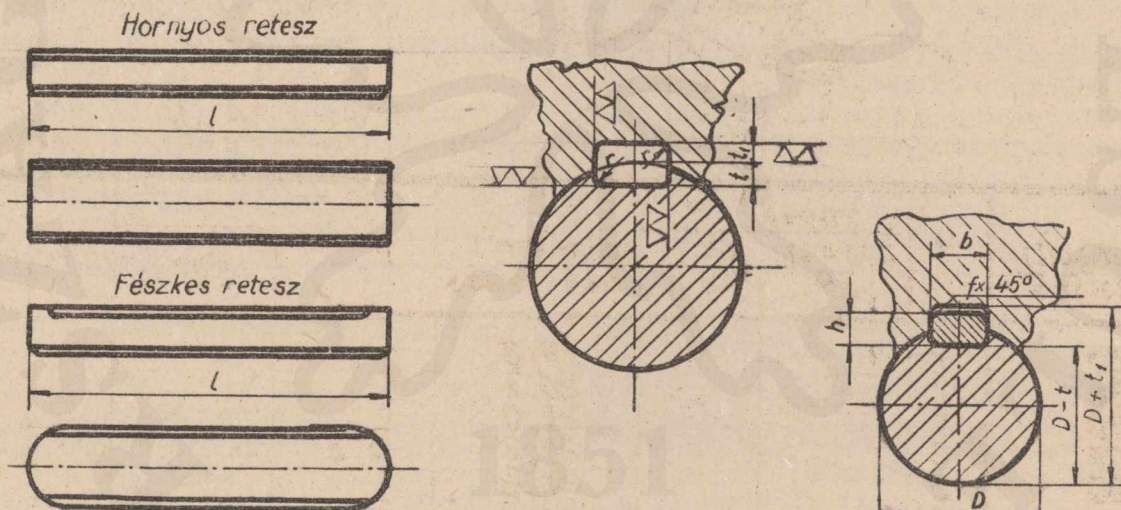
D tengely- átmérő	t	Tűrés		b számitott szélesség	f	Tűrés	r
		Horony H9	Ék h9				
60	7			19,3	1,5		1,3
65	7			20,1			
70	7			21,0			
75	8			23,2			
80	8			24,0			
85	8			24,8			
90	8	+0,036	-0,036	25,6	2	+0,5	1,8
95	9			27,8			
100	9			28,6			
110	9			30,1			
120	10			33,2			
130	10			34,6			
140	11			37,7	2,5		2,2
150	11			39,1			
160	12			42,1			
170	12			43,5			
180	12			44,9			
190	14	+0,043	-0,043	49,6			
200	14			51,0			
210	14			52,4			
230	16			58,5			

250	18	+0,043	-0,043	64,6	3	+0,8	2,5
270	18			67,4			
300	20			74,8			
350	26	+0,052	-0,052	91,5	4		3,5
400	26			98,6			
450	30			112,2			
500	34	+0,062	-0,062	125,9	5	+1	4,5
550	38			139,5			
650	46			166,7			
750	50	+0,074	-0,074	187,1			
850	58			214,3			
1000	66			248,3			

Megjegyzés: 1. Tengelyátmérők és ékméreték kivonatosan /D=210-től/
 2. A horony szélessége a következő képlet alapján számítható.

$$a = \sqrt{t(D-t)}$$

XXIV.sz. táblázat. Hornyos, fészkes reteszek. MNOSZ 2305, 2306, 2323.

b illesztése: H9/p9; h illesztése: 6-ig p9, 7-től max + IT 12 / min + IT 11
 t és t₁ illesztése: H10

D	b szélesség		h	t tengely		t ₁	f		r				
	Tűrés			Tűrés	tűrés		Tűrés	ékes					
	ék	horony								tűrés			
6-8	2	+0,034	2	+0,034	1,2	+0,04	0,9	+0,04	0,2	+0,1	0,2	-0,1	
8-10	3	+0,009	+0,025	3	+0,009	1,8		1,3					
10-12	4			4		2,5		1,7					
12-17	5	+0,042	+0,03	5	+0,042	3	+0,048	2,2	+0,048				
17-22	6	+0,012		6	+0,012	3,5		2,7		0,4	+0,2	0,4	-0,2

22-30	8	+0,051		7		4,2	3,2						
			+0,036										
30-38	10	+0,015		8	+0,015	4,5	+0,058	3,7					
38-44	12			8	+0,009	4,5		3,7					
44-50	14	+0,061		9		5		4,2					
50-58	16	+0,018	+0,036	10		5		5,2	0,6	+0,2	-0,2		
58-68	18			11		5,5		5,8			0,6		
68-78	20			12		6		6,3					
78-92	24	+0,074	+0,052	14		7		7,3					
92-110	28	+0,022		16		8		8,3					
110-130	32			18	+0,18	9		9,3					
130-150	36			20	+0,11	10	+0,07	10,3	0,7	1	+0,3	1	-0,3
150-170	40	+0,088	+0,062	22		11		11,3					
170-200	45	+0,026		25	+0,21	13		12,3					
200-240	50			28	+0,19	14	+0,084	14,3	1,6	+0,5		1,6	
240-280	60			32		16		16,4					
280-330	70		+0,074	36		18		18,4					-0,5
330-400	80	-		40	-	20	+0,1	20,4	-	-		2,5	
400-500	100		+0,087	50		25		25,4					

l hosszúság: min 8, max 400

Tűrés: 1-8; hornyosnál: -0,2; fészkesnél: retesz: -0,2, horony +0,2

Tűrés: 1-400; hornyosnál: -0,5; fészkesnél: retesz: -0,5, horony +0,5

Megnevezési példák:

Hornyos retesz 14x9x63 MNOSZ 2305

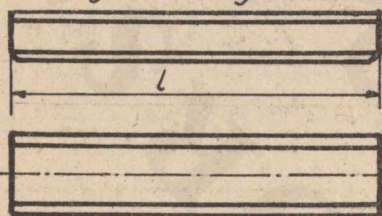
Anyagminőség: A 60.11 vagy A 50 H

Fészkes retesz 8x7x22 MNOSZ 2306

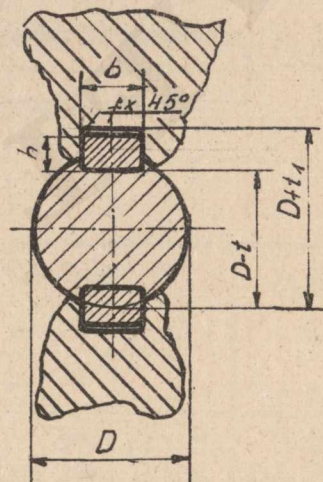
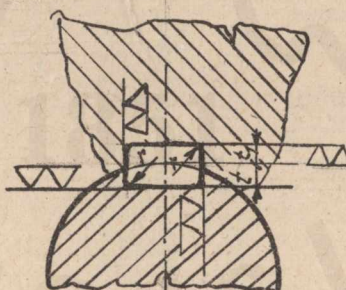
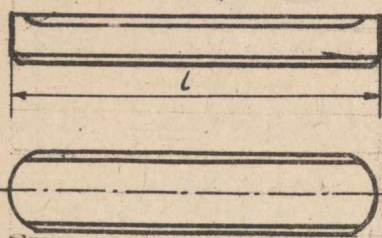
Anyagminőség: A 60.11 vagy A 50 H

**XXV.sz. táblázat. Alacsony hornyos, fészkes reteszek. MNOSZ 2313
2324 3214**

Hornyos alacsony retesz

Fészkes alacsony retesz

D ten- golyó átmérő	b szélesség		h	t		t ₁		f	r				
	Tűrés			Tűrés	Ten- golyó	Tűrés	Agy		Tűrés	Tűrés	Tűrés		
	ék	horony											
28-38	6	+0,042 +0,012	+0,03	4	+0,12	2,5	+0,048	1,7	+0,048	0,4			
38-50	8	+0,051		5	+0,075	3		2,2			0,4		
50-65	10	+0,015	+0,036			3,5		2,7					
65-95	12	+0,061		8	+0,15	4,5		3,7			+0,2	-0,2	
			+0,043	10	+0,09	5	+0,058	5,2	+0,058	0,6			
95-125	16	+0,018									0,6		
125-155	20	+0,074		12		6		6,3					
155-185	24		+0,052	14	+0,18	7	+0,07	7,3	+0,07				
					+0,11								
185-215	28			16		8		8,3					
215-250	32			18		9		9,3					
		+0,088								1	+0,3	1	-0,3
250-290	36			20	+0,21	10	+0,084	10,3					
290-340	40		+0,062	22	+0,13	11		11,3					
340-400	45	+0,026		25		13		12,3	+0,084	1,6	+0,5	1,6	-0,5

l hosszúság: min 10, max 400.

Tűrése: I = 10; horonyosnál: - 0,2; fészkesnél: retesz: -0,2,

horony: + 0,2

I = 400; horonyosnál: - 0,5; fészkesnél: retesz: -0,5,

horony: +0,5.

Megnevezési példa:

Hornyos alacsony retesz 40x22x140 MNOSZ 2313, Anyagminőség:

A 60.11 v 50 H

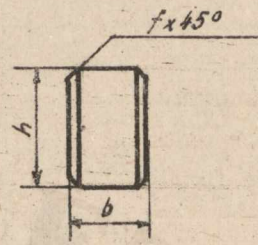
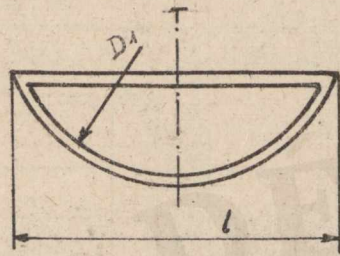
Fészkes alacsony retesz 32x18x70 MNOSZ 2314, Anyagminőség:

A 60.11 v 50 H.

XIVI.sz.táblázat.

Ives reteszek.

MNOSZ 311.

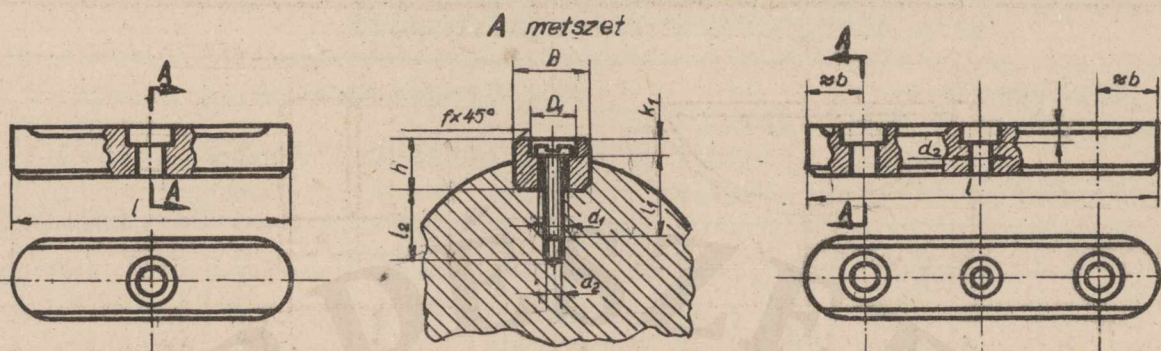

D tengely átm.	b	b	l ≈	D ₁ ≈	t Tengely	Tűrés	t Ágy	Tűrés	f és	r	
										Tűrés	
										f-nél	r-nél
3-4	1	1,4	3,82	4	1		0,45				
4-6	1,5	1,4	3,82	4	0,8	+0,05	0,65	+0,05	0,2	+0,1	-0,1
		2,6	6,76	7	2						
6-8	2	2,6	6,76	7	1,8		0,9				
		3,7	9,66	10	2,9						
		5	12,65	13	4,2						
8-10	3	3,7	9,66	10	2,5		1,3				
		5	12,65	13	3,8						
		6,5	15,72	16	5,3						
10-12	4	7,5	18,57	19	6,3		1,7				
		5	12,65	13	3,5						
		6,5	15,72	16	5						
12-17	5	9	21,63	22	7,5	+0,1	2,2		0,4		
		7,5	18,57	19	5,5						
		10	24,49	25	8						
17-22	6	9	21,63	22	6,5		2,7				
		10	24,49	25	7,5						
		11	27,35	28	8,5						
22-30	8	13	31,43	32	10,5		3,2	+0,2	0,6	+0,2	-0,2
		11	27,35	28	8						
		13	31,43	32	10						
		15	37,15	38	12						
30-38	10	16	43,08	45	13	+0,2	3,7				
		17	50,83	55	14						
		19	59,13	65	15,5						
		24	73,32	80	20,5						
38-44	12	34	73,32	80	20,5		3,7				

Megnevezési példa:

Ives retesz 10x19 MNOSZ 311

Anyagminőség. A 60.11 vagy A 50 H

b. illesztése: $\begin{matrix} H9 \\ h7 \end{matrix}$ b. illesztése: $\begin{matrix} \max +IT12 \\ \min +IT41 \end{matrix}$ t és t₁ illesztése

D tengely átm.	Retesz- névle- tes mérete b b		Siklóretesz hossza l		Furatok				Hengeres fejű csavar MNOSZ d ₂ x l ₁ 2470		f	Tűrés
	Egytar- tós csá- varos kivi- tel	Kéttar- tós csá- varos kivitel	D ₁	d ₁	k ₁	l ₂	d ₂	l ₁				
22- 30	8	7	20- 36	-	5,4	3,2	2,2	7	M 3x 8	0,4		
30- 38	10	8	25- 45	50-110	5,4	3,2	2,2	8	M 3x10			
38- 44	12	8	32- 56	63-140	6,4	4,3	3	9	M 4x10			
44- 50	14	9	40- 63	70-160	7,9	5,3	3,7	9	M 5x10			
50- 58	16	10	45- 70	80-180	7,9	5,3	3,7	10	M 5x12	0,6	+0,2	
58- 68	18	11	50- 80	90-200	9,5	6,4	4,2	10	M 6x12			
68- 78	20	12	56- 90	100-220	9,5	6,4	4,2	10	M 6x12			
78- 92	24	14	70-100	110-280	12,5	8,4	5,3	12	M 8x15			
92-110	28	16	80-110	125-315	15,5	10,5	6,3	14	M 10x18			
110-130	32	18	90-110	125-355	15,5	10,5	6,3	14	M 10x20			
130-150	36	20	100-110	125-400	18,5	13	7,3	15	M 12x22	1	+0,3	
150-170	40	22	-	160-400	18,5	13	7,3	18	M 12x25			
170-200	45	25	-	220-400	18,5	13	7,3	18	M 12x28			
200-240	50	28	-	250-400	18,5	13	7,3	18	M 12x30	1,6	+0,5	

l hosszúság tűrései:

1	20- 28
1	32- 80
1	90-400

Retesznél

-	0,2
-	0,3
-	0,5

Horonynál

+0,2
+0,3
+0,5

Megjegyzés: A reteszhorony méretei a/38. mellékleten található.

Megnevezési példák:

Siklóretesz 1 csavarral 24x14x80 MNOSZ 2307 Anyagminőség:
A 60.11 v A 50 H

Siklóretesz 2 csavarral 45x25x280 MNOSZ 2308 Anyagminőség:
A 60.11 v A 50 H

KXVIII. sz. táblázat.

Métermenetek átmérői és a hozzájuk tartozó emelkedések.

Névtelenes menetátmérő:			Menetemelkedés: h.																
I.	II.	III.	Normál	Normál finom	Egyéb ajánlott finom menetek.														
sorozat																			
1			0,25	0,2															
1,2			0,25	0,2															
	1,4		0,3	0,2															
1,7			0,35	0,2															
2			0,4	0,25															
	2,3		0,4	0,25															
2,6			0,45	0,35															
3			0,5	0,35															
	3,5		0,6	0,35															
4			0,7	0,5															
		4,5	0,75	0,5															
5			0,8	0,5															
		5,5	-	0,5															
6			1	0,75															0,5
	7		1	0,75															0,5
8			1,25	1															0,5
		9	1,25	1															0,5
10			1,5	1															0,35
		11	1,5	1															0,35
12			1,75	1,5															0,35
	14		2	1,5															0,35
16			-	1,5															0,35
		15	-	1,5															0,35
18			-	1,5															0,35
	18		-	1,5															0,35
20			2,5	1,75															0,35
			3	1,75															0,35
24			4	1,75															0,35
			5	1,75															0,35
	25		-	1,5															0,35
	23		-	1,5															0,35
	27		-	1,5															0,35
	28		-	1,5															0,35
30			3,5	1,5															0,35
		32	-	1,5															0,35
	33		-	1,5															0,35
36			4	1,5															0,35
		38	-	1,5															0,35
	39		-	1,5															0,35
42			4,5	1,5															0,35
	45		5	1,5															0,35
48			5	1,5															0,35
		50	-	1,5															0,35
	52		-	1,5															0,35
53			5,5	2															0,35

Léretmenetek átmérői
és a hozzájuk tartozó emelkedések.

Névleges menetátmérő:d			Menetemelkedés: h.						
I.	II.	III.	Nor- mál	Normal finom méter- menet	Egyéb ajánlott finom menetek.				
sorozat					4	3	1,5	1	
64	60	58	-	N	4	3	1,5	1	
		62	5,5	N	4	3	1,5	1	
	68	65	-	N	4	3	1,5	1	
		70	6	N	4	3	1,5	1	
72	76	75	-	N	4	3	1,5	1	
		78	6	N	4	3	1,5	1	
80			6	N	4	3	1,5	1	

1851

1866

XXIX.sz. táblázat. Normál métermenetek méretei. KNOSZ 204.

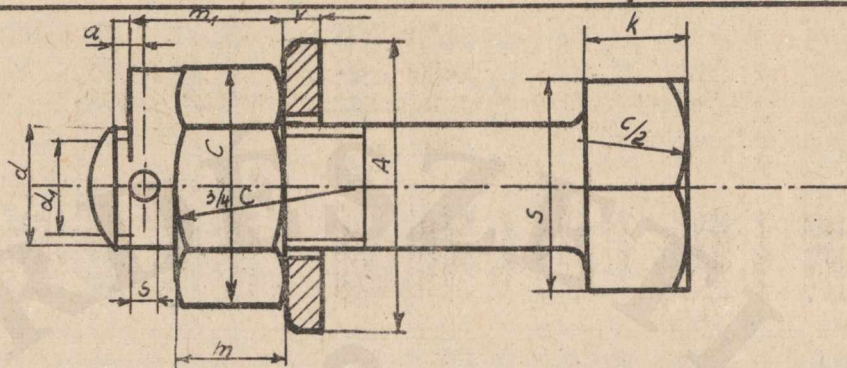
d név- leges átmérő	h emel- kedés	Mag- kereszt- metszet (F) cm ²	d ₂ , D ₂ közép- átmérő	a ₁ mag- átmérő	D ₁ mag- átmérő	d név- leges át- mérő	h emel- kedés	Mag- kereszt- metszet (F) cm ²	d ₂ , D ₂ Közép- átmérő	a ₁ mag- átmérő	D ₁ mag- átmérő.
1	0,25	0,0036	0,838	0,676	0,710	14	2	1,32	12,701	11,402	11,620
1,2	0,25	0,0060	1,038	0,876	0,910	16	2	1,41	14,701	13,402	13,620
1,4	0,3	0,0080	1,205	1,010	1,050	18	2,5	1,71	16,376	14,753	15,020
1,7	0,35	0,0122	1,473	1,246	1,290	20	2,5	2,20	18,376	16,753	17,020
2	0,4	0,0172	1,740	1,480	1,530	22	2,5	2,76	20,376	18,753	19,020
2,3	0,4	0,0249	2,040	1,780	1,830	24	3	3,17	22,051	20,103	20,430
2,6	0,45	0,0319	2,308	2,016	2,070	27	3	4,19	25,051	23,103	23,430
3	0,5	0,0434	2,675	2,350	2,410	30	3,5	5,09	27,727	25,454	25,840
3,5	0,6	0,0581	3,110	2,720	2,790	33	3,5	6,36	30,727	28,454	28,840
4	0,7	0,0750	3,546	3,091	3,170	36	4	7,45	33,402	30,804	31,240
5	0,8	0,123	4,480	3,961	4,050	39	4	8,97	36,402	33,804	34,240
6	1	0,173	5,350	4,701	4,810	42	4,5	10,27	39,077	36,155	36,640
7	1	0,255	6,350	5,701	5,810	45	4,5	12,04	42,077	39,155	39,640
8	1,25	0,319	7,188	6,377	6,510	48	5	13,53	44,752	41,505	42,050
9	1,25	0,427	8,188	7,377	7,510	52	5	16,26	48,752	45,505	46,050
10	1,5	0,509	9,026	8,051	8,230	56	5,5	18,75	52,428	48,855	49,450
11	1,5	0,644	10,026	8,051	9,230	60	5,5	21,94	56,428	52,855	52,450
12	1,75	0,743	10,863	9,727	9,920	64	6	24,81	60,103	56,203	56,850
						68	6	28,47	64,103	60,203	60,850

XXX. sz. táblázat. Normál finom métermenetek méretei. MNSZ 205.

d hívleges átmérő	n emelkedés	Mag- kereszt- metszet (F) cm^2	d_2, D_2 Középatmérő	d_1 magátmérő	D_1 magátmérő	d hívleges átmérő	n emelkedés	Mag- kereszt- metszet (F) cm^2	d_2, D_2 Középatmérő	d_1 Magátmérő	D_1 Magátmérő
1	0,1	0,0063	0,870	0,74	0,785	36	1,5	9,10	35,026	34,021	34,230
1,2	0,2	0,0069	1,070	0,94	0,965	38	1,5	10,21	37,026	36,051	36,230
1,4	0,2	0,0102	1,270	1,14	1,165	39	1,5	10,78	38,026	37,051	37,230
1,7	0,2	0,0163	1,570	1,44	1,465	40	1,5	11,37	39,026	38,051	38,230
2	0,25	0,0220	1,838	1,676	1,710	42	1,5	12,60	41,026	40,051	40,230
2,3	0,25	0,0307	2,138	1,976	2,010	45	1,5	14,56	44,026	43,051	43,230
2,5	0,25	0,0307	2,138	1,976	2,010	48	1,5	16,61	47,026	46,051	46,230
2,6	0,35	0,0363	2,373	2,146	2,190	50	1,5	18,13	49,026	48,051	48,230
3	0,35	0,0518	2,773	2,346	2,590	52	1,5	19,68	51,026	50,051	50,230
3,5	0,35	0,0730	3,273	3,046	3,090	55	2	21,57	53,701	52,402	52,620
4	0,5	0,0881	3,675	3,350	3,410	56	2	22,40	54,701	53,402	53,620
4,5	0,5	0,1164	4,175	3,850	3,910	58	2	24,10	56,701	55,402	55,620
5	0,5	0,148	4,675	4,350	4,410	60	2	25,88	58,701	57,402	57,620
5,5	0,5	0,185	5,175	4,850	4,910	62	2	27,71	60,701	59,402	59,620
6	0,75	0,198	5,513	5,026	5,110	64	2	29,61	62,701	61,402	61,620
7	0,75	0,285	6,563	6,026	6,110	65	2	30,58	63,701	62,402	62,620
8	1	0,353	7,35	6,701	6,810	68	2	33,59	66,701	65,402	65,620
9	1	0,466	8,35	7,701	7,810	70	2	35,68	68,701	67,402	67,620
10	1	0,594	9,35	8,701	8,810	72	2	37,83	70,701	69,402	69,620
11	1	0,739	10,35	9,701	9,810	75	2	41,17	73,701	72,402	72,620
12	1,5	0,793	11,026	10,051	10,230	76	2	42,31	74,701	73,402	73,620
14	1,5	1,14	13,026	12,051	12,230	78	2	44,75	76,701	75,402	75,620
15	1,5	1,34	14,026	13,051	13,230	80	2	47,05	78,701	77,402	77,620
16	1,5	1,55	15,026	14,051	14,230	82	2	49,51	80,701	79,402	79,620
17	1,5	1,78	16,026	15,051	15,230	85	2	53,33	83,701	82,402	82,620
18	1,5	2,02	17,026	16,051	16,230	88	2	57,28	86,701	85,402	85,620
20	1,5	2,56	19,026	18,051	18,230	90	2	59,99	88,701	87,402	87,620
22	1,5	3,16	21,026	20,051	20,230	92	2	62,77	90,701	89,402	89,620
24	1,5	3,82	23,026	22,051	22,230	95	2	67,06	93,701	92,402	92,620
25	1,5	4,17	24,026	23,051	23,230	98	2	71,48	96,701	95,402	95,620
26	1,5	4,54	25,026	24,051	24,230	100	2	74,51	98,701	97,402	97,620
27	1,5	4,93	26,026	25,051	25,230	102	3	75,58	100,05	98,103	98,403
28	1,5	5,33	27,026	26,051	26,230	105	3	80,12	103,05	101,103	101,403
30	1,5	6,18	29,026	28,051	28,230	108	3	85,12	103,05	104,103	104,403
32	1,5	7,09	31,026	30,051	30,230	110	3	88,42	108,05	106,103	106,403
33	1,5	7,57	32,026	31,051	31,230	112	3	95,12	110,05	108,103	108,403
35	1,5	8,58	34,026	33,051	33,230	115	3	100,37	113,05	111,103	111,403
						118	3	105,78	116,05	114,103	114,403
						120	3	109,45	118,05	116,103	116,403

Whitworth - csavarok.

MNOSZ 201, 121, 2161,
2224, 2200

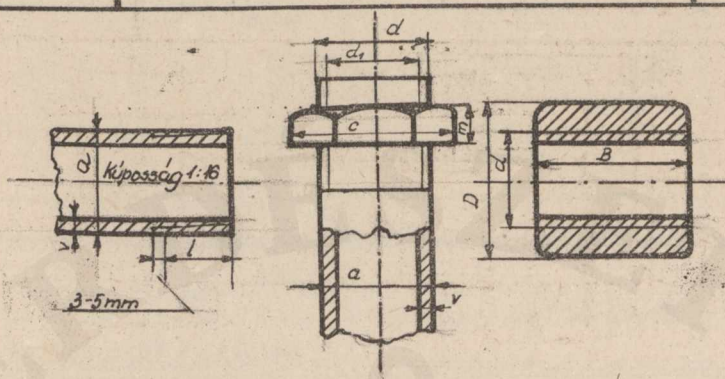

csavarmenet átmérők				x menet- szám 1/2-re	b emelkedés mm	F magte - resztmetszet cm ²	anya fej			csúcs méret	laptáv	nyers alátét		összeg	
d		d ₁ mag	d ₂ közép				norm m	koronás m ₁	k			MNOSZ 220		átmérő A	rostag sag
hüvelyk	mm	mm	mm				C	S	C	S	átmérő A	rostag sag	átmérő S	átmérő D min.	
1/4"	6,350	4,724	5,537	20	1,270	0,175	5	8	5	12,7	11	14	1,5	1,5	2
5/16"	7,938	6,130	7,034	18	1,411	0,295	6,5	9	6	16,2	14	18	2	2	2,5
3/8"	9,525	7,491	8,508	16	1,588	0,441	8	12	7	19,6	17	22	2,5	2,5	3
(7/16)"	11,143	8,789	9,951	14	1,814	0,607	9,5	14	8	21,9	19	24	3	3	4
1/2"	12,700	9,988	11,344	12	2,117	0,784	10	15	9	25,4	22	28	3	3	4
5/8"	15,875	12,917	14,396	11	2,309	1,310	13	18	11	31,2	27	34	3	4	5
3/4"	19,050	15,798	17,424	10	2,540	1,960	16	22	14	36,9	32	40	4	4	5
7/8"	22,225	18,611	20,418	9	2,822	2,720	18	25	16	41,6	36	46	4	5	6,5
1"	25,400	21,333	23,367	8	3,175	3,575	22	30	18	47,3	41	52	4	5	6,5
1 1/8"	28,575	23,927	26,251	7	3,629	4,497	24	32	20	53,1	46	58	5	6	8
1 1/4"	31,750	27,102	29,426	7	3,629	5,770	25	35	22	57,7	50	62	5	6	8
1 3/8"	34,925	29,503	32,214	6	4,233	6,836	28	38	24	63,5	55	68	6	6	8
1 1/2"	38,100	32,678	35,389	6	4,233	8,387	30	42	26	69,3	60	75	6	8	10
1 5/8"	41,275	34,769	38,022	5	5,080	9,495	35	46	28	75	65	80	8	8	10
1 3/4"	44,450	37,944	41,197	5	5,080	11,308	35	46	28	80,8	70	85	8	8	10
(1 7/8)"	47,625	40,397	44,011	4,5	5,644	12,817	40	52	32	86,6	75	90	8	8	10
2"	50,800	43,572	47,186	4,5	5,644	14,911	40	52	32	92,4	80	100	8	8	10
2 1/4"	57,150	49,018	53,084	4	6,350	19,871	45	60	35	98	85	105	9	10	12
2 1/2"	63,500	55,368	59,434	4	6,350	24,077	50	65	40	100	95	120	9	10	12
2 3/4"	69,850	60,536	65,203	3,5	7,257	28,801	55	70	45	121	105	130	10	10	12
3"	76,200	66,906	71,533	3,5	7,257	35,158	60	75	48	127	110	135	10	10	12
3 1/4"	82,550	72,542	77,546	3 1/4	7,875	41,330	65	80	50	139	120	150	12	10	12
3 1/2"	88,900	78,892	83,896	3 1/4	7,875	48,883	70	90	55	150	130	160	12	12	15
3 3/4"	95,250	84,406	89,828	3	8,467	55,957	75	95	58	156	135	165	12	12	15
4"	101,600	90,736	96,178	3	8,467	64,893	80	100	62	167	145	180	14	12	15
4 1/4"	107,950	96,636	102,293	2 7/8	8,835	73,345	85	—	—	179	155	190	14	12	15
4 1/2"	114,300	102,986	108,643	2 7/8	8,835	83,300	90	—	—	191	165	205	14	12	15
4 3/4"	120,650	108,822	114,736	2 3/4	9,236	93,009	95	—	—	202	175	215	16	12	15
5"	127,000	115,172	121,086	2 3/4	9,236	104,180	100	—	—	208	180	220	16	16	18
5 1/4"	133,350	120,938	127,154	2 5/8	9,676	114,910	105	—	—	219	190	230	16	16	18
5 1/2"	139,700	127,308	133,504	2 5/8	9,676	127,292	110	—	—	231	200	245	16	16	18
5 3/4"	146,050	133,038	139,544	2 1/2	10,160	139,008	115	—	—	242	210	255	18	16	18
6"	152,400	139,388	145,894	2 1/2	10,160	152,595	120	—	—	254	220	270	18	16	18

XXXII.sz. táblázat.

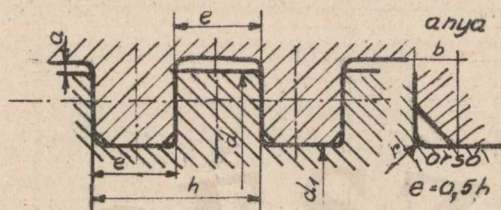
Csőmenet, gáz- és gőzcsovek.

MNOSZ 120 Menet
121 MNOSZ
2163 202

A cső névleges d	Csavarmenet				A cső			Kormantyú			Anyag	
	átmérője		hossz	menet szám	átmérője		falvastagság	D külső át- mérő	B hossz	magasság	csúcsméret C	S laptör
	külső d	mag d			külső d	gáz v						
G 1/8"	9,729	8,57	10	28	-	-	-	-	6	21,9	19	
G 3/4"	13,157	11,44	11	19	13,25	2,25	2,75	18	23	6	25,4	22
G 3/8"	16,662	14,95	13	19	16,75	2,25	2,75	22	30	6	31,2	27
G 1/2"	20,955	18,63	16	14	21,25	2,75	3,25	26	35	8	36,9	32
G 5/8"	22,911	20,58	18	14	-	-	-	-	-	8	36,9	32
G 3/4"	26,441	24,11	19	14	26,75	2,75	3,50	38	40	10	41,6	36
G 7/8"	30,201	27,87	21	14	-	-	-	-	-	10	47,3	41
G 1"	33,249	30,29	22	11	33,50	3,25	4,00	41	45	11	53,1	46
G 1 1/4"	41,910	38,95	25	11	42,25	3,25	4,00	50	50	13	63,5	55
G 1 1/2"	47,803	44,84	25	11	48,25	3,50	4,25	57	55	13	69,3	60
G 1 3/4"	53,746	50,78	27	11	-	-	-	-	-	14	80,8	70
G 2"	59,614	56,65	28	11	60,00	3,75	4,50	69	60	14	86,5	75
G 2 1/4"	65,710	62,75	32	11	77,00	3,75	4,50	77	65	16	98	85
G 2 1/2"	75,184	72,22	32	11	75,5	3,75	4,50	88	65	16	110	95
G 3"	87,884	84,92	35	11	88,25	4	4,75	104	75	19	121	105
G 3 1/2"	100,330	97,37	38	11	101,00	4,25	5	117	80	19	139	120
G 4"	113,030	110,00	41	11	113,50	4,25	5	129	90	22	156	135
G 4 1/2"	125,730	122,77	41	11	126,50	4,25	5,50	142	95	22	173	150
G 5"	138,430	135,47	44	11	139,00	4,5	5,50	156	100	25	191	165
G 5 1/2"	151,130	148,17	48	11	152,00	4,5	5,50	170	100	25	208	180
G 6"	163,830	160,87	51	11	164,50	4,5	5,50	182	110	25	219	190

XXXIII.sz. táblázat. Laposmenet. MNOSZ 206

$t_1 = 0,5h$
 $e = 0,5h$
 $d_1 = d - 2t_1$

Csavarmenet		Menet				Magkereszt- metzet cm ²
Külső or- só	Belső or- só	Emelkedés	Hézag	Orsó él- kerekítés	Anyá- leélezés	
d	d ₁	b	a	r	b	F ¹ mag
22	17					2,27
24	19					2,84
26	21	5	0,25	0,25	0,5	3,46
28	23					4,15
30	24					4,51
32	26					5,21
/34/	28	6	0,25	0,25	0,5	6,16
36	30					7,07
/38/	31					7,55
40	33					8,55
/42/	35	7	0,25	0,25	0,5	9,62
44	37					10,75
/46/	38					11,34
48	40					12,57
50	42	8	0,25	0,25	0,5	13,85
52	44					15,21
55	46					16,62
/58/	49	9	0,25	0,25	0,5	18,86
60	51					20,43
/62/	53					22,06
65	55					23,76
/68/	58					26,42
70	60					28,27
/72/	62	10	0,25	0,25	0,5	30,19
75	65					33,18
/78/	68					36,32
80	70					38,48
/82/	72					40,72

A zárójelbe foglalt csavarmeneteket lehetőleg
 ne használjuk!
 Folyt. köv. oldalon.

85	73	12	0,25	0,25	0,5	41,85
/88/	76					45,36
90	78					47,78
/92/	80					50,27
95	83					54,11
/98/	86					58,09
100	88					60,82
/105/	93					67,93
110	98	75,43				
/115/	101	14	0,5	0,5	1	80,12
120	106					88,25
/125/	111					96,77
130	116					105,68

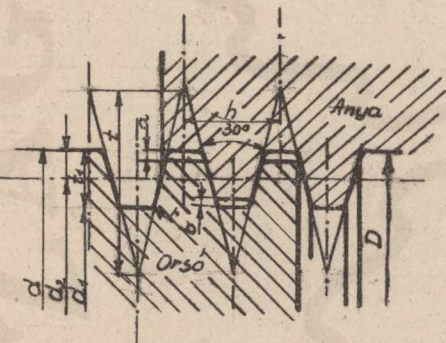
A zárójelbe foglalt csavarmeneteket lehetőleg ne használjuk!

XXXIV. sz. táblázat. Trapézmenet. MNOSZ 207.

$$t = 1,866 b \quad d_2 = d - 2e$$

$$t_1 = 0,5 b + a \quad d_1 = d - 2 t_1$$

$$= 0,25b$$

Emelkedés	Kerekletér	Falték	Falték
b.	r	a	b.
2	0,25	0,25	0,5
3			
4			
5			
6	0,5	0,5	1,5
8			
10			
12			
16	0,5	0,5	1,5
20			

d	A sorozat				B sorozat				C sorozat				
	Mag d ₁	Közép d ₂	mm ² F _{mag}	h	Mag d ₁	Közép d ₂	mm ² F _{mag}	h	Mag d ₁	Közép d ₂	mm ² F _{mag}	h	
10					6,5	6,5	33,18		7,5	9	44,18		
12					8,5	10,5	56,75	3	9,5	11	70,68		
14					10,5	12,5	86,59		11,5	13	103,9		
16					11,5	14	103,9	4	13,5	15	143,1	2	
18					13,5	16	143,1		15,5	17	188,7		
20					15,5	18	188,7		17,5	19	240,5		
22	13,5	18	143,1	8	16,5	19,5	213,8		19,5	21	298,6		
24	15,5	20	188,7		18,5	21,5	268,8		21,5	23	363,1		
26	17,5	22	240,5		20,5	23,5	330,1		5	23,5	25		433,7
28	19,5	24	298,6		22,5	25,5	397,6			25,5	27		510,7

30	19,5	25	298,6		23,5	27	433,7		26,5	28,5	551,5	
32	21,5	27	363,1		25,5	29	510,7		28,5	30,5	637,9	
34/	23,5	29	433,7		27,5	31	594,0		30,5	32,5	730,6	
36	25,5	31	510,7	10	29,5	33	683,5	6	32,5	34,5	829,6	
38/	27,5	33	594,0		31,5	35	779,3		34,5	36,5	934,8	
40	29,5	35	683,5		33,5	37	881,4		36,5	38,5	1046	
42/	31,5	37	779,3		35,5	39	989,8		38,5	40,5	1164	
44	31,5	38	779,3		35,5	40	989,8		40,5	42,5	1288	3
46/	33,5	40	881,4		37,5	42	1104		42,5	44,5	1419	
48	35,5	42	989,8		39,5	44	1225		44,5	46,5	1555	
50	37,5	44	1104	12	41,5	46	1353	8	46,5	48,5	1698	
52	39,5	46	1225		43,5	48	1486		48,5	50,5	1847	
55	42,5	49	1419		46,5	51	1698		51,5	53,5	2083	
58/	45,5	52	1626		49,5	54	1924		54,5	56,5	2333	
60	47,5	54	1772		51,5	56	2083		56,5	58,5	2507	
62/	45	54	1590		51,5	57	2083		57,5	60	2597	
65	48	57	1810		54,5	60	2333		60,5	63	2875	
68/	51	60	2043		57,5	63	2597	10	63,5	66	3167	
70	53	62	2206	16	59,5	65	2781		65,5	68	3370	
72/	55	64	2376		61,5	67	2971		67,5	70	3578	4
75	58	67	2642		64,5	70	3267		70,5	73	3904	
78/	61	70	2922		67,5	73	3578		73,5	76	4243	
80	63	72	3117		69,5	75	3794		75,5	78	4477	
82/	61	72	2922		69,5	76	3794		76,5	79,5	4596	
85	64	75	3217		72,5	79	4128		79,5	82,5	4964	
88/	67	78	3526		75,5	82	4477		82,5	85,5	5346	
90	69	80	3739		77,5	84	4717		84,5	87,5	5608	
92/	71	82	3959		79,5	86	4964		86,5	89,5	5877	
95	74	85	4301	20	82,5	89	5341	12	89,5	92,5	6291	5
98/	77	88	4657		85,5	92	5741		92,5	95,5	6720	
100	79	90	4902		87,5	94	6013		94,5	97,5	7014	
105/	84	95	5542		92,5	99	6720		99,5	102,5	7776	
110	89	100	6221		97,5	104	7466		104,5	107,5	8590	
115/	94	105	6940		102,5	109	8270		109,5	112,5	9420	

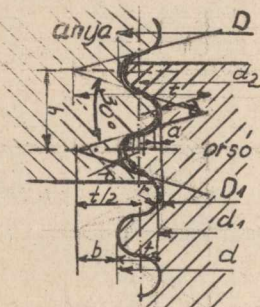
A zárójelbe foglalt csavarmeneteket lehetőleg ne használjuk!

XXXV.sz. táblázat.

Zsinormenet.

MNOSZ 208 209.

Tsinórmenet

$$b = \frac{25,4}{z} \quad t = \frac{47,3972}{z}$$

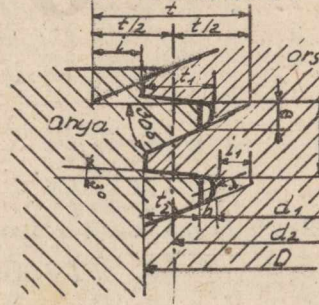
$$t_1 = \frac{12,7}{z} \quad t_2 = \frac{2,1209}{z}$$

$$a = \frac{1,27}{z} \quad b = \frac{17,3486}{z}$$

$$r = \frac{6,0582}{z} \quad R = \frac{6,5016}{z}$$

$$R_1 = \frac{6,6147}{z}$$

Fűrészmenet.

$$t = 1,73205 h$$

$$t_2 = 0,75 h$$

$$L_1 = 0,45698 h$$

$$b = 0,41777 h$$

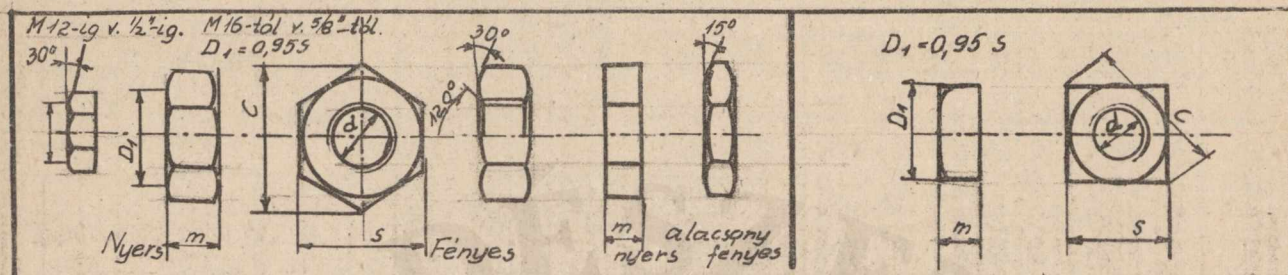
$$r = 0,12427 h$$

$$e = 0,28384 h$$

XXXVI. sz. táblázat.

Csavaranyák.
 Hatlapu nyers, fényes, alacsony
 nyers, alacsony fényes. Négyla-
 pu nyers anya.

MNOSZ 2161
2162 2260
2261 2140

d		Közös méret		Nyers, fényes	Alacsony nyers, Alacsony fényes	d	S	m	C
mm	hüvelyk	S	C	m	m				
M1,7		3,5	4	1,4	1				
M2		4	4,6	1,6	1,2				
M2,5		4,5	5,2	1,8	1,5				
M2,6		5	5,8	2	1,5				
M3		6	6,9	2,4	1,5				
/M3,5/		7	8,1	2,8	2				
M4		8	9,2	3,2	2,2				
M5		9	10,4	4	2,5				
M6	1/4"	11	12,7	5	3	M 6	11	5	15,6
M8	5/16"	14	16,2	6,5	4	M 8	14	6	19,8
M10	3/8"	17	19,6	8	5	M10	17	8	24,1
M12	1/2"	22	25,4	10	6	M12	22	10	31,2
/M14/		24	27,7	-	7				
M16	5/8"	27	31,2	13	8				
/M18/		32	36,9	-	9				
M20	3/4"	32	36,9	16	10				
/M22/	7/8"	36	41,6	18	11				
M24		36	41,6	20	12				
/M27/		41	47,3	22	13				
M30	1 1/8"	46	53,1	24	14				
/M33/		50	57,7	-	16				
M36		55	63,5	28	18				
/M39/		60	69,3	-	19				
M42		65	75	35	21				
/M45/		70	80,8	-	22				
M48		75	86,5	40	24				
/M52/		80	92,4	-	26				
M56		85	98	-	28				
/M60/		90	104	-	30				
M64		95	110	-	32				
/M68/		100	116	-	34				
M72		105	121	-	36				
/M76/		110	127	-	38				
M80		115	133	-	40				

Megnevezési példák:

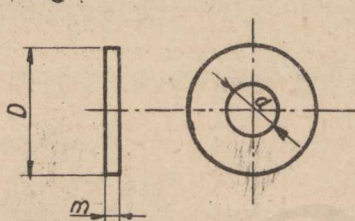
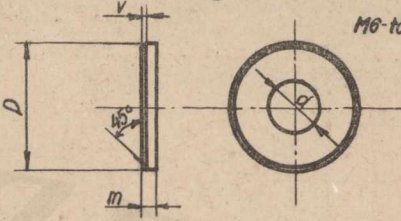
Négylapu nyers anya M 10 MNOSZ 2140
 Hatlapu nyers anya M 12 MNOSZ 2161
 Alacsony nyers anya M 3 MNOSZ 2162
 Hatlapu fényes anya M 10 MNOSZ 2260
 Alacsony fényes anya M 12 MNOSZ 2261

Anyagminőség: 4D MNOSZ 229
 " 4D MNOSZ 229
 " 4D MNOSZ 229
 " 5S MNOSZ 229
 M 42-tg 5 S, M 45-t61
 4D MNOSZ 229

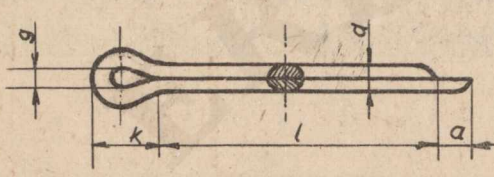
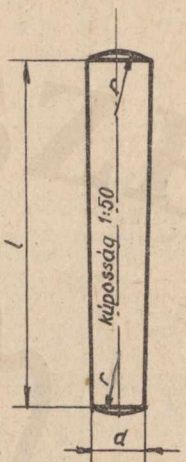
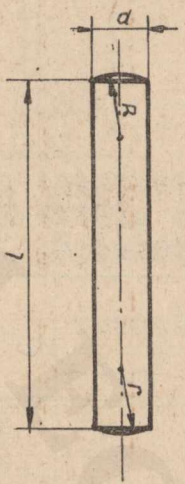
XXIVII. sz. táblázat.

Alátétek.

MNOSZ 2200 2201.

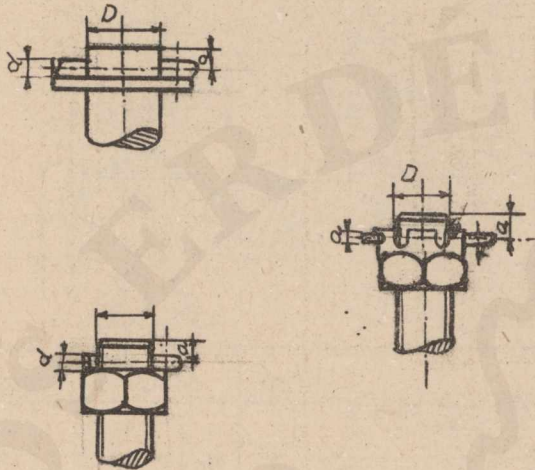
Nyers alátét				Fényes alátét						
										
Megnevezési példa: Nyers alátét M 22 MNOSZ 2200 Anyagminőség: OA MNOSZ 2131				Megnevezési példa: Fényes alátét M 16 MNOSZ 2201 Anyagminőség: OA MNOSZ 2131						
Csavar		d	D	m	Csavar		d	D	m	v
mm	hüvelyk				mm	hüvelyk				
M6	1/4"	7	14	1,5	M1		1,1	2,5		
M8	5/16"	9	18	2	M1,2		1,3	3		
M10	3/8"	11	22	2	M1,4		1,5	3	0,5	
M12	1/2"	14	28	2	M1,7		1,8	4,5		
M16	5/8"	18	34	3	M2		2,2	5,5		
M20	3/4"	22	40	4	M2,3		2,5	6		
M22	7/8"	24	46	4	M2,6		2,8	7		
M24	-	26	46	4	M3		3,2	8	0,5	
-	1"	28	52	4	M3,5		3,7	8		
M27	-	30	52	5	M4		4,3	10	0,8	
M30	1 1/8"	32	58	5	M5		5,5	12	1	
-	1 1/4"	34	62	5	M6	1/4"	6,5	14	1,5	0,35
M36	-	38	68	6	M8	5/16"	8,5	18	2	
-	1 1/2"	42	75	6	M10	3/8"	10,5	22	2	
M42	-	46	80	6	M12	1/2"	13	28	2	0,5
-	1 3/4"	48	85	8	M16	5/8"	16,5	34	3	
M48	-	52	90	8	-	3/4"	20	40	3	0,75
-	2"	55	100	8	M20	-	21	40		
					M22	7/8"	23	46		
					M24	-	25	46	4	1
					-	1"	27	52		
					M27	-	28	52		
					-	1 1/8"	30	55		
					M30	-	31	58	5	1,25
					-	1 1/4"	33	62		
					M36	-	38	68		
					-	1 1/2"	40	75	5	1,5
					M42	-	44	80		
						1 3/4"	46	85		
					M48	-	50	90	8	2
					-	2"	52	100		

XXVIII. sz. táblázat. Saszeg, kúposzeg, Illesztőszeg MNOSZ 2224, 2221, 2218, 2175
 és alkalmazás.

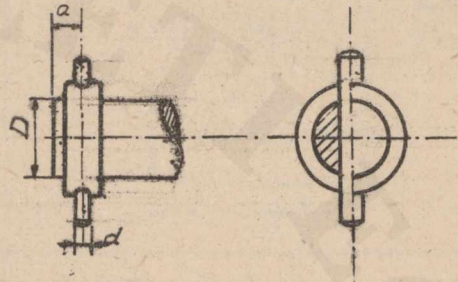
Szaszeg	Kúposzeg	Illesztőszeg.
 <p>Megnevezési példa: Saszeg 4x40 MNOSZ 2224 Anyagminőség: 4S MNOSZ 229</p>	 <p>Megnevezési példa: Kúposzeg 6x40 MNOSZ 2221 Anyagminőség: 6E MNOSZ 229.</p>	 <p>Megnevezési példa: Illesztőszeg 10x40 MNOSZ 2218 Anyagminőség: 6E MNOSZ 229</p>

Névl. furat- átm	d	k	g	a	l	d	r	l	d	r	l
0,6	0,5	2,5	0,6	1	4-8	0,6	0,6	4-10	0,8	0,8	4-8
0,8	0,7	2,8	0,8	1	6-12	0,8	0,8	6-14	1	1	4-12
1	0,9	3	1	1,5	6-25	1	1	8-18	1,5	1,6	4,16
1,5	1,3	4	1,5	2	8-30	1,5	1,6	10-26	2	2,5	6-20
2	1,8	5	2	2	8-40	2	2,5	12-36	2,5	2,5	6-24
2,5	2,2	6	2,5	3	10-50	2,5	2,5	12-40	3	4	8-32
3	2,7	8	3	3	15-60	3	4	14-50	4	4	10-40
4	3,6	10	3,5	5	20-70	4	4	16-60	5	6	12-50
5	4,6	12	4,5	5	20-80	5	6	20-70	6	6	14-60
6	5,6	14	5,5	5	20-100	6	6	24-100	8	10	16-80
8	7,5	16	6	7	45-120	8	10	28-120	10	10	20-100
10	9,5	20	8	7	60-180	10	10	32-140	13	16	28-140
12	11,5	24	10	7	80-200	13	16	36-165	16	16	32-180
						16	16	40-230	20	20	40-200
						20	20	50-230	25	25	50-200
									30	32	60-200
									40	40	80-200
									50	50	100-200

A: csaszeg alkalmazása.

A: kuposaszeg alkalmazása.

D		d	D	d	a mm
csavar	csapaszeg	névleges			
M1,7-M2,6	1,4-2	0,6	1,4-2	0,6	2,2
M3-M3,5	2-3	0,8	2-3	0,8	2,5
M4-M5	3-4	1	3-4	1	3,5
M6	4-5	1,5	4-5	1,5	4,5
M8	5-6	2	5-6	2	4,5
M10	6-8	2,5	6-8	2,5	4,5
M12-M14	8-11	3	8-11	3	5,5
M16-M20	11-17	4	11-17	4	6
M22-M27	17-23	5	17-23	5	7,5
M30-M36	23-30	6	23-30	6	9,5
M39-M52	30-45	8	30-45	8	10,5
M56-M80	45-75	10	45-75	10	12,5
-	75-100	12	75-110	12	15
			110-160	16	18
			160-250	20	22

XXXIX. sz. táblázat.

Koronás anyák.

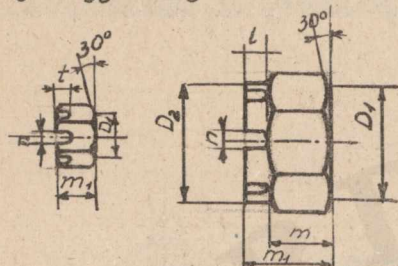
MNOSZ 2164, 2264, 2265.

-10-ig vagy 3/8"-ig $D \approx 0,95 s$

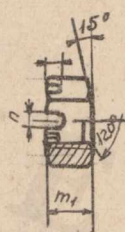
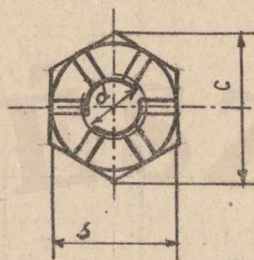
M 12-től vagy 1/2"-tól

M 10-ig

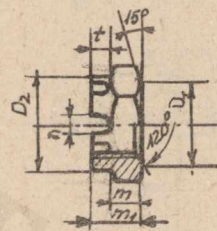
M 12-től

nyers és fényes

alacsony fényes

Menet			Közös méretek, nyers, fényes, alacsony				Nyers		Közös, nyers, fényes		Fényes		Alacsony, fényes				
met- rikus	finom metrikus	Whit- worth	S	C	D ₂	n	m ₁	m	t	saszeg	m ₁	m	m ₁	m	t	saszeg	
M4	M4x0,5		8	9,2	-	1,2	-	-	2,5	1x12	6	-	-	-	-	-	-
M5	M5x0,5		9	10,4	-	1,2	-	-	2,5	1x12	7	-	-	-	-	-	-
M6	M6x0,75	1/4"	11	12,7	-	2	-	-	3	1,5x15	8	-	6	-	3,5	1,5x15	
M8	M8x0,75	5/16"	14	16,2	-	2,5	-	-	3,5	2 2x20	9	-	8	-	3,5	2x20	
M10	M10x1	3/8"	17	19,6	-	3	-	-	4	2,5x25	12	-	9	-	4	2x25	
M12	M12x1,5	1/2"	22	25,4	20	3,5	15	10	5	3x30	15	10	10	6	4	3x25	
M14	M14x1,5	-	24	27,7	22	3,5	-	-	-	-	-	-	11	7	4	3x30	
M16	M16x1,5	5/8"	27	31,2	25	4,5	18	12	6	4x35	19	13	12	7	5	4x30	
M18	M18x1,5	-	32	36,9	30	4,5	-	-	-	-	-	-	13	8	5	4x35	
M20	M20x1,5	3/4"	32	36,9	30	4,5	22	16	6	4x40	22	16	13	8	5	4x35	
M22	M22x1,5	7/8"	36	41,6	34	6	25	18	7	5x45	25	18	15	9	6	5x40	
M24	M24x1,5	-	36	42,6	34	6	27	20	7	5x45	27	20	15	9	6	5x45	
-	-	1"	41	47,3	38	6	28	20	8	5x50	28	20	-	-	-	-	
M27	M27x1,5	-	41	47,3	38	6	30	22	8	5x50	30	22	17	11	6	5x50	
M30	M30x1,5	1 1/8"	46	53,1	42	7	32	23	9	6x60	32	23	18	11	7	6x50	
-	-	1 1/4"	50	57,7	46	7	35	25	10	6x60	35	25	-	-	-	-	
M36	M36x1,5	-	55	63,5	50	7	38	28	10	6x70	38	28	-	-	-	-	
-	-	1 1/2"	60	69,3	55	9	42	30	12	8x70	42	30	-	-	-	-	
M42	M42x1,5	-	65	75	67	9	46	34	12	8x80	46	34	-	-	-	-	
-	-	1 3/4"	70	80,8	62	9	46	34	12	8x80	46	34	-	-	-	-	
M48	M48x1,5	-	75	86,5	65	9	52	40	12	8x90	52	40	-	-	-	-	
-	-	2"	80	92,4	70	9	52	40	12	8x90	52	40	-	-	-	-	

Megnevezési példák:

Koronás nyers anya: M20 MNOSZ 2164

Anyagminőség: 4D MNOSZ 229

Koronás fényes anya M20 MNOSZ 2264

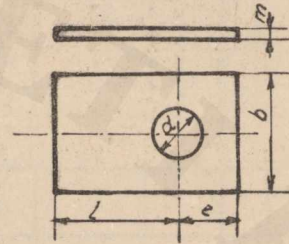
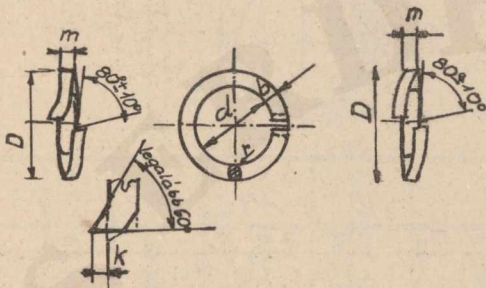
" : 5S MNOSZ 229

Alacsony koronás fényes anya M 12 MNOSZ 2265

Anyagminőség:
5S MNOSZ 229.

XL. sz. táblázat. Rugós alátétek. Biztosító lemez MNOSZ 2209 2210 2213

Orros

Csavar		a	D	m	b	Csavar		a	m	b	l
mm	hüvelyk					mm	hüvelyk				
M3		3,2	5,2	0,6	1	M4		4,3	0,5	10	10
M3,5		3,7	6,1	0,8	1,2	M5		5,3	0,5	12	10
M4		4,4	6,8	0,8	1,2	M6	1/4"	6,5	0,5	15	10
/M4,5/		5	8,6	1,2	1,6	M8	5/16"	8,5	0,5	18	15
M5		5,4	8,6	1,2	1,6	M10	1/8"	11	1	20	15
/M5,5/		6,5	10,5	1,2	2	M12	1/2"	13	1	25	20
M6	(1/4")	7	10,5	1,5	2,5	M16	5/8"	17	1	32	20
/M7/	-	8,5	13,5	1,5	2,5	M20	3/4"	21	1	35	30
M8	(5/16")	9	13,5	2,1	3,5	M22	7/8"	23	1	40	30
M9/10	(3/8")	10,5	17,5	2,1	3,5	M24	-	25	1	40	30
/M11/	(7/16")	12,5	20,5	2,5	4	M27	1"	28	1,5	50	40
M12	-	13	23	3	5	M30	1 1/8"	32	1,5	55	40
-	1/2"	14,2	23,2	3	5	M36	1 3/8"	38	1,5	65	50
M14	-	15	25	3	5	M42	1 5/8"	44	1,5	75	50
M16	5/8"	17	27	3	5	M48	1 7/8"	50	1,5	85	60
M18	-	19	29	3	5						
M20	3/4"	21	33	4	6						
M22	7/8"	23	36	4	6,5						
M24	-	25	39	5	7						
-	1"	28	42	5	7						
M27	-	30	44	5	7						
M30	1 1/8"	32	48	6	8						
M33	1 1/4"	35	55	6	10						
M36	1 3/8"	38	58	6	10						
M39	1 1/2"	42	62	6	10						
M42	1 5/8"	44	68	8	12						
M45	1 3/4"	47	72	8	12						
M48	(1 7/8")	50	74	8	12						
M52	2"	55	79	8	12						

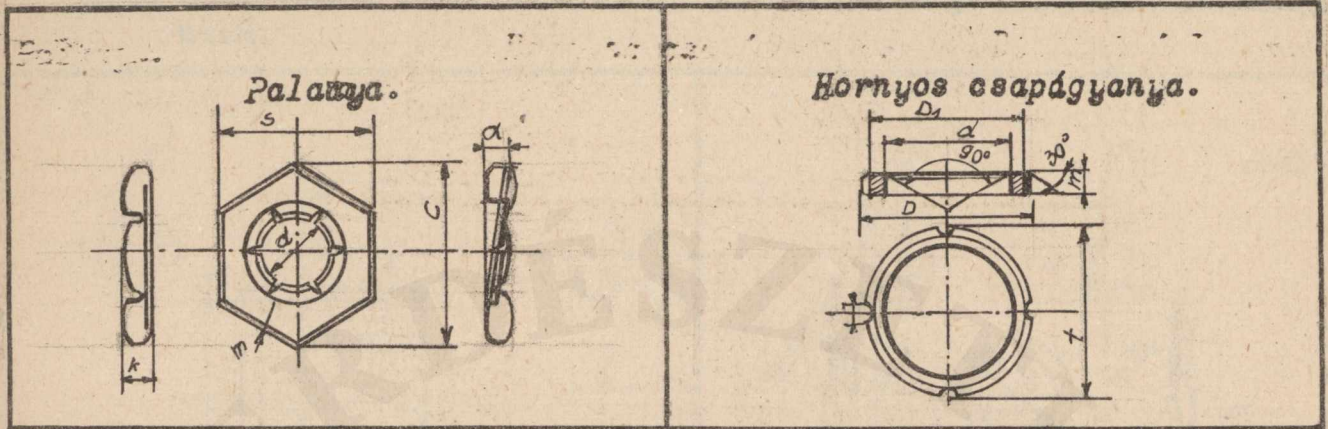
Megnevezési példák:

Orros: rugós alátét M20 MNOSZ 2209
Anyagminőség: OR MNOSZ 2131

Rugós alátét M12 MNOSZ 2210
Anyagminőség: OR MNOSZ 2131

Biztosító lemez M 8x25 MNOSZ 2213
Anyagminőség: OM MNOSZ 2131

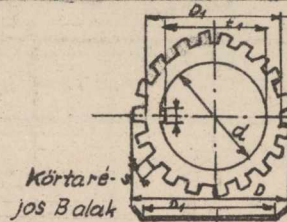
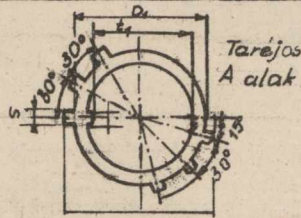
XLI. sz. táblázat. Palanya. Hornyos csapágyanya. MNOSZ 2238, 7889.

Csavar- orsó	s	c	k	m	d	d	D	D ₁	m	s	t
M5	9	10,4	3	0,8	4,2	M10x0,75	18	13,5	4	3	14
M6	11	12,7	3	0,8	5	M12x1	22	17	4	3	18
M8	14	16,2	4	0,8	6,7	M15x1	25	21	5	4	21
M10	17	19,6	4	0,9	8,5	M17x1	28	24	5	4	24
M12	22	23,4	4,4	0,9	10,2	M20x1	32	26	6	4	28
M16	27	31,2	5,4	0,9	14	M25x1,5	38	32	7	5	34
M20	32	36,9	6,4	1	17,5	M30x1,5	45	38	7	5	41
M22	36	41,6	7,2	1	19,5	M35x1,5	52	44	8	5	48
M24	36	41,6	7,2	1	20,9	M40x1,5	58	50	9	6	53
M27	41	47,3	7,6	1,2	24,3	M45x1,5	65	56	10	6	60
M30	46	53,1	7,8	1,2	26,7	M50x1,5	70	61	11	6	65
M36	55	63,5	10	1,4	32,1	M55x2	75	67	11	7	69
M42	65	75	12	1,6	37,6	M60x2	80	73	11	7	74
M48	75	86,5	16	2	43	M65x2	85	79	12	7	79
						M70x2	92	85	12	8	85
						M75x2	98	90	13	8	91
						M80x2	105	95	15	8	98
						M85x2	110	102	16	8	103
						M90x2	120	108	16	10	112
						M95x2	125	113	17	10	117
						M100x2	130	120	18	10	122
						M105x2	140	126	18	12	130
						M110x2	145	133	19	12	135
						M115x2	150	137	19	12	140
						M120x2	155	138	20	12	145
						M125x2	160	148	21	12	150
						M130x2	165	149	21	12	155
						M135x2	175	160	22	14	163
						M140x2	180	160	22	14	168
						M150x2	195	171	24	14	183
						M160x3	210	182	25	16	196
						M170x3	220	193	26	16	206
						M180x3	230	203	27	18	214
						M190x3	240	214	28	18	224
						M200x3	250	226	29	18	234

Megnevezési példa: Palanya M30
MNOSZ 2238
Anyagminőség: OR MNOSZ 2131

Megnevezési példa: Csapágyanya
M20x1 MNZ 7889
Anyagminőség: 5S /4D/ MNOSZ 229

d	D	D ₁	e	t ₁	v
10	21	13,5	3	8,5	1
12	25	17	3	10,5	
15	28	21	4	13,5	
17	32	24	4	15,5	
20	36	27	4	18,5	
25	42	33	5	23	
30	50	39	5	27,5	1,25
35	57	45	6	32,5	
40	62	50	6	37,5	
45	69	57	6	42,5	
50	74	62	6	47,5	
55	81	68	8	52,5	
60	86	74	8	57,5	1,5
65	92	80	8	62,5	
70	98	85	8	66,5	
75	104	90	8	71,5	
80	112	95	10	76,5	
85	119	103	10	81,5	
90	126	110	10	86,5	1,75
95	133	115	10	91,5	
100	142	120	12	96,5	
105	145	127	12	100,5	
110	154	135	12	105,5	
115	159	137	12	110,5	
120	164	140	14	115	2
125	170	150	14	120	
130	175	150	14	125	
135	185	161	14	130	
140	192	161	16	135	
150	205	172	16	145	
160	217	183	18	154	2,5
170	232	194	18	164	
180	242	204	20	174	
190	252	215	20	184	
200	262	227	20	194	

Megnevezési példa:

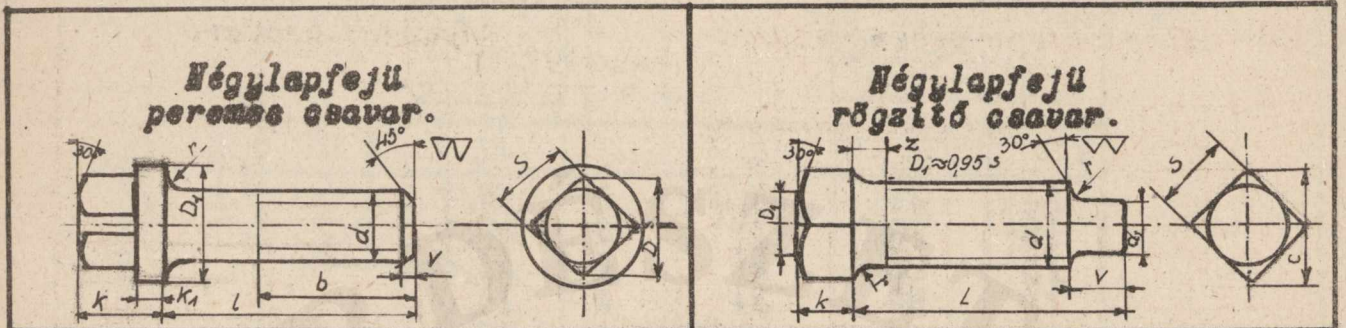
Biztosító lemez 20 MNOSZ 7890

Anyagminőség: A VII. 23. MNOSZ 23.

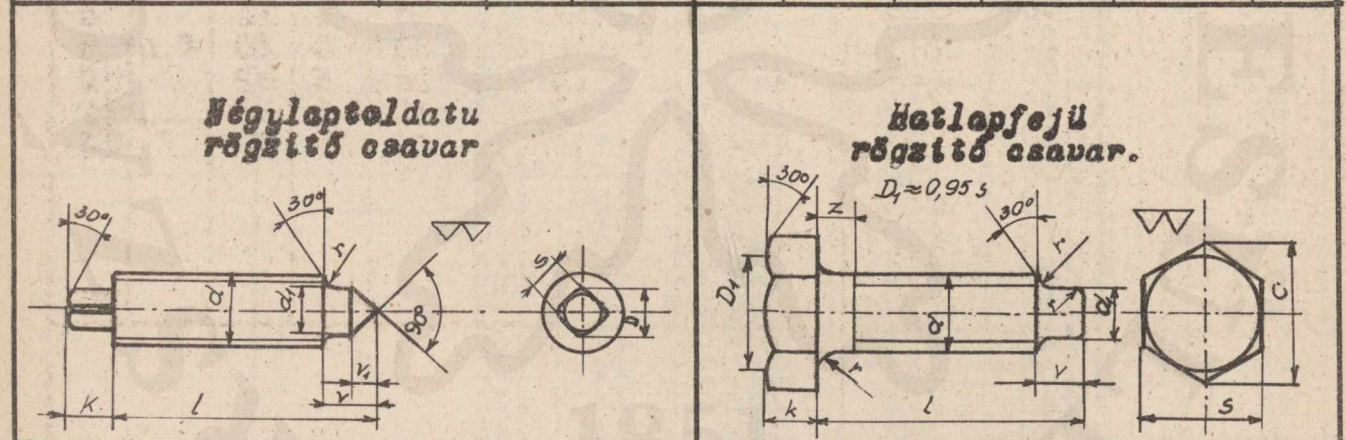
XLII. sz. táblázat.

Rögzítő csavarok.

**MNOSZ 2440, 2441,
2443, 2466.**

d mm	Négylapfejű peremes csava					Közös		Négylapfejű rögzítő csava			
	D	D ₁	k	k ₁	v	s	r	k	C	d ₁	v
M5	6,5	7,5	7	2	0,8	5	0,3				
M6	8	11	8	2	1	6	0,3	6	8,5	4,5	4
M8	10	14	9	2	1,2	8	0,5	7	11,3	6	5
M10	13	18	11	3	1,5	10	0,5	8	14,1	7	6
M12	16	20	13	3	1,8	12	1	10	16,9	9	7
M16	22	25	18	4	2	17	1	14	24	12	8
M20	28	30	23	5	2,5	22	1	18	31,1	15	10
M24	32	36	28	6	3	24	1				

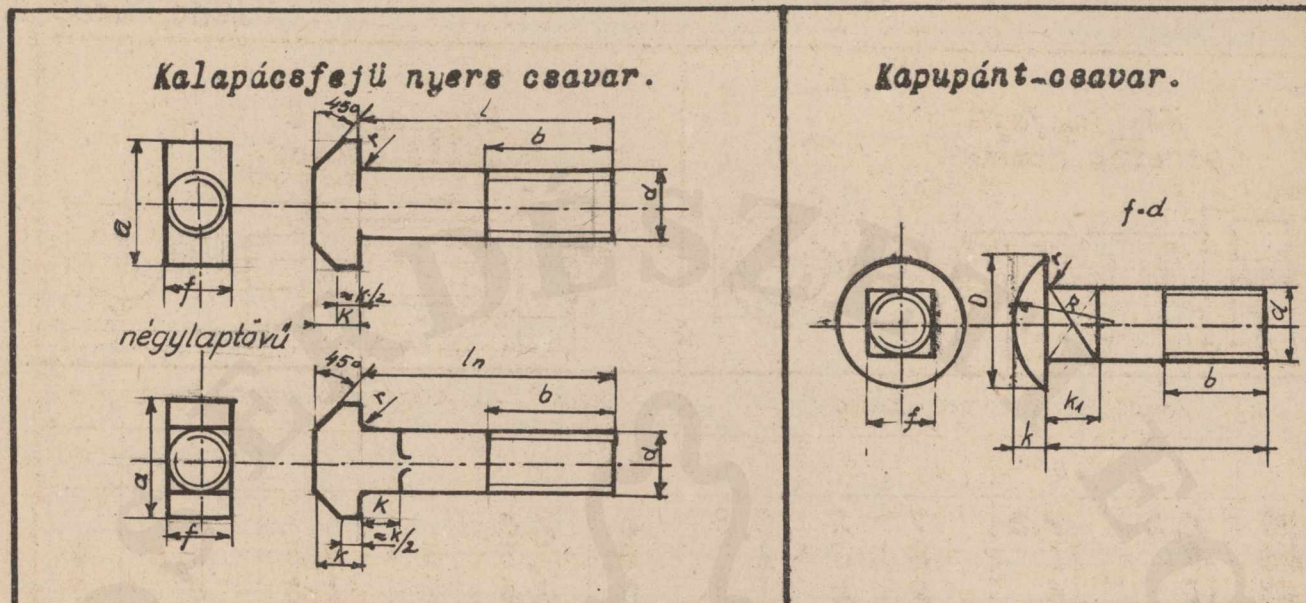
Négylaptoldatu rögzítő csavar					Közös		Hatlapfejű rögzítő csavar				
s	k	D	v ₁	r	d ₁	v	s	k	C	r	z
					4,5	4	9	5	10,4	0,3	4
					6	5	11	6	12,7	0,5	4
5	6	6,5	3	0,5	7	6	14	7	16,2	0,5	4
7	8	9	3,5	0,6	9	7	17	9	19,6	1	5
9	10	12	4	0,8	12	8	19	11	21,9	1	5
11	14	14	5	1	15	10	22	14	25,4	1	6

Megnevezési példák: Négylapfejű peremes csavar M 8x40 MNOSZ 2440
 Anyagminőség: 5S MNOSZ 229
 Négylapfejű rögzítő csavar M10x30 MNOSZ 2441
 Anyagminőség: 5S MNOSZ 229
 Négylaptoldatu rögzítő csavar M12x40 MNOSZ 2443
 Anyagminőség: 5 S MNOSZ 229
 Hatlapfejű rögzítő csavar M10x30 MNOSZ 2466
 Anyagminőség: 5S MNOSZ 229.

XLIII. sz. táblázat.

Kalapácsfejű csavarok.
Kapupánt-csavarok.

MNOSZ 2325, 2327,
2356,

Közös méretek.					l_n	l							
d	k	f	a	r				d	D	k	R	r	k_1
M6	4,5	6	16	0,5	30-50	70-400	Négylap- tővű	M6	14	3	11	0,5	5
M8	5,5	8	18		35-70			M8	18	4	14		6
M10	7	10	21		35-120			M10	23	5	18		8
M12	8	12	26		45-150			M12	28	6	22		10
M16	10,5	16	30		50-200			M16	35	8	26		12
M20	13	20	36	1	60-200	100-400	Mindkét kivételben	M20	44	10	32	1	15
M24	15	24	43		70-200	130-400		M24	52	12	36		
M30	19	30	54		100-220	200-400		M30	64	15	44		
M36	23	36	66		120-240	260-400		M36	78	18	54		
M42	26	42	80		150-240	280-400		M42	90	21	64		
M48	30	48	88	180-240	320-400	M48	102	24	72				

Megnevezési példák:

Kalapácsfejű négylap-tővű nyers csavar M 16x70 MNOSZ 2325.

Anyagminőség: 4A MNOSZ 229

Kalapácsfejű nyers csavar M24x300 MNOSZ 2327

Anyagminőség: 4A MNOSZ 229

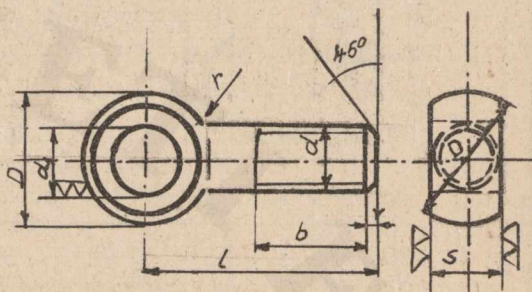
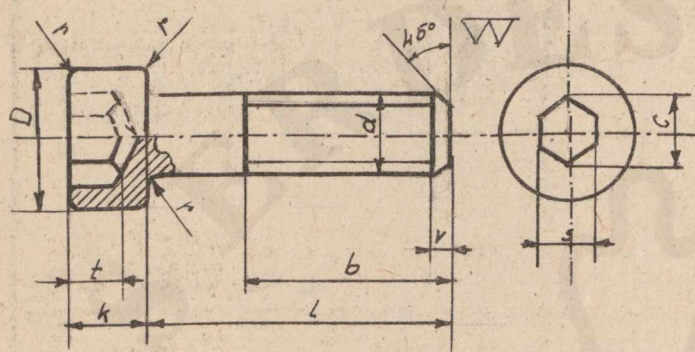
Kapupánt-csavar M10x60 MNOSZ 2356

Anyagminőség: 4A MNOSZ 229.

XLIV. sz. táblázat.

Belső kulcsnyílású csavar
Szemes csavar.

MNOSZ 2472, 2479.

Belső kulcsnyílású csavar.

Szemes csavar.

d	D	S	k	t ≈ c	≈ t	≈ r	≈ v	l	d	d ₁	D	S	≈ r	≈ v	l
M4	6	3	4	3,5	2,5	0,2	0,7	8-50	-	-	-	-	-	-	-
M5	7,5	4	5	4,7	3	0,2	0,8	12-60	M5	5	12	6	2,5	0,9	30-80
M6	9	5	6	5,8	4	0,3	1	15-60	M6	6	14	7	4	1	30-80
M8	12	6	8	7	5	0,5	1,2	20-100	M8	8	18	9	4	1,2	40-140
M10	15	8	10	9,4	6	0,5	1,5	25-120	M10	10	20	12	4	1,5	45-140
M12	18	10	12	11,7	8	1	1,8	35-120	M12	12	25	14	6	1,8	55-260
M16	24	14	16	16,5	11	1	2	40-150	M16	16	32	17	6	2	60-260
M20	30	17	20	19,9	12	1	2,5	50-180	M20	18	40	22	6	2,5	90-260
M24	36	19	24	22,2	15	1,5	3	70-220	M24	22	45	25	10	3	90-260
M30	42	22	30	25,7	18	1,5	4	80-220	-	-	-	-	-	-	-
M36	50	27	36	31,2	22	1,5	4,5	100-220	-	-	-	-	-	-	-

Megnevezési példák:

Belső kulcsnyílású csavar M 6x30 MNOSZ 2472

Anyagminőség: 8G MNOSZ 229

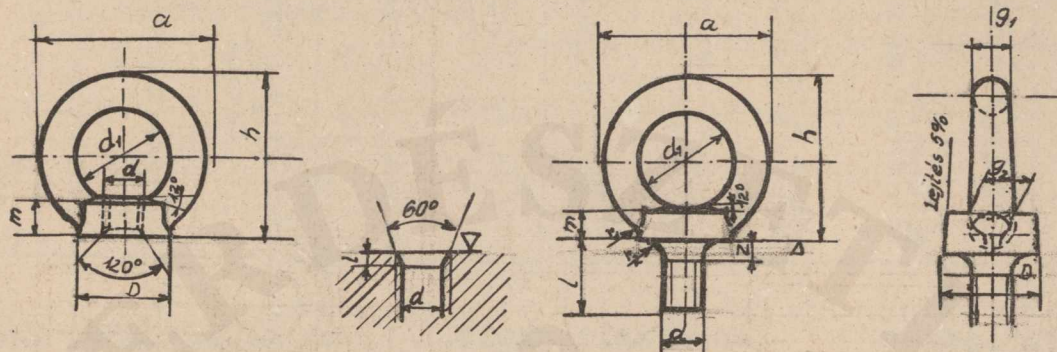
Szemes csavar M 8x60 MNOSZ 2479

Anyagminőség: 5S MNOSZ 229

XLV. sz. táblázat.

**Gyűrűs anya és csavar.
Szárnyas anya.**

**MNOSZ. 2181 2381
2185.**

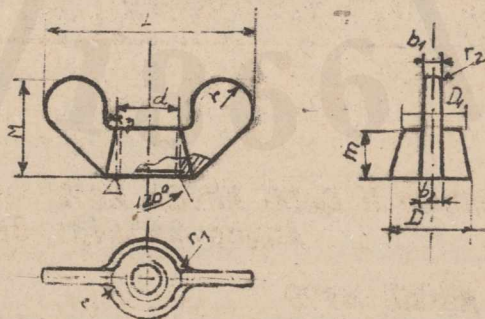
Megnevezési példák:

Gyűrűs anya M36 MNOSZ 2181
Gyűrűs csavar M42 MNOSZ 2381

Anyagminőség: 4A MNOSZ 229
" : 4A MNOSZ 229

d	Közös méretek.							Anyag		Csavar	
	a	d	D	b	g	g	r	m	l	r	s
M8	36	20	20	36	8	10	4	8,5	14	2	2,5
M10	45	25	25	44,5	10	12	4	10	16	2	4,5
M12	54	30	30	53	12	14	6	11	20	2	5
M16	63	35	35	61,5	14	16	6	13	25	2	5
M20	72	40	40	71	16	19	8	16	28	3	7
M24	90	50	50	90	20	24	12	20	35	3	8
M30	108	60	65	109	24	28	15	25	42	3	10
M35	126	70	75	128	28	32	18	30	50	3	10
M42	144	80	85	147	32	38	20	35	58	4	12
M48	166	90	100	168	38	46	22	40	65	5	13
M56	184	100	110	187	42	50	25	45	75	6	15
M64	206	110	120	208	48	58	25	50	85	6	16
M72	260	140	150	260	60	72	35	60	100	6	16
M80	296	160	170	298	68	80	35	70	115	6	16
M100	330	180	190	330	75	88	40	80	125	6	16

Szárnyas anya

Megnevezési példa:

Szárnyas anya M8 MNOSZ 2183

Anyagminőség: 4D MNOSZ 229

d		D	D ₁	L _n	M	m	d ₁	d ₂	r	r ₁	r ₂	r ₃
mm	hüvelyk											
M3,5		8	7	21	10	4	1,5	2	3	2	-	1
M4		8	7	21	10	4	1,5	2	3	2	-	1
M5		10	8	25	12	5	2	2,5	3,5	2,5	-	1
M6	1/4"	12	10	31	14	6	2,5	3,5	4,5	3	-	2
M8	5/16"	16	13	40	18	8	3	3,5	5,5	4	-	2
M10	3/8"	18	15	47	22	10	3,5	4	7	4,5	1	3
M12	1/2"	22	18	56	26	12	4	5	8	5,5	1	3
M16	5/8"	30	25	72	32	14	6	7	10	7	1	4

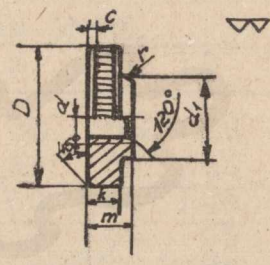
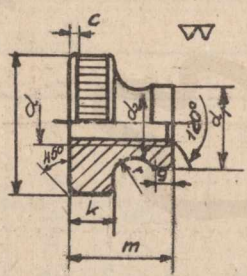
ELVI. sz. táblázat.

Rovátkolt anyag.

MNOSZ 2280, 2281.

Rovátkolt anya

Alacsony: rovátkolt anya.

Negnevezési példák:

Rovátkolt anya M4 MNOSZ 2280

Anyagminőség: 5S MNOSZ 229

Alacsony rovátkolt anya M3 MNOSZ 2281

": 5S MNOSZ 229

d		Rovátkolt anya						Közös		Rovátkolt alacsony anya			
mm	hüvelyk	m	c	k	r	d ₂	g	D	d ₁	m	c	k	r
M2		5,5	0,2	2,2	1,25	3,6	1,1	9	4,5	2,5	0,2	2,2	
M2,3		6	0,3	2,4	1,5	4,3	1,1	10	5	3	0,3	2,4	
M2,5		7	0,3	2,6	2	4,7	1,2	11	5,5	3,5	0,3	2,6	
M3		8	0,4	3	2	4,9	1,6	12	6	4	0,4	3	0,5
M3,5		9	0,4	3,5	2,5	5,6	2	14	7	4,5	0,4	3,5	0,5
M4		10	0,4	4	3	7	2	16	8	5	0,4	4	0,5
M5		12	0,5	5	3,5	8,5	2,5	20	10	6	0,4	5	1
M6	1/4"	16	0,6	6	4	9,3	3	24	12	6	0,5	6	1
M8	5/16"	20	0,6	8	5	13,5	3,7	30	16	8	0,6	8	2
M10	3/8"	25	0,8	10	6	17	5	36	20	10	0,8	10	2

Rovátkoasztás: M8-ig 0,6 mm, ezen felül 0,8 mm.

Az anya részre is rendelhető.

XLVII. sz. táblázat.
Tengelyanyagok.

a	Hozzá tartozó		Szokásos megfelelő anyagminőségek.		
	τ	σ			
1	212	424	A 34.11		
0,95	248	496	A 42.11		
0,9	290	580	A 50.11	AC 25.61	
0,85	345	690	A 60.11	AC 35.61	
0,8	413	826	A 70.11	AC 45.61	Cr Ni 15.69
0,75	502	1004		AC 60.61	Cr Ni 25.69
0,7	617	1234			Cr Ni 35.69
0,67	705	1410			Cr Ni 45.69
0,6	980	1960			

XLVIII. sz. táblázat. Megengedett perselynyomás értékek.

Csap anyaga	Csapágy persely anyaga	p. kg/cm ²
Folytvas	Öntöttvas	25
Edzetlen acél	Öntöttvas	25
Öntöttvas	Bronz	30
Folytvas	Bronz vagy fehérfém	40
Edzetlen acél	Bronz vagy fehérfém	60
Edzett acél	Bronz vagy fehérfém	90
Edzett acél	Betétedzett acél	150
Folytvas	Fa	25
motoroknál	-	200-250

XLIX. sz. táblázat.

Csapágyfajta	$p_v \left(\frac{\text{kg m}}{\text{cm}^2 \text{ sec}} \right)$
Közlőművek régi csapágyainál	20 - 25
Normális csuszócsapágyak tiszta folyadéksurl.	80 - 100
Lassu járású dugattyús gépek /pl. gőzgép főcsapágyainál/	40-60
Vasuti kocsi tengelyeknél részleges folya- déksurl. az erősebb léghűtés miatt	40 - 60
Mozdony csapágyak	90 - 120
Belsőgépi motoroknál	500- 600

I.sz. táblázat.

Használatos tengelyátmérők.

25	30	35	40	45	50	55	60
70	80	90	100	110	125	140	160

e fölött 20 mm-kint növekszik 500-ig.

II.sz. táblázat.

Használatos fordulatszámok $n/min.$

25	45	80	140	250	450	800	1400
28	50	90	160	280	500	900	1600
32	56	100	180	320	560	1000	
36	63	112	200	360	630	1120	
40	71	125	225	400	710	1250	

LII.sz. táblázat.

Korrektációs tényező tengelyméretezéshez.

$M_n =$	0,25	0,5	0,75	M_{cs}	1,5	2	3	4
	M_{cs}	M_{cs}	M_{cs}		M_{cs}	M_{cs}	M_{cs}	M_{cs}
$k_n =$	1,01	1,04	1,08	1,12	1,22	1,31	1,47	1,50

LIII.sz. táblázat.

Ajánlatos csapágyélettartamok különböző gépeknél.

Gépfajták	L_n élettartam üzemóra.
Ritkán használt műszerek és készülékek:	
Bemutató készülékek, tolóajtó mozgatóberendezése	500
Repülőgépmotorok	500-1.700

Rövid ideig működő vagy megszakított üzemi gépek, ahol esetleges üzemzavaroknak nincs különösebb jelentősége:

Kéziszerszámok, üzemi emelőkészülékek, kézzel hajtott gépek, mezőgazdasági gépek, szerelődaruk, rakodógépek, öntődei daruk

4.000-8.000

Megszakított üzemi gépek ahol esetleges üzemzavaroknak nagyobb jelentősége van:

Erőtelepek segédgépei, szalagrendszer szállító-gépei, felvonók, daruk, ritkábban használt szer-számgépek, háztartási gépek

8.000-13.000

Napi nyolcórás üzemi gépek, ha közbenső üzemszünetek vannak:

Villanymotorok, fogasterékszekrények és csavarhajtások

13.000-20.000

Napi nyolcórás üzemi gépek üzemszünet nélkül:

Gyárüzemi gépek általában, daruk, szellőzőberendezések, közlőműelötétek.

20.000-30.000

Állandó üzemi gépek 24 órás üzemnél:

Centrifugák, kompresszorok, szivattyúk, közlőművek, szállítógörgők és szállítószalagok, bányafelvonók, villanymotorok, hadihajók állandó üzemi gépei.

45.000-50.000

24 órás üzemi gépek, nagy üzembiztonsági követelményekkel:

Cellulóze- és papíripari gépek, gépek közszolgálatokhoz, bányaszivattyúk, kereskedelmi hajók állandó üzemi gépei, vízlerőművek

1000.000-200000

Járművek	Teherbirási tényező f	L_N élettartam millió körülfordulás
Személygépkocsi	3,7	50
Tehergépkocsi	4,6	100
Sinautó, könnyű gyorsvonat	6,7	300
Vasuti teherkocsi általános forgalomban	5,7-6,7	1800-300
Motorkocsi helyiérdekű forgalomban	7,7	450
Közuti villamoskocsi	8	500
Gőzmozdony futótengelye	9,1	750
Vasuti személykocsi távolsági forgalomban	10	1000

f teherbírasi tényező értékei.

Élettartam üzempraktban L_h	n percenkénti fordulatszám													
	10	16	25	40	63	100	125	160	200	250	320	400	500	630
100	—	—	—	—	—	—	—	—	1,06	1,15	1,24	1,34	1,45	1,56
500	—	—	—	1,06	1,24	1,45	1,56	1,68	1,82	1,96	2,12	2,29	2,47	2,67
1000	—	—	1,15	1,34	1,56	1,82	1,96	2,12	2,29	2,47	2,67	2,88	3,11	3,36
1250	—	1,06	1,24	1,45	1,68	1,96	2,12	2,29	2,47	2,67	2,88	3,11	3,36	3,63
1600	—	1,15	1,34	1,56	1,82	2,12	2,29	2,47	2,67	2,88	3,11	3,36	3,63	3,91
2000	1,06	1,24	1,45	1,68	1,96	2,29	2,47	2,67	2,88	3,11	3,36	3,63	3,91	4,23
2500	1,15	1,34	1,56	1,82	2,12	2,47	2,67	2,88	3,11	3,36	3,63	3,91	4,23	4,56
3200	1,24	1,45	1,68	1,96	2,29	2,67	2,88	3,11	3,36	3,63	3,91	4,23	4,56	4,93
4000	1,34	1,56	1,82	2,12	2,47	2,88	3,11	3,36	3,63	3,91	4,23	4,56	4,93	5,32
5000	1,45	1,68	1,96	2,29	2,67	3,11	3,36	3,63	3,91	4,23	4,56	4,93	5,32	5,75
6300	1,56	1,82	2,12	2,47	2,88	3,36	3,63	3,91	4,23	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20
8000	1,68	1,96	2,29	2,67	3,11	3,63	3,91	4,23	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70
10.000	1,82	2,12	2,47	2,88	3,36	3,91	4,23	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23
12.500	1,96	2,29	2,67	3,11	3,63	4,23	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81
16.000	2,12	2,47	2,88	3,36	3,91	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43
20.000	2,29	2,67	3,11	3,63	4,23	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11
25.000	2,47	2,88	3,36	3,91	4,56	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83
32.000	2,67	3,11	3,63	4,23	4,93	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6
40.000	2,88	3,36	3,91	4,56	5,32	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5
50.000	3,11	3,63	4,23	4,93	5,75	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4
63.000	3,36	3,91	4,56	5,32	6,20	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4
80.000	3,63	4,23	4,93	5,75	6,70	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5
100.000	3,91	4,56	5,32	6,20	7,23	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6
200.000	4,93	5,75	6,70	7,81	9,11	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6

Élettartam üzempraktban L_h	n percenkénti fordulatszám													
	800	1000	1250	1600	2000	2500	3200	4000	5000	6300	8000	10000	12500	16000
100	1,68	1,82	1,96	2,12	2,29	2,47	2,67	2,88	3,11	3,36	3,63	3,91	4,23	4,56
500	2,88	3,11	3,36	3,63	3,91	4,23	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81
1000	3,63	3,91	4,23	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83
1250	3,91	4,23	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6
1600	4,23	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5
2000	4,56	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4
2500	4,93	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4
3200	5,32	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5
4000	5,75	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6
5000	6,20	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8
6300	6,70	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2
8000	7,23	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6
10.000	7,81	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2
12.500	8,43	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9
16.000	9,11	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9	24,7
20.000	9,83	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9	24,7	26,7
25.000	10,6	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9	24,7	26,7	28,8
32.000	11,5	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9	24,7	26,7	28,8	31,1
40.000	12,4	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9	24,7	26,7	28,8	31,1	—
50.000	13,4	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9	24,7	26,7	28,8	31,1	—	—
63.000	14,5	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9	24,7	26,7	28,8	31,1	—	—	—
80.000	15,6	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9	24,7	26,7	28,8	31,1	—	—	—	—
100.000	16,8	18,2	19,6	21,2	22,9	24,7	26,7	28,8	31,1	—	—	—	—	—
200.000	21,2	22,9	24,7	26,7	28,8	31,1	—	—	—	—	—	—	—	—

LV. Sz. táblázat.

Csapógy-furat:		Soro- zat	Furat jele	K		Y
mérete mm	jele			A. terhelés irányá- hoz viszonyítva a belsőgyűrű		
				forog	áll	
3	3	10	7-9	1	1	3,5
4	4		6-9			2,25
5	5		00-03			2,5
			04-05			2,75
			06-07			3,25
6	6	12		1	1	
7	7		08-09			3,5
8	8		10-12			4
9	9		13-22			4,5
10	00		24-30			
			00-03			1,5
			04-07			2
			08-09			2,5
12	01	22		1	1	
15	02		10-13			2,75
17	03		14-20			3
20	04		21-30			2,75
25	05					
			5-9			2,25
30	06		00-03			2,25
35	07		04-05			2,75
40	08	13	06-09	1	1	3
45	09		10-13			3,25
50	10		14-22			3,5
			24-28			3,25
55	11	23	01	1	1	1,25
60	12		02-04			1,5
65	13		05-10			1,75
70	14		11-22			2
75	15					
		104	05-07	1	1	3
80	16		08-11			3,25
85	17		12-15			3,5
90	18	230	24-80			4,8
95	19	231	84-/500	1	1,4	5,2
100	20		22-/500	1	1,4	3,8
			05-07			3,8
			08-09			4,6
105	21	222	10-13	1	1,4	5,3
110	22		14-15			5,3
120	24					
130	26		16-17			4,6
140	28		18-20			4,5
150	30	232	22-64			4,2

Folyt. köv. oldalon.

		232	18-20 22-64	1	1,4	3,4 3,2
160	32		04-06			4,3
170	34		07-12	1	1,4	5
180	36	213	13-20			5,5
190	38		22			5,8
200	40					
		223	08-12	1	1,4	2,9
220	44		13-40	1	1,4	3,2
240	48		44-56			3,4
260	52	302	03-04			1,8
280	56	és	05-13	0,5 ² /	0,7 ³ /	1,6
300	60	322	14-30			1,4
		303	02-03			2,2
		és	04-07	0,5 ² /	0,7 ³ /	2
320	64	323	08-24			1,8
340	68	313	05-14	0,5 ² /	0,7 ³ /	0,75
360	72	EL, R, 60, 62, 63, 64		1	1,4	1,6 ¹
380	76					
400	80	72, 73		0,5 ² /	0,7 ³ /	0,7
		32, 33		1	1,4	1,3
420	84					
440	88	N, NJ, NU		1	1,4	0
460	92	511-514, 520-523				
480	96	532-534, 542-544		0	0	1
500	/500	292, 293, 294		1,5	2,1	1

LVI. sz. táblázat.

Egyenletes /lökésmentes/ üzemi forgógépeknél elektromos gépek, turbokompresszorok, forgó kemencék	1,0-1,2 1,2-1,5
Dugattyús gépeknél az egyenlőtlenségi fok szerint Oly gépeknél, ahol a csapágyak erős lökéseknek vannak kitéve hengerművek stb.	1,5-3
Precíziós fogaskeréknél /ha az osztási és profilhi- bák 0,02 mm-nél kisebbek/ Közönséges fogaskeréknél /osztási és profilhibák 0,02-0,1 mm között/	1,05-1,1 1,1 -1,3
Megnevezés	δ_k
Ékszíj	2 -2,5
Egyszerű bőrszíj feszítőgörgővel	2,5 -3
Egyszerű bőr-, balata- vagy gumiszíj	4 -5

LVII.sz. táblázat.

X₀ és Y₀ értékek statikus terhelésnél.

Csapágyfajta		X ₀	Y ₀
Kétsoru	önbeálló golyóscsapágy	1	0,8 Y
	ferdehatásvonalu golyóscsapágy	1	0,5 Y
	önbeálló görgőscsapágy		
Egysoru	ferdehatásvonalu golyóscsapágy	0,5	0,5 Y
	kuppgörgős csapágy		
	mélyhornyu golyóscsapágy	1	0,75
Hengergörgős csapágy		1	0,75
Tárcsás	golyóscsapágy	0	1
	önbeálló görgőscsapágy	3	1

LVIII.sz. táblázat.

A megengedett legmagasabb csapágyfordulatszám értékei.

Csapágyfajták	n d _k ≤
Önbeálló golyóscsapágyak	500.000
Egysoru mélyhornyu csapágyak	500.000
Egysoru ferdehatásvonalu csapágyak	350.000
Kétsoru ferdehatásvonalu csapágyak	350.000
Önbeálló görgőscsapágyak	200.000-300.000
Hengergörgős csapágyak	500.000
Kuppgörgős csapágyak	350.000
Tárcsás golyóscsapágyak	150.000-200.000

LIX.sz. táblázat.

Csapágyfajta	Sorozat jele	Furathatár értéke mm-ben.
Önbeálló golyóscsapágy	12	10 - 150
	22	10 - 150
	13	10-140
	23	12 - 110
	104	25 - 75
Mélyhornyu golyóscsapágy	60	10 - 200
	62	10 - 200
	63	10 - 150
	64	17 - 90

Perdehatásvonalu golyóscsapágy	72	15 - 110
	73	17 - 110
	32	10 - 75
	33	15 - 65
Tárcsás golyóscsapágyak	511	10 - 360
	512, 522	10 - 360
	532, 542	
	513, 523	25 - 150
	533, 543	
Hengergörgős csapágyak	514, 524	25 - 100
	544	
	NU10	25 - 200
	N2, NJ2, NU2	20 - 260
Kupgörgős csapágyak	N3, NJ3, NU3	20 - 200
	N4, NJ4, NU4	25 - 150
	302	17 - 150
	322	30 - 120
Önbeálló görgőscsapágyak	303	15 - 120
	313	25 - 70
	323	20 - 120
	230	120 - 500
	231	110 - 400
	222	25 - 320
Önbeálló tárcsás görgőscsapágy	232	90 - 320
	213	20 - 110
	223	40 - 280
	292	240 - 500
	293	110 - 500
	294	60 - 300

LX.sz. táblázat.

Surlódási tényező értékek laposziptajtásnál.

Vm/sec	3	5	7	9	11	13	15	17
μ	0,224	0,240	0,256	0,272	0,288	0,304	0,320	0,336
Vm/sec	19	21	23	25	27	29	31	33
μ	0,352	0,368	0,384	0,400	0,416	0,432	0,448	0,464

LXL. sz. táblázat.

"e^{μ α} " értékei.

$e = 2.7183$

$e^{\pi} = 23.1407$

$\log e^{\pi} = 1.36438$

"α"	"e ^{μα} "									
	0,28	0,30	0,35	0,40	0,50	0,60	0,70	0,80	0,90	1
90	1,55	1,60	1,73	1,87	2,19	2,57	3,00	3,51	4,11	4,81
95	1,59	1,64	1,79	1,94	2,29	2,71	3,20	3,77	4,45	5,25
100	1,63	1,68	1,84	2,01	2,39	2,85	3,39	4,03	4,80	5,72
105	1,67	1,73	1,89	2,07	2,49	2,98	3,58	4,30	5,15	6,18
110	1,71	1,78	1,96	2,15	2,61	3,16	3,82	4,63	5,61	6,80
115	1,75	1,83	2,02	2,23	2,73	3,34	4,09	4,99	6,11	7,47
120	1,79	1,87	2,07	2,29	2,82	3,47	4,33	5,25	6,46	7,94
125	1,84	1,92	2,14	2,38	2,96	3,67	4,61	5,68	6,86	8,77
130	1,89	1,97	2,21	2,47	3,10	3,88	4,87	6,11	7,66	9,60
135	1,93	2,03	2,28	2,56	3,25	4,11	5,21	6,60	8,36	10,55
140	1,98	2,09	2,36	2,66	3,40	4,35	5,56	7,10	9,07	11,60
145	2,03	2,14	2,42	2,75	3,52	4,56	5,88	7,59	9,77	12,58
150	2,08	2,19	2,49	2,84	3,68	4,78	6,20	8,05	10,45	13,57
155	2,13	2,25	2,57	2,95	3,86	5,06	6,64	8,70	11,41	14,95
160	2,19	2,31	2,66	3,06	4,04	5,35	7,08	9,36	12,38	16,38
165	2,24	2,37	2,74	3,16	4,22	5,64	7,52	10,04	13,40	17,89
170	2,29	2,43	2,82	3,27	4,40	5,93	7,97	10,72	14,43	19,41
175	2,35	2,50	2,91	3,39	4,60	6,26	8,49	11,53	15,66	21,27
180	2,41	2,57	3,00	3,51	4,81	6,59	9,02	12,35	16,90	23,14

LXII.sz. táblázat.

Szijaanyag	σ_m kg/cm
Növényi cserzésű bőrszija	33 - 50
Krómcserzésű bőrszija	max 60
Tiszta pamuttextil-szija	15 - 20
Balataszija	35 - 70
Vászonbetétes gumiszija	30 - 60
Teveszőr-szija ^{2/}	22 - 25 /max. 50/
Selyem-szija ^{3/}	60 - 100
Megengedett szijaerősítések.	

LXIII.sz. táblázat.

Különböző gépszijaerősítések hajlítási rugalmassági modulusa.

Anyag megnevezése	E kg/cm ² hajlítási rugalmassági modulus
Növényi cserzésű, hidegen zsirozott, egyrétegű gépszija	300 - 400
Növényi cserzésű, hidegen zsirozott, kétrétegű gépszija	400 - 600
Növényi cserzésű, beégetett, egyrétegű gépszija	500 - 600
Krómcserzésű, melegen zsirozott, egyrétegű gépszija	700 - 900
Krómcserzésű, melegen zsirozott, kétrétegű gépszija	800 - 1000
Növényi cserzésű, beégetett, kétrétegű gépszija	800 - 800

LXIV.sz. táblázat.

4,42 Belső hosszmeretek és névleges /kötepes/ hossz-
meretek 40°-os oldallapszögű ékszijakra.

Keresztmetszetek b x h							
8 x 5	10x6	13x8	18x11	22x13,5	25x16	32x19	38x23,5
Belső hosszmeretek.							
400							
450							
500	500						
560	560						
600	600	600					
630	630	630					
650	650	650					
710	710	710					
750	750	750					
800	800	800	800				
850	850	850	850				
900	900	900	900				
950	950	950	950				
1000	1000	1000	1000				
	1120	1120	1120				
	1200	1200	1200	1200			
	1250	1250	1250	1250			
	1300	1300	1300	1300			
	1400	1400	1400	1400			
	1500	1500	1500	1500			
	1600	1600	1600	1600			
	1700	1700	1700	1700			
	1800	1800	1800	1800			
	1900	1900	1900	1900			
	2000	2000	2000	2000	2000		
		2120	2120	2120	2120		
	2200	2200	2200	2200	2200	2200	
	2240	2240	2240	2240	2240	2240	
		2360	2360	2360	2360		
	2400	2400	2400	2400	2400	2400	
	2500	2500	2500	2500	2500	2500	
	2600	2600	2600	2600	2600	2600	
		2650	2650	2650	2650		
	2800	2800	2800	2800	2800	2800	2800
		3000	3000	3000	3000	3000	3000
		3150	3150	3150	3150	3150	3150
		3200	3200	3200	3200	3200	3200
		3400	3400	3400	3400	3400	3400
		3550	3550	3550	3550	3550	3550
		3600	3600	3600	3600	3600	3600
		3800	3800	3800	3800	3800	3800
		4000	4000	4000	4000	4000	4000
			4500	4500	4500	4500	4500
			5000	5000	5000	5000	5000
			5500	5500	5500	5500	5500
			5600	5600	5600	5600	5600
			6000	6000	6000	6000	6000

Keresztmetszetek b x h							
8x5	10x6	13x8	17x11	22x13,5	25x16	32x19	38x23,5
Belső hosszmeretek.							
			6300	6300	6300	6300	6300
				7000	7000	7000	7000
				7100	7100	7100	7100
				8000	8000	8000	8000
				9000	9000	9000	9000
					10000	10000	10000

LXV.sz. táblázat.

Ékszijméret-választó táblázat.

Csak tájékoztató adatok.

Szijméret 40°	Kistárcsa-fordulatszám	Le-teljesítmény.
8 x 5	1000 - 4000	1,5
10 x 6	1000 - 3000	0,5 - 2
13 x 8	1000 - 3000	1 - 10
17 x 11	750 - 1500	2 - 25
22 x 13,5	500 - 1500	25 - 75
25 x 16	500 - 1500	50 - 100
32 x 19	200 - 1000	75 - 200
38 x 23,5	150 - 800	100 - 300

LXVI.sz. táblázat.

Minimális ékszijtárcsa átmérők.

Jelölés	8x5	10x6	13x8	17x11	22x13,5	25x16	32x19	38x23,5
D_m /mm/	65	80	95	125	165	230	340	400

LXVII.sz. táblázat.

α°	180°	170°	160°	150°	140°	130°
ψ_1	1	0,98	0,95	0,92	0,89	0,86

α°	120°	110°	100°	90°	80°	70°
ψ_1	0,82	0,78	0,73	0,68	0,63	0,58

LXVIII.sz. táblázat.

A hajtás jellege	Gépek	ψ_2 szorzószám értéke
Sima futás, egyenletes terhelés	Turbina szivattyú, ventilátor, könnyű szerszámgép, áramfejlesztők	1,0-1,1
Gyakori ki- és bekapcsolás, kisebb indító-nyomaték, kisebb terhelés-ingadozás	Kompresszorok, robbanó motorok. Nehéz szerszámgépek, fémegmunkálógépek, papíripari gépek, dugattyús szivattyúk.	1,1-1,3
Nagy indítónyomaték lökészerű terhelések	Kőtörő, szivógáz-motor, sajtolók, bányagépek, cementmalom, téglagyári gépek	1,4
Igen nagy indítónyomaték, hirtelen lökések, forgásirány változások	Dugattyús gép lendítőkerék nélkül, emelőgépek, nagy kalanderek	1,5-1,6

40°-os oldallapszögű ékszíj belső- és névleges /közepes/
hosszméretei.

Belső hossz méret.

8x5	10x6	13x8	17x11	22x13,5	25x16	32x19	38x23,5
Keresztmetszet méretnél.							
400							
450							
500	500						
560	560						
630	630	630					
710	710	710					
800	800	800	800				
900	900	900	900				
1000	1000	1000	1000				
	1120	1120	1120				
	1250	1250	1250	1250			
	1400	1400	1400	1400			
	1600	1600	1600	1600			
	1800	1800	1800	1800			
	2000	2000	2000	2000	2000		
			2120	2120	2120		
	2240	2240	2240	2240	2240	2240	
	2500	2500	2500	2500	2500	2500	
			2650	2650	2650		
	2800	2800	2800	2800	2800	2800	2800
		3150	3150	3150	3150	3150	3150
		3550	3550	3550	3550	3550	3550
		4000	4000	4000	4000	4000	4000
			4500	4500	4500	4500	4500
			5000	5000	5000	5000	5000
			5600	5600	5600	5600	5600
			6300	6300	6300	6300	6300
				7100	7100	7100	7100
				8000	8000	8000	8000
				9000	9000	9000	9000
					10000	10000	10000

LXIX.sz. táblázat.

LXX.sz. táblázat.

40°-os ékszijakhoz tartozó tárcsák méretei.

Ékszij keresztmetszet bzh.	8x5	10x6	13x8	17x11	22x13,5	25x16	32x16	38x23,5
	Tárcsaméretetek.							
b	0,10	10±0,10	13±0,10	17±0,10	22±0,10	25±0,15	32±0,15	38±0,15
e	8	11	14	17	24	24	30	36
c	2,5	3	4	5,5	7	8	9,5	12
t	9,5	12	16	20	26	30	37	44
m	1,5	2	3	3	4	5	5	6
s	7	9	12	15	18	19,5	23	26
k	3	4	5,5	6,5	7	7	7	7
r ₁	0,5	0,5	1	1	1,5	2	2	2
r ₂	1	1	1,5	1,5	2	3	3	4
v _n	4	5	6	7	8	9	10	12
n	2	3	4	4	5	5	5	5

Megengedett névleges tárcsaátmérőhatárok és horony-oldallapszögek.

LXXI.sz. táblázat.

40°-os ékszij keresztmetszetek bzh.	8x5	10x6	13x8	17x11	22x13,5	25x16	32x19	38x23,5
Oldallapszögek	Névleges tárcsaátmérők D _n							
4 - 34°	55-70	70-90	90-125	120-150	180-220	230-256	300-400	500-650
3 - 36°	71-90	91-112	126-160	151-190	221-280	251-315	401-500	651-800
2 - 38°	91-112	113-140	161-200	191-250	281-370	316-450	501-630	801-1000
1 - 40°	113-től	141-től	201-től	251-től	371-től	451-től	651-től	1001-től

LXXII.sz. táblázat.

Surlódási tényező értékek dörzskerékajtásnál.

Megnevezés	Surlódási tényező	Ker. erő szélesség kg/cm
Öntöttvas öntöttvason	0,1 - 0,15	3-7 kg/cm
Öntöttvas bőrön, papíron	0,15- 0,3	2-3 "
Öntöttvas azbeszton	0,3 - 0,4	3-4 "
Öntöttvas fán	0,2 - 0,3	3-5 "
Öntöttvas műanyagon	1,1 - 0,15	3-4 "

LXXIII.sz. táblázat.

Szabványos fogaskerék-modulusok MNOSZ 434 alapján.

0,2	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	1,	1,25	1,5	1,75	2	2,25		
2,5	2,75	3	3,25	3,5	3,75	4	4,5	5	5,5	6	6,5	7	8	9
10,	11	12	14	16	18	20	22	25.						

A számok min értékek.

LXXIV.sz. táblázat.

Fogalaktényező értékei.

Fogszám	$\alpha - 15^{\circ}$			$\alpha - 20^{\circ}$				
	Acél	Ö.v.		Acél	Ö.v.			
10	-	2,95	-	2,21	5,30	3,02	4,45	2,28
11	-	2,96	-	2,25	4,94	3,06	4,12	2,34
12	-	2,97	-	2,28	4,59	3,11	3,89	2,40
13	-	2,98	-	2,31	4,38	3,18	3,73	2,49
14	-	2,99	-	2,35	4,18	3,25	3,52	2,57
15	4,40	3,01	3,73	2,38	4,02	3,32	3,36	2,66
16	4,28	3,03	3,64	2,41	3,87	3,39	3,21	2,75
17	4,18	3,05	3,55	2,45	3,46		2,21	2,84
18	4,09	3,07	3,49	2,49	3,41		2,21	2,80
19	4,02	3,09	3,42	2,53	3,36		2,21	2,77
20	3,95	3,12	3,37	2,56	3,32		2,21	2,73

LXXIV.sz. táblázat folytatása.

21	3, 89	3, 15	3, 33	2, 60	3, 27	2, 69
23	3, 77	3, 20	3, 22	2, 67	3, 18	2, 61
25	3, 56	3, 26	3, 14	2, 75	3, 10	2, 55
27	3, 55	3, 32	3, 07	2, 83	3, 03	2, 50
30		3, 42		2, 95	2, 95	2, 43
34		3, 33		2, 89	2, 84	2, 36
38		3, 27		2, 84	2, 77	2, 30
43		3, 21		2, 79	2, 70	2, 26
50		3, 14		2, 74	2, 65	2, 22
60		3, 06		2, 69	2, 59	2, 18
75		2, 98		2, 63	2, 54	2, 14
100		2, 90		2, 57	2, 48	2, 10
150		2, 84		2, 53	2, 37	1, 98
		2, 67		2, 41	2, 61	2, 20

1851

1866

LXXV. sz. táblázat.

Sorszám	Anyag					Fogaskerék					
	Megnevezés	Szabványos jelölés	Régi, az iparban ritkán használt jelölés	Szakító szilárdság σ_B kg/mm ²	Kifáradási határ ismételt hajlításhoz σ_{hw} kg/mm ²	Brinell keménység a		Fogó kifaradási határa ismételt hajlításhoz		Felületi nyomás	
						magban H_B kg/mm ²	felületen H_B kg/mm ²	σ_{hlw} kg/mm ²	Raidi nyomástételezett kifaradási határa k_D kg/mm ²	Hertz feszültség kifaradási határa σ_{HD} kg/mm ²	
1	Öntöttvas	Öv 18 ^c		18	9	170		5,0	0,16	34,2	
2		Öv 26		26	12	235		6,7	0,27	44,4	
3	Acél-öntvény	Ac 50		50	20	150		16	0,183	36,6	
4		Ac 60		60	42	175		19,5	0,25	42,8	
5	Ötvözetlen	A42,11		42	20-24	125		18	0,17	35,2	
6		A50,11		50	23-28	150		21	0,25	42,8	
7	Szerkezeti acél	A60,11		60	28-33	180		23,5	0,33	49,2	
8	edz. nélkül	A70,11		70	33-40	208		27	0,43	56,1	
9	Nemesített	Aq 25, 61		47-55	22-27	140		20,5	0,21	39,2	
10	hető elektrokarbon	A-35, 61		55-65	27-30	165		23	0,27	44,5	
11		Ac 45, 61		65-75	30-34	185		25,5	0,34	49,9	
12		Ac 60, 61		75-90	34-41	220		28,5	0,48	59,3	
13	Nemesített ötvözött acél	Cr 135 - Va 135		72-90	36-44	270		33	0,79	67,5	
		Ciánfürdőben edzve				460	550	36	3,27	154,6	
14		Ms 135 VMs 135		80-85	38-46	290		34	0,91	81,5	
		ciánfürdőben edzve				470	550	37,5	3,27	154,6	
15		Cr Mo140 Vc Mo 14		95-100	46-54	300		35	1,00	85,7	
		ciánfürdőben edzve				480	570	42	3,25	144,4	
16		CrNi 1569 VCN 15		60-85	30-40	300		30	0,9	81,3	
		ciánfürdőben edzve				360	440	36	1,96	120,0	
17		CrNi 2569 VCN 25		80-95	40-45	320		33	1,03	88,2	
		ciánfürdőben edzve				380	470	40	2,2	127,0	
18	CrNi 3569 VCN 35		90-105	45-50	360		35	1,3	97,8		
	ciánfürdőben edzve				430	530	42	2,8	143,6		
19	CrNi 4569 VCN 45		100-120	50-70	400		36,5	1,73	113,0		
	ciánfürdőben edzve				500	590	43	3,75	166,0		
20	Betéten edzett	Ac10, 61		45-60	25	170	590	23	3,55	161,8	
21	hető elektrokarbon acél	Ac 16, 61		50-65	27	190	600	25	3,66	164,0	
22	Betéten edzett ötvözött acél	Cr 80	EC 80	80-100		270	600	28	3,96	170,5	
23		Cr 100	EC 100	100-130		360	620	43	4,23	176,5	
24		Ni 15, 68	EN 15	60-80		200	600	30	3,96	170,5	
25		CrNi25, 68	ECN 25	80-110		265	614	36	4,15	174,5	
26		CrNi25, 68	ECN 35	90-120		300	620	40	4,3	178,0	
27		CrNi45, 68	ECN 45	120-140	50	400	640	43,5	4,5	182,0	
28			15 CrNi6	90-120		310	600	40	3,96	170,5	
29			15CrNi9	120-145		300	620	43	4,23	176,5	
30			ciánfürdőben edzve	155-180		460	600	39	3,96	170,5	
31		Javított acél	Ms 135	VMs 135	90		270	640	37	4,45	181,0
32	láng v. ind. edzéssel	AVCr	50CrV 4	90		270	595	39	3,85	168,0	
33				90		270	620	41	4,15	174,5	

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.]